

ՄԱՏԹԵՈՍ

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

1 Գիրք ազգաբանութեան Յիսուս Քրիստոսի՝ Դաւթի որդու, Աբրահամի որդու:

2 Աբրահամը ծնեց Իսահակին. Իսահակը՝ Յակոբին. Յակոբը ծնեց Յուդային և նրա եղբայրներին. 3 Յուդան ծնեց Փարեսին և Ջարային՝ Թամարից. Փարեսը ծնեց Եզրոնին. Եզրոնը ծնեց Արամին. 4 Արամը ծնեց Ամինադաբին. Ամինադաբը ծնեց Նաասոնին. Նաասոնը ծնեց Սաղմոնին. 5 Սաղմոնը ծնեց Բոոսին՝ Ռաքաբից. Բոոսը ծնեց Օբեդին՝ Հռութից. Օբեդը ծնեց Յեսսէին. 6 Յեսսէն ծնեց Դաւիթ արքային:

Դաւիթը ծնեց Սողոմոնին՝ Ուրիայի կնոջից. 7 Սողոմոնը՝ Ռոբովամին. 8 Ռոբովամը ծնեց Աբիային. Աբիան ծնեց Ասափին. Ասափը ծնեց Յոսափատին. Յոսափատը ծնեց Յորամին. Յորամը ծնեց Օզիային. 9 Օզիան ծնեց Յովաթամին. Յովաթամը ծնեց Աքազին. Աքազը ծնեց Եզեկիային. 10 Եզեկիան ծնեց Մանասէին. Մանասէն ծնեց Ամոսին. 11 Ամոսը ծնեց Յոսիային. Յոսիան ծնեց Յեքոնիային և նրա եղբայրներին՝ Բաբելոնում գերութեան ժամանակ:

12 Բաբելոնում գերութիւնից յետոյ Յեքոնիան ծնեց Սաղաթէլին. 13 Սաղաթէլը ծնեց Ջորոբաբէլին. Ջորոբաբէլը ծնեց Աբիուդին. Աբիուդը ծնեց Եղիակիմին. 14 Եղիակիմը ծնեց Ազորին. Ազորը ծնեց Սադոկին. Սադոկը ծնեց Աքիմին. Աքիմը ծնեց Եղիուդին. 15 Եղիուդը ծնեց Եղիազարին. Եղիազարը ծնեց Մատթանին. 16 Մատթանը ծնեց Յակոբին. Յակոբը ծնեց Յովսէփին՝ Մարիամի մարդուն, որի նշանածն էր կոյս Մարիամը, որից ծնուեց Յիսուս, որ անուանուեց Քրիստոս:

17 Արդ, Աբրահամից մինչև Դաւիթը բոլոր սերունդները՝ տասնչորս սերունդ. և Դաւթից մինչև Բաբելոնի մէջ գերութիւնը՝ տասնչորս սերունդ. Բաբելոնի մէջ գերութիւնից մինչև Քրիստոս՝ տասնչորս սերունդ:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ

18 Յիսուս Քրիստոսի ծնունդը այսպէս եղաւ. նրա մայրը՝ Մարիամը, որ Յովսէփի նշանածն էր, նախքան նրանց՝ իրար մօտենալը, Սուրբ Հոգուց յղիացած գտնուեց: 19 Եւ Յովսէփը՝ նրա մարդը, քանի որ արդար էր և չէր կամենում նրան խայտառակել, մտածեց առանց աղմուկի արձակել նրան: 20 Եւ մինչ նա այս բանի մասին էր մտածում, ահա Տիրոջ հրեշտակը երազի մէջ երևաց նրան և ասաց. «Յովսէփ, Դաւթի՝ որդի, մի՛ վախեցիր քեզ մօտ առնելու Մարիամին՝ քո կնոջը, որովհետև նրա մէջ ծնուածը Սուրբ Հոգուց է: 21 Նա մի որդի պիտի ծնի, և նրա անունը Յիսուս պիտի դնես, քանի որ նա պիտի փրկի իր ժողովրդին՝ իր մեղքերից»: 22 Սակայն այս ամէնը եղաւ, որպէսզի կատարուի, ինչ որ Տիրոջ կողմից ասուել էր Եսայի մարգարէի բերանով. 23 «Ահա կոյսը պիտի յղիանայ և մի որդի պիտի ծնի, և նրան պիտի կոչեն Էմմանուէլ, որ նշանակում է Աստուած մեզ հետ»: 24 Եւ Յովսէփը քնից արթնանալով՝ արեց, ինչպէս հրամայել էր իրեն Տիրոջ հրեշտակը, և իր կնոջն առաւ իր մօտ: 25 Բայց նրա հետ չարաբերուեց, մինչև Մարիամը ծնեց իր անդրանիկ որդուն և նրա անունը դրեց Յիսուս:

ՄԱՏԹԵՈՍ 2 ՄՈՂԵՐԻ ԵՐԿՐՊՈՒԹԻՒՆԸ

2 Երբ Յիսուս ծնունց Հրէաստանի Բեթղեհէմ քաղաքում, Հերովդէս արքայի օրով, ահա արևելքից մոզեր եկան Երուսաղէմ և ասացին. 2 «Ո՞ր է հրեաների արքան, որ ծնունց, որովհետև նրա աստղը տեսանք արևելքում և եկանք նրան երկրպագելու»: 3 Եւ երբ Հերովդէս արքան լսեց այս, խռովուեց, նրա հետ՝ և Երուսաղէմի ամբողջ ժողովուրդը: 4 Եւ հաւաքելով բոլոր քահանայապետներին ու ժողովրդի օրէնսգէտներին՝ հարցրեց նրանց, թէ ո՞ր պիտի ծնուի Քրիստոսը: 5 Եւ նրանք ասացին նրան. «Հրէաստանի Բեթղեհէմ քաղաքում, որովհետև մարգարէի միջոցով այսպէս է գրուած. 6 «Եւ դու, Բեթղեհէմ, Յուդայի՛ երկիր, Յուդայի քաղաքների մէջ փոքրագոյնը չես. քեզնից մի իշխան պիտի ելնի ինձ համար, որ պիտի հովուի իմ ժողովրդին՝ Իսրայէլին»:

7 Այն ժամանակ Հերովդէսը գաղտնի կանչեց մոզերին և նրանցից ստուգեց աստղի երևալու ժամանակը: 8 Եւ նրանց Բեթղեհէմ ուղարկելով՝ ասաց. «Գնացէ՛ք ստոյգ իմացէ՛ք մանկան մասին և երբ գտնէ՛ք, տեղեկացրէ՛ք ինձ, որպէսզի ես էլ գնամ երկրպագեմ նրան»: 9 Եւ նրանք երբ թագաւորից լսեցին այս, գնացին: Եւ ահա այն աստղը, որ տեսել էին արևելքում, առաջնորդեց նրանց, մինչև որ եկաւ կանգնեց այն տեղի վրայ, ուր մանուկն էր: 10 Աստղը տեսնելուն պէս չափազանց ուրախացան: 11 Եւ երբ այն տունը մտան, տեսան մանկանը իր մօր՝ Մարիամի հետ միասին և ընկան ու երկրպագեցին նրան. և բանալով իրենց գանձատուփերը՝ նրան նուէրներ մատուցեցին՝ ոսկի, կնդրուկ և զմուշ: 12 Եւ երազի մէջ Աստուծոց հրաման առնելով չվերադառնալ Հերովդէսի մօտ, այլ ճանապարհով գնացին իրենց երկիրը:

ՓԱՆՈՒՄՏ ԴԷՊԻ ԵԳԻՊՏՈՍ

13 Եւ երբ նրանք այնտեղից գնացին, ահա Տիրոջ հրեշտակը երազի մէջ երևաց Յովսէփին ու ասաց. «Վեր կաց, վերցրո՛ւ այդ մանկանը և նրա մօրը ու փախի՛ր Եգիպտոս. և այնտեղ մնա՛ մինչև որ քեզ ասեմ. քանի որ Հերովդէսը փնտռում է այդ մանկանը կորստեան մատնելու համար»: 14 Եւ նա վեր կացաւ, առաւ մանկանն ու նրա մօրը, գիշերով, և գնաց Եգիպտոս ու այնտեղ մնաց մինչև Հերովդէսի մահը, 15 որպէսզի կատարուի մարգարէի բերանով Տիրոջ կողմից ասուածը, թէ՛ Եգիպտոսից պիտի կանչեմ իմ Որդուն:

ԲԵԹՂԵՀԵՄԻ ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻ ԿՈՏՈՐԱԾԸ

16 Այն ժամանակ, երբ Հերովդէսը տեսաւ, որ մոզերից խաբուեց, սաստիկ բարկացաւ և մարդ ուղարկեց ու կոտորեց այն բոլոր մանուկներին, որ Բեթղեհէմում և նրա սահմաններում էին գտնուում և երկու տարեկան ու դրանից ցած էին՝ ըստ այն ժամանակի, որն ստուգել էր մոզերից: 17 Այն ժամանակ կատարուեց Երեմիա մարգարէի բերանով ասուածը, թէ՛ Ռամայում մի ձայն գուժեց. ողբ ու լաց ու սաստիկ կոծ. 18 Ռաքէլը լալիս էր իր զաւակների վրայ և չէր ուզում մխիթարուել, քանի որ նրանք այլևս չկային:

ՎԵՐԱԴԱՐՁ ԵԳԻՊՏՈՍԻՑ

19 Երբ Հերովդէսը վախճանուեց, ահա Տիրոջ հրեշտակը երազի մէջ երևաց Յովսէփին Եգիպտոսում և ասաց. 20 «Վեր կաց, վերցրո՛ւ այդ մանկանն ու իր մօրը և վերադարձի՛ր Իսրայէլի երկիրը, որովհետև մեռան նրանք, որ այդ մանկան մահն էին ուզում»: 21 Եւ Յովսէփը վեր կացաւ, առաւ մանկանն ու մօրը և եկաւ Իսրայէլի երկիրը: 22 Իսկ երբ լսեց, թէ Արքեղայոսը թագաւորել է Հրէաստանի վրայ իր հօր՝ Հերովդէսի փոխարէն, վախեցաւ այնտեղ գնալ. և

երագի մէջ հրաման առնելով՝ գնաց Գալիլիայի կողմերը 23 և եկաւ բնակուեց Նազարէթ կոչուող քաղաքում, որպէսզի կատարուի մարգարէների խօսքը, թէ՛ Նազովրեցի պիտի կոչուի:

ՄԱՏԹԵՈՍ 3

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻ ՔԱՐՈՉՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 1.1-8, Ղուկ. 3. 1-18, Յովհ. 1. 19-28)

3 Այն օրերին Յովհաննէս Մկրտիչը գալիս է քարոզելու Հրէաստանի անապատում և ասում. 2 «Ապաշխարեցէ՛ք, որովհետև երկնքի արքայութիւնը մօտեցել է»: 3 Սա՛ է այն մարդը, որի մասին Եսայի մարգարէի բերանով ասուեց. «Անապատում կանչողի ծայնն է, պատրաստեցէ՛ք Տիրոջ ճանապարհը և հարթեցէ՛ք նրա շաւիղները»: 4 Եւ ինքը՝ Յովհաննէսը, ուղտի մազից զգեստ ունէր և կաշուէ գօտի՝ իր մէջքին, իսկ նրա կերակուրն էր մորեխ ու վայրի մեղր: 5 Այն ժամանակ նրա մօտ էին գնում բոլոր երուսաղէմացիները, ամբողջ Հրէաստանն ու Յորդանանի շրջակայքի ժողովուրդը, 6 մկրտուում էին նրանից Յորդանան գետում և խոստովանում էին իրենց մեղքերը: 7 Եւ նա տեսնելով սաղուկեցիներից և փարիսեցիներից շատերին, որոնք եկել էին իր մկրտութեանը, ասաց նրանց. «Իժերի՛ ծնունդներ, ո՞վ ձեզ սովորեցրեց փախչել վերահաս բարկութիւնից: 8 Այսուհետև ապաշխարութեան արժանի գործեր կատարեցէ՛ք. 9 և մի՛ յաւակնէք ասել դուք ձեզ, թէ՛ Աբրահամը մեր հայրն է. ասում եմ ձեզ, որ Աստուած կարող է այս քարերից էլ Աբրահամի որդիներ դուրս բերել. 10 որովհետև կացինն ահա ծառերի արմատին է դրուած: Ամէն ծառ, որ բարի պտուղ չի տայ, կտրուում և կրակն է գցում: 11 Ես ձեզ ջրով եմ մկրտում ապաշխարութեան համար, բայց ով գալիս է ինձնից յետոյ, ինձնից աւելի հօգօ է, և ես արժանի չեմ հանելու նրա կօշիկները. նա կը մկրտի ձեզ Սուրբ Հոգով և հրով. նա, 12 որի քամհարը իր ձեռքում է, և կը մաքրի իր կալը, ցորենը կը հաւաքի իր շտեմարանում և յարդը կ'այրի անշէջ կրակով»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 1. 9 -11, Ղուկ. 3. 21 -22)

13 Այն ժամանակ Յիսուս Գալիլիայից Յորդանան եկաւ, Յովհաննէսի մօտ՝ նրանից մկրտուելու: 14 Իսկ Յովհաննէսն ընդդիմացաւ նրան ու ասաց. «Ի՞նձ պէտք է, որ քեզնից մկրտուեմ, և դու ի՞նձ մօտ ես գալիս»: 15 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Թո՛յլ տուր հիմա, որովհետև այսպէս վայել է, որ մենք կատարենք Աստծու ամէն արդարութիւն»: Եւ ապա նրան թոյլ տուեց: 16 Եւ երբ Յիսուս մկրտուեց, իսկոյն ջրից դուրս ելաւ. և ահա երկինքը բացուեց նրան, և նա տեսաւ Աստծու Հոգին, որն իջնում էր ինչպէս աղաւնի և գալիս էր իր վրայ: 17 Եւ ահա՛ մի ձայն երկնքից, որ ասում էր. «Դա՛ է իմ սիրելի Որդին, որն ունի իմ ամբողջ բարեհաճութիւնը»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 4

ՅԻՍՈՒՄԻ ՓՈՐՉՈՒԹԻՒՆԸ ԱՆԱՊԱՏՈՒՄ (Մարկ. 1. 12 -13, Ղուկ. 4. 1 -13)

4 Դրանից յետոյ Յիսուս անապատ տարուեց Հոգուց՝ աստանայից փորձուելու: 2 Եւ քառասուն օր ու քառասուն գիշեր ծոմ պահեց, ապա քաղց զգաց: 3 Եւ փորձիչը՝ սատանան, մօտենալով նրան՝ ասաց. «Եթէ Աստծու Որդին ես, ասա՛, որ այս քարերը հաց լինեն»: 4 Նա պատասխանեց և ասաց. «Գրուած է՝ միայն հացով չի ապրի մարդ, այլ՝ այն ամէն խօսքով, որ դուրս է գալիս Աստծու բերանից»:

5 Ապա սատանան նրան տարաւ սուրբ քաղաքը և կանգնեցրեց նրան տաճարի աշտարակի վրայ ու ասաց նրան. 6 «Եթէ Աստծու Որդին ես, քեզ այստեղից ցած գցիր, որովհետև գրուած է՝ իր հրեշտակներին պատուիրուած է քո մասին, և ձեռքերի վրայ պիտի վերցնեն քեզ, որպէսզի երբեք քո ոտքը քարին

չխփես»։ 7 Յիսուս դարձեալ նրան ասաց. «Գրուած է՝ քո Տէր Աստծուն պիտի չվորձես»։

8 Սատանան նորից նրան առաւ տարաւ մի շատ բարձր լերան վրայ և ցոյց տուեց նրան աշխարհի բոլոր թագաւորութիւններն ու դրանց փառքը և նրան ասաց. 9 «Այս բոլորը քեզ կը տամ, եթէ գետին ընկնելով ինձ պաշտես»։

10 Այն ժամանակ Յիսուս նրան ասաց. «Ետեւս գնա, սատանա՛, որովհետև գրուած է՝ պիտի երկրպագես քո Տէր Աստծուն և միայն նրան պիտի պաշտես»։

11 Ապա սատանան նրան թողեց. և ահա հրեշտակներ մօտեցան ու ծառայում էին նրան։

ՔԱՐՈՉՉՈՒԹԻՒՆ ԳԱԼԻԼԻԱՅՈՒՄ (Մարկ. 1. 14 -15, Ղուկ. 4. 14 -15)

12 Եւ երբ Յիսուս լսեց, թէ Յովհաննէսը բանտարկուել է, մեկնեց գնաց Գալիլիա։ 13 Եւ թողնելով Նազարէթը՝ եկաւ բնակուեց Կափառնայումում, ծովեզերքի մօտ, Ջաբուղոնի և Նեփթաղիմի սահմաններում, 14 որպէսզի կատարուի Եսայի մարգարէի բերանով ասուած խօսքը. 15 «Երկիր Ջաբուղոնի և երկիր Նեփթաղիմի, ճանապարհի ծովի, միւս անիւր Յորդանանի, Գալիլիա՛ հեթանոսների, 16 խաւարի մէջ նստած ժողովուրդը մեծ լոյս տեսաւ. և լոյս ծագեց նրանց վրայ, որ նստում էին մահուան երկրի և ստուերների մէջ»։ 17 Դրանից յետոյ Յիսուս սկսեց քարոզել և ասել. «Ապաշխարեցէ՛ք, որովհետև երկնքի արքայութիւնը մօտեցել է»։

ՉԿՆՈՐՍՆԵՐԻՑ ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐ (Մարկ. 1. 16 -20, Ղուկ. 5. 1 -11)

18 Մինչ Յիսուս Գալիլիայի ծովեզերքով քայլում էր, տեսաւ երկու եղբայրների՝ Սիմոնին, որ Պետրոս էր կոչւում, և նրա եղբայր Անդրէասին. ծովի մէջ ուռկան էին զցում, քանի որ ձկնորսներ էին։ 19 Եւ նրանց ասաց. «Իմ յետևից եկէ՛ք, և ես ձեզ մարդկանց որսորդներ պիտի դարձնեմ»։ 20 Եւ նրանք իսկոյն թողնելով ուռկանները՝ գնացին նրա յետևից։ 21 Եւ այնտեղից առաջ գնալով, տեսաւ երկու այլ եղբայրների՝ Ջեբեդէոսի որդի Յակոբոսին և նրա եղբայր Յովհաննէսին, մինչ նաւակի մէջ էին իրենց հօր՝ Ջեբեդէոսի հետ միասին և իրենց ուռկանները կարգի էին բերում. և նրանց էլ կանչեց։ 22 Նրանք իսկոյն թողնելով նաւակը և իրենց հօրը՝ գնացին նրա յետևից։

23 Եւ Յիսուս շրջում էր Գալիլիայի բոլոր կողմերը, ուսուցանում էր նրանց ժողովարաններում, քարոզում էր արքայութեան Աւետարանը և բժշկում ժողովրդի մէջ եղած բոլոր հիւանդութիւններն ու բոլոր այստերը։ 24 Եւ նրա համբաւը տարածուեց ամբողջ Ասորիքում. և նրա մօտ բերեցին բոլոր հիւանդներին, որոնք տառապում էին պէսպէս ցաւերով ու տանջանքներով. եւ դիւահարների, եւ լուսնոտների, եւ անդամալոյծների. և նրանց բժշկեց։ 25 Եւ Գալիլիայից, Դեկապոլսից, Երուսաղէմից, Հրէաստանից և Յորդանանի միւս կողմից բազում ժողովուրդ նրա յետևից էր գնում. և բժշկեց նրանց։

ՄԱՏԹԻՈՍ 5 ԼԵՐԱՆ ՔԱՐՈՉԸ

5 Եւ տեսնելով ժողովրդի բազմութիւնը՝ բարձրացաւ լերան վրայ։ Եւ երբ այնտեղ նստեց, նրա մօտ եկան իր աշակերտները. 2 և նա սկսեց նրանց ուսուցանել ու ասել.

ԵՐԱՆԻՆԵՐ (Ղուկ. 6. 20-23)

3- Երանի՛ հոգով աղքատներին, որովհետև նրանցն է երկնքի արքայութիւնը։

4- Երանի՛ սգաւորներին, որովհետև նրանք պիտի մխիթարուեն։

- 5- Երանի՜ հեզերին, որովհետև նրանք երկիրը պիտի ժառանգեն:
- 6- Երանի՜ նրանց, որ քաղցն ու ծարաւն ունեն արդարութեան, որովհետև նրանք պիտի յագենան:
- 7- Երանի՜ ողորմածներին, որովհետև նրանք ողորմութիւն պիտի գտնեն:
- 8- Երանի՜ նրանց, որ սրտով մաքուր են, որովհետև նրանք Աստծուն պիտի տեսնեն:
- 9- Երանի՜ խաղաղարարներին, որովհետև նրանք Աստծու որդիներ պիտի կոչուեն:
- 10 - Երանի՜ նրանց, որ հալածոււմ են արդարութեան համար, որովհետև նրանցն է երկնքի արքայութիւնը:
- 11 - Երանի՜ է ձեզ, երբ ձեզ նախատեն ու հալածեն և իմ պատճառով ձեր մասին ամէն տեսակ չար խօսք՝ սուտ ասեն: 12 Ցնծացէ՛ք և ուրախացէ՛ք, որովհետև երկնքում ձեր վարձը շատ է, քանի որ այսպէս հալածեցին մարգարէներին, որոնք ձեզնից առաջ են եղել:

ԵՐԿՐԻ ԱՂԸ ԵՒ ԱՇԽԱՐՀԻ ԼՈՅՍԸ (Մարկ. 9. 49, Ղուկ. 14. 34 -35)

13 «Ղուք էք երկրի աղը. սակայն եթէ աղը անհամանայ, ինչո՞վ այն կ'աղուի. այնուհետև ոչ մի բանի պիտանի չի լինի, այլ միայն դուրս կը թափուի և մարդկանց ոտքի կոխան կը լինի: 14 Ղուք էք աշխարհի լոյսը. մի քաղաք, որ լեռան վրայ է կանգնած, չի կարող թաքնուել: 15 Եւ ճրագ վառելով կաթսայի տակ չեն դնում, այլ՝ աշտանակի վրայ, և նա լոյս է տալիս բոլոր նրանց, որ տան մէջ են: 16 Թող այդպէս փայլի ձեր լոյսը մարդկանց առաջ, որպէսզի տեսնեն ձեր բարի գործերն ու փառաւորեն ձեր Հօրը, որ երկնքում է»:

ՕՐԷՆՔԻ ՃՇՄԱՐԻՏ ՈՒՍՈՒՑՈՒՄԸ

17 «Մի՛ կարծէք, թէ Օրէնքը կամ մարգարէներին ջնջելու եկայ. չեկայ ջնջելու, այլ՝ լրացնելու: 18 Ճշմարիտ են ասում ձեզ. մինչև որ երկինք ու երկիր անցնեն, մի յովտ իսկ, - որ մի նշանախեց է, - Օրէնքից և մարգարէներից չի անցնի, մինչև որ այս բոլորը կատարուի: 19 Ով որ այս պատուիրաններից, փոքրերից անգամ մի բան կը ջնջի և մարդկանց այդպէ՛ս կ'ուսուցանի, երկնքի արքայութեան մէջ փոքր պիտի համարուի. իսկ ով կը կատարի և կ'ուսուցանի, երկնքի արքայութեան մէջ նա մեծ պիտի համարուի: 20 Բայց ասում են ձեզ, որ, եթէ ձեր արդարութիւնը աւելի չլինի, քան օրէնսգէտներինը և փարիսեցիներինը, երկնքի արքայութիւնը չէք մտնի:

21 Լսել էք, թէ ինչ ասուեց նախնիներին. «Մի՛ սպանիր», որովհետև, ով որ սպանի, ենթակայ կը լինի դատաստանի: 22 Իսկ ես ձեզ ասում եմ, թէ՛ ամէն մարդ, որ զուր տեղը բարկանում է իր եղբոր վրայ, ենթակայ կը լինի դատաստանի, և ով որ իր եղբորն ասի՝ յիմար, ենթակայ կը լինի ատեանի, և ով որ իր եղբորն ասի՝ ապուշ, ենթակայ կը լինի գեհեների կրակին: 23 Եթէ սեղանի վրայ քո ընծան մատուցելու լինես և այնտեղ յիշես, թէ քո եղբայրը քո դէմ մի ոխ ունի, 24 քո ընծան թող սեղանի առաջ և գնա՛ նախ հաշտուի՛ր քո եղբոր հետ և ապա եկ քո ընծան մատուցի՛ր: 25 Եթէ մէկը քեզ հետ խնդիր ունի և քեզ դատի է կանչում, մինչ նրա հետ դեռ ճանապարհին ես, եղի՛ր իրաւախոհ կանխաւ. գուցէ նա քեզ դատաւորին յանձնի, և դատաւորը՝ դահճին, ու դու բանտ նետուես: 26 Ճշմարիտ են ասում քեզ, այնտեղից դուրս չես գայ, մինչև չվճարես վերջին դահեկանը:

27 Լսել էք, թէ ինչ ասուեց. «Մի՛ շնանար». 28 իսկ ես ձեզ ասում եմ. ամէն մարդ, որ կնոջ նայում է նրան ցանկանալու համար, արդէն շնացաւ նրա հետ իր սրտում: 29 Եթէ քո աջ աչքը քեզ գայթակղեցնում է, հանի՛ր այն և դէ՛ն զցիր քեզնից. որովհետև քեզ համար լաւ է, որ քո անդամներից մէկը կորչի, և քո ամբողջ մարմինը չընկնի գեհեն: 30 Եւ եթէ քո աջ ձեռքը քեզ գայթակղեցնում է, կտրի՛ր այն և դէ՛ն զցիր քեզնից. որովհետև քեզ համար լաւ է, որ քո

անդամներից մեկը կորչի, և քո ամբողջ մարմինը չընկնի գեղեն: 31 Արդարև ասուել է. «Ով որ արծակի իր կնոջը, թող նրան արծակման թուղթը տայ»: 32 Իսկ ես ձեզ ասում եմ. ամէն մարդ, որ իր կնոջն արծակում է առանց պոռնկութեան պատճառի, նա է, որ նրան շնութեան է մղում. և ով որ արծակուածին է առնում, շնանում է:

33 Լսել էք դարձեալ, թէ ինչ ասուեց նախնիներին. «Երդմնագանց մի՛ լինիր, այլ արա՛ Տիրոջն այն, ինչ երդուել ես»: 34 Իսկ ես ձեզ ասում եմ՝ ամենևին չերդուել. ո՛չ երկնքի վրայ, որովհետև Աստու աթոռն է, 35 ո՛չ երկրի վրայ, որովհետև նրա ոտքերին պատուանդան է, և ո՛չ Երուսաղէմի վրայ, որովհետև մեծ Արքայի քաղաքն է: 36 Եւ քո գլխով էլ չերդուես, որովհետև չես կարող մի մագ իսկ սպիտակ կամ սև դարձնել: 37 Այլ ձեր խօսքը լինի՝ այո՛ւ՝ այո, և ոչը՝ ոչ. որովհետև դրանից աւելին չարից է:

38 Լսել էք՝ ինչ ասուեց. «Աչքի փոխարէն՝ աչք և ատամի փոխարէն՝ ատամ»: 39 Իսկ ես ձեզ ասում եմ. չարին հակառակ չկանգնել. այլ եթէ մէկը քո աջ ծնօտին ապտակ տայ, նրան միւսն էլ դարձրու: 40 Եւ եթէ մէկը կամենայ քեզ բռնադատել և քո շապիկն առնել, նրան քո բաճկո՛նն էլ թող: 41 Եւ եթէ մէկը քեզ հարկադրի մի մղոն ճանապարհ անցնել, նրա հետ երկու էլ գնա: 42 Տո՛ւր նրան, ով քեզնից խնդրում է. և ով կամենում է քեզնից փոխ առնել, երես մի՛ դարձրու նրանից:

43 Լսել էք արդարև, թէ ինչ ասուեց. «Պիտի սիրես ընկերոջդ և պիտի ատես քո թշնամուն»: 44 Իսկ ես ձեզ ասում եմ. սիրեցէ՛ք ձեր թշնամիներին, օրհնեցէ՛ք ձեզ անիծողներին, բարութիւն արէ՛ք ձեզ ատողներին և աղօթեցէ՛ք նրանց համար, որ չարչարում են ձեզ և հալածում, 45 որպէսզի որդիները լինէ՛ք ձեր Հօր, որ երկնքում է. քանի որ նա իր արեգակը ծագեցնում է չարերի և բարիների վրայ և անձրև է թափում արդարների և մեղաւորների վրայ: 46 Եթէ սիրէ՛ք միայն նրանց, որոնք ձեզ սիրում են, ձեր վարձն ի՞նչ է. չէ՞ որ մաքսաւորներն էլ նոյնն են անում: 47 Եւ եթէ միայն ձեր բարեկամներին ողջոյն տաք, ի՞նչ աւելի բան էք անում. չէ՞ որ մաքսաւորներն ու մեղաւորները նոյնն են անում: 48 Արդ, կատարեալ եղէ՛ք դուք, ինչպէս որ ձեր երկնաւոր Հայրն է կատարեալ»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 6 ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆ՝ ԳԱՐՏՆԱԲԱՐ

6 «Ձգո՛յ՛ջ եղէ՛ք, որ ձեր ողորմութիւնը մարդկանց առջև չանէ՛ք, որպէս թէ այն լինէր ի ցոյց նրանց. այլապէս վարձ չէ՛ք ընդունի ձեր Հօրից, որ երկնքում է: 2 Այլ երբ ողորմութիւն անես, փող մի՛ հնչեցրու քո առջև, ինչպէս անում են կեղծաւորները ժողովարաններում և հրապարակներում, որպէսզի փառաւորուեն մարդկանցից: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը: 3 Այլ երբ դու ողորմութիւն անես, թող քո ծախ ձեռքը չիմանայ, թէ ինչ է անում քո աջը, 4 որպէսզի քո ողորմութիւնը ծածուկ լինի, և քո Հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կը հատուցի քեզ յայտնապէս*»:

ՈՒՍՈՒՑՈՒՄ ԱՂՕԹՔԻ ՄԱՍԻՆ (Ղուկ. 11. 2 -4)

5 «Եւ երբ աղօթես, չլինեն կեղծաւորների նման, որոնք սիրում են ժողովարաններում և հրապարակների անկիւններում աղօթքի կանգնել, որպէսզի մարդկանց երևան. ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը: 6 Այլ դու երբ աղօթես, մտի՛ր քո սենեակը, փակի՛ր քո դռները և ծածուկ աղօթիր քո Հօրը, և քո Հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կը հատուցի քեզ յայտնապէս:

7 Աղօթք անելիս շատախօս մի՛ լինէ՛ք ինչպէս հեթանոսները, որովհետև նրանք կարծում են, թէ իրենց շատ խօսքերի պատճառով լսելի կը լինեն: 8 Արդ, նրանց չնմանուէ՛ք, որովհետև ձեր Հայրը գիտէ, թէ ինչ է ձեզ պէտք, նախքան որ դուք նրանից մի բան ուզէ՛ք: 9 Եւ արդ, դուք այսպէ՛ս աղօթեցէ՛ք».

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՕԹՔ

«Հայր մեր, որ երկնքում ես. սուրբ թող լինի քո անունը. 10 քո թագաւորութիւնը թող գայ. քո կամքը թող լինի երկրի վրայ, ինչպէս որ երկնքում է՝. 11 մեր հանապազօրեայ հացը տուր մեզ այսօր. 12 և ների՛ր մեզ մեր յանցանքները, ինչպէս որ մենք ենք ներում նրանց, որ յանցանք են գործում մեր դէմ. 13 և մի՛ տար մեզ փորձութեան, այլ փրկի՛ր մեզ չարից. որովհետև քո՛նն է թագաւորութիւնը և զօրութիւնը և փառքը յաւիտեանս. ամէն:

14 Եթէ դուք մարդկանց ներէք իրենց յանցանքները, ձեր երկնաւոր Հայրն էլ ձեզ կը ների: 15 Իսկ եթէ դուք մարդկանց չներէք իրենց յանցանքները, ձեր Հայրն էլ ձեզ չի ների ձեր յանցանքները»:

ՈՒՍՈՒՑՈՒՄ ԾՈՍԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

16 «Երբ ծոմ պահէք, տրտմերես մի՛ լինէք կեղծաւորների նման, որոնք իրենց երեսները այլանդակում են, որպէսզի մարդկանց այնպէս երևան, թէ ծոմ են պահում. ճշմարիտ են ասում ձեզ, այդ իսկ է նրանց վարձը: 17 Այլ երբ դու ծոմ պահես, օժի՛ր քո գլուխը և լուս՛ քո երեսը, 18 որպէսզի չերևաս մարդկանց որպէս ծոմ պահող, այլ քո Հօրը՝ գաղտնաբար. և քո Հայրը, որ տեսնում է, ինչ որ ծածուկ է, կը հատուցի քեզ»:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԳԱՆՁԸ (Ղուկ. 12. 33 -34, 11. 34 -36)

19 «Գանձեր մի՛ դիզէք ձեզ համար երկրի վրայ, ուր ցեց և ժանգ ոչնչացնում են, և ուր գողեր պատերն են ծակում ու գողանում, 20 այլ գանձեր դիզեցէ՛ք ձեզ համար երկնքում, որտեղ ո՛չ ցեց և ո՛չ ժանգ չեն ոչնչացնում, և ո՛չ էլ գողերը պատերն են ծակում ու գողանում. 21 քանի որ, ուր ձեր գանձերն են, այնտեղ և ձեր սրտերը կը լինեն:

22 Մարմնի ճրագը աչքն է. եթէ քո աչքը պարզ է, քո ամբողջ մարմինը լուսաւոր կը լինի: 23 Իսկ եթէ քո աչքը պղտոր է, քո ամբողջ մարմինը խաւար կը լինի: Եւ արդ, եթէ քո մէջ եղած լոյսը խաւար է, ապա խաւարը՝ որչա՛փ ևս աւելի»:

ԱՍՏՈՒԾ ԵՒ ՄԱՄՈՆԱՅ (Ղուկ. 16. 13, 12. 22 -31)

24 «Ոչ ոք չի կարող երկու տիրոջ ծառայել. կամ մէկին կ'ատի և միւսին կը սիրի, կամ մէկին կը մեծարի և միւսին կ'արհամարհի. չէք կարող ծառայել Աստծուն և՛ մամոնային»:

ԱՊԱԻՆՈՒՄ ՆԱԽԱԽՆԱՍՈՒԹԵԱՆԸ

25 «Ղրա համար ասում են ձեզ. ձեր կեանքի համար հոգ մի՛ արէք, թէ ի՛նչ պիտի ուտէք կամ ի՛նչ պիտի խմէք, և ոչ էլ ձեր մարմնի համար, թէ ի՛նչ պիտի հագնէք. չէ՞ որ կեանքը աւելին է, քան կերակուրը, և մարմինը՝ քան զգեստը: 26 Նայեցէ՛ք երկնքի թռչուններին. ո՛չ վարում են, ո՛չ հնձում և ո՛չ էլ շտեմարանների մէջ հաւաքում. և ձեր երկնաւոր Հայրը կերակրում է նրանց. չէ՞ որ դուք աւելին էք, քան նրանք: 27 Եւ արդ, ձեզնից ո՞վ կարող է հոգս անելով՝ իր հասակի վրայ մէկ կանգուն աւելացնել: 28 Եւ հագուստի համար ինչո՞ւ էք հոգս անում. նայեցէ՛ք վայրի շուշանին, ինչպէ՛ս է աճում. ո՛չ ջանք է թափում և ո՛չ հիւսում: 29 Ասում են ձեզ, որ Սողոմոնն իսկ, իր ամբողջ փառքի մէջ, չհագնուեց նրանցից մէկի նման: 30 Իսկ եթէ դաշտի միջի խոտին, որ այսօր կայ և վաղը հնոց կը նետուի, այդպէ՛ս է հազցնում Աստուած, որքա՛ն ևս առաւել՝ ձեզ, թերահաւատներ: 31 Այսուհետև հոգ մի՛ արէք ու մի՛ ասէք ի՛նչ պիտի ուտենք

կամ ինչ պիտի խմենք կամ ինչ պիտի հագնենք, 32 որովհետև հեթանոսներն են այդ բոլորը որոնում. քանի որ ձեր երկնաւոր Հայրը գիտէ, թէ այդ բոլորը ձեզ պէտք է: 33 Նախ խնդրեցէ՛ք Աստծու արքայութիւնը և նրա արդարութիւնը, և այդ բոլորը Աստուած ձեզ աւելիով կը տայ: 34 Այսուհետև հոգ մի՛ արէք վաղուայ մասին, որովհետև վաղուայ օրը իր մասին կը հոգայ. օրուայ հոգսը բաւ է օրուայ համար»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 7

ՄԻ՛ ԴՍԻՒՐ (Ղուկ. 6. 37 -38, 41 -42, 11. 9 -13)

7 «Մի՛ դատէք, որ Աստծուց չդատուէք. 2 որովհետև ինչ դատաստանով, որ դատէք, նրանով էք դատուելու. և ինչ չափով, որ չափում էք, նրանով պիտի չափուի ձեզ համար: 3 Ինչո՞ւ քո եղբոր աչքի մէջ շիւղը տեսնում ես, իսկ քո աչքի մէջ գերանը չես տեսնում. 4 կամ ինչպէ՞ս քո եղբորն ասում ես՝ թող որ հանեմ այդ շիւղը քո աչքից, և ահա քո աչքում գերան կայ: 5 Կեղծաւոր, նախ հանի՛ր քո աչքից այդ գերանը և ապա յստակ կը տեսնես՝ քո եղբոր աչքից շիւղը հանելու համար:

6 Մի՛ տուէք սրբութիւնը շներին. և ձեր մարգարիտները խոզերի առաջ մի՛ գցէք, որպէսզի դրանք ոտքի կոխան չանեն և դառնալով ձեզ չպատառոտեն:

7 Խնդրեցէ՛ք Աստծուց, և նա կը տայ ձեզ, փնտռեցէ՛ք և կը գտնէք, բախտեցէ՛ք, և կը բացուի ձեր առաջ. 8 որովհետև, ով որ ուզի, ստանում է, ով որ փնտռի, գտնում է, և ով որ բախի, նրա առաջ կը բացուի: 9 Ձեզնից ո՞վ է այն մարդը, որից իր որդին եթէ հաց ուզի, միթէ՞ քա՞ր կը տայ նրան. 10 և կամ եթէ ձուկ ուզի, միթէ՞ օ՞ձ կը տայ նրան: 11 Արդ, եթէ դուք, որ չար էք, գիտէք ձեր որդիներին բարի պարգևներ տալ, որքա՞ն ևս առաւել ձեր Հայրը, որ երկնքում է, բարիքներ կը տայ նրանց, որ նրանից ուզում են»:

ՈՍԿԷ ՕՐԷՆՔ

12 «Այն ամէնը, ինչ կը կամենաք, որ մարդիկ ձեզ անեն, այդպէս և դուք արէք նրանց, որովհետև այդ իսկ են Օրէնքն ու մարգարէները»:

ԵՐԿՈՒ ԺԱՆԱՊԱՐՀ (Ղուկ. 13. 24)

13 «Մտէ՛ք նեղ դռնով. ինչքա՞ն լայն է դուռը և ընդարձակ՝ ճանապարհը, որ դէպի կորուստ է տանում, և բազմաթիւ են նրանք, որ մտնում են դրանով: 14 Ինչքա՞ն անծուկ է դուռը և նեղ՝ ճանապարհը, որ տանում է դէպի կեանք, և սակաւաթիւ են նրանք, որ գտնում են այն»:

ՍՈՒՏ ՄԱՐԳԱՐԷՆԵՐԸ (Ղուկ. 6. 43 -44)

15 «Ձգո՛յ՛ջ եղէք սուտ մարգարէներից, որոնք մօտենում են ձեզ ոչխարների զգեստներով, բայց ներսից յափշտակող գայլեր են: 16 Իրենց գործերից կը ճանաչէք նրանց. միթէ՞ փշերից խաղող և տատասկից թուզ կը քաղե՞ն: 17 Այսպէս, ամէն բարի ծառ բարի պտուղ է տալիս, և չար ծառ չար պտուղ է տալիս: 18 Լաւ ծառը չի կարող վատ պտուղ տալ, ոչ էլ վատ ծառը՝ լաւ պտուղ տալ: 19 Ամէն ծառ, որ բարի պտուղ չի տալիս, կտրուում և կրակն է նետուում: 20 Ուրեմն՝ իրենց գործերից կը ճանաչէք նրանց»:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԱՇՎԵՐՏՆԵՐԸ (Ղուկ. 13. 25 -27, 6. 47 -49)

21 «Ոչ ամէն մարդ, որ ինձ «Տէ՛ր, Տէ՛ր» է ասում, երկնքի արքայութիւն կը մտնի, այլ նա՛, ով կատարում է կամքը իմ Հօր, որ երկնքում է: 22 Այն օրը շատերն ինձ պիտի ասեն. «Տէ՛ր, Տէ՛ր, չէ՞ որ քո անունով մարգարէացանք և քո

անունով դևեր հանեցինք և քո անունով բազում զորաւոր գործեր արեցինք»: 23 Եւ այն ժամանակ ես նրանց պիտի ասեմ. «Ես ձեզ երբեք չեմ ճանաչել, հեռու կացէք ինծանից դուք ամէնքդ, որ անօրէնութիւն էք գործում»:

24 Ով որ լսում է իմ այս խօսքերը և կատարում է դրանք, կը նմանուի մի իմաստուն մարդու, որ իր տունը շինեց ժայռի վրայ. 25 անձրևները թափուեցին, և գետերը յորդեցին, հողմերը փչեցին և զարկեցին այդ տանը, բայց չկործանուեց, որովհետև ժայռի վրայ էր հաստատուած: 26 Իսկ ով որ լսում է իմ այս խօսքերը և դրանք չի կատարում, կը նմանուի մի յիմար մարդու, որ իր տունը շինեց աւազի վրայ. 27 անձրևները թափուեցին, գետերը բարձրացան, հողմերը փչեցին և զարկեցին տանը, և նա ընկաւ. և նրա կործանումը շատ մեծ եղաւ»:

28 Երբ Յիսուս այս բոլոր խօսքերն աւարտեց, ժողովուրդը զարմանում էր նրա վարդապետութեան վրայ. 29 որովհետև ուսուցանում էր ինչպէս մէկը, որ հեղինակութիւն ունի և ոչ թէ՛ ինչպէս օրէնսգէտները:

ՄԱՏԹԵՈՍ 8

ԲՈՐՈՏԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 1. 40-4 5, Ղուկ. 5. 12 -16)

8 Երբ Յիսուս իջաւ Լեռից, նրա յետևից շատ ժողովուրդ գնաց: 2 Եւ ահա մի բորոտ մօտենալով՝ նրան երկրպագում էր ու ասում. «Տէ՛ր, եթէ կամենաս, կարող ես ինձ մաքրել»:

3 Յիսուս իր ձեռքը երկարեց, դիպցրեց նրան և ասաց. «Կամենում եմ, մաքրուի՛ր»: Եւ իսկոյն բորոտութիւնը նրանից մաքրուեց: 4 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ձգո՛յ՜ շորդի, ոչ ոքի չասես, այլ գնա՛ դու քեզ ցոյց տուր քահանային և մատուցի՛ր Մովսէսի հրամայած ընծան՝ նրանց իբրև վկայութիւն»:

ՀԱՐԻՒՐԱՊԵՏԻ ԾԱՌԱՅԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Ղուկ. 7. 1 -10)

5 Կափառնայում մտնելիս նրան մօտեցաւ մի հարիւրապետ. աղաչում էր նրան 6 և ասում. «Տէ՛ր, ծառաս տանը անդամալոյծ ընկած է և չարաչար տանջւում է»:

7 Յիսուս նրան ասաց. «Ես կը գամ և կը բժշկեմ նրան»:

8 Հարիւրապետը պատասխանեց և ասաց. «Տէ՛ր, ես արժանի չեմ, որ դու իմ յարկի տակ մտնես. այլ խօսքով ասա, և իմ ծառան կը բժշկուի. 9 քանի որ ես էլ իշխանութեան տակ եղող մարդ եմ, ինձ ենթակայ զինուորներ ունեմ. սրան ասում եմ՝ գնա՛, և գնում է, և մի ուրիշին, թէ՛ եկ, և գալիս է. և իմ ծառային, թէ՛ արա՛ այս, և անում է»:

10 Երբ Յիսուս այս լսեց, զարմացաւ և իր հետ գնացողներին ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, Իսրայէլի մէջ իսկ այսպիսի հաւատ չգտայ երբեք: 11 Բայց ասում եմ ձեզ, որ արևելքից և արևմուտքից շատերը պիտի գան ու երկնքի արքայութեան մէջ սեղան պիտի նստեն Աբրահամի, Իսահակի և Յակոբի հետ. 12 իսկ արքայութեան որդիները պիտի ելնեն արտաքին խաւարը. այնտեղ պիտի լինի լաց և ատամների կրճտում»:

13 Եւ Յիսուս հարիւրապետին ասաց. «Գնա՛, և ինչպէս հաւատացիր, այնպէս թող լինի քեզ»:

Եւ այդ նոյն ժամին նրա ծառան առողջացաւ:

ԲԺՇԿՈՒՄՆԵՐ ԿԱՓՈՒՆԱՅՈՒՄՈՒՄ (Մարկ. 1.29-34, Ղուկ. 4.38-40, 9.57-62)

14 Յիսուս Պետրոսի տունը գալով՝ տեսաւ, որ նրա զոքանջը տաքութեան մէջ պառկած էր: 15 Բռնեց նրա ձեռքից, և ջերմութիւնը նրան թողեց. ոտքի կանգնեց և ծառայում էր նրանց:

16 Երբ երեկոյ եղաւ, նրա մօտ բազում դիւահարներ բերեցին, և նա խօսքով դևերին հանեց ու բոլոր հիւանդներին բժշկեց, 17 որպէսզի կատարուի Եսայի մարգարէի բերանով ասուած խօսքը. «Նա մեր հիւանդութիւնները իր վրայ վերցրեց և մեր ցաւերը կրեց»:

18 Յիսուս իր շուրջը բազում ժողովուրդ տեսնելով՝ հրամայեց միւս կողմ գնալ: 19 Եւ մի օրէնսգէտ, մօտենալով, ասաց նրան. «Վարդապետ, ես էլ քո յետկից կը գամ, ուր էլ որ գնաս»: 20 Յիսուս նրան ասաց. «Աղուէսները որջ ունեն, և երկնքի թռչունները՝ բոյն. բայց մարդու Որդին մի տեղ չունի, որ իր գլուխը դնի»: 21 Եւ իր աշակերտներից մէկն ասաց. «Տէ՛ր, ինձ թո՛յլ տուր, որ գնամ նախ իմ հօրը թաղեմ»: 22 Յիսուս նրան ասաց. «Դու իմ յետկից արի և թո՛յլ տուր, որ մեռեալները թաղեն իրենց մեռելներին»:

ՓՈԹՈՐԿԻ ԽԱՂԱՂԵՑՈՒՄ (Մարկ. 4. 35 -41, Ղուկ. 8. 22 -25)

23 Երբ նա նաւակ մտաւ, նրա յետկից գնացին իր աշակերտները: 24 Եւ ահա ծովի վրայ մեծ փոթորիկ առաջացաւ, այնքան, որ նաւակը ծածկուեց ալիքներից: Իսկ ինքը ննջում էր: 25 Եւ աշակերտները մօտենալով՝ վեր կացրին նրան ու ասացին. «Տէ՛ր, փրկի՛ր մեզ, որովհետև կորչում ենք»: 26 Նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք վախկոտ, թերահաւատներ»: Այն ժամանակ, վեր կենալով, աստուեց հողմերին և ծովին, ու մեծ խաղաղութիւն եղաւ: 27 Եւ մարդիկ զարմացան ու ասում էին. «Ինչպիսի՞ մէկն է սա, որ հողմերն ու ծովը հնազանդում են սրան»:

ԳԵՐԳԵՍԱՑԻ ԴԻՒԱՀԱՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 5. 1 -20, Ղուկ. 8. 26 -39)

28 Եւ երբ այն կողմ, գերգեսացիների երկիրն անցաւ, նրան պատահեցին գերեզմաններից ելած երկու դիւահար, այնքան ասատիկ կատաղած, որ այդ ճանապարհով որևէ մէկը չէր կարող անցնել: 29 Եւ ահա նրանք աղաղակեցին ու ասացին. «Ի՞նչ կայ մեր և քո միջև, Յիսուս, Որդի՛ Աստծու, մեզ տարածամ տանջելո՞ւ եկար»: 30 Եւ նրանցից քիչ հեռու արօտական խոզերի մի երամակ կար: 31 Եւ դևերը աղչում էին նրան ու ասում. «Թէ՛ մեզ այստեղից հանես, մեզ թո՛յլ տուր գնալ խոզերի երամակը»: 32 Եւ նա նրանց ասաց՝ գնացէ՛ք: Դևերը դուրս ելնելով՝ գնացին խոզերի երամակ: Եւ ամբողջ երամակը դարաւանդից դիմեց դէպի ծով, ու ջրերի մէջ աստկեցին: 33 Իսկ խոզարածները փախան և քաղաք գնալով՝ պատմեցին ամէն ինչ, նաև՝ դիւահարների դէպքը: 34 Եւ ահա ամբողջ քաղաքը Յիսուսին ընդառաջ ելաւ. երբ նրան տեսան, աղաչեցին, որ իրենց սահմաններից հեռու գնայ:

ՄԱՏԹԵՈՍ 9

ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 2. 1 -12, Ղուկ. 5. 17 -26)

9 Եւ նաւակ մտնելով՝ Յիսուս անցաւ ծովի միւս կողմը. և եկաւ իր քաղաքը: 2 Եւ ահա նրա մօտ բերեցին մի անդամալոյծ, որ պառկած էր մահճի մէջ: Յիսուս նրանց հաւատը տեսնելով՝ ասաց անդամալոյծին. «Քո մեղքերը քեզ ներուած են»: 3 Եւ ահա օրէնսգէտներից ոմանք իրենց մտքում ասացին՝ դա հայիոյում է: 4 Եւ Յիսուս իմանալով՝ նրանց մտածումները՝ նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ դուք ձեր սրտերում չար բան էք խորհում. 5 ի՞նչն է դիւրին. ասել՝ քեզ ներուած են քո մեղքերը, թէ՞ ասել՝ վեր կաց և քայլի՛ր: 6 Արդ, որպէսզի իմանաք, որ մարդու Որդին իշխանութիւն ունի երկրի վրայ մեղքերը ներելու, - ասաց նա այդ ժամանակ անդամալոյծին, - վեր կաց, վերցրո՛ւ քո մահիճը և գնա՛ քո տունը»: 7 Եւ նա վեր կենալով՝ իր տունը գնաց: 8 Երբ ժողովուրդը այս տեսաւ, զարմացաւ. և փառաւորում էր Աստծուն՝ մարդկանց այսպիսի իշխանութիւն տուողին:

ՄԱՏԹԵՈՍԻ ԿՈՉՈՒՄԸ (Մարկ. 2. 13 -17, Ղուկ. 5. 27 -32)

9 Եւ Յիսուս այնտեղով անցնելով՝ տեսաւ Մատթէոս անունով մի մարդու, որ նստել էր մաքսատանը, ու նրան ասաց. «Իմ յետկից արի»: Եւ նա վեր կենալով՝ գնաց նրա յետկից: 10 Եւ երբ Յիսուս նրա տանը սեղան էր նստել, ահա բազմաթիւ մաքսաւորներ ու մեղաւորներ եկան բազմեցին Յիսուսի և նրա

աշակերտների հետ: 11 Երբ փարիսեցիները այդ տեսան, ասացին նրա աշակերտներին. «Ինչո՞ւ է ձեր վարդապետը մաքսավորների ու մեղաւորների հետ ուտում»: 12 Իսկ Յիսուս, երբ լսեց, նրանց ասաց. «Առողջներին բժիշկ պէտք չէ, այլ՝ հիւանդներին: 13 Գնացէ՛ք, սովորեցէ՛ք, թէ ինչ է նշանակում՝ ողորմութիւն եմ կամենում և ոչ՝ զոհ. քանզի ես արդարներին կանչելու չեմ եկել, այլ՝ մեղաւորներին:

ՎԷՃ ԾՈՍԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մարկ. 2. 18-22, Ղուկ. 5. 33 -39)

14 Այն ժամանակ Յովհաննէսի աշակերտները մօտեցան նրան և ասացին. «Ինչո՞ւ մենք և փարիսեցիները յաճախ ծոմ ենք պահում, իսկ քո աշակերտները չեն պահում»: 15 Յիսուս նրանց ասաց. «Միթէ կարելի՞ քան է, որ հարսանքավորները սուգ պահեն, քանի փեսան նրանց հետ է. բայց կը գան օրեր, երբ փեսան նրանցից կը վերցուի, և ապա ծոմ կը պահեն: 16 Ոչ ոք չօգտագործուած կտաւի կտորը հնացած ձորձի վրայ չի կարկատի, քանի որ այն իր լրիւ չափով կը պատռի կը հանի զգեստից, և պատռուածքը աւելի վատ կը լինի: 17 Ոչ էլ նոր գինին հին տիկերի մէջ են դնում. ապա թէ ոչ տիկերը կը պատռուեն. եւ գինին դուրս կը թափուի, եւ տիկերը կը փչանան. այլ նոր գինին նոր տիկերի մէջ են լցնում, և երկուսն էլ պահում են»:

ՅԱՅՐՈՍԻ ԱՂԶԿԱՅ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 5. 21 -43, Ղուկ. 8. 40-56)

18 Մինչ Յիսուս նրանց այս բաներն էր ասում, ահա մի իշխանաւոր, մօտենալով, երկրպագեց նրան ու ասաց. «Իմ դուստրը հէնց նոր մեռաւ, սակայն գայիր և քո ձեռքը նրա վրայ դնէիր, և նա կը կենդանանար»: 19 Յիսուս վեր կացաւ և իր աշակերտների հետ միասին գնաց նրա յետևից:

20 Եւ ահա տասներկու տարուց ի վեր արիւնահոսութիւն ունեցող մի կին, յետևից մօտենալով Յիսուսին, դիպաւ նրա զգեստի քղանցքին, 21 քանի որ մտքում ասում էր. «Եթէ միայն դիպչեմ նրա զգեստին, կը փրկուեմ»: 22 Իսկ Յիսուս, երբ դարձաւ ու նրան տեսաւ, ասաց. «Քաջալերուի՛ր, դուստր, քո հաւատը քեզ փրկեց»: Եւ նոյն ժամին կինը բժշկուեց:

23 Երբ Յիսուս իշխանաւորի տունը եկաւ և տեսաւ փողիարներին ու մեծ ամբոխ, 24 նրանց ասաց. «Հեռո՛ւ գնացէ՛ք, որովհետև այդ աղջիկը ոչ թէ մեռած է, այլ ննջում է». 25 և նրանք ծաղրում էին նրան: Եւ երբ ամբոխը դուրս ելաւ, նա ներս մտաւ, բռնեց նրա ձեռքից, և աղջիկը վեր կացաւ: 26 Եւ այս լուրը ամբողջ այդ երկրով մէկ տարածուեց:

ԵՐԿՈՒ ԿՈՅՐԵՐԻ ԵՒ ՀԱՄՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

27 Եւ մինչ Յիսուս անցնում էր այն տեղով, երկու կոյրեր գնացին նրա յետևից. նրանք աղաղակում էին ու ասում. «Ողորմի՛ր մեզ, Դաւթի՛ Որդի»: 28 Երբ նա տուն եկաւ, կոյրերը մօտեցան նրան: Յիսուս նրանց ասաց. «Հաւատո՞ւմ էք, որ ես այդ բանը ձեզ կարող եմ անել»: Նրանք ասացին նրան՝ այո՛, Տէ՛ր: 29 Այն ժամանակ դիպաւ նրանց աչքերին և ասաց. «Ըստ ձեր հաւատի թող լինի ձեզ»: 30 Եւ բացուեցին նրանց աչքերը: Եւ Յիսուս նրանց խստիւ պատուիրեց և ասաց. «Զգո՛յշ կացէ՛ք, ոչ ոք չիմանայ»: 31 Իսկ նրանք ելան և նրա համբաւը տարածեցին ամբողջ այդ երկրում:

32 Եւ երբ նրանք դուրս եկան, ահա նրա մօտ բերեցին մի համր, դիւահար մարդ: 33 Եւ երբ դէռ դուրս եկաւ, համրը խօսեց. և ժողովուրդը զարմացաւ ու ասաց. «Այսպիսի բան Իսրայէլում երբեք տեսնուած չէ»: 34 Իսկ փարիսեցիներն ասում էին. «Դա դևերի իշխանի միջոցով է հանում դևերին»:

35 Եւ Յիսուս շրջում էր բոլոր քաղաքներում և գիւղերում, ուսուցանում նրանց ժողովարաններում, քարոզում արքայութեան Աւետարանը և բժշկում էր ժողովրդի բոլոր ախտերն ու հիւանդութիւնները: 36 Եւ տեսնելով ժողովրդի

բազմութիւնը՝ Յիսուս գթաց նրանց, որովհետև յոգնած էին և ցրուած, ինչպէս ոչխարներ, որոնք հովիւ չունեն: 37 Այն ժամանակ իր աշակերտներին ասաց. «Հունձը առատ է, իսկ մշակները՝ սակաւ: 38 Արդ, աղաչեցէ՛ք հնձի Տիրոջը, որ մշակներ հանի իր հնձի համար»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 10

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒՄԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 3. 13 -19, 6. 7 -13, Ղուկ. 6. 12 -16, 9. 1 -6)

10 Եւ նա իր մօտ կանչելով իր տասներկու աշակերտներին՝ նրանց իշխանութիւն տուեց պիղծ դևերի վրայ՝ հանելու դրանք և բժշկելու ամէն ցաւ և ամէն հիւանդութիւն: 2 Եւ տասներկու առաքեալների անունները սրանք էին. առաջին՝ Սիմոն Պետրոս կոչուածը, և նրա եղբայրը Անդրէաս, 3 Ջեբեդէոսի որդի Յակոբոս և նրա եղբայրը Յովհաննէս, Փիլիպպոս և Բարթողոմէոս, Թովմաս և Մատթէոս մաքսաւոր, Ալփէոսի որդի Յակոբոս և Ղեբէոս, որ Թադէոս կոչուեց, 4 Սիմոն Կանանացի և Յուդա Իսկարիովտացի, որ և մատնեց նրան: 5 Նրանց Տասներկուսին Յիսուս ուղարկեց, պատուիրեց նրանց ու ասաց. «Ընթանաների շրջաններով չգնաք և սամարացիների որևէ քաղաքը չմտնէք, 6 այլ աւելի շուտ գնացէ՛ք Իսրայէլի տան կորած ոչխարների մօտ: 7 Եւ երբ գնաք, քարոզեցէ՛ք և ասացէ՛ք. «Երկնքի արքայութիւնը մօտեցել է»: 8 Հիւանդներին բժշկեցէ՛ք, բորոտներին մաքրեցէ՛ք, դևերին հանեցէ՛ք, ծրի առաք, ծրի էլ տուէ՛ք: 9 Մի՛ ունեցէ՛ք ո՛չ ոսկի, ո՛չ արծաթ և ո՛չ էլ պղինձ դրամ՝ ձեր գօտիների մէջ. 10 ո՛չ պարկ՝ ճանապարհի համար. ո՛չ երկու զգեստ, ո՛չ կօշիկներ և ո՛չ էլ ցուպ. որովհետև մշակն արժանի է իր կերակրին: 11 Որ քաղաքը կամ գիւղը մտնէք, հարցրէ՛ք, թէ ո՛վ է այնտեղ արժանաւորը, և այնտեղ մնացէ՛ք, մինչև որ այդտեղից դուրս ելնէք: 12 Եւ երբ այն տունը մտնէք, ողջոյն տուէ՛ք նրան ու ասացէ՛ք. «Ողջոյն այս տանը»: 13 Եթէ տունն արժանի է, ձեր ողջոյնը նրա վրայ թող իջնի. իսկ եթէ արժանի չէ, ձեր ողջոյնը ձեզ թող վերադառնայ: 14 Եւ եթէ մի քաղաք չընդունի ձեզ և չլսի ձեր խօսքերը, այդ քաղաքից դուրս գնալիս՝ ձեր ոտքերից փոշին թօթափեցէ՛ք: 15 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, սոդոմացիների և գոմորացիների երկրի համար աւելի հեշտ պիտի լինի դատաստանի օրը, քան այդ քաղաքի համար»:

ՎԵՐԱՀԱՍ ՀԱԼԱԾԱՆՔՆԵՐ ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻ ԴԷՄ (Մարկ. 13. 9 -13, Ղուկ. 21. 12 -17, 12. 2 -9)

16 «Ահա ես ձեզ ուղարկում եմ որպէս ոչխարներ՝ գայլերի մէջ: Այսուհետև խորագէտ եղէք օձերի պէս և միամիտ՝ աղանիների նման: 17 Չգուշացէ՛ք մարդկանցից, որովհետև պիտի մատնեն ձեզ ատեանների և պիտի տանջեն ձեզ իրենց ժողովարաններում. 18 ձեզ պիտի տանեն կուսակալների ու թագաւորների առաջ իմ պատճառով, որ իմ մասին վկայութիւն տաք նրանց և հեթանոսներին: 19 Բայց երբ ձեզ մատնեն, հոգ մի՛ արէք, թէ ինչպէս կամ ինչ պիտի խօսէք, որովհետև այդ ժամին ձեզ կը տրուի այն, ինչ պիտի խօսէք. 20 քանի որ ոչ թէ դուք էք, որ պիտի խօսէք, այլ ձեր Հօր Հոգին, որ պիտի խօսի ձեր միջոցով: 21 Եղբայրն իր եղբօրը մահուան պիտի մատնի, և հայրը՝ որդուն: Եւ որդիները հայրերի դէմ պիտի ելնեն ու նրանց պիտի սպանեն: 22 Եւ իմ անուան համար բոլորից պիտի ատուէք. իսկ ով մինչև վերջ համբերի, նա պիտի փրկուի:

23 Եւ երբ ձեզ հալածեն այս քաղաքում, կը փախչէք դէպի մէկ ուրիշը. և եթէ ձեզ դրանից էլ հալածեն, կը փախչէք դէպի այն միւսը: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, Իսրայէլի քաղաքները դեռ վերջացրած պիտի չլինէք, նախքան մարդու Որդու գալը: 24 Աշակերտը աւելին չէ, քան վարդապետը, և ոչ էլ ծառան՝ քան իր տէրը: 25 Աշակերտին հերիք է, եթէ լինի իր վարդապետի նման, և ծառային՝ իր տիրոջ նման. եթէ տանտիրոջը Բէդզեբուղ կոչեցին, որչա՛փ ևս առաւել՝ նրա ընտանիքը: 26 Այսուհետև նրանցից չվախենաք, որովհետև չկայ ծածուկ քան,

որ ջայտնուի, և գաղտնի բան, որ չիմացուի: 27 Ինչ ձեզ ասում եմ խաւարի մէջ, դուք ասացէք լոյսի մէջ. և ինչ լսում էք ականջի մէջ փսփսուքով, հրապարակեցէք տանիքների վրայից: 28 Եւ մի վախեցէք նրանցից, որ մարմինն են սպանում, բայց հոգին սպանել չեն կարող. այլ դուք առաւել վախեցէք նրանից, ով կարող է գեհեների մէջ կորստեան մատնել հոգին և մարմինը: 29 Չէ՞ որ երկու ճնճուկ մէկ դահեկանի է վաճառում, բայց նրանցից մէկն անգամ առանց ձեր Հօր գետին չի ընկնում. 30 և ձեր գլխի մազերը բոլորն իսկ հաշուուած են: 31 Արդ, մի վախեցէք, քանի որ բազում ճնճուկներից լաւ էք դուք: 32 Ով որ ինձ կը խոստովանի մարդկանց առաջ, ես էլ կը խոստովանեմ նրան իմ Հօր առաջ, որ երկնքում է: 33 Եւ ով ինձ կ'ուրանայ մարդկանց առաջ, ես էլ նրան կ'ուրանամ իմ Հօր առաջ, որ երկնքում է»:

ՍՈՒՐ, ԽԱՉ ԵՒ ՆԵՂՈՒԹԻՒՆ (Ղուկ. 12. 51 -53, 14. 26 -27, Մարկ. 9. 40)

34 «Մի՛ կարծէք, թէ եկայ խաղաղութիւն հաստատելու երկրի վրայ. չեկայ հաստատելու խաղաղութիւն, այլ՝ սուր. 35 քանի որ եկայ, որ բաժանեմ որդուն իր հօրից, և դստերը՝ իր մօրից, և հարսին՝ իր կեսուրից: 36 Մարդու թշնամիները իր տնեցիները կը լինեն: 37 Ով իր հօրը և կամ մօրը ինձնից աւելի է սիրում, ինձ արժանի չէ. ով իր որդուն կամ դստերը ինձնից աւելի է սիրում, ինձ արժանի չէ: 38 Եւ ով իր խաչը չի վերցնում ու իմ յետևից չի գալիս, ինձ արժանի չէ: 39 Ով որ իր անձը գտնում է, այն կը կորցնի. և ով իր անձը կորցրեց ինձ համար, այն կը գտնի: 40 Ով ձեզ է ընդունում, ինձ է ընդունում, և ով ինձ է ընդունում, ընդունում է ինձ ուղարկողին: 41 Ով մարգարէին ընդունում է իբրև մարգարէի, մարգարէի վարձ կը ստանայ. ով արդարին ընդունում է իբրև արդարի, արդարի վարձ կը ստանայ: 42 Եւ ով այս փոքրիկներից մէկին միայն մի բաժակ սառը ջուր կը տայ խմելու իբրև աշակերտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, իր վարձը չափտի կորցնի»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 11

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ՊԱՏՎԱՄԱԲԵՐՆԵՐԸ (Ղուկ. 7. 18-35)

11 Եւ երբ Յիսուս վերջացրեց իր տասներկու աշակերտներին պատուէր տալը, այնտեղից գնաց քարոզելու և ուսուցանելու շրջակայ քաղաքներում:

2 Իսկ Յովհաննէսը, երբ բանտում լսեց Քրիստոսի գործերի մասին, ուղարկեց իր աշակերտներին և նրանց միջոցով ասաց նրան. 3 «Դո՛ւ ես, որ գալու էիր, թէ՞ ուրիշին սպասենք»: 4 Յիսուս պատասխան տուեց նրանց և ասաց. «Գնացէք պատմեցէ՛ք Յովհաննէսին, ինչ որ դուք լսեցիք և տեսաք. 5 կոյրերը տեսնում են, կաղերը՝ քայլում, բորոտները՝ մաքրում, խուլերը՝ լսում, մեռելները՝ յառնում, և աղքատներին քարոզում է Աւետարանը: 6 Եւ երանի՛ է նրան, ով իմ պատճառով չի գայթակղում»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆԸ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ՄԱՍԻՆ

7 Երբ Յովհաննէսի աշակերտները գնացին, Յիսուս սկսեց ժողովրդին ասել Յովհաննէսի մասին. «Ի՞նչ տեսնելու ելաք անապատում. հողմից շարժուող եղէ՞գ: 8 Հապա ի՞նչ տեսնելու ելաք. փափուկ զգեստներով զարդարուած մա՞րդ. ահա նրանք, որ փափուկ բաներ են հագել, թագաւորների պալատներում են: 9 Ապա ի՞նչ տեսնելու ելաք. մի մարգարէ՞. այո՛, ասում եմ ձեզ. առաւել քան մի մարգարէ, 10 որովհետև նա է, որի մասին գրուած է. «Ահա ես կ'ուղարկեմ իմ պատգամաւորին քո առջևից, որ քո առաջ քո ճանապարհը պատրաստի»: 11 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, կանանցից ծնուածների մէջ Յովհաննէս Մկրտչից աւելի մեծը չի ելել. բայց երկնքի արքայութեան մէջ ամենից յետինը նրանից մեծ է: 12 Յովհաննէս Մկրտչի օրերից մինչև այժմ երկնքի արքայութիւնը բռնադատում է. և հզօրներն են յափշտակում այն, 13 քանի որ ամբողջ Օրէնքը և մարգարէները մարգարէացան մինչև Յովհաննէսը: 14 Եւ եթէ ուզում էք

ընդունել, Յովհաննէ՛սն է Եղիան, որ գալու է: 15 Ով լսելու ականջ ունի, թող լսի: 16 Ո՞ւմ նմանեցնեմ այս սերնդին. նման է նա մանուկների, որոնք նստած են հրապարակներում, կանչում են իրենց ընկերներին և ասում. 17 ձեզ համար փող հնչեցրինք, բայց չպարեցիք. ձեզ համար ողբ երգեցինք, բայց դուք լաց ու կոծ չարեցիք: 18 Եկաւ Յովհաննէսը. ո՛չ ուտում էր և ո՛չ խմում. և ասացին՝ նրա մէջ դև կայ: 19 Եկաւ մարդու Որդին. ուտում է և խմում. և ասում են՝ ահա ուտող և խմող մարդ, բարեկամ՝ մաքսաւորների և մեղաւորների. բայց իմաստութիւնը արդարացուեց իր որդիների կողմից» :

ՎԱՅԵՐ՝ ԶԱՊԱՇԽԱՐՈՂ ՔԱՂԱՔՆԵՐԻՆ (Ղուկ. 10. 13 -15)

20 Այն ժամանակ նա սկսեց պարսաւել այն քաղաքները, որոնց մէջ նրա բազում զօրաւոր գործերը տեղի ունեցան, բայց նրանք չապաշխարեցին: 21 «Վա՛յ քեզ, Քորազին, վա՛յ քեզ, Բեթսայիդա. որովհետև եթէ Տիրոսում և Սիդոնում տեղի ունեցած լինէին այն զօրաւոր գործերը, որ ձեր մէջ արուեցին, վաղուց արդէն քուրջով և մոխրով ապաշխարած կը լինէին: 22 Բայց ասում եմ ձեզ, Տիրոսի և Սիդոնի երկրի համար աւելի տանելի կը լինի դատաստանի օրը, քան ձեզ համար: 23 Եւ դո՛ւ, Կափառնայում, միթէ մինչև երկի՞նք պիտի բարձրանաս. ո՛չ, պիտի իջնես մինչև դժոխք. որովհետև եթէ Սոդոմում եղած լինէին այս զօրաւոր գործերը, որ եղան քո մէջ, արդարև մինչև այսօր նրանք կանգուն կը լինէին: 24 Բայց ասում եմ ձեզ, որ սոդոմացիների երկրի համար դատաստանի օրը աւելի տանելի կը լինի, քան քեզ համար»:

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ ԵՐԿՆԱԻՈՐ ՀՕՐԸ (Ղուկ. 10. 21 -22)

25 Այն ժամանակ Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց. «Գոհութիւն եմ յայտնում քեզ, Հա՛յր, Տէ՛ր երկնքի և երկրի, որ ծածկեցիր այս բանը իմաստուններից և գիտուններից ու յայտնեցիր մանուկներին: 26 Այո՛, Հա՛յր, քանի որ այսպէս հաճելի եղաւ քեզ: 27 Ամենայն ինչ տրուեց ինձ իմ Հօրից. և ոչ ոք չի ձանաչում Որդուն, եթէ ոչ՝ Հայրը. և ոչ ոք չի ձանաչում Հօրը, եթէ ոչ՝ Որդին, և նա, ում Որդին ուզենայ յայտնել: 28 Եկէ՛ք ինձ մօտ, բոլոր յոգնածներդ ու բեռնաւորուածներդ, և ես ձեզ կը հանգստացնեմ: 29 Իմ լուծը ձեր վրայ վերցրէ՛ք և սովորեցէ՛ք ինձնից, որ հեզ եմ և սրտով խոնարհ. և ձեզ համար հանգիստ պիտի գտնէք, 30 որովհետև իմ լուծը քաղցր է և իմ բեռը՝ թեթև»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 12

ՇԱԲԱԹ ՕՐՈՎ ՊՈԿՈՒԱԾ ՀԱՍԿԵՐ (Մարկ. 2. 23 -28, Ղուկ. 6. 1 -5)

12 Յիսուս, շաբաթ օրով, անցաւ արտերի միջով. նրա աշակերտները քաղցած էին և սկսեցին հասկ պոկել և ուտել: 2 Փարիսեցիները երբ այս տեսան, Յիսուսին ասացին. «Ահա քո աշակերտները անում են մի բան, որ շաբաթ օրն անել օրինաւոր չէ»: 3 Եւ նա նրանց ասաց. «Ղուք չէ՞ք կարդացել, թէ ինչ արեց Ղաւիթը, երբ քաղց զգաց նա և նրանք, որ նրա հետ էին: 4 Թէ ինչպէս մտաւ Աստծու տունը և կերաւ առաջաւորութեան հացը, որն ուտել օրէնք չէր ո՛չ նրա և ո՛չ էլ նրա հետ եղողների համար, այլ միայն՝ քահանաների համար: 5 Կամ թէ Օրէնքում չէ՞ք կարդացել, որ շաբաթ օրերը տաճարում քահանաները պղծում են շաբաթը և անմեղ են: 6 Բայց ասում եմ ձեզ, որ այստեղ տաճարից մեծ մէկը կայ: 7 Եւ եթէ իմանայիք, թէ ինչ է՝ ողորմութիւն եմ կամենում և ոչ զոհ, ապա դուք անպարտներին չէիք դատապարտի. 8 ուրեմն մարդու Որդին շաբաթ օրուայ տէրն է»:

ԶՈՐԱՑԱԾ ԶԵՆՔԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 3. 1 -6, Ղուկ. 6. 6 -11)

9 Յիսուս այստեղից մեկնելով՝ եկաւ նրանց ժողովարանը: 10 Այնտեղ կար մի մարդ, որի ձեռքը գօսացած էր: Յիսուսին հարցրին ու ասացին. «Շաբաթ օրը թոյլատրելի՞ է բժշկել»: որպէսզի նրան ամբաստանեն: 11 Եւ նա ասաց նրանց. «Ո՞վ է ձեզնից այն մարդը, որ մի ոչխար ունենայ, և դա շաբաթ օրն ընկնի փոսի մէջ, միթէ չի՞ բռնի ու վեր հանի այն: 12 Իսկ արդ, մարդը ոչխարից որքա՞ն ևս առաւել է. ապա ուրեմն, պէտք է շաբաթ օրը բարիք գործել»: 13 Այն ժամանակ մարդուն ասաց ձեռքդ երկարիր. և նա երկարեց. և առողջացաւ գօսացած ձեռքը, ինչպէս միւսը: 14 Իսկ փարիսեցիները դուրս գալով՝ նրա դէմ խորհուրդ արին, թէ ինչպէս կորստեան մատնեն նրան: 15 Երբ Յիսուս այդ իմացաւ, այդտեղից մեկնեց: Նրա յետևից գնաց շատ ժողովուրդ, և նա բոլորին բժշկեց: 16 Եւ խստիւ պատուիրեց նրանց, որ իր մասին ոչ ոքի բան չասեն, 17 որպէսզի կատարուի այն, ինչ որ ասուեց Եսայի մարգարէի բերանով.

18 «Ահա իմ ծառան, որին ընտրեցի, և իմ սիրելին, որին հոգիս հաւանեց. նրա վրայ իմ հոգին պիտի դնեմ, և նա հեթանոսներին դատաստան պիտի յայտարարի. 19 նա ո՛չ պիտի հակառակի և ո՛չ էլ պիտի աղաղակի. հրապարակներում նրա ձայնը ոչ մէկը չպիտի լսի. 20 Զախցախուսած եղէզը նա չպիտի փշրի և առկայծ պատրոյզը չպիտի հանգցնի, մինչև որ արդարութիւնը յաղթանակի հասցնի. 21 և նրա անուան վրայ հեթանոսները յոյս պիտի դնեն»:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ԲԵԵՂՁԵԲՈՒԴՈՒ (Մարկ. 3. 22 -30, Ղուկ. 11. 14 -23, 6. 43 -45)

22 Այն ժամանակ նրա մօտ բերուեց կոյր ու համր մի դիւահար, և նա բժշկեց նրան, այնպէս որ համրն ու կոյրը խօսում էր ու տեսնում: 23 Ամբողջ ժողովուրդը զարմացաւ և ասում էր. «Միթէ սա՞ է Քրիստոսը՝ Ղաւթի Որդին»: 24 Բայց երբ փարիսեցիները լսեցին, ասացին. «Նա դևերին այլ կերպ չի հանում, եթէ ոչ Բէեղզեբուդի՝ դևերի իշխանի միջոցով»: 25 Երբ Յիսուս նրանց մտածումներն իմացաւ, նրանց ասաց. «Ինքն իր մէջ բաժանուած ամէն թագաւորութիւն աւերում է, և ինքն իր մէջ բաժանուած ամէն քաղաք կամ տուն կանգուն չի մնայ. 26 և եթէ սատանան սատանային հանում է, ուրեմն՝ ինքն իր մէջ բաժանուեց. արդ, նրա թագաւորութիւնը ինչպէ՞ս կարող է կանգուն մնալ: 27 Եւ եթէ ես Բէեղզեբուդով եմ հանում դևերին, ձեր որդիները ինչո՞վ կը հանեն. դրա համար էլ նրանք կը լինեն ձեր դատաւորները: 28 Իսկ եթէ Աստծու Հոգով եմ հանում դևերին, ուրեմն Աստծու արքայութիւնը հասել է ձեր վրայ: 29 Կամ ինչպէ՞ս կարող է մէկը մտնել հզօր մի մարդու տունը և յափշտակել նրա գոյքերը, եթէ նախ չկապի հզօրին և ապա նրա տունը կողոպտի: 30 Ով ինձ հետ չէ՛ իմ դէմ է, և ով ինձ հետ չի հաւաքում՝ ցրում է»:

ՄԵՂՔ ԵՒ ՀԱՅՀՈՅԱՆՔ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ԴԷՄ

31 «Դրա համար ասում եմ ձեզ. ամէն մեղք և հայիոյանք կը ներուեն մարդկանց, բայց Հոգու դէմ հայիոյանքը չպիտի ներուի: 32 Եւ ով որ մարդու Որդու դէմ խօսք ասի, նրան պիտի ներուի, բայց ով ասի Սուրբ Հոգու դէմ, նրան չպիտի ներուի ո՛չ այս աշխարհում և ո՛չ էլ հանդերձեալում: 33 Կամ ծառը բարի արէք, և նրա պտուղն էլ բարի կը լինի, կամ ծառը չար արէք, և նրա պտուղն էլ չար կը լինի. քանի որ իր պտղից է ծառը ճանաչուում: 34 Իժերի՝ ծնունդներ, դուք, որ չար էք, ինչպէ՞ս կը կարողանաք բարի բաներ խօսել, քանի որ բերանը սրտի լիութիւնից է, որ խօսում է: 35 Բարի մարդը իր սրտի բարի գանձերից հանում է բարի բաներ, իսկ չար մարդը իր սրտի չար գանձերից հանում է չար բաներ: 36 Բայց ասում եմ ձեզ, թէ մարդիկ իրենց խօսած ամէն դատարկ բանի համար դատաստանի օրը հաշիւ պիտի տան, 37 որովհետև՝ քո խօսքերով պիտի արդարանաս և քո խօսքերով պիտի դատապարտուես»:

ՆՇԱՆԻ ՀԱՅՑՈՒՄ (Մարկ. 8. 11 -12, Ղուկ. 11. 29 -32)

38 Այն ժամանակ օրէնսգէտներից և փարիսեցիներից ոմանք նրան պատասխան տուեցին ու ասացին. «Վարդապետ, քեզնից մի նշան ենք կամենում տեսնել»: 39 Նա պատասխան տուեց նրանց ու ասաց. «Չար և շնացող ազգը նշան է փնտռում. այլ նշան չի տրուի նրան, բայց միայն Յովնան մարգարէի նշանը. 40 որովհետև, ինչպէս Յովնանը երեք օր ու երեք գիշեր կէտի փորի մէջ էր, նոյնպէս և մարդու Որդին երկրի ընդերքում՝ երեք օր ու երեք գիշեր: 41 Նինուէի մարդիկ դատաստանի ժամանակ այս ազգի դէմ պիտի դուրս գան և պիտի դատապարտեն նրան, քանի որ նրանք Յովնանի քարոզութեամբ ապաշխարեցին. և ահաւասիկ այստեղ Յովնանից մեծը կայ: 42 Հարաւի Դշխոն դատաստանի ժամանակ պիտի դուրս գայ այս ազգի դէմ և պիտի դատապարտի նրան, որովհետև նա երկրի ծագերից եկաւ լսելու Սողոմոնի իմաստութիւնը. և ահա այստեղ Սողոմոնից մեծը կայ»:

ՊԻՂԾ ՈԳՈՒ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ (Ղուկ. 11. 24 -26)

43 «Սակայն պիղծ ոգին դուրս է ելնում մարդուց, շրջում է անջրդի վայրերում, հանգիստ է որոնում և չի գտնում: 44 Այն ժամանակ ասում է՝ դառնամ իմ տունը, որտեղից դուրս եկայ. և գալիս է ու այն գտնում դատարկ՝ մաքրուած ու կարգի բերուած: 45 Այն ժամանակ գնում և վերցնում է իր հետ իրենից աւելի չար եօթը այլ ոգիներ և մտնում բնակուում է այնտեղ. և այդ մարդու վերջը լինում է աւելի վատ, քան առաջ էր. այսպէս պիտի լինի և այս չար սերնդին»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՅՐՆ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԸ (Մարկ. 3. 31 -35, Ղուկ. 8. 19 -21)

46 Մինչ Յիսուս դեռ խօսքն ուղղում էր բազմութեանը, ահա նրա մայրն ու նրա եղբայրները կանգնած էին դրսում և ուզում էին խօսել նրա հետ: 47 Եւ մէկն ասաց նրան. «Ահա քո մայրն ու քո եղբայրները դրսում կանգնած են և ուզում են քեզ հետ խօսել»: 48 Նա այդ ասողին պատասխանեց ու ասաց. «Ո՞վ է իմ մայրը, կամ ովքե՞ր են իմ եղբայրները»: 49 Եւ իր ձեռքը երկարելով դէպի իր աշակերտները՝ ասաց. «Ահա՛ իմ մայրը և իմ եղբայրները. 50 որովհետև, ով կատարում է կամքը իմ Հօր, որ երկնքում է, նա՛ է ինձ եղբայր և քոյր և մայր»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 13

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱՎԸ (Մարկ. 4. 1 -12, Ղուկ. 8. 4 -10)

13 Այդ օրը Յիսուս տնից դուրս գալով՝ նստեց ծովեզերքին: 2 Եւ նրա մօտ շատ ժողովուրդ հաւաքուեց, այնպէս որ նա նաւակ մտաւ ու նստեց. իսկ ամբողջ ժողովուրդը կանգնած էր ծովեզերքին: 3 Եւ նրանց հետ առակներով շատ բաներ էր խօսում և ասում. 4 «Ահա մի սերմնացան ելաւ սերմանելու. և երբ նա սերմանում էր, մի մաս սերմ ընկաւ ճանապարհի եզերքին, և երկնքի թռչունը եկաւ և այն կերաւ: 5 Եւ ուրիշ մի մաս ընկաւ ապառաժի վրայ, ուր շատ հող չկար. և իսկոյն բուսաւ, քանի որ հողը խորութիւն չունէր. 6 երբ արևը ծագեց, խանձուեց. և քանի որ արմատներ չկային, չորացաւ: 7 Եւ ուրիշ մի մաս ընկաւ փշերի մէջ, ու փշերը բարձրացան և այն խեղդեցին: 8 Եւ մէկ ուրիշ մաս ընկաւ պարարտ հողի վրայ և պտուղ տուեց. կար որ մէկին՝ հարիւր. և կար որ մէկին՝ վաթսուն. և կար որ մէկին՝ երեսուն: 9 Ով լսելու ականջ ունի, թող լսի»:

10 Եւ աշակերտները մօտենալով՝ նրան ասացին. «Ինչո՞ւ ես առակներով խօսում նրանց հետ»: 11 Նա պատասխանեց և ասաց նրանց. «Քանի որ ձե՛զ է տրուած իմանալ երկնքի արքայութեան խորհուրդները, իսկ նրանց տրուած չէ. 12 որովհետև՝ ով ունի, նրան պիտի տրուի և պիտի աւելացուի, իսկ ով չունի, նրանից պիտի վերցուի ունեցածն էլ: 13 Նրանց հետ առակներով եմ խօսում նրա համար, որ նայում են և չեն տեսնում, լսում են և չեն իմանում ու չեն հասկանում: 14 Եւ նրանց վրայ կատարուում է Եսայու մարգարէութիւնը, որ ասում է՝ պիտի լսէք, պիտի լսէք ու պիտի չիմանաք, պիտի նայէք, պիտի նայէք

ու պիտի չտեսնէք. 15 որովհետև այս ժողովրդի սիրտը կարծրացաւ, և իրենց ականջներով ծանր են լսում. և փակեցին իրենց աչքերը, որպէսզի երբեք աչքերով չտեսնեն ու ականջներով չլսեն և սրտով չհիմանան և դարձի չգան, ու ես նրանց չբժշկեմ: 16 Բայց երանի՜ է՝ ձեր աչքերին, որ տեսնուիմ եմ, ու ձեր ականջներին, որ լսուիմ եմ: 17 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ շատ մարգարէներ ու արդարներ ցանկացան տեսնել, ինչ որ դուք տեսնուիմ էք, բայց չտեսան, և լսել՝ ինչ որ դուք լսուիմ էք, բայց չլսեցին»:

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱԿԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 4. 13 -20, Ղուկ. 8. 11 -15)

18 «Եւ արդ, լսեցէ՛ք դուք սերմնացանի առակը. 19 ամէն մէկից, ով լսուիմ է արքայութեան խօսքը և չի հասկանում, չարը գալիս է և յափշտակուիմ նրա սրտում սերմանուածը. դա այն է, որ ճանապարհի եզերքին սերմանուեց: 20 Եւ որ ապառաժի վրայ սերմանուեց, այն է, որ երբ լսուիմ է խօսքը, իսկոյն ուրախութեամբ էլ ընդունուիմ է այն: 21 Բայց քանի որ ինքն իր մէջ արմատներ չունի, այլ մի որոշ ժամանակի համար է հաւատուիմ, երբ խօսքի համար նեղութիւն և հալածանքներ լինեն, իսկոյն սայթաքուիմ ընկնուիմ է: 22 Իսկ որ փշերի մէջ սերմանուեց, այն է, որ լսուիմ է խօսքը, բայց աշխարհիս հոգսերը և հարստութեան պատրանքները խեղդուիմ են խօսքը, և սա լինուիմ է անպտուղ: 23 Իսկ որ լաւ հողի մէջ սերմանուեց, այն է, որ երբ լսուիմ է խօսքը և հասկանուիմ, պտուղ է տալիս. կայ որ մէկի դիմաց՝ հարիւր, կայ որ մէկի դիմաց՝ վաթսուիմ և կայ որ մէկի դիմաց՝ երեսուիմ»:

ՈՐՈՄՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ

24 Նա մէկ ուրիշ առակ էլ նրանց առաջ դրեց ու ասաց. «Երկնքի արքայութիւնը նմանուեց մի մարդու, որ իր արտի մէջ բարի սերմ սերմանեց: 25 Եւ երբ մարդիկ քնի մէջ էին, նրա թշնամին եկաւ և ցանած ցորենի վրայ որոն ցանեց ու գնաց: 26 Եւ երբ ցորենը բուսաւ ու պտուղ տուեց, ապա երևաց և այն որոմը: 27 Տանտիրոջ ծառաները մօտեցան ու ասացին նրան. «Տէ՛ր, չէ՞ որ քո արտի մէջ դու բարի սերմ սերմանեցիր, ուրեմն որտեղի՞ց է այդ որոմը»: 28 Եւ տէրն ասաց նրանց. «Թշնամի մարդ է արել այդ»: Ծառաները նրան ասացին. «Կամենո՞ւիմ ես, որ գնանք ու քաղենք հանենք այն»: 29 Եւ տէրը նրանց ասաց. «Ո՛չ, մի գուցէ որոմը քաղելիս, ցորենն էլ նրա հետ արմատախիլ անէք: 30 Թողէ՛ք, որ երկուսն էլ միասին աճեն մինչև հունձը, և հնձի ժամանակ ես հնձողներին կ'ասեմ՝ նախ այդ որոմը քաղեցէ՛ք և դրանից խուրձեր կապեցէ՛ք այրելու համար, իսկ ցորենը հաւաքեցէ՛ք իմ շտեմարանների մէջ»:

ՄԱՆԱՆԵՆԻ ՀԱՏԻԿԻ ԵՒ ԹԹԽՄՈՐԻ ԱՌԱԿԸ (Մարկ. 4. 30 -34, Ղուկ. 13. 18-21)

31 Նրանց առաջ նա մէկ ուրիշ առակ էլ դրեց ու ասաց. «Երկնքի արքայութիւնը նման է մանանեխի հատիկի, որ մի մարդ, առնելով, սերմանեց իր արտի մէջ: 32 Այն փոքր է, քան բոլոր սերմերը. սակայն երբ աճուիմ է, բոլոր բանջարներից աւելի է մեծանուիմ ու ծառ է լինուիմ, այն աստիճան, որ երկնքի թռչունները գալիս են ու նրա ճիւղերի վրայ հանգստանուիմ»:

33 Նա մէկ ուրիշ առակ էլ պատմեց նրանց ու ասաց. «Երկնքի արքայութիւնը նման է թթխմորի, որ մի կին, առնելով, դրեց երեք չափ ալիւրի մէջ, մինչև որ ամբողջը խմորուեց»:

34 Այս բոլորը Յիսուս առակներով պատմեց բազմութեանը և առանց առակի ոչինչ չէր ասուիմ նրանց, 35 որպէսզի կատարուի մարգարէի կողմից ասուածը. «Իմ բերանը առակներով պիտի բանամ և աշխարհի սկզբից ի վեր ծածկուած բաները պիտի յայտնեմ»:

ՈՐՈՄՆԵՐԻ ԱՌԱՎԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆԸ

36 Այն ժամանակ Յիսուս արձակելով ժողովրդին՝ տուն եկաւ. աշակերտները մօտեցան նրան ու ասացին. «Մեկնի՛ր մեզ համար արտի որոմների առակը»: 37 Նա պատասխանեց և ասաց. «Այն, որ սերմանում է բարի սերմը, մարդու Որդին է, 38 իսկ արտը այս աշխարհն է. բարի սերմը նրանք են, որ արքայութեան որդիներն են, իսկ որոմը չարի որդիներն են. 39 և թշնամին, որ այն ցանեց, սատանան է. իսկ հունձը այս աշխարհի վախճանն է, և հնձողները հրեշտակներ են: 40 Ինչպէս որոմը հաւաքում է և կրակի մէջ այրում, այնպէս կը լինի այս աշխարհի վախճանին: 41 Մարդու Որդին կ'ուղարկի իր հրեշտակներին, և նրանք կը հաւաքեն նրա արքայութիւնից բոլոր գայթակղութիւնները և նրանց, որոնք անօրինութիւն են գործում: 42 Եւ կը զցեն նրանց բոցավառ հնոցի մէջ. այնտեղ կը լինի լաց և ատամների կրճտում: 43 Այն ժամանակ արդարները երկնքի արքայութեան մէջ կը ծագեն ինչպէս արեգակը: Ով լսելու ականջ ունի, թող լսի»:

ԱՅԼ ԱՌԱՎՆԵՐ

44 «Դարձեալ՝ երկնքի արքայութիւնը նման է արտի մէջ թաքցուած գանձի, որ մի մարդ, գտնելով, նորից թաքցնում է. և ուրախութիւնից գնում վաճառում է իր ամբողջ ունեցածը և այդ արտը գնում է:

45 Դարձեալ՝ երկնքի արքայութիւնը նման է մի վաճառականի, որ գեղեցիկ մարգարիտներ էր որոնում. 46 և գտնելով մի թանկարժէք մարգարիտ՝ գնաց վաճառեց իր ամբողջ ունեցածը և այդ մարգարիտը գնեց:

47 Դարձեալ՝ երկնքի արքայութիւնը նման է ծով նետուած ուռկանի, որ ամէն տեսակ բան է հաւաքել. 48 երբ լցուել էր, այն ցամաք հանելով և նստելով՝ լաւերը մի առ մի հաւաքեցին ամանների մէջ, իսկ անպէտքը դուրս զցեցին: 49 Այնպէս էլ կը լինի այս աշխարհի վախճանին: Հրեշտակները կ'ելնեն և չարերին արդարների միջից կը բաժանեն 50 ու կը զցեն նրանց բոցավառ հնոցի մէջ. այնտեղ կը լինի լաց և ատամների կրճտում»:

51 Յիսուս իր աշակերտներին ասաց. «Այս բոլորը իմացա՞ք»: Նրան ասացին՝ այո՛, Տէ՛ր: 52 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Դրա համար երկնքի արքայութեանն աշակերտած ամէն օրէնսգէտ նման է տանուտէր մարդու, որ իր գանձից հանում է նորը և հինը»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ՆԱԶԱՐԷԹ (Մարկ. 6. 1-6, Դուկ. 4. 16-30)

53 Երբ Յիսուս այս առակները վերջացրեց, այնտեղից մեկնեց: 54 Եւ գալով իր գաւառը՝ նրանց ուսուցանում էր իրենց ժողովարանում, այնպէս որ նրանք զարմանում ու ասում էին. «Սրան որտեղի՞ց են այս իմաստութիւնը և զօրութեան գործերը: 55 Սա հիւսնի որդին չէ՞. սրա մայրը չէ՞, որ Մարիամ է կոչւում. և սրա եղբայրները՝ Յակոբոս, Յովսէս, Սիմոն և Յուդա: 56 Եւ սրա քոյրերը բոլորը մեզ մօտ չե՞ն. և արդ, որտեղի՞ց է սրան այս բոլորը»: 57 Եւ նրանով գայթակղւում էին: Իսկ Յիսուս նրանց ասաց. «Չկայ անարգուած մարգարէ, բայց միայն՝ իր գաւառում և իր տանը»:

58 Եւ նրանց անհաւատութեան պատճառով այնտեղ զօրաւոր շատ գործեր չարեց:

ՄԱՏԹԵՈՍ 14

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻ ԳԼԽԱՏՈՒՄԸ (Մարկ. 6. 14-29, Դուկ. 9. 7-9)

14 Այն ժամանակ Հերովդէս չորրորդապետը լսեց Յիսուսի համբաւը և իր ծառաներին ասաց. 2 «Նա՛ է Յովհաննէս Մկրտիչը. մեռելներից յարութիւն է առել, և դրա համար նրա միջոցով զօրաւոր գործեր են լինում»:

3 Արդարև Հերովդէսը ձերբակալել էր Յովհաննէսին, նրան կապել և բանտի մէջ էր դրել իր եղբօր՝ Փիլիպպոսի կնոջ՝ Հերովդիայի պատճառով: 4 որովհետև Յովհաննէսը նրան ասում էր. «Օրինաւոր չէ, որ դու նրան իբրև կին ունենաս»: 5 Եւ կամենում էր նրան սպանել, բայց վախենում էր ժողովրդից, քանի որ նրան որպէս մարգարէ էին ընդունում: 6 Եւ երբ Հերովդէսի ծննդեան տարեդարձը հասաւ, Հերովդիայի դուստրը հրաւիրեալների առաջ պարեց. և հաճելի թուաց Հերովդէսին: 7 ուստի և՛ նա երդումով խոստացաւ նրան տալ, ինչ էլ որ ուզի: 8 Եւ նա, առաջուց խրատուած լինելով իր մօրից, ասաց. «Տո՛ւր ինձ այստեղ, սկուտեղի վրայ, Յովհաննէս Մկրտչի գլուխը»: 9 Եւ թագաւորը տխրեց, բայց երդման և սեղանակիցների պատճառով հրամայեց նրան տալ այդ: 10 Եւ մարդ ուղարկեց, զխատել տուեց Յովհաննէսին բանտի մէջ: 11 Եւ նրա գլուխը բերուեց սկուտեղով ու տրուեց աղջկան: Եւ սա տարաւ այն իր մօրը: 12 Իսկ Յովհաննէսի աշակերտները եկան վերցրին մարմինը և թաղեցին. և եկան պատմեցին Յիսուսին:

ՀԱՅԻ ԱՌԱՋԻՆ ԲԱԶՄԱՅՈՒՄԸ (Մարկ. 6. 30-44, Ղուկ. 9. 10-17, Յովհ. 6. 1-14)

13 Երբ Յիսուս այդ լսեց, այնտեղից նաւակով առանձին գնաց մի ամայի տեղ: Երբ ժողովրդի բազմութիւնը լսեց այս, քաղաքներից հետիոտն նրա յետևից գնաց: 14 Եւ երբ նա ցամաք ելաւ, տեսաւ բազում ժողովուրդ, գթաց նրանց և բժշկեց նրանց հիւանդներին:

15 Երեկոյեան դէմ, աշակերտները մօտեցան նրան և ասացին. «Այս տեղը ամայի է, և օրը տարածամել է. արձակի՛ր այդ ժողովրդի բազմութիւնը, որպէսզի գնայ շրջակայ գիւղերը իր համար ուտելիք գնի»: 16 Եւ Յիսուս ասաց. «Հարկ չկայ, որ նրանք գնան, դո՛ւք նրանց ուտելու բան տուէք»: 17 Եւ նրանք ասացին նրան. «Այստեղ ուրիշ բան չունենք, բացի հինգ նկանակից և երկու ձկից»: 18 Եւ նրանց ասաց. «Այստեղ բերէք այդ»: 19 Եւ հրամայեց ժողովրդի բազմութիւնը նստեցնել խոտի վրայ. և վերցնելով հինգ նկանակն ու երկու ձկները՝ նայեց դէպի երկինք, օրհնեց, կտրեց և նկանակները աշակերտներին տուեց. իսկ աշակերտները՝ ժողովրդին: 20 Բոլորը կերան ու յագեցան: Եւ տասներկու սակառ լիքը կտորտանքների մնացորդներ վերցրին: 21 Եւ նրանք, որ կերան, մօտ հինգ հազար հոգի էին՝ չհաշուած կանանց և երեխաներին:

ՅԻՍՈՒՍ ՔԱՅԼՈՒՄ Է ԾՈՎԻ ՎՐԱՅՈՎ (Մարկ. 6. 45 -52, Յովհ. 6. 15 -21)

22 Եւ նա իսկոյն իր աշակերտներին ստիպեց նաւակ մտնել և առաջանալ դէպի միւս կողմը, մինչև որ ինքը ժողովրդի բազմութիւնն արձակի: 23 Եւ երբ ժողովրդի բազմութիւնն արձակեց, առանձին լեռ բարձրացաւ աղօթելու համար: Եւ երբ երեկոյ եղաւ, այնտեղ էր, մենակ:

24 Նաւակը ցամաքից մղոններով հեռացել էր՝ դէս ու դէն քշուելով ալիքներից, քանի որ քամին դիմացից էր: 25 Եւ գիշերուայ ուշ ժամին Յիսուս եկաւ նրանց մօտ՝ քայլելով ծովի վրայ: 26 Երբ աշակերտները նրան տեսան ծովի վրայ քայլելիս, տագնապահար եղան և ասացին. «Ինչ-որ ուրուական է». ու սարսափից աղաղակեցին: 27 Յիսուս իսկոյն խօսեց նրանց հետ ու ասաց. «Սրտապնդուեցէ՛ք, ես եմ, մի՛ վախեցէ՛ք»: 28 Պետրոսը նրան պատասխանեց ու ասաց. «Տէ՛ր, եթէ դու ես, հրամայի՛ր ինձ ջրի վրայով քեզ մօտ գալ»: 29 Եւ նա ասաց՝ արի՛: Եւ Պետրոսը նաւակից իջնելով՝ քայլեց ջրի վրայով ու եկաւ Յիսուսի մօտ: 30 Սակայն տեսնելով ուժգին քամին՝ վախեցաւ: Եւ երբ սկսեց սուզուել, աղաղակեց ու ասաց. «Տէ՛ր, փրկի՛ր ինձ»: 31 Եւ իսկոյն Յիսուս երկարեց իր ձեռքը, բռնեց նրան ու ասաց. «Թերահաւատ, ինչո՞ւ երկմտեցիր»: 32 Եւ երբ նրանք նաւակ բարձրացան, քամին հանդարտուեց: 33 Եւ նրանք, որ նաւակի մէջ էին, մօտեցան, երկրպագեցին նրան ու ասացին. «Արդարև Աստծու Որդին ես դու»:

ԲԺՇԿՈՒՄՆԵՐ ԳԵՆՆԵՍԱՐԷԹՈՒՄ (Մարկ. 6. 53 -56)

34 Եւ կտրել անցնելով՝ ցամաք ելան Գեննեսարէթում: 35 Եւ երբ այդ տեղի մարդիկ նրան ճանաչեցին, մարդ ուղարկեցին ամբողջ գաւառով մէկ ու բոլոր հիւանդներին նրա մօտ բերեցին: 36 Եւ աղաչում էին նրան, որ գոնէ միայն նրա զգեստի քղանցքներին դիպչեն. և նրանք, որ մի անգամ դիպան, բժշկուեցին:

ՄԱՏԹԵՈՍ 15

ԿԷՃ ՆԱԽՆԻՆՆԵՐԻ ԱԲԱՆԴՈՒԹԵԱՆ ՇՈՒՐՋ (Մարկ. 7. 1 -23)

15 Այն ժամանակ Յիսուսին մօտեցան փարիսեցիներ ու օրէնսգէտներ, որոնք Երուսաղէմից էին, և ասացին. 2 «Ինչո՞ւ քո աշակերտները նախնիների աւանդութիւնը զանց են անում, քանի որ, երբ հաց են ուտում, ձեռքները չեն լուանում»: 3 Նա պատասխան տուեց և ասաց նրանց. «Իսկ դուք ինչո՞ւ զանց էք անում Աստծու պատուիրանը՝ ձեր աւանդութեան պատճառով. 4 քանի որ Աստուած ասաց. "Մեծարի՛ր քո հօրը և մօրը". 5 և ով վատաբանում է հօրը կամ մօրը, մահուամբ պիտի պատժուի: 6 Իսկ դուք ասում էք. ով իր հօրը կամ մօրը ասի, թէ՛ այն, ինչ ինձնից օգտուելու ես, Աստծուն ընծայ է, այլևս չի մեծարի իր հօրը կամ իր մօրը. ուրեմն՝ Աստծու խօսքը արհամարհում էք ձեր աւանդութեան պատճառով: 7 Կեղծաւորներ, Եսային լաւ է մարգարէացել ձեր վրայ և ասել. 8 "Այս ժողովուրդը շրթունքներով է ինձ մեծարում, բայց իրենց սիրտը հեռացած բաժանուած է ինձնից. 9 զուր են ինձ պաշտում. մարդկանց կողմից պատուիրուած վարդապետութիւններ են ուսուցանում"»:

10 Եւ Յիսուս իր մօտ կանչելով ժողովրդին՝ ասաց. «Լսեցէ՛ք և իմացէ՛ք. 11 ոչ թէ՛ ինչ որ բերանով է մտնում, այն է պղծում մարդուն, այլ ինչ որ ելնում է բերանից՝ այն է պղծում մարդուն»: 12 Այն ժամանակ նրա աշակերտները մօտեցան և ասացին նրան. «Գիտե՞ս, որ փարիսեցիները, երբ այդ խօսքը լսեցին, զայթակղուեցին»: 13 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ամէն տունն, որ իմ երկնաւոր Հայրը չի տնկել, արմատախիլ պիտի արուի: 14 Թողէ՛ք նրանց. կոյրեր են, կոյրերի առաջնորդ. երբ կոյրն է առաջնորդում կոյրին, սխալում է, և երկուսն էլ փոսն են ընկնում»: 15 Պետրոսը պատասխան տուեց նրան և ասաց. «Այս առակը բացատրի՛ր մեզ»: 16 Յիսուս ասաց. «Դեռևս դո՞ւք էլ անհասկացող էք. 17 չէ՞ք իմանում, թէ ամէն ինչ, որ բերան է մտնում, որովայն է գնում և դուրս է ելնում: 18 Իսկ ինչ ելնում է բերանից, սրտից է գալիս, և այն է մարդուն պղծում, 19 քանի որ սրտից է, որ ելնում են չար խորհուրդներ, սպանութիւններ, շնութիւններ, պոռնկութիւններ, գողութիւններ, սուտ վկայութիւններ, հայիոյանքներ: 20 Այս բոլորն են, որ պղծում են մարդուն. իսկ անլուայ ձեռքերով ուտելը մարդուն չի պղծում»:

ՔԱՆԱՆԱՑԻ ԿՆՈՋ ՀԱԲԱՏԸ (Մարկ. 7. 24 -30)

21 Յիսուս այդտեղից ելնելով՝ գնաց Տիրոսի և Սիդոնի կողմերը: 22 Եւ ահա, այդ շրջաններից եկած քանանացի մի կին աղաղակում էր ու ասում. «Ողորմի՛ր ինձ, Տէ՛ր, Դաւթի՛ Որդի, աղջիկս չարաչար դիւահարում է»: 23 Բայց նա նրան պատասխան չտուեց, և նրա աշակերտները մօտենալով՝ աղաչում էին նրան ու ասում. «Արձակի՛ր նրան, որովհետև մեր յետևից աղաղակում է»: 24 Նա պատասխան տուեց և ասաց. «Այլ տեղ չեմ ուղարկուած, եթէ ոչ Իսրայէլի տան կորուսեալ ոչխարների մօտ»: 25 Իսկ կինը մօտենալով՝ երկրպագում էր նրան ու ասում. «Տէ՛ր, օգնի՛ր ինձ»: 26 Նա պատասխանեց նրան և ասաց. «Լաւ չէ մանուկների հացն արնել ու շներին զգել»: 27 Եւ նա ասաց. «Այո՛, Տէ՛ր, որովհետև շներն էլ կերակրում են իրենց տիրոջ սեղանից ընկած փշրանքներով»: 28 Այն ժամանակ նրան պատասխանեց և ասաց. «Ո՛վ կին, մեծ

է քո հաւատը, թող քեզ լինի՝ ինչպէս որ կամենում ես»: Եւ նրա դուստրը նոյն ժամին բժշկուեց:

29 Եւ Յիսուս մեկնելով այդտեղից՝ եկաւ Գալիլիայի ծովեզերքը և, լեռը բարձրանալով, նստեց այնտեղ: 30 Նրան մօտեցաւ բազում ժողովուրդ. նրանց մէջ կային կաղեր, կոյրեր, համրեր, հաշմուածներ և ուրիշ շատեր: Սրանց բերին զցեցին նրա ոտքերի առջև, և նա նրանց բժշկեց. 31 այնպէս որ, ժողովուրդը զարմանում էր՝ տեսնելով, որ համրերը խօսում են, կաղերը՝ քայլում, հաշմանդամները՝ բժշկուում, կոյրերը՝ տեսնում. և փառք էին տալիս Իսրայէլի Աստծուն:

ՀԱՅԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԲԱԶՄԱՑՈՒՄԸ (Մարկ. 8. 1 -10)

32 Եւ Յիսուս իր մօտ կանչելով աշակերտներին՝ ասաց. «Խղճում եմ այս ժողովրդին, որովհետև ահա երեք օր է, որ ինձ մօտ են և բան չունեն, որ ուտեն. և նրանց չեմ կամենում սոված արձակել. գուցէ ճանապարհին ուժասպառ լինեն»:

33 Աշակերտները նրան ասացին. «Իսկ այժմ, այս ամայութեան մէջ որտեղից է մեզ այնչափ հաց՝ այսքան ժողովուրդ կշտացնելու համար»:

34 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Քանի՞ նկանակ ունէք»: Եւ նրանք ասացին՝ եօթը, և մի քանի ձուկ:

35 Եւ նա հրամայեց ժողովրդին, որ նստեն գետնի վրայ: 36 Եւ վերցնելով եօթը նկանակն ու ձկները՝ զոհութիւն յայտնեց Աստծուն և կտրեց ու տուեց աշակերտներին, և նրանք էլ՝ ժողովրդին: 37 Բոլորը կերան ու յագեցան. և եօթը լիքը զամբիւղ կտորտանքների մնացորդներ վերցրին: 38 Եւ նրանք, որ կերան, մօտ չորս հազար հոգի էին՝ չհաշուած կանանց ու երեխաներին: 39 Երբ նա ժողովրդի բազմութիւնը արձակեց, նաւակ բարձրացաւ ու եկաւ Մագդաղիայի սահմանները:

ՄԱՏԹԵՈՍ 16

ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՆՇԱՆԻ ՀԱՅՑՈՒՄ ՅԻՍՈՒՄԻՑ (Մարկ. 8. 11 -13, Ղուկ. 12. 54 - 56)

16 Փարիսեցիներն ու սադուկեցիները մօտեցան ու փորձելով՝ նրանից ուզում էին, որ ցոյց տայ իրենց երկնային մի նշան: 2 Իսկ նա պատասխան տուեց և ասաց նրանց. 4 «Չար և շնացող մի սերունդ նշան է ուզում, և սակայն նրան նշան չափտի տրուի, բացի Յովնան մարգարէի նշանից»: Եւ նրանց թողեց ու գնաց:

ՓԱՐԻՍԵՑԻՆԵՐԻ ՈՒ ՍԱԴՈՒԿԵՑԻՆԵՐԻ ԹԹԵՄՈՐԸ (Մարկ. 8. 14 -21)

5 Աշակերտներն էլ գնացին ծովի այն կողմը, բայց մոռացան հաց վերցնել: 6 Յիսուս նրանց ասաց. «Տեսէ՛ք, զգոյ՛շ եղէ՛ք սադուկեցիների և փարիսեցիների խմորից»:

7 Աշակերտները իրենց մէջ խորհում էին ու ասում. «Որովհետև հաց չենք վերցրել»:

8 Յիսուս այդ իմացաւ ու ասաց. «Թերահաւատներ, ինչո՞ւ էք ձեր մտքում խորհում, թէ հաց չունէք: 9 Դեռևս չէ՞ք իմանում և չէ՞ք յիշում հինգ նկանակը, որ կերակրեց հինգ հազարին. և քանի՞ սակառ վերցրիք: 10 ոչ էլ եօթը նկանակը՝ չորս հազարին. և քանի՞ սակառ վերցրիք: 11 Արդ, ինչպէ՞ս չէք իմանում, թէ հացի համար չէ, որ ձեզ ասացի՝ զգոյ՛շ լինել փարիսեցիների և սադուկեցիների խմորից»:

12 Այն ժամանակ իմացան, թէ չէր ասել, որ զգուշանան խմորից, այլ՝ փարիսեցիների և սադուկեցիների ուսուցումից:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԴԱԻԱՆՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 8. 27 -30, Ղուկ. 9. 18-21)

13 Եւ Յիսուս Փիլիպպեան Կեսարիայի կողմերը գնալով՝ հարցրեց աշակերտներին ու ասաց. «Մարդիկ իմ մասին ի՞նչ են ասում, ո՞վ է մարդու Որդին»:

14 Եւ նրանք ասացին. «Մէկը, թէ՛ Յովհաննէս Մկրտիչը, և ուրիշներ՝

Եղիան, իսկ ոմանք, թէ՛ Երեմիան, կամ մարգարէներէից մէկը»: 15 Յիսուս նրանց ասաց. «Իսկ դուք իմ մասին ի՞նչ էք ասում, ո՞վ եմ ես»: 16 Սիմոն Պետրոսը պատասխանեց ու ասաց. «Դու ես Քրիստոսը՝ կենդանի Աստծու Որդին»: 17 Յիսուս պատասխանեց և նրան ասաց. «Երանի՛ է քեզ, Սիմոն, Յովնանի՛ որդի, որովհետև մարմինը և արինը չէ, որ յայտնեց քեզ, այլ՝ իմ Հայրը, որ երկնքում է: 18 Եւ ես քեզ ասում եմ, որ դու վէմ ես, և այդ վէմի վրայ պիտի շինեմ իմ եկեղեցին, ու դժոխքի դռները այն չպիտի յաղթահարեն: 19 Եւ քեզ պիտի տամ երկնքի արքայութեան բանալիները, և ինչ որ մի անգամ կապես երկրի վրայ, կապուած պիտի լինի երկնքում: Եւ ինչ որ արծակես երկրի վրայ, արծակուած պիտի լինի երկնքում»: 20 Այն ժամանակ խստիւ պատուիրեց աշակերտներին, որ ոչ ոքի չասեն, թէ ինքն է Քրիստոսը:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ՄԱՀՈՒՄՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ
(Մարկ. 8. 31 -9. 1, Ղուկ. 9. 22 -27)

21 Դրանից յետոյ Յիսուս սկսեց յստակօրէն յայտնել աշակերտներին, թէ պէտք է, որ ինքը Երուսաղէմ գնայ, բազում չարչարանքներ կրի և անարգուի քահանայապետներից, օրէնսգէտներից, ժողովրդի ծերերից, սպանուի և երրորդ օրը յարութիւն առնի: 22 Եւ Պետրոսը նրան մի կողմ տանելով՝ սկսեց վիճել նրա հետ ու ասել. «Քա՛ւ լիցի քեզ, Տէ՛ր, այդ քեզ չի պատահի»: 23 Եւ նա դառնալով Պետրոսին՝ ասաց. «Ետե՛ւս գնա, սատանայ, դու գայթակղութիւն ես ինձ համար. որովհետև քո խորհուրդը Աստծունը չէ, այլ՝ մարդկանցը»:

ՅԻՍՈՒՍԻՆ ՀԵՏԵՒԵԼՈՒ ՊԱՅՄԱՆՆԵՐ

24 Այն ժամանակ Յիսուս իր աշակերտներին ասաց. «Եթէ մէկը կամենում է հետևել ինձ, թող ուրանայ իր անձը, վերցնի իր խաչը և գայ իմ յետևից. 25 որովհետև ով կամենայ իր անձը փրկել, այն կը կորցնի. և ով ինձ համար իր անձը կորցնի, կը գտնի այն: 26 Ի՛նչ օգուտ կ'ունենայ մարդ, եթէ այս ամբողջ աշխարհը շահի, բայց իր անձը կործանի: Կամ՝ մարդ իր անձի փոխարէն ի՞նչ փրկանք պիտի տայ. 27 քանի որ մարդու Որդին գալու է իր Հօր փառքով՝ իր հրեշտակների հետ միասին. և այն ժամանակ իւրաքանչիւրին կը հատուցի ըստ իր գործերի: 28 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այստեղ գտնուողների մէջ կան ոմանք, որոնք մահը չեն ճաշակի, մինչև որ չտեսնեն մարդու Որդուն՝ եկած իր արքայութեամբ»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 17
ՅԻՍՈՒՍԻ ՊԱՅԾԱՌԱՎԵՐՊՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 9. 2 -12, Ղուկ. 9. 28-36)

17 Եւ վեց օր յետոյ Յիսուս իր հետ վերցրեց Պետրոսին, Յակոբոսին և նրա եղբորը՝ Յովհաննէսին և նրանց հանեց, առանձին, մի բարձր լեռ 2 և նրանց առաջ պայծառակերպուեց. և նրա դէմքը փայլեց ինչպէս արեգակը. և նրա զգեստները դարձան սպիտակ ինչպէս լոյսը: 3 Եւ ահա նրանց երևացին Մովսէսն ու Եղիան, որ խօսում էին նրա հետ: 4 Պետրոսը պատասխան տուեց և ասաց Յիսուսին. «Տէ՛ր, լաւ է, որ մենք այստեղ ենք. եթէ կամենաս, երեք տաղաւարներ շինենք, մէկը՝ քեզ համար, մէկը՝ Մովսէսի, մէկն էլ՝ Եղիայի»: 5 Եւ մինչև նա դեռ խօսում էր, ահա մի լուսաւոր ամպ նրանց վրայ հովանի եղաւ. ամպից մի ձայն եկաւ ու ասաց. «Դա՛ է իմ սիրելի Որդին, որին հաւանեցի, դրան լսեցէք»: 6 Երբ աշակերտները այս լսեցին, իրենց երեսի վրայ ընկան և սաստիկ վախեցան: 7 Եւ Յիսուս, մտօնալով, դիպաւ նրանց ու ասաց. «Ուտքի՛ ելէք և մի՛ վախեցէք»: 8 Նրանք աչքները բարձրացրին և Յիսուսից բացի ոչ ոքի չտեսան:

9 Եւ մինչև լեռից իջնում էին, Յիսուս նրանց պատուիրեց ու ասաց. «Այդ տեսիլքը մարդու չասէք, մինչև որ մարդու Որդին մեռելներից յարութիւն առնի»: 10 Աշակերտները նրան հարցրին և ասացին. «Հապա ինչո՞ւ օրէնսգէտներն

ասում են, թէ նախ Եղիան պիտի գայ»: 11 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Եղիան կը գայ և կը վերահաստատի ամէն ինչ. 12 բայց ձեզ ասում են, որ Եղիան արդէն իսկ եկել է. բայց նրան չճանաչեցին, այլ, ինչ որ կամեցան, արեցին նրան. նոյնպէս և մարդու Որդին նրանց ձեռքով չարչարուելու է»: 13 Այն ժամանակ աշակերտները հասկացան, թէ Յովհաննէս Մկրտչի մասին էր ասել իրենց:

ԼՈՒՍՆՈՏ ԵՐԵՄԱՅԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 9. 13 -28, Ղուկ. 9. 37 -44)

14 Երբ ժողովրդի մէջ եկան, մի մարդ մօտեցաւ, ծնկի եկաւ և ասաց. «Տէ՛ր, ողորմի՛ր իմ որդուն, որովհետև լուսնոտութիւնից է տառապում և չարաչար տանջուում է. շատ անգամ կրակի մէջ է ընկնում և երբեմն՝ ջրի մէջ: 15 Նրան քո աշակերտների մօտ տարայ, և չկարողացան բժշկել»:

16 Յիսուս պատասխան տուեց ու ասաց. «Ո՛վ անհաւատ և մոլորուած սերունդ, մինչև ե՞րբ ձեզ հետ պիտի լինեմ, մինչև ե՞րբ ձեզ պիտի հանդուրժեմ. նրան ինձ մօտ բեր»:

17 Եւ Յիսուս նրան սաստեց, դէր նրանից դուրս եկաւ, և մանուկը հէնց այդ րոպէից բժշկուեց:

18 Այն ժամանակ աշակերտները, առանձին, մօտեցան և Յիսուսին ասացին. «Մենք ինչո՞ւ այն հանել չկարողացանք»:

19 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Ձեր թերահաւատութեան պատճառով. ճշմարիտ են ասում ձեզ, եթէ մանանեխի հատիկի չափ հաւատ ունենաք, այս լերանը կ'ասէք՝ տեղափոխուի՛ր այստեղից այնտեղ, և կը տեղափոխուի. և որևէ բան ձեզ համար անհնարին չի լինի: քծ Բայց այս տեսակ դէր այլ կերպ դուրս չի ելնում, եթէ ոչ աղօթքով ու ծոմապահութեամբ»:

ՎԵՐՍՏԻՆ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ (Մարկ. 9. 29 -31, Ղուկ. 9. 44-45)

21 Եւ մինչ նրանք Գալիլիայում դեռ շրջում էին, Յիսուս իր աշակերտներին ասաց. «Մարդու Որդին մատնուելու է մարդկանց ձեռքը, 22 ու նրան պիտի սպանեն, և նա երրորդ օրը յարութիւն պիտի առնի»:

Եւ նրանք շատ տխրեցին:

ՏԱՃԱՐԻ ՏՈՒՐՔԻ ՎՃԱՐՈՒՄԸ

23 Երբ նրանք Կափառնայում եկան, երկդրամեան տուրքը պահանջողները մօտեցան Պետրոսին և ասացին. «Ձեր վարդապետը երկդրամեանը չի՞ տալիս»:

Եւ Պետրոսն ասաց՝ այո՛: 24 Եւ երբ տուն մտան, Յիսուս կանխեց նրան ու ասաց. «Քեզ ինչպէ՞ս է թուում, Սիմոն. ազգերի թագաւորները հարկերը կամ տուրքը ումի՞ց են առնում, իրենց որդիների՞ց, թէ՞ օտարներից»:

25 Եւ երբ ասաց՝ օտարներից, Յիսուս նրան ասաց. «Ապա ուրեմն որդիներն ազատ են: 26 Բայց որպէսզի նրանց չգայթակղեցնենք, գնա՛ ծով ու կարթ գցի՛ր, և առաջին ձուկը, որ դուրս կ'ելնի, վերցրո՛ւ ու բաց նրա բերանը և մի արծաթ դրամ կը գտնես. այն ա՛ռ և իմ ու քո տեղ նրանց կը տաս»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 18

ՄԵԾԸ՝ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ (Մարկ. 9. 32-36, 41-47, Ղուկ. 9. 46-48, 17. 1-2)

18 Այն օրը աշակերտները մօտեցան Յիսուսին և ասացին. «Մեզնից ո՞վ է մեծ երկնքի արքայութեան մէջ»:

2 Եւ Յիսուս իր մօտ կանչեց մի մանուկ, կանգնեցրեց նրան նրանց մէջ 3 ու ասաց. «Ճշմարիտ են ասում ձեզ, եթէ չդառնաք ու չլինէք մանուկների պէս, երկնքի արքայութիւնը չէք մտնի: 4 Արդ, ով իր անձը խոնարհեցնում է ինչպէս այս մանուկը, երկնքի արքայութեան մէջ նա՛ է մեծ: 5 Եւ ով որ իմ անունով մի այսպիսի մանուկ ընդունելու լինի, ինձ կ'ընդունի: 6 Եւ ով որ ինձ հաւատացող այս փոքրիկներից մէկին գայթակղեցնի, նրա համար լաւ կը լինի, որ նրա պարանոցից էջի երկանաքար կախուի, և նա

սուզուի ծովի խորքը: 7 Վա՛յ աշխարհին՝ գայթակղութիւնների պատճառով. գայթակղութիւններ պէտք է որ գան, բայց վա՛յ այն մարդուն, որի միջոցով կը գայ գայթակղութիւնը: 8 Եթէ քո ձեռքը կամ ոտքը քեզ գայթակղեցնում է, կտրի՛ր այն և դէ՛ն գցիր քեզնից. լաւ է, որ դու մէկ ձեռքով կամ կաղ մտնես կեանք, քան երկու ձեռք ու երկու ոտք ունենաս և յաւիտենական կրակի մէջ ընկնես: 9 Եւ եթէ քո աչքն է գայթակղեցնում քեզ, հանի՛ր այն և դէ՛ն գցիր քեզնից. լաւ է, որ դու միականի մտնես կեանք, քան երկու աչք ունենաս և ընկնես գեհե՛նի կրակը:

10 Զգո՛յշ եղէք, որ այս փոքրիկներից մէկին չարհամարիէք. ասում են ձեզ, որ երկնքում նրանց հրեշտակները մշտապէս տեսնում են երեսն իմ Հօր, որ երկնքում է. 11 որովհետև մարդու Որդին եկաւ փրկելու կորածը»:

ԿՈՐՈՒՄԵՍԻԱՆ ՈՉԽԱՐԸ (Ղուկ. 15. 3 -7)

12 «Ձեզ ինչպէ՞ս է թում. եթէ մի մարդ հարիւր ոչխար ունենայ, և նրանցից մէկը մոլորուի, իննսունինը ոչխարը լերան վրայ չի՞ թողնի ու գնայ որոնելու մոլորուածին: 13 Եւ եթէ պատահի, որ այն գտնի, ճշմարիտ են ասում ձեզ, թէ նրա վրայ աւելի կ'ուրախանայ, քան իննսունինի վրայ, որ մոլորուած չեն: 14 Այսպէս՝ իմ երկնաւոր Հօր կամքը չէ, որ այս փոքրիկներից մէկը կորչի»:

ԱՆՅԻՇԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ

15 «Եթէ եղբայրդ քո դէմ մեղանչի, գնա յանդիմանի՛ր նրան, երբ դու և նա մենակ էք. եթէ քեզ լսի, քո եղբօրը շահեցիր: 16 Իսկ եթէ քեզ չլսի, ա՛ռ քեզ հետ մէկին և կամ երկուսին, որպէսզի երկու կամ երեք վկաների բերանով հաստատուի ամէն ինչ: 17 Իսկ եթէ նրանց էլ չլսի, կ'ասես հաւատացեալների ժողովում. իսկ եթէ նրանց էլ չլսի, թող նա քեզ համար լինի ինչպէս հեթանոսը և մաքսաւորը: 18 Ճշմարիտ են ասում ձեզ, ինչ որ կապէք երկրի վրայ, կապուած պիտի լինի երկնքում: Եւ ինչ որ արծակէք երկրի վրայ, թող արծակուած լինի երկնքում: 19 Դարձեալ ձեզ ասում են. եթէ ձեզնից երկուսը միաբանուեն երկրի վրայ որևէ խնդրանքի համար, ինչ էլ որ խնդրեն, կը կատարուի նրանց համար իմ Հօր կողմից, որ երկնքում է. 20 որովհետև ուր երկու կամ երեք հոգի հաւաքուած լինեն իմ անունով, այնտեղ են ես, նրանց մէջ»:

21 Այն ժամանակ Պետրոսը մօտեցաւ նրան ու ասաց. «Տէ՛ր, քանի՞ անգամ, եթէ եղբայրս իմ դէմ մեղանչի, պէտք է ներեմ նրան. մինչև եօ՞թն անգամ»: 22 Յիսուս նրան ասաց. «Քեզ չեմ ասում, թէ՛ մինչև եօթն անգամ, այլ՝ մինչև եօթանասուն անգամ եօթը»:

ԱՆԽԻՂՃ ՊԱՐՏԱՏԵՐ ԾԱՌԱՅԻ ԱՌԱԿԸ

23 «Այսպէս, երկնքի արքայութիւնը նմանում է մի թագաւորի, որ կամեցաւ ծառաների հետ իր հաշիւները կարգադրել:

24 Եւ երբ սկսեց հաշիւն ընդունել, նրա մօտ բերուեց տասը հազար քանքարի մի պարտապան: 25 Եւ քանի որ նա վճարելու բան չունէր, նրա տէրը հրամայեց վաճառել նրան և նրա կնոջն ու որդիներին և այն ամէնը, ինչ նա ունէր, և պարտքը հատուցել: 26 Եւ ծառան գետին ընկնելով՝ երկրպագում էր նրան և ասում. «Համբերո՛ղ եղիւր իմ հանդէպ, և բոլորը կը վճարեմ քեզ»: 27 Այդ ծառայի տէրը, գթալով, արձակեց նրան և պարտքը նրան շնորհեց: 28 Իսկ ծառան դուրս ելնելով՝ գտաւ իր ծառայակիցներից մէկին, որ իրեն հարիւր դահեկան պարտք էր: Եւ նրան բռնելով՝ խեղդում էր ու ասում. «Վճարի՛ր ինձ, ինչ որ պարտք ես»: 29 Իսկ ծառայակիցը, ընկնելով նրա ոտքերը, աղաչում էր նրան և ասում. «Համբերո՛ղ եղիւր իմ հանդէպ, և կը վճարեմ քեզ»: 30 Իսկ սա չէր կամենում. գնաց նրան բանտ նետել տուեց, մինչև որ պարտքը վճարէր: 31 Նրա ծառայակիցները, երբ տեսան եղածը, շատ տրտմեցին և եկան ու իրենց տիրոջը պատմեցին այն ամէնը, ինչ եղել էր: 32 Այն ժամանակ տէրը կանչեց նրան և

ասաց. «Չար ծառայ, քո ամբողջ պարտքը քեզ շնորհեցի նրա համար, որ աղաչեցիր ինձ. 33 իսկ պէտք չէ՞ր, որ դու էլ գթայիր քո ծառայակցին, ինչպէս ես էլ քեզ գթացի»: 34 Եւ նրա տէրը բարկանալով՝ նրան յանձնեց դահիճներին, մինչև որ հատուցէր բոլոր պարտքերը: 35 Նոյնը պիտի անի ձեզ և իմ Հայրը, որ երկնքում է, եթէ ձեզանից իւրաքանչիւրը սրտանց չների իր եղբօրը՝ նրա յանցանքները»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 19

ԱՄՈՒԽՆԱԼՈՒԾՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մարկ. 10. 1 -12)

19 Եւ երբ Յիսուս աւարտեց այս խօսքերը, Գալիլիայից տեղափոխուեց և եկաւ Հրէաստանի սահմանները, Յորդանանի միւս կողմը: 2 Եւ նրա յետևից բազում ժողովուրդ գնաց, և այնտեղ նրանց բժշկեց: 3 Եւ փարիսեցիները, մօտենալով նրան, փորձեցին և ասացին. «Օրինաւո՞ր է, որ մէկն իր կնոջը արծակի ամէն մի յանցանքի պատճառով»: 4 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Դուք չէ՞ք կարդացել, թէ նա, ով սկզբից ստեղծեց, արու և էգ արեց նրանց և ասաց. 5 դրա համար տղամարդը պիտի թողնի իր հօրը և մօրը ու պիտի գնայ իր կնոջ յետևից. և երկուսը մէկ մարմին պիտի լինեն: 6 Ապա ուրեմն՝ ոչ թէ երկու, այլ մէկ մարմին են: Արդ, ինչ որ Աստուած միացրեց, մարդը թող չբաժանի»: 7 Նրան ասացին. «Իսկ Մովսէսը ինչո՞ւ մեզ պատուիրեց ապահարզանի թուղթ տալ ու արծակել»: 8 Յիսուս նրանց ասաց. «Մովսէսը ձեր խստասրտութեան պատճառով ձեզ թոյլ տուեց արծակել ձեր կանանց, բայց սկզբից այդպէս չի եղել: 9 Սակայն ասում են ձեզ, թէ ով իր կնոջն արծակում է, և դա պոռնկութեան պատճառով չէ, և ուրիշին է առնում, շնանում է. շնանում է և նա, ով արծակուածին է առնում»: 10 Իր աշակերտները նրան ասացին. «Եթէ այդպիսին է պարագան մարդու և կնոջ համար, լաւ է չամուսնանալ»: 11 Եւ նա նրանց ասաց. «Բոլորն ընդունակ չեն այդ բանին, այլ՝ նրանք, որոնց տրուած է. 12 որովհետև կան ներքինիներ, որոնք իրենց մօր որովայնից այդպէս են ծնուել. կան ներքինիներ էլ, որոնք մարդկանց կողմից են ներքինի դարձել. ներքինիներ էլ կան, որոնք երկնքի արքայութեան համար իրենք իրենց ներքինիներ են դարձրել. ով կարող է տանել, թող տանի»:

ՅԻՍՈՒՍ ՕՐՀՆՈՒՄ Է ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ (Մարկ. 10. 13 -16, Ղուկ. 18. 15 -17)

13 Այն ժամանակ նրա մօտ մանուկներ բերուեցին, որ նրանց վրայ ձեռք դնի ու աղօթք անի. իսկ նրա աշակերտները աստուծ էին բերողներին: 14 Յիսուս ասաց. «Թո՛յլ տուէ՛ք այդ մանուկներին և մի՛ արգելէ՛ք, որ նրանք ինձ մօտ գան, որովհետև երկնքի արքայութիւնը այդպիսիներինն է»: 15 Եւ նրանց վրայ ձեռք դրեց ու այդտեղից գնաց:

ՀԱՐՈՒՍ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՐ (Մարկ. 10. 17 -31, Ղուկ. 18. 18-30)

16 Եւ ահա մէկը մօտենալով նրան՝ ասաց. «Բարի՛ վարդապետ, ի՞նչ բարիք գործեմ, որ յաւիտենական կեանքն ունենամ»: 17 Եւ նա նրան ասաց. «Ինչո՞ւ ես ինձ բարու մասին հարցնում. մէկ է բարին. եթէ կամենում ես յաւիտենական կեանքը մտնել, պահիր պատուիրանները»: 18 Նա ասաց. «Որո՞նք»: Յիսուս նրան ասաց. «Մի սպանիր, մի շնանարը, մի գողանարը, սուտ մի վկայիր, 19 քո հօրն ու մօրը մեծարիրը և քո ընկերոջը քո անձի պէս պիտի սիրես»: 20 Երիտասարդը նրան ասաց. «Այդ բոլորը իմ մանկութիւնից ի վեր պահել եմ. արդ, էլ ի՞նչ բանով պակաս եմ դեռ»: 21 Յիսուս նրան ասաց. «Եթէ կամենում ես կատարեալ լինել, գնա վաճառիր քո ունեցուածքը ու տո՛ւր աղքատներին. և երկնքում գանձեր կ'ունենաս. և դու արի՛ իմ յետևից»: 22 Երբ երիտասարդը այս խօսքը լսեց, տրտմած գնաց. որովհետև շատ հարստութիւն ունէր:

ՀԱՐՍՏՈՒԹԵԱՆ ՎՆԱՍՆԵՐԸ

23 Յիսուս աշակերտներին ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ հարուստը դժուարութեամբ կը մտնի երկնքի արքայութիւնը: 24 Դարձեալ ասում եմ ձեզ՝ աւելի հեշտ է, որ պարանը ասեղի ծակով մտնի, քան թէ հարուստը՝ Աստծու արքայութիւնը»: 25 Երբ աշակերտները այս լսեցին, շատ զարմացան ու ասացին. «Իսկ ո՞վ կը կարողանայ փրկուել»: 26 Յիսուս նրանց նայեց և ասաց. «Մարդկանց համար այդ անկարելի է, բայց Աստծու համար ամէն ինչ կարելի է»:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻՆ ԽՈՍՏԱՑՈՒՄԾ ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

27 Այն ժամանակ Պետրոսը պատասխան տուեց ու ասաց նրան. «Ահա՛ւասիկ, մենք թողեցինք ամէն բան և եկանք քո յետևից. արդ, մենք ի՞նչ կ'ունենանք»: 28 Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, թէ դուք, որ եկաք իմ յետևից, երկրորդ գալստեան, երբ որ մարդու Որդին իր փառքի պթոռին կը նստի, դուք էլ կը նստէք տասներկու պթոռների վրայ՝ դատելու Իսրայէլի տասներկու ցեղերին: 29 Եւ ամէն ոք, որ թողել է տուն կամ եղբայրներ, կամ քոյրեր, կամ հայր, կամ մայր, կամ կին, կամ որդիներ, կամ ազարակներ՝ իմ անուան համար, հարիւրապատիկ պիտի ստանայ և յաւիտենական կեանքը պիտի ժառանգի: 30 Շատ առաջիններ վերջին պիտի լինեն, և վերջիններ՝ առաջին»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 20

ՄՇԱԿՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ

20 «Երկնքի արքայութիւնը նման է մի տանուտէրի, որ առաւօտեան ելաւ իր այգու համար մշակներ վարձելու: 2 Եւ մշակների օրավարձը մէկ դահեկան սակարկելով՝ նրանց ուղարկեց իր այգին: 3 Եւ առաւօտեան ժամը իննի մօտ դուրս ելնելով՝ տեսաւ ուրիշների, որ պարապ կանգնել էին հրապարակում: 4 Նրանց էլ ասաց. «Դուք էլ գնացէք իմ այգին, և ինչ որ արժան է, կը տամ ձեզ»: 5 Նրանք ևս գնացին: Եւ դարձեալ դուրս ելնելով կէսօրին ու կէսօրից յետոյ ժամը երեքի մօտ՝ նոյն ձևով արեց: 6 Եւ ժամը հինգի մօտ դուրս ելնելով՝ գտաւ ուրիշների, որ պարապ կանգնել էին. նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք այստեղ ամբողջ օրը պարապ կանգնել»: 7 Նրան ասացին. «Որովհետև մեզ ոչ ոք չվարձեց»: Նրանց ասաց. «Դուք էլ գնացէք այգին, և ինչ որ արժան է, կը ստանաք»: 8 Եւ երբ երեկոյ եղաւ, այգու տէրը իր գործավարին ասաց. «Կանչիր մշակներին և տո՛ւր նրանց վարձը՝ սկսած վերջիններից մինչև առաջինները»: 9 Երբ եկան ժամը հինգի մօտ վարձուածները, իւրաքանչիւրը մէկ դահեկան ստացաւ: 10 Առաջիններն էլ գալով՝ կարծում էին, թէ աւելի կը ստանան, բայց նրանք էլ իւրաքանչիւրը մէկ դահեկան ստացան: 11 Երբ առան, տրտնջում էին տանտիրոջից ու ասում. 12 «Դրանք՝ այդ վերջինները, մէկ ժամ գործ արեցին, իսկ դու դրանց հաւասար արեցիր մեզ, որ տարանք օրուայ ծանրութիւնը և տօթը»: 13 Նա պատասխանեց նրանցից մէկին և ասաց. «Ընկեր, քեզ չեմ զրկում. չէ՞ որ ինձ հետ մէկ դահեկանի սակարկեցիր. 14 ստացիր քոնը և գնա՛. այս վերջիններին կամենում եմ տալ որքան և քեզ. 15 միթէ իրաւունք չունե՞մ իմ ունեցածի հետ վարուելու, ինչպէս կամենում եմ: Կամ թէ՛ նախանձո՞ւմ ես, որ ես առատածեռն եմ»: 16 Այսպէս, վերջինները առաջին պիտի լինեն, և առաջինները՝ վերջին. որովհետև բազում են կանչուածները, բայց սակաւ են ընտրեալները»:

ԿՐԿԻՆ ԿԱՆՆԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ (Մարկ. 10. 32-34, Դուկ. 18. 31-34)

17 Երբ Յիսուս Երուսաղէմ էր բարձրանում, Տասներկուսին առանձին իր հետ վերցրեց և ճանապարհին ասաց նրանց. 18 «Ահա՛ւասիկ Երուսաղէմ ենք

բարձրանում, և մարդու Որդին պիտի մատնուի քահանայապետերին ու օրէնսգէտներին. և նրան մահուան պիտի դատապարտեն 19 ու նրան հեթանոսներին պիտի մատնեն՝ ծաղրուելու, ծեծուելու և խաչը հանուելու համար, սակայն նա երրորդ օրը յարութիւն պիտի առնի»:

ՅԱԿՈԲՈՍԻ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ ՄՕՐ ԽՆԴՐԱՆՔԸ (Մարկ. 10. 35 -45)

20 Այն ժամանակ նրան մօտեցաւ Ջեբեդէոսի որդիների մայրը՝ իր որդիների հետ միասին. նա երկրպագում էր ու նրանից մի բան ուզում: 21 Եւ նա նրան ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում»: Կինն ասաց նրան. «Ասա՛, որ սրանք՝ իմ այս երկու որդիները, նստեն քո արքայութեան մէջ, մէկը՝ քո աջ կողմում և միւսը՝ ձախ կողմում»: 22 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Չէք իմանում՝ ինչ էք խնդրում. կարող էք խմել այն բաժակը, որը ես խմելու եմ. կամ՝ մկրտուել այն մկրտութեամբ, որով ես մկրտուելու եմ»: Նրան ասացին՝ կարող ենք: 23 Յիսուս նրանց ասաց. «Իմ բաժակը կը խմէք, և այն մկրտութեամբ, որով ես մկրտուում եմ, կը մկրտուէք, բայց նստեցնել իմ աջ և ձախ կողմերում ես չէ, որ կը տամ, այլ այդ նրանց համար է, որոնց տրուած է իմ Հօրից»: 24 Եւ տասը աշակերտները, այս լսելով, բարկացան երկու եղբայրների վրայ: 25 Յիսուս նրանց իր մօտ կանչեց ու ասաց. «Գիտէք, որ ազգերի իշխանաւորները տիրում են ազգերի վրայ, և մեծամեծները իշխում են նրանց վրայ: 26 Ձեր մէջ ևս չպէտք է այդպէս լինի. այլ ձեզնից ով կը կամենայ մեծ լինել, ձեր ծառան պիտի լինի. 27 և ձեզնից ով կը կամենայ առաջին լինել, ձեր ծառան պիտի լինի. 28 ինչպէս որ մարդու Որդին չեկաւ ծառայութիւն ընդունելու, այլ ծառայելու և իր անձը տալու որպէս փրկանք շատերի փոխարէն»:

ԵՐԻՔՈՎԻ ԵՐԿՈՒ ԿՈՅՐԵՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 10. 46-52, Դուկ. 18. 35-43)

29 Եւ երբ նրանք Երիքովից դուրս էին գալիս, Յիսուսի յետևից բազում ժողովուրդ գնաց: 30 Եւ ահա երկու կոյրեր նստած էին ճանապարհի եզերքին: Երբ լսեցին, թէ Յիսուս անցնում է, աղաղակեցին ու ասացին. «Ողորմի՛ր մեզ, Յիսուս, Դաւթի՛ Որդի»: 31 Եւ ամբոխը յանդիմանեց նրանց, որ լռեն: Իսկ նրանք առաւել ևս աղաղակում էին ու ասում. «Ողորմի՛ր մեզ, Տէ՛ր, Դաւթի՛ Որդի»: 32 Յիսուս տեղում կանգ առաւ, կանչեց նրանց և ասաց. «Ի՞նչ էք կամենում, որ ձեզ անեն»: 33 Նրան ասացին. «Որ մեր աչքերը բացուեն, Տէ՛ր»: 34 Եւ գթալով՝ Յիսուս դիպաւ նրանց աչքերին, և նրանք իսկոյն տեսան ու գնացին նրա յետևից:

ՄԱՏԹԵՈՍ 21

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐՈՒՄԱՂԵՄ (Մարկ. 11. 1-11, Դուկ. 19. 28-40, Յովհ. 12. 12-19)

21 Երբ Երուսաղէմին մօտեցան և եկան Բեթփազէ, Չիթենեաց լերան մօտ, այն ժամանակ Յիսուս իր աշակերտներից երկուսին ուղարկեց ու նրանց ասաց. 2 «Գնացէ՛ք այդ գիւղը, որ ձեր դիմացն է, և այնտեղ կը գտնէք կապուած մի էշ և նրա հետ՝ մի քուռակ. արձակեցէ՛ք բերէք ինձ: 3 Եւ եթէ մէկը ձեզ բան ասի, կ'ասէք, որ Տիրոջը պէտք են. և նա իսկոյն դրանք կ'ուղարկի»: 4 Բայց այս բոլորը եղաւ, որպէսզի կատարուի մարգարէի խօսքը, որ ասում է. 5 «Ասացէ՛ք Սիոնի դստերը, ահա դէպի քեզ է գալիս քո թագաւորը՝ հեզ և նստած էշի ու էշի քուռակի վրայ»: 6 Աշակերտները գնացին և արեցին, ինչպէս Յիսուս իրենց հրամայել էր. 7 և էշն ու քուռակը բերեցին, նրանց վրայ զգեստներ գցեցին. և նա նստեց դրանց վրայ: 8 Եւ բազում ժողովուրդ իրենց զգեստները փռեցին ճանապարհի վրայ, իսկ ուրիշներ ծառերից ճիւղեր էին կտրում ու սփռում ճանապարհի վրայ: 9 Առաջից և յետևից գնացող ժողովրդի բազմութիւնը

աղաղակում էր ու ասում. «Օրհնութի՛նն Դաւթի Որդուն, օրհնեա՛լ է նա, որ գալիս է Տիրոջ անունով, օրհնութի՛նն՝ բարձունքներում»:

10 Եւ երբ նա մտաւ Երուսաղէմ, ամբողջ քաղաքը դողդաց, և ասում էին՝ ո՞վ է սա: 11 Իսկ ժողովրդի բազմութիւնն ասում էր. «Սա Յիսուս մարգարէն է, որ Գալիլիայի Նազարէթ քաղաքից է»:

ՏԱՃԱՐՈՒՄ ՎԱՃԱՌՔ ԱՆՈՂՆԵՐԻ ՎՏԱՐՈՒՄԸ (Մարկ. 11. 15 -19, Դուկ. 19. 45 -48, Յովհ. 2. 13 -22)

12 Եւ Յիսուս մտաւ տաճար ու դուրս հանեց բոլոր նրանց, որ տաճարի մէջ վաճառում ու գնումներ էին անում. նա շուռ տուեց լուծայափոխների սեղաններն ու աղանձեվաճառների աթոռները: 13 Եւ նրանց ասաց. «Գրուած է՝ իմ տունը աղօթքի տուն պիտի կոչուի, իսկ դուք աւազակների որջ էք արել այդ»:

14 Տաճարի մէջ կոյրեր և կաղեր Յիսուսին մօտեցան, և նա բժշկեց նրանց: 15 Երբ քահանայապետներն ու օրէնսգէտները տեսան այն սքանչելիքները, որ նա արեց, և մանուկներին, որ տաճարի մէջ աղաղակում էին ու ասում՝ օրհնութի՛նն Դաւթի Որդուն, բարկացան. 16 և ասացին նրան. «Լսո՞ւմ ես՝ դրանք ինչ են ասում»: Յիսուս նրանց ասաց. «Այո՛, դուք չէ՞ք կարդացել, թէ՛ երեխաների ու ծծկերների բերանով օրհնութիւն կատարեցիր»: 17 Եւ նրանց թողնելով՝ ելաւ քաղաքից դուրս, դէպի Բեթանիա. և այնտեղ գիշերեց:

ԱՆԻԾՈՒՄԸ ԹՋԵՆԻՆ (Մարկ. 11. 12 -14, 20-24)

18 Եւ առաւօտեան երբ քաղաք վերադարձաւ, քաղց զգաց: 19 Եւ ճանապարհի վրայ մի թզենի տեսնելով՝ եկաւ դէպի այն և նրա վրայ ոչինչ չգտաւ, այլ միայն՝ տերև: Եւ թզենուն ասաց. «Այսուհետև քեզնից յաւիտեան պտուղ թող չլինի»: Եւ նոյն պահին թզենին չորացաւ: 20 Երբ աշակերտները այս տեսան, զարմացան ու ասացին. «Ինչպէ՞ս թզենին իսկոյն չորացաւ»: 21 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթէ հաւատ ունենաք և չերկմտէք, ոչ միայն կ'անէք այդ թզենուն պատահածը, այլ թէկուզ և այդ լերանն ասէք՝ ելի՛ր ու ծովն ընկիր, այն կը կատարուի: 22 Եւ ամէն ինչ, որ ուզէք աղօթքի մէջ հաւատով, կը ստանաք»:

ՀԱՐՑ ՅԻՍՈՒՍԻՆ՝ ԻՐ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մարկ. 11. 27-33, Դուկ. 20. 1-8)

23 Եւ երբ տաճար եկաւ, մինչ ուսուցանում էր, նրան մօտեցան քահանայապետները, ժողովրդի ծերերը և ասացին. «Ի՞նչ իշխանութեամբ ես այդ անում, և ո՞վ տուեց քեզ այդ իշխանութիւնը»: 24 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Ես էլ ձեզ մի բան հարցնեմ. եթէ ինձ ասէք, ես էլ ձեզ կ'ասեմ, թէ ինչ իշխանութեամբ եմ այս անում: 25 Յովհաննէսի մկրտութիւնը որտեղի՞ց էր՝ երկնքի՞ց, թէ՞ մարդկանցից»: Նրանք իրար մէջ խորհուրդ էին անում ու ասում. «Եթէ ասենք՝ երկնքից, մեզ կ'ասի՝ իսկ ինչո՞ւ չհաւատացիք նրան. 26 իսկ եթէ ասենք՝ մարդկանցից, ժողովրդից վախենում ենք, որովհետև բոլորն էլ Յովհաննէսին որպէս մարգարէ են ընդունում»: 27 Պատասխանեցին Յիսուսին ու ասացին՝ չգիտենք: Նա էլ նրանց ասաց. «Ես էլ ձեզ չեմ ասի, թէ ինչ իշխանութեամբ եմ այս անում»:

ԱՌԱԿ ԵՐԿՈՒ ՈՐԴԻՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

28 «Բայց ինչպէ՞ս է ձեզ թում. մի մարդ երկու որդի ունէր: Առաջինին մօտենալով՝ նա ասաց. «Որդեա՛կ, գնա՛՛ այսօր աշխատի՛ր այգում»: 29 Սա պատասխանեց ու ասաց. «Գնում եմ, տէ՛ր». ու չգնաց: 30 Մօտեցաւ միւսին էլ և նոյնն ասաց: Սա պատասխանեց ու ասաց. «Չեմ ուզում»: Բայց յետոյ զոջաց և

զնաց այգին: 31 Արդ, երկուսից ո՞վ կատարեց իօր կամքը»: Նրանք ասացին՝ վերջինը: Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ մաքսաւորներ ու պոռնիկներ ձեզնից առաջ պիտի հասնեն արքայութիւն, 32 որովհետև Յովհաննէսը արդարութեան ճանապարհով եկաւ, և նրան չհաւատացիք. իսկ մաքսաւորներ ու պոռնիկներ հաւատացին նրան. և դուք այդ տեսաք և յետոյ էլ չզղջացիք, որ նրան հաւատայիք»:

ՉԱՐ ՄՇԱԿՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ (Մարկ. 12. 1 -12, Ղուկ. 20. 9 -19)

33 «Լսեցէ՛ք մի այլ առակ. մի տանուտէր կար, որ այգի տնկեց և այն ցանկապատեց ու նրա մէջ հնձան փորեց և աշտարակ շինեց. ապա այն վարձու տուեց մշակներին և գնաց հեռու երկիր: 34 Երբ պտղի ժամանակը մօտեցաւ, իր ծառաներին ուղարկեց այն մշակների մօտ, որպէսզի բերքից իր բաժինը առնեն: 35 Իսկ մշակները նրա ծառաներին բռնելով՝ մէկին տանջեցին, մէկին սպանեցին, մէկին քարկոծեցին: 36 Ղարծեալ ուրիշ ծառաներ ուղարկեց՝ թուով աւելի, քան առաջինները: Եւ սրանց էլ նոյնն արեցին: 37 Յետոյ նրանց մօտ ուղարկեց իր որդուն ու ասաց՝ թերևս իմ այս որդուց ամաչեն: 38 Իսկ մշակները, երբ տեսան որդուն, իրենց մտքում ասացին՝ սա է ծառանգը, եկէ՛ք սպանենք սրան և սրա ծառանգութիւնը մենք սեփականացնենք: 39 Եւ նրան բռնեցին հանեցին այգուց դուրս և սպանեցին: 40 Արդ, երբ այգու տէրը գայ, այդ մշակներին ի՞նչ կ'անի»: 41 Նրանք ասացին նրան. «Չարերին չարաչար կ'ոչնչացնի և այգին կը տայ այլ մշակների, որոնք նրան կը տան պտուղներն իրենց ժամանակին»: 42 Յիսուս նրանց ասաց. «Սուրբ Գրքերում երբևիցէ չէ՞ք կարդացել՝ այն վէմը, որ կառուցողները անարգեցին, նա՛ է, որ եղաւ անկիւնաքար. Տիրոջից եղաւ այս, և մեր աչքին սքանչելի է: 43 Ղրա համար ասում եմ ձեզ, որ ձեզնից կը վերցուի Աստծու արքայութիւնը և կը տրուի այն ազգին, որ պտղաբեր կը դարձնի այն: 44 Եւ ով այս վէմի վրայ ընկնի, կը փշրուի, և ում վրայ այն ընկնի, նրան կը ձգմի»: 45 Երբ քահանայապետները և օրէնսգէտներ ու փարիսեցիներ նրա առակները լսեցին, իմացան, որ իրենց համար ասաց: 46 Եւ ուզում էին նրան բռնել, բայց վախեցան ժողովրդից, քանի որ իբրև մարգարէ էին ընդունում նրան:

ՄԱՏԹԵՈՍ 22

ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ ԽՐԱԽՃԱՆՔԻ ԱՌԱԿԸ (Ղուկ. 14. 15 -24)

22 Յիսուս դարձեալ պատասխանեց և առակներով ասաց նրանց. 2 «Երկընթի արքայութիւնը նմանուեց մի թագաւորի, որ իր որդու համար հարսանիք արեց: 3 Եւ ուղարկեց իր ծառաներին՝ հրաւիրուածներին հարսանիքի կանչելու. ու նրանք չուզեցին գալ: 4 Ղարծեալ ուրիշ ծառաներ ուղարկեց՝ ասելով. «Հրաւիրուածներին ասացէ՛ք՝ ահա իմ ճաշկերոյթը պատրաստեցի. իմ գուարակները և իմ պարարտ անասունները մորթուած են, ու ամէն ինչ պատրաստ է, եկէ՛ք հարսանիքի»: 5 Սակայն նրանք, բանի տեղ չդնելով, գնացին՝ մէկն իր ագարակը, մէկն իր առևտրին. 6 ուրիշներ էլ բռնեցին նրա ծառաներին, անպատուեցին ու սպանեցին: 7 Իսկ թագաւորը երբ լսեց, բարկացաւ և իր զօրքն ուղարկեց ու բնաջնջեց սպանողներին և այրեց նրանց քաղաքը: 8 Ապա իր ծառաներին ասաց. «Հարսանիքը պատրաստ է, բայց հրաւիրուածները արժանի չէին: 9 Արդ, գնացէ՛ք հրապարակները և ում որ գտնէք, կանչեցէ՛ք հարսանիքի»: 10 Եւ ծառաները ճանապարհների վրայ ելնելով՝ հաւաքեցին բոլոր նրանց, ում գտան՝ եւ չարերին, եւ բարիներին. և հարսանիքը լցուեց հրաւիրուածներով: 11 Եւ երբ թագաւորը ներս մտաւ հրաւիրուածներին նայելու, այնտեղ տեսաւ մի մարդու, որ հարսանիքի զգեստ չէր հագել, ու նրան ասաց. 12 «Ընկէ՛ր, որ հարսանիքի զգեստ չունէիր, ինչպէ՞ս այստեղ մտար»: Եւ նա պապանձուեց: 13 Այն ժամանակ թագաւորը ծառաներին ասաց. «Կապեցէ՛ք դրա ոտքերն ու ձեռքերը և դուրս հանեցէ՛ք դրան, արտաքին

խաւարը. այնտեղ կը լինի լաց և ատամների կրճտում. 14 որովհետև կանչուածները բազում են, իսկ ընտրեալները՝ սակաւ»:

ԿԱՅՍՐԻՆ ՏՐՈՒԵԼԻՔ ՏՈՒՐՔԸ (Մարկ. 12. 13 -17, Ղուկ. 20. 20-26)

15 Այն ժամանակ փարիսեցիները գնացին խորհուրդ արեցին նրա մասին, թէ ինչպէս խօսքերով նրան որոգայթ լարեն: 16 Եւ նրա մօտ ուղարկեցին իրենց աշակերտներից ոմանց՝ հերովդէսականների հետ միասին և ասացին. «Վարդապետ, գիտենք, որ ճշմարտախօս ես և Աստուծո՛ւ ճանապարհը ճշմարտութեամբ ես ուսուցանում. և ոչ մէկից չես քաշում ու ոչ մի մարդու աջառութիւն չես անում: 17 Արդ, ասա՛ մեզ, ինչպէ՞ս է քեզ թւում. պէ՞տք է հարկ տալ կայսրին, թէ՞ ոչ»: 18 Յիսուս հասկացաւ նրանց խորամանկութիւնն ու ասաց. «Ինչո՞ւ էք ինձ փորձում, կեղծաւորներ, 19 ինձ հարկի դահեկան ցոյց տուէք»: Եւ նրանք մի դահեկան բերեցին: 20 Եւ նա ասաց նրանց. «Այս պատկերը կամ գիրը ո՞ւմն է»: 21 Նրանք ասացին՝ կայսրինը: Այն ժամանակ նրանց ասաց. «Գնացէ՛ք, տուէ՛ք կայսրինը՝ կայսեր և Աստծունը՝ Աստծուն»: 22 Երբ այս լսեցին, զարմացան և թողեցին նրան ու գնացին:

ՀԱՐՑ՝ ՄԵՌՆԵՆԵՐԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մարկ. 12. 18-27, Ղուկ. 20. 27 - 40)

23 Նոյն օրը նրան մօտեցան սադուկեցիները, որոնք ասում էին, թէ յարութիւն չկայ. հարց տուեցին նրան ու ասացին. 24 «Վարդապետ, Մովսէսն ասաց, որ՝ եթէ մէկն անժառանգ մեռնի, նրա եղբայրը նրա կնոջը պիտի առնի և իր եղբօրը զաւակ հասցնի: 25 Մեզ մօտ եօթը եղբայրներ կային. առաջինը կին առաւ ու ապա մեռաւ. և որովհետև զաւակ չունէր, կնոջն իր եղբօրը թողեց: 26 Նոյնպէս և երկրորդը և երրորդը, մինչև եօթներորդը: 27 Բոլորից յետոյ կինն էլ մեռաւ: 28 Արդ, յարութեան ժամանակ եօթից ո՞ւմ կին կը լինի նա, քանի որ բոլորն էլ նրան իբրև կին ունեցան»: 29 Յիսուս պատասխանեց նրանց ու ասաց. «Մոլորուածներ, ո՛չ Գրքերն էք հասկանում և ո՛չ էլ Աստծու զօրութիւնը. 30 որովհետև յարութեան ժամանակ ո՛չ կին են առնում և ո՛չ էլ մարդու գնում, այլ կը լինեն՝ ինչպէս հրեշտակները երկնքում: 31 Բայց մեռելների յարութեան մասին չէ՞ք կարդացել Աստուծուց ձեզ ասուածը. 32 ես եմ Աբրահամի Աստուածը, Իսահակի Աստուածը և Յակոբի Աստուածը. և Աստուած՝ մեռելների Աստուածը չէ, այլ՝ կենդանիների»: 33 Երբ ժողովուրդը այս լսեց, զարմացաւ նրա ուսուցման վրայ:

ԱՄԵՆԱՄԵԾ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ (Մարկ. 12. 28-34, Ղուկ. 10. 25 -28)

34 Իսկ փարիսեցիները երբ լսեցին, թէ նա պապանձեցրեց սադուկեցիներին, ի մի հաւաքուեցին. 35 և նրանցից մէկը նրան փորձելով՝ հարցրեց ու ասաց. 36 «Վարդապետ, Օրէնքի մէջ ո՞ր պատուիրանն է մեծ»: 37 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Պիտի սիրես քո Տէր Աստծուն քո ամբողջ սրտով, քո ամբողջ հոգով ու քո ամբողջ մտքով: 38 Այս է մեծը և առաջին պատուիրանը. 39 և երկրորդը սրա նման է. պիտի սիրես քո ընկերոջը, ինչպէս քո անձը: 40 Այս երկու պատուիրաններից են կախուած ամբողջ Օրէնքը և մարգարէները»:

ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ՈՐՂԻ ԵՒ ՏԷՐ ԴԱԻԹԻ (Մարկ. 12. 35 -37, Ղուկ. 20. 41 -44)

41 Եւ երբ փարիսեցիները հաւաքուեցին, Յիսուս նրանց հարցրեց ու ասաց. 42 «Ի՞նչ կարծիք ունէք Քրիստոսի մասին, ո՞ւմ որդին է»: Նրան ասացին՝ Դաւթի: 43 Յիսուս նրանց ասաց. «Իսկ Դաւիթն ինչպէ՞ս նրան Սուրբ Հոգով կոչում է Տէր և ասում է. 44 «Տէրն իմ տիրոջն ասաց՝ նստի՛ր իմ աջ կողմում, մինչև որ քո թշնամիներին դնեմ քո ոտքերի տակ իբրև պատուանդան»: 45 Իսկ եթէ Դաւիթը

նրան Տէր է կոչում, ինչպէ՞ս նրա որդին կը լինի»: 46 Եւ ոչ ոք նրան մի բառ պատասխան չկարողացաւ տալ: Եւ այդ օրուանից ոչ ոք չէր համարձակուի նրան մի որևէ բան հարցնել:

ՄԱՏԹԵՈՍ 23

ՕՐԷՆՍՈՒՄԵՆՆԵՐԻ ԵՒ ՓԱՐԻՍԵՑԻՆԵՐԻ ԿԵՂԾԱԴՈՐՈՒԹԵԱՆ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ (Մարկ. 12. 3 8-40, Դուկ. 11. 39 -42, 44, 20. 45 -46)

23 Այն ժամանակ Յիսուս խօսեց ժողովրդին և իր աշակերտներին ու ասաց. 2 «Մովսէսի աթոռի վրայ նստեցին օրէնսագէտներն ու փարիսեցիները. 3 ամէն ինչ, որ նրանք ձեզ ասեն, արէ՛ք և պահեցէ՛ք, բայց մի՛ արէք ըստ նրանց գործերի, քանի որ ասում են, բայց չեն անում: 4 Ծանր ու դժուարակիր բեռներ են կապում և դնում մարդկանց ուսերի վրայ, բայց իրենց մատով անգամ չեն կամենում շարժել դրանք: 5 Եւ իրենց բոլոր գործերն անում են՝ ի ցոյց մարդկանց. լայնացնում են իրենց գրապանակները և երկարացնում են իրենց զգեստների ծոպերը: 6 Սիրում են ընթրիքների ժամանակ պատուոյ տեղերը, ժողովարաններում՝ նախապատիւ աթոռները և հրապարակներում ողջոյններ առնել: 7 ու մարդկանցից կոչուել՝ ռաբբի, որ նշանակում է ուսուցիչ: 8 Բայց դուք որևէ մէկին ուսուցիչ մի՛ կոչէք, որովհետև ձեր ուսուցիչը մէկ է, և դուք բոլորդ եղբայրներ էք: 9 Եւ երկրի վրայ ոչ մէկին ձեզ հայր մի՛ կոչէք, որովհետև մէկ է ձեր Հայրը, որ երկնքում է: 10 Եւ ուսուցիչներ չկոչուէք, որովհետև Քրիստոս է ձեր ուսուցիչը: 11 Եւ ձեզնից մեծը ձեր սպասաւորը պիտի լինի: 12 Ով իր անձը բարձրացնում է, կը խոնարհուի. և ով խոնարհեցնում է իր անձը, կը բարձրանայ:

13 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսագէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ երկնքի արքայութիւնը փակում էք մարդկանց առաջ. դուք չէք մտնում և մտնողներին էլ թոյլ չէք տալիս, որ մտնեն:

15 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսագէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ շրջում էք ծովի ու ցամաքի վրայ՝ անգամ մէկին նորահաւատ դարձնելու համար, և երբ նա այդպիսին է դառնում, նրան ձեզանից կրկնակի անգամ աւելի գեհեճի որդի էք դարձնում:

16 Վա՛յ ձեզ, կո՛յր առաջնորդներ, որ ասում էք՝ ով որ երդուի տաճարի վրայ, այդ երդումը ոչինչ չի նշանակում. բայց ով որ երդուի տաճարի մէջ եղած ոսկու վրայ, պարտաւորուի է այն կատարել: 17 Յիմարներ՝ և կոյրեր՝, ի՞նչն է մեծ ոսկի՞ն, թէ՞ տաճարը, որ սրբացնում է ոսկին: 18 Եւ՝ ով որ երդուի սեղանի վրայ, այդ երդումը ոչինչ չի նշանակում. բայց ով որ երդուի նրա վրայ գտնուող ընծայի վրայ, պարտաւորուի է այն կատարել: 19 Յիմարներ՝ և կոյրեր՝, ի՞նչն է մեծ ընծա՞ն, թէ՞ սեղանը, որ սրբագործում է ընծան: 20 Իսկ արդ, ով որ երդուեց սեղանի վրայ, երդուած կը լինի նրա վրայ և այն ամենի վրայ, որ սեղանի վրայ է: 21 Եւ ով երդուեց տաճարի վրայ, երդուած կը լինի նրա և նրա մէջ բնակուող Աստծու վրայ: 22 Եւ ով երդուեց երկնքի վրայ, երդուած կը լինի Աստծու աթոռի և նրա վրայ նստողի վրայ:

23 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսագէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ տալիս էք անանուխի և սամիթի ու չամանի տասանորդը, բայց թողել էք օրէնքի ամենից կարևորները՝ արդարադատութիւնը, ողորմութիւնը և հաւատը. հարկ էր այս անել և այն չթողնել: 24 Կո՛յր առաջնորդներ, որ մտուկները քանում էք և ուղտերը կուլ էք տալիս:

25 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսագէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ բաժակի ու պնակի դուրսը մաքրում էք, մինչ ներսից նրանք լի են ձեր գողութեամբ և անժուժկալութեամբ: 26 Կո՛յր փարիսեցի, նախ մաքրի՛ր բաժակի և պնակի ներսը, որպէսզի դրանց դուրսն էլ մաքուր լինի:

27 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսագէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ նման էք սպիտակեցրած գերեզմանների, որոնք դրսից գեղեցիկ են երևում, մինչ ներսից լի են մեռելների ոսկորներով և ամենայն ապականութեամբ: 28 Նոյնպէս

և դուք, դրսից մարդկանց արդար էք երևում, մինչ ներսից լի էք կեղծաւորութեամբ և անօրէնութեամբ:

29 Վա՛յ ձեզ կեղծաւորներիդ՝ օրէնսգէտներիդ և փարիսեցիներիդ, որ մարգարէների շիրիմներն էք շինում և արդարների գերեզմաններն էք զարդարում ու ասում էք. 30 «Եթէ մենք մեր հայրերի օրօք լինէինք, մարգարէների սպանութեանը մասնակից չէինք լինի»: 31 Ապա ուրեմն դուք ինքներդ ձեր մասին վկայում էք, թէ որդիներն էք նրանց, որոնք կոտորում էին մարգարէներին: 32 Ուրեմն դուք էլ լրացրէ՛ք ձեր հայրերի արածը»:

ՈՃԻՐ ԵՒ ՊԱՏԻԺ

33 «Օձեր, իժերի՛ ծնունդներ, ինչպէ՞ս պիտի փախչէք գեհենի դատապարտութիւնից: 34 Դրա համար ահա ես ձեզ մօտ ուղարկում եմ մարգարէներ, իմաստուններ ու օրէնսգէտներ. նրանցից ոմանց դուք պիտի սպանէք և խաչը պիտի հանէք. նրանցից ոմանց էլ պիտի տանջէք ձեր ժողովարաններում ու քաղաքից քաղաք պիտի հալածէք, 35 որպէսզի ձեր վրայ ընկնի մեղքը երկրի վրայ թափուած ամէն արդար արեան՝ արդար Աբելի արիւնից մինչև արիւնը Բարաքիայի որդի Չաքարիայի, որին սպանեցիք տաճարի և զոհասեղանի միջև: 36 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այս բոլորը պիտի գայ այս սերնդի վրայ»:

ՈՂԲ ԵՐՈՒՄԱՐԵՄԻ (Ղուկ. 13. 34 -35)

37 «Երուսաղէ՛մ, Երուսաղէ՛մ, որ կոտորում էիր մարգարէներին և քարկոծում էիր քեզ մօտ ուղարկուածներին. քանի՛ անգամ կամեցայ հաւաքել քո մանուկներին, ինչպէս հաւն է հաւաքում իր ձագերին թևերի տակ, բայց չկամեցայ: 38 Ահա ձեր տունը աւերակ կը թողնուի ձեզ. 39 բայց ձեզ ասում եմ, որ այսուհետև ինձ այլևս չէք տեսնի, մինչև որ ասէք՝ օրհնեա՛լ է նա, որ գալիս է Տիրոջ անունով»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 24

ԿԱՆԽԱՍԱՏՈՒԹԻՒՆ ՏԱՃԱՐԻ ԿՈՐԾԱՆՄԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մարկ. 13. 1-3, Ղուկ. 21. 5 -7)

24 Յիսուս տաճարից դուրս ելած՝ գնում էր. և աշակերտները մօտեցան՝ նրան ցոյց տալու տաճարի շինութիւնները: 2 Եւ նա պատասխանեց ու նրանց ասաց. «Տեսնո՞ւմ էք այդ ամէնը. ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, այդտեղ չպիտի մնայ քար քարի վրայ, որ չքանդուի»: 3 Եւ մինչ դեռ նստած էր Ձիթենեաց լերան վրայ, աշակերտները առանձին մօտեցան նրան ու ասացին. «Ասա՛ մեզ, այդ ե՞րբ կը լինի, և կամ քո գալստեան ու այս աշխարհի վախճանի նշանն ի՞նչ կը լինի»:

ՍԿԻՉԲՆ ԵՐԿԱՆՑ (Մարկ. 13. 4 -13, Ղուկ. 21. 7 -19)

4 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Չգո՛յճ եղէք, գուցէ մէկը ձեզ խաբի. 5 որովհետև շատերը կը գան իմ անունով ու կ'ասեն, թէ՛ ես եմ Քրիստոսը. և շատերին կը մոլորեցնեն: 6 Լսելու էք պատերազմների ձայներ և պատերազմների լուրեր. զգո՛յճ եղէք, չխռովուէք, որովհետև պէտք է, որ այդ ամէնը լինի, բայց դա դեռ վախճանը չէ: 7 Ազգ ազգի դէմ պիտի ելնի, և թագաւորութիւն՝ թագաւորութեան դէմ, և պիտի լինեն սով, համաճարակ ու տեղ-տեղ երկրաշարժներ: 8 Սակայն այս ամէնը սկիզբն է երկանց: 9 Այն ժամանակ ձեզ նեղութեան պիտի մատնեն և պիտի սպանեն ձեզ. և իմ անուան պատճառով բոլոր ազգերի կողմից ատելի պիտի լինէք: 10 Եւ այն ժամանակ շատերը պիտի գայթակղուեն և միմեանց պիտի մատնեն ու միմեանց պիտի ատեն: 11 Եւ բազում սուտ մարգարէներ պիտի ելնեն ու շատերին պիտի մոլորեցնեն: 12 Եւ

անօրինութեան շատանալուց՝ շատերի սէրը պիտի ցամաքի: 13 Բայց ով մինչև վերջ համբերեց, նա պիտի փրկուի: 14 Եւ արքայութեան այս Աւետարանը պիտի քարոզուի ամբողջ աշխարհում՝ ի վկայութիւն բոլոր հեթանոսների. և ապա պիտի գայ վախճանը»:

ՄԵԾ ՍՐԲԱՊՂԾՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 13. 14 -23, Ղուկ. 21. 20-24)

15 «Արդ, երբ տեսնէք սարսափելի սրբապղծութիւնը, - որի մասին ասուած է Ղանիէլ մարգարէի միջոցով, - որ հաստատուած է սուրբ վայրում (ով ընթերցում է, թող հասկանայ), 16 այն ժամանակ, ովքեր Հրէաստանում կը լինեն, թող փախչեն լեռները. 17 և ով տանիքի վրայ կը լինի, իր տնից բան վերցնելու համար թող ցած չիջնի. 18 և ով հանդում կը լինի, իր վերնագգեստը վերցնելու համար թող յետ չդառնայ: 19 Բայց վա՛յ այդ օրերին յղիներին ու ստնտուներին: 20 Աղօթեցէ՛ք, որ ձեր փախուստը չլինի ծմբանը և ոչ էլ շաբաթ օրը. 21 որովհետև այդ ժամանակ մեծ նեղութիւն պիտի լինի, որպիսին չի եղել աշխարհի արարչագործութեան սկզբից մինչև այժմ և այլևս չի էլ լինի: 22 Եւ եթէ այդ օրերը չկարճեցուէին, ոչ մի մարմին չէր ազատուի. բայց ընտրեալների պատճառով այդ օրերը պիտի կարճեցուեն: 23 Այն ժամանակ եթէ մէկը ձեզ ասի՝ ահա՛ Քրիստոսը այստեղ է կամ այնտեղ, չհաւատաք նրան. 24 որովհետև սուտ քրիստոսներ և սուտ մարգարէներ պիտի ելնեն և մեծամեծ նշաններ ու զարմանալի գործեր պիտի ցոյց տան՝ Աստծու ընտրեալներին անգամ մոլորեցնելու աստիճան, եթէ հնար լինի: 25 Ահա ձեզ առաջուց ասացի: 26 Ապա եթէ ձեզ ասեն՝ ահա՛ անապատի մէջ է, չելնէք, կամ թէ՛ ահա՛ մառանում է, չհաւատաք. 27 որովհետև ինչպէս փայլակը, որ ելնում է արևելքից և երևում է մինչև արևմուտք, մարդու Որդու գալուստը այնպէս կը լինի: 28 Ուր որ դիակն է, այնտեղ կը հաւաքուեն արծիւները»:

ՄԱՐԴՈՒ ՈՐԴՈՒ ԳԱԼՈՒՍՏԸ (Մարկ. 13. 24 -27, Ղուկ. 21. 25 -28)

29 «Այդ օրերի նեղութիւնից անմիջապէս յետոյ, արեգակը պիտի խաւարի, և լուսինը իր լոյսը չպիտի տայ, և աստղերը երկնքից պիտի ընկնեն, ու երկնքի զօրութիւններ պիտի շարժուեն: 30 Եւ ապա երկնքի վրայ մարդու Որդու նշանը պիտի երևայ, ու այդ ժամանակ երկրի բոլոր ազգերը լացուկոծ պիտի անեն և պիտի տեսնեն մարդու Որդուն, որ գալիս է երկնքի ամպերի վրայով՝ զօրութեամբ և բազում փառքով: 31 Եւ նա պիտի ուղարկի իր հրեշտակներին մեծ շեփոքով, ու պիտի հաւաքեն նրա ընտրեալներին չորս կողմերից՝ երկնքի ծագերից մինչև միւս ծագերը»:

ԹԶԵՆՈՒ ՂԱՍԸ (Մարկ. 13. 28-31, Ղուկ. 21. 29 -33)

32 «Թզենո՛ւց սովորեցէ՛ք առակը. որովհետև, երբ նրա ոստերը կակղեն, և տերևը ցցուի, կ'իմանաք, որ ամառը մօտ է: 33 Նոյնպէս և դուք՝ երբ այս բոլորը տեսնէք, իմացէ՛ք, թէ մօտ է Նա, դռների առաջ: 34 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այս սերունդը չպիտի անցնի, մինչև որ այս ամէնը կատարուի: 35 Երկինք և երկիր պիտի անցնեն, բայց իմ խօսքերը չպիտի անցնեն»:

ՉՍՊԱՍՈՒԲԾ ՕՐԸ ԵՒ ԺԱՍԸ (Մարկ. 13. 32 -37, Ղուկ. 17. 26 -30, 34 -36)

36 «Բայց այդ օրուայ և ժամուայ մասին ոչ ոք չգիտէ. ո՛չ երկնքի հրեշտակները և ո՛չ էլ Որդին, այլ՝ միայն Հայրը: 37 Եւ ինչպէս Նոյի օրերն էին, այնպէս պիտի լինի մարդու Որդու գալստեանը. 38 որովհետև, ինչպէս որ ջրհեղեղից առաջ եղած օրերն էին, - երբ ուտում էին և խմում, կին էին առնում ու մարդու էին գնում, մինչև այն օրը, երբ Նոյը տապանը մտաւ, 39 ու նրանք բան չիմացան մինչև որ ջրհեղեղը եկաւ ու վերցրեց տարաւ բոլորին, - այնպէս պիտի

լինի մարդու Որդու գալստեանն էլ: 40 Այն ժամանակ, եթէ դաշտի մէջ երկու հոգի լինեն, մէկը պիտի վերցուի, և միւսը պիտի թողնուի: 41 Եւ եթէ երկու կին աղան մի երկանքի վրայ, մէկը պիտի վերցուի, և միւսը պիտի թողնուի: 42 Արթուն կացէք, որովհետև չգիտէք, թէ ո՞ր ժամին կը գայ ձեր Տէրը: 43 Այս իմացէք. եթէ տանտէրը գիտենար, թէ ո՞ր ժամին գող կը գայ, կը հսկէր և չէր թողնի, որ իր տունը ծակեն: 44 Դրա համար դուք էլ պատրաստ եղէք, որովհետև այն ժամին, երբ չէք սպասում, մարդու Որդին կը գայ»:

ՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԵՒ ԱՆՀԱՒԱՏԱՐԻՄ ԾԱՌԱՆԵՐ (Ղուկ. 12. 41 -4 8)

45 «Իսկ ո՞վ է այն հաւատարիմ և իմաստուն ծառան, որին իր տէրը իր ծառաների վրայ կարգեց՝ իր ժամին կերակուր տալու համար նրանց: 46 Երանի՛ է այն ծառային, որին տէրը, գալով, կը գտնի այդպէս արած: 47 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ նրան կը կարգի իր ամբողջ ունեցուածքի վրայ: 48 Իսկ եթէ չար ծառան իր մտքում ասի՝ իմ տէրը ուշանում է գալ, 49 և սկսի իր ծառայակիցներին հարուածել և հարբեցողների հետ ուտի և խմի, 50 և այդ ծառայի տէրը գայ այն օրը, երբ չէր սպասում, և այն ժամին, երբ չէր իմանում, 51 նրան կը սպանի և կեղծաւորների վախճանին կ'արժանացնի. այնտեղ կը լինի լաց ու ատամների կրճտում»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 25

ՏԱՍԸ ԿՈՅՍԵՐԻ ԱՌԱԿԸ

25 «Այն ժամանակ երկնքի արքայութիւնը պիտի նմանեցուի տասը կոյսերի, որոնք իրենց լապտերներն առած՝ փեսային և հարսին դիմաւորելու ելան: 2 Նրանցից հինգը յիմար էին, իսկ հինգը՝ իմաստուն: 3 Յիմարները լապտերներն առան, բայց իրենց հետ պահեստի ձէթ չվերցրին: 4 Իսկ իմաստունները իրենց լապտերների հետ միասին ամաններով ձէթ վերցրին: 5 Եւ երբ փեսան ուշացաւ, ամէնքն էլ նիրհեցին և քուն մտան: 6 Եւ կէսգիշերին ձայն լսուեց՝ ահա՛ փեսան գալիս է, նրան դիմաւորելու ելէք: 7 Այն ժամանակ բոլոր կոյսերը վեր կացան և իրենց լապտերները կարգի բերեցին: 8 Յիմարները իմաստուններին ասացին. "Ձեր այդ իւղից տուէ՛ք մեզ, որովհետև ահա մեր լապտերները հանգչում են": 9 Իմաստունները պատասխան տուեցին և ասացին. "Գուցէ թէ՛ մեզ և թէ՛ ձեզ չբաւականացնի, ուստի գնացէ՛ք վաճառողների մօտ և ձեզ համար գնեցէ՛ք": 10 Երբ նրանք գնացին, որ գնեն, փեսան եկաւ, և ովքեր պատրաստ էին, նրա հետ հարսանիքի սրահը մտան, ու դուռը փակուեց: 11 Յետոյ եկան միւս կոյսերն էլ ու ասացին. "Տէ՛ր, տէ՛ր, բաց արա": 12 Նա պատասխան տուեց ու ասաց. "Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ձեզ չեմ ճանաչում": 13 Արթուն կացէք, որովհետև չգիտէք ո՞չ օրը և ո՞չ էլ ժամը»:

ԵՐԵՔ ԾԱՌԱՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ (Ղուկ. 19. 11 -27)

14 «Նոյնպէս, մի մարդ, հեռու երկիր գնալիս, կանչեց իր ծառաներին և իր ունեցուածքը նրանց տուեց. 15 մէկին տուեց հինգ քանքար, միւսին՝ երկու և մի ուրիշին՝ մէկ. իւրաքանչիւրին ըստ իր կարողութեան. և գնաց: 16 Ով հինգն առաւ, իսկոյն գնաց, դրանով գործ արեց և հինգ ևս շահեց: 17 Նոյնպէս նա էլ, որ երկուսն առաւ, երկու ևս շահեց: 18 Իսկ ով մէկն առաւ, գնաց հողը փորեց և իր տիրոջ դրամը թաքցրեց: 19 Շատ ժամանակ անց, այն ծառաների տէրը եկաւ և նրանց հետ հաշիւ տեսաւ: 20 Ով հինգ քանքար էր առել, մօտենալով՝ հինգ քանքար ևս տուեց ու ասաց. "Տէ՛ր, հինգ քանքար տուիր ինձ. արդ, ահաւասիկ վրան հինգ քանքար ևս շահեցի": 21 Իր տէրը նրան ասաց. "Ապրես, բարի՛ և հաւատարիմ ծառայ, որովհետև այդ քիչ մէջ հաւատարիմ եղար, շատի վրայ կը կարգեմ քեզ. մտի՛ր քո տիրոջ ուրախութեան մէջ": 22 Ով երկու քանքարն էր առել, նա էլ մօտեցաւ ու ասաց. "Տէ՛ր, ինձ երկու քանքար տուիր, ահաւասիկ

երկու այլ քանքար ևս, որ դրանց վրայ շահեցի": 23 Իր տէրը նրան ասաց. "Ապրե՛ս, բարի՛ և հաւատարիմ ծառայ, որովհետև այդ քչի մէջ հաւատարիմ եղար, շատի վրայ կը կարգեմ քեզ. մտի՛ր քո տիրոջ ուրախութեան մէջ": 24 Մօտեցաւ նաև նա, որ մէկ քանքար էր առել, ու ասաց. "Տէ՛ր, գիտէի, որ դու մի խիստ մարդ ես, հնձում ես, ինչ որ չես սերմանել, և հաւաքում ես այնտեղից, ուր չես ցանել. 25 վախեցայ. գնացի և թաքցրի քո այս քանքարը հողի մէջ: Արդ, ահա՛ւասիկ, քոնը՝ քեզ": 26 Տէրը պատասխան տուեց և ասաց նրան. "Չար՛ և ծոյլ ծառայ, գիտէիր, որ հնձում եմ, ուր չեմ սերմանել, և հաւաքում այնտեղից, ուր չեմ ցանել. 27 դու պէտք է իմ այդ դրամը լուծայափոխների մօտ դնէիր, և ես, գալով, տոկոսով միասին պահանջէի այն, ինչ որ իմն է: 28 Արդ, դրանից առէ՛ք այդ քանքարը և տուէ՛ք նրան, ով տասը քանքար ունի. 29 քանի որ՝ ով ունի, նրան պիտի տրուի և ունեցածը պիտի աւելացուի, իսկ ով չունի, նրանից ունեցածն էլ պիտի վերցուի: 30 Իսկ այդ անպիտան ծառային հանեցէ՛ք դուրս, արտաքին խաւարը. այնտեղ կը լինի լաց և ատամների կրճտում"»:

ՎԵՐՋԻՆ ԴԱՏԱՍՏԱՆԸ

31 «Արդ, երբ որ մարդու Որդին գայ իր փառքով և բոլոր հրեշտակները՝ իր հետ, այն ժամանակ նա պիտի նստի իր փառքի գահի վրայ, 32 ու նրա առաջ պիտի հաւաքուեն բոլոր ազգերը, և նա նրանց միմեանցից պիտի գատի, ինչպէս մի հովիւ, որ գատում է ոչխարները այծերից: 33 Եւ ոչխարները իր աջին պիտի կանգնեցնի, իսկ այծերը՝ ձախին: 34 Այն ժամանակ թագաւորը պիտի ասի նրանց, որ իր աջին են. "Եկէ՛ք, իմ Հօր օրհնեալներ, ժառանգեցէ՛ք աշխարհի սկզբից ձեզ համար պատրաստուած արքայութիւնը. 35 որովհետև քաղցած էի, և ինձ ուտելիք տուիք, ծարաւ էի, և ինձ ջուր տուիք՝ խմելու. օտար էի, և ինձ ձեր մէջ առաք, 36 մերկ էի, և ինձ հագցրիք, հիւանդ էի, և ինձ տեսնելու եկաք, բանտում էի, և ինձ այցի եկաք": 37 Այն ժամանակ արդարները պիտի պատասխանեն նրան ու ասեն. "Տէ՛ր, ե՞րբ տեսանք քեզ քաղցած ու կերակրեցինք, կամ ծարաւ և ջուր տուեցինք. 38 ե՞րբ տեսանք քեզ օտար և մեր մէջ առանք, կամ մերկ և հագցրինք. 39 ե՞րբ տեսանք քեզ հիւանդ կամ բանտի մէջ ու եկանք քեզ այցի": 40 Թագաւորը պիտի պատասխանի ու ասի նրանց. "Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, քանի որ իմ այս փոքր եղբայրներից մէկին արեցիք այդ՝ ինձ համար արեցիք": 41 Այն ժամանակ նա պիտի ասի նրանց, որ իր ձախին են. "Անիծեալներ, գնացէ՛ք ինձնից յաւիտենական կրակը, որ պատրաստուած է սատանայի և իր հրեշտակների համար. 42 որովհետև քաղցած էի, և ինձ ուտելիք չտուիք, ծարաւ էի, և ինձ ջուր չտուիք, 43 օտար էի, և ինձ ձեր մէջ չառաք, մերկ էի, և ինձ չհագցրիք, հիւանդ էի ու բանտի մէջ, և ինձ տեսնելու չեկաք": 44 Այն ժամանակ նրանք էլ պիտի պատասխանեն ու ասեն. "Տէ՛ր, ե՞րբ տեսանք քեզ քաղցած, կամ ծարաւ, կամ օտար, կամ մերկ, կամ հիւանդ, կամ բանտի մէջ ու քեզ չժառայեցինք": 45 Այն ժամանակ պիտի պատասխանի նրանց ու ասի. "Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որովհետև այս փոքրերից մէկին այդ չարեցիք, ինձ համար էլ չարեցիք":

46 Եւ նրանք պիտի գնան դէպի յաւիտենական տանջանք, իսկ արդարները՝ յաւիտենական կեանք»:

ՄԱՏԹԵՈՍ 26

ԴԱԼՄԱՐԴՈՒԹԻՒՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ԴԷՄ (Մարկ. 14. 1 -2, Ղուկ. 22. 1 -2, Յովհ. 11. 4 5 -53)

26 Երբ Յիսուս այս բոլոր խօսքերը վերջացրեց, իր աշակերտներին ասաց. 2 «Գիտէ՛ք, որ երկու օր յետոյ գատիկ է, և մարդու Որդին պիտի մատնուի խաչը ելնելու համար»:

3 Այն ժամանակ քահանայապետները և օրէնսգէտներն ու ժողովրդի ծերերը հաւաքուեցին Կայիափա անունով քահանայապետի դահլիճը 4 և

խորհուրդ արեցին, որպէսզի նենգութեամբ բռնեն Յիսուսին ու սպանեն: 5 Բայց ասում էին. «Ո՛չ այս տօնին, որպէսզի ժողովրդի մէջ խռովութիւն չլինի»:

ՕԾՈՒՄ ԲԵԹԱՆԻԱՅՈՒՄ (Մարկ. 14. 3 -9, Յովհ. 12. 1 -8)

6 Երբ Յիսուս եկաւ Բեթանիա, բորոտ Սիմոնի տունը, 7 նրան մօտեցաւ մի կին, որ մի շիշ թանկարժէք իւղ ունէր, և թափեց այն նրա գլխին, մինչ նա սեղան էր նստել: 8 Երբ աշակերտներն այս տեսան, բարկացան ու ասացին. «Ինչի՞ համար է անուշահոտ իւղի այդ վատնումը, 9 քանի որ կարելի էր մեծ գնով վաճառել այդ և տալ աղքատներին»: 10 Յիսուս իմացաւ ու նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք նեղութիւն տալիս այդ կնոջը. նա իմ հանդէպ մի բարի գործ կատարեց. 11 աղքատներին ամէն ժամ ձեզ հետ ունէք, բայց ինձ միշտ ձեզ հետ չէք ունենայ: 12 Իմ մարմնի վրայ այդ իւղը թափելով նա իմ թաղուելը կանխանշեց: 13 Բայց ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ամբողջ աշխարհում, ուր էլ այս Աւետարանը քարոզուի, պիտի պատմուի դրա յիշատակին, նաև ինչ որ դա արեց»:

ՄԱՏՆՈՒԹԵԱՆ ԳԻՆԸ (Մարկ. 14. 10-11, Ղուկ. 22. 3 -6)

14 Այն ժամանակ Տասներկուսից մէկը՝ Յուդա Իսկարիովտացի կոչուածը, գնաց քահանայապետների մօտ ու ասաց. 15 «Ի՞նչ կը կամենաք ինձ տալ, որ ես նրան ձեզ մատնեմ»: Եւ նրանք երեսուն արծաթ դրամ խոստացան նրան: 16 Դրանից յետոյ նա առիթ էր որոնում, որ նրան մատնի նրանց:

ՎԵՐՋԻՆ ԸՆԹՐԻՔԸ (Մարկ. 14. 12-25, Ղուկ. 22. 7-23, Յովհ. 13. 21-30, Ա Կորնթ. 11. 23-25)

17 Եւ Բաղարջակերաց տօնի առաջին օրը աշակերտները մօտեցան Յիսուսին և ասացին. «Ո՞ւր ես կամենում պատրաստենք քեզ համար զատկական ընթրիքը, որ ուտես»: 18 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Գնացէ՛ք քաղաք այսինչ անձի մօտ և նրան ասացէ՛ք. "Վարդապետն ասում է՝ իմ ժամանակը մօտեցել է, քեզ մօտ եմ անելու զատիկը իմ աշակերտների հետ միասին"»: 19 Եւ աշակերտները արեցին, ինչպէս Յիսուս իրենց հրամայեց, ու պատրաստեցին զատկական ընթրիքը:

20 Եւ երբ երեկոյ եղաւ, տասներկու աշակերտների հետ սեղան էր նստել: 21 Եւ մինչ նրանք դեռ ուտում էին, նա ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ձեզանից մէկն ինձ մատնելու է»: 22 Եւ նրանք խիստ տխրեցին. նրանցից իւրաքանչիւրն սկսեց ասել նրան. «Միթէ ե՞ս եմ, Տէ՛ր»: 23 Նա պատասխան տուեց ու ասաց. «Ով իր ձեռքն ինձ հետ պնակի մէջ մտցրեց, նա՛ է ինձ մատնելու: 24 Մարդու Որդին կը գնայ այս աշխարհից, ինչպէս նրա մասին գրուած է, բայց վա՛յ այն մարդուն, ում ձեռքով կը մատնուի մարդու Որդին: Աւելի լաւ կը լինէր նրա համար, եթէ այդ մարդը ծնուած չլինէր»: 25 Յուդան, որ մատնելու էր նրան, պատասխանեց ու ասաց. «Միթէ ե՞ս եմ, Վարդապետ»: Նրան ասաց դու ասացիր:

ՀԱՂՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄԸ

26 Եւ մինչ նրանք դեռ ուտում էին, Յիսուս հաց վերցրեց, օրհնեց ու կտրեց և տուեց աշակերտներին ու ասաց. «Առէ՛ք, կերէ՛ք, այս է իմ մարմինը»: 27 Եւ բաժակ վերցնելով՝ գոհութիւն յայտնեց, տուեց նրանց ու ասաց. 28 «Խմեցէ՛ք դրանից բոլորդ, որովհետև այդ է նոր ուխտի իմ արիւնը, որ թափուում է շատերի համար՝ իրենց մեղքերի թողութեան համար: 29 Բայց ասում եմ ձեզ, այսուհետև ես այլևս որթատունկի բերքից չեմ խմի մինչև այն օրը, երբ ձեզ հետ կը խմեն նորը իմ Հօր արքայութեան մէջ»:

30 Եւ օրհներգեցին ու ելան Ձիթենեաց լեռը:

ԱՂՕԹՔ ԳԵԹՍԵՄԱՆԻՈՒՄ (Մարկ. 14. 27-42, Ղուկ. 22. 31-46, Յովհ. 13. 36-38)

31 Այն ժամանակ Յիսուս նրանց ասաց. «Ղուք ամենքդ այս գիշեր իմ պատճառով գայթակղուելու էք. որովհետև գրուած է, թէ՛ հովուին պիտի հարուածեն, և հօտի ոչխարները պիտի ցրուեն: 32 Եւ իմ յարութիւն առնելուց յետոյ, ձեզմից առաջ պիտի գնամ Գալիլիա»: 33 Պետրոսը պատասխանեց և ասաց նրան. «Թէպէտ և ամենքը քո պատճառով գայթակղուեն, սակայն ես չեմ գայթակղուի»: 34 Յիսուս նրան ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում քեզ, որ այս գիշեր, դեռ քաղաղը չկանչած, երեք անգամ ինձ պիտի ուրանաս»: 35 Պետրոսը նրան ասաց. «Թէ քեզ հետ մեռնել իսկ ինձ հասնի, քեզ չեմ ուրանայ»: Նոյնն ասացին բոլոր աշակերտներն էլ:

36 Այն ժամանակ Յիսուս նրանց հետ եկաւ մի տեղ, որի անունը Գեթսեմանի էր, և նրանց ասաց. «Նստեցէ՛ք այդտեղ, մինչև որ գնամ աղօթեմ»: 37 Եւ իր հետ վերցնելով Պետրոսին և Ջեբեդէոսի երկու որդիներին՝ սկսեց տրտմել և տագնապել: 38 Այն ժամանակ նրանց ասաց. «Հոգիս տխուր է մահու չափ. այստեղ մնացէ՛ք և ինձ հետ հսկեցէ՛ք»: 39 Եւ մի փոքր առաջ գնալով՝ ընկաւ իր երեսի վրայ, աղօթեց ու ասաց. «Հայր իմ, եթէ կարելի է, այս բաժակը թող ինձնից հեռու անցնի, բայց ոչ՝ ինչպէս ես եմ կամենում, այլ՝ ինչպէս դու»: 40 Նա եկաւ աշակերտների մօտ և նրանց քնի մէջ գտաւ ու Պետրոսին ասաց. «Այդպէ՛ս, չկարողացա՞ք մէկ ժամ արթուն մնալ ինձ հետ: 41 Արթուն մնացէ՛ք և աղօթք արէ՛ք, որպէսզի փորձութեան մէջ չընկնէք. հոգիս յօժար է, բայց մարմինս՝ տկար»: 42 Ղարծեալ, երկրորդ անգամ, Յիսուս գնաց աղօթքի կանգնեց ու ասաց. «Հայր իմ, եթէ կարելի չէ, որ այս բաժակը ինձնից հեռու անցնի, ապա այն կը խմեմ. քո կամքը թող լինի»: 43 Եւ գալով՝ դարձեալ նրանց քնի մէջ գտաւ, որովհետև նրանց աչքերը ծանրացել էին: 44 Թողեց նրանց ու երրորդ անգամ գնաց աղօթքի կանգնեց. և դարձեալ նոյն խօսքն ասաց: 45 Այն ժամանակ եկաւ աշակերտների մօտ ու նրանց ասաց. «Ննջեցէ՛ք այսուհետև ու հանգստացէ՛ք, քանի որ ահա ժամը հասել է, և մարդու Որդին մեղաւորների ձեռքն է մատնուում: 46 Վեր կացէ՛ք գնանք այստեղից. որովհետև ահա հասաւ նա, ով ինձ մատնելու է»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՋԵՐԲԱՎԱԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 14. 43 -50, Ղուկ. 22. 47 -53, Յովհ. 18. 3 -12)

47 Եւ մինչ նա դեռ այսպէս խօսում էր, ահա Յուդան՝ Տասներկուսից մէկը, եկաւ. ու նրա հետ՝ քահանայապետների և ժողովրդի ծերերի կողմից բազում ամբոխ՝ սրերով ու մահակներով: 48 Եւ նա, որ նրան մատնելու էր, նրանց նշան էր տուել ու ասել. «Ում հետ ես համբուրուեմ, նա՛ է, նրան կը բռնէք»: 49 Եւ սա իսկոյն մօտենալով Յիսուսին՝ ասաց. «Ողջո՛յն, Վարդապետ». ու նրա հետ համբուրուեց: 50 Իսկ Յիսուս նրան ասաց. «Ընկեր, սրա՞ համար դու եկար»: Այն ժամանակ, մօտենալով, ձեռք բարձրացրին Յիսուսի վրայ ու նրան բռնեցին: 51 Եւ ահա Յիսուսի հետ գտնուողներից մէկը ձեռքը երկարեց և իր սուրը հանեց ու հարուածեց քահանայապետի ծառային և նրա ականջը կտրեց պոկեց: 52 Այն ժամանակ Յիսուս նրան ասաց. «Քո սուրը ետ դիր իր տեղը, որովհետև, ովքեր սուր են վերցնում, սրով կ'ընկնեն: 53 Եւ կամ կարծո՞ւմ ես, թէ չեմ կարող իմ Հօրն աղաչել, որ նա հիմա ինձ համար այստեղ հասցնի հրեշտակների աւելի քան տասներկու զնդեր: 54 Էլ ինչպէ՞ս պիտի կատարուէին Սուրբ Գրքերում գրուածները, թէ՛ այսպէս պէտք է լինի»:

55 Այն ժամանակ Յիսուս ամբոխին ասաց. «Սրերով և մահակներով իմ դէմ էք ելել՝ բռնելու ինձ իբրև մի աւագակի՞: Միշտ ձեզ մօտ, տաճարում նստում էի և ուսուցանում, ու ինձ չբռնեցիք. 56 բայց այս բոլորը եղաւ, որպէսզի

մարգարէների Գրուածքները կատարուեն»: Այն ժամանակ աշակերտները բոլորն էլ թողեցին նրան ու փախան:

ՅԻՍՈՒՄ ԿԱՅԻՎՓԱՅԻ ԱՌԱՋ (Մարկ. 14. 53-65, Ղուկ. 22. 54-55, 63-67, Յովհ. 18. 13-14, 19-24)

57 Իսկ նրանք բռնելով Յիսուսին՝ տարան Կայիափա քահանայապետի մօտ, ուր օրէնագէտներն ու ծերերը հաւաքուել էին: 58 Եւ Պետրոսը հեռուից նրան հետևելով՝ գնաց մինչև քահանայապետի գաւիթը և ներս մտնելով՝ սպասաւորների հետ նստեց՝ տեսնելու համար վախճանը: 59 Իսկ քահանայապետներն ու ամբողջ ատենանը Յիսուսի մասին սուտ վկայութիւն էին փնտռում, որպէսզի նրան սպանեն, 60 բայց ներկայացող բազում սուտ վկաների մէջ չէին գտնում այն: Յետոյ առաջ եկան երկու սուտ վկաներ. 61 ասացին. «Սա ասում էր՝ Աստծու տաճարը կարող եմ քանդել և երեք օրում շինել»: 62 Եւ քահանայապետը վեր կենալով՝ նրան ասաց. «Պատասխան չե՞ս տալիս, քո մասին ի՞նչ ամբաստանութիւն են անում դրանք»: 63 Եւ Յիսուս լուռ էր մնում: Քահանայապետը խօսեց և նրան ասաց. «Երդուեցնում եմ քեզ կենդանի Աստուծով, որ մեզ ասես, թէ դո՞ւ ես Քրիստոսը՝ Աստծու Որդին»: 64 Յիսուս նրան ասաց. «Դու ասացիր: Բայց ասում եմ ձեզ. այսուհետև մարդու Որդուն կը տեսնէք նստած ամենագօր Աստծու աջ կողմում և եկած երկնքի ամպերի վրայով»: 65 Այն ժամանակ քահանայապետը պատռեց իր զգեստներն ու ասաց. «Հայիոյեց, էլ ինչի՞ եմ պէտք մեզ վկաներ. ահա հիմա լսեցիք նրա հայիոյանքը: 66 Ի՞նչ է ձեր կամքը»: Նրանք պատասխանեցին ու ասացին՝ մահապարտ է: 67 Այն ժամանակ թքեցին նրա երեսին, բռունցքով հարուածեցին նրան, և ոմանք էլ ապտակեցին նրան ու ասացին. 68 «Մարգարէացիի մեզ, դո՞ւ, Քրիստո՞ս, ո՞վ է, որ քեզ հարուածեց»:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՌԻՄՅՈՒՄՆԵՐԸ (Մարկ. 14. 66-72, Ղուկ. 22. 56-62, Յովհ. 18. 15 -18, 25 -27)

69 Իսկ Պետրոսը նստած էր դուրսը՝ գաւթում. մի աղախին մօտեցաւ նրան ու ասաց. «Դո՞ւ էլ գալիլիացի Յիսուսի հետ էիր»: 70 Նա ուրացաւ բոլորի առաջ ու ասաց. «Չգիտեմ՝ դու ինչ ես խօսում»: 71 Եւ երբ նա գաւթից դուրս ելաւ, նրան տեսաւ մի այլ կին և այնտեղ կանգնածներին ասաց. «Սա էլ Յիսուս Նազովրեցու հետ էր»: 72 Եւ դարձեալ նա երդումով ուրացաւ, թէ՛ այդ մարդուն չեմ ճանաչում: յիս Եւ մի քիչ յետոյ այնտեղ գտնուողները, մօտենալով, Պետրոսին ասացին. «Իրօք, դու էլ նրանցից ես, քանի որ քո խօսուածքն էլ քեզ յայտնի է անում»: 72 Այն ժամանակ նա սկսեց նզովք կարդալ ու երդուել, թէ՛ այդ մարդուն չեմ ճանաչում: Եւ իսկոյն աքաղաղը կանչեց: 72 Եւ Պետրոսը յիշեց Յիսուսի խօսքը, որ նա ասել էր, թէ՛ դեռ աքաղաղը չկանչած՝ երեք անգամ ինձ պիտի ուրանաս: Եւ դուրս ելնելով՝ դառնապէս լաց եղաւ:

ՄԱՏԹԵՈՍ 27

ՅԻՍՈՒՄ ՏԱՐԻՈՒՄ Է ՊԻՂԱՏՈՍԻ ՄՕՏ (Մարկ. 15. 1, Ղուկ. 23. 1-2, Յովհ. 18. 28-32)

27 Երբ առաւօտ եղաւ, բոլոր քահանայապետները և ժողովրդի ծերերը խորհուրդ արեցին Յիսուսի դէմ՝ նրան սպանելու համար: 2 Նրան կապեցին, առան գնացին և յանձնեցին պոնտացի Պիղատոս կուսակալի ձեռքը:

ՅՈՒՂԱՅԻ ԻՆՔՆԱՍՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ (Գործք. 1. 18-19)

3 Այն ժամանակ Յուդան, որ Յիսուսին մատնել էր, տեսնելով, որ Յիսուս դատապարտուեց, զղջաց, արծաթ դրամները վերադարձրեց

քահանայապետներին և ժողովրդի ծերերին ու ասաց. 4 «Մեղանչեցի, որովհետև արդար արիւն մատնեցի»: Իսկ նրանք ասացին. «Մեր հոգը չէ, դո՛ւ գիտես»: 5 Եւ արծաթ դրամները նետեց տաճարի մէջ և հեռացաւ ու գնաց ինքն իրեն կախեց: 6 Իսկ քահանայապետները արծաթ դրամները վերցնելով՝ ասացին. «Օրինաւոր չէ դրանք ընդունել տաճարի գանձանակի մէջ, քանի որ արեան գին են»: 7 Եւ խորհուրդ անելով՝ դրանով գնեցին բրուտի ագարակը՝ որպէս գերեզման օտարների համար: 8 Այդ պատճառով այդ ագարակը կոչուել է Արեան ագարակ՝ մինչև այսօր: 9 Այն ժամանակ կատարուեց, ինչ ասուել էր Երեմիա մարգարէի բերանով. «Եւ առան երեսուն կտոր արծաթը՝ վաճառուածի գինը, որ նշանակուել էր իսրայէլացիներից, 10 և այն տուեցին բրուտի ագարակի համար, ինչպէս Տէրը ինձ հրամայել էր»:

ՅԻՍՈՒՄ ՊԻՂԱՏՈՍԻ ԱՌԱՋ (Մարկ. 15. 2-5, Ղուկ. 23. 3-5, Յովհ. 18. 33 -38)

11 Եւ Յիսուս կանգնեց կուսակալի առաջ. կուսակալը հարցրեց նրան ու ասաց. «Ղո՞ւ են հրեաների թագաւորը»: Եւ Յիսուս ասաց. «Ղու են ասում»: 12 Իսկ երբ նա ամբաստանուում էր քահանայապետների ու ծերերի կողմից, ոչինչ չպատասխանեց: 13 Այն ժամանակ Պիղատոսը նրան ասաց. «Չե՞ս լսում, ինչքան դրանք քո դէմ են վկայում»: 14 Եւ նրան չպատասխանեց և ոչ մի բան, այնպէս որ կուսակալը շատ զարմացաւ:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՂԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ ՄԱՀՈՒՄՆ (Մարկ. 15. 6-15, Ղուկ. 23. 13-25, Յովհ. 18. 39 -19. 16)

15 Սակայն կուսակալը սովորութիւն ունէր տօնի առիթով ժողովրդի համար արծակել մի բանտարկեալ, ում նրանք կամենային: 16 Այն ժամանակ ունէին մի նշանաւոր բանտարկեալ, որի անունը Յեսու Բարաբբա էր: 17 Երբ հաւաքուեցին, Պիղատոսը նրանց ասաց. «Այս երկուսից որի՞ն էք ուզում, որ ձեզ համար արծակեմ. Յեսու Բարաբբայի՞ն, թէ՞ Յիսուսին՝ Քրիստոս կոչուածին»: 18 քանի որ Պիղատոսը գիտէր, որ նախանձից մատնել էին նրան:

19 Եւ մինչ նա ատեան էր նստում, իր կինը նրան լուր ուղարկեց ու ասաց. «Քո և այդ արդարի միջև ոչինչ չկայ, որովհետև այսօր երագումս նրա պատճառով գլխովս շատ բաներ անցան»: 20 Իսկ քահանայապետներն ու ծերերը համոզեցին ժողովրդին, որ Բարաբբային ուզեն և Յիսուսին կորստեան մատնեն: 21 Կուսակալը պատասխան տուեց ու ասաց նրանց. «Այս երկուսից որի՞ն էք ուզում, որ ձեզ համար արծակեմ»: 22 Եւ նրանք ասացին՝ Բարաբբային: Պիղատոսը նրանց ասաց. «Իսկ ի՞նչ անեմ Յիսուսին՝ Քրիստոս կոչուածին»: 23 Ամէնքը ասացին՝ թող խաչուի: Եւ նա ասաց. «Ի՞նչ չար բան արեց»: Եւ նրանք առաւել ևս աղաղակում էին ու ասում թող խաչուի: 24 Եւ Պիղատոսը տեսնելով, թէ ոչինչ չի օգնում, այլ էլ աւելի խռովութիւն է լինում, ջուր վերցնելով՝ լուաց ձեռքերը ժողովրդի առաջ ու ասաց. «Այդ արդարի արիւնից ես անմասն եմ. դո՛ւք գիտէք»: 25 Ամբողջ ժողովուրդը պատասխանեց ու ասաց. «Ղրա արիւնը՝ մեր վրայ և մեր որդիների վրայ»: 26 Այն ժամանակ Պիղատոսը նրանց համար արծակեց Բարաբբային և Յիսուսին գանակոծել տալով՝ տուեց նրանց ձեռքը, որ խաչուի:

ԶԻՆՈՒՈՐՆԵՐԻ ԾԱՂՐԸ ԵՒ ՆԱԽԱՏԻՆՔԸ (Մարկ. 15. 16-20, Յովհ. 19. 2-3)

27 Այն ժամանակ կուսակալի զինուորները Յիսուսին վերցրին տարան ապարանք և ամբողջ գունդը նրա գլխին հաւաքեցին: 28 Մերկացրին նրան և նրա վրայ կարմիր վերնազգեստ գցեցին: 29 Եւ փշերից պսակ պատրաստելով՝ դրեցին նրա գլխին և մի եղէգ՝ նրա աջ ձեռքին. նրա առաջ ծնկի գալով՝ ծաղրում էին ու ասում. «Ողջո՛յն, հրեաների թագաւոր»: 30 Եւ թքելով նրա վրայ՝ եղէգն

առնում էին ու խփում նրա գլխին: 31 Եւ երբ նրան ծաղրուծանակի ենթարկեցին, նրա վրայից հանեցին քղամիդը ու նրան հագցրին իր զգեստը. և տարան նրան խաչը հանելու:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԽԱԶՈՒԵԼԸ (Մարկ. 15. 21 -32, Ղուկ. 23. 26 -43, Յովհ. 19. 17 -27)

32 Եւ դուրս ելնելով՝ գտան կիրենացի մի մարդ՝ Սիմոն անունով, ու նրան ստիպեցին, որ նա խաչը կրի: 33 Եւ հասնելով Գողգոթա կոչուած տեղը, որ նշանակում է կառափնատեղի, 34 Յիսուսին լեղի խառնած գինի տուեցին խմելու, և երբ համտեսեց, չկամեցաւ խմել: 35 Եւ նրան խաչը հանելով՝ բաժանեցին նրա զգեստները՝ վիճակ գցելով, որպէսզի կատարուի այն խօսքը, որ ասուեց մարգարէի կողմից. «Իմ զգեստները բաժանեցին իրենց մէջ և իմ պատմուճանի վրայ վիճակ էին գցում»: 36 Ու նստած՝ նրան պահպանում էին: 37 Եւ նրա գլխի վերևը դրեցին նրա յանցապարտութեան գիրը, թէ՛ սա՛ է Յիսուսը՝ հրեաների թագաւորը: 38 Միևնոյն ժամանակ նրա հետ խաչը հանեցին երկու աւազակներ՝ մէկը նրա աջից, և միւսը՝ ձախից:

39 Եւ մօտով անցնողները հայիոյում էին նրան, շարժում էին գլուխներն ու ասում. 40 «Վահ, դու որ քանդում էիր տաճարը և երեք օրից այն շինում, փրկիր քեզ. եթէ Աստծու Որդի ես, իջի՛ր այդ խաչից»: 41 Նոյնպէս և քահանայապետները, օրէնսգէտներով ու ծերերով հանդերձ, ծաղրում էին նրան ու ասում. 42 «Ուրիշներին փրկեց, ինքն իրեն չի կարողանում փրկել. եթէ Իսրայէլի թագաւոր է, հիմա թող այդ խաչից իջնի. և դրան կը հաւատանք: 43 Եթէ դա յոյսը դրել էր Աստծու վրայ, թող նա այժմ դրան փրկի, եթէ ուզում է դրան. քանի որ ասաց, թէ՛ Աստծու Որդի եմ»: 44 Նրա հետ խաչուած աւազակներն էլ էին նոյն ձևով նախատում նրան:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԱՀԸ (Մարկ. 15. 33 -41, Ղուկ. 23. 44 -49, Յովհ. 19. 28-30)

45 Եւ կէսօրին ամբողջ երկրի վրայ խաւար եղաւ մինչև ժամը երեքը: 46 Ժամը երեքի մօտ Յիսուս բարձր ձայնով գոչեց ու ասաց. «Էլի՛, էլի՛, լա՛մա սարաքթանի», այսինքն՝ Աստուած իմ, Աստուած իմ, ինչո՞ւ թողեցիր ինձ: 47 Այնտեղ կանգնածներից ոմանք, երբ լսեցին, ասացին. «Ղա Եղիային է կանչում»: 48 Եւ նրանցից մէկը իսկոյն վազեց, քացախով թաթախուած սպունգ վերցրեց և մի եղէգի վրայ անցկացնելով՝ տուեց նրան, որ խմի: 49 Իսկ ուրիշներ ասում էին. «Թո՛ղ, տեսնենք, թէ Եղիան կը գա՞», որ դրան փրկի»:

50 Եւ Յիսուս դարձեալ բարձր ձայնով աղաղակեց և հոգին աւանդեց:

51 Եւ ահա տաճարի վարագոյրը վերևից մինչև ներքև երկուսի պատռուեց, և երկիրը շարժուեց, և ժայռեր ճեղքուեցին, 52 և գերեզմանները բացուեցին, և ննջեցեալ սրբերի բազում մարմիններ յարութիւն առան 53 ու նրա յարութիւնից յետոյ գերեզմաններից ելնելով մտան սուրբ քաղաքը և շատերին երևացին:

54 Իսկ հարիւրապետը և նրանք, որ իր հետ Յիսուսին պահպանում էին, երբ տեսան երկրաշարժը և պատահածները, սաստիկ վախեցան ու ասացին. «Արդարև, Աստծու Որդի էր սա»:

55 Այնտեղ շատ կանայք կային, որոնք կանգնած հեռուից նայում էին և որոնք Քալիլիայից եկել էին Յիսուսի յետևից՝ նրան ծառայելու համար. 56 նրանց մէջ էին Մարիամ Մագդաղենացին, Յակոբի և Յովսէփի մայր Մարիամը և Ջեբեդէոսի որդիների մայրը:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԹԱՂՈՒՄԸ (Մարկ. 15. 42 -47, Ղուկ. 23. 50-56, Յովհ. 19. 3 8-42)

57 Երբ երեկոյ եղաւ, եկաւ Յովսէփ անունով արիմաթիացի մի մեծահարուստ մարդ, որ Յիսուսին աչակերտել էր: 58 Սա Պիղատոսի մօտ գնալով՝ Յիսուսի մարմինը խնդրեց: Այն ժամանակ Պիղատոսը հրամայեց, որ մարմինը տրուի: 59 Եւ Յովսէփը, մարմինն առնելով, պատեց մաքուր կտաւով

60 և դրեց նոր գերեզմանի մէջ, որ փորել էր տուել ժայռի մէջ: Եւ մի մեծ քար, որպէս կափարիչ, գերեզմանի դռան առաջ գլորեց ու գնաց: 61 Այնտեղ էր Մարիամ Մագդաղենացին և միւս Մարիամը. նրանք նստած էին գերեզմանի դիմաց:

ԳԵՐԵԶՄԱՆԻ ՊԱՀՊԱՆՈՒՄԸ

62 Եւ հետևեալ օրը, որ ուրբաթի յաջորդ օրն է, քահանայապետներն ու փարիսեցիները հաւաքուեցին Պիղատոսի մօտ ու ասացին. 63 «Տէ՛ր, յիշեցինք, թէ այն մուրեղեցնողը, քանի կենդանի էր, ասում էր, թէ՛ երեք օրից յարութիւն պիտի առնեն: 64 Արդ, հրամայի՛ր, որ մինչև երեք օր գերեզմանի ապահովութեանը հոգ տարուի. գուցէ աշակերտները գիշերով գան և գողանան նրան ու ժողովրդին ասեն, թէ՛ մեռելներից յարութիւն առաւ. և վերջին մուրուրիւնը աւելի վատ լինի, քան առաջինը»: 65 Պիղատոսը նրանց ասաց. «Ձինուորներ ունէ՛ք. գնացէ՛ք ապահովութեանը հոգ տարէ՛ք, ինչպէս որ գիտէ՛ք»: 66 Եւ նրանք գնացին գերեզմանի ապահովութեանը հոգ տանելու և վէմը կնքեցին՝ զինուորներ նշանակելով:

ՄԱՏԹԵՈՍ 28

ԹԱՓՈՒՐ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ ԵՒ ՅԻՍՈՒՍԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մարկ. 16. 1 -10, Դուկ. 24. 1 -12, Յովհ. 20. 1 -10)

28 Շաբաթ օրուայ երեկոյեան, երբ կիրակին լուսանում էր, Մարիամ Մագդաղենացին և միւս Մարիամը եկան գերեզմանը տեսնելու: 2 Եւ ահա մեծ երկրաշարժ եղաւ, որովհետև Տիրոջ հրեշտակը երկնքից իջնելով՝ մօտեցաւ, դռնից վէմը մի կողմ գլորեց ու նստեց նրա վրայ: 3 Նրա տեսքը փայլակի նման էր, ու նրա զգեստը՝ սպիտակ, ինչպէս ձիւնը: 4 Նրա ահից պահապանները խռովուեցին և մեռելների պէս եղան: 5 Հրեշտակը խօսեց ու կանանց ասաց. «Դուք մի՛ վախեցէ՛ք, գիտե՛մ, որ փնտռում էք Յիսուսին, որ խաչուեց. 6 այստեղ չէ նա, քանի որ յարութիւն առաւ, ինչպէս ինքն ասել էր. եկէ՛ք, տեսէ՛ք այն տեղը, ուր պառկած էր: 7 Եւ իսկոյն գնացէ՛ք, ասացէ՛ք նրա աշակերտներին, թէ յարութիւն առաւ. և ահա նա ձեզնից առաջ գնում է Գալիլիա. այնտեղ նրան կը տեսնէ՛ք: Ահա ասացի ձեզ»: 8 Եւ իսկոյն, ահով և մեծ ուրախութեամբ, գերեզմանից դուրս ելնելով՝ վազեցին աշակերտներին պատմելու:

9 Եւ յանկարծ Յիսուս նրանց դիմացը ելաւ ու ասաց՝ ողջո՛յն ձեզ. և նրանք մօտենալով՝ նրա ոտքերին փարուեցին ու երկրպագեցին նրան: 10 Այն ժամանակ Յիսուս նրանց ասաց. «Մի՛ վախեցէ՛ք. գնացէ՛ք ասացէ՛ք իմ եղբայրներին, որ գնան Գալիլիա և այնտեղ ինձ տեսնեն»:

11 Երբ նրանք գնացին, ահա զինուորներից ոմանք քաղաք եկան ու քահանայապետներին պատմեցին այն բոլորը, ինչ որ պատահել էր: 12 Եւ նրանք ծերերի հետ միասին հաւաքուելով՝ խորհուրդ արեցին, շատ դրամ տուեցին զինուորներին ու ասացին. 13 «Կ'ասէ՛ք, թէ նրա աշակերտները, գիշերով գալով, գողացան նրան, մինչ մենք քնի մէջ էինք: 14 Եւ եթէ այդ լուրը կուսակալին հասնի, մենք նրան կը գոհացնենք և ձեզ հոգսից կ'ազատենք»: 15 Եւ նրանք դրամն առնելով՝ արեցին այնպէս, ինչպէս որ իրենց սովորեցրել էին: Եւ այս գրոյցը տարածուած է հրեաների մէջ մինչև այսօր:

ՀԱՆԴԻՊՈՒՄ ԳԱԼԻԼԻԱՅՈՒՄ ԵՒ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ

(Մարկ. 16. 14-18, Դուկ. 24. 36-49, Յովհ. 20. 19-23, Գործք 1. 6-8)

16 Իսկ տասնմէկ աշակերտները գնացին Գալիլիա, այն լեռը, ուր Յիսուս իրենց հետ ժամադրուել էր: 17 Երբ նրան տեսան, երկրպագեցին նրան, իսկ ոմանք երկմտեցին: 18 Եւ Յիսուս մօտենալով՝ խօսեց նրանց հետ ու ասաց. «Ինձ է տրուած ամէն իշխանութիւն երկնքում և երկրի վրայ. ինչպէս Հայրը ինձ

ուղարկեց, եւ էլ ձեզ եմ ուղարկում: 19 Գնացէ՛ք ուրեմն աշակերտ դարձրէ՛ք բոլոր ազգերին, նրանց մկրտեցէ՛ք Հօր և Որդու և Սուրբ Հոգու անունով: 20 Ուսուցանեցէ՛ք նրանց պահել այն բոլորը, ինչ որ ձեզ պատուիրեցի: Եւ ահա եւ ձեզ հետ եմ բոլոր օրերում՝ մինչև աշխարհի վախճանը»:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ՔԱՐՈՉՉՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 3. 1-12, Ղուկ. 3. 1-18, Յովհ. 1. 19-28)

1 Յիսուս Քրիստոսի՝ Աստծու Որդու Աւետարանի սկիզբը: 2 Ինչպէս որ գրուած է մարգարէների գրքերում. «Ահաւասիկ ես ուղարկում եմ իմ պատգամաւորին քո առաջից, որ կը պատրաստի քո ճանապարհը քո առաջ»: 3 Անապատում կանչողի ձայնն է. «Պատրաստեցէ՛ք Տիրոջ ճանապարհը և հարթեցէ՛ք նրա շաւիղները»:

4 Յովհաննէսը մկրտում էր անապատում և քարոզում ապաշխարութեան մկրտութիւն՝ մեղքերի թողութեան համար: 5 Ամբողջ Հրէաստանը և բոլոր երուսաղէմացիները գնում էին նրա մօտ և մկրտում նրանից Յորդանան գետում՝ խոստովանելով իրենց մեղքերը: 6 Եւ Յովհաննէսը հագել էր ուղտի մազից զգեստ և մէջքին՝ կաշուէ գօտի. և նրա կերակուրն էր մորեխ և վայրի մեղր: 7 Նա քարոզում էր և ասում. «Իմ յետևից կը գայ ինձնից աւելի հզօրը, որի առաջ արժանի չեմ խոնարհուելու՝ նրա կօշիկների կապերն արձակելու համար: 8 Ես ձեզ մկրտեցի ջրով, իսկ նա ձեզ կը մկրտի Սուրբ Հոգով»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 3. 13 -4. 11, Ղուկ. 3. 21 -22, 4. 1 -1 3)

9 Այն օրերին Յիսուս եկաւ Գալիլիայի Նազարէթ քաղաքից և Յովհաննէսից մկրտուեց Յորդանանում: 10 Եւ նոյն ժամին, երբ ջրից դուրս էր գալիս, տեսաւ երկինքը՝ պատռուած, և Աստծու Հոգին, որպէս աղանի, որ իջնում էր իր վրայ: 11 Երկնքից մի ձայն եկաւ, որն ասում էր. «Դու ես իմ սիրելի Որդին, որ ունես իմ ամբողջ բարեհաճութիւնը»:

12 Եւ անմիջապէս Հոգին նրան հանեց տարաւ դէպի անապատ: 13 Եւ նա այնտեղ էր քառասուն օր՝ փորձուելով սատանայից: Եւ նա գազանների հետ էր, իսկ հրեշտակները ծառայում էին նրան:

ԱՌԱՋԻՆ ՉՈՐՍ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԸ (Մատթ. 4. 12 -22, Ղուկ. 4. 14 -15, 5. 1 - 11)

14 Յովհաննէսի բանտարկուելուց յետոյ Յիսուս Գալիլիա եկաւ. քարոզում էր Աստծու Աւետարանը և ասում. 15 «Ժամանակը հասել է, և մօտեցել է Աստծու արքայութիւնը. ապաշխարեցէ՛ք և հաւատացէ՛ք Աւետարանին»: 16 Երբ նա անցնում էր Գալիլիայի ծովեզրով, տեսաւ Սիմոնին և նրա եղբայր Անդրէասին, որոնք ուռկանները ծովն էին զցել, որովհետև ձկնորսներ էին: 17 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Իմ յետևից եկէ՛ք, և ես ձեզ կը դարձնեմ մարդկանց որսորդներ»: 18 Եւ իսկոյն ուռկանները թողնելով՝ գնացին նրա հետ: 19 Այստեղից մի քիչ առաջ գնալով՝ տեսաւ Ջեբեդէոսի որդի Յակոբոսին և նրա եղբայր Յովհաննէսին. սրանց էլ տեսաւ իրենց նաւակի մէջ, մինչ ուռկաններն էին կարգի բերում: 20 Եւ կանչեց նրանց. և նրանք իսկոյն նաւակի մէջ թողնելով իրենց հօրը՝ Ջեբեդէոսին, վարձկան ձկնորսների հետ միասին, գնացին նրա յետևից:

ԴԻՒԱՀԱՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Ղուկ. 4. 31 -37)

21 Եւ մտան Կափառնայում: Եւ Յիսուս նոյն շաբաթ օրն իսկ ժողովարան մտնելով՝ ուսուցանում էր նրանց: 22 Եւ նրանք զարմանում էին նրա քարոզութեան վրայ, որովհետև նրանց ուսուցանում էր իշխանութեամբ և ոչ՝ ինչպէս օրէնսգէտները: 23 Արդ, նրանց ժողովարանում մի մարդ կար՝ պիղծ ոգուց բռնուած, որն աղաղակեց և ասաց. 24 «Թո՛յլ տուր, ի՞նչ ես ուզում մեզնից, Յիսուս Նազովրեցի. մեզ կորստեան մատնելո՞ւ եկար. գիտենք քեզ, թէ ով ես

դու, Աստծու Սուրբն ես»: 25 Յիսուս սաստեց նրան ու ասաց. «Ձայնդ կտրի՛ր և դու՛րս ել դրանից»: 26 Եւ պիղծ ոգին սաստիկ ցնցեց դիւահարին և բարձրաձայն աղաղակելով՝ դուրս ելաւ նրանից: 27 Եւ ամէնքը զարմացան, այնպէս որ հարցնում էին իրար և ասում. «Այս ի՞նչ նոր վարդապետութիւն է, որ իշխանութեամբ պիղծ ոգիներին էլ է սաստում, և նրանք հնազանդում են նրան»: 28 Եւ նրա համբաւը տարածուեց Գալիլիայի բոլոր կողմերում:

ՋԱՆԱԶԱՆ ԲԺՇԿՈՒՄՆԵՐ (Մատթ. 8. 14 -17, Ղուկ. 4. 3 8-45)

29 Եւ ժողովարանից դուրս ելնելով, անմիջապէս եկաւ Սիմոնի և Անդրէասի տունը՝ Յակոբոսի և Յովհաննէսի հետ: 30 Սիմոնի զոքանչը տաքութեան մէջ պառկած էր. իսկոյն ասացին նրա մասին Յիսուսին: 31 Եւ նա մօտենալով՝ նրա ձեռքը բռնեց և նրան ոտքի կանգնեցրեց. և տենդը նրան թողեց. և նա ծառայում էր նրանց:

32 Երբ երեկոյ եղաւ, արևի մայր մտնելու ժամանակ, նրա մօտ էին բերում բոլոր հիւանդներին և դիւահարներին: 33 Եւ ամբողջ քաղաքը հաւաքուել էր դռների առաջ: 34 Եւ նա տեսակ-տեսակ հիւանդութիւններից բազում հիւանդներ բժշկեց և բազում դէեր հանեց. և թոյլ չէր տալիս դէերին խօսել, որովհետև գիտէին նրան, որ Քրիստոսն է:

35 Եւ առաւօտեան մօտ, լոյսը բացուելուց առաջ, վեր կացաւ և ելաւ գնաց ամայի մի տեղ ու այնտեղ աղօթում էր: 36 Նրա յետևից նրան փնտռելու գնաց Սիմոնը և նրանք, որ նրա հետ էին: 37 Եւ երբ գտան նրան, ասացին. «Ամէնքը փնտռում են քեզ»: 38 Եւ նրանց ասաց. «Եկէ՛ք գնանք այլ մօտակայ գիւղաքաղաքներ ևս, որպէսզի այնտեղ էլ քարոզեմ, որովհետև հէնց դրա համար են եկել»: 39 Եւ ամբողջ Գալիլիայում նրանց ժողովարաններում քարոզում և դէեր էր հանում:

ԲՈՐՈՏԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 8. 1 -4, Ղուկ. 5. 12 -16)

40 Նրա մօտ եկաւ մի բորոտ. նա ծնկի եկած աղաչում էր և ասում. «Տէ՛ր, եթէ կամենաս, կարող ես ինձ մաքրել»: 41 Իսկ Յիսուս գթալով՝ ձեռքը երկարեց, դիպաւ նրան և ասաց. «Կամենում եմ, մաքրուի՛ր»: 42 Եւ երբ նրան այս ասաց, բորոտութիւնը նրանից իսկոյն գնաց, և նա մաքրուեց: 43 Եւ Յիսուս իսկոյն դուրս հանեց նրան և խստիւ պատուիրեց. 44 «Զգո՛յ՜ չ եղիր, ոչ ոքի բան չասես, այլ գնա՛, քեզ քահանային ցոյց տուր և մաքրուելուդ համար ընծայ տուր այն, ինչ հրամայել էր Մովսէսը՝ նրանց համար իբրև վկայութիւն»: 45 Բայց նա դուրս գնալով՝ սկսեց եռանդուն կերպով քարոզել և լուրը տարածել այն աստիճան, որ Յիսուս չէր կարողանում այլևս յայտնապէս քաղաք մտնել, այլ դուրսը, ամայի տեղերում էր մնում. և բոլոր կողմերից ժողովուրդը նրա մօտ էր գալիս:

ԱԷՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 2

ԱՆՂԱՄԱԼՈՅԾԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 9. 1 -8, Ղուկ. 5. 17 -26)

2 Մի քանի օր յետոյ, երբ նա դարձեալ Կափառնայում մտաւ, լուր տարածուեց, թէ տանն է. 2 և շատեր հաւաքուեցին, այնպէս որ այլևս տեղ չմնաց, ոչ իսկ դռան առջև: Եւ նրանց քարոզում էր Աստծու խօսքը: 3 Եւ եկան նրա մօտ՝ բերելով մի անդամալոյծի, որին տանում էին չորս հոգով: 4 Եւ երբ ամբոխի պատճառով Յիսուսին չկարողացան մօտենալ, քանդեցին երդիկը այն տան, ուր գտնուում էր նա. և բացելով առաստաղը, իջեցրին այն մահիճը, որի մէջ էր անդամալոյծը: 5 Եւ Յիսուս, տեսնելով նրանց հաւատը, անդամալոյծին ասաց. «Որդեա՛կ, քո մեղքերը քեզ ներուած են»: 6 Օրէնսագէտներից մի քանիսը, որ նստած էին այնտեղ, իրենց մտքում խորհում էին. 7 «Այս ի՞նչ է խօսում, սա հայիոյում է. ո՞վ կարող է մեղքերին թողութիւն տալ, եթէ ոչ՝ միայն Աստուած»: 8 Եւ Յիսուս իր հոգում իմացաւ, որ այնպէս են խորհում իրենց մտքում. ուստի

ասաց. «Ինչո՞ւ ձեր մտքում այդ էք խորհում. 9 ո՞րն է ասելի դիրքին. անդամալոյծին ասե՞լ՝ քո մեղքերը քեզ ներուած են, թէ՞ ասել՝ վեր կաց, ա՛ռ մահիճդ և գնա՛ քո տունը: 10 Բայց որպէսզի իմանաք, որ մարդու Որդին երկրի վրայ իշխանութիւն ունի ներելու մեղքերը, - ասաց նա անդամալոյծին, - 11 քեզ եմ ասում, վեր կաց, ա՛ռ քո մահիճը և գնա՛ քո տունը»: 12 Եւ վեր կացաւ ու անմիջապէս վերցնելով մահիճը՝ բոլորի առաջ դուրս ելաւ, այնպէս որ ամէնքը զարմացան և փառք էին տալիս Աստծուն ու ասում. «Այսպիսի բան երբեք չենք տեսել»:

ՂԵԻԻ ԿՈՉՈՒՄԸ (Մատթ. 9. 9 -1 3, Ղուկ. 5. 27 -32)

13 Եւ նա դարձեալ ծովեզերք գնաց. և ամբողջ ժողովուրդը նրա մօտ էր գալիս, և նա ուսուցանում էր նրանց: 14 Եւ մինչ նա անցնում էր, տեսաւ Ավիէոսի որդի Ղևիին, որ մաքսատանը նստած գործի վրայ էր, ու նրան ասաց՝ արի՛ իմ յետևից: Եւ Ղևին վեր կացաւ գնաց նրա յետևից: 15 Եւ երբ Յիսուս նրա տանը սեղան նստեց, բազում մաքսաւորներ և մեղաւորներ էլ Յիսուսի ու նրա աշակերտների հետ սեղան նստեցին, որովհետև շատերն էին նրա յետևից գնում: 16 Իսկ օրէնսգէտներն ու փարիսեցիները երբ տեսան, որ նա մաքսաւորների և մեղաւորների հետ է ուտում, նրա աշակերտներին ասացին. «Ինչո՞ւ էք մեղաւորների ու մաքսաւորների հետ ուտում և խմում» : 17 Երբ Յիսուս լսեց, նրանց ասաց. «Առողջներին բժիշկ պէտք չէ, այլ՝ հիւանդներին. և ես չեմ եկել արդարներին կանչելու, այլ՝ մեղաւորներին»:

ՎԷՃ ԾՈՍԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 9. 14 -17, Ղուկ. 5. 3 3 -3 9)

18 Յովհաննէսի աշակերտները և փարիսեցիները ծոմ էին պահում. եկան և նրան ասացին. «Ինչո՞ւ Յովհաննէսի աշակերտները և փարիսեցիները ծոմ են պահում, իսկ քո աշակերտները չեն պահում»: 19 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Միթէ կարելի՞ է, որ հարսանքաւորները ծոմ պահեն, երբ փեսան նրանց հետ է. այնքան ժամանակ, որ փեսան իրենց հետ է, պէտք չէ, որ ծոմ պահեն: 20 Բայց կը գան օրեր, երբ փեսան նրանցից կը վերցուի, և ապա այն օրը նրանք էլ ծոմ կը պահեն: 21 Նոր, չօգտագործուած կտաւի կտորը ոչ ոք հնացած զգեստի վրայ չի կարկատի, ապա թէ ոչ նոր կտորը ամբողջութեամբ հին զգեստից կը պոկուի, և պատռուածքը ասելի վատ կը լինի: 22 Եւ ոչ ոք հին տիկերի մէջ նոր գինի չի լցնի, ապա թէ ոչ նոր գինին կը պայթեցնի տիկերը, գինին կը թափուի, և տիկերը կը փչանան: Այլ նո՛ր գինին նո՛ր տիկերի մէջ պէտք լցուի»:

ՇԱՔԱԹ ՕՐՈՎ ՊՈԿՈՒՄԾ ՀԱՍԿԵՐ (Մատթ. 12. 1 -8, Ղուկ. 6. 1 -5)

23 Մի շաբաթ օրով նա անցնում էր ցորենի արտերի միջով: Եւ նրա աշակերտները գնալու ժամանակ սկսեցին հասկ պոկել և ուտել: 24 Եւ փարիսեցիները նրան ասացին. «Տես, քո աշակերտները շաբաթ օրով ինչ են անում, մի բան, որ օրինաւոր չէ»: 25 Յիսուս նրանց ասաց. «Ղուք երբևիցէ չէ՞ք կարդացել, թէ ինչ արեց Ղաւիթը, երբ կարիք ունեցաւ և քաղց զգաց ինքը և նրանք, որ իր հետ էին. 26 թէ ինչպէս Աբիաթար քահանայապետի օրով մտաւ Աստծու տունը և կերաւ առաջաւորութեան հացը՝ տալով նաև նրանց, որ իր հետ էին. մի բան, որ, բացի քահանաներից, ուրիշների համար օրինաւոր չէր ուտել»: 27 Եւ ասաց նրանց. «Շաբաթ օրը մարդու համար է, և ոչ թէ մարդը՝ շաբաթ օրուայ համար. 28 ապա ուրեմն՝ մարդու Որդին տէրն է և շաբաթ օրուայ»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 3

ՉՈՐԱՑԱԾ ՁԵՆՔԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 12. 9 -14, Ղուկ. 6. 6 -11)

3 Եւ նա նորից ժողովարան մտաւ. այնտեղ կար մի մարդ, որի ձեռքը չորացած էր: 2 Եւ նրան ուշադրութեամբ դիտում էին տեսնելու, թէ շաբաթ օրով նրան կը բժշկի՞, որպէսզի ամբաստանեն նրան: 3 Եւ Յիսուս ասաց այն մարդուն, որի ձեռքը չորացած էր. «Վեր կաց, մէջտեղ արի»: 4 Ապա ասաց նրանց. «Շաբաթ օրով ի՞նչ բան է օրինաւոր անել. բարի գո՞րծ գործել, թէ՞ չարիք անել. մի հոգի՞ ազատել, թէ՞ կորստեան մատնել»: Եւ նրանք լռեցին: 5 Եւ Յիսուս, ցատումով լցուած, նայելով նրանց և տրտմելով նրանց սրտի կուրուրեան համար, ասաց մարդուն. «Երկարիր ձեռքդ»: Եւ նա երկարեց, ու նրա ձեռքը առողջացաւ: 6 Փարիսեցիները հերովդէսականների հետ իսկոյն դուրս ելան և խորհուրդ էին անում նրա դէմ, թէ ինչպէս նրան կորստեան մատնեն:

ԲԱԶՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ԵՏԵՒԻՑ

7 Իսկ Յիսուս իր աշակերտների հետ միասին գնաց ծովեզերք: Եւ Գալիլիայից բազում ժողովուրդ էր գնում նրա յետևից. 8 նաև Հրէաստանից, Երուսաղէմից, Յորդանանի միւս կողմից, ինչպէս նաև Տիրուսի և Սիդոնի շրջակայքից բազում ժողովուրդ, երբ լսում էր, թէ նա ինչքան բան է անում, գալիս էր նրա մօտ: 9 Եւ նա իր աշակերտներին ասաց, որ իր համար մի նաւակ պատրաստ լինի ամբողջի պատճառով, որպէսզի իրեն չնեղեն: 10 Քանի որ շատերին բժշկեց, ուստի ամէն տեսակ հիւանդութիւններ ունեցող մարդիկ գալիս էին, խնուում նրա շուրջը, որպէսզի դիպչեն նրան: 11 Եւ պիղծ ոգիները, երբ տեսնում էին նրան, ընկնում էին նրա առաջ, աղաղակում էին ու ասում. 12 «Ղու Աստծու Որդի ես»: Իսկ նա խստիւ պատուիրում էր նրանց, որ իր ինքնութիւնը չյայտնեն:

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒՄԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 10. 1 -4, Ղուկ. 6. 12 -16)

13 Յիսուս լեռը բարձրացաւ և իր մօտ կանչեց նրանց, որոնց ինքը կամեցաւ. և նրանք գնացին նրա մօտ: 14 Նա նշանակեց Տասներկուսին, որ իր շուրջը լինեն, և նրանց քարոզելու ուղարկի, 15 ու նրանք իշխանութիւն ունենան ցաւեր բուժելու և դևեր հանելու: 16 Եւ Սիմոնի անունը Պետրոս դրեց 17 և Ջեբեդէոսի որդու՝ Յակոբոսի ու նրա եղբոր՝ Յովհաննէսի անունները դրեց Բաներեզէս, որ նշանակում է՝ Որոտման որդիներ: 18 Նաև՝ Անդրէասին և Փիլիպպոսին և Բարթողոմէոսին և մաքսաւոր Մատթէոսին և Թովմասին և Ալփիէոսի որդի Յակոբոսին և Թադէոսին և Սիմոն Կանանացուն 19 և Յուդա Իսկարիովտացուն, որը և նրան մատնեց:

20 Նրանք տուն վերադարձան. և ժողովուրդը նորից եկաւ նրանց հետ, այնպէս որ նրանք հաց ուտելու անգամ ժամանակ չունեցան: 21 Եւ երբ Յիսուսի իւրայինները լսեցին, ելանեկան նրան բռնելու, որովհետև կարծում էին, թէ խելքը կորցրել է:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ԲԷԵՂԶԵԲՈՒՂԸ (Մատթ. 12. 22 -32, Ղուկ. 11. 14 -23, 12. 10)

22 Իսկ Երուսաղէմից իջած օրէնսգէտներն ասում էին, թէ դրա մէջ Բէեղզեբուղ կայ, և դևերի իշխանի ձեռքով է հանում դևերին: 23 Եւ նա իր մօտ կանչելով նրանց՝ առակներով էր խօսում նրանց հետ. «Ինչպէ՞ս կարող է սատանան սատանային դուրս հանել: 24 Եւ արդ, եթէ մի թագաւորութիւն ինքն իր մէջ բաժանուի, այդ թագաւորութիւնը չի կարող կանգուն մնալ: 25 Եւ եթէ մի տուն ինքն իր մէջ բաժանուի, այդ տունը չի կարող կանգուն մնալ: 26 Եւ եթէ սատանան ինքն իր դէմ դուրս գայ և բաժանուած լինի, չի կարող կանգուն մնալ, այլ նրա վախճանը հասել է: 27 Ոչ ոք չի կարող հզօրի տունը մտնելով՝ նրա ունեցածը կողոպտել, եթէ նախ չկապտուի հզօրին. և ապա միայն կը կողոպտուի նրա տունը: 28 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ մարդկանց որդիներին, որքան էլ հայիոյեն, ամէն մեղք և հայիոյանք կը ներուի. 29 բայց ով որ հայիոյի Սուրբ

Հոգուն, յաւիտեանս թողութիւն չի ունենայ, այլ նա յանցապարտ պիտի մնայ յաւիտեանական մեղքով»: 30 Այսպէս խօսեց, որովհետև ասում էին՝ նրա մէջ պիղծ դև կայ:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԱՅՐՆ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԸ (Մատթ. 12. 46-50, Ղուկ. 8. 19-21)

31 Եկան նրա եղբայրներն ու մայրը և դրսում կանգնած՝ մարդ ուղարկեցին ու կանչեցին նրան: 32 Եւ այնտեղ ժողովուրդը նստել էր նրա շուրջը: Եւ երբ ասացին նրան՝ ահա՛ւասիկ քո մայրն ու քո եղբայրները դրսում են և քեզ են ուզում, 33 նրանց պատասխանեց և ասաց. «Ո՞վ է իմ մայրը կամ իմ եղբայրները»: 34 Ապա նայեց իր շուրջը, իր աշակերտներին, որոնք նստած էին, և ասաց. «Ահա՛ւասիկ իմ մայրը և իմ եղբայրները. 35 որովհետև, ով Աստծու կամքն է կատարում, նա՛ է իմ եղբայրը և քոյրը և մայրը»:

ԱԷՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 4

ՄԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 13. 1-9, Ղուկ. 8. 4-8)

4 Նորից նա սկսեց ուսուցանել ծովեզերքի մօտ, և նրա շուրջը խմբուեց բազում ժողովուրդ, այնպէս որ նա մտաւ ու նստեց մի նաւակի մէջ, ծովի վրայ, մինչ ամբողջ ժողովուրդը ծովեզերքին շուրջանակի բռնել էր ցամաքը: 2 Եւ նա առակներով նրանց շատ բան էր ուսուցանում և նրանց ասում իր քարոզութեան մէջ. 3 «Լսեցէ՛ք, ահա՛ւասիկ մի սերմանող սերմանելու ելաւ: 4 Եւ պատահեց, որ սերմանելու ժամանակ սերմի մի մասն ընկաւ ճանապարհի եզերքը, և թռչունները եկան ու կերան այն: 5 Ուրիշ մի մաս ընկաւ ապառաժի վրայ, որտեղ շատ հող չկար. և շուտով բուսաւ, որովհետև հողը խորը չէր. 6 բայց երբ արևը ծագեց, խամճուեց. և քանի որ արմատներ չունէր, չորացաւ: 7 Մի ուրիշ մաս ընկաւ փշերի մէջ. փշերը բարձրացան և խեղդեցին այն, և պտուղ չտուեց: 8 Իսկ մի ուրիշ մաս էլ ընկաւ լաւ հողի վրայ, բուսնելով աճեց ու պտուղ տուեց. մէկի դիմաց՝ երեսուն, մէկի դիմաց՝ վաթսուն և մէկի դիմաց՝ հարիւր»: 9 Եւ ասում էր. «Ով որ լսելու ականջ ունի, թող լսի»:

ՄԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱԿԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 13. 10-23, Ղուկ. 8. 9-15)

10 Եւ երբ առանձին մնաց, նրա շուրջը եղողները, աշակերտների հետ միասին, հարցրին նրան այս առակի մասին: 11 Եւ նրանց ասաց. «Ձեզ է տրուած իմանալ Աստծու արքայութեան խորհուրդները, բայց նրանց համար, որ ձեզնից դուրս են, ամէն ինչ առակներով կը լինի, 12 որպէսզի նայելով հանդերձ չտեսնեն և լսելով հանդերձ չիմանան, որ մի գուցէ երբևէ դարձի գան, և իրենց ներուի»:

13 Եւ ասաց նրանց. «Այս առակը չէ՞ք հասկանում, ապա ինչպէ՞ս պիտի հասկանաք բոլոր առակները: 14 Նա, որ սերմանում է, Աստծու խօսքն է սերմանում: 15 Ճանապարհի եզերքին սերմանուածները այն մարդիկ են, որոնք լսում են խօսքը, և սատանան գալիս է և դուրս է հանում նրանց սրտերի մէջ սերմանուած խօսքը: 16 Ապառաժի վրայ սերմանուածները այն մարդիկ են, որ, երբ լսում են խօսքը, իսկոյն ուրախութեամբ ընդունում են այն, 17 և որովհետև իրենց մէջ արմատներ չունեն, այլ մի որոշ ժամանակի համար են, երբ խօսքի պատճառով նեղութիւն կամ հալածանք է վրայ հասնում, իսկոյն գայթակղուում են: 18 Իսկ նրանք, որ սերմանուեցին փշերի մէջ, այն մարդիկ են, որ լսում են խօսքը, 19 սակայն այս աշխարհի հոգսերը և հարստութեան պատրանքները ներխուժում և խեղդում են խօսքը, և այն անպտուղ է լինում: 20 Եւ լաւ հողի մէջ սերմանուածները այն մարդիկ են, որ լսում են խօսքը և ընդունում ու պտուղ են տալիս. մէկի դիմաց՝ երեսուն, մէկի դիմաց՝ վաթսուն և մէկի դիմաց՝ հարիւր»:

ԱՅԼ ԱՌԱԿՆԵՐ (Մատթ. 13. 31-32, Ղուկ. 8. 16-18, 13. 18-19)

21 Եւ նրանց ասաց. «Միթէ ճրագը բերում է, որ կաթսայի կամ մահճի տա՞լ դրուի: 22 Արդ, ծածուկ բան չկայ, որ ջայտնուի, և գաղտնի բան չի եղել, որ ի յայտ չգայ: 23 Թէ մէկը լսելու ականջ ունի, թող լսի»: 24 Եւ նրանց ասաց. «Զգո՛յճ եղէք, թէ ինչ էք լսում, և ինչ որ լսում էք, աւելին կը տրուի ձեզ. ինչ չափով, որ չափում էք, նոյնով Աստուած պիտի չափի ձեզ համար: 25 Ով որ ունի, նրան պիտի տրուի. իսկ ով որ չունի, նրանից պիտի վերցուի, ինչ էլ որ նա ունի»:

26 Եւ ասում էր. «Այսպէ՛ս է Աստծու արքայութիւնը. որպէս թէ մի մարդ հողի մէջ սերմեր ցանի. 27 և նա ննջի թէ վեր կենայ, գիշեր և ցերեկ, սերմերը կը բուսնեն ու կ'աճեն, 28 և նա չի իմանայ, թէ հողը ինքն իրենից բերք է տալիս. նախ խոտը, ապա՝ հասկը և ապա՝ ատոք ցորենը հասկի մէջ: 29 Սակայն երբ սերմը իր պտուղը տայ, իսկոյն մանգաղ է ուղարկում, որովհետև հնձի ժամանակը հասել է»: 30 Եւ ասում էր. «Ինչի՞ նմանեցնենք Աստծու արքայութիւնը կամ ի՞նչ օրինակով ներկայացնենք այն. 31 նման է մանանեխի հատիկին, որը, երբ սերմանում է հողի մէջ, աւելի մանր է լինում, քան երկրի վրայ եղող բոլոր սերմերը. 32 իսկ երբ սերմանուի, բուսնում և լինում է աւելի մեծ, քան ամէն տունկ, և արծակում է մեծ ճիւղեր, այնքան, որ երկնքի թռչունները նրա հովանու տակ կարող են բնակուել»: 33 Եւ այնպիսի առակներով էր նրանց ասում խօսքը, որ կարողանային հասկանալ: 34 Եւ առանց առակի նրանց հետ ոչինչ չէր խօսում, բայց իր աշակերտների համար առանձին ամէն ինչ մեկնում էր:

ՓՈԹՈՐԿԻ ԽԱՂԱԴԵՑՈՒՄԸ (Մատթ. 8. 23 -27, Ղուկ. 8. 22 -25)

35 Այդ նոյն օրը, երեկոյեան դէմ, աշակերտներին ասաց. «Եկէ՛ք անցնենք ծովի միւս կողմը»: 36 Թողնելով ժողովրդին՝ նրան իրենց հետ տարան նաւակով, ինչպէս նաև՝ միւս նաւակները, որ նրա հետ էին: 37 Եւ մեծ հողմամրիկ բարձրացաւ ու ալիքները նաւակի մէջ էր թափում, այնպէս որ նաւակը զրեթէ լցւում էր: 38 Իսկ ինքը նաւախելի կողմը բարձի վրայ ննջում էր. նրան արթնացրին և ասացին. «Վարդապէ՛տ, քեզ համար բնաւ հոգ չէ՞, որ ահա մենք կորչում ենք»: 39 Եւ նա, արթնանալով, սաստեց հողմին և ասաց ծովին. «Դադարիր, լռիր»: Եւ հողմը դադարեց, ու մեծ խաղաղութիւն եղաւ: 40 Եւ նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ այդպէս վախկոտ էք. դեռևս հաւատ չունէ՞ք»: 41 Եւ նրանք սաստիկ վախեցան և միմեանց ասում էին. «Ո՞վ է արդեօք սա, որ թէ՛ հողմը, թէ՛ ծովը հնազանդում են սրան»:

ԱԻՏՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 5

ԳԵՐԳԵՍԱՑԻ ԴԻՒԱՀԱՐԸ (Մատթ. 8. 28-34, Ղուկ. 8. 26 -39)

5 Եւ Յիսուս ելաւ ծովի հանդիպակաց կողմը, գերգեսացիների երկիրը: 2 Եւ երբ նա նաւակից դուրս ելաւ, գերեզմաններից նրա դէմն ելաւ մի մարդ, որին բռնել էր մի պիղծ ոգի, 3 և որի բնակութեան տեղն իսկ գերեզմանների մէջ էր: Եւ ոչ ոք նրան շղթաներով անգամ չէր կարող կապել, 4 որովհետև շատ անգամ ոտնակապերով և շղթաներով կապուած էր, բայց շղթաները փշրել էր ու ոտնակապերը՝ ջարդել: Ոչ ոք նրան չէր կարողանում զսպել, 5 որովհետև միշտ, գիշեր ու ցերեկ, գերեզմաններում և լեռներում, աղաղակում էր և ինքն իրեն քարերով ծեծում: 6 Երբ նա Յիսուսին հեռուից տեսաւ, առաջ վազեց ու երկրպագեց նրան. 7 բարձրաձայն աղաղակեց և ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում ինձնից, Յիսուս, բարձրեալ Աստծու Որդի: Երդուեցնում եմ քեզ Աստուծով, ինձ մի՛ տանջիր». 8 քանի որ Յիսուս նրան ասում էր. «Պի՛ղծ ոգի, դուրս ելիր այդ մարդուց»: 9 Եւ նրան հարցրեց. «Անունդ ի՞նչ է»: Եւ նա ասաց նրան. «Իմ անունը Լեգէոն է, քանի որ բազում եմք»: 10 Իսկ պիղծ ոգիները սաստիկ աղաչում էին նրան, որ այդ շրջանից դուրս չուղարկի իրենց: 11 Եւ այնտեղ, լերան լանջին, խոզերի մի մեծ երամակ կար, որ արածում էր: 12 Բոլոր դևերը

աղաչեցին նրան և ասացին. «Մեզ խոզերի մէջ ուղարկիր, որ մտնենք նրանց մէջ»: 13 Եւ նա հրամայեց նրանց: Երբ պիղծ ոգիները դուրս ելան, մտան խոզերի մէջ, և երամակը, թուով մօտ երկու հազար, դարաւանդից դիմեց դէպի ծովը. և խեղդուեցին ծովում: 14 Խոզարածները փախան և քաղաքում ու ազարակներում պատմեցին. և մարդիկ դուրս ելան տեսնելու, թէ ինչ էր կատարուել: 15 Եկան Յիսուսի մօտ և տեսան դիւահարին, որ նստել էր՝ հագնուած և զգաստացած, նրան, որ լեզուն ունէր. և զարհուրեցին: 16 Եւ ովքեր որ տեսել էին, պատմեցին նրանց, թէ ինչ պատահեց այսահարին և ինչ՝ խոզերին: 17 Եւ սկսեցին աղաչել Յիսուսին, որ հեռանայ իրենց սահմաններից: 18 Եւ երբ նաւակ մտաւ, դիւահարը նրան աղաչում էր, որ նրա հետ լինի: 19 Բայց Յիսուս նրան թոյլ չտուեց, այլ ասաց. «Գնա՛ քո տունը հարազատներիդ մօտ և պատմի՛ր նրանց այն ամէնը, ինչ Տէրը քեզ արեց և թէ ինչպէս խղճաց քեզ»: 20 Եւ նա գնաց ու սկսեց տարածել Ղեկապոլսում, ինչ որ Յիսուս իր համար արել էր: Եւ ամէնքը զարմանում էին:

ՅԱՅՐՈՍԻ ԱՂԶԿԱՅ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՏԵՌԱՏԵՍ ԿՆՈՋ ԲԺՇԿՈՒՄԸ
(Մատթ. 9. 18-26, Ղուկ. 8. 40-56)

21 Եւ երբ Յիսուս նաւակով նորից ծովի միւս կողմն անցաւ, նրա մօտ հաւաքուեց բազում ժողովուրդ: Եւ ինքը ծովեզրին էր: 22 Ահա եկաւ ժողովրդապետներից մէկը, որի անունը Յայրոս էր. և երբ տեսաւ նրան, նրա ոտքերն ընկաւ. 23 սաստիկ աղաչում էր նրան ու ասում, որ իր դուստրը մահամերձ է, և որ նա գայ ու նրա վրայ իր ձեռքը դնի, որպէսզի առողջանայ և ապրի: 24 Եւ Յիսուս գնաց նրա հետ. նրա յետևից գնում էր նաև բազում ժողովուրդ և նեղում էր նրան:

25 Եւ մի կին կար, որ տասներկու տարուց ի վեր արիւնահոսութիւն ունէր: 26 Նա շատ էր տառապել բազմաթիւ բժիշկների ձեռքից և իր ամբողջ ունեցումածքը ծախսել էր, բայց որևէ օգուտ չէր գտել, այլ է՛լ աւելի վատացել էր: 27 Նա երբ լսեց Յիսուսի մասին, եկաւ ամբոխի մէջ նրա յետևից և ձեռքը դիպցրեց նրա զգեստին, 28 որովհետև մտքում խորհում էր. «Եթէ միայն դիպչեմ նրա զգեստներին, կը բժշկուեմ»: 29 Եւ իսկոյն նրա արեան աղբիւրը չորացաւ, և իր մարմնի մէջ զգաց, որ տանջանքներից բժշկուեց: 30 Եւ Յիսուս իսկոյն ինքն իր մէջ իմանալով իրենից դուրս ելած զօրութիւնը, դարձաւ դէպի ամբոխը և ասաց. «Ո՛վ դիպաւ իմ զգեստներին»: 31 Եւ աշակերտները նրան ասացին. «Տեսնում ես, որ ամբոխը նեղում է քեզ, և ասում ես, թէ՛ ո՛վ դիպաւ իմ զգեստներին»: 32 Եւ նա շուրջն էր նայում՝ տեսնելու, թէ ո՛վ այդ արեց: 33 Եւ այդ կինը, զարհուրած ու դողալով նրա համար, որ գաղտնի էր արել, - որովհետև գիտէր, թէ ինչ կատարուեց իր հետ, - եկաւ ընկաւ նրա առաջ և ամէն ինչ ստուգութեամբ ասաց: 34 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ղուստր, քո հաւատը քեզ փրկեց, գնա՛ խաղաղութեամբ և քո տանջանքներից բժշկուած եղիր»:

35 Մինչ Յիսուս այս բանն էր խօսում, ժողովրդապետի տնից ոմանք եկան և ասացին. «Քո դուստրը մեռաւ, էլ ի՞նչ ես նեղութիւն տալիս Վարդապետին»: 36 Իսկ Յիսուս, երբ լսեց ասուած խօսքը, ժողովրդապետին ասաց. «Մի՛ վախեցիր, այլ միայն հաւատա՛»: 37 Եւ ոչ ոքի թոյլ չտուեց իր հետ գնալ, այլ միայն Պետրոսին, Յակոբոսին և նրա եղբօրը՝ Յովհաննէսին: 38 Յիսուս ժողովրդապետի տունը եկաւ և տեսաւ մի մեծ ամբոխ, լացուկոծ անողներ և աղմուկ-աղաղակ: 39 Ապա ներս մտնելով՝ նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք խռովուած ու լաց էք լինում. մահուկը մեռած չէ, այլ ննջում է»: 40 Սակայն նրանք ծաղրում էին նրան: Իսկ նա, ամենքին դուրս հանելով, վերցրեց իր հետ մանկան հօրն ու մօրը և նրանց, որ իր հետ էին, և մտաւ այնտեղ, ուր պառկած էր մահուկը: 41 Եւ բռնելով մանկան ձեռքից՝ ասաց նրան՝ Տալիթա, կու՛մի, որ նշանակում է՝ աղջիկ, դու՛, քեզ եմ ասում, վեր կաց: 42 Եւ աղջիկը իսկոյն վեր կացաւ ու քայլում էր, քանի որ մօտ տասներկու տարեկան էր: Եւ ամէնքը մեծապէս զարմացան: 43

Իսկ նա նրանց խստիւ պատուիրեց, որ ոչ ոք այդ բանը չիմանայ. ու ասաց, որ նրան ուտելու բան տան:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 6

ՅԻՍՈՒՄԻ ԱՅՅԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ՆԱԶԱՐԷԹ (Մատթ. 13. 53 -58, Ղուկ. 4. 16 -30)

6 Եւ այնտեղից ելաւ եկաւ իր գաւառը. և իր աշակերտները գնում էին նրա յետևից: 2 Երբ շաբաթ օր եղաւ, սկսեց ժողովարանում ուսուցանել. և շատերը, երբ լսում էին նրան, զարմանում էին նրա վարդապետութեան վրայ և ասում. «Այս բաները որտեղի՞ց են սրան, կամ ի՞նչ է այս իմաստութիւնը, որ տրուած է սրան, որ սրա ձեռքով այսպիսի գորաւոր գործեր կատարուեն: 3 Սա հիւսնի տղան և Մարիամի որդին չէ՞ միթէ, Յակոբոսի և Յովսէփի ու Յուդայի և Սիմոնի եղբայրը. և սրա քոյրերը այստեղ մեզ մօտ չե՞ն»: Եւ նրանով գայթակղում էին: 4 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Մարգարէն յարգուած անձ է, բայց ոչ իր գաւառում, իր ազգատոհմի և իր տան մէջ»: 5 Եւ չէր կարողանում այնտեղ որևէ գորաւոր գործ կատարել, այլ քիչ թուով հիւանդների վրայ ձեռք դնելով՝ նրանց բժշկում էր: 6 Եւ նա զարմանում էր նրանց անհաւատութեան վրայ:

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒՄԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 10. 5 -15, Ղուկ. 9. 1 -6)

Եւ շրջում էր շրջակայ գիւղերում և ուսուցանում: 7 Նա իր մօտ կանչեց Տասներկուսին և սկսեց ուղարկել նրանց երկու-երկու ու պիղծ ոգիների վրայ նրանց իշխանութիւն տուեց: 8 Նրանց պատուիրեց, որ ճանապարհի համար գաւազանից բացի այլ բան չվերցնեն. ո՛չ պարկ, ո՛չ հաց, ո՛չ դրամ գօտիների մէջ, 9 այլ հագնեն հողաթափներ. և ասաց. «Աւելորդ պարեգօտ մի՛ վերցրէք»: 10 Եւ ասում էր նրանց. «Ինչ տուն որ մտնէք, այնտեղ օթեանեցէ՛ք, մինչև որ այնտեղից ելնէք: 11 Եւ ուր որ ձեզ չեն ընդունի ու ձեզ չեն լսի, երբ որ այնտեղից ելնէք, ձեր ոտքերի փոշին թափ տուէ՛ք՝ իբրև նրանց դէմ վկայութիւն»: 12 Եւ նրանք ելան ու քարոզում էին, որպէսզի մարդիկ ապաշխարեն: 13 Եւ բազում դէեր էին հանում, բազում հիւանդների օծում էին իւղով ու նրանց բժշկում:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ԳԼԽԱՏՈՒՄԸ (Մատթ. 14. 1 -12, Ղուկ. 9. 7 -9)

14 Եւ Հերովդէս արքան լսեց այս բաները, որովհետև Յիսուսի անունը յայտնի էր դարձել. և նա ասաց. «Յովհաննէս Սկրտիչը յարութիւն է առել մեռելներից, և դրա համար գօրութիւններ են գործում նրա միջոցով»: 15 Ուրիշներ ասում էին, թէ՛ Եղիան է. իսկ միւսները, թէ՛ մարգարէ է կամ թէ՛ մարգարէների նման մէկը: 16 Երբ Հերովդէսը այս լսեց, ասաց. «Յովհաննէսը, որի գլուխը կտրեցի ես, սա նա՛ է. մեռելներից յարութիւն է առել»:

17 Արդարև, ինքը՝ Հերովդէսն էր մարդ ուղարկել, ձերբակալել էր Յովհաննէսին, կապել նրան ու բանտարկել՝ իր եղբօր՝ Փիլիպպոսի կնոջ՝ Հերովդիայի պատճառով, քանի որ Հերովդէսը նրան իրեն կին էր դարձրել, 18 և քանի որ Յովհաննէսը Հերովդէսին ասում էր. «Քո եղբօր կնոջը քեզ կին առնելը օրինաւոր չէ»: 19 Եւ Հերովդիան ոխ էր պահել նրա դէմ ու ուզում էր նրան սպանել տալ, բայց չէր կարողանում, 20 որովհետև Հերովդէսը վախենում էր Յովհաննէսից, քանի որ նրան գիտէր որպէս արդար և սուրբ մարդու, և նրան հովանաւորում էր ու նրան անսալով՝ շատ բաներ էր անում և քաղցրութեամբ լսում էր նրան: 21 Սակայն մի յարմար օր եկաւ, երբ Հերովդէսը իր ծննդեան տարեդարձի ընթրիքն էր տալիս իր նախարարներին, Գալիլիայի մեծամեծներին և հազարապետներին: 22 Եւ երբ Հերովդիայի դուստրը ներս մտաւ և սկսեց պարել, դուր եկաւ Հերովդէսին և սեղանակիցներին. թագաւորը աղջկան ասաց. «Ուզո՞ր ինձնից, ինչ որ կամենում ես, և քեզ կը տամ»: 23 Եւ երդուեց նրան շատ անգամ, թէ՛ դու ինձնից ինչ էլ որ ուզես, կը տամ քեզ, մինչև իսկ իմ

թագաւորութեան կէտը: 24 Աղջիկը դուրս գնալով իր մօրն ասաց՝ ի՞նչ ուզեմ: Եւ սա ասաց՝ Յովհաննէս Մկրտչի գլուխը: 25 Եւ աղջիկը շտապով վերստին մտնելով թագաւորի մօտ՝ ասաց. «Ուզում եմ, որ հիմա ինձ տաս սկուտեղի վրայ Յովհաննէս Մկրտչի գլուխը»: 26 Եւ թագաւորը սաստիկ տրտմեց, բայց իր երդումների և հրաւիրեալների պատճառով չուզեց նրան մերժել: 27 Եւ թագաւորը իսկոյն դահիճ ուղարկեց ու հրամայեց բերել Յովհաննէսի գլուխը: Եւ սա գնաց գլխատեց նրան բանտում 28 ու նրա գլուխը սկուտեղով բերեց և տուեց աղջկան, և աղջիկը տարաւ տուեց իր մօրը: 29 Երբ Յովհաննէսի աշակերտները լսեցին, եկան վերցրին մարմինը և դրեցին գերեզմանի մէջ:

ՀԱՅԻ ԱՌԱՋԻՆ ԲԱԶՄԱՑՈՒՄԸ (Մատթ. 14. 13 -21, Ղուկ. 9. 10-17, Յովհ. 6. 1 -14)

30 Առաքեալները հաւաքուեցին Յիսուսի մօտ ու նրան պատմեցին այն ամէնը, ինչ որ արել էին և ուսուցանել: 31 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Եկէ՛ք դուք առանձին մի ամայի տեղ ու մի քիչ հանգստացէ՛ք». որովհետև եկող-գնացողները շատ էին. և հաց ուտելու անգամ ժամանակ չունէին: 32 Եւ նաւակով գնացին մի ամայի տեղ՝ առանձին: 33 Սակայն մարդիկ տեսան նրանց, որ գնում էին, և շատերը ճանաչեցին նրանց ու բոլոր քաղաքներից հետիոտն, խուռներամ այնտեղ վազեցին և մօտեցան նրանց: 34 Եւ նա նաւակից դուրս ելնելով՝ մեծ ամբոխ տեսաւ ու գթաց նրանց, որովհետև նման էին ոչխարների, որոնք հովիւ չունեն. և սկսեց նրանց ուսուցանել շատ բաներ:

35 Երբ շատ ժամեր անցան, աշակերտները, մօտենալով, ասացին. «Սա ամայի տեղ է, մինչ օրը դեռ չի վերջացել, 36 արծակի՛ր այս ժողովրդին, որպէսզի գնան շրջակայքի ագարակներում և գիւղերում իրենց համար ուտելիք գնեն, որովհետև այստեղ ուտելու բան չունեն»: 37 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ղու՛ք նրանց ուտելիք տուէ՛ք»: Ասացին նրան. «Գնանք գնե՞նք երկու հարիւր դահեկանի հաց և նրանց տանք ուտելու»: 38 Ասաց նրանց. «Քանի՞ նկանակ ունէ՛ք, գնացէ՛ք տեսէ՛ք»: Երբ իմացան, նրան ասացին. «Հինգ նկանակ և երկու ձուկ»: 39 Եւ նա հրամայեց խումբ-խումբ նստեցնել նրանց դալար խոտի վրայ: 40 Եւ դաս-դաս նստեցին, տեղ-տեղ՝ հարիւր, տեղ-տեղ՝ յիսուն: 41 Եւ նա վերցնելով հինգ նկանակը և երկու ձկները՝ նայեց դէպի երկինք, օրհնեց, մանրեց նկանակները և տուեց աշակերտներին, որպէսզի դնեն նրանց առաջ: Եւ երկու ձկներն էլ բաժանեց բոլորին: 42 Կերան և յագեցան 43 և տասներկու սակառ լիքը կտորտանքները վերցրին, ինչպէս նաև՝ ձկներից: 44 Եւ նրանք որ կերան, մօտ հինգ հազար հոգի էին:

ՅԻՍՈՒՍ ԲԱՅՆՈՒՄ Է ԾՈՎԻ ՎՐԱՅՈՎ (Մատթ. 14. 22 -3 3, Յովհ. 6. 15 -21)

45 Իսկոյն ևեթ Յիսուս շտապեցրեց աշակերտներին, որ նաւակ մտնեն և իրենից առաջ գնան հանդիպակաց կողմը՝ դէպի Բեթսայիդա, մինչև ինքը ժողովրդին արծակէր: 46 Եւ բաժանուելով նրանցից՝ լեռ բարձրացաւ աղօթք անելու: 47 Երբ երեկոյ եղաւ, նաւակը ծովի մէջտեղում էր, իսկ ինքը՝ ցամաքի վրայ: 48 Եւ տեսաւ նրանց, որ հողմակոծ էին լինում թիավարելիս, որովհետև քամին նրանց հակառակ կողմից էր. գիշերուայ ուշ ժամին նա գալիս էր նրանց մօտ՝ ծովի վրայ քայլելով, և ուզում էր նրանցից առաջ անցնել գնալ: 49 Երբ նրանք տեսան, որ քայլում է ծովի վրայ, կարծեցին, թէ մի ուրուական է, և աղաղակ բարձրացրին, 50 որովհետև ամէնքը տեսան նրան և խռովուեցին: Եւ նա իսկոյն խօսեց նրանց հետ ու ասաց. «Քաջալերուեցէ՛ք, ե՛ս եմ, մի՛ վախեցէ՛ք»: 51 Եւ նա նաւակ բարձրացաւ նրանց մօտ, և քամին դադարեց: Եւ նրանք առաւել ևս ապշել էին իրենց մտքում ու սաստիկ զարմանում էին, 52 քանի որ մտքները բթացած լինելով՝ չէին հասկացել նաև այն, ինչ վերաբերում էր հացի բազմացմանը:

ԲԺՇԿՈՒՄՆԵՐ ԳԵՆՆԵՍԱՐԻԹՈՒՄ (Մատթ. 14. 34 -36)

53 Երբ դիմացի կողմն անցան, Պեննեսարէթի ցամաքը ելան: 54 Եւ երբ նաւակից դուրս ելան, տեղի մարդիկ իսկոյն Լեթ նրան ճանաչեցին: 55 Եւ ամբողջ գաւառում այս ու այն կողմ վազելով՝ սկսեցին մահիճներով հիւանդներ բերել այնտեղ, ուր լսում էին, թէ նա գտնուում է: 56 Եւ ուր որ մտնում էր՝ զիւղեր, քաղաքներ թէ ագարակներ, հրապարակներում դնում էին այստեղով տառապողներին և աղաչում նրան, որ գոնէ իր զգեստի քղանցքներին դիպչեն: Եւ ուլքեր մի անգամ դիպան, բժշկուեցին:

ԱԷՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 7

ՎԷՃ ՆԱԽՆԻՆՆԵՐԻ ԱԲԱՆԴՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՇՈՒՐՁ (Մատթ. 15. 1 -9)

7 Եւ նրա մօտ հաւաքուեցին փարիսեցիներն ու օրէնսգէտներից ոմանք, որոնք եկել էին Երուսաղէմից: 2 Նրանք տեսնելով, որ նրա աշակերտներից ոմանք անմաքուր ձեռքերով, այսինքն՝ անլուայ հաց էին ուտում, բամբասեցին, 3 որովհետև փարիսեցիները և բոլոր հրեաները, եթէ ձեռքները մի լաւ չլուանան, հաց չեն ուտում, քանի որ հների աւանդութիւնը պահում են: 4 Նաև՝ շուկայից տուն մտնելով՝ եթէ նախ չլուացուեն, չեն ուտում: Եւ ուրիշ շատ բաներ էլ կան, որ աւանդաբար պահում են. ինչպէս՝ բաժակների, սափորների, պղնձե՛ ամանների ու մահիճների լուացումներ: 5 Ահա ինչու փարիսեցիները և օրէնսգէտները հարց տուեցին նրան. «Ինչո՞ւ քո աշակերտները նախնիների աւանդութեան համաձայն չեն շարժուում, այլ անմաքուր ձեռքերով են հաց ուտում»: 6 Նա պատասխանեց և ասաց նրանց. «Եսային լաւ մարգարէացաւ ձեր՝ կեղծաւորներիդ մասին՝ ասելով. "Այս ժողովուրդը ինձ շրթներով է մեծարում, բայց նրանց սրտերը ինձնից հեռու են. 7 Ի գուր են ինձ պաշտում. ուսուցանում են վարդապետութիւններ, որ մարդկանց պատուիրածներն են": 8 Աստծու պատուիրանը թողած՝ մարդկանց աւանդութիւնն էք պահում»: 9 Ապա աւելացրեց. «Աստծու պատուիրանը լաւ էք անարգում, որպէսզի ձեր աւանդութիւնը հաստատէք. 10 որովհետև Մովսէսն ասում է. "Պատուիր թո՛ր ու մօրը. և ով որ չարախօսի իր հօր կամ մօր մասին, մահուամբ թող պատժուի": 11 Իսկ դուք ասում էք. "Եթէ մէկը հօրը կամ մօրն ասի. ' Ինչ ինձնից պիտի օգտուես, Կորբան է', (այսինքն՝ Աստծուն տալու ընծայ), 12 դրանով իսկ այլևս թոյլ չէք տալիս, որ նա իր հօր կամ մօր համար որևէ բան անի, 13 և այդպէս անարգում էք Աստծու խօսքը նոյն աւանդութեամբ, որ դուք փոխանցում էք միմեանց: Եւ սրա նման ուրիշ շատ բաներ էք անում»:

ՄԱՔՈՒՐԸ ԵՒ ԱՆՄԱՔՈՒՐԸ (Մատթ. 15. 10-20)

14 Եւ նա ամբողջ ժողովրդին իր մօտ կանչելով՝ ասաց նրանց. «Ամէնքդ ինձ լսեցէ՛ք և իմացէ՛ք. 15 չկայ որևէ բան, որ մարդու մէջ դրսից մտնելով կարողանայ նրան պղծել. այլ այն, ինչ ելնում է նրանից, այն է, որ պղծում է մարդուն: օձ Ով ականջներ ունի լսելու, թող լսի»:

17 Եւ երբ ամբոխից բաժանուելով տուն մտաւ, աշակերտները այդ առակի մասին նրան հարցրին: 18 Եւ նրանց ասաց. «Դո՞ւք էլ այդպէս անմիտ էք, չէ՞ք իմանում, թէ ամէն բան, որ դրսից մարդու մէջ է մտնում, չի կարող նրան պղծել, 19 որովհետև ոչ թէ նրա սիրտն է մտնում, այլ՝ որովայնը և դուրս է ելնում ու մաքրում բոլոր կերածները»: 20 Եւ ասում էր. «Ինչ որ մարդուց դուրս է գալիս, այն է, որ պղծում է մարդուն, 21 որովհետև ներսից, մարդկանց սրտից են ելնում չար խորհուրդները՝ շնութիւն, պոռնկութիւն, 22 գողութիւն, սպանութիւն, ազահութիւն, չարութիւն, նենգութիւն, զիջութիւն, չար նախանձ, հայիոյանք, ամբարտաւանութիւն, անզգամութիւն: 23 Այս բոլոր չարիքները ներսից են ելնում և պղծում մարդուն»:

ՓԻՆԻԿԵՑԻ ԿՆՈՋ ՀԱԻԱՏԸ (Մատթ. 15. 21 -28)

24 Եւ այնտեղից վեր կացաւ եկաւ Տիրոսի ու Սիդոնի սահմանները. և մի տուն մտնելով՝ չէր ուզում, որ որևէ մէկն իմանայ իր այնտեղ լինելը, սակայն չկարողացաւ թաքնուած մնալ: 25 Նրա մասին լսեց մի կին, որի դուստրը տառապում էր պիղծ ոգուց. սա եկաւ ընկաւ նրա ոտքերը: 26 Այս կինը հեթանոս էր, փիւնիկ-ասորի ազգից. աղաչում էր նրան, որ իր աղջկանից դէր հանի: 27 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Թոյլ տուր, որ նախ մանուկները կշտանան, քանի որ լաւ չէ մանուկների հացը առնել և շների առաջ գցել»: 28 Կինը պատասխանեց և ասաց. «Տէ՛ր, շներն էլ մանուկների սեղանի փշրանքներից են կերակրուում»: 29 Եւ նա ասաց նրան. «Այդ խօսքիդ համար գնա՛, դէր քո աղջկանից դուրս ելաւ»: 30 Կինը գնաց իր տունը և դեհն ելած գտաւ, իսկ աղջկան՝ պառկած մահճի վրայ:

ԽՈՒԼ-ՀԱՄՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

31 Եւ դարձեալ դուրս ելնելով Տիրոսի և Սիդոնի սահմաններից, եկաւ Գալիլիայի ծովեզրը, Դեկապոլսի սահմաններից ներս: 32 Նրա առաջ բերեցին մի խուլ ու համր մարդ և աղաչեցին, որ իր ձեռքը դնի նրա վրայ: 33 Եւ Յիսուս նրան ամբոխից մի կողմ տանելով՝ իր մատները դրեց նրա ականջների մէջ և այնտեղ թքեց. ապա բռնեց նրա լեզուից. 34 դէպի երկինք նայեց, հոգոց հանեց և ասաց՝ Եփփաթա, որ նշանակում է՝ բացուի՛ր: 35 Եւ իսկոյն նրա լսողութիւնը բացուեց, և լեզուի կապանքներն ընկան, և խօսում էր ուղիղ: 36 Եւ նա նրանց պատուիրեց, որ ոչ ոքի չասեն. բայց ինչքան էլ նա պատուիրում էր նրանց, նրանք էլ աւելի էին տարածում: 37 Եւ աւելի ու աւելի էին զարմանում և ասում. «Սա ամէն ինչ լաւ արեց, որովհետև խուլերին լսել է տալիս և համրերին՝ խօսել»:

ԱԻՏՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 8

ՀԱՅԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԲԱԶՄԱՑՈՒՄԸ (Մատթ. 15. 32 -3 9)

8 Այդ օրերին ժողովուրդը դարձեալ շատ էր, և ուտելու բան չունէին: Յիսուս կանչեց իր աշակերտներին և ասաց նրանց. 2 «Սիրտս ցաւում է այս ժողովրդի համար, որովհետև արդէն երեք օր է, որ ինձ մօտ են. և բան չունեն, որ ուտեն: 3 Եթէ նրանց իրենց տներն արծակեմ քաղցած, ճանապարհին ուշագնաց կը լինեն, որովհետև նրանցից ոմանք հեռուներից են եկել»: 4 Աշակերտները նրան պատասխանեցին և ասացին. «Որտեղի՞ց կարող ես նրանց հացով կշտացնել այս ամառի վայրում»: 5 Եւ նա հարցրեց նրանց. «Քանի՞ նկանակ հաց ունէք»: Եւ նրանք ասացին՝ եօթը: 6 Եւ նա հրամայեց ժողովրդին նստել գետնի վրայ. և վերցնելով եօթը նկանակները՝ գոհութիւն յայտնեց Աստծուն, կտրեց և տուեց աշակերտներին, որ դնեն ժողովրդի առաջ. և նրանք հացը ժողովրդի առաջ դրեցին: 7 Եւ քիչ թուով ձկներ էլ ունէին. և նա այդ ևս օրհնեց ու հրամայեց նրանց առաջ դնել: 8 Կերան և կշտացան և եօթը զամբիւղ աւելացած կտորտանքներ վերցրին: 9 Եւ նրանք, որ կերան, մօտ չորս հազար հոգի էին. և նրանց արծակեց:

ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՆՇԱՆԻ ՀԱՅՑՈՒՄ ՅԻՍՈՒՍԻՑ (Մատթ. 16. 1 -4)

10 Եւ իսկոյն աշակերտների հետ նաւակ մտնելով՝ եկաւ Դաղմանունայի կողմերը: 11 Եկան փարիսեցիները և սկսեցին վիճել նրա հետ և նրան փորձելով՝ երկնքից նշան էին ուզում նրանից: 12 Եւ նա իր հոգում զայրացաւ և ասաց. «Ինչո՞ւ է այս սերունդը նշան ուզում. ճշմարիտ են ասում ձեզ, որ այս սերնդին նշան չի տրուի»: 13 Թողեց նրանց, նորից նաւակ մտաւ և գնաց ծովի միւս կողմը:

ՓԱՐԻՍԵՑԻՆԵՐԻ ԵՒ ՀԵՐՈՎԴԵՍԱԿԱՆՆԵՐԻ ԹԹՆՄՈՐԸ (Մատթ. 16. 5 - 12)

14 Եւ աշակերտները մոռացան հաց վերցնել. սակայն միայն մէկ նկանակ ունէին իրենց նաւակի մէջ: 15 Եւ նա պատուիրեց նրանց ու ասաց. «Զգոյ՛ջ եղէ՛ք փարիսեցիների խմորից և հերովդէսականների խմորից»: 16 Իսկ նրանք իրենց մէջ խորհում էին և ասում՝ հաց չունենք: 17 Յիսուս իմացաւ նրանց խորհուրդը և նրանց ասաց. «Թերահաւատներ, ինչո՞ւ էք ձեր սրտերում խորհում, թէ հաց չունէք. դեռ չէ՞ք հասկանում և չէ՞ք յիշում. ապշութի՞ւնն է ձեր մտքերը պատել: 18 Աչքեր ունէք և չէ՞ք տեսնում, ականջներ ունէք և չէ՞ք լսում և դեռ չէ՞ք հասկանում ու չէ՞ք յիշում. 19 երբ հինգ նկանակը բաժանեցի հինգ հազար հոգու, կտորտանքներով լի քանի՞ սակառ վերցրիք»: Եւ նրան պատասխանեցին՝ տասներկու: 20 «Եւ երբ եօթը նկանակը չորս հազար հոգու բաժանեցի, կտորտանքների քանի՞ զամբիւղ լիքը վերցրիք»: Եւ նրանք պատասխանեցին՝ եօթը: 21 Եւ նա նրանց ասաց. «Ապա ուրեմն ինչպէ՞ս չէք հասկանում»:

ԲԵԹՍԱՅԻՂԱՑԻ ԿՈՅՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

22 Եկան Բեթսայիդա. և նրա առաջ բերեցին մի կոյրի ու աղաչում էին, որ դիպչի նրան: 23 Եւ նա բռնելով կոյրի ձեռքից՝ գիւղից դուրս հանեց. նրա աչքերը թքով թրջեց և ձեռքը նրա վրայ դրեց. և հարցնում էր կոյրին, թէ բան տեսնո՞ւմ է: 24 Նա բացեց աչքերը և ասաց. «Տեսնում եմ մարդկանց, որ շրջում են ինչպէս ծառեր»: 25 Նա կրկին ձեռքերը դրեց նրա աչքերի վրայ. կոյրը իր աչքերը բացեց և տեսնում էր. բժշկուեց և ամէն ինչ յստակ տեսնում էր: 26 Նրան իր տունն արծակեց և ասաց. «Գիւղ մի՛ մտիր, այլ գնա՛ քո տունը, իսկ երբ գիւղ մտնես, գիւղում ոչ ոքի չասես»:

ՃՇՄԱՐԻՏ ՂԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆԸ (Մատթ. 16. 13 -20, Ղուկ. 9. 18-21)

27 Եւ Յիսուս իր աշակերտների հետ միասին ելաւ գնաց Փիլիպպեան Կեսարիայի գիւղերը. և ճանապարհին աշակերտներին հարցնում էր և ասում. «Մարդիկ ի՞նչ են ասում իմ մասին՝ ո՞վ եմ ես»: 28 Նրանք պատասխան տուեցին և ասացին. «Յովհաննէս Սկրտիչը, և ոմանք՝ Եղիան, իսկ ուրիշներ՝ մարգարէներից մէկը»: 29 Նրանց ասաց. «Իսկ դուք ի՞նչ էք ասում իմ մասին՝ ո՞վ եմ ես»: Պետրոսը պատասխան տուեց և ասաց նրան. «Ղու Քրիստոսն ես»: 30 Եւ նա խստիւ պատուիրեց նրանց, որ իր մասին մարդու բան չասեն:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻԻՆԸ ԻՐ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 16. 21 -28, Ղուկ. 9. 22 -27)

31 Եւ սկսեց ուսուցանել աշակերտներին, թէ մարդու Որդին պէտք է բազում չարչարանքներ կրի, անարգուի երէցներից ու քահանայապետներից և օրէնսագէտներից, մեռնի և երրորդ օրը յարութիւն առնի: 32 Եւ այս խօսքը ասաց բացայայտօրէն. և Պետրոսը նրան մի կողմ տանելով՝ սկսեց յանդիմանել նրան: 33 Իսկ նա դարձաւ տեսաւ աշակերտներին, սաստեց Պետրոսին ու ասաց. «Ետե՛ւս գնա, սատանայ, որովհետև դու Աստծո՛ւ բաները չես խորհում, այլ՝ մարդկանցը»:

34 Եւ նա իր մօտ կանչելով ժողովրդին, աշակերտների հետ միասին, ասաց նրանց. «Եթէ մէկը կամենում է գալ իմ յետևից, թող ուրանայ իր անձը, թող վերցնի իր խաչը և գայ իմ յետևից, 35 որովհետև ով կամենում է ազատել իր անձը, այն պիտի կորցնի. իսկ ով կորցնի իր անձը Աւետարանի համար, պիտի ազատի այն: 36 Ի՞նչ օգուտ է մարդուն, եթէ ամբողջ աշխարհը շահի, բայց իր անձը կորցնի. 37 որովհետև մարդ ի՞նչ ունի տալու իր անձի փոխարէն: 38 Ով որ ամօթ համարի ինձ և իմ խօսքերը այս շնացող և մեղաւոր ազգի մէջ, մարդու Որդին էլ նրան պիտի ամաչեցնի, երբ գայ փառքովն իր Հօր և սուրբ հրեշտակների»: 39 Եւ նրանց ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, թէ նրանցից, որ

այստեղ են, կան ոմանք, որոնք մահ չպիտի ճաշակեն, մինչև որ տեսնեն Աստծու արքայութիւնը՝ զօրութեամբ եկած»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 9

ՅԻՍՈՒՍԻ ՊԱՅԾԱՌԱՎԵՐՊՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 17. 1 -13, Ղուկ. 9. 28-36)

9 Վեց օր յետոյ Յիսուս իր հետ վերցրեց Պետրոսին, Յակոբոսին և Յովհաննէսին ու առանձին նրանց հանեց մի բարձր լեռան վրայ և նրանց առաջ պայծառակերպուեց: 2 Եւ նրա զգեստները փայլուն, խիստ սպիտակ դարձան, այնպէս որ երկրի վրայ ոչ մի լուացք անող չի կարող այդքան սպիտակեցնել: 3 Եւ նրանց երևաց Եղիան՝ Մովսէսի հետ մէկտեղ, ու նրանք խօսում էին Յիսուսի հետ: 4 Պետրոսը Յիսուսին ասաց. «Ռաբբի՛, լաւ է, որ մենք այստեղ լինենք և երեք տաղաւարներ շինենք, մէկը՝ քեզ, մէկը՝ Մովսէսի և մէկն էլ՝ Եղիայի համար»: 5 Սակայն չգիտէր, թէ ինչ էր խօսում, որովհետև զարհուրած էին: 6 Եւ մի անպ նրանց վրայ հովանի եղաւ. ամպից մի ձայն եկաւ, որ ասում էր. «Ղա՛ է իմ սիրելի Որդին, դրան լսեցէք»: 7 Եւ յանկարծակի այս ու այն կողմ նայելով՝ այլևս ոչ մի տեղ ոչ ոքի չտեսան, այլ միայն Յիսուսին՝ իրենց հետ: 8 Եւ մինչ լեռնից իջնում էին, նա պատուիրեց նրանց, որ իրենց տեսածը մարդու չպատմեն, մինչև որ մարդու Որդին մեռելներից յարութիւն առնի: 9 Նրանք այս խօսքը իրենց մտքում պահում էին և միմեանց հարցնում էին, թէ ինչ է մեռելներից յարութիւն առնելը: 10 Ապա հարցրին նրան ու ասացին. «Այն ի՞նչ է, որ օրէնսգէտներն ասում են, թէ նախ Եղիան պէտք է գայ»: 11 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Եղիան նախ պիտի գայ և ամէն բան կարգի պիտի դնի. իսկ ինչո՞ւ մարդու Որդու մասին գրուած է, որ շատ չարչարանքներ պիտի կրի ու անարգուի: 12 Բայց ես ասում եմ ձեզ, որ Եղիան եկաւ, և նրան արեցին, ինչ որ կամեցան, ինչպէս որ գրուած է նրա մասին»:

ԼՈՒՄՆՈՏ ԵՐԵՄԱՅԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 17. 14 -21, Ղուկ. 9. 37 -44ա)

13 Եւ աշակերտների մօտ գալով՝ նրանց շուրջը տեսաւ մեծ բազմութիւն և օրէնսգէտներ, որոնք վիճում էին նրանց հետ: 14 Եւ իսկոյն ամբողջ ժողովուրդը, երբ տեսաւ նրան, զարմացաւ և, ընդառաջ վազելով, ողջոյն էր տալիս նրան: 15 Յիսուս աշակերտներին հարցրեց. «Ինչի՞ մասին էիք վիճում նրանց հետ»: 16 Ժողովրդի միջից մէկը պատասխանեց և ասաց. «Վարդապետ, քեզ մօտ բերեցի որդուս, որին մի համր չար ոգի բռնել է. 17 և ուր պատահում է, նրան գետին է զարկում. փրփրում է, ատամներն է կրճտացնում և ապա չորանում մնում է: Քո աշակերտներին ասացի, որ հանեն, բայց չկարողացան հանել այն»: 18 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ո՛վ անհաւատ սերունդ, մինչև ե՞րբ ձեզ հետ պիտի լինեն, մինչև ե՞րբ ձեզ պիտի հանդուրժեմ. բերէ՛ք նրան ինձ մօտ»: 19 Եւ նրան բերեցին իր մօտ: Երբ չար ոգին նրան տեսաւ, իսկոյն ուժգին ցնցեց տղային, որը, գետին ընկնելով, թաւալում էր ու փրփրում: 20 Յիսուս հարցրեց նրա հօրը և ասաց. «Ինչքա՞ն ժամանակ է անցել այն օրուանից, ինչ այդ նրան պատահել է»: Եւ նա ասաց. «Մանկութիւնից: 21 Շատ անգամ չար ոգին կրակի և ջրի մէջ է նետում նրան, որ կործանի. արդ, եթէ մի կերպ կարող ես, օգնի՛ր մեզ, Տէ՛ր, գթալով մեզ»: 22 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ասացի՛ր՝ եթէ կարող ես. ամէն ինչ հնարաւոր է նրա համար, ով հաւատում է»: 23 Երեխայի հայրը իսկոյն աղաղակեց և ասաց. «Հաւատում եմ, օգնի՛ր իմ անհաւատութեանը»: 24 Երբ Յիսուս տեսաւ, որ ժողովուրդը իրար վրայ է հաւաքում, սաստեց պիղծ ոգուն և ասաց. «Դո՛ւ, հա՛մր և խո՛ւլ ոգի, ես հրամայում եմ քեզ, դուրս ելի՛ր նրանից և այլևս չմտնես դրա մէջ»: 25 Եւ չար ոգին ճչաց, ուժգին ցնցեց նրան ու դուրս եկաւ. և պատանին մեռելի պէս եղաւ, այն աստիճան, որ շատերը ասացին, թէ մեռաւ: 26 Յիսուս բռնեց նրա ձեռքից, բարձրացրեց նրան, և նա ոտքի կանգնեց: 27 Եւ երբ Յիսուս տուն մտաւ, աշակերտները, առանձին, հարցրին նրան.

«Ինչո՞ւ մենք չկարողացանք հանել դրան»: 28 Եւ նա նրանց ասաց. «Այդ տեսակը ուրիշ բանով չի ելնի, եթէ ոչ ծոմապահութեամբ ու աղօթքով»:

ԿՐԿԻՆ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹՅԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 17. 22 -23, Ղուկ. 9. 44 -4 5)

29 Այնտեղից ելնելով՝ նրանք անցնում էին Գալիլիայի միջով, և Յիսուս չէր կամենում, որ որևէ մէկն իմանայ, 30 քանի որ իր աշակերտներին ուսուցանում էր և նրանց ասում. «Մարդու Որդին մատնուելու է մարդկանց ձեռքը, նրանք պիտի սպանեն նրան. և երբ նա սպանուի, երրորդ օրը յարութիւն պիտի առնի»: 31 Բայց նրանք չէին հասկանում այդ խօսքը և վախենում էին նրան հարցնել:

ՄԵԾԸ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ (Մատթ. 18. 1 -5, Ղուկ. 9. 46 -48)

32 Եկաւ Կափառնայում և, երբ տուն մտաւ, աշակերտներին հարցրեց. «Ճանապարհին իրար հետ ինչի՞ մասին էիք վիճում»: 33 Եւ նրանք լուռ էին մնում, որովհետև ճանապարհին իրար հետ վիճում էին, թէ ո՞վ է մեծը: 34 Եւ երբ նստեց, կանչեց Տասներկուսին ու նրանց ասաց. «Եթէ մէկն ուզում է առաջին լինել, բոլորից վերջինը և բոլորի սպասաւորը պիտի լինի»: 35 Եւ մի մանուկ վերցնելով՝ կանգնեցրեց նրանց մէջ և նրան իր գիրկն առնելով՝ նրանց ասաց. 36 «Ով այսպիսի մանուկներից մէկին ընդունում է իմ անունով, ինձ է ընդունում, և ով ինձ է ընդունում, ոչ թէ ինձ է ընդունում, այլ նրան, ով ինձ ուղարկեց»:

ՈՎ ՄԵՐ ԴԷՍ ՉԷ, ՄԵՋ ՀԵՏ Է (Ղուկ. 9. 49 -50)

37 Յովհաննէսը պատասխանեց և ասաց. «Վարդապետ, տեսանք մէկին, որը քո անունով դևեր էր հանում, բայց մեզ հետ չէր շրջում, և արգելեցինք նրան»: 38 Եւ նա ասաց. «Արգելք մի՛ եղէք նրան, որովհետև չկայ մէկը, որ իմ անունով զօրաւոր գործեր անի ու կարողանայ ինձ հայիոյել. 39 քանզի ով մեզ հակառակ չէ, նա մեր կողմն է: 40 Եւ ով որ ձեզ մի բաժակ ջուր խմեցնի յանուն այն բանի, որ դուք Քրիստոսինն էք, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, իր վարձը չպիտի կորցնի»:

ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 18. 6 -9, Ղուկ. 17. 1 -2)

41 «Եւ ով որ ինձ հաւատացող այս փոքրիկներից մէկին գայթակղեցնի, նրա համար աւելի լաւ կը լինէր, եթէ նրա պարանոցից կախուած լինէր էջի մի երկանաքար, և ծով զցուէր: 42 Եւ եթէ քեզ գայթակղեցնում է քո ձեռքը, կտրիր դէ՛ն զցիր քեզնից, որովհետև քեզ համար աւելի լաւ է խեղուած մտնել յաւիտենական կեանքը, քան թէ երկու ձեռք ունենալ ու գնալ գեհեն, անշէջ կրակի մէջ: 44 Եւ եթէ քո ոտքն է գայթակղեցնում քեզ, կտրի՛ր, քեզնից դէ՛ն զցիր այն. լաւ է, որ դու կաղ մտնես յաւիտենական կեանքը, քան թէ երկու ոտք ունենաս ու գեհեն ընկնես: 46 Եւ եթէ քո աչքն է գայթակղեցնում քեզ, քաշիր հանի՛ր այն. լաւ է, որ դու մէկ աչքով մտնես Աստծու արքայութիւնը, քան թէ երկու աչք ունենաս ու ընկնես գեհեն, 47 ուր նրանց որդը չի մեռնում, և կրակը չի հանգչում, 48 որովհետև ամէն ինչ կրակով պիտի աղուի: 49 Աղը լաւ բան է. բայց եթէ աղը անհամանայ, ինչո՞վ պիտի համեմուի. արդ, դուք ձեր մէջ ունեցէ՛ք աղը և իրար հետ խաղաղութեամբ ապրեցէ՛ք»:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 10

ԱՄՈՒՄՆԱՆՈՒԾՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 1 . 1 -12, Ղուկ. 16. 18)

10 Յիսուս այնտեղից վեր կացաւ եկաւ Հրէաստանի սահմանները, Յորդանանի միւս կողմը. և ժողովուրդը դարձեալ գնում խնունում էր նրա շուրջը, և նա, ինչպէս սովոր էր, նորից ուսուցանում էր նրանց:

2 Իսկ փարիսեցիները մօտեցան և նրան փորձելով՝ հարց տուին ու ասացին. «Օրինաւոր է, որ մարդ իր կնոջն արձակի»: 3 Նա պատասխան տուեց նրանց և ասաց. «Մովսէսը ձեզ ի՞նչ պատուիրեց»: 4 Եւ նրանք ասացին. «Մովսէսը հրաման տուեց արձակելու թուղթ գրել և արձակել»: 5 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Ձեր խստասրտութեան պատճառով գրեց այդ պատուիրանը, 6 մինչդեռ արարչագործութեան սկզբից Աստուած արու և էգ ստեղծեց նրանց»: 7 Եւ ասաց. «Դրա համար տղամարդը պիտի թողնի իր հօրն ու մօրը և պիտի գնայ իր կնոջ յետևից: 8 Եւ երկուսը մի մարմին պիտի լինեն, և այլևս երկու չեն, այլ՝ մէկ մարմին: 9 Արդ, ինչ որ Աստուած միացրեց, մարդը թող չբաժանի»: 10 Եւ աշակերտները տան մէջ դարձեալ նոյնը հարցրին նրան: 11 Եւ նրանց ասաց. «Եթէ մի մարդ արձակի իր կնոջը և ուրիշին առնի, շնութիւն արած կը լինի: 12 Եւ մի կին եթէ թողնի իր ամուսնուն և ուրիշ մարդու կին լինի, շնութիւն արած կը լինի»:

ՅԻՍՈՒՍ ՕՐՀՆՈՒՄ Է ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ (Մատթ. 1 9. 13 -15, Ղուկ. 18. 15 - 17)

13 Եւ նրան մանուկներ էին բերում, որպէսզի ձեռքը դնի նրանց վրայ: Իսկ աշակերտները յանդիմանում էին նրանց, ովքեր բերում էին: 14 Երբ Յիսուս այս տեսաւ, բարկանալով սաստեց նրանց և ասաց. «Թոյլ տուէք այդ մանուկներին գալ ինձ մօտ և արգելք մի՛ եղէք նրանց, որովհետև Աստծու արքայութիւնը այդպիսիներինն է: 15 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ով Աստծու արքայութիւնը չընդունի որպէս մանուկ, նրա մէջ չի մտնելու»: 16 Եւ նա վերցնելով նրանց իր գիրկը՝ նրանց վրայ ձեռքը դրեց և օրհնեց նրանց:

ՀԱՐՈՒՍ ՄԱՐԴԸ (Մատթ. 1 9. 16 -30, Ղուկ. 18. 18-30)

17 Երբ նա այնտեղից ճանապարհ ընկաւ, ահա մեծահարուստ մէկը առաջ վազելով ծնկի իջաւ, հարցրեց նրան ու ասաց. «Բարի՛ Վարդապետ, ի՞նչ պէտք է անեմ, որ յաւիտենական կեանքը ժառանգեմ»: 18 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ինչո՞ւ ես ինձ բարի կոչում. բարի չէ ոչ ոք, այլ միայն՝ Աստուած: 19 Պատուիրանները գիտես. մի՛ շնանար, մի՛ սպանիր, մի՛ գողանար, սուտ մի՛ վկայիր, պատուիր քո հօրն ու մօրը»: 20 Նա պատասխանեց և ասաց նրան. «Վարդապետ, այդ բոլորը իմ մանկութիւնից ի վեր արել եմ. արդ, ի՞նչ եմ պակաս թողել»: 21 Եւ Յիսուս նրան նայելով՝ սիրեց նրան և ասաց. «Քեզ մէկ բան է պակասում. եթէ կամենում ես կատարեալ լինել, գնա վաճառիր ինչ որ ունես ու աղքատներին տուր և երկնքում գանձեր կ'ունենաս. և վերցրո՛ւ խաչդ և արի՛ իմ յետևից»: 22 Եւ մարդը այդ խօսքի վրայ խոժոռուած՝ գնաց տրտում, որովհետև շատ հարուստ էր:

23 Եւ Յիսուս այս կողմ, այն կողմ նայելով՝ ասաց իր աշակերտներին. «Ինչքա՛ն դժուարին է Աստծու արքայութիւն մտնել նրանց համար, որ հարստութիւն ունենան»: 24 Եւ աշակերտները զարմացած էին նրա խօսքերի վրայ. իսկ Յիսուս դարձեալ պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ձաւակներս, ինչքա՛ն դժուար է Աստծու արքայութիւն մտնել նրանց համար, որ իրենց յոյսը դրել են հարստութեան վրայ: 25 Աւելի հեշտ է, որ պարանը ասեղի ծակից անցնի, քան թէ մի մեծահարուստ Աստծու արքայութիւնը մտնի»: 26 Եւ աշակերտները առաւել ևս էին զարմանում ու միմեանց ասում. «Ապա ուրեմն ո՞վ կարող է փրկուել»: 27 Նայելով նրանց՝ Յիսուս ասաց. «Մարդկանց համար այդ անհնար է, բայց ո՛չ Աստծու համար»:

28 Պետրոսն սկսեց նրան ասել. «Ահաւասիկ մենք թողել ենք ամէն բան և եկել ենք քո յետևից»: 29 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում

ծեզ, չկայ մէկը, որ թողած լինի տուն, կամ եղբայրներ, կամ քոյրեր, կամ հայր, կամ մայր, կամ որդիներ, կամ ազարակներ ինձ համար կամ Աւետարանի համար և այժմ, 30 այս ժամանակի մէջ հարիւրապատիկը չստանայ՝ տներ և եղբայրներ և քոյրեր և մայրեր և որդիներ և ազարակներ՝ հալածանքներ կրելով հանդերձ, և այն աշխարհում, որ գալու է՝ յաւիտենական կեանք: 31 Սակայն շատեր, որ առաջին են, պիտի լինեն վերջին, իսկ վերջիններ՝ առաջին»:

ՎԵՐՍՏԻՆ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ
(Մատթ. 20. 17 -1 9, Ղուկ. 18. 31 -34)

32 Եւ Երուսաղէմ ելնելու ճանապարհի վրայ էին. Յիսուս աշակերտներից աւելի առաջ էր գնում. իսկ նրանք, որ նրա յետևից էին գնում, զարմացած էին ու վախենում էին: Եւ նա նորից վերցնելով Տասներկուսին՝ առանձին, սկսեց ասել նրանց, թէ ինչ բաներ պիտի պատահեն իրեն: 33 «Ահա ելնում ենք Երուսաղէմ. և մարդու Որդին պիտի մատնուի քահանայապետներին ու օրէնսգէտներին, և նրան մահուան պիտի դատապարտեն ու հեթանոսներին պիտի յանձնեն. 34 նրան պիտի ծաղրեն. նրան պիտի ծեծեն ու նրա վրայ պիտի թքեն. և պիտի սպանեն. և երրորդ օրը նա յարութիւն պիտի առնի»:

ՉԵՔԵՂԵՆՍԻ ՈՐՂԻՆԵՐԻ ԽՆՂՐԱՆՔԸ (Մատթ. 20. 20-28)

35 Չեքեղենսի որդիները՝ Յակոբոսը և Յովհաննէսը, գնացին նրա մօտ և ասացին նրան. «Վարդապետ, ինչ որ քեզնից պիտի խնդրենք, կամենում ենք, որ անես մեզ համար»: 36 Եւ նա նրանց ասաց. «Ի՞նչ էք կամենում ինձնից, որ անեմ ձեզ համար»: 37 Եւ նրանք ասացին նրան. «Շնորհի արա մեզ, որ նստենք մէկս՝ քո աջում և միւսս՝ ձախում, քո փառքի մէջ»: 38 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Չէք իմանում, թէ ինչ էք խնդրում. կարո՞ղ էք խմել այն բաժակը, որ ես խմելու եմ, կամ մկրտուել այն մկրտութեամբ, որով ես մկրտուելու եմ»: 39 Եւ նրանք ասացին նրան. «Կարող ենք»: Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Այն բաժակը, որ ես խմելու եմ, կը խմէք, և այն մկրտութիւնը, որով ես մկրտուելու եմ, նրանով կը մկրտուէք, 40 բայց իմ աջում և ձախում նստեցնելը ես չէ, որ պիտի տամ, այլ տրուելու է նրանց, որոնց համար պատրաստուած է»: 41 Այդ լսելով՝ տասը առաքելները սկսեցին բարկանալ Յակոբոսի և Յովհաննէսի վրայ: 42 Յիսուս նրանց իր մօտ կանչեց և ասաց. «Գիտէ՞ք, որ հեթանոսների մէջ իշխանաւորներ համարուածները տիրում են նրանց. և նրանց մեծամեծներն իշխում են նրանց վրայ. 43 ձեր մէջ այդպէս չպէտք է լինի. այլ ձեզնից ով կամենայ մեծ լինել, թող լինի ձեր սպասաւորը. 44 և ձեզնից ով կամենայ առաջին լինել, բոլորին ծառայ թող լինի. 45 որովհետև մարդու Որդին էլ չեկաւ ծառայութիւն ընդունելու, այլ՝ ծառայելու և տալու իր անձը որպէս փրկանք շատերի փոխարէն»:

ԿՈՅՐ ԲԱՐՏԻՍԵՆՍԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 20. 2 9 -34, Ղուկ. 18. 35 -43)

46 Եւ եկան Երիքով: Եւ մինչ նա Երիքովից դուրս էր գալիս իր աշակերտներով և բազում ժողովրդով, Տիմէի որդին՝ կոյր Բարտիմէոսը, նստել մուրում էր ճանապարհի եզրին: 47 Երբ լսեց, թէ անցնողը Յիսուս Նազովրեցին է, սկսեց աղաղակել և ասել. «Ղաւթի՛ Որդի, Յիսուս, ողորմի՛ր ինձ»: 48 Եւ շատերը նրան սաստում էին, որ լռի, իսկ նա առաւել ևս աղաղակում էր. «Ղաւթի՛ Որդի, ողորմի՛ր ինձ»: 49 Յիսուս կանգնեց և հրամայեց, որ նրան կանչեն: Կոյրին կանչեցին և նրան ասացին. «Քաջալերուի՛ր, վեր կաց, կանչում է քեզ»: 50 Եւ նա, դէն զգելով իր զգեստները, վեր կացաւ եկաւ Յիսուսի մօտ: 51 Յիսուս նրան ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում, որ քեզ անեն»: Կոյրը նրան ասաց. «Վարդապետ, աչքերս թող բացուեն»: 52 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Գնա՛, քո հաւատը քեզ փրկեց»: Եւ իսկոյն նրա աչքերը բացուեցին, և ճանապարհին գնում էր նրա յետևից:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 11

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐՈՒՄԱՂԷՄ (Մատթ. 21. 1 -11, Ղուկ. 1 9. 28-40, Յովհ. 12. 12 -1 9)

11 Երբ մօտեցան Երուսաղէմին, Բեթփազէին և Բեթանիային, Ձիթենեաց լերան մօտ, նա ուղարկեց աշակերտներից երկուսին և նրանց ասաց. 2 «Դուք գնացէ՛ք այդ գիւղը, որ ձեր դիմացն է. և հէնց որ այնտեղ մտնէք, կը գտնէք մի կապուած աւանակ, որի վրայ ոչ մի մարդ արարած չի նստել. արծակեցէ՛ք այն և բերէ՛ք: 3 Եւ եթէ մէկը ձեզ ասի. «Այդ աւանակը ինչո՞ւ էք արծակում», կ'ասէք. «Տիրոջը պէտք է». և նա իսկոյն դրան այստեղ կ'ուղարկի»: 4 Գնացին և գտան աւանակը՝ կապուած դռան մօտ, դրսում, փողոցի մէջ, և այն արծակեցին: 5 Եւ այնտեղ կանգնածներից ոմանք ասացին նրանց. «Ի՞նչ էք անում, ինչո՞ւ էք այդ աւանակն արծակում»: 6 Եւ նրանք նրանց ասացին, ինչպէս Յիսուս ասել էր. ու նրանց թոյլ տուին: 7 Աւանակը բերեցին Յիսուսի մօտ. և դրա վրայ զգեստներ գցեցին, և Յիսուս նստեց դրա վրայ: 8 Եւ շատեր իրենց զգեստները փռում էին ճանապարհին. և ուրիշներ ծառերից ճիւղեր էին կտրում ու զցում ճանապարհի վրայ: 9 Եւ նրանք, որ առաջից ու յետևից էին գնում, աղաղակում էին և ասում. «Ովսաննա՛ւ Բարձրեալին, օրհնեա՛լ լինի նա, որ գալիս է Տիրոջ անունով. 10 օրհնեա՛լ լինի մեր հօր՝ Դաւթի թագաւորութիւնը, որ գալիս է: Խաղաղութիւն՝ երկնքում և փա՛ռք՝ բարձունքներում»: 11 Եւ Յիսուս մտաւ Երուսաղէմ, գնաց տաճար ու նայեց իր շուրջը, ամէն ինչի վրայ. և որովհետև երեկոյի ժամ էր, բարձրացաւ Բեթանիա՝ Տասներկուսի հետ միասին:

ԱՆՊՏՈՒՂ ԹՁԵՆԻՆ (Մատթ. 21. 18-1 9)

12 Յաջորդ օրը, մինչ Բեթանիայից դուրս էին գալիս, Յիսուս քաղցած էր: 13 Եւ հեռուից մի տերևալից թզենի տեսնելով՝ եկաւ, որ թերևս նրա վրայ մի բան գտնի. և երբ նրան մօտեցաւ, ոչինչ չգտաւ, այլ միայն՝ տերև, որովհետև տակաւին թզի ժամանակը չէր: 14 Յիսուս խօսքը թզենուն ուղղեց և ասաց. «Էլ քեզնից ոչ ոք պտուղ չուտի յաւիտեան»: Եւ նրա աշակերտները լսում էին:

ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԱՌԵՏՈՒՐ ԱՆՈՂՆԵՐԻ ՎՏԱՐՈՒՄԸ (Մատթ. 21. 12 -17, Ղուկ. 1 9. 4 5 -4 8, Յովհ. 2. 13 -22)

15 Եկան Երուսաղէմ. և Յիսուս տաճար մտնելով՝ սկսեց դուրս հանել տաճարում գտնուող վաճառողներին ու գնորդներին և լումայափոխների սեղանները ցրեց ու աղանձվաճառների աթոռները շուռ տուեց. 16 և չէր թողնում, որ որևէ մէկը տաճարի միջով նոյնիսկ որևէ բան անցկացնի: 17 Եւ ուսուցանում էր նրանց ու ասում. «Գրուած է՝ իմ տունը բոլոր ազգերի համար աղօթքի տուն է կոչուելու, իսկ դուք այն դարձրել էք աւազակների որջեր»: 18 Քահանայապետներն ու օրէնագէտները լսեցին այս և մի միջոց էին փնտռում, թէ ինչպէս կորստեան մատնեն նրան, բայց վախենում էին նրանից, որովհետև ամբողջ ժողովուրդը զարմացած էր նրա ուսուցման վրայ: 19 Երբ երեկոյ եղաւ, քաղաքից դուրս ելան:

ԹՁԵՆՈՒ ՂԱՍԸ. ՀԱՒԱՏ ԵՒ ԱՂՕԹՔ (Մատթ. 21. 20-22)

20 Յաջորդ օրը, առաւօտեան, մինչ նոյն ճանապարհից էին անցնում, թզենին արմատից չորացած տեսան: 21 Պետրոսը յիշեց և ասաց նրան. «Ռաբբի՛, ահաւասիկ թզենին, որին անիծեցիր, չորացել է»: 22 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Եթէ Աստծու հանդէպ հաւատ ունենաք, 23 ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ով որ այս լերանն ասի՝ Ե՛լ և ծովն ընկիր, և իր սրտում չկասկածի, այլ հաւատայ, թէ ինչ որ ասում է, կը լինի, նա ինչ էլ ասի, կը կատարուի: 24 Դրա

համար ասում են ձեզ. ամէն ինչ, որ աղօթք անելով խնդրէք և հաւատաք, թէ կը ստանաք, կը տրուի ձեզ: 25 Եւ երբ աղօթքի կանգնէք, թէ մէկի դէմ մի բան ունէք, ներեցէ՛ք, որպէսզի ձեր Հայրն էլ, որ երկնքում է, ների ձեզ ձեր յանցանքները» :

ՀԱՐՑ ՅԻՍՈՒՍԻՆ ԻՐ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 21. 23 -27, Ղուկ. 20. 1 -8)

27 Ղարծեալ Երուսաղէմ եկան. և մինչ նա այնտեղ, տաճարում շրջում էր, նրա մօտ եկան քահանայապետները, օրէնագէտները և ծերերը 28 ու ասացին նրան. «Ի՞նչ իշխանութեամբ ես դու այդ անում, և ո՞վ տուեց քեզ այդ իշխանութիւնը»: 29 Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց նրանց. «Ես էլ ձե՛զ մի բան հարցնեմ, պատասխանեցէ՛ք ինձ, և ես ձեզ կ'ասեմ, թէ ինչ իշխանութեամբ եմ այս անում: 30 Յովհաննէսի մկրտութիւնը երկնքի՞ց էր, թէ՞ մարդկանցից. պատասխանեցէ՛ք ինձ»: 31 Նրանք իրար միջև խորհում էին ու ասում. «Եթէ ասենք՝ երկնքից, մեզ կ'ասի՝ իսկ ինչո՞ւ նրան չհաւատացիք. 32 իսկ եթէ ասենք՝ մարդկանցից, ժողովրդից ենք վախենում». որովհետև բոլորը գիտէին, թէ Յովհաննէսը մարգարէ էր: 33 Պատասխան տուեցին և Յիսուսին ասացին՝ չգիտենք. և Յիսուս նրանց պատասխանեց ու ասաց. «Ես էլ ձե՛զ չեմ ասի, թէ ինչ իշխանութեամբ եմ այս անում»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 12

ԶԱՐ ՄՇԱԿՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 21. 3 3 -4 6, Ղուկ. 20. 9 -1 9)

12 Եւ սկսեց նրանց հետ առակներով խօսել և ասել. «Մի մարդ այգի տնկեց և նրա շուրջը ցանկապատ քաշեց, հնձանի փոս փորեց և աշտարակ շինեց. ու այն յանձնեց մշակներին և գնաց ուրիշ երկիր: 2 Երբ ժամանակը հասաւ, մշակների մօտ մի ծառայ ուղարկեց, որ այդ մշակներից վերցնի այգու պտղից: 3 Եւ մշակները նրան բռնելով՝ ծեծեցին ու ձեռնունայն արծակեցին: 4 Ղարծեալ նա մի ուրիշ ծառայ ուղարկեց, և նրա էլ գլխին հարուածեցին և անարգելով արծակեցին: 5 Եւ վերստին մէկ ուրիշին ուղարկեց. սրան էլ՝ սպանեցին. և ուրիշ շատերին ուղարկեց. ոմանց ծեծում էին, ոմանց՝ սպանում: 6 Ղեռևս նա մի սիրելի որդի ունէր. վերջում նրան ուղարկեց նրանց մօտ՝ ասելով. "Թերևս իմ այս որդուց ամաչեն": 7 Իսկ մշակները երբ տեսան, որ նա գալիս է, իրար ասացին. "Ժառանգը սա է, եկէ՛ք սպանենք սրան, և ժառանգութիւնը մերը թող լինի": 8 Եւ բռնելով նրան՝ սպանեցին ու հանեցին գցեցին այգուց դուրս: 9 Արդ, այգու տէրը ի՞նչ կ'անի. կը գայ և կը սպանի մշակներին ու այգին ուրիշների ձեռքը կը յանձնի: 10 Ղուք չէ՞ք կարդացել Գրքի այն խօսքը, թէ՛ "Այն քարը, որ կառուցողները անարգեցին, նա՛ եղաւ անկիւնաքար": 11 Տիրոջ կողմից եղաւ այս, և մեր աչքին սքանչելի է»:

12 Եւ նրանք միջոց էին փնտռում նրան ձերբակալելու, բայց ժողովրդից վախեցան, որովհետև հասկացան, թէ նա առակը իրենց մասին ասաց: Եւ թողեցին նրան ու գնացին:

ԿԱՅՍՐԻՆ ՏՐՈՒԵԼԻՔ ՏՈՒՐՔԸ (Մատթ. 22. 15 -22, Ղուկ. 20. 20-26)

13 Եւ նրա մօտ ուղարկեցին փարիսեցիներից և հերովդէսականներից ոմանց, որպէսզի նրան խօսքով որսան: 14 Եւ նրանք եկան ու նենգութեամբ հարց էին տալիս և ասում. «Վարդապետ, գիտենք, որ դու ճշմարտասէր ես և չես քաշում ոչ ոքից, որովհետև մարդկանց աչառութիւն չես անում, այլ ճշմարտութեամբ Աստծու ճանապարհին ես ուսուցանում. արդ, ասա՛ մեզ, օրինաւոր է հարկ տալ կայսրին, թէ՞ ոչ. տա՞նք, թէ՞ չտանք»: 15 Յիսուս իմացաւ նրանց կեղծաւորութիւնը և ասաց. «Ինչո՞ւ էք ինձ փորձում, կեղծաւորներ. ինձ մի դահեկան բերէք, որ տեսնեմ»: 16 Եւ նրանք բերեցին: Եւ նրանց ասաց. «Ո՞ւմն է այս պատկերը կամ գիրը»: Եւ նրանք ասացին նրան՝ կայսրինը: 17

Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց նրանց. «Գնացէ՛ք, տուէ՛ք կայսրինը՝ կայսեր և Աստծունը՝ Աստծուն»։ Եւ զարմացան նրա վրայ։

ՀԱՐՑ ՄԵՌԵԼՆԵՐԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 22. 23 -3 3, Ղուկ. 20. 27 -40)

18 Նրա մօտ եկան սադուկեցիները, որոնք ասում են, թէ՛ յարութիւն չկայ. հարց էին տալիս և ասում. 19 «Վարդապետ, Մովսէսը մեզ համար գրել է. "Եթէ մէկի եղբայրը մեռնի և կին թողնի, բայց որդի չթողնի, թող նրա եղբայրը ամուսնանա և իր եղբոր համար զաւակ հասցնի"։ 20 Արդ, մեզ մօտ եօթը եղբայրներ կային. առաջինը կին առաւ և մեռաւ ու զաւակ չթողեց. 21 և երկրորդը նոյն կնոջն առաւ ու մեռաւ. և նա էլ զաւակ չթողեց։ Նոյն ձևով նաև երրորդը առաւ նոյն կնոջը։ 22 Եւ եօթն էլ զաւակ չթողեցին. ամենքից յետոյ մեռաւ նաև կինը։ 23 Արդ, յարութեան ժամանակ, երբ յարութիւն առնեն, նրանցից ո՞ւմ կինը կը լինի. քանի որ եօթն էլ նրան կին առան»։ 24 Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց նրանց. «Հէնց դրա համար չէ՞, որ մոլորուած էք. քանի որ չգիտէք Գրքերը և ոչ էլ՝ Աստծու զօրութիւնը. 25 որովհետև, երբ մեռելներից յարութիւն առնեն, ո՛չ տղամարդիկ կին կ'առնեն և ո՛չ էլ կանայք մարդու կը գնան, այլ կը լինեն հրեշտակների նման, որ երկնքում են։ 26 Իսկ զալով մեռելներին, թէ յարութիւն են առնում, դուք չէ՞ք կարդացել Մովսէսի գրքում, մորենու դրուագում, թէ ինչպէս Աստուած ասաց նրան. "Ե՛ս եմ, - ասում է, - Աբրահամի Աստուածը, Իսահակի Աստուածը և Յակոբի Աստուածը"։ 27 Իսկ Աստուած մեռելների Աստուածը չէ, այլ՝ ողջերի. ուստի, դուք խիստ մոլորուած էք»։

ԱՌԱՋԻՆ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ (Մատթ. 22. 34 -40, Ղուկ. 10. 25 -28)

28 Օրէնսագետներից մէկը, մօտենալով, լսում էր նրանց, մինչ վիճում էին. երբ նա տեսաւ, թէ Յիսուս նրանց պատասխանը լաւ տուեց, հարցրեց նրան և ասաց. «Ո՞ր պատուիրանն է առաջինը»։ 29 Եւ Յիսուս ասաց նրան. «Ամենից առաջինն է՝ "Լսի՛ր, Իսրայէլ, մեր Տէր Աստուածը միակ Տէրն է. 30 և դու պիտի սիրես քո Տէր Աստծուն քո ամբողջ սրտով, քո ամբողջ հոգով, քո ամբողջ մտքով և քո ամբողջ զօրութեամբ". սա՛ է առաջին պատուիրանը։ 31 Եւ երկրորդը նման է սրան. "Ղու պիտի սիրես քո ընկերոջը քո անձի պէս". չկայ ուրիշ պատուիրան ասելի մեծ, քան սրանք»։ 32 Եւ օրէնսագետը նրան ասաց. «Լաւ է, Վարդապետ, ճշմարտութեամբ ասացիր, թէ Աստուած մէկ է, և բացի նրանից, ուրիշ Աստուած չկայ. 33 և նրան ամբողջ սրտով, ամբողջ զօրութեամբ, ամբողջ մտքով սիրելը, ինչպէս և ընկերոջն իր անձի պէս սիրելը առաւել է, քան ողջակէզները և զոհերը»։ 34 Եւ Յիսուս տեսնելով, թէ նա իմաստութեամբ պատասխան տուեց, նրան ասաց. «Հեռու չես Աստծու արքայութիւնից»։ Եւ այլևս ոչ ոք չէր համարձակուում նրան բան հարցնել։

ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ՈՐԴԻ ԵՒ ՏԵՐ ԴԱԻԹԻ (Մատթ. 22. 4 1 -4 6, Ղուկ. 20. 4 1 -4 4)

35 Մինչ Յիսուս ուսուցանում էր տաճարում, հարց տուեց ժողովրդին ու ասաց. «Ինչպէ՞ս են ասում օրէնսագետները, թէ Քրիստոս Դաւթի Որդի է, 36 մինչ Դաւիթն ինքը Սուրբ Հոգով ասում է. "Տէրն իմ Տիրոջն ասաց. նստի՛ր իմ աջում, մինչև որ քո թշնամիներին քո ոտքերի համար պատուանդան դնեն"։ 37 Արդ, եթէ Դաւիթն ինքն իսկ նրան Տէր է կոչում, ինչպէ՞ս նրա Որդին կը լինի»։ Եւ շատ ժողովուրդ նրան լսում էր սիրով։

ՕՐԵՆՍԱԳԵՏՆԵՐԻ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ (Մատթ. 23. 1 -36, Ղուկ. 20. 4 5 -47)

38 Եւ սովորեցնելով՝ նա իր ուսուցման ընթացքում ասում էր. «Ձգո՛յ՛ջ եղէք այդ օրէնսագետներից, որ ուզում են աչքի զարնող զգեստներով ման գալ,

հրապարակներում յարգանքի ողջոյններ որոնել, 39 ժողովարաններում՝ առաջին աթոռները և ընթրիքների ժամանակ՝ պատուոյ տեղերը: 40 Նրանք ուտում են այրիների տները, ցուցադրաբար երկարացնում են աղօթքները, որպէսզի աւելի խիստ դատաստան ընդունեն»:

ԱՅՐԻ ԿՆՈՋ ԼՈՒՄԱՆ (Ղուկ. 21. 1 -4)

41 Յիսուս կանգնած էր գանձանակի դիմաց. դիտում էր, թէ ինչպէս ժողովուրդը պղինձ դրամ է գցում գանձանակի մէջ: Եւ շատ մեծահարուստներ շատ բան գցեցին: 42 Մի այրի կին եկաւ և երկու լումայ գցեց, որ մի գրոշ է: 43 Եւ Յիսուս իր մօտ կանչելով իր աշակերտներին՝ նրանց ասաց. «Ճշմարիտ են ասում ձեզ, որ այդ չքաւոր այրին աւելի շատ գցեց, քան գանձանակի մէջ միւս բոլոր դրամ գցողները, 44 քանի որ ամէնքը իրենց աւելորդից գցեցին, իսկ նա, իր չքաւորութիւնից, գցեց ամէն ինչ, որ ունէր՝ իր ամբողջ ապրուստը»:

ԱԻՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 13

ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՏԱՃԱՐԻ ԿՈՐԾԱՆՄԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 24. 1 -2, Ղուկ. 21. 5 -6)

13 Երբ նա տաճարից դուրս էր գալիս, իր աշակերտներից մէկը նրան ասաց. «Վարդապետ, տես ինչպիսի՞ քարեր են սրանք, և ինչպիսի՞ շինուածք»:
2 Յիսուս նրան պատասխան տուեց և ասաց. «Տեսնո՞ւմ ես այդ բոլոր շինութիւնները. ճշմարիտ են ասում ձեզ, որ դրանց քարը քարի վրայ չպիտի թողնուի, որ չքանդուի»:

ՍԿԻՉԲՆ ԵՐԿԱՆՑ (Մատթ. 24. 3 -14, Ղուկ. 21. 7 -1 9)

3 Եւ մինչ նստած էր նա Ձիթենեաց լերան վրայ, տաճարի դիմաց, Պետրոսն ու Յակոբոսը և Յովհաննէսն ու Անդրէասը, առանձին, հարցրին նրան. 4 «Ասա՛ մեզ, ե՞րբ պիտի լինի այդ, և ի՞նչ կը լինի նշանը, երբ կատարուելու լինի այդ բոլորը»:

5 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Չգոյշ կացէք, ոչ ոք ձեզ չխաբի, 6 որովհետև շատեր պիտի գան իմ անունով և պիտի ասեն՝ ես եմ Քրիստոսը, և շատերին պիտի մոլորեցնեն: 7 Սակայն երբ լսէք պատերազմների ձայներ կամ պատերազմների լուրեր, չխռովուէք, որովհետև այդ պէտք է որ լինի, բայց դեռ աշխարհի վախճանը չէ: 8 Ազգ ազգի դէմ պիտի ելնի և թագաւորութիւն՝ թագաւորութեան դէմ, և տեղ-տեղ երկրաշարժներ պիտի լինեն, սով և համաճարակ ու խռովութիւններ. բայց այդ բոլորը սկիզբն է երկանց: 9 Եւ դեռ ձեզ էլ պիտի մատնեն ատեանների, և ժողովարանների մէջ պիտի տանջուէք. և ինձ համար կուսակալների ու թագաւորների առաջ պիտի կանգնէք՝ ի վկայութիւն նրանց: 10 Բայց նախ պէտք է, որ Աւետարանը քարոզուի բոլոր հեթանոսների մէջ: 11 Եւ երբ ձեզ տանեն յանձնելու, առաջուց հոգ մի՛ արէք և մի՛ մտածէք, թէ ինչ պիտի խօսէք, այլ, ինչ որ ձեզ տրուի այդ նոյն ժամին, այն խօսեցէք, որովհետև դուք չէ, որ պիտի խօսէք, այլ՝ Սուրբ Հոգին: 12 Եղբայրն իր եղբօրը մահուան պիտի մատնի, և հայրը՝ որդուն. և որդիները հայրերի դէմ պիտի ելնեն ու պիտի սպանեն նրանց: 13 Եւ իմ անուան համար բոլորից պիտի ատուէք. բայց ով որ մինչև վերջ համբերի, նա կը փրկուի»:

ՍԵԾ ՍՐԲԱՊՇՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 24. 15 -28, Ղուկ. 21. 20-24)

14 «Եւ երբ տեսնէք սարսափելի պղծութիւնը՝ տեղ գտած այնտեղ, ուր չպէտք է լինէր (ով կարդում է, թող իմանայ), այն ժամանակ նրանք, որ Հրէաստանում են, լեռները թող փախչեն. 15 և ով տանիքի վրայ է, թող չիջնի և տուն չմտնի՝ այնտեղից բան վերցնելու. 16 և ով արտի մէջ է, թող ետ չդառնայ՝

իր զգեստները վերցնելու: 17 Բայց վա՛յ յղիներին և ստնտուներին այն օրերին: 18 Աղօթեցէ՛ք, որ ձմեռ ժամանակ չլինի դա: 19 Այդ օրերը պիտի լինեն օրեր այնպիսի նեղութիւնների, որոնց նմանը չի եղել երբեք արարչագործութեան սկզբից մինչև այժմ և չի էլ լինի: 20 Եւ եթէ Աստուած այդ օրերը իր ընտրեալների համար չկարճէր, ոչ մի մարդ չէր ազատուի. բայց նա իր ընտրեալների պատճառով, - որոնց ընտրեց, - կարճեց այդ օրերը: 21 Այն ժամանակ եթէ մէկը ձեզ ասի, թէ՛ "Ահա՛ այստեղ է Քրիստոսը կամ այնտեղ", չհաւատաք: 22 որովհետև սուտ քրիստոսներ և սուտ մարգարէներ պիտի ելնեն և նշաններ ու զարմանալի գործեր պիտի ցոյց տան՝ մոլորեցնելու նպատակով, եթէ հնար լինի, նոյնիսկ ընտրեալներին: 23 Բայց դուք զգո՛յ՛ջ եղէ՛ք. ահա առաջուց ձեզ ամէն ինչ ասացի»:

ՄԱՐԴՈՒ ՈՐԴՈՒ ԳԱԼՈՒՍԸ (Մատթ. 24. 29 -31, Ղուկ. 21. 25 -28)

24 «Բայց այդ օրերին, այդ նեղութիւնից յետոյ, արեգակը պիտի խաւարի, և լուսինն իր լոյսը չպիտի տայ: 25 Եւ աստղերը երկնքից վայր պիտի թափուեն, և երկնքում զօրութիւնները պիտի շարժուեն: 26 Եւ այն ժամանակ պիտի տեսնեն մարդու Որդուն՝ եկած ամպերի վրայով՝ զօրութեամբ և բազում փառքով: 27 Եւ այն ժամանակ պիտի ուղարկի իր հրեշտակներին ու պիտի հաւաքի իր ընտրեալներին չորս կողմերից, երկրի ծագերից մինչև երկնքի ծագերը»:

ԹԶԵՆՈՒ ԴԱՍԸ (Մատթ. 24. 32 -35, Ղուկ. 21. 29 -33)

28 «Բայց դուք այդ թզենո՛ւց սովորեցէ՛ք առակը. հէնց որ նրա ոստերը կակղեն, և նրա վրայ տերև դուրս գայ, իմանում էք, որ ամառը մօտ է. 29 նոյնպէս և դուք. երբ այս բոլորը կատարուած տեսնէք, իմացէ՛ք, որ նա մօտ է, դռների առջև:

30 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ չի անցնի այս սերունդը, մինչև որ այս բոլորը կատարուեն: 31 Երկինք ու երկիր կ'անցնեն, բայց իմ խօսքերը չեն անցնի»:

ԶՍՊԱՍՈՒԲԾ ՕՐԸ ԵՒ ԺԱՄԸ (Մատթ. 24. 36 -44)

32 «Սակայն այդ օրուայ և ժամի մասին ոչ ոք չգիտէ. ո՛չ հրեշտակները երկնքում և ո՛չ էլ՝ Որդին, այլ միայն՝ Հայրը:

33 Զգոյ՛ջ եղէ՛ք, հսկեցէ՛ք ու աղօթեցէ՛ք, քանի որ չգիտէք, թէ երբ է ժամանակը. 34 ինչպէս հեռու երկիր գնացած մի մարդ, որ կը թողնի իր տունը և իր ծառաներին իշխանութիւն կը տայ և իւրաքանչիւրին՝ իր գործը, և դռնապանին կը պատուիրի, որ արթուն լինի: 35 Արդ, արթո՛ւն կացէ՛ք, որովհետև չգիտէք, թէ տանտէրը երբ կը գայ երեկոյեա՞ն, թէ՞ կէսգիշերին, աքլորականչի՞ն, թէ՞ առաւօտեան դէմ: 36 Գուցէ՛ յանկարծակի գալով՝ ձեզ քնի մէջ գտնի: 37 Բայց ինչ որ ձեզ եմ ասում, ամենքին եմ ասում՝ արթո՛ւն կացէ՛ք»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 14

ԴԱՒԱՐՈՒԹԻՒՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ԴԷՄ (Մատթ. 26. 1 -5, Ղուկ. 22. 1 -2, Յովհ. 11. 45 -53)

14 Եւ երկու օր յետոյ զատիկ էր ու Բաղարջակերաց տօնը. քահանայապետները և օրէնսգէտները հնար էին որոնում, թէ ինչպէս նրան նենգութեամբ բռնելով սպանեն: 2 Բայց ասում էին. «Ո՛չ այս տօնին, որպէսզի ժողովրդի մէջ խռովութիւն չլինի»:

ՕԾՈՒՄ ԲԵԹԱՆԻԱՅՈՒՄ (Մատթ. 26. 6 -13, Յովհ. 12. 1 -8)

3 Եւ մինչ նա Բեթանիայում էր, բորոտ Սիմոնի տանը սեղան նստած, եկաւ մի կին, որ հետն ունէր նարդոսի ազնիւ, մեծարժէք իւղի մի շիշ. և շիշը կոտրելով՝ իւղը թափեց Յիսուսի գլխին: 4 Աշակերտները զայրացան և ասացին. «Այդ իւղը ինչո՞ւ այսպէս պիտի կորչէր. 5 կարելի էր այդ անուշահոտ իւղը վաճառել աւելի քան երեք հարիւր դահեկանի և տալ աղքատներին»: Եւ խիստ զայրանում էին կնոջ վրայ: 6 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Թո՛ղ տուէք դրան. ինչո՞ւ էք նեղութիւն տալիս, որովհետև նա ինձ համար մի բարի գործ արեց: 7 Ամէն ժամ աղքատներին ձեզ հետ ունէք և երբ ուզենաք, կարող էք նրանց բարիք անել: Բայց ինձ ամէն ժամ ձեզ հետ չունէք: 8 Դա, ինչ որ կարող էր, արեց. առաջուց խնկաւետեց իմ մարմինը ի նշան պատանքութիւն: 9 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ուր էլ քարոզուի այս Աւետարանը ամբողջ աշխարհում, ինչ որ նա արեց, այդ ևս պիտի պատմուի նրա յիշատակի համար»:

ՅՈՒՐԱՅԻ ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆԸ՝ ՄԱՏՆԵԼՈՒ ՅԻՍՈՒՍԻՆ (Մատթ. 26. 14 - 16, Դուկ. 22. 3 -6)

10 Եւ Յուդա Իսկարիովտացին՝ Տասներկուսից մէկը, գնաց քահանայապետների մօտ, որ Յիսուսին մատնի նրանց: 11 Երբ նրանք լսեցին, ուրախացան և խոստացան նրան դրամ տալ. և նա առիթ էր փնտռում, թէ ինչպէս յարմար ժամանակ մատնի նրան:

ՎԵՐՋԻՆ ԸՆԹՐԻՔԸ (Մատթ. 26. 17 -25, Դուկ. 22, 7 -14, 21 -23, Յովհ. 1 3. 21 -30)

12 Եւ Բաղարջակերաց տօնի առաջին օրը, երբ զատկի գառն էին մորթում, աշակերտները նրան ասացին. «Ո՞ր ես ուզում գնանք պատրաստենք, որ զատկական ընթրիքն ուտես»: 13 Եւ նա աշակերտներից երկուսին ուղարկեց ու նրանց ասաց. «Գնացէ՛ք այն քաղաքը և երբ այն քաղաքը մտնէք, կը պատահի ձեզ մի մարդ, որ ուսին ջրի սափոր ունի. գնացէ՛ք նրա յետևից: 14 Եւ նա ո՞ր տունը որ մտնի, տանտիրոջը կ'ասէք. "Վարդապետն ասում է՝ ո՞ր է այն իջևանը, ուր իմ աշակերտների հետ զատկական ընթրիքը պիտի ուտեմ": 15 Եւ նա ձեզ ցոյց կը տայ զարդարուած մի վերնատուն. այնտեղ պատարաստեցէ՛ք մեզ համար»: 16 Եւ նրա աշակերտները գնացին պատրաստելու. եկան այն քաղաքը և գտան՝ ինչպէս որ նա իրենց ասել էր. ու զատկական ընթրիքը պատրաստեցին:

17 Երբ երեկոյ եղաւ, նա եկաւ Տասներկուսի հետ միասին: 18 Եւ երբ սեղան նստեցին ու դեռ ուտում էին, Յիսուս ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ձեզանից մէկը մատնելու է ինձ. նա, որ ինձ հետ իսկ ուտում է»: 19 Եւ նրանք սկսեցին տրտմել ու ասել մէկը միւսի յետևից՝ միթէ ե՞ս եմ. և միւսը՝ թէ՛ միթէ ե՞ս եմ: 20 Նա պատասխան տուեց և ասաց. «Տասներկուսիցդ մէկը, որ ձեռքը ինձ հետ մտցրեց ականի մէջ: 21 Ճիշտ է, մարդու Որդին կը գնայ այս աշխարհից, ինչպէս որ նրա մասին գրուած է. բայց վա՛յ այն մարդուն, որի ձեռքով մարդու Որդին կը մատնուի. լաւ կը լինէր նրան, եթէ այդ մարդը ծնուած անգամ չլինէր»:

ՀԱՐՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԽՈՐՀՐԴԻ ՀԱՍՏԱՏՈՒՄ (Մատթ. 26. 26 -30, Դուկ. 22. 14 -20, Ա Կորնթ. 11. 23 -25)

22 Եւ մինչ դեռ ուտում էին, Յիսուս հաց վերցնելով՝ օրհնեց և կտրեց, տուեց նրանց ու ասաց. «Առէ՛ք, այս է իմ մարմինը»: 23 Եւ բաժակը վերցնելով՝ գոհութիւն յայտնեց, տուեց նրանց, և բոլորն էլ նրանից խմեցին: 24 Եւ Յիսուս ասաց նրանց. «Այս է Նոր Ուխտի իմ արիւնը, որ կը թափուի շատերի համար: 25 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ այլևս որթատունկի բերքից չեմ խմելու մինչև այն օրը, երբ կը խմեմ նոր գինին Աստծու արքայութեան մէջ»:

26 Եւ գոհութիւն մատուցելուց յետոյ ելան Չիթենեաց լեռը:

ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՑՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 26. 31 - 35, Ղուկ. 22. 31 -34, Յովհ. 13. 36 -38)

27 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Այս գիշեր ամենքդ գայթակղուելու էք իմ պատճառով, որովհետև գրուած է. "Պիտի հարուածեմ հովուին, և ոչխարները պիտի ցրուեն": 28 Բայց իմ յարութիւնից յետոյ ձեզնից ամառջ Գալիլիա պիտի գնամ»: 29 Պետրոսը պատասխանեց և ասաց նրան. «Թէկուզ բոլորն էլ գայթակղուեն, բայց ես չեմ գայթակղուի»: 30 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում քեզ, որ դու այս գիշեր իսկ, դեռ քաղաղը չկանչած, երեք անգամ պիտի ուրանաս ինձ»: 31 Իսկ Պետրոսն ամառել ևս պնդում էր ու ասում. «Թէ քեզ հետ մեռնել իսկ հարկ լինի, քեզ չեմ ուրանայ»: Եւ ամենքն էլ նոյնն էին ասում:

ԱՂՕԹՔ ԳԵԹՍԵՄԱՆԻՈՒՄ (Մատթ. 26. 36 -46, Ղուկ. 22. 39 -46)

32 Եկան այն տեղը, որը Գեթսեմանի էր կոչուում: Եւ նա աշակերտներին ասաց. «Նստեցէ՛ք այստեղ, մինչև ես աղօթեմ»: 33 Եւ նա իր հետ վերցրեց Պետրոսին, Յակոբոսին և Յովհաննէսին և սկսեց տխրել ու տագնապել: 34 Այն ժամանակ նրանց ասաց. «Տխուր է հոգիս մեռնելու աստիճան. մնացէ՛ք այստեղ և արթուն կացէ՛ք»: 35 Եւ փոքր-ինչ ամառջ գնալով՝ երեսի վրայ ընկաւ գետին. և աղօթում էր, որ, եթէ կարելի է, այդ ժամը իրենից հեռանայ: 36 Եւ ասում էր. «Աբբա՛, Հայր, ամէն ինչ քեզ կարելի է. այս բաժակը ինձնից հեռացրո՛ւ, բայց ոչ թէ ինչպէս ես եմ կամենում, այլ՝ ինչպէս դո՛ւ ես կամենում»: 37 Եւ Յիսուս եկաւ ու նրանց քնած գտաւ. և Պետրոսին ասաց. «Սիմոն, ննջո՞ւմ ես. չկարողացա՞ր մէկ ժամ արթուն մնալ: 38 Արթուն կացէ՛ք և աղօթեցէ՛ք, որպէսզի փորձութեան մէջ չընկնէք: Հոգին յօժար է, բայց մարմինը՝ տկար»: 39 Եւ նորից գնաց, աղօթքի կանգնեց ու նոյն բաներն ասաց: 40 Կրկին անգամ դարձաւ այնտեղ և նրանց քնի մէջ գտաւ. որովհետև նրանց աչքերը ծանրացել էին, և չէին իմանում, թէ ինչ պատասխան տան նրան: 41 Երրորդ անգամ եկաւ և նրանց ասաց. «Քնեցէ՛ք այսուհետև և հանգստացէ՛ք, քանի որ վախճանը հասել է. եկաւ ժամը, և ահա մարդու Որդին մատնուում է մեղաւորների ձեռքը: 42 Օ՛ն, վեր կացէ՛ք գնանք, որովհետև ահա մօտեցաւ նա, ով ինձ մատնելու է»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՏՆՈՒԵԼԸ ԵՒ ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԵԼԸ (Մատթ. 26. 47 -56, Ղուկ. 22. 47 -53, Յովհ. 18. 3 -12)

43 Եւ մինչ նա դեռ խօսում էր այս բաները, եկաւ Յուդա Իսկարիովտացին՝ Տասներկուսից մէկը, և իր հետ՝ սրերով, մահակներով զինուած ամբոխ՝ ուղարկուած քահանայապետների, օրէնսգետների ու ծերերի կողմից: 44 Մատնիչը նրանց նշան էր տուել ասելով՝ ում հետ ես համբուրուեմ, նա՛ է, բռնեցէ՛ք նրան և տարէ՛ք զգուշութեամբ: 45 Եւ մօտենալով նրան՝ իսկոյն ասաց. «Ռաբբի՛, Ռաբբի՛». և համբուրեց նրան: 46 Եւ նրանք ձեռք դրեցին նրա վրայ ու բռնեցին: 47 Ապա նրա շուրջը գտնուողներից մէկը սուրը քաշեց և զարկեց քահանայապետի ծառային ու նրա ականջը կտրեց: 48 Յիսուս դարձաւ և ասաց նրանց. «Սրերով և մահակներով դուրս էք եկել ինձ բռնելու որպէս աւազակի՞: 49 Ես միշտ ձեզ մօտ էի և ուսուցանում էի տաճարում. և ինձ չբռնեցիք. բայց այս եղաւ, որպէսզի մարգարէների Գրուածքները կատարուեն»: 50 Այն ժամանակ աշակերտները բոլորն էլ լքեցին նրան և փախան: 51 Եւ մի երիտասարդ գնում էր նրա յետևից՝ իր մերկ մարմնի վրայ մի սաւան զգած: Երիտասարդները նրան բռնեցին, 52 և նա թողնելով հագի կտորը՝ մերկ փախաւ նրանցից:

ՅԻՍՈՒՍ ԿԱՅԻՎՓԱՅԻ ԵՒ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 26. 57 -68, Ղուկ. 22. 54 -55, 63 -71, Յովհ. 18. 13 -14, 19 -24)

53 Եւ Յիսուսին տարան Կայիափա քահանայապետի մօտ. և նրա հետ հաւաքուած էին բոլոր քահանայապետները, օրէնսգէտներն ու ծերերը: 54 Իսկ Պետրոսը հեռուից նրա յետևից գնաց մինչև ներս, քահանայապետի գաւիթը: Եւ նստած էր սպասաւորների մօտ ու տաքանում էր կրակի բոցի առջև: 55 Իսկ քահանայապետներն ու ամբողջ ատենանը մի որևէ վկայութիւն էին փնտռում Յիսուսի դէմ, որպէսզի նրան սպանեն, բայց չէին գտնում. 56 քանի որ նրա դէմ շատեր սուտ վկայութիւն էին տալիս, բայց վկայութիւնները իրար նման չէին: 57 Ոմանք վեր կենալով՝ սուտ էին վկայում նրա դէմ ու ասում. 58 «Մենք լսեցինք դրանից, երբ ասում էր. "Ես կը քանդեմ այս ձեռակերտ տաճարը և երեք օրում կը շինեմ մէկ ուրիշը՝ անձեռակերտ": 59 Բայց և այնպէս նրանց վկայութիւնը նոյնանման չէր: 60 Ապա քահանայապետը կանգնելով մէջտեղում՝ Յիսուսին հարց տուեց ու ասաց. «Ոչինչ չե՞ս պատասխանում. այդ ինչե՞ր են վկայում դրանք քո դէմ»: 61 Եւ նա միայն լուռ էր մնում ու պատասխան չէր տալիս: Քահանայապետը կրկին անգամ հարցրեց նրան ու ասաց. «Դո՞ւ ես Քրիստոսը՝ օրհնեալ Աստծու Որդին»: 62 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Դու ասացիր, թէ ես եմ. բայց պիտի տեսնէք մարդու Որդուն՝ ամենագօր Աստծու աջ կողմում նստած և երկնքի ամպերի վրայով եկած»: 63 Եւ քահանայապետը իսկոյն պատռեց իր պատմուճանը և ասաց. «Էլ ի՞նչ պէտք են մեզ վկաներ: 64 Ահա ամէնքդ դրա բերանից լսեցիք հայիտութիւնը. ձեզ ինչպէ՞ս է թուում »: Եւ ամէնքը դատապարտեցին նրան, թէ մահապարտ է: 65 Եւ ոմանք սկսեցին թքել նրա երեսին, շորով գլուխը ծածկել, բռունցքով խփել ու ասել. «Մարգարէացի՜ր մեզ, Քրիստո՞սդ, այն ո՞վ է, որ քեզ խփեց »: Եւ սպասաւորները ապտակում էին նրան:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՑՈՒՄՆԵՐԸ (Մատթ. 26. 69 -75, Ղուկ. 22. 56 -62, Յովհ. 18. 15 -18, 25 -27)

66 Եւ մինչ Պետրոսը դեռ ներքևում, գաւթում էր, քահանայապետի մի աղախինը եկաւ և տեսաւ նրան տաքանալիս: 67 Նայեց նրան ու ասաց. «Դու էլ Յիսուս Նազովրեցու հետ էիր»: 68 Նա ուրացաւ և ասաց. «Չեմ ճանաչում նրան և չգիտեմ ինչ ես ասում դու»: Եւ երբ նա դրսի գաւիթը ելաւ, աքաղաղը կանչեց: 69 Աղախինը նորից տեսաւ նրան և սկսեց իր շուրջը գտնուողներին ասել. «Սա էլ նրանցից է»: 70 Եւ Պետրոսը դարձեալ ուրացաւ: Փոքր-ինչ յետոյ, նորից, նրանք, որ շուրջը կանգնել էին, ասացին Պետրոսին. «Իրօք, դու էլ նրանցից ես, քանի որ գալիլիացի ես, և քո խօսուածքն էլ նման է»: 71 Եւ նա սկսեց նզովք կարդալ, երդուել և ասել. «Չեմ ճանաչում այն մարդուն, որի մասին դուք խօսում էք»: 72 Եւ հէնց նոյն ժամին աքաղաղը երկրորդ անգամ կանչեց: Եւ Պետրոսը յիշեց այն խօսքը, որ Յիսուս ասել էր իրեն, թէ՛ «Աքաղաղը դեռ երկու անգամ չկանչած՝ դու երեք անգամ ինձ պիտի ուրանաս». և սկսեց լալ:

ԱԲՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 15

ՅԻՍՈՒՍ ՊԻՂԱՏՈՍԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 27. 1 -2, 11 -26, Ղուկ. 23. 1 -5, 13 -25, Յովհ. 18. 28-3 8, 1 9. 1 ա-16)

15 Եւ իսկոյն, վաղ առաւօտեան, ծերերի և օրէնսգէտների հետ միասին, քահանայապետները և ամբողջ ատենանը խորհուրդ անելով՝ կապեցին Յիսուսին և տարան յանձնեցին Պիղատոսին: 2 Պիղատոսը հարցրեց նրան և ասաց. «Դո՞ւ ես հրեաների թագաւորը»: Յիսուս պատասխան տուեց նրան և ասաց. «Դու ասում ես»: 3 Եւ քահանայապետները նրան շատ էին ամբաստանում, բայց նա ոչինչ չէր պատասխանում: 4 Իսկ Պիղատոսը դարձեալ հարցրեց նրան. «Ոչ մի պատասխան չե՞ս տալիս. տե՛ս, ինչքա՛ն են քեզ ամբաստանում»: 5 Եւ Յիսուս, այնուհետև, էլ ոչինչ չպատասխանեց, այնպէս որ Պիղատոսը շատ զարմացաւ:

6 Սակայն տօնի առիթով Պիղատոսը նրանց համար արձակում էր մի կալանաւոր, ում որ նրանք ուզում էին: 7 Եւ Բարաբբա անունով մէկը կար՝

բանտարկուած այն խռովարարների հետ, որոնք խռովութեան ժամանակ մի մարդ էին սպանել: 8 Ամբոխն սկսեց բարձր ձայնով աղաղակել և պահանջել, որ, ինչպէս սովորութիւն էր անել, Բարաբբային արձակի: 9 Պիղատոսը պատասխանեց և ասաց նրանց. «Ուզո՞ւմ էք, որ հրեաների արքային արձակեմ ձեզ համար»: 10 քանի որ նա գիտէր, թէ նախանձից մատնեցին նրան քահանայապետները, 11 որոնք և ամբոխին համոզեցին, որ Բարաբբային արձակի իրենց համար: 12 Պիղատոսը դարձեալ խօսք առաւ և ասաց նրանց. «Իսկ ի՞նչ էք ուզում, որ անեն հրեաների արքային»: 13 Եւ նրանք, քահանայապետներից դրդուած, դարձեալ աղաղակեցին. «Խա՛չը հանիր դրան»: 14 Պիղատոսը նրանց ասաց. «Ի՞նչ չար բան է արել նա»: Եւ նրանք առաւել ևս աղաղակում էին ու ասում. «Խա՛չը հանիր դրան»: 15 Իսկ Պիղատոսը, որովհետև ուզեց ամբոխին գոհացնել, նրանց համար Բարաբբային արձակեց: Իսկ Յիսուսին ծեծել տալով՝ նրանց ձեռքը յանձնեց, որպէսզի խաչը հանուի:

ՓՇԷ ՊՍԱԿ (Մատթ. 27. 27 -31, Յովհ. 1 9. 2 -3)

16 Եւ զինուորները նրան ներսի գաւիթը տարան, ուր պալատի բակն էր. մէկտեղ կանչեցին ամբողջ գունդը, 17 և նրան հագցրին կարմիր քղամիդ և ծիրանի ու նրա գլխին փշերից պատրաստուած պսակ դրեցին 18 և սկսեցին նրան ողջոյն տալ ու ասել. «Ողջո՛յն քեզ, հրեաների թագաւորդ»: 19 Եւ եղէգով հարուածում էին նրա գլխին, թքում էին երեսին ու ծնկի գալով՝ երկրպագում էին նրան: 20 Եւ նրան ծաղրուծանակի ենթարկելուց յետոյ, քղամիդն ու ծիրանին հանեցին և նրան իր զգեստները հագցրին ու դուրս տարան, որ խաչը հանեն նրան:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԽԱՉՈՒԵԼԸ (Մատթ. 27. 32 -44, Ղուկ. 23. 26-43, Յովհ. 19. 17 -27)

21 Եւ ստիպեցին Սիմոն Կիրենացուն՝ Ալեքսանդրի և Ռուփոսի հօրը, որը ազարակից էր գալիս ու այդ տեղով էր անցնում, որ Յիսուսի խաչափայտը կրի: 22 Եւ նրան տարան Գողգոթա, մի տեղ, որ թարգմանում է կառափնատեղի: 23 Ձմուռնով խառնուած գինի տուին նրան, բայց նա չվերցրեց:

24 Եւ նրան խաչը հանեցին: Եւ նրա հագուստները բաժանեցին՝ դրանց վրայ վիճակ գցելով, թէ ով ի՞նչ պիտի վերցնի: 25 Առաւօտեան ժամը ինն էր, երբ նրան խաչեցին: 26 Եւ կար նրա դատապարտութեան մասին գրութիւն՝ գրուած այսպէս. «Հրեաների թագաւորն է»: 27 Եւ նրա հետ խաչեցին երկու աւագակներ, մէկը՝ նրա աջում և միւրը՝ ձախում: 28 Եւ կատարուեց գրուածը, թէ՛ «Անօրէնների հետ դասուեց»: 29 Եւ ովքեր անցնում էին, հայիոյում էին նրան, շարժում իրենց գլուխները և ասում. «Վա՛հ, որ քանդում էիր տաճարը և երեք օրում շինում, 30 ազատիր ինքդ քեզ և իջիր այդ խաչից»: 31 Նոյնպէս և քահանայապետները, իրենք իրենց մէջ, օրէնսգէտների հետ միասին, ծաղր էին անում ու ասում. «Ուրիշներին ազատեց, ինքն իրեն չի կարողանում ազատել: 32 Այդ Քրիստոսը՝ Իսրայէլի այդ թագաւորը, թող այժմ իջնի խաչից, որպէսզի տեսնենք և հաւատանք դրան»: Եւ նրա հետ խաչուածներն էլ նախատում էին նրան:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՀԸ (Մատթ. 27. 4 5 -56, Ղուկ. 23. 4 4 -49, Յովհ. 1 9. 28-30)

33 Երբ կէսօր եղաւ, խաւար պատեց ամբողջ երկիրը, մինչև ժամը երեքը: 34 Եւ ժամը երեքին Յիսուս բարձրաձայն աղաղակեց և ասաց. «Էլի՛, Էլի՛, լա՞մնա սաբաթթանի», որ թարգմանում է՝ Աստուա՛ծ իմ, Աստուա՛ծ իմ, ինչո՞ւ թողեցիր ինձ: 35 Եւ նրանցից ոմանք, որ նրա շուրջն էին կանգնել, երբ լսեցին այդ, ասացին. «Եղիային է կանչում»: 36 Եւ մէկը առաջ վազելով՝ սպունգը թաթախեց քացախի մէջ, անցկացրեց եղէգի ծայրին, տուեց նրան, որ խմի, ու ասաց. «Թողէ՛ք տեսնենք, արդեօք Եղիան կը գա՞յ նրան իջեցնելու»:

37 Եւ Յիսուս բարձր ծայն արձակեց ու հոգին աւանդեց: 38 Եւ տաճարի վարագոյրը վերեւից մինչև ներքև երկուսի պատռուեց: 39 Եւ այնտեղ կանգնած հարիւրապետը տեսնելով, թէ ինչպէս նա աղաղակեց և հոգին աւանդեց, ասաց. «Իրօք այս մարդը Աստծու Որդի էր»: 40 Կային և կանայք, որոնք դիտում էին հեռուից: Նրանց մէջ էին Մարիամ Մագդաղենացին, Կրտսեր Յակոբոսի և Յովսէի մայրը՝ Մարիամը, ինչպէս և Սաղոմէն, 41 որոնք, երբ Յիսուս Չալիլիայում էր, նրա յետևից էին գնում և ծառայում նրան. կային նաև շատ այլ կանայք, որոնք նրա հետ Երուսաղէմ էին ելել:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԹԱՂՈՒՄԸ (Մատթ. 27. 57 -61, Ղուկ. 23. 50-56, Յովհ. 1 9. 3 8-42)

42 Եւ երբ երեկոյ եղաւ, - քանի որ ուրբաթ էր, և շաբաթամուտն էր սկսւում, - 43 արիմաթիացի Յովսէփը, որ մի պարկեշտ մարդ էր ու հրեաների ժողովի անդամ և որ ինքն էլ Աստծու արքայութեանն էր սպասում, համարձակուեց մտնել Պիղատոսի մօտ և ուզեց Յիսուսի մարմինը: 44 Եւ Պիղատոսը զարմացաւ, որ Յիսուս այդչափ շուտ էր մեռել. և իր մօտ կանչելով հարիւրապետին՝ հարցրեց նրան ու ասաց. «Իրօք այդչափ շուտ մեռաւ»: 45 Երբ այդ ստուգեց հարիւրապետից, մարմինը շնորհեց Յովսէփին: 46 Եւ Յովսէփը կտաւ գնեց ու նրան իջեցնելով՝ պատեց այդ կտաւով ու դրեց մի գերեզմանի մէջ, որ փորուած էր ժայռի մէջ: Եւ մի քար գլորեց գերեզմանի դռան առաջ: 47 Իսկ Մարիամ Մագդաղենացին և Յակոբոսի ու Յովսէի մայր Մարիամը տեսան այն տեղը, ուր նա դրուեց:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՄԱՐԿՈՍԻ 16

ԹԱՓՈՒՐ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ ԵՒ ՅԻՍՈՒՍԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 28. 1 -8, Ղուկ. 24. 1 -12, Յովհ. 20. 1 -10)

16 Եւ երբ շաբաթն անցաւ, Մարիամ Մագդաղենացին, Յակոբոսի մայր Մարիամը և Սաղոմէն գնացին խնկի պատրաստութիւն տեսան, որպէսզի գան և օծեն նրա մարմինը: 2 Եւ կիրակի օրը, առաւօտեան, արևածագին եկան գերեզման: 3 Եւ ասում էին միմեանց. «Քարը գերեզմանի դռնից մեզ համար ո՞վ պիտի գլորի»: 4 Եւ նայեցին ու տեսան, որ գերեզմանից քարը գլորուած էր. և այն շատ մեծ էր: 5 Եւ ներս, գերեզման մտնելով՝ տեսան մի երիտասարդի, որ նստած էր աջ կողմը՝ սպիտակ պատմուձան հագած. և զարհուրեցին: 6 Եւ նա ասաց նրանց. «Մի՛ վախեցէք, դուք Յիսուսին էք փնտռում՝ խաչուած Նազովրեցուն. նա յարութիւն առաւ, այստեղ չէ: Ահաւասիկ այն տեղը, ուր նրան դրել էին: 7 Բայց գնացէք ասացէ՛ք նրա աշակերտներին և Պետրոսին, թէ՛ ահա նա ձեզնից առաջ գնում է Չալիլիա. այնտեղ կը տեսնէք նրան, ինչպէս ձեզ ասել էր»: 8 Եւ երբ այս լսեցին, ելան ու փախան գերեզմանից, քանի որ սարսափահար էին եղել. և ոչ ոքի բան չասացին, որովհետև վախենում էին:

ՅԱՐՈՒՅԵԱԼ ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԵՒՈՒՄ Է ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻՆ (Մատթ. 28. 9 -10, Ղուկ. 24. 13 -35, Յովհ. 20. 11 -18)

9 Կիրակի առաւօտեան յարութիւն առած լինելով՝ Յիսուս նախ երևաց Մարիամ Մագդաղենացուն, որից եօթը դէ էր հանել: 10 Եւ սա գնաց ու պատմեց նրանց, որ Յիսուսի հետ էին և դռնա սգում ու լաց էին լինում: 11 Երբ նրանք լսեցին, թէ նա կենդանի է և երևացել է Մարիամին, չհաւատացին:

12 Յետոյ Յիսուս այլ կերպարանքով երևաց նրանց, որոնք հանդ էին գնում: 13 Սրանք էլ եկան ու պատմեցին ուրիշների. բայց նրանք էլ չհաւատացին:

ՏԻԵԶԵՐՈՎԱԿԱՆ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆ (Մատթ. 28. 16 -20, Ղուկ. 24. 36 -49, Յովհ. 20. 1 9 -23, Գործք 1. 6 -8)

14 Յետոյ, մինչ Տասնմէկը սեղան էին նստել, Յիսուս նրանց երևաց և յանդիմանեց նրանց իրենց անհաւատութեան և խստասրտութեան համար, որովհետև չէին հաւատացել նրանց, որոնց ինքը երևացել էր՝ մեռելներից յարութիւն առած:

15 Եւ նրանց ասաց. «Գնացէ՛ք ամբողջ աշխարհով մէկ և քարոզեցէ՛ք Աւետարանը բոլոր մարդկանց: 16 Ով հաւատայ և մկրտուի, պիտի փրկուի, և ով չհաւատայ, պիտի դատապարտուի: 17 Սրանք են նշանները, որոնք պիտի ուղեկցեն նրանց, որոնք հաւատում են. իմ անունով դներ պիտի հանեն, լեզուներ պիտի խօսեն, 18 իրենց ձեռքերին օձեր պիտի բռնեն, և եթէ մահացու թոյն խմեն, դա նրանց չպիտի վնասի. հիւանդների վրայ ձեռք պիտի դնեն և բժշկեն»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԸ (Ղուկ. 24. 50-53, Գործք 1. 9 -11)

19 Եւ ինքը Տէր Յիսուս, նրանց հետ խօսելուց յետոյ, դէպի երկինք վերացաւ և նստեց Հօր աջ կողմը: 20 Իսկ նրանք ելան ու քարոզեցին Աւետարանը ամբողջ աշխարհում՝ Տիրոջ գործակցութեամբ. և իրենց ուղեկցող բոլոր նշաններով հաստատում էին Խօսքը:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ

ՆԱԽԱԲԱՆ

1 Քանի որ շատերը ձեռնարկեցին շարադրել մեզանում կատարուած դէպքերի պատմութիւնը, 2 ինչպէս մեզ ասանդեցին նրանք, որ սկզբից խօսքի ականատեսներն ու սպասաւորները եղան, 3 եւ էլ, որ սկզբից ստուգութեամբ հետամուտ էի եղել ամէն բանի, կամեցայ կարգով քեզ գրել, ո՛վ գերազանց թէոփիլէ, 4 որպէսզի ճանաչես ճշմարտութիւնն այն խօսքերի, որոնց աշակերտեցիր:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ԱԲԵՏՈՒՄԸ

5 Հրէաստանի Հերովդէս թագաւորի օրով, Աբիայի քահանայական ընտանիքից Ջաքարիա անունով մի քահանայ կար, որի կինը Ահարոնի դստրերից էր. նրա անունը Եղիսաբէթ էր: 6 Եւ երկուսն էլ Աստծու առաջ արդար էին ու անարատ կերպով ընթանում էին Տիրոջ բոլոր պատուիրանների և օրէնքների ճանապարհով: 7 Նրանք որդի չունէին, որովհետև Եղիսաբէթը անով էր, և երկուսն էլ իրենց առաջացած տարիքում էին:

8 Եւ մինչ Ջաքարիան Աստծու առջև իր քահանայական պաշտօնն էր կատարում, իր կարգի օրերը հասած լինելով՝ 9 ըստ քահանայութեան օրէնքի նրան վիճակուեց մտնել Տիրոջ տաճարը և խնկարկել: 10 Եւ խնկարկութեան ժամին ժողովրդի ամբողջ բազմութիւնը դրսում աղօթքի էր կանգնած: 11 Եւ Տիրոջ հրեշտակը երևաց նրան՝ խնկերի սեղանի աջ կողմում կանգնած: 12 Երբ Ջաքարիան նրան տեսաւ, խռովուեց, և վախ ընկաւ նրա մէջ: 13 Տիրոջ հրեշտակը նրան ասաց. «Մի՛ վախեցիր, Ջաքարիա՛, որովհետև քո աղօթքը լսելի եղաւ. քո կինը՝ Եղիսաբէթը, մի որդի կը ծնի քեզ, և նրա անունը Յովհաննէս կը դնես: 14 Նա քեզ համար ուրախութիւն և ցնծութիւն կը լինի, և շատերը կ'ուրախանան իր ծննդով, 15 որովհետև նա Տիրոջ առաջ մեծ կը լինի, զինի և օղի չի խմի և մօր որովայնից սկսած Սուրբ Հոգով կը լցուի 16 և Իսրայէլի որդիներից շատերին կը դարձնի դէպի իրենց Տէր Աստուածը: 17 Նա Եղիայի հոգով և զօրութեամբ պիտի գնայ նրա առաջից, որպէսզի հայրերի սրտերը որդիներին դարձնի ու անհնազանդներին՝ արդարների իմաստութեանը՝ Տիրոջ համար պատրաստ մի ժողովուրդ կազմելու»: 18 Եւ Ջաքարիան ասաց հրեշտակին. «Ես ի՞նչ կերպ կ'իմանամ այդ, քանի որ ես ծեր եմ, և կինս էլ առաջացած տարիքում է»: 19 Հրեշտակը նրան պատասխանեց և ասաց. «Ես Գաբրիէլն եմ, որ կանգնում եմ Աստծու առաջ. ես ուղարկուեցի խօսելու քեզ հետ և այդ բանը քեզ աստելու: 20 Եւ ահա՛, դու համր կը լինես և չես կարողանայ խօսել մինչև այն օրը, երբ այդ կատարուի, քանի որ դու չհաւատացիր իմ խօսքերին, որ կ'իրականան իրենց ժամանակին»:

21 Իսկ ժողովուրդը սպասում էր Ջաքարիային. զարմանում էին, որ տաճարում նա ուշանում է: 22 Եւ երբ նա դուրս եկաւ, չէր կարողանում խօսել նրանց հետ: Եւ նրանք իմացան, թէ տաճարում տեսիլք էր տեսել. և նա նշանացի էր խօսում նրանց հետ ու մնում էր պապանձուած: 23 Եւ երբ պաշտամունքի իր օրերը լրացան, գնաց իր տունը: 24 Այդ օրերից յետոյ նրա կինը՝ Եղիսաբէթը յղիացաւ: Հինգ ամիս նա թաքցնում էր ինքն իրեն և ասում. 25 «Այս ի՞նչ բան արեց Տէրը ինձ իմ այս օրերին, երբ նայեց ինձ վրայ՝ վերացնելով իմ նախատինքը մարդկանց միջից»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԾՆՆԴԵԱՆ ԱԲԵՏՈՒՄԸ

26 Վեցերորդ ամսին Գաբրիէլ հրեշտակը Աստծու կողմից ուղարկուեց Գալիլիայի մի քաղաքը, որի անունը Նազարէթ էր, 27 մի կոյսի մօտ, որ

նշանուած էր Յովսէփ անունով մի մարդու հետ՝ Դաւթի տնից: Եւ այդ կոյսի անունը Մարիամ էր: 28 Եւ հրեշտակը, գալով նրա մօտ, ասաց. «Ուրախացիր, ո՛վ շնորհընկալ, Տէրը քեզ հետ է»: 29 Իսկ նա այս խօսքերի վրայ խռովուեց և մտքում խորհում էր, թէ ինչ բան էր այս ողջոյնը: 30 Եւ հրեշտակը նրան ասաց. «Մի՛ վախեցիր, Մարիամ, որովհետև Աստուծոց դու շնորհ գտար: 31 Եւ ահա՛ դու կը յղիանաս և կը ծնես մի որդի ու նրա անունը Յիսուս կը դնես: 32 Նա մեծ կը լինի և Բարձրեալի որդի կը կոչուի: Եւ Տէր Աստուած նրան կը տայ նրա հօր՝ Դաւթի աթոռը, և նա յաւիտեան կը թագաւորի Յակոբի տան վրայ, 33 ու նրա թագաւորութիւնը վախճան չի ունենայ»: 34 Իսկ Մարիամը հրեշտակին ասաց. «Ինչպէ՞ս այդ կը պատահի ինձ, քանի որ ես տղամարդ չեմ ճանաչում»: 35 Հրեշտակը պատասխանեց և նրան ասաց. «Սուրբ Հոգին կը գայ քո վրայ, և Բարձրեալի զօրութիւնը հովանի կը լինի քեզ, որովհետև նա, որ քեզնից է ծնուելու, սուրբ է և Աստուծու որդի կը կոչուի: 36 Եւ ահա քո ազգական Եղիսաբեթը. նա ևս յղի է իր ծերութեան մէջ, և այս՝ յղիութեան վեցերորդ ամիսն է նրա, որ ամուլ էր կոչուած. 37 որովհետև Աստուծու համար անկարելի բան չկայ»: 38 Եւ Մարիամն ասաց. «Ահաւասիկ ես մնում եմ Տիրոջ աղախինը, թող քո խօսքի համաձայն լինի ինձ»: Եւ հրեշտակը հեռացաւ նրանից:

ՄԱՐԻԱՄԻ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԵՂԻՍԱԲԵԹԻՆ

39 Այդ օրերին Մարիամը վեր կացաւ և շտապով գնաց Յուդայի լեռնային շրջանի քաղաքներից մէկը, 40 մտաւ Ջաքարիայի տունը ու Եղիսաբեթին ողջոյն տուեց: 41 Եւ երբ Եղիսաբեթը Մարիամի ողջոյնը լսեց, մանուկը խաղաց նրա որովայնում, և Եղիսաբեթը լցուեց Սուրբ Հոգով 42 և բարձր ձայնով աղաղակեց ու ասաց. «Օրհնեա՛լ ես դու կանանց մէջ, և օրհնեա՛լ է քո որովայնի պտուղը: 43 Որտեղի՞ց ինձ այս ուրախութիւնը, որ իմ Տիրոջ մայրը ինձ մօտ գայ. 44 որովհետև ահաւասիկ, երբ քո ողջոյնի ձայնը հասաւ իմ ականջին, մանուկը ցնծալով խաղաց իմ որովայնում: 45 Եւ երանի՛ նրան, որ կը հաւատայ, թէ Տիրոջ կողմից իրեն ասուածները կը կատարուեն»:

ՄԱՐԻԱՄԻ ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆԸ

46 Եւ Մարիամն ասաց. «Իմ անձը կը փառաւորի Տիրոջը, 47 և իմ հոգին ցնծաց իմ Փրկիչ Աստուծով, 48 որովհետև նա իր հայեացքը դարձրեց իր աղախնի խոնարհութեան վրայ: Եւ ահա, այսուհետև բոլոր սերունդները ինձ երանի կը տան, 49 որովհետև ամենագոր Աստուած մեծամեծ գործեր արեց ինձ համար, և նրա անունը սուրբ է:

50 Նրա ողորմութիւնը սերնդից սերունդ իր երկիւղածների վրայ է: 51 Նա իր բազուկով զօրութիւն ի գործ դրեց, ցրեց ամբարտաւաններին իրենց սրտի խորհուրդներով. 52 հզօրներին տապալեց իրենց աթոռներից և բարձրացրեց խոնարհներին: 53 Քաղցածներին լիացրեց բարիքներով և մեծահարուստներին ձեռնունայն արձակեց:

54 Նա պաշտպան կանգնեց իր ծառային՝ Իսրայէլին, յիշելով իր ողորմութիւնները, 55 ինչպէս ասել էր մեր հայրերին՝ Աբրահամին և նրա սերնդին, յաւիտեան»:

56 Մարիամը զրեթէ երեք ամիս մնաց Եղիսաբեթի մօտ և դարձաւ իր տունը:

ՅՈՎՎԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻ ԾՆՈՒՆԴԸ ԵՒ ԹԼՓԱՏՈՒՄԸ

57 Եղիսաբեթի ծննդաբերելու ժամանակը լրացաւ, և նա մի որդի ծնեց. 58 և նրա շուրջը գտնուողներն ու նրա ազգատոհմը լսեցին, որ Տէրն իր մեծ ողորմութիւնը ցոյց տուեց նրա հանդէպ, և ուրախանում էին նրա հետ:

59 Եւ ութերորդ օրը եկան մանկանը թլփատելու. և նրան իր հօր անունով Ջաքարիա էին կոչում: 60 Բայց նրա մայրը պատասխանեց և ասաց. «Ո՛չ, այլ

Յովհաննէս պէտք է կոչուի»: 61 Նրան ասացին. «Սակայն քո ազգատոհմի մէջ չկայ մէկը, որի անունը Յովհաննէս լինի»: 62 Նշանացի ականարկեցին նրա հօրը, թէ ինչ կը կամենայ նրան կոչել: 63 Իսկ նա մի տախտակ ուզեց և վրան գրեց. «Դրա անունը Յովհաննէս է»: Եւ բոլորը զարմացան: 64 Եւ իսկոյն նրա բերանը բացուեց ու նրա լեզուն՝ նոյնպէս. և խօսում էր ու օրհնում Աստծուն: 65 Եւ ահ ընկաւ բոլորի մէջ, որ լսեցին այս, և նրանց մէջ, որ բնակուում էին նրանց շուրջը: Եւ Հրէաստանի ամբողջ լեռնակողմում այս բոլոր բաները պատմուում էին: 66 Եւ բոլոր լսողները պահում էին իրենց սրտում այս ամէնը և ասում էին. «Արդեօք ի՞նչ կը լինի այս մանուկը»: Եւ Տիրոջ ձեռքը նրա հետ էր:

ԶԱՔԱՐԻԱՅԻ ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆԸ

67 Զաքարիան՝ նրա հայրը, Սուրբ Հոգով լցուեց, մարգարէացաւ և ասաց. 68 «Օրհնեալ է Իսրայէլի Տէր Աստուածը որ այցի եկաւ մեզ և փրկութիւն բերեց իր ժողովրդին:

69 Եւ իր ծառայ Ղաւթի տնից մեզ համար մի հօգօր փրկիչ հանեց, 70 ինչպէս որ խօսել էր սրբերի բերանով, որոնք հին դարերում նրա մարգարէներն էին. 71 փրկութիւն՝ մեր թշնամիներից և բոլոր մեզ ատողների ձեռքից՝ 72 ողորմութիւն անելու համար մեր հայրերին և յիշելու իր սուրբ ուխտը. 73 այն երդումը, որ արել էր մեր հօրը՝ Աբրահամին, 74 որպէսզի թշնամիների ձեռքից փրկուած՝ կարողանանք առանց երկիւղի ծառայել նրա առաջ, 75 սրբութեամբ և արդարութեամբ, մեր կեանքի բոլոր օրերում:

76 Եւ դու, ո՛վ մանուկ, Բարձրեալի մարգարէն պիտի կոչուես, որովհետև պիտի գնաս Տիրոջ առաջից՝ պատրաստելու նրա ճանապարհները, 77 տալու նրա ժողովրդին փրկութեան գիտութիւնը՝ նրանց մեղքերի թողութեան համար, 78 մեր Աստծու գթառատ ողորմութեան շնորհիւ, որով բարձունքից արեգակը մեզ կ'այցելի ծագելու նրանց վրայ, 79 որոնք նստած են խաւարի և մահուան ստուերների մէջ, ուղղելու մեր ոտքերը դէպի խաղաղութեան ճանապարհները»:

80 Եւ մանուկը աճում ու զօրանում էր հոգով և մնում էր ամայի տեղերում մինչև Իսրայէլում նրա երևալու օրը:

ԱԷՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 2

ՅԻՍՈՒՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ ԵՒ ՀՈՎԻԻՆԵՐԻ ԱՅՅԸ

(Մատթ. 1. 18-25)

2 Այն օրերին Օգոստոս կայսեր կողմից հրաման ելաւ՝ ամբողջ երկրում մարդահամար անելու համար: 2 Այս առաջին մարդահամարը տեղի ունեցաւ, երբ Կիրենիոսը կուսակալ էր Ասորիքում: 3 Եւ բոլորը գնում էին արձանագրուելու մարդահամարի՝ իւրաքանչիւրն իր քաղաքում: 4 Յովսէփն էլ Ղաւթի տնից և ազգատոհմից լինելով՝ Գալիլիայի Նազարէթ քաղաքից ելաւ գնաց դէպի Հրէաստան՝ Ղաւթի քաղաքը, որը Բեթղեհէմ է կոչուում, 5 մարդահամարի մէջ արձանագրուելու Մարիամի հետ, որ նրա հետ նշանուած էր և յղի էր: 6 Եւ երբ նրանք այնտեղ հասան, նրա ծննդաբերելու օրերը լրացան, 7 և նա ծնեց իր անդրանիկ որդուն, խանձարուրի մէջ փաթաթեց նրան ու դրեց մսուրի մէջ, որովհետև իջևանում նրանց համար տեղ չկար:

8 Եւ այդ շրջանում բացօթեայ բնակուող հովիւներ կային, որոնք իրենց հօտերի գիշերային պահպանութիւնն էին անում: 9 Եւ Տիրոջ հրեշտակը երևաց նրանց, Տիրոջ փառքը ծագեց նրանց շուրջը, ու նրանք սաստիկ վախեցան: 10 Եւ հրեշտակը ասաց նրանց. «Մի՛ վախեցէք, որովհետև ահա ձեզ մեծ ուրախութիւն են աւետում, որը ամբողջ ժողովրդինը կը լինի. 11 որովհետև այսօր Ղաւթի քաղաքում ձեզ համար ծնուեց մի Փրկիչ, որ օծեալ Տէրն է: 12 Եւ սա՛ ձեզ համար նշան կը լինի. խանձարուրով փաթաթած և մսուրի մէջ դրուած մի մանուկ կը գտնէք»: 13 Եւ յանկարծակի այդ հրեշտակի հետ երևաց երկնային զօրքերի մի բազմութիւն, որ օրհնում էր Աստծուն ու ասում. 14 «Փա՛ռք Աստծուն՝

բարձունքներում, և երկրի վրայ խաղաղութիւն և հաճութիւն՝ մարդկանց մէջ» : 15 Եւ երբ հրեշտակները նրանցից հեռանալով երկինք բարձրացան, հովիւներն ասացին միմեանց. «Եկէ՛ք գնանք մինչև Բեթղեհէմ և տեսնենք, թէ ինչ բան է այս եղածը, որ Տէրը մեզ ցոյց տուեց»: 16 Եւ նրանք շտապով եկան ու գտան Մարիամին ու Յովսէփին և մտուրի մէջ դրուած մանկանը: 17 Եւ ճանաչեցին նրան այն խօսքից, որ իրենց ասուել էր մանկան մասին: 18 Եւ բոլոր լսողները զարմանում էին այն բաների վրայ, որ հովիւները ասացին իրենց: 19 Իսկ Մարիամը այս բոլոր ասուածները պահում էր իր մէջ և իր սրտում խորհում: 20 Եւ հովիւները վերադարձան. փառաւորում և օրհնում էին Աստծուն այն ամենի համար, որ լսեցին ու տեսան, ինչպէս իրենց պատմուել էր:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԹԼՓԱՏՈՒՄԸ ԵՒ ԸՆԾԱՅՈՒՄԸ ՏԱՃԱՐԻՆ

21 Եւ երբ ութ օրերը լրացան, և նա թլփատուեց, նրա անունը Յիսուս դրուեց, ինչպէս հրեշտակի կողմից կոչուել էր, երբ դեռ չէր յղացուել մօր որովայնում:

22 Երբոր նրանց սրբագործման օրերը լրացան, Մովսէսի Օրէնքի համաձայն՝ նրան Երուսաղէմ տարան՝ Տիրոջը ներկայացնելու համար, 23 ինչպէս գրուած էր Տիրոջ Օրէնքում. «Ամէն արու զաւակ, որ արգանդ է բացում, Տիրոջ համար սուրբ պիտի կոչուի»: 24 Եւ Տիրոջ Օրէնքում ասուածի համաձայն՝ ընծայ պէտք է տալ մի զոյգ տատրակ կամ աղաւնու երկու ձագ:

ՍԻՄԷՈՆ ԾԵՐՈՒՆՈՒ ՄԱՐԳԱՐԷԱՑՈՒՄԸ ԵՒ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆԸ

25 Արդ, Երուսաղէմում Սիմէոն անունով մի մարդ կար, և այդ մարդը արդար ու աստուածավախ էր և ակնկալում էր Իսրայէլի միսիթարութիւնը. և Սուրբ Հոգին էր նրա մէջ: 26 Եւ Սուրբ Հոգուց հրամայուած էր իրեն մահ չտեսնել, մինչև որ տեսնէր Տիրոջ Օծեալին: 27 Նա Հոգով առաջնորդուած՝ եկաւ տաճարը, և երբ ծնողները բերին Յիսուս մանկանը՝ նրա վրայ կատարելու ինչ որ օրէնքի սովորութեան համաձայն էր, 28 Սիմէոնը նրան իր գիրկն առաւ, օրհնեց Աստծուն և ասաց.

29 «Այժմ, ո՛վ Տէր, խաղաղութեամբ արծակիի քո ծառային՝ ըստ քո խօսքի. 30 որովհետև այքերս տեսան փրկութիւնը քո, 31 որ պատրաստեցիր բոլոր ժողովուրդների առաջ, 32 լոյս, որ կը լինի յայտնութիւն հեթանոսների համար և փառք՝ Իսրայէլի քո ժողովրդի համար»:

33 Եւ նրա հայրն ու մայրը զարմացած էին այն խօսքերի համար, որ ասում էին նրա մասին: 34 Սիմէոնը նրանց օրհնեց և ասաց նրա մօրը՝ Մարիամին. «Ահա՛ սա նա է, որ պատճառ է դառնալու Իսրայէլի մէջ շատերի անկման ու բարձրացման և նշան՝ հակառակութեան: 35 Իսկ քո հոգու միջով էլ սուր պիտի անցնի, որպէսզի բազում սրտերի խորհուրդներ յայտնի դառնան»:

ԱՆՆԱՅԻ ՄԱՐԳԱՐԷԱՑՈՒՄԸ

36 Եւ այնտեղ կար մի մարգարէուհի՝ Աննա անունով՝ Փանուէլի դուստրը, Ասերի ազգատոհմից. սա տարիքով շատ առաջացած էր և ամուսնու հետ միայն եօթը տարի էր ապրել՝ սկսած իր կուսութիւնից: 37 Նա մօտ ութսունչորս տարեկան մի այրի էր, որ չէր հեռանում տաճարից, այլ ծոմապահութեամբ և աղօթքով գիշեր-ցերեկ ծառայում էր Աստծուն: 38 Սա ևս նոյն ժամին վեր կացաւ եկաւ, զոհութիւն էր մատուցում Տիրոջը և խօսում էր մանկան մասին բոլոր նրանց հետ, որոնք Երուսաղէմի փրկութեանն էին սպասում:

39 Եւ երբ ամէն ինչ կատարեցին Տիրոջ Օրէնքի համաձայն, վերադարձան Գալիլիա, իրենց քաղաքը՝ Նազարէթ: 40 Եւ մանուկը աճում ու զօրանում էր՝ լի իմաստութեամբ. և Աստծու շնորհները նրա վրայ էին:

ՄԱՆՈՒԿ ՅԻՍՈՒՄԸ ՏԱՃԱՐՈՒՄ ՎԱՐԴԱՊԵՏՆԵՐԻ ՄԵԶ

41 Արդ, նրա ծնողները ամեն տարի, Ջատկի տօնին, Երուսաղէմ էին գնում:
42 Եւ երբ նա տասներկու տարեկան եղաւ, տօնի սովորութեան համաձայն՝
Երուսաղէմ ելան: 43 Եւ երբ տօնական օրերը լրացան, ու նրանք վերադարձան,
մանուկ Յիսուսը մնաց Երուսաղէմում, և նրա ծնողները այդ չիմացան: 44
Կարծում էին, թէ նա իրենց ուղեկիցների հետ է. մի օրուայ չափ ճանապարհ
եկան և նրան փնտռեցին ազգականների ու ծանօթների մէջ: 45 Ու երբ չգտան,
Երուսաղէմ վերադարձան՝ նրան փնտռելու համար: 46 Եւ երեք օր յետոյ նրան
գտան տաճարում. վարդապետների հետ նստած՝ նա լսում էր նրանց և հարցեր
էր տալիս: 47 Եւ բոլորը, որ նրան լսում էին, զարմանում էին նրա իմաստութեան
և պատասխանների վրայ: 48 Երբ ծնողները նրան տեսան, հիացան. իսկ մայրը
նրան ասաց. «Որդի՛, այս ի՞նչ արեցիր դու մեզ. ահաւասիկ հայրդ ու ես
տազնապած քեզ էինք փնտռում»: 49 Եւ նա պատասխանեց նրանց. «Ինչո՞ւ էիք
ինձ փնտռում, չգիտէի՞ք, թէ ես Հօրս տանը պէտք է լինեմ»: 50 Բայց նրանք
չհասկացան այն խօսքը, որ նա իրենց ասաց: 51 Եւ Յիսուս նրանց հետ իջաւ ու
Նազարէթ գնաց. և նա հնազանդ էր նրանց: Եւ նրա մայրը այս բոլոր բաները
պահում էր իր սրտում:

ըք Իսկ Յիսուս զարգանում էր իմաստութեամբ, հասակով և շնորհով
Աստծու ու մարդկանց առջև:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 3

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ՔԱՐՈՉՉՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 3. 1 -12, Մարկ. 1. 1 -8,
Յովհ. 1. 19 -28)

3 Տիբերիոս կայսեր իշխանութեան տասնհինգերորդ տարում, երբ
Պոնտացի Պիղատոսը կուսակալ էր Հրէաստանի, և Հերովդէսը՝ չորրորդապետ
Գալիլիայի, և նրա եղբայր Փիլիպոսը՝ չորրորդապետ Իտուրացիների ու
Տրաքոնացիների աշխարհի, Լիւսանիասը՝ չորրորդապետ Աբիլենէի, 2 և Աննայի
ու Կայիափայի քահանայապետութեան օրով, Աստծու խօսքը լսելի եղաւ
Ջաքարիայի որդի Յովհաննէսին անապատում: 3 Եւ նա եկաւ Յորդանանի
կողմը ապաշխարութեան մկրտութիւն քարոզելու՝ մեղքերի թողութեան համար,
4 ինչպէս գրուած է Եսայի մարգարէի պատգամների գրքում.

«Անապատում կանչողի ձայնն է. պատրաստեցէ՛ք Տիրոջ ճանապարհը,
հարթեցէ՛ք նրա շաւիղները:

5 Բոլոր ձորերը թող լցուեն, բոլոր լեռներն ու բլուրները խոնարհուեն,
դժուարին ճանապարհները հեշտ թող դառնան, առապարները՝ հարթ
ճանապարհներ. 6 և ամէն մարդ կը տեսնի Աստծու փրկութիւնը»:

7 Եւ այն ժողովրդին, որ եկել էր իրենից մկրտուելու, ասում էր. «Իժերի՛
ծնունդներ, ո՞վ ձեզ սովորեցրեց փախչել բարկութիւնից, որ գալու է: 8
Այսուհետև ապաշխարութեան արժանի պտուղներ տուէ՛ք և մի՛ սկսէք ասել, թէ
Աբրահամին ունենք իբրև հայր. այս ասեմ ձեզ, որ Աստուած կարող է այս
քարերից անգամ դուրս բերել Աբրահամի որդիներ: 9 Բայց ահաւասիկ կացինը
ծառերի արմատի վրայ է. ամէն ծառ, որ բարի պտուղ չի տալիս, կտրուում և
կրակն է նետուում»: 10 Ժողովուրդը նրան հարցնում էր և ասում. «Իսկ արդ, ի՞նչ
պիտի անենք»: 11 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ով որ երկու զգեստ
ունի, մէկը թող տայ նրան, որ չունի, և ով որ ուտելիք ունի, նոյն ձևով թող անի»:
12 Մաքսաւորներն էլ եկան մկրտուելու և հարցրին նրան. «Վարդապետ, մենք
ինչ անենք»: 13 Նա ասաց նրանց. «Ձեզ հրամայուածներից աւելին մի՛
վերցրէք»: 14 Չինուորները նոյնպէս հարցնում էին նրան. «Իսկ մենք ինչ
անենք»: Նա ասաց նրանց. «Ոչ ոքի մի՛ նեղէք, ոչ ոքի մի՛ զրպարտէք, ձեր
ռոճիկը թող ձեզ բաւարար լինի»:

15 Ժողովուրդը սպասման մէջ էր, և բոլորն իրենց սրտում Յովհաննէսի
մասին հարց էին տալիս, թէ՛ միթէ սա՞ է Քրիստոսը: 16 Նա պատասխանեց

բոլորին ու ասաց. «Ես ձեզ մկրտում եմ ջրով, բայց գալիս է ինձնից անելի գորաւորը, որի կօշիկները հանելու արժանի չեմ ես. նա ձեզ կը մկրտի Սուրբ Հոգով և հրով. 17 նրա քամհարը իր ձեռքում է՝ մաքրելու իր կալը, հաւաքելու ցորենը իր շտեմարանում, իսկ յարդը կ'այրի անշէջ կրակով»։ 18 Նա շատ ուրիշ մխիթարիչ խօսքերով բարի լուրն էր աստուծոյ ժողովրդին։

19 Բայց Հերովդէս չորրորդապետը, յանդիմանուած լինելով Յովհաննէսի կողմից, իր եղբօր կնոջ՝ Հերովդիայի պատճառով և այն բոլոր չարիքների համար, որ Հերովդէսը գործել էր, 20 այդ բոլորի վրայ ասելացրեց և այն, որ Յովհաննէսին բանտարկեց։

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԿՐՏՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 3. 13 -17, Մարկ. 1. 9 -11)

21 Եւ ամբողջ ժողովրդի մկրտուելուց յետոյ, Յիսուս ևս մկրտուեց ու երբ աղօթքի կանգնեց, երկինքը բացուեց, 22 և Սուրբ Հոգին մարմնաւոր տեսքով, որպէս աղաւնի իջաւ նրա վրայ. և երկնքից ձայն եկաւ, որ ասուծ էր. «Դու ես իմ սիրելի Որդին, որ ունես իմ ամբողջ բարեհաճութիւնը»։

ՅԻՍՈՒՍԻ ԱԶԳԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 1. 1 -18)

23 Եւ ինքը Յիսուս շուրջ երեսուն տարեկան էր, երբ սկսեց իր գործունէութիւնը։ Եւ, ինչպէս կարծում էին, որդին էր Յովսէփի, և սա՛ Յակոբի, և սա՛ Հելիի, և սա՛ Մատաթէի, 24 և սա՛ Ղևիի, և սա՛ Մեղքիի, և սա՛ Յաննէի, և սա՛ Յովսէփի, 25 և սա՛ Մատթէի, և սա՛ Ամոսի, և սա՛ Նաւումի, և սա՛ Էսդիի, և սա՛ Նանգէի, 26 և սա՛ Մաաթի, և սա՛ Մատաթէի, և սա՛ Սեմէիի, և սա՛ Յոսէփէի, և սա՛ Յոդայի, 27 և սա՛ Յովնանէի, և սա՛ Ռէսայի, և սա՛ Զորոբաբէլի, և սա՛ Սաղաթէլի, և սա՛ Ներիի, 28 և սա՛ Մեղքիի, և սա՛ Ադդէի, և սա՛ Կոսամի, և սա՛ Ելմոդադի, և սա՛ Երէի, 29 և սա՛ Յեսուի, և սա՛ Եղիազարի, և սա՛ Յորամի, և սա՛ Մատթէի, և սա՛ Ղևիի, 30 և սա՛ Սիմէոնի, և սա՛ Յուդայի, և սա՛ Յովսէփի, և սա՛ Յովնամի, և սա՛ Եղիակիմի, 31 և սա՛ Մելլէի, և սա՛ Մեննէի, և սա՛ Մատտաթայի, և սա՛ Նաթանի, և սա՛ Դաւթի, 32 և սա՛ Յեսսէի, և սա՛ Օբէդի, և սա՛ Բոոսի, և սա՛ Սաղմանի, և սա՛ Նաասոնի, 33 և սա՛ Ամինադարի, և սա՛ Արամի, և սա՛ Ադմէի, և սա՛ Առնէի, և սա՛ Եսրոնի, և սա՛ Փարէսի, և սա՛ Յուդայի, 34 և սա՛ Յակոբի, և սա՛ Իսահակի, և սա՛ Աբրահամի, և սա՛ Թարայի, և սա՛ Նաքորի, 35 և սա՛ Սերուգի, և սա՛ Ռազաւի, և սա՛ Փաղեկի, և սա՛ Եբերի, և սա՛ Սաղայի, 36 և սա՛ Կայնանի, և սա՛ Արփաքսադի, և սա՛ Սէմի, և սա՛ Նոյի, և սա՛ Ղամէքի, 37 և սա՛ Մաթուսաղայի, և սա՛ Ենոքի, և սա՛ Յարեղի, և սա՛ Մաղաղայէլի, և սա՛ Կայնանի, 38 և սա՛ Ենոսի, և սա՛ Սէթի, և սա՛ Ադամի, և սա՛ Աստծու։

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 4

ՅԻՍՈՒՍԻ ՓՈՐՉՈՒԹԻՒՆԸ ԱՆԱՊԱՏՈՒՄ (Մատթ. 4. 1 -11, Մարկ. 1. 12 -13)

4 Եւ Յիսուս Սուրբ Հոգով լի վերադարձաւ Յորդանանից. և Հոգով անապատ առաջնորդուեց 2 ու քառասուն օր փորձուեց սատանայից։ Չկերաւ և չխմեց այն օրերին. և երբ քառասուն օրերը լրացան, քաղց զգաց։

3 Եւ սատանան նրան ասաց. «Եթէ Աստծու Որդի ես, այդ քարին ասա՛, որ հաց լինի»։ 4 Յիսուս նրան պատասխանեց և ասաց. «Գրուած է. "Միայն հացով չէ, որ կ'ապրի մարդ, այլ՝ Աստծու ամէն խօսքով"» :

5 Եւ սատանան տանելով նրան մի բարձր լեռ, մի վայրկեանում նրան ցոյց տուեց աշխարհի բոլոր թագաւորութիւնները։ 6 Եւ սատանան նրան ասաց. «Քեզ կը տամ այս ամբողջ իշխանութիւնը և սրանց փառքը, որովհետև ինձ է տրուած, և ում որ կամենամ, կը տամ այն։ 7 Արդ, եթէ դու իմ առաջ ընկած երկրպագես, բոլորը քոնը կը լինի»։ 8 Յիսուս պատասխանեց նրան և ասաց. «Գրուած է. "Քո Տէր Աստծուն պիտի երկրպագես և նրան միայն պիտի պաշտես"»։

9 Եւ տարաւ նրան Երուսաղէմ, կանգնեցրեց տաճարի աշտարակի վրայ ու ասաց նրան. «Եթէ Աստօն Որդի ես, քեզ այստեղից ցա՛ծ գցիր, 10 որովհետև գրուած է. "Իր հրեշտակներին պատուիրուած է քո մասին, որ քեզ պահեն. 11 և իրենց ձեռքերի վրայ կը բռնեն քեզ, որ քո ոտքը երբեք քարին չխփես"»: 12 Յիսուս պատասխանեց նրան և ասաց. «Ասուած է. "Քո Տէր Աստօնն պիտի չփորձես"»: 13 Եւ սատանան կատարած լինելով բոլոր փորձութիւնները՝ նրանից միառժամանակ հեռու մնաց:

ՔԱՐՈՉՉՈՒԹԵԱՆ ՍԿԻԶԲԸ ԳԱԼԻԼԻԱՅՈՒՄ (Մատթ. 4. 12 -17, Մարկ. 1. 14 -15)

14 Եւ Յիսուս Հոգու զօրութեամբ վերադարձաւ Գալիլիա, ու գաւառի բոլոր կողմերում նրա համբաւը տարածուեց: 15 Եւ նա ուսուցանում էր նրանց ժողովարաններում՝ փառաւորուելով բոլորից:

ՅԻՍՈՒՄ ՆԱԶԱՐԷԹՈՒՄ (Մատթ. 13. 53 -58, Մարկ. 6. 1 -6)

16 Եւ եկաւ Նազարէթ, ուր նա սնուել մեծացել էր. և ըստ իր սովորութեան՝ շաբաթ օրը ժողովարան մտաւ: 17 Եւ նրան տուին Եսայի մարգարէի գիրքը. և նա վեր կացաւ ընթերցելու. և երբ գիրքը բացեց, գտաւ այն տեղը, ուր գրուած էր. 18 «Տիրոջ Հոգին իմ վրայ է, դրա համար իսկ օծեց ինձ, ինձ ուղարկեց աղքատներին աւետարանելու, սրտով բեկեալներին բժշկելու, օր գերիներին ազատում քարոզելու և կոյրերին՝ տեսողութիւն, կեղեքուածներին ազատ արձակելու, Տիրոջը ընդունելի տարին հռչակելու»:

20 Եւ փակելով գիրքը՝ տուեց պաշտօնեային ու նստեց. և ժողովարանում գտնուողների բոլորի աչքերը նրա վրայ էին սևեռուած: 21 Սկսեց ասել նրանց. «Այսօր այս գրուածքները կատարուեցին, երբ լսում էիք ձեր ականջներով»:

22 Եւ բոլորը վկայում էին ու զարմանում նրա բերանից ելած շնորհալի խօսքերի վրայ ու ասում. «Սա Յովսէփի որդին չէ՞»:

23 Եւ նա ասաց նրանց. «Անշուշտ, ինձ այս առաժը կ'ասէք. "Բժիշկ, բժշկիր ինքդ քեզ": Այն ամէնը, ինչ արել ես Կափառնայում, որչափ որ լսեցինք, արա՛ և այստեղ, քո գաւառում»:

24 Եւ նա ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ մարգարէն ընդունելի չէ իր քաղաքում: 25 Արդարև, ասում եմ ձեզ, որ Եղիայի օրով Իսրայէլում բազում այրիներ կային, երբ երկինքը փակուեց երեք տարի ու վեց ամիս, և ամբողջ երկրի վրայ մեծ սով եղաւ: 26 Սակայն նրանցից ոչ մէկի մօտ Եղիան չուղարկուեց, այլ միայն՝ մի այրի կնոջ՝ սիդոնացիների Սարեփթա քաղաքում: 27 Նաև՝ Իսրայէլում Եղիսէ մարգարէի օրով բազում բորոտներ կային, և սակայն նրանցից ոչ մէկը չմաքրուեց, այլ միայն՝ Նէեման ասորին»:

28 Երբ այս լսեցին, ժողովարանում բոլորը լցուեցին բարկութեամբ. 29 և վեր կենալով՝ նրան քաղաքից դուրս հանեցին ու տարան մինչև դարաւանդը այն լեռան, որի վրայ շինուած էր իրենց քաղաքը, որպէսզի նրան գահավէժ անեն: 30 Իսկ նա, անցնելով նրանց միջով, գնաց:

ԴԻԱՀԱՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մարկ. 1. 21 -28)

31 Եւ իջաւ Գալիլիայի Կափառնայում քաղաքը ու շաբաթ օրերը ուսուցանում էր նրանց: 32 Նրա ուսուցման վրայ զարմանում էին, որովհետև նրա խօսքը լի էր հեղինակութեամբ: 33 Եւ ժողովարանում մի մարդ կար, որին բռնել էր մի պիղծ դևի չար ոգին. սա բարձր ձայնով աղաղակեց և ասաց. 34 «Թող տուր մեզ, Յիսուս Նազովրեցի, ի՞նչ ես ուզում մեզնից. մեզ կորստեան մատնելով՝ եկար. գիտենք, թէ ով ես, Աստօն Սուրբն ես դու»:

35 Յիսուս սաստեց նրան և ասաց. «Պապանձուիր և դուրս ելիր դրանից»:

Դևը մէջտեղում գետին զարկեց նրան և դուրս ելաւ նրանից ու որևէ վնաս չտուեց նրան: 36 Եւ բոլորին զարմանք պատեց. իրար հետ խօսում էին ու ասում. «Ի՞նչ խօսք է այս,

որ իշխանութեամբ և զօրութեամբ սաստում է պիղծ ոգիներին, և դրանք դուրս են գալիս»: 37 Եւ նրա հռչակը տարածուում էր գաւառի շրջակայքի բոլոր տեղերում:

ԶԱՆԱԶԱՆ ԲԺՇԿՈՒՄՆԵՐ (Մատթ. 8. 14 -17, Մարկ. 1. 29 -34)

38 Եւ նա ժողովարանից դուրս գալով՝ մտաւ Սիմոնի տունը: 39 Սիմոնի զոքանչը բարձր ջերմութեան մէջ տառապում էր: Նրա համար Յիսուսին աղաչեցին: 40 Նա կանգնեց նրա մօտ, սաստեց ջերմին, և ջերմը թողեց նրան: Հիւանդը անմիջապէս ոտքի ելաւ և սպասարկում էր նրանց:

41 Եւ երբ արևը մայր էր մտնում, բոլոր նրանք, որոնք պէսպէս ցաւերով հիւանդներ ունէին, նրա մօտ էին բերում նրանց. և նա նրանցից իւրաքանչիւրի վրայ ձեռք էր դնում ու նրանց բժշկում: 42 Շատերի միջից դէտր էլ էին ելնում, աղաղակում և ասում. «Դո՛ւ ես Աստծու Որդին»: Եւ նա սաստում էր ու թոյլ չէր տալիս նրանց խօսել. որովհետև գիտէին, թէ նա Քրիստոսն է:

ՔԱՐՈՉՉԱԿԱՆ ՇՐՋԱԳԱՅՈՒԹԻՒՆ (Մարկ. 1. 35 -39)

43 Եւ երբ օրը լուսացաւ, նա ելաւ գնաց մի ամայի տեղ, իսկ ժողովուրդը փնտռում էր նրան. եկան մինչև նրա մօտ և չէին թողնում նրան, որ հեռանայ իրենցից: 44 Եւ նա նրանց ասաց. «Աստծու արքայութիւնը ես ուրիշ քաղաքների էլ պիտի աւետարանեմ, որովհետև դրա համար իսկ ուղարկուեցի»: 45 Եւ նա քարոզում էր գալիլիացիների ժողովարաններում:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 5

ՉԿՆՈՐՍՆԵՐԻՑ ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐ (Մատթ. 4. 18-22, Մարկ. 1. 16 -20)

5 Եւ մինչ ժողովուրդը խռնում էր նրա շուրջը՝ լսելու Աստծու խօսքը, նա կանգնած էր Գեննեսարէթի ծովակի ափին: 2 Եւ տեսաւ երկու նաւակներ, որ կանգնած էին ծովակի եզերքին. և ձկնորսները դրանց միջից դուրս եկած՝ ուռկաններն էին լուանում: 3 Նա մտաւ նաւակներից մէկի մէջ, որ Սիմոնին էր, և խնդրեց նրան, որ ցամաքից փոքր-ինչ հեռացնի այն. նստեց ու նաւակի միջից ուսուցանում էր ժողովրդին: 4 Եւ երբ դադարեց խօսելուց, ասաց Սիմոնին. «Քշիր տար դէպի խորերը, և ձեր ուռկանները զցեցէ՛ք որսալու համար»: 5 Սիմոնը պատասխանեց և նրան ասաց. «Վարդապետ, ամբողջ այս գիշեր չարչարուեցինք և ոչինչ չբռնեցինք, բայց քո խօսքի համար ուռկանները կը զցենք»: 6 Երբ այդ արեցին, մեծ քանակութեամբ ձկներ բռնեցին, այն աստիճան, որ նրանց ուռկանները պատռուում էին: 7 Նրանք նշան էին անում միւս նաւակի մէջ եղող իրենց որսակիցներին, որ գան իրենց օգնեն: Եւ նրանք եկան, և երկու նաւակներն էլ լցուեցին սուզուելու աստիճան: 8 Երբ Սիմոն Պետրոսն այս տեսաւ, Յիսուսի ծնկներին ընկաւ և ասաց. «Ինձնից հեռո՛ւ գնա, Տէ՛ր, որովհետև ես մեղաւոր մարդ եմ»: 9 քանի որ վախը պատել էր նրան և բոլորին, որ նրա հետ էին, իրենց բռնած ձկների քանակի պատճառով. 10 նոյնպէս և Չեբեդէոսի որդիներին՝ Յակոբոսին և Յովհաննէսին, որոնք Սիմոնի որսակիցներն էին. և Յիսուս Սիմոնին ասաց. «Մի՛ վախեցիր, այսուհետև դու մարդկանց պիտի որսաս կեանքի համար»: 11 Եւ նաւակը ցամաք հանելով՝ թողեցին ամէն ինչ ու նրան հետևեցին:

ԲՈՐՈՏԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 8. 1 -4, Մարկ. 1. 40-45)

12 Եւ երբ նա հասաւ քաղաքներից մէկը, բորոտութեամբ պատած մի մարդ, Յիսուսին տեսնելով, երեսի վրայ ընկած՝ աղաչեց նրան և ասաց. «Տէ՛ր, եթէ կամենաս, կարող ես ինձ մաքրել»: 13 Նա մեկնեց իր ձեռքը, դիպաւ նրան և ասաց. «Կամենում եմ, մաքրուի՛ր»: Եւ իսկոյն բորոտութիւնը գնաց նրանից: 14 Յիսուս պատուիրեց նրան ոչ ոքի չասել, այլ՝ «Գնա՛, - ասաց, - դու քեզ ցոյց տուր

քահանային և ընծայ տուր քո մաքրուելու համար, ինչպէս որ հրամայել էր Մովսէսը՝ ի վկայութիւն նրանց»: 15 Եւ նրա համբաւը աւելի ու աւելի էր տարածուում. և բազում ժողովուրդ էր հաւաքուում լսելու նրան ու իրենց հիւանդութիւնից բժշկուելու: 16 Իսկ նա խոյս էր տալիս դէպի ամայի տեղեր և աղօթքի էր կանգնում:

ԱՆԴԱՍԱԼՈՅԾԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 9. 1 -8, Մարկ. 2. 1 -12)

17 Մի օր ինքն ուսուցանում էր, իսկ փարիսեցիներն ու օրէնքի վարդապետները, որոնք հաւաքուել էին Գալիլիայի և Հրէաստանի բոլոր քաղաքներից ու Երուսաղէմից, նստած էին. և Տիրոջ զօրութիւնը նրա հետ էր ու նրա միջոցով բժշկում էր: 18 Եւ ահա մարդիկ մահիճով մի մարդ բերեցին, որ անդամալոյծ էր, և ուզում էին նրան ներս մտցնել ու դնել նրա առաջ: 19 Եւ երբ ամբոխի պատճառով նրան ներս մտցնելու միջոց չգտան, բարձրացան տանիք և կտուրի բացուածքից նրան վար կախեցին ու մահիճով հանդերձ իջեցրին մէջտեղ, Յիսուսի առաջ: 20 Տեսնելով նրանց հաւատը՝ Յիսուս ասաց նրան. «Ո՛վ մարդ, թող քո մեղքերը քեզ ներուեն»: 21 Օրէնսգէտներն ու փարիսեցիները սկսեցին խորհել և ասացին. «Ո՛վ է սա, որ հայիոյանքներ է ասում. ո՞վ կարող է ներել մեղքերը, եթէ ոչ՝ Աստուած միայն»: 22 Յիսուս, գիտենալով նրանց մտածումները, պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ի՞նչ էք մտնում ձեր սրտերում. 23 ո՞րն է աւելի հեշտ, ասել՝ քեզ ներուած լինեն քո մեղքե՞րը, թե՞ ասել՝ վեր կաց և քայլի՛ր: 24 Բայց որպէսզի իմանաք, թէ մարդու Որդին իշխանութիւն ունի երկրի վրայ մեղքերը ներելու (ասաց անդամալոյծին)՝ քեզ են ասում, վեր կաց, վերցրո՛ւ քո մահիճը և գնա՛ քո տունը»: 25 Եւ իսկոյն բոլորի առաջ վեր կենալով՝ իր վրայ առաւ այն, ինչի վրայ ինքը պառկել էր, գնաց իր տունը և փառաւորում էր Աստծուն: 26 Բոլորին զարմանք պատեց, և փառաւորում էին Աստծուն: Ահով լցուեցին և ասում էին. «Այսօր արտասովոր բաներ տեսանք»:

ՂԵԻԻԻ ԿՈՉՈՒՄԸ (Մատթ. 9. 9 -1 3, Մարկ. 2. 13 -17)

27 Դրանից յետոյ, դուրս ելաւ այնտեղից և տեսաւ մի մաքսաւորի, որի անունը Ղևի էր, և որը մաքսատանը նստած գործի վրայ էր: Յիսուս նրան ասաց. «Իմ յետևից արի՛»: 28 Եւ նա թողնելով ամէն ինչ, վեր կացաւ գնաց նրա յետևից: 29 Եւ Ղևին իր տան մէջ նրան մեծ ընդունելութիւն տուեց, և մեծ թուով մաքսաւորներ և ուրիշներ նրանց հետ սեղան էին նստել: 30 Փարիսեցիները և օրէնսգէտները տրտնջում էին Յիսուսի դէմ իր աշակերտների մօտ ու ասում. «Ինչո՞ւ էք մաքսաւորների և մեղաւորների հետ ուտում և խմում»: 31 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Առողջներին բժիշկներ պէտք չեն, այլ՝ հիւանդներին: 32 Ես չեմ եկել արդարներին կանչելու, այլ՝ մեղաւորներին՝ ապաշխարութեան»:

ՎԷՃ ԾՈՍԱՊԱՀՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 9. 14 -17, Մարկ. 2. 18-22)

33 Եւ նրանցից ոմանք ասացին նրան. «Ինչո՞ւ Յովհաննէսի, ինչպէս և փարիսեցիների աշակերտները ծոմ են պահում յաճախ և աղօթք անում, իսկ քո աշակերտները ուտում են ու խմում»: 34 Եւ նա ասաց նրանց. «Միթէ կարո՞ղ էք հարսանքաւորներին հրամայել, որ ծոմ պահեն, որքան ժամանակ որ փեսան նրանց հետ է: 35 Կը զան օրեր, երբ որ փեսան նրանցից կը վերցուի, ապա այդ օրերին ծոմ կը պահեն»: 36 Եւ նրանց մի առակ էլ ասաց. «Ո՛չ որ հնացած ձորձի վրայ նոր զգեստից կտոր չի դնի, ապա թէ ոչ՝ եւ նորը կը պատռուի, եւ նոր զգեստից վերցրած կտորը չի յարմարուի հնի հետ: 37 Եւ ոչ որ նոր գինին հին տիկերի մէջ չի լցնի, ապա թէ ոչ՝ նոր գինին հին տիկերը կը պայթեցնի. գինին կը թափուի, և տիկերը կը փչանան: 38 Այլ՝ նոր գինին նոր տիկերի մէջ պէտք է

լցուի, և երկուսն էլ կը պահուեն: 39 Եւ ոչ ոք, երբ հինը խմի, նորը կ'ուզենայ, որովհետև կ'ասի, թէ՛ հինը անելի լաւն է»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 6

ՇԱԲԱԹ ՕՐՈՎ ԴՈՎՈՒԱԾ ՀԱՍԿԵՐ (Մատթ. 12. 1 -8, Մարկ. 2. 23 -28)

6 Առաջին ամսուայ երկրորդ շաբաթ օրը, երբ նա անցնում էր արտերի միջով, նրա աշակերտները հասկ էին պոկում, շփում իրենց ափի մէջ և ուտում: 2 Եւ փարիսեցիներից ոմանք ասացին նրանց. «Ինչո՞ւ էք անում այն, ինչ օրինաւոր չէ անել շաբաթ օրով»: 3 Յիսուս նրանց պատասխանեց և ասաց. «Դուք չէ՞ք կարդացել, թէ ինչ արեց Ղաւիթը, երբ քաղց զգաց ինքը և նրանք, որ նրա հետ էին. 4 թէ ինչպէս նա մտաւ Աստծու տունը, կերաւ առաջաւորութեան հացը և տուեց նրանց, որ իր հետ էին. մինչդեռ, բացի քահանայապետներից, ոչ ոքի չէր թոյլատրուած ուտել այն»: 5 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Մարդու Որդին նաև շաբաթ օրուայ տէրն է»:

ՉՈՐԱՑԱԾ ՁԵՌՔԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 12. 9 -14, Մարկ. 3. 1 -6)

6 Եւ մի ուրիշ շաբաթ օր նա մտաւ ժողովարան և ուսուցանում էր. և այնտեղ կար մի մարդ, որի աջ ձեռքը չորացած էր: 7 Օրէնսագէտներն ու փարիսեցիները հետևում էին՝ տեսնելու, թէ արդեօք շաբաթ օրը կը բժշկի՞. որպէսզի նրան ամբաստանելու համար բան գտնեն: 8 Եւ նա գիտէր նրանց մտածումները: Չորացած ձեռքով մարդուն ասաց. «Վեր կաց, մէջտեղ արի»: Նա վեր կացաւ կանգնեց: 9 Յիսուս նրանց ասաց. «Ես ձեզ մի բան հարցնեմ. շաբաթ օրը ի՞նչ բան է օրինաւոր անել՝ բարի՞ գործ անել, թէ՞ չար գործ, մի հոգի՞ փրկել, թէ՞ կորստեան մատնել»: 10 Եւ իր շուրջը բոլորի վրայ զայրագին նայելով՝ ասաց նրան. «Ձեռքդ երկարիր». և նա երկարեց, և նրա չորացած ձեռքը առողջացաւ միւսի նման: 11 Նրանք լցուեցին կատաղութեամբ և միմեանց հետ խօսում էին, թէ ինչ անեն Յիսուսին:

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒՍԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 10. 1 -4, Մարկ. 3. 13 -19)

12 Եւ այդ օրերին Յիսուս լեռ բարձրացաւ աղօթելու և ամբողջ գիշերն անցկացրեց Աստծուն աղօթելով: 13 Եւ երբ լոյսը բացուեց, կանչեց իր աշակերտներին և ընտրեց նրանցից տասներկուսին, որոնց և առաքելներ անուանեց. 14 Սիմոնին, որին էլ Պետրոս կոչեց, և Անդրէասին՝ նրա եղբօրը, Յակոբոսին, Յովհաննէսին, 15 Փիլիպպոսին, Բարթողոմէոսին, Մատթէոսին, Թովմասին, Ալփիէոսի որդի Յակոբոսին, Սիմոնին՝ Նախանձայոյզ կոչուածին, 16 Յակոբի որդի Յուդային և Իսկարիովտացի Յուդային, որը և մատնիչ եղաւ:

ԲԱԶՍՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՅԻՍՈՒՍԻ ՅԵՏԵՒԻՑ (Մատթ. 4. 23 -25)

17 Եւ նրանց հետ միասին իջաւ մի տափարակ տեղ, ուր նրա աշակերտների խումբը և ամբողջ Հրէաստանից ու Երուսաղէմից և այն կողմերից և Տիրոսի ու Սիդոնի ծովեզրից 18 շատ մեծ բազմութիւն եկել էր լսելու նրան և բժշկուելու իրենց հիւանդութիւններից: Եւ պիղծ ոգիներից տառապողները բժշկուում էին: 19 Եւ ամբողջ ժողովուրդն ուզում էր նրան դիպչել, որովհետև նրանից մեծ զօրութիւն էր դուրս գալիս և բժշկում բոլորին:

ԵՐԱՆԻՆԵՐ ԵՒ ՎԱՅԵՐ (Մատթ. 5. 1 -12)

20 Եւ Յիսուս աչքերը բարձրացրեց իր աշակերտների վրայ ու ասաց.

- Երանի՛ հոգով աղքատներիդ, որովհետև Աստծու արքայութիւնը ձերն է:

21 - Երանի՛ նրանց, որ քաղցած են այժմ, որովհետև պիտի յագենան:

- Երանի՜ նրանց, որ այժմ լալիս են, որովհետև պիտի ծիծաղեն:

22 - Երանի՜ է՛ ձեզ, երբ որ մարդիկ ձեզ ատեն և երբ որ ձեզ մերժեն և նախատեն ու մարդու Որդու պատճառով ձեր մասին չար անուն հանեն: 23 Ուրախացէ՛ք այդ օրը և ցնծացէ՛ք, որովհետև ձեր վարձը մեծ է երկնքում. նրանց հայրերը նոյն ձևով էին վարում մարգարէների հանդէպ:

24 - Բայց վա՛յ ձեզ՝ հարուստներիդ, որովհետև դուք ձեր մխիթարութիւնը ստացել էք:

25 - Վա՛յ ձեզ, որ այժմ յագեցած էք, որովհետև քաղցած պիտի մնաք:

- Վա՛յ ձեզ, որ այժմ ծիծաղում էք, որովհետև պիտի սգաք ու պիտի լաք:

26 - Վա՛յ ձեզ, երբ որ բոլոր մարդիկ լաւ խօսեն ձեր մասին, որովհետև նրանց հայրերը սուտ մարգարէներին այդպէս էին անում:

ՍԷՐԻԹՆԱՄԻՆԵՐԻ ՀԱՆԴԷՊ (Մատթ. 5. 3 8-4 8, 7. 12 ա)

27 «Բայց ասում են ձեզ, դուք, որ լսում էք ինձ. սիրեցէ՛ք ձեր թշնամիներին, ձեզ ատողներին բարութիւն արէք. 28 օրհնեցէ՛ք ձեզ անիծողներին, ձեզ նեղողներին համար աղօթեցէ՛ք: 29 Ով խփում է քո ծնօտին, նրան միւսն էլ մօտեցրու. և ով որ քեզնից քո բաճկոնը բռնի է վերցնում, նրան մի՛ արգելիր, որ վերցնի շապիկդ էլ: 30 Ամէն մարդու, որ քեզնից ուզում է, տո՛ւր, և ինչ որ մէկը քեզնից վերցնի, ետ մի՛ պահանջիր: 31 Եւ ինչպէս կամենում էք, որ անեն ձեզ մարդիկ, այնպէս արէ՛ք և դուք նրանց: 32 Եւ եթէ դուք ձեզ սիրողներին սիրէք, ո՞րն է ձեր արած շնորհը, որովհետև մեղաւորներն էլ են սիրում իրենց սիրողներին: 33 Եւ եթէ ձեր բարերարներին բարութիւն անէք, ո՞րն է ձեր արած շնորհը, որովհետև մեղաւորներն էլ նոյնն են անում: 34 Եւ եթէ փոխ էք տալիս նրանց, որոնցից յետ առնելու ակնկալութիւն ունէք, ո՞րն է ձեր արած շնորհը, որովհետև մեղաւորներն էլ են փոխ տալիս մեղաւորներին, որպէսզի նոյն չափով յետ առնեն: 35 Բայց դուք սիրեցէ՛ք ձեր թշնամիներին և բարութիւն արէ՛ք ձեզ ատողներին ու փոխ տուէ՛ք նրան, ումից յետ առնելու ակնկալութիւն չունէք: Եւ ձեր վարձը շատ կը լինի, և դուք Բարձրեալի որդիները կը լինէք, որովհետև նա բարեհաճ է չարերի և ապերախստների հանդէպ: 36 Գթասիրտ եղէք, ինչպէս որ ձեր Հայրը գթասիրտ է»:

ՈՒՐԻՇՆԵՐԻՆ ԴԱՏԵԼԸ (Մատթ. 7. 1 -5)

37 «Մի՛ դատէք, որ Աստուծոց չդատուէք, մի՛ դատապարտէք, և չպիտի դատապարտուէք, ներեցէ՛ք, և ներում պիտի գտնէք Աստուծոց, 38 տուէ՛ք, և պիտի տրուի ձեզ. ձեր զոզը պիտի լցնեն առա՛տ չափով՝ թաթաղուն, շարժուն, զեղուն. այն չափով, որով չափում էք, նո՛ւյն չափով պիտի չափուի ձեզ համար»:

39 Նրանց մի առակ էլ ասաց. «Միթէ կարո՞ղ է կոյրը կոյրին առաջնորդել. չէ՞ որ երկուսն էլ փոսը կ'ընկնեն: 40 Աշակերտը մեծ չէ, քան իր վարդապետը. ամէն կատարեալ աշակերտ իր վարդապետի պէս կը լինի:

41 Ինչո՞ւ քո եղբոր աչքի միջի շիւղը տեսնում ես, իսկ քո աչքի միջի գերանը չես նշմարում: 42 Եւ կամ՝ ինչպէ՞ս կարող ես եղբորդ ասել՝ եղբայր, թող որ քո աչքից այդ շիւղը հանեն, իսկ դու քո աչքի միջի գերանը չես տեսնում: Կեղծաւոր, նախ քո աչքից գերանը հանի՛ր և ապա լաւ կը տեսնես՝ քո եղբոր աչքից շիւղը հանելու համար»:

ՊՏՂԻՑ Է ՃԱՆԱԶԻՈՒՄ ԾԱՌԸ (Մատթ. 7. 16 -20, 12. 3 3 -35)

43 «Որովհետև չկայ բարի ծառ, որ չար պտուղ տայ. և դարձեալ՝ չկայ չար ծառ, որ բարի պտուղ տայ. 44 որովհետև իւրաքանչիւր ծառ իր պտղից է ճանաչւում:

Փշերից թուզ չեն քաղում և ոչ էլ մորենուց՝ խաղող: 45 Բարի մարդը իր սրտի բարի գանձերից բարին է բխեցնում, իսկ չար մարդը՝ չարն է բխեցնում. որովհետև սրտի անելուկից է, որ խօսում է նրա բերանը»:

ԵՐԿՈՒ ՏՆԵՐԸ (Մատթ. 7. 24 -27)

46 «Ինչո՞ւ ինձ «Տէ՛ր, Տէ՛ր» էք կոչում, իսկ ինչ ասում եմ՝ չէք անում: 47 Ամէն մարդ, որ ինձ է գալիս և լսում է իմ խօսքերն ու կատարում դրանք, ձեզ ցոյց տամ, թէ ում է նման: 48 Նման է տուն շինող այն մարդուն, որ հողը փորեց ու խորացրեց և հիմքը դրեց ժայռի վրայ. և երբ հեղեղ բարձրացաւ, գետը զարկեց տանը և չկարողացաւ շարժել այն, որովհետև նրա հիմքը ժայռի վրայ էր հաստատուած: 49 Իսկ ով իմ խօսքերը լսում է և չի կատարում, նման է այն մարդուն, որ հողի վրայ առանց հիմքի տուն է շինում. գետը զարկեց, և այն իսկոյն փուլ եկաւ, և այդ տան կործանումը մեծ եղաւ»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 7

ՀԱՐԻՒՐԱՊԵՏԻ ՀԱԲԱՏԸ (Մատթ. 8. 5 -1 3)

7 Եւ երբ Յիսուս վերջացրեց իր բոլոր խօսքերը, և ժողովուրդը նրան լսեց, Կափառնայում մտաւ: 2 Այնտեղ մի հարիւրապետի ծառայ, որ շատ սիրելի էր նրա համար, ծանր հիւանդացել էր և մեռնելու մօտ էր: 3 Երբ լսեց Յիսուսի մասին, հրեաներից աւագներին ուղարկեց, որ աղաչեն նրան, որպէսզի գայ և բժշկի իր ծառային: 4 Եւ նրանք Յիսուսի մօտ գալով՝ թախանձագին աղաչում էին նրան և ասում. «Արժանի է նա, որին այս շնորհը պիտի անես, 5 որովհետև նա սիրում է մեր ազգը և ժողովարանը նա՛ շինեց մեզ համար»: 6 Յիսուս գնաց նրանց հետ. երբ տնից շատ հեռու չէր, հարիւրապետը նրա մօտ բարեկամներ ուղարկեց՝ ասելով. «Տէ՛ր, նեղութիւն մի՛ կրիր, որովհետև արժանի չեմ, որ իմ յարկի տակ մտնես. 7 դրա համար էլ ինձ արժանի չհամարեցի քեզ մօտ գալու. այլ՝ խօսքով ասա՛, և իմ ծառան կը բժշկուի. 8 որովհետև ինքս էլ իշխանութեան ենթակայ մարդ եմ, իմ ձեռքի տակ զինուորներ ունեմ. սրան ասում եմ՝ գնա՛, և գնում է, իսկ միւսին, թէ՛ արի՛, և գալիս է, և իմ ծառային, թէ՛ արա՛ այս բանը, և նա անում է»:

9 Եւ երբ Յիսուս այս լսեց, զարմացաւ. դարձաւ ժողովրդին, որ հետևում էր իրեն, և ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ Իսրայէլի մէջ անգամ այսչափ հաւատ չգտայ»: 10 Պատգամաւորները տուն վերադարձան և հիւանդ ծառային գտան բժշկուած:

ԱՅՐԻ ԿՆՈՋ ՈՐԴՈՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

11 Հետևեալ օրը Յիսուս գնում էր մի քաղաք, որ Նային էր կոչում. նրա հետ էին գնում նաև իր աշակերտները և բազում ժողովուրդ: 12 Երբ քաղաքի դարպասին մօտեցաւ, ահա դուրս էր բերում մի մեռել, միակ որդին իր մօր, որ մի այրի կին էր. և քաղաքից բազում ժողովուրդ նրա հետ էր: 13 Երբ Տէրը կնոջը տեսաւ, խղճաց նրան և ասաց. «Մի՛ լար»: 14 Մօտենալով՝ դագաղին դիպաւ: Դագաղը տանողները կանգ առան: Եւ նա ասաց. «Քեզ եմ ասում, ո՛վ պատանի, վե՛ր կաց»: 15 Մեռելը վեր կացաւ, նստեց և սկսեց խօսել: Եւ Յիսուս նրան մօրը տուեց: 16 Եւ ահը պատեց բոլորին. փառաւորում էին Աստծուն և ասում. «Մի մեծ մարգարէ է յայտնուել մեր մէջ», և՛ «Աստուած այցելութիւն է տուել իր ժողովրդին բարութեամբ»: 17 Եւ նրա մասին այս գրոյցը տարածուեց ամբողջ Հրէաստանում և երկրի բոլոր կողմերում:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏԻՉԸ (Մատթ. 11. 2 -19)

18 Եւ Յովհաննէսին այս բոլորի մասին պատմեցին իր աշակերտները: 19 Եւ Յովհաննէսն իր աշակերտներից մի երկուսին իր մօտ կանչեց ու նրանց

ուղարկեց Տիրոջ մօտ՝ ասելու. "Դո՞ւ ես, որ գալու էիր, թե՞ ուրիշին սպասենք": 20 Եւ այդ մարդիկ գալով նրա մօտ՝ ասացին. «Յովհաննէս Մկրտիչը մեզ ուղարկեց քեզ մօտ և ասում է. "Դո՞ւ ես, որ գալու էիր, թե՞ ուրիշին սպասենք"»:

21 Եւ նոյն ժամին նա շատերին բժշկեց հիւանդութիւններից, ցաւերի հարուածներից, չար ոգիներից և բազմաթիւ կոյրերի տեսողութիւն շնորհեց: 22 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Գնացէ՛ք պատմեցէ՛ք Յովհաննէսին, ինչ որ դուք տեսաք և լսեցիք. որ կոյրերը տեսնում են, կաղերը՝ քայլում, բորոտները մաքրում են, խուլերը՝ լսում, մեռելները յարութիւն են առնում, աղքատները Բարի լուրն են լսում. 23 և երանի՛ նրան, որ իմ պատճառով չի գայթակղուի»:

24 Եւ երբ Յովհաննէսի պատգամաւորները գնացին, նա սկսեց ժողովրդին խօսել Յովհաննէսի մասին. «Ի՞նչ տեսնելու համար դուրս եկաք անապատ. քամուց շարժուող մի եղէ՞գ: 25 Հապա ի՞նչ տեսնելու համար դուրս եկաք. փափուկ զգեստներով զարդարուած մի մա՞րդ. ահաւասիկ նրանք, որ փառաւոր զգեստներով են և փափուկ կենցաղով են ապրում, արքունիքներում են լինում: 26 Հապա ի՞նչ տեսնելու համար դուրս եկաք. մի մարգարէ՞. այո՛, ասում են ձեզ, առաւել քան մի մարգարէ. 27 որովհետև Յովհաննէսը նա է, որի մասին գրուած է. "Ահա քո առաջից ուղարկում են իմ պատգամաւորին, որպէսզի քո առաջ քո ճանապարհը պատրաստի": 28 Ճշմարիտ են ասում ձեզ, կանանցից ծնուածների մէջ չկայ աւելի մեծ մարգարէ, քան Յովհաննէսը. բայց Աստծու արքայութեան մէջ ամենափոքրը աւելի մեծ է, քան թէ նա»:

29 Եւ երբ ամբողջ ժողովուրդը լսեց, նոյնպէս և մաքսաւորները, ընդունեցին Աստծու արդարութիւնը՝ մկրտուելով Յովհաննէսի մկրտութեամբ: 30 Իսկ փարիսեցիները և օրինականները իրենց հոգիներում Աստծու խորհուրդն անարգեցին նրանով, որ Յովհաննէսից չմկրտուեցին:

31 «Արդ, ո՞ւմ նմանեցնեն այս սերնդի մարդկանց, և ո՞ւմ են նման: 32 Նրանք նման են մանուկների, որոնք նստում են հրապարակներում, ձայն են տալիս միմեանց և ասում. "Փող զարկեցինք ձեզ համար, և չպարեցիք. ողբ ասացինք, և դուք լաց չեղաք": 33 Եկաւ Յովհաննէս Մկրտիչը, չէր ուտում և չէր խմում. և դուք ասացիք՝ նրա մէջ դև կայ: 34 Եկաւ մարդու Որդին. ուտում է և խմում. և դուք ասում էք. "Ահա ուտող և խմող մի մարդ, մաքսաւորների և մեղաւորների բարեկամ": 35 Եւ իմաստութիւնը արդարացուեց իր որդիներից»:

ՄԵՂԱԲՈՐ ԿՆՈՋ ՀԱԲԱՏԸ

36 Փարիսեցիներից մէկը աղաչում էր նրան, որ իր հետ ճաշ ուտի. և նա մտնելով փարիսեցու տունը՝ սեղան նստեց: 37 Եւ քաղաքում մի մեղաւոր կին կար. երբ նա իմացաւ, որ փարիսեցու տանը սեղան է նստել, մի շիշ ազնիւ իւղ բերելով, 38 կանգնեց Յիսուսի յետև, նրա ոտքերի մօտ. և լաց էր լինում ու սկսեց արտասուքներով թրջել նրա ոտքերը և իր գլխի մազերով սրբում էր. համբուրում էր նրա ոտքերը և այդ իւղով օծում: 39 Իսկ փարիսեցին, որ նրան հրաւիրել էր, տեսնելով այդ, իր մտքում ասում էր. «Եթէ սա մարգարէ լինէր, ապա կ'իմանար, թէ ով կամ ինչպիսի մի կին է մօտենում իրեն, որովհետև նա մեղաւոր է»:

40 Յիսուս պատասխանեց նրան և ասաց. «Սիմոն, քեզ ասելու բան ունե՞մ»: Եւ սա ասաց. «Ասա՛, Վարդապետ»:

Եւ Յիսուս ասաց. 41 «Մի փոխատու երկու պարտապաններ ունէր. մէկը հինգ հարիւր դահեկան պարտք ունէր, իսկ միւսը՝ յիսուն: 42 Եւ քանի որ նրանք հատուցելու ոչինչ չունէին, երկուսին էլ պարտքը շնորհեց. հիմա ասա՛, ո՞վ աւելի շատ կը սիրի նրան»: 43 Սիմոնն ասաց. «Ինձ այնպէս է թւում, թէ նա՛ ում աւելի շատը շնորհուեց»: Եւ Յիսուս ասաց նրան. «Ուղիղ դատեցիր»:

44 Եւ դառնալով կնոջ կողմը՝ Սիմոնին ասաց. «Տեսնո՞ւմ ես այս կնոջը. մտայ քո տունը, ոտքերիս համար ջուր չտուիր, իսկ սա իր արտասուքներով թրջեց իմ ոտքերը և իր մազերով սրբեց: 45 Դու ինձ մի համբոյր էլ չտուիր, սակայն սա ահա տուն մտնելուցս ի վեր չի դադարում ոտքերս համբուրելուց: 46 Դու իւղով իմ գլուխը չօծեցիր, սա անուշ իւղով ոտքերս օծեց: 47 Դրա համար քեզ ասում են. իր անհամար մեղքերը կը ներուեն

սրան, որովհետև ուժգին սիրեց. քանզի ում շատ է ներում, շատ է սիրում, և ում սակաւ՝ սակաւ»: 48 Եւ ասաց այն կնոջը. «Քո մեղքերը քեզ ներուած են»: 49 Եւ նրանք, որ նրա հետ սեղան էին նստել, սկսեցին ասել իրենց մտքում. «Ո՞վ է սա, որ մեղքերին թողութիւն է տալիս»: 50 Եւ նա ասաց այդ կնոջը. «Քո հաւատը քեզ փրկեց, գնա՛ խաղաղութեամբ»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 8 ԲԱՐԵՊԱՇՏ ԿԱՆԱՅՔ

8 Դրանից յետոյ Յիսուս շրջում էր քաղաքներում և գիւղերում, քարոզում էր և աւետարանում Աստծու արքայութիւնը: Եւ նրա հետ էին Տասներկուսը 2 և մի քանի կանայք, որոնք բժշկուել էին չար ոգիներից ու հիւանդութիւններից. Մարիամը, որ կոչուում էր Մագդաղենացի, և որից եօթը դև էր դուրս եկել, 3 Յովհաննան՝ Հերովդէսի վերակացուի՝ Քուզայի կինը, և Շուշանն ու շատ ուրիշներ, որոնք իրենց ունեցուածքից մատակարարում էին նրան:

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱՎԸ (Մատթ. 13. 1-9, Մարկ. 4. 1-9)

4 Երբ շատ ժողովուրդ և բազմաթիւ քաղաքներից նրա մօտ եկածներ հաւաքուեցին, առակով նրանց ասաց. 5 «Մի սերմնացան ելաւ սերմեր ցանելու: Եւ երբ նա սերմանում էր, մի մաս սերմ ընկաւ ճանապարհի եզերքը և ոտնակոխ եղաւ, և երկնքի թռչունները այն կերան: 6 Եւ ուրիշ մի մաս ընկաւ ապառաժի վրայ. երբ բուսաւ, չորացաւ՝ խոնաւութիւն չլինելու պատճառով: 7 Եւ ուրիշ մի մաս ընկաւ փշերի մէջ. և փշերը նրա հետ բուսնելով՝ այն խեղդեցին: 8 Եւ ուրիշ մի մաս ընկաւ լաւ ու պարարտ հողի վրայ և, բուսնելով, հարիւրապատիկ պտուղ տուեց»: Երբ այս խօսեց, ասաց. «Ով որ լսելու ականջ ունի, թող լսի»:

ՍԵՐՄՆԱՑԱՆԻ ԱՌԱՎԻ ՄԵԿՆՈՒԹԻԻՆԸ (Մատթ. 13. 10-23, Մարկ. 4. 10-20)

9 Աշակերտները նրան հարցնում էին, թէ այդ առակն ի՞նչ է նշանակում: 10 Եւ նա ասաց. «Ձեզ տրուած է գիտենալ Աստծու արքայութեան խորհուրդները, իսկ ուրիշներին՝ առակներով, որպէսզի նայեն, բայց չտեսնեն, լսեն, բայց չհիմանան»:

11 Իսկ առակը այս է նշանակում. սերմը Աստծու խօսքն է: 12 Որոնք որ ճանապարհի եզերքին են, այդ նրանք են, որ լսում են, և ապա սատանան գալիս հանում է խօսքը նրանց սրտից, որպէսզի չհաւատան և չփրկուեն: 13 Եւ որոնք որ ապառաժի վրայ են, այդ նրանք են, որ, երբ լսեն, խնդութեամբ են ընդունում խօսքը, բայց արմատ չեն բռնում. սրանք միառժամանակ հաւատում են, իսկ փորձութեան ժամանակ՝ հեռանում: 14 Իսկ այն, որ փշերի մէջ ընկաւ, այդ նրանք են, որ, երբ լսում են խօսքը, աշխարհի հոգսերով, հարստութեամբ և զուարճութեամբ զբաղուած լինելով՝ խեղդուում ու անպտուղ են լինում: 15 Իսկ այն, որ պարարտ հողի վրայ է, նրանք են, որ բարի և զուարթագին սրտով լսելով խօսքը՝ ընդունում են այն և յարատւելով պտուղ են տալիս»:

ՃՐԱԳԻ ԱՌԱՎԸ (Մարկ. 4. 21-25)

16 «Ո՛չ ոք ճրագ չի վառի և կաթսայի տակ չի թաքցնի կամ մահճի տակ չի դնի, այլ կը դնի աշտանակի վրայ, որպէսզի, ովքեր մտնեն, լոյսը տեսնեն: 17 Ծածուկ ոչինչ չկայ, որ ջլայտնուի, ոչ էլ գաղտնի բան, որ չիմացուի և ի յայտ չգայ: 18 Այսուհետև զգո՛յշ եղէք, թէ ինչպէս էք դուք լսում. որովհետև ով որ ունի, նրան կը տրուի, իսկ ով որ չունի, և այն, ինչ որ նա կարծում է, թէ ունի, կը վերցուի նրանից»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԱՅՐՆ ՈՒ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԸ (Մատթ. 12. 4 6 -50, Մարկ. 3. 31 -35)

19 Նրա մօտ եկան իր մայրն ու եղբայրները և չէին կարողանում նրան մօտենալ բազմութեան պատճառով: 20 Իմաց տուին նրան և ասացին. «Քո մայրը և քո եղբայրները դրսում կանգնել են և ուզում են քեզ տեսնել»: 21 Եւ նրանց ասաց. «Իմ մայրը և եղբայրները սրանք են, որ Աստծու խօսքը լսում են և կատարում»:

ԲՆՈՒԹԵԱՆ ՏԵՐԸ (Մատթ. 8. 23 -27, Մարկ. 3. 35 -4 1)

22 Մի օր ինքը նաւակ նստեց իր աշակերտների հետ և նրանց ասաց. «Եկէ՛ք ծովակի միւս կողմն անցնենք»: Եւ գնացին: 23 Մինչ նաւարկում էին, նա քուն մտաւ: Եւ ծովակի վրայ քամու մի մրրիկ իջաւ. ծովը ուռչում էր, նաւակը ջրով լցնում. և նրանք տագնապի էին մատնուել: 24 Մօտեցան արթնացրին նրան և ասացին. «Վարդապետ, Վարդապետ, ահա կորչում ենք»: Եւ նա վեր կենալով՝ սաստեց քամուն ու աղմկայոյճ կոհակներին, և նրանք հանդարտուեցին, և խաղաղութիւն տիրեց: 25 Եւ նրանց ասաց. «Ո՞ւր է ձեր հաւատը»: Եւ նրանք սարսափած՝ զարմացան և ասում էին միմեանց. «Ո՞վ է արդէօք սա, որ հողմերին ու ջրերին անգամ հրաման է տալիս, և դրանք հնազանդում են սրան»:

ԳԵՐԳԵՍԱՑԻ ԴԻՒԿԱՐԸ (Մատթ. 8. 28-34, Մարկ. 5. 1 -20)

26 Ապա նաւարկեցին իջան գերգեսացիների երկիրը, որը Գալիլիայի հանդիպակաց կողմն է: 27 Եւ երբ նա ցամաք ելաւ, նրան պատահեց քաղաքից մի մարդ, որի մէջ դէեր կային. նա երկար ժամանակ հագուստ չէր հագել և ոչ էլ տան մէջ էր բնակուել, այլ՝ գերեզմանների: 28 Եւ տեսնելով Յիսուսին՝ աղաղակեց, ընկաւ նրա առաջ և բարձր ձայնով ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում ինձնից, Յիսուս, բարձրեալ Աստծու Որդի, աղաչում եմ քեզ, ինձ մի՛ տանջիր»: 29 որովհետև Յիսուս հրաման էր տալիս պիղծ ոգուն, որ դուրս գայ այդ մարդուց, քանի որ շատ անգամ տիրացել էր նրան, և նա կապում էր շղթաներով, պահում էր երկաթների մէջ, բայց կոտրում էր կապանքները և դէից քշում էր անբնակ վայրեր: 30 Յիսուս հարցրեց նրան և ասաց. «Անունդ ի՞նչ է»: Եւ նա ասաց. «Լեգէոն». որովհետև նրա մէջ շատ դէեր էին մտել. 31 աղաչում էին նրան, որ հրաման չտայ իրենց, որ անդունդ գնան: 32 Եւ այնտեղ մեծ թուով խոզերի մի երամակ կար, որ արածում էր լերան վրայ: Աղաչեցին նրան, որ հրաման տայ իրենց՝ գնալ մտնել նրանց մէջ: Եւ նա թոյլատրեց նրանց, 33 և դէերը դուրս եկան այդ մարդուց ու մտան խոզերի մէջ. և երամակը գահաւանդից դիմեց դէպի ծովակ ու խեղդուեց: 34 Երբ խոզարածները տեսան պատահածները, փախան և պատմեցին քաղաքում ու ագարակներում: 35 Եւ երբ մարդիկ դուրս եկան կատարուածները տեսնելու և եկան Յիսուսի մօտ ու գտան այն մարդուն, որից դէերը ելել էին, - որը հագնուած և զգաստացած՝ նստած էր Յիսուսի ոտքերի մօտ, - վախեցան: 36 Նրանք, որ ականատես էին եղել, պատմեցին նրանց, թէ ինչպէս փրկուեց դիւահարը: 37 Եւ գերգեսացիների երկրի շրջակայքում գտնուող ամբողջ բնակչութիւնը աղաչում էր Յիսուսին՝ հեռու գնալ իրենց սահմաններից, որովհետև մեծ վախով տագնապում էին: Եւ նա նաւակ նստելով՝ վերադարձաւ: 38 Այն մարդը, որից դէերը դուրս էին եկել, աղաչում էր նրան, որ ինքը նրա հետ շրջի: Բայց Յիսուս արձակեց նրան և ասաց. 39 «Վերադարձի՛ր քո տունը և պատմի՛ր, ինչ որ Աստուած արեց քեզ համար»: Նա գնաց քաղաք և տարածում էր այն, ինչ Յիսուս արեց իրեն:

ՅԱՅՐՈՍԻ ԱՂՋԿԱՅ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՏԵՐԱՏԵՍ ԿՆՈՋ ԲԾՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 9. 18-26, Մարկ. 5. 21 -43)

40 Եւ երբ Յիսուս վերադարձաւ ծովի միւս կողմը, ժողովուրդը նրան լաւ ընդունեց, որովհետեւ ամէնքը նրան սպասում էին: 41 Եւ ահա եկաւ մի մարդ, որի անունը Յայրոս էր, և որը ժողովրդապետ էր: Յիսուսի ոտքերն ընկնելով՝ նա աղաչում էր նրան, որ իր տունը մտնի, 42 որովհետեւ նա մօտ տասներկու տարեկան մի միամօրիկ դուստր ունէր, որ մահամերձ էր: Եւ երբ Յիսուս գնում էր, ժողովուրդը նրան նեղում էր: 43 Եւ մի կին, որ տասներկու տարուց ի վեր արիւնահոսութիւն ունէր և հնար չէր եղել նրան որևէ մէկից բժշկուել, 44 յետևից մօտեցաւ և դիպաւ նրա զգեստի քղանցքին, և նոյն ժամին նրա արիւնահոսութիւնը դադարեց: 45 Եւ Յիսուս ասաց. «Ո՞վ էր, որ ինձ դիպաւ»: Եւ երբ բոլորը ուրանում էին, Պետրոսը և նրա հետ եղողները ասացին. «Վարդապետ, ժողովուրդն է, որ սեղմում ու նեղում է քեզ»: 46 Եւ Յիսուս ասաց. «Մէկն ինձ դիպաւ, որովհետեւ զգացի, որ ինձնից զօրութիւն դուրս եկաւ»: 47 Երբ կինը տեսաւ, որ այդ ծածուկ չմնաց նրանից, դողալով եկաւ և ընկաւ նրա առաջ ու ամբողջ ժողովրդի առջև պատմեց, թէ ինչ բանի համար դիպաւ նրան և թէ ինչպէս իսկոյն բժշկուեց: 48 Եւ նա ասաց. «Քաջալերուի՛ր, դուստր, քո հաւատը փրկեց քեզ, գնա՛ խաղաղութեամբ»:

2ր Եւ մինչ նա խօսում էր, ժողովրդապետի տնից մէկն եկաւ և Յայրոսին ասաց. «Աղջիկդ մեռաւ, յոգնութիւն մի՛ պատճառիդ դրան»: 50 Իսկ երբ Յիսուս լսեց, նրան պատախաճեց և ասաց. «Մի՛ վախեցիր, միայն հաւատա՛, և նա կ'ապրի»: 51 Եւ նրա տունը մտնելով՝ ոչ ոքի չթողեց ներս մտնել, բացի Պետրոսից, Յակոբոսից, Յովհաննէսից և երեխայի հօրից ու մօրից: 52 Ամէնքը լալիս և ողբում էին նրա վրայ: Եւ նա ասաց. «Լաց մի՛ եղէք, որովհետեւ մեռած չէ, այլ ննջում է»: 53 Իսկ նրանք ծաղրում էին նրան, որովհետեւ գիտէին, որ մեռած էր: 54 Եւ ամենքին դուրս հանելով՝ բռնեց նրա ձեռքից, գոչեց և ասաց. «Վեր կաց, կանգնի՛ր, ո՛վ մանուկ»: 55 Եւ նրա հոգին վերադարձաւ, և մանուկը իսկոյն կանգնեց: Եւ Յիսուս հրամայեց, որ նրան ուտելու բան տան: 56 Եւ նրա ծնողները զարմացած մնացին, իսկ նա պատուիրեց, որ ոչ ոքի չասեն, ինչ որ եղել էր:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 9

ՏԱՍՆԵՐԿՈՒՄԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 10. 5 -15, Մարկ. 6. 7 -1 3)

9 Եւ նա կանչելով տասներկու առաքելներին՝ նրանց զօրութիւն և իշխանութիւն տուեց բոլոր դևերի վրայ, նաև՝ բժշկելու հիւանդութիւնները: 2 Եւ ուղարկեց նրանց քարոզելու Աստուծոյ արքայութիւնը և բժշկելու այստեղով վարակուածներին: 3 Եւ ասաց նրանց. «Ճանապարհի համար ոչինչ մի՛ վերցրէք. ո՛չ գաւազան և ո՛չ մախաղ, ո՛չ հաց և ո՛չ արծաթ դրամ. երկու հագուստ մի՛ ունեցէք. 4 որ տունն էլ մտնէք, այնտեղ գիշերեցէք և ապա այնտեղից գնացէ՛ք: 5 Եւ նրանք, որ ձեզ չեն ընդունի, որպէս վկայութիւն նրանց դէմ՝ ձեր ոտքերի փոշին թօթափեցէ՛ք, երբ այդ քաղաքից դուրս ելնէք»: 6 Եւ նրանք ելան և շրջում էին քաղաքներում ու գիւղերում, աւետարանում էին և բժշկում ամէն տեղ:

ՀԵՐՈՎՂԷՍԸ ԵՒ ՅԻՍՈՒՄ (Մատթ. 14. 1 -12, Մարկ. 6. 14 -2 9)

7 Հերովղէս չորրորդապետը լսեց այս բոլոր գործերը և զարմանում էր ոմանց ասածի վրայ, 8 թէ՛ Յովհաննէսը մեռելներից յարութիւն է առել, իսկ ոմանց ասածի վրայ, թէ՛ Եղիան յայտնուեց, և ուրիշների՝ թէ՛ նախկին մարգարէներից մէկը յարութիւն է առել: 9 Հերովղէսն ասաց. «Յովհաննէսին ես գլխատեցի, իսկ սա ո՞վ է, որի մասին այսպիսի բաներ են լսում»: Եւ ուզում էր նրան տեսնել:

ՀԱՅԻ ԲԱԶՄԱՅՈՒՄԸ (Մատթ. 14. 13 -21, Մարկ. 6. 30-4 4, Յովհ. 6. 1 -14)

10 Առաքելները վերադարձան և Յիսուսին պատմեցին այն ամէնը, ինչ որ արեցին. և նա նրանց հետն առնելով՝ քաշուեց առանձնացաւ ամայի մի տեղ,

մօտակայքը մի քաղաքի, որ Բեթսայիդա էր կոչւում: 11 Եւ երբ ժողովուրդը իմացաւ, զնաց նրա յետևից. և նա ընդունելով նրանց՝ խօսում էր նրանց հետ Աստծու արքայութեան մասին. և որոնք որ բժշկուելու կարիք ունէին, բժշկում էր նրանց:

12 Եւ օրն սկսեց տարածամել: Տասներկուսը մօտեցան և նրան ասացին. «Արձակիր այս ժողովրդին, որպէսզի զնան շրջակայ գիւղերը և ագարակները, հանգստանան և կերակուր գտնեն, որովհետև այստեղ ամայի վայրում ենք»: 13 Նա ասաց նրանց. «Դուք տուէք նրանց ուտելու բան»: Եւ նրանք ասացին. «Մենք հինգ նկանակից և երկու ձկից աւելին չունենք, եթէ չգնանք և այս ժողովրդի համար բաւարար ուտելիք չգնենք»: 14 որովհետև շուրջ հինգ հազար մարդ կար: Նա աշակերտներին ասաց. «Նստեցրէ՛ք դրանց խումբ-խումբ, յիսուն-յիսուն»: 15 Եւ այդպէս արեցին ու ամենքին նստեցրին: 16 Եւ նա վերցնելով հինգ նկանակը և երկու ձուկը՝ նայեց դէպի երկինք, օրհնեց, կտրեց և աշակերտներին տուեց, որպէսզի ժողովրդի առաջ դնեն: 17 Ամէնքը կերան և յագեցան. իսկ կտորտանքները վերցրին՝ տասներկու սակառ լիքը:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԴԱԲԱՆՈՒԹԻԻՆԸ (Մատթ. 16. 13 -1 9, Մարկ. 8. 27 -2 9)

18 Եւ երբ նա առանձին աղօթքի էր կանգնել, նրա հետ էին նաև իր աշակերտները: Նրանց հարցրեց և ասաց. «Ժողովուրդը իմ մասին ի՞նչ է ասում. ո՞վ են»: 19 Եւ նրանք պատասխանեցին և ասացին. «Յովհաննէս Մկրտիչը. և ոմանք, թէ՛ Եղիան, իսկ ուրիշներ, թէ՛ նախնիներից մի մարգարէ յարութիւն է առել»: 20 Ասաց նրանց. «Դուք իմ մասին ի՞նչ էք ասում. ո՞վ են»: Պետրոսը պատասխանեց և ասաց. «Աստծու Քրիստոսը»: 21 Նա աստեց նրանց և պատուիրեց ոչ ոքի չասել այդ:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻԻՆԸ ԻՐ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 16. 20-28, Մարկ. 8. 31 -3 9)

22 Ապա ասաց. «Մարդու Որդին պէտք է շատ չարչարուի և անարգուի քահանայապետներից և ծերերից ու օրէնսգէտներից. և սպանուի ու երրորդ օրը յարութիւն առնի»:

23 Եւ ամենքին ասում էր. «Եթէ մէկը կամենում է իմ յետևից գալ, թող ուրանայ իր անձը և իր խաչը մշտապէս վերցնի և գայ իմ յետևից. 24 որովհետև, ով որ կամենայ իր անձը փրկել, այն պիտի կորցնի, իսկ ով որ իր անձը ինձ համար կորցնի, այն պիտի փրկի: 25 Ի՞նչ օգուտ է մարդուն, եթէ աշխարհը շահի, բայց իր անձը կորցնի ու տուժի. 26 որովհետև, ով որ ինձ և իմ խօսքերը ամօթ կը համարի, նրան մարդու Որդին էլ ամօթահար պիտի անի, երբ գայ իր և Հօր և սուրբ հրեշտակների փառքով:

27 Բայց, արդարև, ասում եմ ձեզ, թէ այստեղ գտնուողների մէջ կան ոմանք, որոնք մահ չպիտի ճաշակեն, մինչև որ չտեսնեն Աստծու արքայութիւնը»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՊԱՅԾԱՌԱԿԵՐՊՈՒԹԻԻՆԸ (Մատթ. 17. 1 -8, Մարկ. 9. 1 -7)

28 Եւ այս խօսքերից մօտ ութ օր յետոյ, իր հետ վերցնելով Պետրոսին, Յակոբոսին և Յովհաննէսին, նա լեռ ելաւ աղօթքի կանգնելու: 29 Եւ երբ աղօթքի էր կանգնած, նրա երեսի տեսքը այլակերպուեց, նրա զգեստը փոխուեց և փայլուն-սպիտակ դարձաւ: 30 Եւ ահա երկու մարդիկ խօսում էին նրա հետ: Նրանք Մովսէսն ու Եղիան էին, 31 որոնք փառքով երևալով՝ խօսում էին նրա վախճանի մասին, որ տեղի պիտի ունենար Երուսաղէմում: 32 Իսկ Պետրոսը և նրա հետ գտնուողները քնի ծանրութեան տակ՝ արթնացան ու տեսան նրա փառքը և երկու մարդկանց, որոնք նրա մօտ կանգնած էին: 33 Եւ երբ դրանք նրանից հեռանում էին, Պետրոսը Յիսուսին ասաց. «Վարդապետ, լաւ է, որ մենք այստեղ ենք. երեք տաղաւար շինենք, մէկը՝ քեզ, մէկը՝ Մովսէսի և մէկը՝ Եղիայի

համար»։ Եւ չէր իմանում, թէ ինչ էր խօսում։ 34 Եւ երբ այս ասում էր, մի ամպ եկաւ ու նրանց վրայ հովանի եղաւ. և երբ նրանք ամպի տակ ընկան, վախեցան։ 35 Ամպից մի ձայն եկաւ, որ ասում էր. «Դա՛ է իմ ընտրեալ Որդին, լսեցէ՛ք դրան»։ 36 Եւ մինչ խօսքի ձայնը դեռ գալիս էր, Յիսուս միայնակ գտնուեց. և նրանք լսեցին ու այդ օրերին ոչ ոքի չպատմեցին իրենց տեսածներից և ոչ մի բան։

ԼՈՒՍՆՈՏ ԵՐԵՄԱՅԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 17. 14 -22, Մարկ. 9. 13 -26)

37 Յաջորդ օրը, երբ նրանք իջնում էին Լեռնից, Յիսուսին ընդառաջ գնաց մի մեծ բազմութիւն։ 38 Եւ ահա ժողովրդի միջից մի մարդ աղաղակեց և ասաց. «Վարդապետ, աղաչում եմ քեզ, նայի՛ր իմ որդուն, որովհետև իմ մէկ հատիկն է. 39 ահա չար ոգին դէսուդէն է գարնում նրա մէջ և յանկարծ գոչում է. և նրան սաստիկ ցնցում է, թաւալեցնում, փրփրեցնում և, խորտակելով նրան, հագիւ է հեռանում նրանից։ 40 Ես քո աշակերտներին աղաչեցի, որ հանեն չար ոգուն, բայց նրանք չկարողացան»։ 41 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Ո՛վ անհաւատ և մոլորուած սերունդ, մինչև ե՞րբ ձեզ հետ պիտի լինեմ և ձեզ հանդուրժեմ. բեր այստեղ քո որդուն»։ 42 Եւ մինչդեռ նա մօտենում էր, դէռ գետին խփեց նրան ու ցնցեց։ 43 Յիսուս սաստեց պիղծ ոգուն, բժշկեց մանկանը և տուեց նրան նրա հօրը։ 44 Եւ ամէնքը զարմանում էին Աստծու մեծագործութիւնների վրայ։ Եւ մինչդեռ բոլորը զարմանում էին այն ամենի վրայ, որ նա կատարում էր, նա իր աշակերտներին ասաց. «Ձեր ականջների մէջ պահեցէ՛ք դուք այս խօսքերը. որ մարդու Որդին մատնուելու է մարդկանց ձեռքը»։ 45 Սակայն նրանք չէին ըմբռնում այս խօսքը, և դա ծածկուած էր նրանցից, որ չիմանան. և վախենում էին այդ խօսքի մասին հարց տալ նրան։

ՃՇՄԱՐԻՏ ՄԵԾՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 18. 1 -5, Մարկ. 9. 32 -36)

46 Աշակերտների մէջ մի վէճ առաջ եկաւ, թէ արդեօք իրենցից ո՛վ է մեծ։ 47 Երբ Յիսուս իմացաւ նրանց սրտի խորհուրդները, վերցրեց մի մանուկ, կանգնեցրեց նրանց մէջ իր մօտ 48 և ասաց նրանց. «Ով որ այս մանկանը ընդունի իմ անունով, ինձ է ընդունում. իսկ ով որ ինձ ընդունի, ընդունում է ինձ ուղարկողին. որովհետև, ով որ ձեր մէջ փոքրագոյնն է, նա՛ է մեծ»։

ՈՎ ՄԵՐ ԴԵՄ ՉԷ, ՄԵՁ ՀԵՏ Է (Մարկ. 9. 3 7 -3 9)

49 Յովհաննէսը պատասխանեց և ասաց. «Վարդապետ, տեսանք մէկին, որ քո անունով դէեր էր հանում, և արգելեցինք նրան, որովհետև մեզ հետ չի շրջում»։ 50 Յիսուս ասաց նրանց. «Մի՛ արգելէք նրան, որովհետև, ով որ ձեր թշնամին չէ, ձեր կողմն է»։

ՎԱՏ ԸՆԴՈՒՆԵԼՈՒԹԻՒՆ ՍԱՄԱՐԻԱՅԻ ՄԻ ԳԻՂՈՒՄ

51 Եւ երբ աշխարհից նրա վերանալու օրերը լրանում էին, հաստատապէս որոշեց գնալ Երուսաղէմ։ 52 Եւ իրենից առաջ պատգամաւորներ ուղարկեց, որոնք, երբ գնացին, մտան սամարացիների մի գիւղ՝ նրա համար պատրաստութիւն տեսնելու։ 53 Բայց սրանք չընդունեցին նրան, որովհետև նա ուղևորում էր դէպի Երուսաղէմ։ 54 Երբ նրա աշակերտները՝ Յակոբոսը և Յովհաննէսը, այդ տեսան, ասացին. «Տէ՛ր, կամենո՞ւմ ես, որ ասենք, և երկնքից կրակ իջնի ու բնաջինջ անի նրանց»։ 55 Նա դարձաւ սաստեց նրանց և ասաց. «Չգիտէք ինչ հոգուց էք դուք. 56 որովհետև մարդու Որդին չեկաւ մարդկանց հոգիները կորստեան մատնելու, այլ՝ փրկելու»։ Եւ մի ուրիշ գիւղ գնացին։

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԿՈՉՄԱՆ ՊԱՐՏԱԲՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ (Մատթ. 8. 1 9 -22)

57 Եւ մինչդեռ նրանք գնում էին, ճանապարհի վրայ մէկը նրան ասաց. «Կը գամ քո յետևից, ինչ տեղ էլ գնաս»: 58 Յիսուս նրան ասաց. «Աղուէսները որջեր ունեն, և երկնքի թռչունները՝ հանգստանալու տեղ, բայց մարդու Որդին գլուխը դնելու տեղ չունի»:

59 Մի ուրիշի էլ ասաց. «Արի՛ իմ յետևից»: Եւ սա ասաց. «Տէ՛ր, հրաման տուր ինձ՝ գնալ նախ թաղել իմ հորը»: 60 Յիսուս նրան ասաց. «Թող որ մեռածները թաղեն իրենց մեռելներին, իսկ դու գնա՛ քարոզիր Աստծու արքայութիւնը»:

61 Մէկ ուրիշն էլ ասաց. «Քո յետևից կը գամ, Տէ՛ր, բայց նախ թո՛յլ տուր ինձ, որ հրաժեշտ տամ իմ տանը»: 62 Յիսուս նրան ասաց. «Ո՛չ ոք իր ձեռքը մաճի վրայ կը դնի և ապա յետ կը նայի, եթէ յարմար է Աստծու արքայութեանը»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 10

ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆԵՐԿՈՒ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

10 Այնուհետև Տէրը նշանակեց ուրիշ եօթանասուներկու հոգի ևս և նրանց իրենից առաջ երկու-երկու ուղարկեց այն բոլոր քաղաքներն ու վայրերը, ուր ինքը գնալու էր: 2 Եւ նրանց ասաց. «Հունձն առատ է, իսկ մշակները՝ սակաւ: Արդ, խնդրեցէ՛ք հնձի տիրոջը, որ մշակներ ուղարկի իր հնձի համար: 3 Գնացէ՛ք, ահա ուղարկում եմ ձեզ իբրև գառներ գայլերի մէջ: 4 Մի՛ վերցրէ՛ք ո՛չ քսակ, ո՛չ մախաղ, ո՛չ կօշիկներ և ճանապարհին ոչ ոքի ողջոյն մի՛ տուէ՛ք: 5 Որ տունը մտնէ՛ք, նախ ասացէ՛ք. «Խաղաղութի՛ւն այս տանը»: 6 Եթէ այնտեղ կայ խաղաղասէր մարդ, ձեր խաղաղութիւնը նրա վրայ կը հանգչի. ապա թէ ոչ՝ ձեզ կը վերադառնայ: 7 Նոյն տանը գիշերեցէ՛ք, կերէ՛ք և խմեցէ՛ք նրանց ունեցածից, որովհետև մշակը արժանի է իր վարձին. տնից տուն մի՛ տեղափոխուէ՛ք: 8 Որ քաղաքը որ մտնէ՛ք և ձեզ ընդունեն, կերէ՛ք, ինչ որ ձեր առաջ դնեն: 9 Եւ բժշկեցէ՛ք դրա մէջ եղած հիւանդներին և նրանց ասացէ՛ք. "Սօտեցել է ձեզ Աստծու արքայութիւնը": 10 Իսկ ո՛ր քաղաքը որ մտնէ՛ք և ձեզ չընդունեն, երբ դուրս գաք նրա հրապարակները, ասացէ՛ք. 11 "Ձեր քաղաքից մեր ոտքերին կպած փոշին անգամ թօթափում ենք ձեր վրայ. բայց իմացէ՛ք, որ մօտեցել է Աստծու արքայութիւնը": 12 Ասում եմ ձեզ, որ սողոմայեցիների համար դատաստանի օրը աւելի տանելի պիտի լինի, քան այն քաղաքի համար»:

ՎԱՅԵՐ ԶԱՊԱՇԽԱՐՈՂ ՔԱՂԱՔՆԵՐԻՆ (Մատթ. 11. 20-24)

13 «Վա՛յ քեզ, Քորազին, վա՛յ քեզ, Բեթսայիդա, որովհետև եթէ Տիրոսում և Սիդոնում եղած լինէին այն զօրաւոր գործերը, որ կատարուեցին ձեր մէջ, արդարև վաղուց իսկ քուրձերի մէջ ու մոխրի վրայ նստած՝ ապաշխարած կը լինէին: 14 Բայց Տիրոսի և Սիդոնի համար, դատաստանի ժամանակ, աւելի տանելի կը լինի, քան ձեզ համար: 15 Եւ դու, Կափառնայում, որ մինչև երկինք ես բարձրացել, պիտի իջնես մինչև դժոխք: 16 Ով որ ձեզ լսում է, ինձ է լսում, և ով որ ձեզ է մերժում, ինձ է մերժում, և ով որ ինձ է մերժում, ինձ ուղարկողին է մերժում, և ով որ ինձ է լսում, լսում է նրան, ով ինձ ուղարկեց»:

ԵՕԹԱՆԱՍՈՒՆԵՐԿՈՒ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻ ՎԵՐԱԴԱՐՉԸ

17 Եօթանասուներկուսը վերադարձան խնդութեամբ և ասացին. «Տէ՛ր, դևերն էլ են մեզ հնազանդում քո անունով»: 18 Եւ նրանց ասաց. «Տեսնում էի սատանային երկնքից ընկնելիս, ինչպէս փայլակը: 19 Ահա ձեզ իշխանութիւն տուի կոխելու օձերի, կարիճների և թշնամու ամբողջ զօրութեան վրայ: Եւ ձեզ բոլորովին չեն վնասելու: 20 Բայց մի՛ ուրախացէ՛ք այն բանի համար, որ դևերը ձեզ հնազանդում են, այլ ուրախացէ՛ք, որ ձեր անունները գրուած են երկնքում»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԲԵՐԿՐԱՆՔԸ (Մատթ. 11. 25 -27, 1 Յ. 16 -17)

21 Նոյն ժամին Յիսուս ցնծաց Սուրբ Հոգով և ասաց. «Գոհուի՞նք քեզ, Հայր, Տէր երկնքի և երկրի, որ ծածկեցիր այս բանը իմաստուններից ու գիտուններից և յայտնեցիր մանուկներին. այո՛, Հայր, որովհետև այսպէս հաճելի եղաւ քեզ: 22 Ամէն ինչ ինձ տրուեց իմ Հօրից. և ոչ ոք չգիտէ, թէ ո՞վ է Որդին, եթէ ոչ՝ Հայրը, և թէ՛ ո՞վ է Հայրը, եթէ ոչ՝ Որդին և նա, ում կը կամենայ Որդին յայտնել»:

23 Եւ դառնալով աշակերտներին՝ առանձին ասաց. «Երանի՛ այն աչքերին, որ կը տեսնեն այն, ինչ դուք տեսնում էք: 24 Ասում եմ ձեզ, որ բազում մարգարէներ և թագաւորներ կամեցան տեսնել այն, ինչ դուք տեսնում էք, բայց չտեսան, և լսել ինչ դուք լսում էք, բայց չլսեցին»:

ՄԵԾ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ

25 Եւ ահա օրինականներից մէկը վեր կացաւ, փորձում էր նրան և ասում. «Վարդապետ, ի՞նչ պէտք է անեն, որ յաւիտենական կեանքը ժառանգեն»։ 26 Եւ նա նրան ասաց. «Օրէնքում ի՞նչ է գրուած, ինչպէ՞ս ես ընթերցում»։ 27 Սա պատասխանեց և ասաց. «Պիտի սիրես քո Տէր Աստծուն քո ամբողջ սրտով և քո ամբողջ հոգով և քո ամբողջ զօրութեամբ և քո ամբողջ մտքով. և պիտի սիրես քո ընկերոջը, ինչպէս քո անձը»։ 28 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ճիշտ պատասխան տուեցիր, այդ արա՛ և կը փրկուես»։

ԲԱՐԻ ՍԱՄԱՐԱՑԻՆ

29 Եւ նա կամենալով ինքն իրեն արդարացնել, ասաց Յիսուսին. «Իսկ ո՞վ է իմ ընկերը»։ 30 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Մի մարդ Երուսաղէմից Երիքով էր իջնում և ընկաւ աւազակների ձեռքը, որոնք նրան մերկացրին, վիրաւորեցին և կիսամեռ թողեցին ու գնացին: 31 Պատահեց, որ մի քահանայ նոյն ճանապարհով իջնի. նրան տեսաւ և թողեց անցաւ. 32 նոյնպէս և մի դևտացի նոյն տեղով անցնելիս, տեսաւ և թողեց անցաւ: 33 Մի սամարացի, որ ճանապարհորդում էր, եկաւ նոյն տեղով նրա մօտ և տեսնելով նրան՝ գթաց: 34 Եւ մօտենալով՝ կապեց նրա վերքերը, վրան ձէթ ու զինի ածեց և դնելով նրան իր գրաստի վրայ՝ տարաւ մի իջևան և խնամեց նրան: 35 Եւ յաջորդ օրը, երբ դուրս էր գալիս այնտեղից, իջևանատիրոջը երկու դահեկան հանեց տուեց և ասաց. «Խնամիր նրան և ինչ որ ծախսես դրա վրայ, իմ միւս անգամ գալուն կը հատուցեմ քեզ»։ 36 Արդ, ըստ քեզ, այդ երեքից ո՞րը մերձաւորի պէս վերաբերուեց նրան, ով աւազակների ձեռքն էր ընկել»։ 37 Եւ սա ասաց. «Նա, ով նրան բարիք արեց»։ Յիսուս նրան ասաց. «Գնա՛ և դու նոյն ձևով արա»։

ԱՅՑ ՄԱՐԹԱՅԻՆ ԵՒ ՄԱՐԻԱՄԻՆ

38 Եւ մինչ նրանք գալիս էին, Յիսուս մտաւ մի գիւղ, և Մարթա անունով մի կին նրան ընդունեց իր տան մէջ: 39 Եւ սա մի քոյր ունէր, որի անունը Մարիամ էր, որ եկաւ նստեց Տիրոջ ոտքերի առաջ և լսում էր նրա խօսքերը: 40 Իսկ Մարթան, որ զբաղուած էր տնային շատ գործերով, եկաւ կանգնեց նրա մօտ և ասաց. «Տէր, քեզ փոյթ չէ՞, որ քոյրս ինձ մենակ է թողել ծառայութեան գործի մէջ. արդ, ասա՛ դրան, որ օգնի ինձ»։ 41 Յիսուս պատասխանեց ու ասաց. «Մարթա՛, Մարթա՛, դու հոգս ես անում և շատ բաներով ես զբաղուած, 42 բայց այստեղ քիչ բան է պէտք. Մարիամը ընտրել է լաւ մասը, որ նրանից չպիտի վերցուի»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 11

ՅԻՍՈՒՄ ՍՈՎՈՐԵՑՆՈՒՄ Է ԱՂՕԹԵԼ (Մատթ. 6. 9 -1 Յ, 7. 7 -11)

11 Եւ եղաւ որ Յիսուս մի տեղ աղօթքի էր կանգնած. և երբ վերջացրեց, նրա աշակերտներէից մէկն ասաց նրան. «Տէ՛ր, մեզ աղօթել սովորեցրու՛, ինչպէս Յովհաննէսը սովորեցրեց իր աշակերտներին»: 2 Նա նրանց ասաց. «Երբ աղօթքի կանգնէք, ասացէ՛ք.

Հայր մեր, սուրբ թող լինի քո անունը. քո արքայութիւնը թող գայ:

3 Մեր հանապազօրեայ հացը տո՛ւր մեզ ամէն օր:

4 Եւ մեր մեղքերը մեզ ների՛ր, ինչպէս մենք էլ ներում ենք ամէն մարդու, որ յանցանք է գործում մեր դէմ. և մի՛ տար մեզ փորձութեան»:

5 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Ձեզնից ո՞վ է, որ բարեկամ ունենայ, գնայ նրա մօտ կէսգիշերին և ասի նրան. բարեկամ, ինձ երեք նկանակ փոխ տուր, 6 որովհետև իմ բարեկամը ճանապարհից եկաւ ինձ մօտ, և ես նրա առաջ դնելու ոչինչ չունեմ: 7 Իսկ նա ներսից պատասխանի և ասի. "Ինձ նեղութիւն մի՛ տուր, որովհետև դռները փակուած են, և երեխաներս ինձ հետ անկողնում են, չեմ կարող վեր կենալ և քեզ հաց տալ": 8 Ասում եմ ձեզ, եթէ բարեկամութեան համար էլ վեր չկենայ և հաց չտայ նրան, նրա թախանձանքի՛ պատճառով վեր կենալով կը տայ նրան, ինչ որ պէտք է:

9 Եւ ես ասում եմ ձեզ. խնդրեցէ՛ք, և Աստծուց կը տրուի ձեզ, փնտռեցէ՛ք, և կը գտնէք, բախեցէ՛ք, և կը բացուի ձեզ համար, 10 որովհետև, ով որ խնդրում է, առնում է, ով որ փնտռում է, գտնում է, և ով որ բախում է, բացում է նրա առաջ: 11 Ձեզնից ո՞վ է այն հայրը, որի որդին եթէ ծուկ ուզի, միթէ՞ ձկան փոխարէն օ՞ձ կը տայ նրան. 12 և կամ ծուկ ուզի, միթէ՞ կարի՞ճ կը տայ նրան: 13 Իսկ եթէ դուք, որ չար էք, զիտէք բարի պարգևներ տալ ձեր որդիներին, որչա՛փ ևս առաւել ձեր երկնաւոր Հայրը բարիքներ կը տայ նրանց, որոնք ուզում են իրենից»:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ԲԷԵՂՁԵԲՈՒՂԸ (Մատթ. 12. 22 -30, Մարկ. 3. 22 -27)

14 Եւ Յիսուս մի համր դև էր հանում. և երբ դևը ելաւ, համրը խօսեց. և ամբողջ ժողովուրդը զարմացաւ: 15 Եւ նրանցից ոմանք ասացին. «Ղա դևերին հանում է դևերի իշխան Բէեղզեբուղի միջոցով»:

16 Իսկ ուրիշներ փորձում էին նրան և երկնքից նշան էին ուզում նրանից: 17 Իսկ նա իմանալով նրանց մտածումները՝ ասաց նրանց. «Ինքն իր մէջ բաժանուած ամէն թագաւորութիւն աւերում է, և ինքն իր մէջ բաժանուած ամէն տուն՝ կործանում: 18 Արդ, եթէ սատանան էլ ինքն իր մէջ բաժանուեց, նրա թագաւորութիւնը ինչպէ՞ս կարող է կանգուն մնալ. որովհետև իմ մասին ասում էք, թէ՛ "Ղա դևերին հանում է դևերի իշխան Բէեղզեբուղի միջոցով": 19 Եթէ ես դևերին հանում եմ Բէեղզեբուղի միջոցով, ձեր հետևորդները ինչո՞վ պիտի հանեն. դրա համար նրանք պիտի լինեն ձեր դատաւորները: 20 Իսկ եթէ Աստծու մատով եմ հանում դևերին, ապա Աստծու արքայութիւնը հասել է ձեր վրայ: 21 Երբոր զինուած հզօր մի մարդ պահպանում է իր տունը, նրա ինչքը ապահով է: 22 Բայց եթէ նրանից աւելի հզօրը գայ նրա վրայ և յաղթի նրան, նրանից կը հանի այն զէնքերը, որոնց վրայ յոյս էր դրել, և նրա աւարը կը բաժանի: 23 Ով ինձ հետ չէ, հակառակ է ինձ, և ով ինձ հետ չի հաւաքում, ցրում է»:

ՊԻՂԾ ՈԳՈՒ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ (Մատթ. 12. 43 -4 5)

24 «Երբ պիղծ դևը ելնում է մարդուց, շրջում է անջրդի տեղերում, հանգիստ է փնտռում. և երբ չի գտնում, ասում է՝ "Վերադառնամ իմ տունը, որտեղից ելայ": 25 Եւ գալիս է ու գտնում այն՝ մաքրուած և կարգի բերուած: 26 Այն ժամանակ գնում և վերցնում է իրենից աւելի չար եօթը այլ դևեր և մտնում, բնակւում է այնտեղ. և այն մարդու վերջին վիճակը լինում է աւելի վատ, քան նախկինը»:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԵՐԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

27 Եւ մինչդեռ Յիսուս այս բանն էր խօսում, ժողովրդի միջից մի կին ծայն բարձրացրեց և ասաց. «Երանի՛ է այն կնոջը, որ յղացաւ և դիեցրեց քեզ»: 28 Եւ նա ասաց. «Մանաւանդ երանի՛ է նրանց, որ լսում են Աստծու խօսքը և կը պահեն»:

ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՆՇԱՆԻ ՀԱՅՑՈՒՄ ՅԻՍՈՒՄԻՑ (Մատթ. 12. 3 8-42)

29 Եւ երբ ժողովուրդը նրա շուրջը խռնուեց, սկսեց ասել. «Այս սերունդը չար սերունդ է. նշան է ուզում, և նրան երկնքից այլ նշան չի տրուի, բացի Յովնանի նշանից. 30 որովհետև, ինչպէս Յովնանը նշան եղաւ մինուէացիների համար, նոյնպէս մարդու Որդին նշան կը լինի այս սերնդի համար: 31 Հարաւի դշտն դատաստանի ժամանակ վեր պիտի կենայ այս սերնդի մարդկանց հետ և պիտի դատապարտի նրանց, որովհետև նա երկրի ծագերից եկաւ լսելու Սողոմոնի իմաստութիւնը. և ահա Սողոմոնից մեծը կայ այստեղ: 32 Նինուէի մարդիկ դատաստանի ժամանակ վեր պիտի կենան այս սերնդի հետ և պիտի դատապարտեն նրան, որովհետև Յովնանի քարոզութեան վրայ ապաշխարեցին. և ահա Յովնանից մեծը կայ այստեղ»:

ՄԱՐՄՆԻ ԼՈՅՍԸ (Մատթ. 5. 15, 6. 22 -23)

33 «Ոչ ոք ճրագ վառելով ծածուկ տեղ չի դնի, այլ կը դնի աշտանակի վրայ, որպէսզի մտնողը լոյս տեսնի: 34 Մարմնի ճրագը աչքն է. երբ աչքը առողջ է, ամբողջ մարմինը լուսաւոր կը լինի, իսկ երբ աչքը պղտոր է, մարմինն էլ խաւար կը լինի: 35 Արդ, զգո՛յ՛ջ եղիր, զուցէ այն լոյսը, որ քո մէջ է, խաւար լինի: 36 Եթէ քո ամբողջ մարմինը լուսաւոր է, և նրա մէջ խաւարի մաս չկայ, ամէն ինչ այնպէս լուսաւոր կը լինի, ինչպէս երբ ճրագը իր շողերով լուսաւորի քեզ»:

ՓԱՐԻՍԵՑԻՆԵՐԻ ԵՒ ՕՐԷՆՔԻ ՎԱՐԴԱՊԵՏՆԵՐԻ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ (Մատթ. 23. 1 -36, Մարկ. 12. 3 8-40)

37 Եւ մինչդեռ նա խօսում էր այս բաները, մի փարիսեցի աղաչում էր նրան, որ իր մօտ ճաշի: Եւ նա մտնելով՝ սեղան նստեց: 38 Երբ փարիսեցին տեսաւ, զարմացաւ, որովհետև Յիսուս ճաշից առաջ չլուացուեց: 39 Տէրը նրան ասաց. «Այժմ դուք՝ փարիսեցիներդ, բաժակի և պնակի արտաքինն էք մաքրում, իսկ ձեր ներքինը լի է յափշտակութեամբ և չարութեամբ: 40 Անմիտներ, չէ՞ որ նա, ով արտաքինը ստեղծեց, նաև ներքինը ստեղծեց: 41 Բայց տեսէ՛ք, թէ ինչն է իսկապէս արժան. ողորմութիւն տուէ՛ք, և ահա ձեր ամէն ինչը մաքուր կը լինի:

42 Բայց վա՛յ ձեզ՝ փարիսեցիներիդ, որ տասանորդ էք տալիս անանուխի, փեզենայի և ամէն տեսակ բանջարեղէնի, բայց զանց էք անում Աստծու արդարութիւնն ու սէրը. այս բաները պէտք էր անել, բայց միւսները զանց չանել: 43 Վա՛յ ձեզ՝ փարիսեցիներիդ, որ ժողովարաններում բարձր գահերն էք սիրում և հրապարակներում՝ առաջին ողջոյնները ստանալ: 44 Վա՛յ ձեզ, որ անյայտ գերեզմանների պէս էք. մարդիկ քայլում են նրանց վրայով և չգիտեն»: 45 Օրէնսագէտներից մէկը պատասխանեց և ասաց նրան. «Վարդապետ, այդ բաներն ասելով՝ մեզ էլ ես նախատում»: 46 Եւ նա ասաց. «Վա՛յ ձե՛զ ևս, օրէնսագէտներ, որ մարդկանց դժուարակիր բեռներ էք բարձում, բայց դուք ինքներդ մէկ մատով իսկ բեռներին չէք դիպչում: 47 Վա՛յ ձեզ, որ մարգարէներին շիրիմներ էք շինում, իսկ ձեր հայրերը նրանց սպանեցին: 48 Դրանով իսկ դուք վկայում էք, թէ կամակից էք ձեր հայրերի գործերին, որովհետև նրանք կոտորեցին մարգարէներին, իսկ դուք նրանց գերեզմաններ էք շինում: 49 Դրա համար Աստծու իմաստութիւնն ասաց. նրանց մէջ մարգարէներ և առաքեալներ կ'ուղարկեմ, և նրանցից ոմանց պիտի սպանեն և հալածեն, 50 որպէսզի այդ սերնդից պահանջուի արիւնը բոլոր մարգարէների՝ թափուած աշխարհի սկզբից՝ 51 Աբէլի արիւնից մինչև արիւնը Ջաքարիայի, որը

կորստեան մատնուեց խորանի և տաճարի միջև. այո՛, ասում եմ ձեզ, պիտի պահանջուի՛ այդ սերնդից: 52 Վա՛յ ձեզ՝ օրէնսագէտների՛դ, որ թաքցնում էք գիտութեան բանալիները. դուք չէք մտնում և մտնողներին էլ արգելում էք»:

53 Եւ երբ այս բոլորը նրանց ասաց ամբողջ ժողովրդի առաջ, ամօթահար եղան. և օրէնսագէտներն ու փարիսեցիները սկսեցին խիստ չարանալ և բանավէճի բռնուել նրա հետ՝ շատ բաների համար: 54 Եւ սպասում էին նրա բերանից ինչ-ինչ խօսքեր որսալ, որպէսզի չարախօսեն նրա մասին:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 12

ՆԱԽԱԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ ԿԵՂՇԱՒՈՐՈՒԹԵԱՆ ԴԵՄ (Մատթ. 10. 26 -31)

12 Մինչ Յիսուսի շուրջը բիրաւոր ժողովուրդ հաւաքուեց՝ իրար կոխտելու աստիճան, նա սկսեց նախ իր աշակերտներին ասել. «Նախ դուք ձեզ զգո՛յժ պահեցէ՛ք փարիսեցիների խմորից, որ կեղծաւորութիւնն է, 2 որովհետև չկայ ծածուկ բան, որ չյայտնուի, և գաղտնի բան, որ չիմացուի, 3 քանի որ, ինչ որ խաւարի մէջ ասէք, լսելի պիտի լինի լոյսի մէջ. և ինչ որ շտեմարաններում փսփսաք ականջների մէջ, պիտի քարոզուի տանիքների վրայ: 4 Բայց ասում եմ ձեզ՝ իմ սիրելիներին, մի՛ զարհուրէ՛ք նրանցից, որ մարմինն են սպանում և դրանից յետոյ աւելի բան անել չեն կարող, 5 այլ ցոյց կը տամ ձեզ, թէ ումից պէտք է վախենաք: Վախեցէ՛ք նրանից, ով սպանելուց յետոյ գեհեն նետելու իշխանութիւն ունի: Այո՛, ասում եմ ձեզ, վախեցէ՛ք նրանից: 6 Չէ՞ որ հինգ ճնճղուկը երկու դահեկանի է վաճառում, և նրանցից ոչ մէկը Աստծու առաջ մոռացուած չէ: 7 Նոյնիսկ ձեր գլխի բոլոր մազերը հաշուուած են. մի՛ վախեցէ՛ք, որովհետև դուք շատ աւելի յարգի էք, քան ճնճղուկները»:

ԴԱՒԱՆԵԼ ՅԻՍՈՒՍԻՆ (Մատթ. 10. 32 -3 3, 12. 32, 10. 1 9 -20)

8 «Ասում եմ ձեզ, ով որ մարդկանց առաջ խոստովանի ինձ, մարդու Որդին էլ նրան կը խոստովանի Աստծու հրեշտակների առաջ: 9 Իսկ ով որ մարդկանց առաջ ինձ կ'ուրանայ, Աստծու հրեշտակների առաջ պիտի ուրացուի: 10 Եւ ով որ մարդու Որդու դէմ բան ասի, նրան պիտի ներուի, բայց ով որ Սուրբ Հոգուն հայիոյի, նրան չպիտի ներուի: 11 Իսկ երբ ձեզ տանեն ժողովարանների, կառավարիչների և իշխանաւորների առաջ, մի՛ մտահոգուէ՛ք, թէ ինչպէս կամ ինչ պատասխան պիտի տաք և կամ ինչ պիտի ասէք, 12 որովհետև Սուրբ Հոգին նոյն ժամին կը սովորեցնի ձեզ, թէ ինչ պէտք է խօսել»:

ԱՆՄԻՏ ՄԵԾԱՀԱՐՈՒՄՈ

13 ժողովրդի միջից մէկը նրան ասաց. «Վարդապետ, ասա եղբօրս, որ ժառանգութիւնը ինձ հետ բաժանի»։ 14 Եւ նա նրան ասաց. «Ո՛վ մարդ, ինձ ո՞վ դատաւոր կամ բաժանարար կարգեց ձեր վրայ»։ 15 Ապա ժողովրդին ասաց. «Տեսէ՛ք, որ զգոյժ լինէ՛ք ամէն տեսակ ազահութիւնից, որովհետև մարդու կեանքը իր կուտակած հարստութեան մէջ չէ»։ 16 Եւ նրանց մի առակ պատմեց ու ասաց. «Մի մեծահարուստի արտերը առատ բերք տուեցին. 17 և նա խորհեց իր մտքում ու ասաց. "Տեսնեմ ինչ կարող եմ անել, քանի որ բերքս կուտակելու տեղ չկայ: 18 Գիտեմ, - ասաց նա, - թէ ինչ պէտք է անեմ. կը քանդեմ իմ շտեմարանները և աւելի մեծերը կը շինեմ ու այնտեղ կը հաւաքեմ ցորենը և իմ ամբողջ բարիքները. 19 ու ինքս ինձ կ'ասեմ՝ ո՛վ մարդ, շատ տարիների համար ամբարուած բազում բարիքներ ունես, հանգիստ արա, կե՛ր, խմի՛ր և ուրախ եղի՛ր"»։ 20 Աստուած նրան ասաց. "Անմիտ, հէնց այս գիշեր հողիդ քեզնից պահանջելու են, իսկ ինչ որ պատրաստել ես, ո՞ւմն է լինելու"։ 21 Նոյնպէս է նաև նա, ով իր անձի համար գանձ կը հաւաքի և Աստուծով չի հարստանայ»։

ՀՈԳՍ ԵՒ ԱՆՉԿՈՒԹԻՒՆ (Մատթ. 6. 25 -34)

22 Եւ իր աշակերտներին ասաց. «Դրա համար էլ ասում եմ ձեզ. հոգ մի՛ արէք ձեր հոգու համար, թէ ինչ էք ուտելու, ոչ էլ մարմնի համար, թէ ինչ էք հագնելու, 23 որովհետև հոգին առաւել է, քան կերակուրը, և մարմինը՝ քան հագուստը: 24 Նայեցէ՛ք ագռաւներին, որոնք ո՛չ սերմանում են և ո՛չ հնձում, որոնք ո՛չ շտեմարաններ ունեն և ո՛չ էլ ամբարներ, բայց Աստուած կերակրում է նրանց. որքա՛ն ևս առաւել ձեզ, որ շատ աւելի յարգի էք, քան թռչունները: 25 Ձեզնից ո՞վ, հոգս անելով, կը կարողանայ իր հասակի վրայ մէկ կանգուն աւելացնել: 26 Արդ, եթէ փոքր բանի մէջ անկարող էք, այլ բաների համար ինչո՞ւ էք հոգս անում: 27 Նայեցէ՛ք շուշանին՝ ինչպէս է աճում. ո՛չ աշխատում է և ո՛չ հիւսում: Ասում եմ ձեզ՝ Սողոմոնն իսկ իր ամբողջ փառքի մէջ նրանցից մէկի նման չհագնուեց: 28 Իսկ եթէ խոտը, որ այսօր բաց դաշտի մէջ է, իսկ վաղը հնոց է նետուելու, Աստուած այդպէ՛ս է հազցնում, որչա՛փ ևս առաւել ձեզ պիտի հազցնի, թերահաւատներ: 29 Եւ դուք մի՛ մտահոգուէք, թէ ինչ էք ուտելու կամ ինչ էք խմելու, և մի՛ մտատանջուէք, 30 որովհետև այդ ամէնը աշխարհի հեթանոսներն են, որ փնտռում են: Իսկ ձեր Հայրը գիտէ, որ այդ ամէնը պէտք է ձեզ: 31 Այլ դուք հետամո՛ւտ եղէք Աստծու արքայութեանը, և այդ ամէնը աւելիով կը տրուի ձեզ»:

ՓՈՔՐԻԿ ՀՕՏԸ (Մատթ. 6. 19 -21)

32 «Մի՛ վախեցիր, փոքրիկ հօտ, որովհետև ձեր Հայրը հաճեց տալ ձեզ արքայութիւնը: 33 Վաճառեցէ՛ք ձեր ինչքերը և ողորմութիւն տուէ՛ք. և ձեզ համար շինեցէ՛ք չինացող քսակներ և անհատնում գանձեր երկնքում, ուր ո՛չ գողն է մօտենում, և ո՛չ ցեցը՝ փչացնում. 34 որովհետև, ուր որ ձեր գանձն է, այնտեղ և ձեր սրտերը կը լինեն»:

ՊԱՏՐԱՍ ԼԻՆԵԼ ՏԻՐՈՋ ՎԵՐԱԴԱՐՁԻՆ

35 «Թող ձեր գօտիները մէջքներիդ պնդուած լինեն, և ճրագներդ՝ վառուած: 36 Եւ դուք նմանուեցէ՛ք այն ծառաներին, որոնք սպասում են իրենց տիրոջը, թէ երբ կը վերադառնայ հարսանիքից, որպէսզի, երբ գայ և բախի դուռը, իսկոյն բաց անեն: 37 Երանի՛ այն ծառաներին, որոնց արթուն կը գտնի տէրը, երբ գայ: Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ նա գօտի կը կապի մէջքին, սեղան կը նստեցնի նրանց և կ'անցնի նրանց սպասարկելու: 38 Եւ եթէ տէրը գայ կէսգիշերին և կամ աւելի ուշ ու գտնի նրանց այդպէս, երանելի են այդ ծառաները: 39 Բայց այն էլ իմացէ՛ք, որ եթէ տանտէրը գիտենար, թէ ո՛ր ժամին գող կը գայ, թոյլ չէր տայ, որ իր տունը կտրեն: 40 Դուք էլ պատրաստ եղէք, որովհետև այն ժամին, երբ չէք սպասի, կը գայ մարդու Որդին»:

ՀԱՒՏԱՐԻՄ ՏՆՏԵՍԸ (Մատթ. 24. 45 -51)

41 Պետրոսն ասաց. «Տէ՛ր, մե՞զ համար ասացիր այդ առակը, թէ՞ բոլորի համար»: 42 Եւ Տէ՛րն ասաց. «Ո՞վ է այն հաւատարիմ և իմաստուն տնտեսը, որին իր տէրը իր ծառաների վրայ վերակացու կարգեց՝ ժամանակին կերակուր տալու համար: 43 Երանի՛ է այն ծառային, որին իր տէրը, երբ որ գայ, այդպէս արած կը գտնի: 44 Արդարև, ասում եմ ձեզ, որ նրան իր բոլոր ինչքերի վրայ վերակացու կը կարգի: 45 Իսկ եթէ այդ ծառան իր սրտում ասի՝ "Իմ տէրը ուշանում է գալ", և սկսի ծեծել ծառաներին և աղախիներին, ուտել, խմել և հարբել, 46 այդ ծառայի տէրը կը գայ այն օրը, երբ նա չէր սպասում, և այն ժամին, որ չէր իմանում. նրան մէջքից երկու կտոր կ'անի և նրա բաժինը անհաւատների հետ կը դնի: 47 Իսկ այն ծառան, որ գիտէ իր տիրոջ կամքը, բայց նրա կամքի համաձայն չի պատրաստի, շատ ծեծ կ'ուտի: 48 Եւ այն ծառան, որ չգիտէ իր տիրոջ կամքը և ծեծի արժանի գործ է կատարում, քիչ ծեծ

կ'ուտի. նրան, ում շատ է տրուած, նրանից շատ էլ կ'ուզուի, և ում շատ է վստահուած, նրանից աւելին կը պահանջեն»:

ՀՈՒՐ ԵՒ ԲԱԺԱՆՈՒՄ (Մատթ. 10. 34 -36)

49 «Երկրի վրայ կրակ գցելու եկայ. և ինչքա՛ն եմ կամենում, որ արդէն իսկ բորբոքուած լինի: 50 Եւ մի մկրտութիւն ունեմ մկրտուելու և ինչպէ՛ս եմ շտապում, որ կատարուի: 51 Կարծում էք, թէ երկրին խաղաղութի՞ն տալու եկայ. ո՛չ, ասում եմ ձեզ, այլ՝ բաժանում. 52 որովհետև մէկ տան մէջ այսուհետև հինգ հոգի իրարից բաժանուած պիտի լինեն. երեքը՝ երկուսի դէմ, և երկուսը՝ երեքի: 53 Հայրը պիտի բաժանուի որդու դէմ, և որդին՝ Հօր, մայրը՝ աղջկայ դէմ, և աղջիկը՝ մօր, կեսուրը՝ հարսի դէմ, և հարսը՝ իր կեսորջ»:

ԿԱՆԽԱՏԵՍԵԼ ԺԱՄԱՆԱԿՆԵՐԻ ՆՇԱՆՆԵՐԸ (Մատթ. 16. 2 -3, 5. 25 -26)

54 Ժողովրդին էլ ասաց. «Երբ տեսնէք, որ արևմուտքից ամպ է ելնում, իսկոյն կ'ասէք, թէ՛ անձրև կը գայ: Այդպէս էլ լինում է: 55 Եւ երբ հարաւի քամին փչի, կ'ասէք, թէ՛ խորշակ կը լինի: Եւ այդպէս էլ լինում է: 56 Կեղծաւորներ, երկնքի և երկրի երևոյթները քննել գիտէք, իսկ այս ներկայ ժամանակը ինչպէ՞ս չէք քննում: 57 Ինչո՞ւ դուք անձնապէս արժանին չէք ընտրում: 58 Երբ քո թշնամու հետ գնաս իշխանի մօտ, ճանապարհին հաշիւդ մաքրի՛ր, որ նրանից ազատուես, որովհետև գուցէ նա քեզ քարշ տայ դատաւորի մօտ, և դատաւորը քեզ բանտապահի ձեռքը յանձնի, և բանտապահն էլ՝ բանտ նետի: 59 Ասում եմ քեզ, այնտեղից դուրս չես գայ, մինչև որ չվճարես վերջին գրոշը»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 13

ԿՈՉ ԱՊԱՇԽԱՐՈՒԹԵԱՆ

13 Այդ նոյն ժամանակ ոմանք եկան և պատմեցին նրան այն գալիլիացիների մասին, որոնց արիւնը Պիղատոսը խառնեց իրենց զոհերի արեան հետ: 2 Նա պատասխանեց նրանց և ասաց. «Կարծո՞ւմ էք, թէ այն գալիլիացիները, որոնք այդպիսի պատահարների ենթարկուեցին, աւելի մեղաւոր էին քան բոլոր գալիլիացիները: 3 Ո՛չ, ասում եմ ձեզ, սակայն, եթէ չապաշխարէք, ամէնքդ էլ նոյնպէս պիտի կորչէք: 4 Կամ նրանք՝ այն տասնութ մարդիկ, որոնց վրայ Սիլովամում աշտարակը փուլ եկաւ և սպանեց նրանց, կարծում էք, թէ աւելի մեղապա՞րտ էին, քան Երուսաղէմում բնակուող բոլոր մարդիկ: 5 Ո՛չ, ասում եմ ձեզ, սակայն եթէ չապաշխարէք, ամէնքդ էլ նոյնպէս պիտի կորչէք»:

ԱՆՊՏՈՒՂ ԹՁԵՆԻՆ

6 Պատմեց և այս առակը. «Մի մարդ իր այգում մի թզենի էր տնկել. և երբ պտղի ժամանակը հասաւ, նա եկաւ նրա վրայ պտուղ փնտռելու ու չգտաւ: 7 Այգեգործին ասաց. «Ահա երեք տարի է, որ գալիս եմ այդ թզենու վրայ պտուղ փնտռելու և չեմ գտնում. արդ, կտրի՛ր այդ. ինչո՞ւ է հողն զբաղեցնում»: 8 Այգեգործը պատասխանեց և ասաց. «Տէ՛ր իմ, նրան այս տարի էլ թո՛ղ, մինչև որ նրա շուրջը փորեն և աղբ գցեն. 9 գուցէ թէ պտուղ տայ. ապա թէ ոչ՝ մի տարուց յետոյ կը կտրես այդ»:

ԿՈՒՉ ԵԿԱԾ ԿՆՈՋ ԲԺՇԿՈՒՄԸ ՇԱԲԱԹ ՕՐՈՎ

10 Եւ մի շաբաթ օր Յիսուս մի ժողովարանում ուսուցանում էր: 11 Եւ ահա այնտեղ կար մի կին, որին չար դևը տասնութ տարի բռնած էր պահում. և կուչ էր եկած ու ամենևին վեր նայել չէր կարողանում: 12 Եւ Յիսուս նրան տեսնելով՝ կանչեց իր մօտ և ասաց. «Ո՛վ կին, բժշկուած ես քո հիւանդութիւնից»: 13 Եւ

ծեռքը դրեց նրա վրայ, ու նոյն ժամին հիւանդը ուղղուեց և Աստծուն փառք էր տալիս: 14 Ժողովրդապետը բարկացաւ, թէ ինչո՞ւ Յիսուս շաբաթ օրով բուժեց. և ասաց ժողովրդին. «Վեց օր կայ, երբ արժան է գործել, այդ օրերին եկէք բուժուեցէք և ոչ թէ շաբաթ օրը»: 15 Տէրը նրան պատասխանեց և ասաց. «Կեղծաւորներ, ձեզնից իւրաքանչիւր ոք շաբաթ օրով իր եզը կամ էջը մտորից չի՞ արձակում և չի՞ տանում ջուր տալու: 16 Իսկ սա Աբրահամի դուստրն էր, որին սատանան ահա տասնութ տարի է, ինչ կապել էր, - արժանի չէ՞ր միթէ շաբաթ օրով արձակել նրան կապանքներից»: 17 Եւ երբ այս ասաց, ամաչեցին նրանք, որոնք հակառակում էին նրան. իսկ ամբողջ ժողովուրդը ուրախանում էր այն բոլոր փառաւոր գործերի համար, որ կատարում էին Յիսուսի կողմից:

ՄԱՆԱՆԵՆԻ ՀԱՏԻԿԻ ԱՌԱՎԱԾ (Մատթ. 13. 31 -33, Մարկ. 4. 30-32)

18 Եւ ասաց. «Ինչի՞ նման է Աստծու արքայութիւնը, և ինչի՞ նմանեցնեն այն: 19 Նման է մանանեխի հատիկին, որ մի մարդ վերցրեց և նետեց իր պարտէզը: Սա աճեց և ծառ եղաւ, և երկնքի թռչունները ապրում էին նրա ձիւղերի վրայ»:

ԹԹՆՄՈՐԻ ԱՌԱՎԱԾ (Մատթ. 13. 33)

20 Եւ դարձեալ ասաց. «Ինչի՞ նմանեցնեն Աստծու արքայութիւնը. 21 նման է այն խմորին, որ մի կին, վերցնելով, խառնեց երեք գրիւ ալիւրի մէջ, մինչև որ ամբողջը խմորուեց»:

ՆԵՂ ԴՈՒՌՈԸ (Մատթ. 7. 13 -14, 21 -23)

22 Եւ Յիսուս շրջում էր քաղաքներով ու գիւղերով և ուսուցանում էր: Երբ ճանապարհ էր ընկել դէպի Երուսաղէմ, 23 մէկը նրան ասաց. «Տէ՛ր, սակաւաթի՞ւ են նրանք, որ փրկուելու են»: 24 Եւ նա նրանց ասաց. «Ջանացէ՛ք մտնել նեղ դռնով. ասում են ձեզ, որ շատերը կ'ուզենան մտնել, բայց չեն կարողանայ: 25 Այն բանից յետոյ, երբ տանտէրը մտնի և դուռը փակի, դուք, դրսում կանգնած, կը սկսէք դուռը բախել և ասել. "Տէ՛ր, տէ՛ր, բաց մեզ համար". իսկ նա պատասխանելով կ'ասի ձեզ. "Չգիտեմ, թէ որտեղից էք": 26 Այն ժամանակ կը սկսէք ասել. "Մենք քո առաջ կերանք և խմեցինք, և դու հրապարակներում ուսուցանեցիր": 27 Եւ տանտէրը կ'ասի. "Ասում են ձեզ չգիտեմ, թէ որտեղից էք. հեռացէ՛ք ինձնից դուք՝ բոլոր անիրաւ մշակներդ": 28 Այնտեղ կը լինի լաց և ատամների կրճտում, երբ տեսնէք Աբրահամին, Իսահակին, Յակոբին և բոլոր մարգարէներին Աստծու արքայութեան մէջ, իսկ ձեզ՝ դուրս հանուած: 29 Եւ կը գան մարդիկ արևելքից և արևմուտքից, հիւսիսից և հարաւից ու կը բազմեն Աստծու արքայութեան մէջ: 30 Եւ ահա վերջիններ կան, որ առաջին կը լինեն, և առաջիններ՝ որ կը լինեն վերջին»:

ԱՂՈՒԷՍ ՀԵՐՈՎԿԴԵՍԸ

31 Նոյն օրը մի քանի փարիսեցիներ մօտեցան և ասացին նրան. «Վեր կաց, գնա՛ այստեղից, որովհետև Հերովդէսն ուզում է քեզ սպանել»: 32 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Գնացէ՛ք ասացէ՛ք այն աղուէսին, թէ ահա դևեր են հանում, բուժումներ են կատարում այսօր և վաղը, իսկ երրորդ օրը գործս կ'աւարտեն: 33 Բայց պէտք է այսօր, վաղը և միւս օրը գնալ. որովհետև մարգարէն պէտք չէ, որ Երուսաղէմից դուրս կորստեան մատնուի»:

ՈՂՐ ԵՐՈՒՄԱՂԵՄԻ (Մատթ. 23. 37 -39)

34 «Երուսաղէ՛մ, Երուսաղէ՛մ, որ կոտորում էիր մարգարէներին և քարկոծում էիր քեզ մօտ ուղարկուածներին. քանի՛ քանի՛ անգամ կամեցայ

հաւաքել քո որդիներին, ինչպէս հաւը իր ձագերին՝ թների տակ, բայց դու չկամեցար: 35 Ահա ձեր տունը ձեզ պիտի թողնուի աւերակ. բայց ասում եմ ձեզ, որ ինձ այլևս չէք տեսնի, մինչև որ չասէք՝ "Օրհնեա՛լ է նա, որ գալիս է Տիրոջ անունով"»:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 14

ԶՐԳՈՂՈՎ ՀԻՒԱՆԴԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ ՇԱՐԱԹ ՕՐՈՎ

14 Երբ մի շաբաթ օր նա մտաւ փարիսեցիների իշխանաւորներից մէկի տունը հաց ուտելու, նրանք դիտում էին նրան: 2 Եւ ահա այնտեղ, նրա առաջ ջրգողով հիւանդ մի մարդ կար: 3 Յիսուս պատասխանեց օրէնսգէտներին ու փարիսեցիներին և ասաց. «Շաբաթ օրով բժշկելը օրինաւո՞ր է, թէ՞ ոչ»: 4 Նրանք լուռ մնացին: Յիսուս նրան բռնելով՝ բուժեց և արձակեց: 5 Եւ նրանց ասաց. «Ձեզնից ո՞ւմ եզը կամ էշը ընկնի ջրհորի մէջ, նա իսկոյն այն չի հանի շաբաթ օրով»: 6 Եւ այդ մասին նրան պատասխան տալ չկարողացան:

ՂԱՍ ԽՆՁՈՅՔԻ ՀՐԱԻՐՈՒԹՅՆԵՐԻՆ

7 Հրաւիրուածներին էլ մի առակ ասաց՝ տեսնելով, թէ ինչպէս նրանք պատուոյ տեղերն էին ընտրում: 8 Նրանց ասաց. «Երբ մէկը քեզ հարսանիքի կամ հրաւիրքի կանչի, առաջին տեղը մի՛ նստիր, գուցէ քեզնից աւելի պատուական մէկը նրա կողմից կանչուած լինի: 9 Եւ քեզ ու նրան կանչողը գայ ու քեզ ասի՝ "Սրան տեղ տուր": Եւ ապա սկսես ամօթով վերջին տեղը գրաւել: 10 Այլ, երբ հրաւիրուես, գնա բազմի՛ր վերջին տեղը, որպէսզի, երբ քեզ կանչողը գայ և քեզ ասի՝ "Բարեկամ, աւելի վեր մօտեցիր", այն ժամանակ քո սեղանակիցների առաջ դու փառաւորուես. 11 որովհետև նա, ով ինքն իրեն բարձրացնում է, պիտի խոնարհուի, և նա, ով ինքն իրեն խոնարհեցնում է, պիտի բարձրանայ»:

ՀՐԱԻՐՈՒԹՅՆԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆ

12 Իրեն հրաւիրողին էլ ասաց. «Երբ ճաշ կամ ընթրիք ես տալիս, մի՛ կանչիր ո՛չ քո բարեկամներին, ո՛չ քո եղբայրներին, ո՛չ քո ազգականներին և ո՛չ էլ քո հարուստ հարևաններին, որպէսզի նրանք էլ փոխարէնը քեզ չհրաւիրեն, և քեզ հատուցում լինի: 13 Այլ, երբ ընդունելութիւն անես, կանչի՛ր աղքատներին, խեղանդամներին, կաղերին ու կոյրերին 14 և երանելի կը լինես, որովհետև փոխարէնը քեզ հատուցելու ոչինչ չունեն: Եւ դրա փոխարէն քեզ կը հատուցուի արդարների յարութեան օրը»:

ՄԵԾ ԽՆՁՈՅՔԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 22. 1 -10)

15 Երբ սեղանակիցներից մէկը այս լսեց, ասաց նրան. «Երանի՛ նրան, ով ճաշ կ'ուտի Աստծու արքայութեան մէջ»: 16 Եւ Յիսուս ասաց. «Մի մարդ ընթրիք սարքեց և հրաւիրեց շատերին: 17 Եւ ընթրիքի ժամին իր ծառային ուղարկեց՝ կանչելու հրաւիրուածներին, թէ՛ "Եկէ՛ք, որովհետև ահա ամէն ինչ պատրաստ է": 18 Եւ ամէնքը մէկ-մէկ սկսեցին հրաժարուել: Առաջինն ասաց. "Ազարակ գնեցի և պէտք է, որ գնամ տեսնեմ. խնդրում եմ քեզ, ինձ հրաժարուած համարի": 19 Եւ միւսն ասաց. "Հինգ լուծ եզներ գնեցի. գնում եմ դրանք փորձելու. խնդրում եմ քեզ, ինձ հրաժարուած համարի": 20 Իսկ միւսն ասաց. "Կին եմ առել, դրա համար էլ չեմ կարող գալ": 21 Եւ ծառան եկաւ ու իր տիրոջը պատմեց այս: Այդ ժամանակ, բարկանալով, տանտէրն իր ծառային ասաց. "Իսկոյն դուրս եկ քաղաքի հրապարակներն ու փողոցները և աղքատներին, խեղանդամներին, կաղերին ու կոյրերին բեր մտցրո՛ւ այստեղ": 22 Եւ ծառան ասաց. "Տէ՛ր, ինչ հրամայեցիր՝ կատարուեց և էլի տեղ կայ": 23 Եւ տէրը ծառային ասաց. "Դուրս

եկ ճանապարհներն ու ցանկապատների առաջ և մարդկանց այստեղ մտցրո՛ւ, որպէսզի տունս լցուի": 24 Ասում եմ ձեզ, որ այդ հրաւիրուածներից ոչ ոք իմ ընթրիքից չի ճաշակի»:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՃՇՄԱՐԻՏ ՀԵՏԵՒՈՐԴՈՒՄ (Մատթ. 10. 3 7 -3 8)

25 Եւ նրա հետ շատ ժողովուրդ էր գնում. նա դարձաւ և ասաց նրանց. 26 «Եթէ մէկը ինձ մօտ գայ և չնախընտրի ինձ իր հօրից ու մօրից, կնոջից ու որդիներից, եղբայրներից ու քոյրերից, նոյնիսկ իր անձից անգամ, չի կարող իմ աշակերտը լինել. 27 որովհետև, ով որ չվերցնի իր խաչը և իմ յետևից չգայ, չի կարող իմ աշակերտը լինել: 28 Ձեզնից ո՞վ, եթէ կամենայ աշտարակ շինել, նախ նստելով չի հաշուի իր ծախսերը, թէ աւարտելու համար բաւական դրամ ունի՞, 29 որպէսզի, գուցէ, երբ հիմը դնի և չկարողանայ աւարտել, բոլոր նրանք, որ տեսնեն, չսկսեն նրան ծաղրել 30 և ասել, թէ՝ "Այս մարդը սկսեց կառուցել և չկարողացաւ աւարտել": 31 Կամ ո՞ր թագաւորը, եթէ գնայ պատերազմելու մի այլ թագաւորի դէմ, նախ չի նստի և խորհի, թէ տասը հազարով կը կարողանա՞յ դիմադրել նրան, որ իր վրայ քսան հազարով է գալիս: 32 Ապա թէ ոչ, մինչ սա դեռ հեռու է, պատգամաւորութիւն ուղարկելով՝ խաղաղութիւն կը խնդրի: 33 Արդ, այսպէս էլ՝ ձեզնից ով որ իր ամբողջ ունեցուածքից չիրաժարուի, չի կարող իմ աշակերտը լինել»:

ԱՆՀԱՄ ԱՐԸ (Մատթ. 5. 1 3, Մարկ. 9. 49)

34 «Աղը լաւ բան է, բայց եթէ աղն էլ անհամանայ, ինչո՞վ այն պիտի համեմուի: 35 Ո՛չ հողի համար է պիտանի և ո՛չ էլ՝ պարարտանիւթի, այլ՝ դուրս թափելու: Ով որ ականջ ունի լսելու, թող լսի»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 15

ԿՈՐԱԾ ՈՉՆԱՐԻ ԵՒ ԿՈՐԱԾ ԴՐԱՄԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 18. 12 -14)

15 Եւ բոլոր մաքսաւորներն ու մեղաւորները նրա մօտն էին, որպէսզի լսեն նրան: 2 Փարիսեցիներն ու օրէնսգէտները տրտնջում էին և ասում. «Ինչո՞ւ է սա ընդունում մեղաւորներին և ուտում նրանց հետ»:

3 Յիսուս նրանց այս առակն ասաց. 4 «Ձեզնից ո՞վ է այն մարդը, որ, երբ հարիւր ոչխար ունենայ և կորցնի նրանցից մէկը, արօտավայրում չի թողնի իննսունինին և չի գնայ կորածի յետևից, մինչև որ այն գտնի: 5 Եւ երբ այն գտնի, կը դնի այն իր ուսերի վրայ խնդութեամբ 6 և կը գնայ տուն, կը կանչի բարեկամներին և հարևաններին ու նրանց կ'ասի. ուրախացէ՛ք ինձ հետ, որովհետև գտայ իմ կորած ոչխարը: 7 Ասում եմ ձեզ, որ այսպէս ուրախութիւն կը լինի երկնքում մի մեղաւորի համար, որն ապաշխարում է, քան իննսունինը արդարների համար, որոնց ապաշխարութիւն պէտք չէ: 8 Կամ ո՞վ է այն կինը, որ, երբ տասը դրամ ունենայ և մի դրամ կորցնի, ճրագ չի վառի և չի ավի տունը փութով ու չի փնտռի, մինչև որ գտնի: 9 Եւ երբ գտնի, կը կանչի բարեկամներին և հարևաններին ու կ'ասի. "Ուրախացէ՛ք ինձ հետ, որովհետև գտայ իմ կորցրած դրամը": 10 Ասում եմ ձեզ, Աստծու հրեշտակների առաջ այսպէս ուրախութիւն կը լինի մէկ մեղաւորի համար, որն ապաշխարում է»:

ԱՆԱՌԱԿ ՈՐԴՈՒ ԱՌԱԿԸ

11 Եւ ասաց. «Մի մարդ երկու որդի ունէր. 12 նրանցից կրտսերը հօրն ասաց. "Հայր, տո՛ւր քո ունեցուածքից ինձ ընկնող բաժինը": Եւ նա ունեցուածքը բաժանեց նրանց: 13 Քիչ օրեր յետոյ, կրտսեր որդին, փողի վերածելով ամէն ինչ, գնաց հեռու աշխարհ և այնտեղ վատնեց իր ունեցուածքը, որովհետև անառակ կեանքով էր ապրում: 14 Եւ երբ ամէն ինչ սպառեց, այդ երկրում

ասատիկ սով եղաւ, և նա սկսեց չքաւոր դառնալ: 15 Չնաց դիմեց այդ երկրի քաղաքացիներից մէկին, և սա ուղարկեց նրան իր ազարակը՝ խոզեր արածեցնելու: 16 Եւ նա ցանկանում էր իր որովայնը լցնել եղջերենու պտղով, որ խոզերն էին ուտում, բայց ոչ ոք այդ նրան չէր տալիս: 17 Ապա խելքի եկաւ և ասաց. "Քանի՛ վարձու աշխատաւորներ կան իմ հօր տանը, որ առատ հաց ունեն, և ես այստեղ սովամահ կորչում եմ: 18 Վեր կենամ գնամ իմ հօր մօտ և նրան ասեմ. հայր, մեղանչեցի երկնքի դէմ ու քո առաջ 19 և այլևս արժանի չեմ քո որդին կոչուելու, ինձ վերցրո՛ւ իբրև քո աշխատաւորներից մէկը": 20 Եւ վեր կացաւ եկաւ իր հօր մօտ. և մինչ դեռ հեռու էր, հայրը տեսաւ նրան և գթաց. վեր կացաւ և վազեց նրան ընդառաջ, ընկաւ նրա պարանոցով և համբուրեց նրան: 21 Եւ որդին ասաց նրան. "Հայր, մեղանչեցի երկնքի դէմ և քո առաջ, այլևս արժանի չեմ քո որդին կոչուելու": 22 Հայրը իր ծառաներին ասաց. "Անմիջապէս հանեցէ՛ք նրա նախկին պատմուճանը և հագցրէ՛ք նրան, մատանին նրա մատը դրէ՛ք և նրա ոտքերին՝ կօշիկներ. 23 բերէ՛ք պարարտ եզը, մորթեցէ՛ք, ուտենք և ուրախ լինենք, 24 որովհետև իմ այս որդին մեռած էր և կենդանացաւ, կորած էր և գտնուեց". և սկսեցին ուրախանալ: 25 Իսկ նրա աւագ որդին ազարակում էր. և մինչ գալիս էր և տանը մօտեցաւ, լսեց երգերի և պարերի ձայնը. 26 և իր մօտ կանչելով ծառաներից մէկին՝ հարցրեց, թէ այդ ի՞նչ է: 27 Եւ սա նրան ասաց. "Քո եղբայրը եկել է, և քո հայրը մորթեց պարարտ եզը, որովհետև ողջ առողջ ընդունեց նրան": 28 Նա բարկացաւ և չէր ուզում ներս մտնել. իսկ հայրը դուրս ելնելով՝ աղաչում էր նրան: 29 Որդին պատասխանեց և ասաց հօրը. "Այս քանի՛ տարի է, որ ծառայում եմ քեզ և երբեք քո հրամանները զանց չեմ արել. ինձ երբեք մի ուլ չտուիր, որ բարեկամներիս հետ ուրախութիւն անէի: 30 Երբ եկաւ քո այդ որդին, որը քո ունեցուածքը կերաւ պռոնիկների հետ, պարարտ եզը նրա համար մորթեցիր": 31 Հայրը նրան ասաց. "Որդեակ, դու միշտ ինձ հետ ես, և ամէն ինչ, որ իմն է, քոնն է. 32 բայց պէտք էր ուրախ լինել և ցնծալ, որովհետև քո այս եղբայրը մեռած էր և կենդանացաւ, կորած էր և գտնուեց"»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 16 ԱՆԻՐԱՒ ՏՆՏԵՍԻ ԱՌԱԿԸ

16 Եւ Յիսուս իր աշակերտներին ասաց. «Մի մեծահարուստ մարդ կար, որ մի տնտես ունէր. և նրա մասին ամբաստանութիւն եղաւ, որպէս թէ վատնում է իր տիրոջ ունեցուածքը: 2 Տէրը կանչեց նրան և ասաց. "Այս ի՞նչ եմ լսում քո մասին. տո՛ւր քո տնտեսութեան հաշիւը, որովհետև այլևս տնտես լինել չես կարող": 3 Տնտեսը իր մտքում ասաց. "Ի՞նչ պէտք է անեմ, քանի որ իմ տէրը տնտեսութիւնս ինձնից վերցնում է. հողի վրայ աշխատել չեմ կարող, մուրալ ամաչում եմ: 4 Պիտեմ, թէ ինչ պիտի անեմ, որպէսզի, երբ տնտեսութիւնիցս հեռացուեմ, ընդունեն ինձ իրենց տները": 5 Եւ իր տիրոջ պարտապաններից իւրաքանչիւրին մէկ առ մէկ իր մօտ կանչելով՝ առաջինին ասում է՝ "Իմ տիրոջը ինչքա՞ն պարտք ունես": 6 Եւ սա ասում է՝ "Հարիւր տակառիկ ձէթ". և տնտեսը նրան ասում է՝ "Առ քո մուրհակը և նստի՛ր ու անմիջապէս գրի՛ր յիսուն": 7 Ապա դարձեալ միւսին ասում է՝ "Դու ինչքա՞ն պարտք ունես". և սա ասաց՝ "Հինգ հարիւր պարկ ցորեն": Տնտեսը նրան ասաց՝ "Առ քո մուրհակը և նստի՛ր ու գրի՛ր չորս հարիւր": 8 Եւ տէրը գովեց անիրաւ տնտեսին, որովհետև հնարամտութեամբ գործեց, քանի որ այս աշխարհի որդիները աւելի հնարամիտ են, քան լոյսի որդիները իրենց սերնդի մէջ»:

ԴՐԱՍԻ ԽԵՆԱՅԻ ՕԳՏԱԳՈՐԾՈՒՄԸ

9 «Եւ ես ձեզ ասում եմ. անիրաւ մամոնայից ձեզ համար բարեկամներ արէք, որպէսզի, երբ այն պակասի, յաւիտենական յարկերի տակ ընդունեն ձեզ: 10 Քիչ բանի մէջ հաւատարիմը շատի մէջ էլ հաւատարիմ է. իսկ քչի մէջ անիրաւը, շատի մէջ էլ անիրաւ է: 11 Արդ, եթէ անիրաւ մամոնայի մէջ

հաւատարիմ չեղաք, ձեզ ո՞վ կը վստահի ճշմարիտը: 12 Եւ եթէ օտարինը եղող քանի մէջ հաւատարիմ չեղաք, ձերը ո՞վ կը տայ ձեզ: 13 Ոչ մի ծառայ երկու տիրոջ ծառայել չի կարող. որովհետեւ, եթէ մէկին աստի, միւսին կը սիրի. կամ եթէ մէկին մեծարի, միւսին էլ կ'արհամարհի: Չէք կարող եւ Աստծուն ծառայել, եւ մամոնային»:

ԸՆԴԴԴԵՄ ԱՐԾԱԹԱՍԷՐ ՓԱՐԻՍԵՑԻՆԵՐԻ (Մատթ. 11. 12 -1 3, 5. 31 -32, Մարկ. 10. 11 -12)

14 Երբ փարիսեցիները լսում էին այս բոլորը, նրան պախարակում էին, քանի որ արծաթասէր էին: 15 Եւ նրանց ասաց. «Դուք էք, որ մարդկանց առաջ ձեզ արդար էք ձևացնում, սակայն Աստուած ձեր սրտերը գիտէ. որովհետեւ այն, որ մարդկանց առաջ բարձր է, Աստծու առաջ զազարելի է:

16 Օրէնքն ու մարգարէները մինչև Յովհաննէսն էին. այնուհետև աւետարանում է Աստծու արքայութիւնը, և ամէն ոք բռնի է ուզում ձեռք բերել այն: 17 Աւելի հեշտ է, որ երկինք ու երկիր անցնեն, քան թէ օրէնքից մէկ նշանախտ ընկնի: 18 Ով որ իր կնոջն արձակում է և մի ուրիշին առնում, շնանում է. իսկ ով որ արձակուածին է առնում, շնանում է»:

ԱՂՔԱՏ ԴԱՋԱՐՈՍԻ ԱՌԱԿԸ

19 «Մի մեծահարուստ մարդ կար, որ բեռեզ ու ծիրանի էր հազնում և ամէն օր առատապէս ուրախութիւն էր անում: 20 Եւ Ղազարոս անունով մի աղքատ մարդ ընկած էր նրա դռան առաջ՝ վէրքերով ծածկուած: 21 Եւ ցանկանում էր լցնել իր որովայնը այն փշրանքներով, որոնք թափում էին մեծահարուստի սեղանից: Եւ դեռ շներն էլ գալիս էին ու լիզում նրա վէրքերը: 22 Երբ աղքատը մեռաւ, հրեշտակները նրան տարան Աբրահամի գոգը. մեծահարուստն էլ մեռաւ և թաղուեց: 23 Եւ դժոխքում, մինչ սա տանջանքների մէջ էր, բարձրացրեց իր աչքերը, հեռուից տեսաւ Աբրահամին և Ղազարոսին էլ՝ նրա գրկում հանգստացած: 24 Եւ նա աղաղակեց ու ասաց. "Հայր Աբրահամ, ողորմի՛ր ինձ և ուղարկի՛ր Ղազարոսին, որ իր մատի ծայրը թրջի ջրով և զովացնի լեզուս, որովհետև այս տապից պապակում եմ": 25 Եւ Աբրահամը նրան ասաց. "Որդեակ՛, յիշի՛ր, որ դու ստացար քո բարիքները այնտեղ, քո կեանքի ընթացքում, իսկ Ղազարոսն էլ՝ չարչարանքները. այժմ սա այստեղ մխիթարում է, իսկ դու այդտեղ պապակում ես: 26 Եւ այս բոլորից բացի, մեծ վիհ կայ մեր և ձեր միջև. եթէ ուզենան այստեղից ձեզ մօտ անցնել, չեն կարողանայ. ոչ էլ այդտեղից մէկը կարող է մեզ մօտ անցնել": 27 Մեծահարուստն ասաց. "Արդ, աղաչում եմ քեզ, հայր, որ Ղազարոսին ուղարկես իմ հօր տունը, - 28 որտեղ ես հինգ եղբայրներ ունեմ, - որպէսզի նրանց վկայութիւն տայ, որ նրանք էլ չգան տանջանքների այս վայրը": 29 Եւ Աբրահամն ասաց. "Նրանք ունեն Մովսէս և մարգարէներ, թող նրանց լսեն": 30 Եւ նա ասաց. "Ո՛չ, հայր Աբրահամ. բայց եթէ մեռելներից մէկը նրանց մօտ գնայ, նրանք կ'ապաշխարեն": 31 Եւ Աբրահամը նրան ասաց. "Եթէ Մովսէսին և մարգարէներին չեն լսում, մեռելներից մէկն էլ եթէ յարութիւն առնի, չպիտի համոզուեն"»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 17

ԳԱՅԹԱԿՂՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 18. 6 -7, 21 -22, Մարկ. 9. 4 1)

17 Յիսուս ասաց նաև իր աշակերտներին. «Անկարելի է, որ գայթակղութիւն չգայ, բայց վա՛յ նրան, որի ձեռքով կը գայ: 2 Նրա համար լաւ կը լինէր, եթէ իր պարանոցից երկանաքար վէմ կախուէր, և նա ծովը զցուէր, քան թէ այս փոքրիկներից մէկին գայթակղեցնէր: 3 Զգո՛յ՛ջ եղէ՛ք ձեր անձերի համար»:

ԵՂԱՅՐԱԿԱՆ ԱՆՅԻՇԱԶԱՐՈՒԹԻՒՆ

«Եթէ քո եղբայրը մեղանչի, սաստի՛ր նրան. և եթէ զոջայ, ների՛ր նրան: 4 Եւ եթէ եօթն անգամ մեղանչի քո դէմ և եօթն անգամ դառնայ քեզ և ասի՝ զոջում եմ, ների՛ր նրան»:

ՀԱԷԱՏԻ ՈՒԺԸ

5 Եւ առաքեալները Տիրոջն ասացին. «Աւելացրո՛ւ մեր հաւատը»: 6 Եւ Տէրն ասաց. «Եթէ մանանեխի հատիկի չափ հաւատ ունենաք և այս թթենուն ասէ՛ք՝ "Արմատախիլ եղիր և տնկուի՛ր ծովի մէջ", նա՛ իսկ կը հնազանդուի ձեզ»:

ԽՈՆԱՐՀԱԲԱՐ ԾԱՌԱՅԵԼ

7 «Իսկ ձեզնից ո՞վ, որ հողագործ կամ հովիւ ծառայ ունի, երբ սա ազարակից տուն մտնի, նրան կ'ասի իսկոյն՝ "Անցի՛ր սեղան նստիր". 8 այլ նրան չի՞ ասի՝ "Պատրաստի՛ր, ինչ ընթերցու եմ, և գօտի կապած՝ ծառայի՛ր ինձ, մինչև որ ուտեմ և խմեմ, և ապա կ'ուտես և կը խմես դու": 9 Միթէ տէրը շնորհապարտ կը լինի այդ ծառային, որ իր բոլոր հրամանները կատարեց: 10 Նոյնպէս և դուք, երբ կատարէք այն բոլորը, որ ձեզ հրամայուած է, ասացէք, թէ՛ "Անպիտան ծառաներ ենք. ինչ որ պարտաւոր էինք անել, այն արեցինք"»:

ՏԱՍԸ ԲՈՐՈՏՆԵՐԻ ՄԱՔՐՈՒԵԼԸ

11 Եւ մինչ նա դէպի Երուսաղէմ էր գնում, անցնում էր Սամարիայի և Գալիլիայի միջով: 12 Եւ երբ մի գիւղ էր մտնում, նրան հանդիպեցին տասը բորոտներ, որոնք հեռու կանգնեցին, 13 բարձրացրին իրենց ձայնը և ասացին. «Յիսուս վարդապետ, ողորմի՛ր մեզ»: 14 Եւ երբ նրանց տեսաւ, ասաց նրանց. «Գնացէ՛ք դուք ձեզ քահանաներին ցոյց տուէ՛ք»: Երբ գնում էին, նոյն ժամին մաքրուեցին: 15 Նրանցից մէկը, երբ տեսաւ, թէ բժշկուեց, վերադարձաւ և բարձր ձայնով փառաւորում էր Աստծուն. 16 երեսի վրայ ընկաւ Յիսուսի ոտքերի առաջ և շնորհակալութիւն էր յայտնում նրան. և ինքը սամարացի էր: 17 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Սրանք տասն էլ չմաքրուեցի՞ն. իսկ արդ, իննը ո՞ր եմ, 18 որ չվերադարձան՝ փառք տալու համար Աստծուն, բացի միայն այս օտարազգի մարդուց»: 19 Եւ ասաց նրան. «Վեր կաց գնա, որովհետև քո հաւատը քեզ փրկեց»:

ԱՍՏԾՈՒ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ԳԱՆՈՒՄՍԸ (Մատթ. 24. 23 -28, 3 7 -4 1)

20 Երբ փարիսեցիների կողմից հարց տրուեց, թէ ե՞րբ պիտի գայ Աստծու արքայութիւնը, նա պատասխանեց և ասաց. «Աստծու արքայութիւնը դրսից տեսանելի կերպով չի գալիս, 21 և չեն ասի, թէ՛ ահաւասիկ այստեղ է կամ այնտեղ, որովհետև ահա Աստծու արքայութիւնը ներսում, ձեր մէջ է»:

22 Իսկ իր աշակերտներին ասաց. «Կը գան օրեր, երբ դուք կ'ուզենաք մարդու Որդու օրերից մէկը տեսնել, և չէք տեսնի: 23 Եւ եթէ ձեզ ասեն, թէ՛ "Ահաւասիկ այստեղ է կամ այնտեղ", մի՛ շտապէք գնալու, 24 որովհետև, ինչպէս որ փայլակը երկնքի ներքևից փայլատակելով՝ երկնքի երեսը լուսաւորում է, այնպէս էլ կը լինի մարդու Որդին՝ իր օրում: 25 Բայց նախ նա պէտք է շատ չարչարուի և մերժուի այս սերնդից: 26 Եւ ինչպէս եղաւ Նոյի օրով, այնպէս կը լինի և մարդու Որդու օրով: 27 Ուտում էին, խմում, կին էին առնում և մարդու էին գնում, մինչև այն օրը, երբ Նոյը տապան մտաւ, և ջրհեղեղը եկաւ ու բոլորին կորստեան մատնեց: 28 Նոյնպէս, ինչպէս Ղովտի օրով էլ եղաւ. ուտում էին, խմում, առնում էին ու վաճառում, տնկում էին, շինում: 29 Եւ այն օրը, երբ Ղովտը Սոդոմից դուրս ելաւ, երկնքից կրակ և ծծումբ տեղաց ու բոլորին կորստեան մատնեց: 30 Նոյն ձևով է լինելու այն օրն էլ, երբ մարդու Որդին է յայտնուելու:

31 Այն օրը, ով որ տանիքում է, և իր կարասին՝ տանը, թող չիջնի առնելու այն. և ով որ հանդում է, նոյնպես թող յետ չդառնայ: 32 Յիշեցէ՛ք Ղովտի կնոջը: 33 Ով որ ուզի իր անձը փրկել, պիտի կորցնի այն, իսկ ով որ կորցնի իր անձը, պիտի փրկի այն: 34 Ասում են ձեզ, այն գիշերը, եթէ երկու հոգի լինեն մի մահճի մէջ, մէկը պիտի վերցուի, իսկ միւսը՝ թողնուի: 35 Եւ եթէ երկու կին միասին աղալիս լինեն, մէկը պիտի վերցուի, իսկ միւսը՝ թողնուի: Եւ եթէ հանդում երկու հոգի լինեն, մէկը պիտի վերցուի, իսկ միւսը՝ թողնուի» : 36 Պատասխան տուին և ասացին նրան. «Որտե՞ղ, Տէ՛ր»: 37 Եւ նա ասաց նրանց. «Ուր որ մարմինն է, այնտեղ էլ կը հաւաքուեն արծիւները»:

ԱԷՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 18

ԱՆԻՐԱԿ ԴԱՏԱԻՈՐԻ ԵՒ ԱՅՐԻ ԿՆՈՋ ԱՌԱԿԸ

18 Մի առակ էլ ասաց նրանց այն մասին, թէ նրանք ամէն ժամ պէտք է աղօթեն ու չձանձրանան: 2 Ասաց. «Մի քաղաքում մի դատաւոր կար. Աստծուց չէր վախենում և մարդկանցից չէր ամաչում: 3 Եւ նոյն քաղաքում մի այրի կար, որ գալիս էր նրա մօտ և ասում. "Իմ ոսոխի դէմ իմ դատը տես": 4 Եւ դատաւորը երկար ժամանակ չէր ուզում. դրանից յետոյ իր մտքում ասաց. "Թէև Աստծուց չեմ վախենում և մարդկանցից չեմ ամաչում, 5 բայց այն բանի համար, որ այրի կինը ինձ յոգնեցնում է, նրա դատը տեսնեմ, որպէսզի անընդհատ չգայ և ինձ չանհանգստացնի"»: 6 Եւ Տէրն ասաց. «Լսեցէ՛ք, թէ ինչ էր ասում անիրաւ դատաւորը: 7 Իսկ Աստուած արդարութիւն չի՞ անի իր այն ծառաներին, որոնք գիշեր և ցերեկ աղաղակում են. և նրանց հանդէպ միայն համբերատա՞ր կը լինի: 8 Այո՛, ասում են ձեզ, նրանց իսկոյն արդարութիւն կ'անի. իսկ երբ մարդու Որդին գայ, արդեօք երկրի վրայ հաւատ կը գտնի՞»:

ՓԱՐԻՍԵՑԻՆ ԵՒ ՄԱՔՍԱԻՈՐԸ

9 Այս առակն էլ ասաց ոմանց, որոնք իրենք իրենցով պարծենում էին, թէ արդար են, և արհամարհում էին ուրիշ շատերին: 10 «Երկու մարդ տաճար ելան աղօթքի կանգնելու. մէկը՝ փարիսեցի, միւսը՝ մաքսաւոր: 11 Փարիսեցին կանգնած էր մեկուսի և, ինքն իրեն, այս աղօթքն էր ասում. "Աստուած իմ, շնորհակալ եմ քեզնից, որ ես նման չեմ ուրիշ մարդկանց, ինչպէ՛մ յափշտակողները, անիրաւներն ու շնացողները, և կամ ինչպէս այս մաքսաւորը. 12 այլ շաբաթը երկու անգամ ծոմ եմ պահում և տասանորդ եմ տալիս իմ ամբողջ եկամտից": 13 Իսկ մաքսաւորը կանգնած էր մեկուսի և չէր իսկ կանգնում իր աչքերը երկինք բարձրացնել, այլ ծեծում էր կուրծքը և ասում. "Աստուած, ների՛ր ինձ՝ մեղաւորիս": 14 Ասում են ձեզ, սա՛ իջաւ իր տունը արդարացած, ոչ թէ միւսը. որովհետև, ով որ բարձրացնում է իր անձը, կը խոնարհուի, և ով որ խոնարհեցնում է իր անձը, կը բարձրացուի»:

ՅԻՍՈՒՄ ՕՐՀՆՈՒՄ Է ՄԱՆՈՒԿՆԵՐԻՆ (Մատթ. 1 9. 13 -15, Մարկ. 10. 13 - 16)

15 Մանուկներին էլ մօտեցնում էին նրան, որպէսզի նրանց դիպչի. երբ աշակերտները այդ տեսան, սաստեցին բերողներին: 16 Իսկ Յիսուս կանչելով մանուկներին իր մօտ՝ ասաց. «Թո՛յլ տուէք այդ մանուկներին, որ ինձ մօտ գան, և մի՛ արգելէք նրանց, որովհետև այդպիսիներինն է Աստծու արքայութիւնը: 17 Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ով որ Աստծու արքայութիւնը չընդունի ինչպէս մի մանուկ, այնտեղ չի մտնի»:

ՀԱՐՈՒՍ ԻՇԽԱՆԱԻՈՐԸ (Մատթ. 1 9. 16 -30, Մարկ. 10. 17 -31)

18 Մի իշխանաւոր նրան հարցրեց և ասաց. «Բարի՛ Վարդապետ, ի՞նչ պիտի անեմ, որ յաւիտենական կեանքը ժառանգեմ»: 19 Յիսուս նրան ասաց. «Ինչո՞ւ ինձ բարի ես կոչում. ոչ ոք բարի չէ, այլ միայն՝ Աստուած: 20 Պատուիրանները գիտես՝ մի՛ շնացիր, մի՛ սպանիր, մի՛ գողացիր, սուտ մի՛ վկայիր, մեծարի՛ր քո հօրը և մօրը»: 21 Եւ նա ասաց. «Այդ բոլորը պահել եմ իմ մանկութիւնից»: 22 Երբ Յիսուս այս լսեց, ասաց նրան. «Դեռ մի բան պակաս է քեզ. ինչ որ ունես, վաճառիր և տո՛ւր աղքատներին և երկնքում գանձեր կ'ունենաս, և արի՛ իմ յետևից»: 23 Երբ նա այս լսեց, տրտմեց, որովհետև չափազանց հարուստ էր:

24 Երբ Յիսուս նրան տեսաւ տրտմած, ասաց. «Ինչքա՛ն դժուարութեամբ Աստծու արքայութիւնը կը մտնեն նրանք, որոնք հարստութիւն ունեն: 25 Աւելի հեշտ է, որ պարանը ասեղի ծակից անցնի, քան թէ մի մեծահարուստ Աստծու արքայութիւնը մտնի»: 26 Եւ նրանք, որ լսեցին, ասացին. «Իսկ ո՞վ կարող է փրկուել»: 27 Եւ նա ասաց. «Ինչ որ անհնար է մարդկանց համար, Աստծու համար հնարաւոր է»:

28 Եւ Պետրոսն ասաց. «Ահա մենք մեր ամէն ինչը թողեցինք և եկանք քո յետևից»: 29 Եւ Յիսուս ասաց նրանց. «Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, չկայ մէկը, որ թողած լինի տունը, կամ ծնողներին, կամ եղբայրներին, կամ կնոջը, կամ զաւակներին՝ Աստծու արքայութեան համար, 30 և այս ներկայ ժամանակում բազմապատիկ չստանայ ու յաւիտենական կեանքը չժառանգի այն աշխարհում, որ գալու է»:

ԿՐԿԻՆ ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՄԱՀՈՒԱՆ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 20. 17 -1 9, Մարկ. 10. 32 -34)

31 Եւ Տասներկուսին, առանձին, մի կողմ տանելով՝ նրանց ասաց. «Ահաւասիկ ելնում ենք դէպի Երուսաղէմ, և մարգարէների միջոցով մարդու Որդու մասին բոլոր գրուածները պիտի կատարուեն. 32 որովհետև նա պիտի մատնուի հեթանոսներին և պիտի ծաղրուի. 33 նրան պիտի ծաղկեն ու սպանեն, և երրորդ օրը յարութիւն պիտի առնի»: 34 Եւ առաքեալները այս բոլորից ոչինչ չիմացան, այլ խօսքը նրանցից ծածկուած էր, և ասուածները չէին ըմբռնում:

ԵՐԻՔՈՎԻ ԿՈՅՐ ՄՈՒՐԱՑԿԱՆԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ (Մատթ. 20. 2 9 -34, Մարկ. 10. 4 6 -5 2)

35 Եւ երբ նա մօտենում էր Երիքովին, ճանապարհի վրայ նստել էր մի կոյր մուրացկան: 36 Երբ սա լսեց, որ ժողովուրդը անցնում է, հարցրեց, թէ՛ այդ ի՞նչ է: 37 Եւ նրան պատմեցին, թէ՛ անցնում է Յիսուս Նազովրեցին: 38 Նա աղաղակեց և ասաց. «Յիսուս, Դաւթի՛ Որդի, ողորմիր ինձ»: 39 Եւ առջևից գնացողները սաստեցին նրան, որ լռի: Իսկ նա առաւել ևս աղաղակում էր. «Դաւթի՛ Որդի, ողորմիր ինձ»: 40 Յիսուս տեղում կանգնեց և հրամայեց իր մօտ բերել նրան. և երբ կոյրը մօտեցաւ, նրան հարցրեց և ասաց. 41 «Ի՞նչ ես կամենում դու, որ ես քեզ համար անեմ»: Եւ սա ասաց. «Որ բացուեն աչքերս, և տեսնեմ, Տէ՛ր»: 42 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Նայիր. քո հաւատը քեզ փրկեց»: 43 Եւ իսկոյն կոյրը տեսաւ. գնում էր Յիսուսի յետևից և փառք էր տալիս Աստծուն: Եւ ամբողջ ժողովուրդը տեսնելով այս՝ Աստծուն գոհութիւն էր տալիս:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 19 ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ԶԱԿՔԷՈՍ ՄԱՔՍԱՊԵՏՈ

19 Եւ Յիսուս մտել էր Երիքով ու շրջում էր: 2 Եւ ահա մի մարդ, Զակքէոս անունով, որ մաքսապետ էր ու մեծահարուստ, 3 ուզում էր տեսնել, թէ ո՞վ է Յիսուս, բայց բազմութեան պատճառով չէր կարողանում, որովհետև կարճահասակ էր: 4 Եւ առաջ վազելով՝ բարձրացաւ ժանտաթզենու վրայ,

որպէսզի տեսնի նրան, որովհետև նա հէնց այդտեղով էր անցնելու: 5 Երբ այդ տեղը եկաւ, Յիսուս վեր նայեց և ասաց. «Ձակքէն, շտապիր իջիր այդտեղից, որովհետև այսօր պէտք է, որ ես քո տանը գիշերեմ»: 6 Ձակքէնը շտապեց իջաւ և նրան ընդունեց ուրախութեամբ: 7 Երբ ամէնքը այս տեսան, տրտնջում էին և ասում, թէ մեղաւոր մարդու մօտ մտաւ գիշերելու: 8 Իսկ Ձակքէնը եկաւ կանգնեց և ասաց Տիրոջը. «Տէ՛ր, ահա իմ ինչքերի կէտը կը տամ աղքատներին, և եթէ որևէ մէկին զրկել եմ, քառապատիկ կը հատուցեմ»: 9 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Այսօր այս տան համար փրկութիւն եղաւ, քանի որ սա ևս Աբրահամի որդի է, 10 որովհետև մարդու Որդին եկաւ փնտռելու և փրկելու կորածին»:

ՏԱՍԸ ՄՆԱՍՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 25. 14 -30)

11 Եւ մինչ նրանք լսում էին այս, Յիսուս մի առակ էլ արեւացրեց նրա համար, որ ինքը մօտենում էր Երուսաղէմին, և նրանք կարծում էին, թէ Աստծու արքայութիւնը շուտով յայտնուելու է: 12 Նա ասաց. «Մի ազնուական մարդ գնաց հեռու աշխարհ՝ իր թագաւորութիւնը ստանալու և վերադառնալու համար: 13 Եւ կանչելով իր ծառաներին՝ նրանց տասը մնաս տուեց և ասաց. "Շահարկեցէ՛ք դրանք, մինչև որ գամ": 14 Բայց նրա համաքաղաքացիները ատում էին նրան. պատգամաւորներ ուղարկեցին նրա յետևից և ասացին. "Մենք չենք կամենում, որ դա մեր վրայ թագաւորի": 15 Եւ ազնուականը վերադարձաւ՝ իր թագաւորութիւնն ստացած, և կանչեց այն ծառաներին, որոնց տուել էր դրամը, որպէսզի իմանայ, թէ ով ինչ էր շահել: 16 Եկաւ առաջինը և ասաց. "Տէ՛ր, քո մէկ մնասը տասը մնաս բերեց": 17 Եւ տէրը նրան ասաց. "Ազնիւ և բարի ծառայ, քանի որ այդ փոքր բանի մէջ հաւատարիմ եղար, իշխանութիւն ունեցիր տասը քաղաքների վրայ": 18 Եկաւ երկրորդը և ասաց. "Քո մէկ մնասը հինգ մնաս բերեց": 19 Տէրը նրան ասաց. "Դու էլ՝ հինգ քաղաքների վրայ": 20 Միւսն էլ եկաւ և ասաց. "Տէ՛ր, ահա քո մնասը, որ թաշկինակի մէջ ծրարած պահում էի. 21 վախենում էի քեզնից, որովհետև խիստ մարդ ես. վերցնում ես, ինչ որ չես դրել, և հնձում ես, ինչ որ չես սերմանել": 22 Եւ տէրը նրան ասաց. "Հէնց քո բերանով քեզ պիտի դատեմ, անհաւատարիմ ծառայ. գիտէիր, որ ես մի խիստ մարդ եմ, վերցնում եմ, ինչ որ չեմ դրել և հնձում եմ՝ ուր չեմ սերմանել: 23 Հապա ինչո՞ւ իմ դրամը լումայափոխների՝ չտուիր, որպէսզի ես, գալով, տոկոսներով միասին պահանջէի այն": 24 Եւ սպասաւորներին ասաց. "Վերցրէ՛ք դրանից մէկ մնասը և տարէ՛ք տուէ՛ք նրան, ով տասը մնաս ունի": 25 Եւ ծառաները ասացին նրան. "Տէ՛ր, արդէն նա տասը մնաս ունի": 26 - Ասում եմ ձեզ, թէ՛ "Ով որ ունի, նրան պիտի տրուի, իսկ նրանից, որ չունի, պիտի վերցուի և այն, ինչ որ ունի: 27 Բայց իմ այն թշնամիներին, որոնք չէին կամենում, որ ես թագաւորեմ իրենց վրայ, բերէ՛ք այստեղ և սպանեցէ՛ք իմ առաջ":» 28 Եւ երբ այս ասաց, առաջ գնաց Երուսաղէմ ելնելու համար:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐՈՒՍԱՂԵՍ (Մատթ. 21. 1 -11, Մարկ. 11. 1 -11, Յովհ. 12. 12 -1 9)

29 Եւ երբ մօտեցաւ Բեթփազէին և Բեթանիային, այն լերան մօտ, որ կոչւում է Չիթենեաց, ուղարկեց իր աշակերտներից երկուսին 30 և ասաց. «Գնացէ՛ք այն գիւղը, որ մեր դիմացն է. երբ այնտեղ մտնէք, կը գտնէք կապուած մի աւանակ, որի վրայ ոչ մի մարդ երբեք չի նստել. արծակեցէ՛ք այն և բերէ՛ք: 31 Եւ եթէ մէկը ձեզ հարցնի, թէ ինչու էք արծակում, նրան այսպէս ասացէ՛ք. "Իր տիրոջը պէտք է":» 32 Երբ գնացին նրանք, որ ուղարկուել էին, գտան այնպէս, ինչպէս ասել էր նրանց. աւանակը կար: 33 Եւ մինչ աւանակն արծակում էին, նրա տէրերը ասացին նրանց. «Աւանակն ինչո՞ւ էք արծակում»: 34 Եւ աշակերտները ասացին. «Իր տիրոջը պէտք է»: 35 Եւ այն բերին Յիսուսի մօտ. զգեստներ զգեցին նրա վրայ և Յիսուսին նստեցրին: 36 Եւ մինչ նա առաջանում էր, մարդիկ իրենց զգեստները փռում էին ճանապարհի վրայ: 37 Եւ երբ նա մօտեցաւ

Ձիթենեաց լերան զառիվայրին, աշակերտների ամբողջ բազմութիւնը ուրախութեամբ և բարձրաձայն սկսեց օրհնել Աստծուն՝ կատարուած բոլոր զօրութիւնների համար, որ տեսան: 38 Եւ ասում էին. «Օրհնեա՛լ է այդ թագաւորը, որ գալիս է Տիրոջ անունով. խաղաղութիւն երկնքում և փա՛ռք բարձունքներում»:

39 Իսկ փարիսեցիներից ոմանք ամբոխի միջից ասացին նրան. «Վարդապե՛տ, սաստի՛ր քո աշակերտներին»: 40 Նա պատասխանեց և ասաց. «Ասում եմ ձեզ, որ եթէ դրանք լռեն էլ, այդ քարերը կ'աղաղակեն»:

ՈՂԲ ԵՐՈՒՄԱՐԷՄԻ

41 Եւ երբ մօտեցաւ, տեսնելով քաղաքը՝ լաց եղաւ նրա վրայ և ասաց. 42 «Գոնէ այս օրերին գիտենայի՛ր դու քո խաղաղութիւնը. բայց այժմ ծածկուեց քո տեսողութիւնից. 43 որովհետև օրեր պիտի գան վրադ, երբ թշնամիներդ քո շուրջը պատնէ՛շ պիտի կանգնեն և պիտի պաշարեն քեզ, պիտի նեղեն քեզ բոլոր կողմերից 44 ու հիմնայատակ պիտի անեն քեզ և սպանեն քո մէջ քո որդիներին. և քարը քարի վրայ բնաւ չպիտի թողնեն, քանի որ քո այցելութեան ժամանակը չճանաչեցիր»:

ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԱՌԵՏՈՒՐ ԱՆՈՂՆԵՐԻ ՎՏԱՐՈՒՄԸ (Մատթ. 21. 12 -17, Մարկ. 11. 15 -19, Յովհ. 2. 13 -22)

45 Եւ տաճար մտնելով՝ սկսեց դուրս հանել աղանձվաճառներին ու գնողներին և լուծայափոխների սեղանները ցրեց 46 ու ասաց նրանց. «Գրուած է՝ "Իմ տունը պէտք է աղօթքի տուն լինի", իսկ դուք աւագակների որջերի էք վերածել այդ»:

47 Եւ նա ամէն օր նրանց ուսուցանում էր տաճարում, իսկ քահանայապետները, օրէնսգետները և ժողովրդի գլխաւորները հնար էին փնտռում նրան կորստեան մատնելու, 48 բայց չէին գտնում, թէ ինչ անեն, որովհետև ամբողջ ժողովուրդը, նրանով տարուած, լսում էր նրան:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 20

ՀԱՐՑ ՅԻՍՈՒՍԻՆ՝ ԻՐ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 21. 23 -27, Մարկ. 11. 27 -33)

20 Եւ այն օրերից մէկում, մինչ տաճարում ուսուցանում էր ժողովրդին և աւետարանում, վրայ հասան քահանայապետներն ու օրէնսգետները՝ ծերերով հանդերձ, 2 և ասացին նրան. «Ասա՛ մեզ, ի՞նչ իշխանութեամբ ես դու անում այդ, կամ ո՞վ է, որ քեզ տուեց այդ իշխանութիւնը»: 3 Յիսուս պատասխան տուեց նրանց և ասաց. «Ես էլ ձեզ մի բան հարցնեմ, և դուք ինձ ասացէ՛ք. 4 Յովհաննէսի մկրտութիւնը երկնքի՞ց էր, թէ՞ մարդկանցից»: 5 Եւ նրանք իրենց մտքում խորհեցին և ասացին. 6 «Եթէ ասենք՝ երկնքից էր, կ'ասի՝ իսկ ինչո՞ւ չհաւատացիք նրան. և եթէ ասենք՝ մարդկանցից, ամբողջ ժողովուրդը մեզ կը քարկոծի, որովհետև իրենց մտքում Յովհաննէսի մասին հաստատ համոզում կայ, թէ նա մարգարէ է»:

7 Եւ պատասխան տուեցին, թէ չգիտեն որտեղից է: 8 Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Ես էլ ձեզ չեմ ասի, թէ ինչ իշխանութեամբ եմ անում այս»:

ԶԱՐ ՄՇԱԿՆԵՐԻ ԱՌԱԿԸ (Մատթ. 21. 33 -46, Մարկ. 12. 1 -12)

9 Եւ սկսեց ժողովրդին ասել այս առակը. «Մի մարդ այգի տնկեց և այն յանձնեց մշակներին, իսկ ինքը երկար ժամանակով ճանապարհորդութեան գնաց: 10 Եւ յարմար ժամանակին մշակների մօտ մի ծառայ ուղարկեց, որպէսզի այգու պտղից իր բաժինը տան նրան. իսկ մշակները ծեծեցին նրան ու ձեռնունայն արծակեցին: 11 Տէրը դարձեալ մէկ ուրիշ ծառայ ևս ուղարկեց.

նրանք սրան ևս ծեծեցին, անարգեցին և ձեռնունայն ճամբու դրին: 12 Ապա ուղարկեց նաև մի երրորդի. նրանք սրան էլ վիրաւորեցին և այգուց դուրս հանեցին: 13 Այգու տէրն ասաց. "Ի՞նչ անեն. ուղարկեմ իմ սիրելի որդուն, թերևս նրանից կը պատկառեն": 14 Երբ մշակները նրան տեսան, իրար հետ խորհուրդ արին և ասացին. "Սա՛ է ժառանգը, սպանենք սրան, որպէսզի ժառանգութիւնը մերը լինի": 15 Եւ նրան այգուց դուրս հանեցին ու սպանեցին: Արդ, այգու տէրը նրանց ի՞նչ կ'անի: 16 Չէ՞ որ կը զայ ու կորստեան կը մատնի այդ մշակներին և այգին ուրիշներին կը տայ»: 17 Երբ այս լսեցին, ասացին. «Քա՛ն լիցի»: Եւ Յիսուս նրանց նայելով՝ ասաց. «Իսկ ի՞նչ է այն, որ գրուած է, թէ՛ "Այն վէմը, որ անարգեցին շինողները, նա՛ է, որ անկիւնաքար եղաւ": 18 Ով որ այս վէմին բախուի, կը խորտակուի, և ում վրայ որ այն ընկնի, կը ճգմի նրան»: 19 Եւ օրէնսագէտներն ու քահանայապետները նոյն պահին ուզում էին նրա վրայ ձեռք դնել, բայց ժողովրդից վախեցան, որովհետև հասկացան, թէ այն առակը իրենց մասին ասաց:

ԿԱՅՍՐԻՆ ՏՐՈՒԵԼԻՔ ՏՈՒՐՔԸ (Մատթ. 22. 15 -22, Մարկ. 12. 13 -17)

20 Եւ ապա յարմար առիթի սպասեցին և ուղարկեցին խաբեբաներ, որոնք իրենք իրենց, կեղծաւորութեամբ, արդար էին ձևացնում, որպէսզի նրան խօսքերով բռնեն՝ մատնելու համար պետութեան և իշխանութեան կուսակալին: 21 Հարցրին նրան և ասացին. «Վարդապետ, գիտենք, որ ճիշտ ես խօսում ու ուսուցանում և աշառութիւն չես անում, այլ ճշմարտութեամբ Աստծու ճանապարհն ես սովորեցնում: 22 Օրինաւոր է մեզ համար կայսրին հարկ տալ, թէ՛ ոչ»: 23 Եւ նկատելով նրանց խորամանկութիւնը՝ ասաց նրանց. 24 «Տո՛յց տուէք ինձ դահեկանը»: Եւ նրանք ցոյց տուին: 25 Եւ նա ասաց. «Ո՛ւմ պատկերը և գիրը ունի դա»: Պատասխանեցին և ասացին՝ կայսրինը: Եւ նա նրանց ասաց. «Արդ, գնացէ՛ք տուէք կայսրինը՝ կայսեր, իսկ Աստծունը՝ Աստծուն»: 26 Եւ չկարողացան նրան խօսքերով բռնել ժողովրդի առաջ ու զարմանալով նրա պատասխանի վրայ լռեցին:

ՀԱՐՑ ՄԵՌԵԼՆԵՐԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 22. 23 -3 3, Մարկ. 12. 18-27)

27 Սաղուկեցիներից ոմանք, որոնք հակառակում էին, թէ յարութիւն չկայ, մօտենալով հարցրին նրան և ասացին. 28 «Վարդապետ, Մովսէսը մեզ համար գրել է. "Եթէ մէկի եղբայրը, որը կին ունի, մեռնի, և նա անժառանգ լինի, թող նրա եղբայրը առնի այդ կնոջը և իր եղբօր համար զաւակ հասցնի": 29 Արդ, եօթը եղբայրներ կային. առաջինը կին առաւ և անժառանգ մեռաւ: 30 Նրան առաւ նաև երկրորդը. և նա էլ անժառանգ մեռաւ: 31 Նրան առաւ նաև երրորդը. և նոյն ձևով՝ եօթն էլ Եւ ժառանգներ չթողեցին: 32 Մեռաւ և կինը: 33 Արդ, յարութեան ժամանակ նրանցից ո՞ւմ կինը կը լինի, որովհետև եօթն էլ նրան կին առան»: 34 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Այս աշխարհի որդիները կին են առնում և մարդու են գնում. 35 իսկ նրանք, որոնք արժանի կը լինեն այն աշխարհին հասնելու և մեռելներից յարութիւն առնելու, ո՛չ կին են առնում և ո՛չ էլ մարդու են գնում, 36 քանի որ այլևս մեռնել անգամ չեն կարող, որովհետև հրեշտակների նման են և Աստծու որդիներ, քանի որ յարութեան որդիներ են: 37 Իսկ թէ մեռելները յարութիւն են առնում, Մովսէսն էլ այդ գուշակեց մորենու օրինակի մէջ, ինչպէս որ ասում է Տիրոջ մասին՝ "Աստուած Աբրահամի, Աստուած Իսահակի և Աստուած Յակոբի": 38 Իսկ Աստուած մեռելների Աստուածը չէ, այլ՝ ողջերի, որովհետև բոլորը նրա համար կենդանի են»: 39 Օրէնսագէտներից ոմանք նրան պատասխանեցին և ասացին. «Վարդապետ, լա՛ն ասացիր»: 40 Եւ այլևս ոչ ոք չէր համարձակում նրան որևէ բան հարցնել:

ՅԻՍՈՒՄ ՈՐԴԻ ԵՒ ՏԵՐ ԴԱԻԹԻ (Մատթ. 22. 4 1 -4 6, Մարկ. 12. 35 -3 7)

41 Յիսուս նրանց էլ ասաց. «Քրիստոսի համար ինչպե՞ս են ասում, թե Ղաւթի որդին է. 42 քանի որ Ղաւթին ինքը Սաղմոսների գրքում ասում է. "Տէրն ասաց իմ Տիրոջը՝ նստի՛ր իմ աջ կողմում, 43 մինչև որ քո թշնամիներին ոտքերիդ պատուանդան դնեմ": 44 Իսկ արդ, եթէ Ղաւթը նրան Տէր է կոչում, Նա ինչպե՞ս նրա որդին կը լինի»:

ՕՐԷՆՍՈՒՆԵՐԻ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄԸ (Մատթ. 23. 1 -36, Մարկ. 12. 3 8-40)

45 Եւ մինչ ամբողջ ժողովուրդը լսում էր, ասաց իր աշակերտներին. 46 «Զգուշացէ՛ք օրէնսգէտներից, որոնք ուզում են պատմուճաններով շրջել և սիրում են ողջոյններ ընդունել հրապարակներում ու առաջին պաշտօնները գրաւել ժողովարաններում և պատուոյ տեղերը նստել ընթրիքների ժամանակ, 47 որոնք իւրացնում են այրիների տները և ձևականօրէն երկարում են իրենց աղօթքները: Նրանք աւելի խիստ դատավճիռ պիտի ստանան»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 21

ԱՅՐԻ ԿՆՈՋ ԼՈՒՄԱՆ (Մարկ. 12. 4 1 -4 4)

21 Եւ Յիսուս նայեց ու տեսաւ մեծահարուստներին, որոնք տաճարի գանձանակի մէջ իրենց նուէրներն էին գցում: 2 Տեսաւ և մի աղքատ այրի կնոջ, որ երկու լումայ գցեց այնտեղ: 3 Եւ ասաց. «Ճշմարիտ են ասում ձեզ, որ այդ աղքատ այրին աւելի գցեց, քան բոլորը: 4 Նրանք ամէնքը իրենց կուտակածներից գցեցին Աստծուն տրուած նուէրների մէջ, իսկ նա իր կարօտութեան մէջ իր ունեցած ամբողջ ապրուստը գցեց»:

ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ԵՐՈՒՍԱՂԷՄԻ ՏԱՃԱՐԻ ԿՈՐԾԱՆՍԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 24. 1 -3, Մարկ. 1 3. 1 -3)

5 Եւ երբ ոմանք տաճարի մասին ասում էին, թէ գեղեցիկ քարերով և աշտարակներով է զարդարուած, նա ասաց. 6 «Այդ բոլորը, որ տեսնում էք, պիտի զան օրեր, երբ այնտեղ չպիտի թողնուի քար քարի վրայ, որ չքանդուի»: 7 Հարցրին նրան և ասացին. «Վարդապետ, ե՞րբ կը լինի այդ, և ի՞նչ կը լինի նշանը, երբ այդ պատահելու լինի»:

ՆՇԱՆՆԵՐ ԵՒ ՀԱԼԱԾԱՆՔՆԵՐ (Մատթ. 24. 4 -14, Մարկ. 1 3. 4 -1 3)

8 Եւ նա ասաց. «Զգո՛յշ կացէ՛ք, չխաբուէ՛ք. որովհետև շատերը պիտի զան իմ անունով և պիտի ասեն թէ՛ ես եմ Քրիստոսը, և թէ՛ ժամանակը մօտեցաւ. նրանց յետևից չգնաք: 9 Եւ երբ լսէք պատերազմների և խռովութիւնների մասին, չզարհուրէ՛ք. որովհետև պէտք է, որ նախ այդ բաները պատահեն. բայց աշխարհի վախճանը շուտով չի լինելու»: 10 Այն ժամանակ ասաց նրանց. «Ազգ ազգի դէմ պիտի ելնի, և թագաւորութիւն՝ թագաւորութեան դէմ. 11 և մեծ երկրաշարժներ ու տարբեր տեղերում սով ու ժանտախտ պիտի լինեն. պիտի լինեն արհաւիրքներ և մեծամեծ նշաններ երկնքից: 12 Բայց այս բոլորից առաջ ձեր վրայ ձեռք պիտի դնեն և պիտի հալածեն, ժողովարանների ու բանտերի պիտի մատնեն ձեզ և կուսակալների ու թագաւորների առաջ պիտի տանեն ձեզ իմ անուան համար: 13 Եւ ձեզ համար այդ պիտի լինի առիթ վկայութեան: 14 Արդ, ձեր մտքում դրէ՛ք սա. նախօրօք մի՛ մտահոգուէ՛ք պատասխան տալու համար, 15 որովհետև ես ձեզ կը տամ բերան և իմաստութիւն, որին չեն կարողանայ հակառակել կամ պատասխան տալ ձեր բոլոր հակառակորդները: 16 Դուք պիտի մատնուէ՛ք եւ ծնողներից, եւ եղբայրներից, եւ ազգականներից, եւ բարեկամներից, ու ձեզնից ոմանց պիտի սպանեն: 17 Եւ պիտի ատուէ՛ք

բոլորից իմ անուան համար: 18 Բայց ձեր գլխից մի մազ անգամ չպիտի կորչի: 19 Եւ ձեր համբերութեամբ պիտի շահէք ձեր հոգիները»:

ԿԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ԵՐՈՒՄԱՂԵՄԻ ԿՈՐԾԱՆՄԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 24. 15 -21, Մարկ. 13. 14 -19)

20 «Բայց երբ տեսնէք Երուսաղէմը՝ շրջապատուած զօրքերով, այն ժամանակ իմացէ՛ք, որ նրա ակերումը մօտ է: 21 Այն ժամանակ նրանք, որ Հրէաստանում են, թող փախչեն լեռները, և նրանք, որ Երուսաղէմի մէջ են, թող խոյս տան, իսկ նրանք, որ գաւառներում են, թող քաղաք չմտնեն, 22 որովհետև դրանք վրէժխնդրութեան օրեր են, որպէսզի կատարուեն բոլոր գրուածները: 23 Բայց այն օրերին վա՛յ է յղիներին և ստնտուներին, որովհետև մեծ տագնապ պիտի լինի երկրի վրայ և բարկութիւն՝ այս ժողովրդի հանդէպ: 24 Նրանք սրի պիտի քաշուեն, գերի պիտի տարուեն բոլոր հեթանոսներից. և Երուսաղէմը ոտքի կոխան պիտի լինի ազգերից, մինչև որ լրանան հեթանոսների ժամանակները»:

ՄԱՐԴՈՒ ՈՐԴՈՒ ԳԱԼՈՒՍԸ (Մատթ. 24. 29 -31, Մարկ. 13. 24 -27)

25 «Եւ նշաններ պիտի լինեն արեգակի, լուսնի և աստղերի վրայ: Եւ երկրի վրայ պիտի լինի հեթանոսների տագնապ՝ ծովի և խռովութեան նման անեղ ձայնի պատճառով, 26 աշխարհի վրայ գալիք պատահարների վախից և նախազգացումից մարդիկ պիտի մեռնեն, որովհետև երկնքի զօրութիւնները պիտի շարժուեն: 27 Եւ այն ժամանակ պիտի տեսնեն մարդու Որդուն եկած՝ ամպերի վրայ, զօրութեամբ և մեծ փառքով: 28 Եւ երբ սկսուի այս բանը լինել, վեր կացէ՛ք և ձեր գլուխները բարձրացրէ՛ք, որովհետև մօտ է ձեր փրկութիւնը»:

ԹՋԵՆՈՒ ԴԱՍԸ. ՄԱՐԴՈՒ ՈՐԴՈՒ ԳԱԼՍԵԱՆ ՊԱՀԸ (Մատթ. 24. 32 -35, Մարկ. 13. 28-31)

29 Եւ նրանց ասաց մի առակ. «Նայեցէ՛ք թզենուն և ամէն մի ծառի. 30 երբ իրենց բողբոջը ցոյց են տալիս, տեսնում էք այն ու դրանից իմանում էք, որ մօտ է ամառը: 31 Նոյնպէս և դուք, երբ տեսնէք այս բոլորը կատարուած, իմացէ՛ք, որ Աստուծու արքայութիւնը մօտ է: 32 Ճշմարիտ են ասում ձեզ, որ այս սերունդը չպիտի անցնի, մինչև որ այս բոլորը կատարուի: 33 Երկիրքը և երկիրը կ'անցնեն, բայց իմ խօսքերը չեն անցնի»:

ՉՄՊԱՍՈՒԲԾ ՕՐԸ ԵՒ ԺԱՄԸ

34 «Ձգո՛յ՛ջ եղէ՛ք ինքներդ ձեզնից. գուցէ ձեր սրտերը ծանրանան զեխութեամբ և հարբեցողութեամբ ու աշխարհիկ հոգսերով. և յանկարծակի հասնի ձեր վրայ այն օրը. 35 որովհետև այդ օրը որոգայթի նման պիտի հասնի այն ամենքի վրայ, որոնք բնակուում են երկրագնդի ամբողջ երեսին: 36 Արթուն կացէ՛ք այսուհետև, ամէն ժամ աղօթք արէ՛ք, որպէսզի կարողանաք զերծ մնալ այն ամենից, որ լինելու է, և արժանի լինէ՛ք կանգնելու մարդու Որդու առաջ»:

37 Եւ ցերեկը ուսուցանում էր տաճարի մէջ, իսկ գիշերները ելնում էր, մնում այն լեռան վրայ, որը կոչւում էր Զիթենեաց: 38 Եւ ամբողջ ժողովուրդը առաւօտները վաղ շտապում էր նրա մօտ՝ տաճարում նրան լսելու համար:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 22

ՅՈՒԴԱՅԻ ՀԱՄԱԶԱՅՆՈՒԹԻՒՆԸ ՄԱՏՆԵԼՈՒ ՅԻՍՈՒՄԻՆ (Մատթ. 26. 1 -5, 14 -16, Մարկ. 14. 1 -2, 10-11, Յովհ. 11. 45 -53)

22 Մօտեցաւ Բաղարջակերաց տօնը, որը կոչուում էր Պասեք: 2 Իսկ քահանայապետներն ու օրէնագէտները հնար էին փնտռում, թէ ինչպէս սպանեն նրան, բայց վախենում էին ժողովրդից:

3 Ապա սատանան մտաւ Իսկարիովտացի կոչուած Յուդայի մէջ, որ Տասներկուսի թւում էր: 4 Սա գնաց բանակցեց քահանայապետների, օրէնագէտների և ժողովրդի իշխանաւորների հետ, որ Յիսուսին նրանց մատնի: 5 Նրանք ուրախացան և խոստացան նրան արծաթ տալ: 6 Եւ նա յանձն առաւ ու պատեհ առիթ էր փնտռում՝ նրան մատնելու նրանց ամբոխից մեկուսի:

ՎԵՐՋԻՆ ԸՆԹՐԻՔԸ (Մատթ. 26. 17 -30, Մարկ. 14. 12 -26, Յովհ. 13. 21 - 30, Ա Կորնթ. 11. 23 -25)

7 Եկաւ Բաղարջակերաց օրը, երբ օրէնք էր մորթել Պասեքը: 8 Եւ նա ուղարկեց Պետրոսին և Յովհաննէսին ու ասաց. «Գնացէ՛ք, պատրաստեցէ՛ք մեզ համար Պասեքի ընթրիքը, որ ուտենք»: 9 Եւ նրանք ասացին. «Ո՞ր ես ուզում, որ պատրաստենք»: 10 Եւ նրանց ասաց. «Ահա՛, երբ քաղաք մտնէք, ձեզ կը հանդիպի մի մարդ՝ ջրի սափորը բարձած. գնացէ՛ք նրա յետևից այն տունը, ուր նա կը մտնի: 11 Եւ կ'ասէք տանտիրոջը. "Վարդապետը քեզ ասում է՝ ո՞ր է այն հիւրասրահը, որտեղ աշակերտներիս հետ պիտի ուտեմ Պասեքի ընթրիքը": 12 Եւ նա ձեզ ցոյց կը տայ զարդարուած մի մեծ վերնատուն, և այնտեղ կը պատրաստէք»:

13 Եւ աշակերտները գնացին գտան, ինչպէս որ իրենց ասել էր. և պատրաստեցին Պասեքը:

14 Եւ երբ ժամը հասաւ, սեղան նստեց, և տասներկու առաքեալներն էլ՝ իր հետ: 15 Եւ նրանց ասաց. «Յոյժ ցանկացայ այս Պասեքի ընթրիքը ուտել ձեզ հետ, քանի դեռ չեմ չարչարուել: 16 Բայց ասում եմ ձեզ, թէ այլևս չեմ ուտելու սրանից, մինչև որ Պասեքը կատարուի Աստծու արքայութեան մէջ»: 17 Եւ, բաժակը վերցնելով, գոհութիւն յայտնեց Աստծուն և ասաց. «Առէ՛ք այս և բաժանեցէ՛ք ձեր մէջ. 18 ասում եմ ձեզ, թէ այսուհետև որթատունկի բերքից չեմ խմելու, մինչև որ գայ Աստծու արքայութիւնը»:

19 Եւ հաց վերցնելով՝ գոհութիւն յայտնեց Աստծուն, կտրեց, տուեց նրանց և ասաց. «Այս է իմ մարմինը, որ շատերի համար է տրուած. այս արէ՛ք իմ յիշատակի համար»: 20 Նոյնպէս և բաժակը վերցրեց ընթրիքից յետոյ և ասաց. «Այս բաժակը նոր Ուխտ է իմ արիւնով՝ ձեզ համար թափուած»:

21 Բայց ահաւասիկ իմ մատնիչի ձեռքը ինձ հետ այս սեղանի վրայ է: 22 Եւ մարդու Որդին աշխարհից կը գնայ ըստ սահմանուածի, բայց վա՛յ այն մարդուն, ում ձեռքով կը մատնուի»: 23 Եւ նրանք սկսեցին հարցնել իրար մէջ, թէ իրենցից ո՞վ է, որ այդ անելու է:

ՄԵԾԸ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՄԷՋ

24 Եւ նրանց մէջ հակաճառութիւն առաջացաւ, թէ իրենցից ո՞վ պիտի մեծ համարուի: 25 Եւ նա նրանց ասաց. «Ազգերի թագաւորները տիրում են իրենց ժողովուրդների վրայ, և նրանք, որ իշխում են նրանց վրայ, բարերարներ են կոչուում: 26 Բայց դուք այդպէս չլինէք, այլ՝ ով որ մեծ է ձեր մէջ, թող լինի ինչպէս կրտսերը, իսկ առաջնորդը՝ ինչպէս սպասաւորը: 27 Ո՞վ է մեծ. սեղան նստողը, թէ՞ սպասաւորը: 28՞ որ՝ սեղան նստողը: Բայց ես ձեր մէջ եմ իբրև սպասաւոր»:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻՆ ԽՈՍՍԱՑՈՒՄԾ ՎԱՐՋԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

28 «Եւ դուք էք, որ իմ փորձութիւնների մէջ ինձ հետ էիք մնում մինչև այժմ: 29 Եւ ես խոստանում եմ ձեզ, - ինչպէս և իմ Հայրը ինձ խոստացաւ տալու արքայութիւնը, - 30 որ ուտէք և խմէք իմ սեղանից իմ արքայութեան մէջ և նստէք տասներկու գահերի վրայ՝ դատելու Իսրայէլի տասներկու ցեղերը»:

ՎԱՆԽԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆ ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՑՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 26. 31 - 35, Մարկ. 14. 27 -31, Յովհ. 13. 36 -38)

31 Եւ Տէրն ասաց. «Սիմոն, Սիմոն, ահա սատանան ուզեց ձեզ ցորենի նման մաղել: 32 Բայց ես աղօթեցի քեզ համար, որպէսզի քո հաւատը չպակասի, և դու, երբ վերադառնաս ինձ, հաստատես քո եղբայրներին»: 33 Եւ Պետրոսն ասաց. «Տէ՛ր, պատրաստ եմ քեզ հետ գնալ եւ բանտ, եւ դէպի մահ»:

34 Եւ նա նրան ասաց. «Ասում եմ քեզ, Պետրոս, այսօր դեռ աքաղաղը կանչած չպիտի լինի, մինչև որ դու երեք անգամ ուրանաս՝ ասելով, թէ ինձ չես ճանաչում»:

ՔՍԱԿ, ՄԱԽԱՂ ԵՒ ՍՈՒՐ

35 Եւ նրանց ասաց. «Երբ ուղարկեցի ձեզ առանց քսակի, մախաղի և կօշիկների, մի՞թէ որևէ բանի կարօտ մնացիք»: 36 Եւ նրանք ասացին՝ և ո՛չ մի բանի: Ապա ասաց. «Իսկ այժմ՝ ով որ քսակ ունի, թող վերցնի այն, նոյնպէս և՛ մախաղ. իսկ ով որ չունի, թող վաճառի իր վերարկուն և իր համար սուր գնի: 37 Բայց ասում եմ ձեզ, այս ևս, որ գրուած է, պէտք է, որ կատարուի իմ վրայ, թէ՛ "Անօրէնների հետ դասուեց". որովհետև, ինչ որ ինձ համար է գրուած, կատարուելու վրայ է»: 38 Եւ նրանք ասացին. «Տէ՛ր, ահաւասիկ այստեղ երկու սուր կայ»: Եւ նրանց ասաց. «Բաւական են»:

ԱՂՕԹՔ ՁԻԹԵՆԵԱՑ ԼԵՐԱՆ ՎՐԱՅ (Մատթ. 26. 36 -46, Մարկ. 14. 32 -42)

39 Եւ Յիսուս ըստ իր սովորութեան ելաւ գնաց Ձիթենեաց լեռը. նրա յետևից գնացին և աշակերտները: 40 Երբ տեղ հասաւ, ասաց նրանց. «Աղօթքի՛ կանգնեցէ՛ք, որ փորձութեան մէջ չընկնէք»: 41 Եւ ինքը հեռացաւ նրանցից մօտ մի քարընկեց, ծնրադրեց, աղօթում էր և ասում. 42 «Հայր, եթէ կամենում ես, այս բաժակը ինձնից հեռացրո՛ւ, բայց ոչ թէ իմ կամքը, այլ քոնը թող լինի»: 43 Եւ նրան երկնքից երևաց մի հրեշտակ և ուժ էր տալիս նրան. նա տագնապի մէջ էր և ամբողջ հոգով էր աղօթում: 44 Եւ նրանից քրտինքը հոսում էր արեան կաթիլների նման՝ շիթ-շիթ գետին թափուելով: 45 Եւ վեր կենալով աղօթքից՝ եկաւ աշակերտների մօտ, նրանց քնած գտաւ տրտմութիւնից 46 և նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք քնել. վեր կացէ՛ք, աղօթեցէ՛ք, որպէսզի փորձութեան մէջ չընկնէք»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՉԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 26. 47 -56, Մարկ. 14. 43 -50, Յովհ. 18. 3 -11)

47 Եւ մինչ նա դեռ խօսում էր, ահա երևաց մի ամբոխ. և նա, որ Յուդա էր կոչւում, Տասներկուսից մէկը, առաջնորդում էր նրանց. երբ Յուդան մօտեցաւ Յիսուսին, համբուրեց նրան, որովհետև այն նշանն էր տուել նրանց, թէ՛ "Ում հետ ես համբուրուեմ, նա՛ է, նրան բռնեցէ՛ք": 48 Յիսուս նրան ասաց. «Յուդա՛, համբուրելո՞վ ես մատնում մարդու Որդուն»: 49 Երբ նրա շուրջը գտնուողները տեսան եղածը, նրան ասացին. «Տէ՛ր, սրով նրանց հարուածե՛նք»: 50 Եւ աշակերտներից մէկը հարուածեց քահանայապետի ծառային և կտրեց դէն գցեց նրա աջ ականջը: 51 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Թո՛յլ տուէ՛ք, բաւ է եղածը»: Եւ դիպչելով ականջին՝ այն բժշկեց: 52 Եւ իր վրայ եկած քահանայապետներին, տաճարի իշխանաւորներին և ծերերին ասաց. «Ինչպէս աւազակի՞ վրայ էք գալիս սրերով ու մահակներով. 53 միշտ ձեզ հետ էի տաճարում, և դուք ինձ վրայ ձեռք չերկարեցիք. սակայն այս է ձեր ժամը և խաւարի իշխանութեան գորութիւնը»:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՑՈՒՄՆԵՐԸ (Մատթ. 26. 57 -58, 69 -75, Մարկ. 14. 53 -54, 66 -72, Յովհ. 18. 12 -18, 25 -27)

54 Եւ բռնելով նրան՝ տարան և մտցրին քահանայապետի տունը. իսկ Պետրոսը հեռուից գնում էր նրա յետևից: 55 Երբ գաւթի մէջ կրակ վառեցին և նստեցին շուրջը, Պետրոսն էլ նստեց նրանց մէջ: 56 Մի աղախին տեսաւ նրան կրակի լոյսի մօտ նստած, հայեացքը սևեռեց նրան և ասաց. «Սա էլ էր նրանցից, որ նրա հետ էին»» 57 Իսկ Պետրոսն ուրացաւ ու ասաց. «Ես նրան չեմ ճանաչում, ո՛վ կին»»: 58 Եւ քիչ յետոյ մէկ ուրիշը տեսաւ նրան և ասաց. «Ղու էլ նրանցից ես»: Պետրոսն ասաց. «Ո՛վ մարդ, ես նրանցից չեմ»»: 59 Եւ երբ մի ժամ էլ անցաւ, մէկ ուրիշը վիճում էր և ասում. «Ճիշտ որ սա էլ նրա հետ էր, որովհետև գալիլիացի է»»: 60 Պետրոսն ասաց. «Ո՛վ մարդ, չգիտեմ այդ ինչ ես խօսում»»: Եւ նոյն պահին, մինչ նա այս ասում էր, արքադաղը կանչեց: 61 Տէրը դարձաւ և նայեց Պետրոսին. և Պետրոսը յիշեց Տիրոջ խօսքը, որ ասել էր իրեն. «Ղեռ արքադաղը չկանչած՝ երեք անգամ պիտի ուրանաս, թէ ինձ չես ճանաչում»»: 62 Եւ Պետրոսը դուրս ելնելով՝ դառնօրէն լաց եղաւ:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՁԱՂԿՈՒՄԸ (Մատթ. 26. 6 7 -6 8, Մարկ. 14. 6 5)

63 Եւ այն մարդիկ, որ նրան պահպանում էին, ծիծաղում էին նրա վրայ և խփում, 64 ծածկում էին նրա երեսը և տանջում, հարցնում էին նրան և ասում. «Մարգարէացի՛ր՝ ո՛վ է, որ քեզ խփեց»»: 65 Եւ հայիոյելով՝ ուրիշ շատ բաներ էլ էին ասում նրա երեսին:

ՅԻՍՈՒՄ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 26. 5 9 -66, Մարկ. 14. 55 -6 4, Յովհ. 18. 1 9 -24)

66 Եւ երբ լոյսը բացուեց, հաւաքուեց ժողովրդի ծերակոյտը՝ քահանայապետներ և օրէնսգէտներ, և Յիսուսին քաշեցին բերին իրենց ատեանի առաջ և ասացին. «Եթէ դու ես Քրիստոսը, ասա՛ մեզ»: 67 Նրանց ասաց. «Եթէ ձեզ ասեմ իսկ, չէք հաւատայ: 68 Եւ եթէ ես ձեզ հարցնեմ, ինձ պատասխան չէք տայ կամ չէք արձակի ինձ: 69 Բայց սրանից յետոյ մարդու Որդին պիտի նստի Աստծու գօրութեան աջին»:

70 Եւ ամէնքը միասին ասացին. «Ուրեմն դու Աստծու Որդի՞ն ես»»: Եւ նա նրանց ասաց. «Ղուք ասում էք, թէ ես եմ»»: 71 Եւ նրանք ասացին. «Էլ ի՞նչ վկայութիւն է պէտք մեզ, որովհետև մենք ինքներս լսեցինք նրա բերանից»:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՂՈՒԿԱՍԻ 23

ՅԻՍՈՒՄ ԲԵՐՈՒՄ Է ՊԻՂԱՏՈՍԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 27. 1 -2, 11 -14, Մարկ. 15. 1 -5, Յովհ. 18. 28-3 8)

23 Եւ նրանց ամբողջ բազմութիւնը, վեր կենալով, նրան տարաւ Պիղատոսի մօտ: 2 Եւ սկսեցին ամբաստանել նրան և ասել. «Գտանք սրան, որ մոլորեցնում էր մեր ազգը, արգելում էր կայսրին հարկեր տալ և ինքն իր մասին ասում էր, թէ՛ Քրիստոսն է, թագաւոր»»: 3 Իսկ Պիղատոսը հարցրեց նրան և ասաց. «Հրեաների թագաւորը դո՞ւ ես»: Նա պատասխանեց նրան և ասաց. «Ղու ասացիր»»: 4 Պիղատոսը քահանայապետներին և ժողովրդին ասաց. «Այս մարդու մէջ ես որևէ յանցանք չեմ գտնում»»: 5 Իսկ նրանք պնդում էին և ասում, թէ ըմբոստութեան է մղում ժողովրդին, քարոզում է ամբողջ Հրէաստանում՝ Գալիլիայից սկսած մինչև այստեղ: 6 Իսկ Պիղատոսը, երբ լսեց Գալիլիայի մասին, հարցրեց, թէ այդ մարդը գալիլիացի՞ է: 7 Եւ երբ իմացաւ, թէ Հերովդէսի իշխանութիւնից է, յանձնեց, որ նրան տանեն Հերովդէսի մօտ, որովհետև այդ օրերին նա էլ Երուսաղէմում էր:

ՅԻՍՈՒՄ ՀԵՐՈՎՂԷՍԻ ԱՌԱՋ

8 Եւ երբ Հերովդէսը տեսաւ Յիսուսին, շատ ուրախացաւ, որովհետև երկար ժամանակից ի վեր ցանկանում էր նրան տեսնել, քանի որ յաճախ լսում էր նրա մասին և ակնկալութիւն ունէր նրա ձեռքով կատարուած որևէ նշան տեսնել: 9 Հերովդէսը նրան հարցաքննեց շատ խօսքերով, իսկ Յիսուս նրան ոչ մի պատասխան չտուեց: 10 Քահանայապետներն ու օրէնսգէտները վեր էին կենում և նրան բռն կերպով ամբաստանում: 11 Հերովդէսն էլ, իր զօրականներով հանդերձ, արհամարհեց նրան և ծիծաղելով նրա վրայ՝ սպիտակ զգեստներ հագցնել տուեց նրան ու վերստին յանձնեց, որ տանեն նրան Պիղատոսի մօտ:

12 Եւ Պիղատոսն ու Հերովդէսը այդ օրերին բարեկամներ եղան, որովհետև առաջ իրար թշնամիներ էին:

ՅԻՍՈՒՄ ԴԱՏԱՊԱՐՏՈՒՄ Է ՄԱՀՈՒՄ (Մատթ. 27. 15 -26, Մարկ. 15. 6 -15, Յովհ. 18. 39 -19. 16)

13 Պիղատոսը կանչեց քահանայապետներին, իշխանաւորներին և ժողովրդին ու ասաց. 14 «Այս մարդուն բերեցիք ներկայացրիք ինձ, որպէս ժողովրդին մոլորեցնողի. և ահաւասիկ ձեր առաջ դատաքննութիւն արեցի և այս մարդու մէջ չգտայ մէկն այն յանցանքներից, որոնցով դուք ամբաստանում էք նրան: 15 Եւ ոչ էլ՝ Հերովդէսը, որի մօտ հրամայեցի, որ Յիսուսին տանեն: 16 Արդ, նա մահուան արժանի ոչինչ չի արել, նրան գանահարել կը տամ և կ'արձակեմ» օյ (որովհետև հարկաւոր էր իւրաքանչիւր տօնի առթիւ մի բանտարկեալ արձակել նրանց համար): 18 Եւ նրանք ամբողջ բազմութեամբ աղաղակում էին և ասում. «Նրան վերացրո՛ւ և արձակի՛ր մեզ համար Բարաբբային» 19 (որը քաղաքում պատահած մի խռովութեան և սպանութեան համար բանտարկուել էր): 20 Պիղատոսը նորից սկսեց խօսել, որովհետև կամենում էր Յիսուսին արձակել: 21 Եւ նրանք կրկին աղաղակում էին ու ասում. «Խա՛չը հանի՛ր նրան»: 22 Եւ նա երրորդ անգամ ասաց նրանց. «Ի՞նչ չար բան է արել սա. նրա վրայ մահուան արժանի որևէ յանցանք չգտայ. սրան գանահարել կը տամ և կ'արձակեմ»: 23 Իսկ նրանք բարձրաձայն ստիպում էին և ուզում, որ նրան խաչը հանի: Եւ նրանց ու քահանայապետների ձայները աւելի ուժեղանում էին: 24 Եւ Պիղատոսը հաւանութիւն տուեց, որ նրանց պահանջը կատարուի: 25 Նա արձակեց Բարաբբային, որը խռովութեան և սպանութեան համար բանտ էր նետուած, և որին էլ հէնց ուզում էին. իսկ Յիսուսին յանձնեց նրանց կամքին:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԽԱԶԵԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 27. 32 -44, Մարկ. 15. 21 -32, Յովհ. 19. 17 -27)

26 Երբ նրան առան գնացին, բռնեցին Սիմոն Կիրենացի անունով մէկին, որը հանդից էր գալիս. նրա վրայ դրեցին խաչը, որ այն բերի Յիսուսի յետևից: 27 Եւ նրա յետևից գնում էր ժողովրդի մի մեծ բազմութիւն և կանայք, որոնք կոծում էին ու ողբում նրան: 28 Յիսուս դարձաւ և ասաց նրանց. «Երուսաղէմի՛ դուստրեր, ինձ վրայ լաց մի՛ եղէք, այլ լաց եղէք ձեր և ձեր որդիների վրայ, 29 որովհետև օրեր պիտի գան, երբ մարդիկ պիտի ասեն "Երանի՛ չբեր կանանց և նրանց, որոնք բնաւ չծնեցին և չդիեցրին": 30 Այն ժամանակ մարդիկ պիտի սկսեն ասել լեռներին, թէ՛ ընկէ՛ք մեր վրայ, և բլուրներին, թէ՛ ծածկեցէ՛ք մեզ, 31 որովհետև, երբ դալար փայտին այսպէս անեն, չորին ինչ կը պատահի»:

32 Ուրիշ երկու չարագործներ էլ բերեցին՝ նրա հետ սպանելու համար:

33 Երբ հասան Գագաթ կոչուած տեղը, այնտեղ նրան խաչը հանեցին. և չարագործներին էլ՝ մէկին աջ կողմը, միւսին ձախ կողմը՝ խաչեցին: 34 Եւ Յիսուս ասաց. «Հայր, ների՛ր դրանց, որովհետև չգիտեն, թէ ինչ են անում»: Եւ նրա զգեստները բաժանելու համար վիճակ գցեցին: 35 Իսկ ժողովուրդը դիտում էր. իշխանաւորները նրանց հետ միասին ծաղրում էին նրան և ասում. «Ուրիշներին ազատեց, թող ինքն իրեն էլ ազատի, եթէ դա է Քրիստոսը՝ Աստծու ընտրեալ

Որդին»: 36 Ջինուորներն էլ ծաղրում էին նրան. առաջ էին գալիս, քացախ էին մատուցում նրան և ասում. 37 «Եթէ դու ես հրեաների թագաւորը, փրկի՛ր ինքդ քեզ»: 38 Եւ նրա խաչի վրայ մի գրութիւն կար՝ գրուած յունարէն, լատիներէն և եբրայերէն գրերով, թէ՛ սա՛ է հրեաների արքան:

39 Իսկ կախուած չարագործներից մէկը հայիոյում էր նրան և ասում. «Ղու չե՞ս Քրիստոսը. փրկի՛ր ինքդ քեզ և մեզ»: 40 Նրա ընկերը նրան սաստելով՝ պատասխան տուեց և ասաց. «Աստծուց չե՞ս վախենում, դու, որ նոյն պատիժն ես կրում: 41 Եւ մենք իրաւացիօրէն արժանի հատուցումն ենք ստանում այն գործերի համար, որ կատարեցինք, իսկ սա որևէ վատ բան չի արել»: 42 Եւ ասաց Յիսուսին. «Յիշի՛ր ինձ, Տէ՛ր, երբ գաս քո թագաւորութեամբ»: 43 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ճշմարիտ եմ ասում քեզ, այսօր ինձ հետ դրախտում կը լինես»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄԱՀԸ (Մատթ. 27. 4 5 -56, Մարկ. 15. 3 3 -4 1, Յովհ. 1 9. 28-30)

44 Եւ համարեա կէսօր էր. և խաւար եղաւ ամբողջ երկրի վրայ մինչև ժամը երեքը. արեգակը խաւարեց: 45 Եւ տաճարի վարագոյրը մէջտեղից պատռուեց: 46 Եւ Յիսուս բարձրաձայն աղաղակեց և ասաց. «Հայր, քո ձեռքն եմ աւանդում իմ հոգին»: Երբ այս ասաց, հոգին աւանդեց:

47 Եւ հարիւրապետը, տեսնելով ինչ որ պատահեց, փառաւորեց Աստծուն և ասաց. «Իսկապէս այս մարդը արդար էր»: 48 Եւ ամբողջ ժողովուրդը, որ եկել էր ու դիտում էր այս տեսարանն ու կատարուածը, ծեծում էր կուրծքը և վերադառնում: 49 Նրա բոլոր ծանօթներն էլ կանգնել էին հեռում. և կանայք, որոնք Գալիլիայից նրա յետևից էին եկել, տեսնում էին այս բաները:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԹԱՂՈՒՄԸ (Մատթ. 27. 57 -61, Մարկ. 15. 42 -47, Յովհ. 1 9. 3 8-42)

50 Եւ ահա Յովսէփ անունով մի մարդ կար հրեաների Արիմաթէ քաղաքից: Նա հրեաների խորհրդի անդամ էր, բարեգործ և արդար մի մարդ 51 (սա չէր միաբանել նրանց մտադրութիւններին ու գործերին): Եւ ինքն էլ էր սպասում Աստծու թագաւորութեանը: 52 Սա Պիղատոսի մօտ գալով՝ ուզեց Յիսուսի մարմինը: 53 Եւ նրան խաչից իջեցնելով՝ փաթաթեց պատանքով ու դրեց վիմափոր գերեզմանի մէջ, որտեղ բնաւ ոչ ոք չէր դրուած: 54 Եւ օրը ուրբաթ էր, ու լուսանում էր շաբաթը:

55 Եւ Յովսէփի յետևից գնում էին կանայք, որոնք Գալիլիայից էին եկել Յիսուսի հետ. նրանք տեսան գերեզմանը, և թէ ինչպէս նրա մարմինը այնտեղ դրուեց: 56 Վերադարձան, խնկեր և իւղեր պատրաստեցին ու շաբաթ օրը, օրէնքի համաձայն, հանգիստ արեցին:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ԴՈՒԿԱՍԻ 24

ԹԱՓՈՒՐ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ ԵՒ ՅԻՍՈՒՄԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 28. 1 -10, Մարկ. 16. 1 -8, Յովհ. 20. 1 -10)

24 Բայց կիրակի օրը, առաւօտեան շատ վաղ, կանայք գերեզման եկան՝ բերելով իրենց պատրաստած խնկերը. նրանց հետ և ուրիշ կանայք: 2 Եւ քարը գերեզմանից գլորած գտան 3 ու ներս մտնելով՝ Տէր Յիսուսի մարմինը չգտան: 4 Եւ մինչ նրանք զարմացած էին այդ բանի վրայ, ահա լուսաւոր զգեստներով երկու մարդիկ հասան նրանց մօտ: 5 Եւ երբ կանայք զարհուրեցին ու իրենց երեսը գետին խոնարհեցրին, մարդիկ ասացին. «Ինչո՞ւ ողջին մեռելների մէջ էք փնտռում: 6 Այստեղ չէ, այլ՝ յարեաւ: Յիշեցէ՛ք՝ ինչպէս խօսեց նա ձեզ հետ, երբ Գալիլիայում էր. 7 ասում էր, թէ պէտք է, որ մարդու Որդին մեղաւոր մարդկանց ձեռքը մատնուի, խաչուի և երրորդ օրը յարութիւն առնի»: 8 Եւ նրանք յիշեցին նրա խօսքերը: 9 Եւ վերադարձան ու պատմեցին այս ամէնը Տասնմէկին և բոլոր

միւսներին: 10 Եւ Մարիամ Մագդաղենացին, Յովհաննան, Յակոբի մայր Մարիամը և նրանց հետ ուրիշ կանայք էին, որ այս բաները պատմեցին առաքելներին: 11 Բայց նրանց խօսքերը բարբաջանք թուացին աշակերտներին, և չէին հաւատում նրանց: 12 Սակայն Պետրոսը վեր կացաւ և վազեց դէպի գերեզման, նայեց ու տեսաւ, որ կտաւները միայն կային: Եւ գնաց՝ մտքում զարմացած, թէ ինչ էր եղել:

ԷՄՄԱԲՈՒՍԻ ՃԱՄԲՈՐԴՆԵՐԸ (Մարկ. 16. 12 -1 3)

13 Եւ ահա նոյն օրը աշակերտներից երկուսը գնում էին մի գիւղ, որի անունը եմնաւուս էր, և որը Երուսաղէմից հեռու էր մօտ տասնմէկ կիլոմետր: 14 Եւ նրանք միմեանց հետ խօսում էին կատարուած բոլոր անցուդարձերի մասին: 15 Եւ մինչ նրանք խօսում էին ու վիճում, ինքը՝ Յիսուս մօտեցաւ ու գնում էր նրանց հետ: 16 Բայց նրանց աչքերը բռնուած էին, որպէսզի նրան չճանաչեն: 17 Եւ նրանց ասաց. «Այդ ի՞նչ բաներ են, որոնց համար քայլելիս վիճում էք միմեանց հետ և տրտմած էք»: 18 Նրանցից մէկը, որի անունը Կղեոպաս էր, ասաց նրան. «Երուսաղէմում միայն դո՛ւ ես, որ չես իմացել, թէ ինչեր կատարուեցին այնտեղ այս օրերին»: 19 Եւ նրանց ասաց ի՞նչ: Եւ նրանք ասացին Յիսուս Նազովրեցու մասին, որ եղաւ մարգարէ մարդ, հզօր՝ գործերով և խօսքերով, Աստժու և ամբողջ ժողովրդի առաջ, 20 և թէ ինչպէս մեր քահանայապետները և իշխանաւորները նրան մատնեցին մահուան դատաստանի ու խաչը հանեցին նրան: 21 Մենք ակնկալում էինք, թէ նա է, որ փրկելու է Իսրայէլը. սակայն, այս բոլորով հանդերձ, այս երրորդ օրն է, որ այդ բաները կատարուեցին: 22 Այլ նաև մեզ զարմացրին մեր միջից մի քանի կանայք, որոնք վաղ առաւօտեան գերեզման էին գնացել 23 և նրա մարմինը չէին գտել. նրանք եկան և ասացին, թէ նաև մի տեսիլ էլ էին տեսել հրեշտակների, որոնք ասում էին նրա մասին, թէ կենդանի է: 24 Ապա մեզմից ոմանք էլ գերեզման գնացին և գտան այնպէս, ինչպէս կանայք ասել էին: Բայց նրան չտեսան: 25 Եւ նա ասաց նրանց. «Ո՛վ անմիտ և թուլասիրտ մարդիկ, որ դժուարանում էք հաւատալ այն ամենին, որ ասացին մարգարէները: 26 Չէ՞ որ Քրիստոս պէտք է նոյն այդ չարչարանքները կրէր և այնպէս մտնէր իր փառքի մէջ»: 27 Եւ սկսած Մովսէսից ու բոլոր մարգարէներից՝ մեկնում էր նրանց այն բոլորը, ինչ գրուած է իր մասին բոլոր Գրքերում: 28 Երբ մօտեցան այն գիւղին, ուր գնում էին, Յիսուս պատճառ բռնեց, թէ ինքը գնալու է աւելի հեռու տեղ: 29 Իսկ նրանք շատ ստիպեցին նրան ու ասացին. «Մեզ մօտ գիշերիր, որովհետև երեկոյ է, և օրը տարածամել է»: Եւ նա ներս մտաւ՝ նրանց հետ այնտեղ գիշերելու: 30 Եւ երբ նա սեղան նստեց նրանց հետ, հաց վերցնելով՝ օրհնեց, կտրեց այն և տուեց նրանց: 31 Եւ նրանց աչքերը բացուեցին ու ճանաչեցին նրան, իսկ ինքը նրանց աչքին աներևոյթ եղաւ: 32 Եւ նրանք ասացին միմեանց. «Մեր սրտերն էլ միթէ չէի՞ն ճմլում մեր մէջ, մինչ նա ճանապարհին խօսում էր մեզ հետ. և ինչպէ՞ս էր մեզ բացատրում Գրքերը»: 33 Ապա անմիջապէս վեր կացան ու Երուսաղէմ վերադարձան և հաւաքուած գտան Տասնմէկին և նրանց հետ եղածներին, 34 որոնք ասում էին, թէ՝ «Իսկապէս յարեաւ Տէրը և երևաց Սիմոնին»: 35 Իսկ երկուսը պատմեցին այն, ինչ պատահել էր ճանապարհին, և թէ ինչպէ՞ս Յիսուս իրեն ճանաչել էր տուել նրանց՝ հաց կտրելու ժամանակ:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԵԻՈՒՍ Է ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻՆ (Մատթ. 28. 16-20, Մարկ. 16. 14-18, Յովհ. 20. 19-23, Գործք. 1. 6-8)

36 Մինչ դեռևս նրանք այս էին խօսում, Յիսուս ինքը եկաւ կանգնեց նրանց մէջ և ասաց. «Խաղաղութի՛ն ձեզ, ես եմ, մի՛ վախեցէ՛ք»: 37 Իսկ նրանք զարհուրած վախենում և կարծում էին, թէ մի ոգի են տեսնում: 38 Եւ նրանց ասաց. «Ինչո՞ւ էք խռովուած, և ինչո՞ւ ձեր սրտերում կասկածներ են ծագում. 39 տեսէ՛ք իմ ձեռքերն ու ոտքերը, որովհետև նոյն ինքն ես եմ. շօշափեցէ՛ք ինձ և

տեսէ՞ք, որովհետև ոգին մարմին և ոսկորներ չունի. ինչպէս տեսնում էք, ես ունեմ»։ 40 Եւ այս ասելով՝ ցոյց տուեց նրանց իր ձեռքերն ու ոտքերը։ 41 Եւ մինչ դեռևս ուրախութիւնից չէին հաւատում և զարմացած էին, ասաց նրանց. «Այստեղ ուտելու բան ունէ՞ք»։ 42 Եւ նրանք տուին նրան խորոված ձկան մի կտոր և մեղրախորիսխ։ 43 Եւ նա առաւ կերաւ նրանց առաջ, իսկ մնացածները տուեց նրանց ու ասաց. 44 «Սրանք այն խօսքերն են, որ խօսեցի ձեզ հետ, մինչ ձեզ հետ էի, թէ՛ պէտք է կատարուեն այն ամէնը, որ գրուած են իմ մասին Մովսէսի օրէնքում, մարգարէների մէջ և սաղմոսներում»։ 45 Այն ժամանակ բացեց նրանց մտքերը, որ հասկանան Գրքերը։ 46 Եւ ասաց նրանց. «Այսպէս պէտք է չարչարուէր Քրիստոս, յարութիւն առնէր մեռելներից երրորդ օրը, 47 և քարոզուէր նրա անունով ապաշխարութիւն և մեղքերի թողութիւն բոլոր ազգերի մէջ՝ Երուսաղէմից սկսած։ 48 Եւ այս բաների վկաներ էք դուք։ 49 Եւ ահա ես ուղարկում եմ Ձեզ իմ Հօր խոստումը, իսկ դուք նստեցէ՛ք Երուսաղէմ քաղաքում, մինչև որ երկնքից զօրութեամբ զգեստաւորուէք»։

ՅԻՍՈՒՄԻ ՀԱՄԲԱՐՁՈՒՄԸ (Մարկ. 16. 1 9 -20, Գործք. 1. 9 -11)

50 Ապա նրանց տարաւ հանեց մինչև Բեթանիա և, բարձրացնելով իր ձեռքերը, օրհնեց նրանց։ 51 Եւ մինչ նա օրհնում էր նրանց, բաժանուեց նրանցից և դէպի երկինք էր վերանում։ 52 Իսկ նրանք երկրպագեցին Յիսուսին և մեծ ուրախութեամբ վերադաձան Երուսաղէմ։ 53 Եւ միշտ տաճարում էին, զովաբանում և օրհնաբանում էին Աստծուն։

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ

ԵՒ ԲԱՆՆ ՄԱՐՄԻՆ ԵՂԵՒ

1 Սկզբից էր Բանը, և Բանը Աստծու մօտ էր, և Բանը Աստուած էր: 2 Նա սկզբից Աստծու մօտ էր: 3 Ամէն ինչ նրանով եղաւ. և առանց նրան չեղաւ ոչինչ, որ եղել է: 4 Կեանքը նրանով էր: Եւ այդ կեանքը մարդկանց համար լոյս էր: 5 Եւ լոյսը խաւարի մէջ լուսաւորում է, և խաւարը նրան չնուաճեց:

6 Կար մի մարդ՝ Աստծուց ուղարկուած. նրա անունը՝ Յովհաննէս: 7 Սա եկաւ որպէս վկայ, որպէսզի վկայի լոյսի մասին, որ բոլորը նրա միջոցով հաւատան: 8 Ինքը լոյսը չէր, այլ եկել էր, որ վկայի լոյսի մասին:

9 Այդ լոյսն էր ճշմարիտ լոյսը, որ լուսաւորում է ամէն մարդու, որ գալու է աշխարհ: 10 Նա աշխարհի մէջ էր, և աշխարհը նրանով եղաւ, սակայն աշխարհը նրան չճանաչեց: 11 Իւրայինների մօտ եկաւ, բայց իւրայինները նրան չընդունեցին: 12 Իսկ ովքեր նրան ընդունեցին, նրանց իշխանութիւն տուեց լինելու Աստծու որդիներ, նրանց, որոնք իր անուանը կը հաւատան: 13 Նրանք ո՛չ արինից, ո՛չ մարմնի կամքից և ոչ էլ մարդու կամքից, այլ Աստծուց ծնուեցին: 14 Եւ Բանը մարմին եղաւ ու բնակուեց մեր մէջ, և տեսանք նրա փառքը, նման այն փառքի, որ Հայրն է տալիս Միածնին՝ լի շնորհով ու ճշմարտութեամբ:

15 Յովհաննէսը վկայում էր նրա մասին, աղաղակում և ասում. «Սա՛ է, որի մասին ասացի: Նա, որ իմ յետևից էր գալու, ինձնից մեծ եղաւ, որովհետև ինձնից առաջ կար»: 16 Մենք բոլորս նրա լրիութիւնից ստացանք շնորհ՝ շնորհի փոխարէն. 17 որովհետև օրէնքը Մովսէսի միջոցով տրուեց, իսկ շնորհը և ճշմարտութիւնը Յիսուս Քրիստոսի միջոցով եղան:

18 Աստծուն ոչ ոք երբեք չի տեսել, բացի միայն միածին Որդուց, որ Հօր ծոցում է. նա՛ յայտնեց Նրան:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ՄԿՐՏՉԻ ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 3. 1 -12, Մարկ. 1. 1 -8, Դուկ. 3. 1 -18)

19 Եւ Յովհաննէսի վկայութիւնը այս է. երբ հրեաները Երուսաղէմից քահանաներ ու ղևտացիներ ուղարկեցին նրա մօտ, որպէսզի հարցնեն նրան՝ դու ո՞վ ես, 20 նա խոստովանեց առանց վարանելու. խոստովանեց, թէ՛ ես Քրիստոսը չեմ: 21 Ու նրան հարցրին՝ իսկ դու ո՞վ ես, Եղիա՞ն ես: Եւ նա ասաց՝ ո՛չ, չեմ: Իսկ դու մարգարէ՞ն ես: Նա պատասխանեց՝ ո՛չ: 22 Իսկ ասա՛ մեզ՝ դու ո՞վ ես, որպէսզի պատասխան տանենք նրանց, որոնք մեզ ուղարկեցին. ի՞նչ ես ասում քո մասին: 23 Նա ասաց. «Ես անապատում կանչողի ծայնն եմ, հարթեցէ՛ք Տիրոջ ճանապարհը, ինչպէս ասաց Եսայի մարգարէն»: 24 Եւ եկողները փարիսեցիների կողմից էին: 25 Նրանք հարցրին նրան ու ասացին. «Իսկ դու ինչո՞ւ ես մկրտում, եթէ դու չես Քրիստոսը, ոչ էլ Եղիան և ոչ էլ մարգարէն»: 26 Յովհաննէսը պատասխան տուեց նրանց ու ասաց. «Ես ձեզ մկրտում եմ ջրով. ձեր մէջ կայ մէկը, որին դուք չէք ճանաչում, 27 որ գալու է իմ յետևից, և որի կօշիկների կապերը արձակելու արժանի չեմ ես»: 28 Այս բանը պատահեց Բեթաբրիայում, Յորդանանի միւս կողմում, ուր գտնուում էր Յովհաննէսը և մկրտում:

ԳԱՌՆ ԱՍՏՈՒԾՈՅ

29 Հետևեալ օրը նա տեսաւ Յիսուսին, որ գալիս էր դէպի իրեն, ու ասաց. «Ահա՛ Գառն Աստուծոյ, որ վերացնում է աշխարհի մեղքը: 30 Սա՛ է նա, որի մասին ես ասում էի՝ իմ յետևից գալիս է մէկը, որ ինձնից մեծ եղաւ, որովհետև ինձնից առաջ կար: 31 Եւ ես չէի ճանաչում նրան, բայց որպէսզի յայտնի լինի Իսրայէլին, դրա համար ես եկայ ջրով մկրտելու»: 32 Յովհաննէսը վկայեց և

ասաց. «Տեսայ Հոգին, որ իջնում էր երկնքից որպէս աղաւնի և հանգչում նրա վրայ: 33 Եւ ես չէի ճանաչում նրան. սակայն նա, ով ինձ ուղարկեց ջրով մկրտելու, նա ինձ ասաց. «Ում վրայ տեսնես, որ Հոգին իջնում և մնում է, նա՛ է, որ մկրտում է Սուրբ Հոգով»: 34 Եւ ես տեսայ ու վկայեցի, թէ սա՛ է Աստծու Որդին»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԱՌԱՋԻՆ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԸ

35 Հետևեալ օրը դարձեալ այնտեղ կանգնած էր Յովհաննէսը. նաև՝ իր աշակերտներին երկուսը: 36 Եւ նայելով Յիսուսին, որ անցնում գնում էր, ասաց. «Ահաւասիկ Քրիստոսը՝ Գառն Աստուծոյ»: 37 Երկու աշակերտները նրանից լսեցին, ինչ որ խօսեց, և գնացին Յիսուսի յետևից: 38 Երբ Յիսուս յետ դարձաւ և տեսաւ նրանց, որ գալիս էին իր յետևից, ասաց նրանց. «Ի՞նչ էք ուզում»: Նրանք ասացին նրան. «Ռաբբի՛ (որ թարգմանում է՝ վարդապետ), ո՞ր է քո օթևանը»: 39 Նա նրանց ասաց. «Եկէ՛ք և տեսէ՛ք»: Եկան և տեսան, թէ որտեղ էր նրա օթևանը. և այն օրը նրա մօտ գիշերեցին, որովհետև մօտ ժամը չորսն էր: 40 Սիմոն Պետրոսի եղբայր Անդրէասը մէկն էր այն երկուսից, որոնք լսեցին Յովհաննէսի ասածը և գնացին Յիսուսի յետևից: 41 Սա նախ գտնում է իր եղբայր Սիմոնին ու նրան ասում է. «Գտանք Մեսիային» (որ թարգմանում է՝ Քրիստոս): 42 Սա նրան տարաւ Յիսուսի մօտ: Նայելով նրան՝ Յիսուս ասաց. «Դու Յովնանի որդի Սիմոնն ես. դու պիտի կոչուես Կեփաս» (որ թարգմանում է՝ Պետրոս):

ՓԻԼԻՊՊՈՍԻ ԵՒ ՆԱԹԱՆԱՅԷԼԻ ԿՈՉՈՒՄԸ

43 Յաջորդ օրը Յիսուս որոշեց Գալիլիա մեկնել. գտաւ Փիլիպպոսին ու նրան ասաց. «Արի՛ իմ յետևից»: 44 Եւ Փիլիպպոսը Բեթսայիդայից էր, Անդրէասի և Պետրոսի քաղաքից: 45 Փիլիպպոսը գտնում է Նաթանայէլին ու նրան ասում. «Ում մասին որ Մովսէսը օրէնքի մէջ և մարգարէները գրել են, գտանք նրան՝ Յիսուսին՝ Յովսէփի որդուն, Նազարէթ քաղաքից»: 46 Նաթանայէլը նրան ասաց. «Իսկ կարելի՞ է, որ Նազարէթից մի որևիցէ լաւ բան դուրս գայ»: Փիլիպպոսը նրան ասաց. «Արի՛ և տես»: 47 Երբ Յիսուս տեսաւ Նաթանայէլին, որ իր մօտ էր գալիս, ասաց նրա մասին. «Ահա՛ իսկական մի իսրայէլացի, որի մէջ նենգութիւն չկայ»: 48 Նաթանայէլը նրան ասաց. «Որտեղի՞ց ես ինձ ճանաչում»: Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Փիլիպպոսը դեռ քեզ չկանչած, երբ թզնու տակ էիր, տեսայ քեզ»: 49 Նաթանայէլը պատասխան տուեց նրան ու ասաց. «Ռաբբի՛, դո՛ւ ես Աստծու Որդին, դո՛ւ ես Իսրայէլի թագաւորը»: 50 Յիսուս պատասխան տուեց նրան ու ասաց. «Նրա համա՞ր ես հաւատում, որ քեզ ասացի, թէ՛ թզնու տակ տեսայ քեզ. դրանից շատ աւելի մեծ բաներ պիտի տեսնես»: 51 Եւ ասաց նրան. «Ճշմարիտ, Ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, պիտի տեսնէք երկինքը բացուած և Աստծու հրեշտակներին՝ բարձրանալիս և իջնելիս մարդու Որդու վրայ»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 2 ԿԱՆԱՅԻ ՀԱՐՍԱՆԻՔԸ

2 Գալիլիա հասնելու երրորդ օրը Կանա քաղաքում հարսանիք կար: Եւ Յիսուսի մայրը այնտեղ էր: 2 Հարսանիքի հրաւիրուեցին նաև Յիսուս և իր աշակերտները: 3 Եւ երբ գինին պակասեց, մայրը Յիսուսին ասաց. «Գինի չունեն»: 4 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Ի՞նչ ես ուզում ինձնից, ո՞վ կին, իմ ժամանակը դեռ չի հասել»: 5 Նրա մայրը սպասաւորներին ասաց. «Ինչ որ ձեզ ասի, արէ՛ք»: 6 Այնտեղ կային քարէ վեց թակոյկներ՝ հրեաների սովորութեան համաձայն մաքրուելու համար. նրանցից իւրաքանչիւրը շուրջ հարիւր լիտր տարողութիւն ունէր: 7 Յիսուս նրանց ասաց. «Լցրէ՛ք այդ թակոյկները ջրով»: Եւ

լցրին բերնէբերան: 8 Եւ ասաց նրանց. «Հիմա վերցրէ՞ք և տարէ՞ք սեղանապետին»: Եւ նրանք տարան: 9 Եւ երբ սեղանապետը ճաշակեց գինի դարձած ջուրը ու չէր իմանում, թէ որտեղից է (բայց սպասաւորները, որոնք ջուր լցրին, գիտէին), 10 խօսեց փեսայի հետ ու ասաց. «Ամէն մարդ նախ ընտիր գինին է մատուցում, և երբ հարբած են, այն ժամանակ վատը: Իսկ դու ընտիր գինին մինչև հիմա պահել ես»: 11 Յիսուս այս առաջին նշանն արեց Գալիլիայի Կանա քաղաքում որպէս սկիզբը նշանների և յայտնեց իր փառքը, ու նրա աշակերտները հաւատացին նրան:

12 Սրանից յետոյ Յիսուս Կափառնայում իջաւ իր մօր և իր եղբայրների հետ. և այնտեղ մնաց միայն մի քանի օր:

ՏԱՃԱՐՈՒՄ ԱՌԵՏՈՒՐ ԱՆՈՂՆԵՐԻ ՎՏԱՐՈՒՄԸ (Մատթ. 21. 12 -13, Մարկ. 11. 15 -17, Ղուկ. 19. 45 -46)

13 Հրեաների գատիկը մօտ էր, և Յիսուս Երուսաղէմ ելաւ: 14 Եւ տաճարի մէջ գտաւ նրանց, որ վաճառում էին արջառներ, ոչխարներ և աղաւնիներ, ինչպէս նաև՝ լումայափոխներ, որ նստած էին: 15 Եւ չուանից խարազան շինեց ու բոլորին տաճարից դուրս հանեց. նաև՝ ոչխարներն ու արջառները. իսկ լումայափոխների պղնձադրամները ցիր ու ցան արեց և նրանց սեղանները շուռ տուեց: 16 Իսկ աղաւնի վաճառողներին ասաց. «Դրանք այստեղից վերցրէ՞ք և իմ Հօր Տունը վաճառատան մի՞ վերածէ՞ք»: 17 Նրա աշակերտները յետոյ յիշեցին, որ գրուած է. «Քո Տան նկատմամբ իմ նախանձախնդրութիւնը ինձ պիտի ուտի»:

18 Հրեաները նրան ասացին. «Ի՞նչ նշան ցոյց կը տաս մեզ, թէ իրաւունք ունես այդ բանն անելու»: 19 Պատասխանեց նրանց Յիսուս և ասաց. «Քանդեցէ՞ք այդ տաճարը, և երեք օրուայ ընթացքում այն կը վերականգնեն»: 20 Հրեաները նրան ասացին. «Քառասունվեց տարում շինուեց այս տաճարը, իսկ դու երե՞ք օրում այն վերականգնում ես»: 21 Բայց նա իր մարմնի տաճարի մասին էր խօսում: 22 Իսկ երբ մեռելներից յարութիւն առաւ, նրա աշակերտները յիշեցին, թէ այդ է, որ ասել էր. և հաւատացին Գրքին ու այն խօսքին, որ Յիսուս ասել էր:

ԵՐՈՒՍԱՂԵՄԵԱՆ ՕՐԵՐ

23 Եւ երբ Յիսուս գատկի տօնին Երուսաղէմում էր գտնուում, շատեր հաւատացին նրան, քանի որ տեսնում էին այն նշանները, որ կատարում էր: 22 Բայց Յիսուս անձամբ վստահութիւն չունէր նրանց նկատմամբ, որովհետև ինքն ամենքին ճանաչում էր 22 և կարիք չկար, որ որևէ մէկը վկայէր մարդու մասին, քանի որ ինքն արդէն գիտէր, թէ ինչ կար մարդու հոգու մէջ:

ԱԻՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 3 ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ՆԻԿՈՂԵՄՈՍԸ

3 Եւ փարիսեցիների մէջ Նիկողեմոս անունով մի մարդ կար, որ հրեաների իշխանաւոր էր: 2 Սա գիշերով եկաւ նրա մօտ ու նրան ասաց. «Ռաբբի՛, գիտենք, որ Աստծուց ես եկել որպէս վարդապետ, որովհետև ոչ ոք չի կարող կատարել այն նշանները, որ դու ես անում, եթէ Աստուած նրա հետ չլինի»: 3 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, եթէ մէկը վերստին չծնուի, չի կարող Աստծու արքայութիւնը տեսնել»: 4 Նիկողեմոսը նրան ասաց. «Ինչպէ՞ս կարող է ծնուել մի մարդ, որ ծեր է. միթէ կարելի՞ է իր մօր որովայնը կրկին անգամ մտնել ու ծնուել»: 5 Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, եթէ մէկը ջրից ու Հոգուց չծնուի, չի կարող Աստծու արքայութիւնը մտնել. 6 որովհետև մարմնից ծնուածը մարմին է, իսկ Հոգուց ծնուածը՝ հոգի: 7 Դու մի՛ զարմացիր, որ քեզ ասացի՝ պէտք է ծեզ վերստին ծնուել. 8 որովհետև քամին ուր ուզում է՝ փչում է, և նրա ձայնը լսում

ես, բայց չգիտես որտեղից է գալիս կամ ուր է գնում. այսպես է և ամէն ոք, որ Հոգուց է ծնուած»: 9 Նիկողեմոսը հարցրեց նրան. «Այդ ինչպէ՞ս կարող է լինել»: 10 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Դու ես Իսրայէլի վարդապետ և այդ չգիտե՞ս: 11 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, խօսում եմք, ինչ որ գիտենք, և վկայում ենք, ինչ որ տեսել ենք, և մեր վկայութիւնը չէք ընդունում: 12 Իսկ արդ, եթէ երկրաւոր բաներ ասացի ձեզ, և չէք հաւատում, ապա ինչպէ՞ս պիտի հաւատաք, եթէ երկնաւոր բաներ ասեմ:

13 Արդ, ոչ ոք երկինք չի ելել, եթէ ոչ նա, որ իջաւ երկնքից՝ մարդու Որդին, որ երկնքից էր: 14 Եւ ինչպէս որ Մովսէսը անապատում բարձրացրեց օձը, այնպէս էլ մարդու Որդին պէտք է բարձրանայ, 15 որպէսզի, ով նրան հաւատում է, յաւիտենական կեանքն ընդունի. 16 քանի որ Աստուած այնքան սիրեց աշխարհը, որ մինչև իսկ իր միածին Որդուն տուեց, որպէսզի, ով նրան հաւատում է, չկորչի, այլ ընդունի յաւիտենական կեանքը. 17 որովհետև Աստուած իր Որդուն չուղարկեց աշխարհ, որ դատապարտի աշխարհը, այլ՝ որպէսզի աշխարհը նրանով փրկուի: 18 Ով նրան հաւատում է, չպիտի դատապարտուի, և ով նրան չի հաւատում, արդէն իսկ դատապարտուած է, քանի որ Աստուծու միածին Որդու անուանը չհաւատաց: 19 Եւ դատաստանը այսպէս իսկ է. որ լոյսը եկաւ աշխարհ, սակայն մարդիկ խաւարն աւելի սիրեցին, քան լոյսը, որովհետև իրենց գործեր ը չար էին. 20 որովհետև, ով չարիք է գործում, ատում է լոյսը և չի գալիս դէպի լոյսը, որպէսզի նրա գործերը իր երեսովը չտան: 21 Իսկ ով կատարում է այն, ինչ ճշմարիտ է, գալիս է դէպի լոյսը, որպէսզի նրա գործերը յայտնի լինեն, թէ Աստուծով կատարուեցին»:

ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ ՄԿՐՏՉԻ ՎԵՐՋԻՆ ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆԸ

22 Այնուհետև Յիսուս և իր աշակերտները Հրէաստանի երկիրը եկան, և նա այնտեղ շրջում էր նրանց հետ ու մկրտում: 23 Յովհաննէսն էլ մկրտում էր Այեմոնում, Երուսաղէմի մօտ, որովհետև այնտեղ շատ ջրեր կային, և մարդիկ գալիս ու մկրտում էին, 24 քանի դեռ Յովհաննէսին չէին բանտարկել:

25 Եւ Յովհաննէսի աշակերտների ու մի հրեայի միջև մաքրութեան մասին մի հարց ծագեց: 26 Նրանք եկան Յովհաննէսի մօտ և նրան ասացին. «Ուաբբի՛, նա, որ Յորդանանի միւս կողմում քեզ հետ էր, և որի մասին դու վկայեցիր, ահաւասիկ նա մկրտում է, և ամէնքը գալիս են նրա մօտ»: 27 Յովհաննէսը պատասխանեց և ասաց. «Մարդն իրենից որևէ բան անել չի կարող, եթէ նրան ի վերուստ՝ երկնքից այդ տրուած չէ: 28 Դուք ինքներդ էք վկայում ինձ, որ ձեզ ասացի. ես Քրիստոսը չեմ, այլ ուղարկուած եմ նրա առաջից: 29 Ով հարս ունի, նա՛ է փեսան. իսկ փեսայի բարեկամը, որ կանգնած լսում է նրան, մեծապէս ուրախանում է փեսայի ձայնի համար. արդ, այս ուրախութիւնը, որ իմն է, կատարեալ է: 30 Պէտք է, որ նա մեծանայ, իսկ ես՝ նուազեմ»:

Ի ՎԵՐՈՒՍ ԵԿՈՂԸ

31 «Նա, որ ի վերուստ է գալիս, վեր է ամենքից. նա, որ այս երկրից է, երկրաւոր է և երկրաւոր բաների մասին է խօսում: 32 Նա, որ երկնքից է գալիս, վկայում է, ինչ որ տեսել ու լսել է, սակայն նրա վկայութիւնը ոչ ոք չի ընդունում: 33 Ով ընդունում է նրա վկայութիւնը, հաստատած կը լինի, որ Աստուած ճշմարիտ է, 34 քանի որ նա, ում Աստուած ուղարկեց, Աստուծու խօսքերն է խօսում. որովհետև Աստուած Հոգին տալիս է առանց չափի: 35 Հայրը սիրում է Որդուն և ամէն ինչ տուել է նրա ձեռքը: 36 Ով հաւատում է Որդուն, ընդունում է յաւիտենական կեանքը, իսկ ով չի հնազանդուում Որդուն, կեանք չի տեսնի, այլ նրա վրայ կը մնայ Աստուծու բարկութիւնը»:

4 Երբ Յիսուս իմացաւ, որ փարիսեցիները լսել են, թէ ինքն աւելի շատ աշակերտներ է դարձնում և մկրտում, քան Յովհաննէսը 2 (թէպէտև ոչ թէ Յիսուս ինքն էր մկրտում, այլ՝ նրա աշակերտները), 3 թողեց Հրէաստան երկիրը և վերստին եկաւ Գալիլիա: 4 Եւ անհրաժեշտ էր, որ նա անցնէր Սամարիայով: 5 Նա գալիս է Սամարիայի մի քաղաքը, որի անունն էր Սիւքար, մօտիկ այն գիւղին, որ Յակոբը տուել էր իր որդուն՝ Յովսէփին: 6 Եւ այնտեղ Յակոբի աղբիւրը կար: Եւ Յիսուս ճանապարհից յոգնած՝ նստեց աղբիւրի մօտ. կէսօր էր:

7 Սամարիայից մի կին է գալիս ջուր հանելու. Յիսուս նրան ասում է. 8 «Ինձ խմելու ջուր տուր» (քանի որ նրա աշակերտները գնացել էին քաղաք, որպէսզի ուտելիք գնեն): 9 Սամարացի կինը նրան ասում է. «Դու, որ հրեայ ես, ինչպէ՞ս ինձնից՝ սամարացի կնոջից, խմելու ջուր ես ուզում» (որովհետև հրեաները սամարացիների հետ երբեք շփում չեն ունենում): 10 Յիսուս նրան պատասխանեց և ասաց. «Եթէ դու գիտենայի՛ր Աստծու պարգևները, և թէ ով է, որ քեզ ասում է՝ "Ինձ խմելու ջուր տուր", զուցէ ինքդ արդարև նրանից կ'ուզէիր, և նա քեզ կենդանի ջուր կը տար»: 11 Կինը նրան ասաց. «Տէ՛ր, սակայն դու դոյլ իսկ չունես, և այս ջրհորը խորն է. ուրեմն դու որտեղի՞ց կ'ունենաս կենդանի ջուր: 12 Միթէ՞ դու աւելի մե՞ծ մէկն ես, քան մեր հայրը՝ Յակոբը, որ այս ջրհորը մեզ տուել է և ինքն էլ խմել է սրանից. նաև՝ իր որդիներն ու իր հօտերը»:

13 Յիսուս նրան պատասխանեց և ասաց. «Ով որ այս ջրից խմի, նորից կը ծարաւի, բայց ով որ խմի այն ջրից, որ ես եմ տալու նրան, յաւիտեան չպիտի ծարաւի: 14 Իսկ այն ջուրը, որ ես նրան տալու եմ, նրա մէջ կը լինի բխող ջրի աղբիւր յաւիտենական կեանքի համար»: 15 Կինը ասաց նրան. «Տէ՛ր, տո՛ւր ինձ այդ ջուրը, որպէսզի չծարաւեմ և այստեղ չգամ ջուր հանելու»: 16 Յիսուս նրան ասաց. «Գնա՛, ամուսնուդ կանչի՛ր և արի՛ այստեղ»: 17 Կինը պատասխան տուեց նրան և ասաց. «Ամուսին չունեմ»: Յիսուս նրան ասաց. «Լա՛ւ ասացիր, թէ՛ ամուսին չունեմ, 18 որովհետև հինգ մարդ ես փոխել և ում հետ, որ այժմ ապրում ես, քո ամուսինը չէ. այդ ճիշտ ասացիր»: 19 Կինը նրան ասաց. «Տէ՛ր, ինձ թու՛մ է, թէ դու մարգարէ ես: 20 Մեր հայրերը այս լեռան վրայ երկրպագութիւն արեցին, իսկ դուք ասում էք, թէ միայն Երուսաղէմն է այն տեղը, ուր արժան է երկրպագել»: 21 Յիսուս նրան ասաց. «Ո՛վ կին, հաւատա՛ ինձ, որ կը գայ ժամանակը, երբ ո՛չ այս լեռան վրայ և ո՛չ էլ Երուսաղէմում կ'երկրպագեն Հօրը: 22 Դուք երկրպագում էք նրան, ում չգիտէք, իսկ մենք երկրպագում ենք նրան, ում գիտենք, որովհետև փրկութիւնը հրեաներից է: 23 Բայց կը գայ ժամանակը, և արդէն իսկ եկել է, երբ ճշմարիտ երկրպագուները կ'երկրպագեն Հօրը հոգով և ճշմարտութեամբ, քանի որ Հայրն էլ իրեն այդպիսի երկրպագուներ է ուզում: 24 Հոգի է Աստուած, և նրա երկրպագուները պէտք է հոգով և ճշմարտութեամբ երկրպագեն»:

25 Կինը ասաց նրան. «Գիտեմ, որ Մեսիան՝ Քրիստոս կոչուածը, կը գայ. երբ նա գայ, մեզ ամէն ինչ կը պատմի»: 26 Յիսուս նրան ասաց. «Այդ ես եմ, որ խօսում եմ քեզ հետ»: 27 Եւ այդ խօսքի վրայ նրա աշակերտները եկան և զարմանում էին, որ նա խօսում էր այդ կնոջ հետ, բայց նրանցից ոչ ոք չասաց, թէ՛ ի՞նչ ես ուզում կամ ի՞նչ ես խօսում նրա հետ: 28 Կինը թողեց իր սափորը և քաղաք գնաց ու ասաց մարդկանց. 29 «Եկէ՛ք տեսէ՛ք մի մարդու, որ ինձ ասաց այն բոլորը, ինչ արել եմ. արդէօք նա՞ է Քրիստոսը»: 30 Նրանք ելան քաղաքից և գալիս էին նրա մօտ:

31 Եւ մինչ նրանք դեռ չէին եկել, աշակերտներն աղաչում էին նրան ու ասում. «Ուաքբի՛, հա՛ց կեր»: 32 Նա ասաց նրանց. «Ես ունեմ ուտելու կերակուր, որ դուք չգիտէք»: 33 Աշակերտները իրար մէջ ասում էին՝ արդէօք մէկը դրան ուտելու բա՞ն է բերել: 34 Յիսուս նրանց ասաց. «Իմ կերակուրն այն է, որ կամքը կատարեմ նրա՛, ով ինձ ուղարկել է, և կատարեմ նրա գործը: 35 Չէ՞ որ դուք էք ասում, թէ՛ չորս ամիս ևս կայ, որ հունձը գայ. ահա ես ձեզ ասում եմ. բարձրացրէ՛ք ձեր աչքերը և տեսէ՛ք արտերը, որ սպիտակել են և հասել ինձի համար: 36 Եւ ով ինձում է, վարձ է ստանում ու յաւիտենական կեանքի համար

պտուղ է կուտակում, որպէսզի սերմանողն ու հնձողը հաւասարապէս ցնծան: 37 Հէնց սրանով է ճշմարիտ այն խօսքը, թէ՛ այլ է սերմանողը և այլ՝ հնձողը: 38 Ես ուղարկեցի ձեզ հնձելու այն, որի վրայ աշխատանք չէիք թափել. ուրիշներ աշխատանք թափեցին, իսկ դուք նրանց վաստակի մէջ մտաք»:

39 Եւ սամարացիների այդ քաղաքից շատեր հաւատացին նրան այն կնոջ խօսքի համար, որ վկայեց, թէ՛ ինձ ասաց այն բոլորը, ինչ ես արել էի:

40 Իսկ երբ սամարացիները նրա մօտ եկան, աղաչում էին, որ իրենց մօտ մնայ. և նա այնտեղ մնաց երկու օր: 41 Ուրիշ շատեր էլ նրան հաւատացին՝ իր խօսքի համար. 42 և կնոջն ասում էին. «Այսուհետև քո խօսքերի համար չէ, որ հաւատում ենք, որովհետև մենք ինքներս լսեցինք նրանից և գիտենք, թէ՛ նա՛ է ճշմարտապէս Փրկիչն աշխարհի»:

ԲԱՐՁՐԱՍՏԻՃԱՆ ՊԱՇՏՈՆԱՏԱՐԻ ՈՐՂՈՒ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

43 Եւ երկու օր յետոյ նա ելաւ այնտեղից և գնաց Գալիլիա. 44 քանի որ Յիսուս ինքն իսկ վկայել էր, թէ՛ մարգարէն իր գաւառում պատիւ չունի: 45 Սակայն, երբ նա Գալիլիա եկաւ, գալիլիացիները նրան ընդունեցին, որովհետև նրանք ևս տեսել էին այն բոլոր նշանները, որ նա արեց Երուսաղէմում՝ տօնի ժամանակ, քանի որ նրանք էլ էին եկել տօնին:

46 Յիսուս դարձեալ եկաւ Գալիլիայի Կանա քաղաքը, ուր ջուրը գինու էր վերածել: Պալատական մի պաշտօնատար կար, որի որդին հիւանդ էր Կափառնայում: 47 Երբ նա լսեց, թէ Յիսուս Հրէաստանից Գալիլիա է եկել, եկաւ նրա մօտ և աղաչում էր, որ Կափառնայում իջնի ու իր որդուն բժշկի, քանի որ մերժիմահ էր: 48 Յիսուս նրան ասաց. «Եթէ նշաններ և զարմանալի գործեր չտեսնէք, չէք հաւատում»: 49 Պաշտօնատարը նրան ասաց. «Տէ՛ր, իջի՛ր, քանի դեռ իմ որդին չի մեռել»: 50 Յիսուս նրան ասաց. «Գնա՛, քո որդին կենդանի է»: Եւ մարդը հաւատաց Յիսուսի ասած խօսքին ու գնաց: 51 Եւ մինչդեռ նա իջնում էր, նրա ծառաները ընդառաջ ելան նրան, աւետիս տուեցին և ասացին, թէ նրա տղան կենդանի է: 52 Նա հարցրեց նրանց, թէ ո՞ր ժամին ապաքինուեց: Նրան ասացին. «Երէկ, յետմիջօրէի ժամը մէկին ջերմը նրան թողեց»: 53 Հայրը գիտակցեց, որ այդ ժամին էր, երբ Յիսուս նրան ասաց՝ քո որդին կենդանի է: Եւ հաւատաց ինքը, ու իր ամբողջ ընտանիքը: 54 Այս դարձեալ երկրորդ նշանն է, որ արեց Յիսուս՝ Հրէաստանից Գալիլիա գալուց յետոյ:

ԱԲՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 5 ՈՉՆԱՐՆԵՐԻ ԱԲԱԶԱՆԻ ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

5 Դրանից յետոյ հրեաների տօնն էր, և Յիսուս Երուսաղէմ ելաւ: 2 Եւ Երուսաղէմում, Ոչխարների աւազանի մօտ մի տեղ կար, որ եբրայերէն անուանում էր Բեթսեզդա՝ հինգ սրահներով, 3 որոնց մէջ պարկած էր մի մեծ բազմութիւն հիւանդների, կոյրերի, կաղերի և գօսացածների, որոնք սպասում էին ջրերի խառնուելուն: 4 Եւ Տիրոջ հրեշտակը ժամանակ առ ժամանակ իջնում էր աւազանը և ջրերը խառնում. և ով ջրերի խառնուելու ժամանակ առաջինն էր իջնում, բժշկւում էր հիւանդութիւնից նշան անգամ չպահելով:

5 Այնտեղ կար մի մարդ, որ երեսունութ տարուց ի վեր հիւանդ էր: 6 Երբ Յիսուս տեսաւ, որ նա պարկած ընկած է, և իմացաւ, որ դա շատ ժամանակից ի վեր էր, նրան ասաց. «Կամենո՞ւմ ես առողջ լինել»: 7 Հիւանդը պատասխանեց նրան. «Տէ՛ր, ոչ ոք չունեմ, որ, երբ ջրերը խառնուեն, ինձ աւազանի մէջ իջեցնի. և մինչ ես դանդաղում եմ, մէկ ուրիշն ինձնից աւելի առաջ է իջնում»: 8 Յիսուս նրան ասաց. «Վեր կաց, վերցրո՛ւ քո մահիճը և գնա՛»: 9 Եւ մարդը առողջացաւ, վեր կացաւ, վերցրեց իր մահիճը և ման էր գալիս. և այն օրը շաբաթ էր: 10 Հրեաները բժշկուած մարդուն ասացին. «Շաբաթ օր է և օրինաւոր չէ, որ վերցնես մահիճդ»: 11 Նա նրանց ասաց. «Նա, որ ինձ բժշկեց, նա՛ ինձ ասաց՝ վերցրո՛ւ քո մահիճը և գնա՛»: 12 Նրան հարցրին ու ասացին. «Ո՞վ է այն մարդը,

որ քեզ ասաց՝ վերցրու՛ թո մահիճը և շրջի՛ր»։ 13 Իսկ բժշկուածը չէր իմանում, թէ ո՛վ է նա, որովհետև Յիսուս այդտեղից ամբոխի պատճառով հեռացել էր։ 14 Այնուհետև Յիսուս նրան գտաւ տաճարում ու ասաց նրան. «Ահաւասիկ առողջացար, այլևս մի՛ մեղանչիր, որպէսզի մի աւելի չար բան չպատահի քեզ»։ 15 Մարդը գնաց և հրեաներին պատմեց, թէ՛ Յիսուս էր, որ ինձ բժշկեց։

16 Եւ հրեաները Յիսուսին հալածում էին նրա համար, որ շաբաթ օրով էր անում այդ բաները։ 17 Սակայն Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Իմ Հայրը մինչև այժմ գործում է, ուրեմն ես ևս գործում եմ»։ 18 Դրա համար հրեաները առաւել ևս ուզում էին նրան սպանել, որովհետև ոչ միայն չէր պահում շաբաթը, այլ նաև Աստծուն կոչում էր իր Հայրը և իր անձը Աստծուն հաւասար էր դասում։

ՄԱՐԴՈՒ ՈՐԴՈՒ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

19 Յիսուս ասաց նրանց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, մարդու Որդին ինքն իրենից ոչինչ չի կարող անել, այլ անում է այն, ինչ տեսնում է, թէ Հայրը կատարում է, որովհետև ինչ որ Հայրն է անում, նոյնը նրա նման և Որդին է գործում, 20 քանի որ Հայրը սիրում է Որդուն, և այն ամէնը, ինչ ինքն է անում, ցոյց է տալիս նրան. և նրան ցոյց կը տայ սրանից շատ աւելի մեծ գործեր, որոնց վրայ դուք կը զարմանաք. 21 որովհետև, ինչպէս որ Հայրը յարութիւն է տալիս մեռելներին և կենդանացնում է, նոյնպէս և Որդին կենդանացնում է՝ ում կամենայ։ 22 Սակայն Հայրը ոչ մէկին չի դատում, այլ ամէն դատաստան տուել է իր Որդուն, 23 որպէսզի ամէնքը պատուեն Որդուն, ինչպէս պատում են Հօրը։ Ով Որդուն չի պատում, չի պատում և Հօրը՝ նրան առաքողին։ 24 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ, ով իմ խօսքը լսում է ու հաւատում է նրան, ով ինձ առաքեց, ընդունում է յաւիտենական կեանքը և չի դատապարտում, այլ մահուանից կեանք անցաւ։ 25 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ կը գայ ժամանակ, և արդէն իսկ եկել է, երբ մեռելները կը լսեն Աստծու Որդու ձայնը, և նրանք, որ կը լսեն, կ'ապրեն, 26 որովհետև, ինչպէս Հայրն ինքն իր մէջ կեանք ունի և կեանք է տալիս, նոյնպէս և Որդուն տուեց ինքն իր մէջ կեանք ունենալ և տալ։ 27 Եւ նրան իշխանութիւն տուեց դատաստան անելու, քանի որ մարդու Որդի է. 28 դրա վրայ ինչո՞ւ էք զարմանում, որովհետև կը գայ ժամանակ, երբ բոլոր նրանք, որ գերեզմաններում են, կը լսեն նրա ձայնը 29 և դուրս կը գան. ովքեր բարի գործեր են արել՝ կեանքի յարութեան համար, իսկ ովքեր չար գործեր են արել՝ դատաստանի յարութեան համար։

30 Ես ինքս ինձնից ոչինչ անել չեմ կարող, այլ, ինչպէս լսում եմ Հօրից՝ դատում եմ, և իմ դատաստանը արդար է, որովհետև ոչ թէ իմ կամքն եմ որոնում, այլ նրա կամքը, ով ինձ առաքեց»։

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՍԻՆ

31 «Եթէ ես եմ վկայում իմ մասին, իմ վկայութիւնը հաւաստի չէ։ 32 Ուրիշն է, որ վկայում է իմ մասին. և դուք գիտէք, որ հաւաստի է այն վկայութիւնը, որ նա վկայեց իմ մասին։ 33 Յովհաննէսի մօտ դուք մարդ ուղարկեցիք, և նա վկայեց ճշմարտութիւնը։ 34 Բայց ես մարդկանցից չէ, որ վկայութիւն եմ առնում, այլ այս ասում եմ, որ դուք փրկուէք։ 35 Յովհաննէսն էր ճրագը, որ վառուած էր և լոյս էր տալիս, և դուք կամեցաք միառժամանակ ցնծալ նրա լոյսով։ 36 Բայց ես աւելի մեծ վկայութիւն ունեմ, քան Յովհաննէսինը. այն գործերը, որ Հայրն ինձ տուեց, որ կատարեմ, այդ նոյն գործերն իսկ, որ անում եմ, վկայում են իմ մասին, թէ Հայրն է ուղարկել ինձ։ 37 Եւ Հայրը, որ ինձ ուղարկեց, նա՛ է վկայել իմ մասին. դուք ոչ նրա ձայնն էք երբևէ լսել և ոչ էլ նրա երեսն էք տեսել։ 38 Եւ ոչ էլ նրա խօսքն ունէք ձեր մէջ բնակուած, որովհետև, ում նա ուղարկեց, դուք նրան չէք հաւատում։ 39 Քննեցէ՛ք Գրքերը, քանի որ կարծում էք, թէ նրանցով յաւիտենական կեանք կ'ունենաք։ Բայց այդ Գրքերն իսկ վկայում են իմ մասին,

որովհետև դուք կարծում էք, թե յաւիտենական կեանք ունէք: 40 Եւ դուք չէք կամենում դէպի ինձ գալ, որպէսզի կեանք ունենաք: 41 Եւ մարդկանցից փառք չեմ առնում: 42 Բայց գիտեմ ձեզ, որ Աստծու հանդէպ սէր չունէք ձեր մէջ: 43 Եւ եկայ իմ Հօր անունով, և ինձ չէք ընդունում: Եթէ ուրիշ մէկը գայ իր անունով, նրան կ'ընդունէք: 44 Դուք ինչպէ՞ս կարող էք հաւատալ, քանի որ իրարից էք փառք առնում և չէք որոնում այն փառքը, որ միակ Աստծուց է գալիս: 45 Մի՛ կարծէք, որ ես Հօր մօտ ձեզ պիտի ամբաստանեմ. կայ մէկը, որ որպէս ամբաստանող կը կանգնի ձեր դէմ՝ Մովսէսը, որի վրայ դուք յոյս էք դրել. 46 որովհետև, եթէ դուք հաւատայիք Մովսէսին, կը հաւատայիք այդ դէպքում ուրեմն և ինձ, քանի որ նա հէնց իմ մասին է գրել. 47 իսկ եթէ նրա գրածներին չէք հաւատում, իմ խօսքերին ինչպէ՞ս պիտի հաւատաք»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՄԻ 6

ՀԱՅԻ ԲԱԶՄԱՑՈՒՄԸ (Մատթ. 14. 13 -21, Մարկ. 6. 30 -44, Դուկ. 9. 10 -17)

6 Այնուհետև Յիսուս Գալիլիայի՝ Տիբերական ծովի հանդիպակաց կողմն անցաւ. 2 և նրա յետևից բազում ժողովուրդ էր գնում, որովհետև տեսնում էին այն նշանները, որ նա կատարում էր հիւանդների վրայ: 3 Յիսուս լեռ բարձրացաւ և նստեց այնտեղ իր աշակերտների հետ: 4 Եւ մօտ էր գատիկը՝ հրեաների սօնը:

5 Յիսուս իր աչքերը վեր բարձրացրեց և տեսաւ, որ բազում ժողովուրդ է գալիս իր մօտ: Փիլիպպոսին ասաց. «Որտեղի՞ց հաց պիտի գնենք, որ դրանք ուտեն»: 6 Այս ասում էր՝ նրան փորձելու համար, բայց ինքը գիտէր, թէ ինչ էր անելու: 7 Փիլիպպոսը նրան պատասխանեց. «Երկու հարիւր դահեկանի հաց դրանց չի բաւարարի, թէկուզ և իւրաքանչիւր ոք մի կտոր վերցնի»: 8 Նրա աշակերտներից մէկը՝ Անդրէասը, Սիմոն Պետրոսի եղբայրը, ասաց նրան. 9 «Այստեղ մի պատանի կայ, որ հինգ զարեհաց ունի և երկու ծուկ. բայց այդքանն ի՞նչ է այսչափ մարդկանց համար»: 10 Յիսուս ասաց. «Նստեցո՛ւք մարդկանց»: Այնտեղ առատ խոտ կար: Եւ շուրջ հինգ հազար մարդիկ նստեցին: 11 Եւ Յիսուս հացն առաւ ու գոհութիւն յայտնեց Աստծուն և բաշխեց նստածներին: Նոյն ձևով և ձկներից՝ որչափ որ կամեցան: 12 Եւ երբ կշտացան, աշակերտներին ասաց. «Հաւաքեցէ՛ք այդ մնացած կտորները, որպէսզի ոչ մի բան չկորչի»: 13 Հաւաքեցին և լցրին տասներկու սակառ այն հինգ զարեհացի կտորտանքով, որ ավելացել էր ուտողներից: 14 Իսկ մարդիկ, երբ տեսան այն նշանները, որ նա արեց, ասացին. «Սա՛ է ճշմարիտ մարգարէն, որ աշխարհ էր գալու»:

15 Երբ Յիսուս իմացաւ, որ գալու են իրեն բռնել տանելու, որպէսզի իրեն թազաւոր անեն, դարձեալ միայնակ դէպի լեռը գնաց:

ՅԻՍՈՒՄ ԲԱՅՈՒՄ Է ԾՈՎԻ ՎՐԱՅՈՎ (Մատթ. 14. 22 -33, Մարկ. 6. 45 -52)

16 Եւ երբ երեկոյ եղաւ, նրա աշակերտները ծովեզերք իջան: 17 Եւ նաւակ նստելով՝ գալիս էին դէպի ծովի միւս կողմը, դէպի Կափառնայում: Եւ երբ մութն ընկաւ, Յիսուս դեռ իրենց մօտ չէր եկել. 18 և ծովը հողմի ուժգին փչելուց փոթորկւում էր: 19 Երբ շուրջ հինգ կամ վեց կիլոմետր թիավարելուց յետոյ տեսան Յիսուսին, որ քայլում էր ծովի վրայով և նաւակին մօտեցել էր, սաստիկ վախեցան: 20 Եւ նա ասաց նրանց. «Ես եմ, մի՛ վախեցէ՛ք»: 21 Եւ ուզում էին նրան նաւակի մէջ առնել. և նաւակը շուտով հասաւ այն տեղը, ուր գնում էին:

ՅԻՍՈՒՄ ԿԵՆԱՑ ՀԱՑ

22 Յաջորդ օրը, ժողովուրդը, որ մնացել էր ծովի այն կողմը, տեսաւ, որ այնտեղ այլ նաւակ չկայ, բացի միայն մէկից, որի մէջ մտել էին Յիսուսի աշակերտները, իսկ Յիսուս իր աշակերտների հետ նաւակ չէր մտել, այլ միայն իր աշակերտներն էին գնացել: 23 Սակայն Տիբերիայից ուրիշ նաւակներ էլ

գալիս էին մօտ այն տեղին, ուր հացն էին կերել: 24 Ուրեմն, երբ ժողովուրդը տեսաւ, որ Յիսուս այդտեղ չէ և ոչ էլ՝ նրա աշակերտները, նաւակներ նստեցին և եկան Կափառնայում՝ Յիսուսին փնտռելու: 25 Եւ երբ նրան գտան ծովի միւս կողմում, ասացին նրան. «Ռաբբի՛, ե՞րբ եկար այստեղ»: 26 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, դուք ինձ փնտռում էք ոչ թէ նրա համար, որ նշաններ տեսաք, այլ որովհետև կերաք այն հացից և կշտացաք: 27 Գնացէ՛ք աշխատեցէ՛ք ոչ թէ կորստեան ենթակայ կերակրի համար, այլ այն կերակրի, որը մնում է յաւիտենական կեանքի համար, և որը մարդու Որդին կը տայ ձեզ, քանի որ նրան իր կնիքով հաստատել է Հայրը՝ Աստուած»: 28 Նրան ասացին. «Ի՞նչ անենք, որ Աստծու ուզած գործերը գործենք»: 29 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Աստծու ուզած գործը այս է. որ հաւատաք նրան, ում նա ուղարկեց»: 30 Նրան ասացին. «Ի՞նչ նշան կ'անես, որ տեսնենք և հաւատանք, ի՞նչ գործ կը գործես: 31 Մեր հայրերը անապատում մանանան կերան, ինչպէս որ գրուած է. "Երկնքից նրանց հաց տուեց ուտելու"»: 32 Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, Մովսէսը չէ, որ ձեզ երկնքից հաց տուեց, այլ իմ Հայրն է, որ տալիս է ձեզ ճշմարիտ հացը երկնքից. 33 որովհետև Աստծուց է այն հացը, որ իջնում է երկնքից և կեանք է տալիս աշխարհին»: 34 Նրան ասացին. «Տէ՛ր, ամէն ժամ տո՛ւր մեզ այդ հացը»: 35 Յիսուս նրանց ասաց. «Ես եմ կենաց հացը. ով դէպի ինձ գայ, քաղց չի զգայ, և ով ինձ հաւատայ, երբեք չի ծարաւի: 36 Բայց ես ձեզ ասել եմ, թէ ինձ տեսաք և չէք հաւատում: 37 Բոլոր նրանք, ում Հայրն ինձ տալիս է, կը գան ինձ մօտ, և ով որ ինձ մօտ կը գայ, դուրս չեմ անի. 38 որովհետև ես երկնքից իջայ ոչ թէ իմ կամքը կատարելու համար, այլ՝ կամքը նրա, ով ինձ ուղարկեց:

39 Այս է կամքը իմ Հօր, որ ինձ ուղարկեց. բոլոր նրանք, ում Հայրն ինձ տուել է, նրանցից ոչ մէկին չկորցնեմ, այլ վերջին օրը յարութիւն առնել տամ նրանց: 40 Այս է իմ Հօր կամքը. ամէն ոք, ով տեսնի Որդուն և հաւատայ նրան, ունենայ յաւիտենական կեանք. և ես նրան վերջին օրը յարութիւն առնել տամ»:

41 Հրեաները տրտնջում էին նրանից, որովհետև ասել էր՝ ես եմ երկնքից իջած հացը: 42 Եւ ասում էին. «Սա Յիսուսը չէ՞ Յովսէփի որդին, որի հօրն ու մօրը մենք ճանաչում ենք: Իսկ արդ, ինչպէ՞ս է ասում՝ ես երկնքից իջայ»: 43 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Մի՛ քրթմնջէ՛ք իրար մէջ. 44 ոչ ոք չի կարող գալ դէպի ինձ, եթէ նրան չծօղի Հայրը, որ ինձ ուղարկեց, և ես նրան վերջին օրը յարութիւն առնել կը տամ: 45 Մարգարէների գրքերում գրուած է. "Եւ ամէնքը Աստծուց ուսած կը լինեն": Ամէն ոք, որ լսում է Հօրից և ուսանում է, գալիս է դէպի ինձ: 46 Սակայն ոչ ոք Հօրը չի տեսել, այլ միայն նա, որ Աստծուց է, նա՛ է տեսել Հօրը: 47 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ, ով հաւատում է, ունենում է յաւիտենական կեանքը: 48 Ես եմ կենաց հացը: 49 Ձեր հայրերը անապատում մանանան կերան, սակայն մեռան: 50 Այս է երկնքից իջած հացը, որպէսզի, ով որ սրանից ուտի, չմեռնի: 51 Ես եմ կենդանի հացը, որ երկնքից է իջած. 52 թէ մէկն այս հացից ուտի, յաւիտենապէս կ'ապրի. և այն հացը, որ ես կը տամ, իմ մարմինն է, որը ես կը տամ, որպէսզի աշխարհը կեանք ունենայ»:

53 Հրեաները իրար հետ բուռն կերպով վիճում էին և ասում. «Սա ինչպէ՞ս կարող է իր մարմինը մեզ տալ՝ ուտելու»: 54 Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, եթէ չուտէք մարդու Որդու մարմինը և չըմպէք նրա արիւնը, ձեր մէջ կեանք չէք ունենայ: 55 Ով ուտում է իմ մարմինը և ըմպում իմ արիւնը, յաւիտենական կեանք ունի. և ես նրան վերջին օրը յարութիւն առնել պիտի տամ, 56 քանի որ իմ մարմինը ճշմարիտ կերակուր է, և իմ արիւնը՝ ճշմարիտ ըմպելիք: 57 Ով ուտում է իմ մարմինը և ըմպում իմ արիւնը, կը բնակուի իմ մէջ, և ես՝ նրա մէջ: 58 Ինչպէս Հայրը, որ ինձ ուղարկեց, ապրում է, ես էլ ապրում եմ Հօր միջոցով. և ով ուտում է ինձ, նա էլ կ'ապրի իմ միջոցով: 59 Այս է հացը, որ երկնքից է իջած. ոչ այնպէս, ինչպէս մանանան, որը ձեր հայրերը կերան և մեռան. ով այս հացն ուտում է, կ'ապրի յաւիտեան»: 60 Նա այս բաներն ասաց Կափառնայումի մէջ ժողովարանում ուսուցանելիս: 61 Եւ աշակերտներից

շատերը, երբ լսեցին, ասացին. «Խիստ է այդ խօսքը. ո՞վ կարող է այն լսել»: 62 Յիսուս երբ ինքն իրենից իմացաւ, որ իր աշակերտները դրա համար տրտնջում են, նրանց ասաց. «Այդ ձեզ գայթակղեցնո՞ւմ է. 63 իսկ այդ, եթէ տեսնէք մարդու Որդուն բարձրանալիս այնտեղ, ուր առաջ էր »:

ՀՈԳԻՆ Է ԿԵՆԴԱՆԱՐԱՐ

64 «Հոգին է կենդանարար. մարմինը ոչ մի բան չի կարող անել: Այն խօսքը, որ ես ձեզ ասացի, հոգի է և կեանք: 65 Բայց ձեր մէջ կան ոմանք, որ չեն հաւատում»: Քանի որ Յիսուս սկզբից գիտէր, թէ ովքեր են նրանք, որ չեն հաւատում, և ով է նա, որ մատնելու է իրեն, ասաց. 66 «Դրա համար ձեզ ասացի, թէ ոչ ոք չի կարող գալ ինձ մօտ, եթէ այդ իմ Հօրից տրուած չէ նրան»:

67 Դրա վրայ՝ նրա աշակերտներից շատերը յետ քաշուեցին և այլևս նրա հետ չէին շրջում: 68 Յիսուս տասներկու աշակերտներին ասաց. «Միթէ դո՞ւք էլ ուզում էք գնալ»: 69 Սիմոն Պետրոսը նրան պատասխանեց. «Տէ՛ր, ո՞ւմ մօտ պիտի գնանք: Դու յաւիտենական կեանքի խօսքեր ունես: 70 Եւ մենք հաւատացինք և ճանաչեցինք, որ դու ես Քրիստոսը՝ Աստծու Որդին»: 71 Յիսուս նրանց պատասխանեց. «Չէ՞ որ ես եմ ընտրել ձեզ՝ Տասներկուսիդ. և ձեզանից մէկը աստանայ է»: 72 Նա խօսում էր Իսկարիոփտացու՝ Սիմոնի որդի Յուդայի մասին, որովհետև հէնց նա էր մատնելու նրան. և Տասներկուսից մէկն էր:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 7 ՅԻՍՈՒՍԻ ԵՂՔԱՅՐՆԵՐԸ ՉԵՆ ՀԱՄԱՐԻՄ

7 Դրանից յետոյ Յիսուս շրջում էր Գալիլիայում, քանի որ չէր կամենում Հրէաստանում շրջել, որովհետև հրեայ առաջնորդները ուզում էին սպանել նրան:

2 Հրեաների Տաղաւարահարաց տօնը մօտ էր: 3 Եւ նրա եղբայրներն ասացին նրան. «Այստեղից անցիր գնա՛ Հրէաստան, որպէսզի քո աշակերտներն էլ տեսնեն այն գործերը, որ դու անում ես. 4 որովհետև չկայ մէկը, որ թաքուն գործի և դէռ ուզենայ իրեն համարձակ ներկայացնել. եթէ այդ գործերն անում ես, ուրեմն յայտնիր քեզ աշխարհին»: 5 քանի որ եղբայրներն իսկ դեռևս չէին հաւատացել նրան: 6 Յիսուս նրանց ասաց. «Իմ ժամանակը դէռ չի հասել, բայց ձեր ժամանակը միշտ պատրաստ է: 7 Աշխարհը չի կարող ձեզ ատել, բայց ինձ ատում է, որովհետև ես վկայում եմ աշխարհի մասին, թէ մարդկանց գործերը չար են: 8 Դուք գնացէ՛ք այդ տօնին, ես այդ տօնին չեմ գնում, որովհետև իմ ժամանակը դէռ չի լրացել»: 9 Երբ այս ասաց, ինքը մնաց այնտեղ, Գալիլիայում: 10 Երբ նրա եղբայրները գնացին, ապա ինքն էլ գնաց տօնին, բայց ոչ յայտնապէս, այլ՝ թաքուն:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՐՈՒՍԱՂԵՍՈՒՄ ՏԱՂԱՒԱՐԱՀԱՐԱՑ ՏՕՆԻՆ

11 Իսկ հրեաները նրան փնտռում էին այդ տօնի ժամանակ և ասում էին՝ ո՞ւր է նա: 12 Եւ ժողովրդի բազմութեան մէջ նրա մասին քրթմնջին կար. ոմանք ասում էին՝ լաւն է, ուրիշներ ասում էին՝ չէ, ընդհակառակը, ժողովրդին մոլորեցնում է: 13 Եւ հրեայ առաջնորդների վախի պատճառով ոչ ոք նրա մասին համարձակ չէր խօսում:

14 Տօնակատարութեան կէսին Յիսուս տաճար ելաւ և ուսուցանում էր: 15 Հրեաները զարմանում էին ու ասում. «Սա ինչպէ՞ս գիտէ Գրուածքները, քանի որ բնաւ չի սովորել»: 16 Յիսուս նրանց պատասխան տուեց ու ասաց. «Իմ ուսուցումն իմը չէ, այլ՝ նրանը, ով ինձ ուղարկեց: 17 Եթէ մէկը ուզում է նրա կամքը կատարել, կ'իմանայ այս ուսուցման մասին, թէ Աստծո՞ւց է արդեօք, թէ՞ ես ինքս ինձնից եմ խօսում: 18 Ով ինքն իրենից է խօսում, իր համար է փառք փնտռում, իսկ ով փնտռում է նրա՝ փառքը, ով իրեն ուղարկել է, նա ճշմարիտ է,

և նրա մէջ սուտ բան չկայ: 19 Օրէնքը ձեզ Մովսէսը չտուե՞ց, բայց ձեզնից ոչ ոք Օրէնքը չի կատարում: 20 Ինչո՞ւ էք ուզում ինձ սպանել»: Ժողովուրդը պատասխան տուեց ու ասաց. «Քո մէջ դե կայ, ո՞վ է ուզում քեզ սպանել»: 21 Յիսուս պատասխան տուեց նրանց ու ասաց. «Մի գործ արեցի, և ամէնքդ զարմացել էք: 22 Մովսէսը դրա համար ձեզ տուեց թլփատութիւնը (թէ և այդ ոչ թէ Մովսէսից էր, այլ՝ հայրերից): 23 Եւ շաբաթ օրով մարդ էք թլփատում: Իսկ արդ, եթէ մարդը շաբաթ օրով թլփատում է, որպէսզի Մովսէսի Օրէնքը չխախտուի, իմ վրա՞յ էք բարկացած, որ շաբաթ օրով մի ամբողջ մարդ բժշկեցի: 24 Աչքներիդ երևացածի պէս մի դատէք, այլ ուղիղ դատաստան արէք»:

ՎԷՃ ՅԻՍՈՒՄԻ ԱՆՁԻ ՇՈՒՐՋ

25 Երուսաղէմացիներից ոմանք ասում էին. «Սա չէ՞ նա, որին ուզում էին սպանել: 26 Իսկ ահա ասիկ բացայայտօրէն խօսում է, և դրան բան չեն ասում. գուցէ արդարև իշխանաւորներն էլ ճանաչեցին, թէ սա՛ է Քրիստոսը: 27 Բայց մենք սրան գիտենք, թէ որտեղից է. իսկ Քրիստոս երբ որ գայ, ոչ ոք չի գիտենայ, թէ որտեղից է»: 28 Յիսուս աղաղակեց տաճարի մէջ, ուսուցանում էր և ասում. «Եւ ինձ գիտէք, եւ գիտէք որտեղից եմ. ինքս ինձ չեմ եկել, այլ ճշմարիտ է նա, ով ինձ ուղարկեց. նա, որին դուք չգիտէք: 29 Ես գիտեմ նրան, որովհետև նրանից իսկ եմ, և նա՛ ուղարկեց ինձ»: 30 Ուզում էին նրան բռնել, բայց ոչ ոք նրա վրայ ձեռք չդրեց, որովհետև նրա ժամանակը դեռ չէր հասել:

31 Սակայն բազմութեան միջից շատերը հաւատացին նրան և ասում էին. «Երբ Քրիստոսը գայ, միթէ ասելի՞ նշաններ պիտի անի, քան սա է անում»:

ՅԻՍՈՒՄ ՅԱՅՏՆՈՒՄ Է ԻՐ ՄՕՏԱԼՈՒՏ ՄԵՎՆՈՒՄԸ ԱՇԽԱՐՀԻՑ

32 Եւ փարիսեցիները նրա մասին ժողովրդի մէջ եղած քրթմնջիւնները լսեցին. և քահանայապետներն ու փարիսեցիները սպասաւորներ ուղարկեցին, որպէսզի բռնեն նրան: 33 Յիսուս ասաց. «Մի փոքր ժամանակ էլ ձեզ հետ եմ և ապա գնում եմ նրա մօտ, ով ինձ ուղարկեց: 34 Ինձ կը փնտռէք և չէք գտնի, և ուր ես եմ գնում, դուք չէք կարող գալ»: 35 Հրեայ առաջնորդներն իրար ասում էին. «Իսկ դա ո՞ւր պիտի գնայ, որ մենք դրան չգտնենք. միթէ հեթանոսների մէջ ցրուած հրեաների՞ մօտ պիտի գնայ և հեթանոսների՞ն պիտի ուսուցանի: 36 Ի՞նչ է այն խօսքը, որ նա ասաց՝ կը փնտռէք ինձ և չէք գտնի, և ուր ես եմ գնում, դուք չէք կարող գալ»:

ԿԵՆԴԱՆԻ ՋՐԻ ԱՂԲԻՒՐԸ

37 Մեծ տօնի վերջին օրը Յիսուս կանգնած էր և աղաղակում էր՝ ասելով. «Եթէ մէկը ծարաւ է, թող ինձ մօտ գայ և խմի: 38 Ով ինձ հաւատում է, - ինչպէս Գիրքն է ասում, - նրա ներսից կենդանի ջրերի գետեր պիտի բխեն»: 39 Նա այս ասում էր Հոգու մասին, որին ընդունելու էին իրեն հաւատացողները. քանի որ Հոգին դեռևս չկար, որովհետև Յիսուս դեռ փառաւորուած չէր:

ԿՐԿԻՆ ՎԷՃ ՅԻՍՈՒՄԻ ԱՆՁԻ ՇՈՒՐՋ

40 Ժողովրդից ոմանք, երբ լսում էին այս խօսքերը, ասում էին՝ սա՛ է ճշմարիտ մարգարէն. 41 ուրիշներն ասում էին՝ սա՛ է Քրիստոսը. իսկ դեռ ուրիշներ ասում էին՝ միթէ Քրիստոս Գալիլիայից է գալու. 42 չէ՞ որ Գիրքն ասում է, թէ Քրիստոս գալու է Դաւթի սերնդից և Բեթղեհէմ գիւղից, որտեղից Դաւիթն էր: 43 Եւ ժողովրդի մէջ նրա պատճառով պառակտում եղաւ: 44 Եւ նրանցից ոմանք ուզեցին բռնել նրան, բայց ոչ ոք նրա վրայ ձեռք չդրեց:

45 Իսկ սպասաւորները վերադարձան քահանայապետների և փարիսեցիների մօտ. և սրանք նրանց ասացին. «Ինչո՞ւ նրան այստեղ

չբերեցիք»: 46 Սպասաւորները պատասխանեցին ու ասացին. «Ոչ մի մարդ երբեք այնպէս չի խօսել, ինչպէս այն մարդը» : 47 Փարիսեցիները ասացին. «Միթէ դո՞ւք էլ էք մոլորուել: 48 Միթէ իշխանաւորներից կամ փարիսեցիներից որևէ մէկը հաւատա՞ց նրան, 49 բացի այն խաժամուժ ամբոխից, որ օրէնք չգիտէ և նզովեալ է»: 50 Նիկողեմոսը, որ նախապէս գիշերով եկել էր նրա մօտ և նրանցից մէկն էր, նրանց ասաց. 51 «Միթէ մեր օրէնքը դատապարտո՞ւմ է մարդուն, եթէ նախ նրանից լսած և կամ իմացած չլինի, թէ ինչ է գործել նա»: 52 Նրան պատասխանեցին ու ասացին. «Միթէ դո՞ւ էլ Գալիլիայից ես. քննի՞ր ու տես, որ Գալիլիայից մարգարէ դուրս չի գալիս»:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ 8 ՇՆԱՑՈՂ ԿԻՆԸ

8 Ապա ամէն ոք իր տունը գնաց: Իսկ Յիսուս գնաց Չիթենեաց լեռը: 2 Առաւօտեան նորից տաճար եկաւ. ամբողջ ժողովուրդը գալիս էր նրա մօտ, և ինքն ուսուցանում էր նրանց: 3 Օրէնագէտներն ու փարիսեցիները բերեցին շնութեան մէջ բռնուած մի կին և նրան մէջտեղ կանգնեցնելով՝ ասացին Յիսուսին. 4 «Յանցանքի մէջ բռնուած այս կինը յայտնապէս շնացել է, 5 իսկ Օրէնքում Մովսէսը մեզ պատուիրել է այսպիսիներին քարկոծել. արդ, դու դրա մասին ի՞նչ ես ասում»: 6 Նրանք այս ասում էին՝ նրան փորձելու համար, որպէսզի նրան ամբաստանելու պատճառ ունենան: Իսկ Յիսուս, ցած նայելով, մատով գետնի վրայ գրում էր: 7 Իսկ երբ նրան ստիպեցին հարցնելով, վեր նայեց ու նրանց ասաց. «Ձեր միջից անմեղը նախ թող քար գցի դրա վրայ»: 8 Եւ դարձեալ ցած նայելով՝ գետնի վրայ գրում էր: 9 Եւ այս լսելով՝ մէկ առ մէկ ելնում գնում էին՝ տարիքաւորներից մինչև փոքրերը: Եւ Յիսուս միայն մնաց ու կինը՝ կանգնած նրա առաջ: 10 Յիսուս նրան ասաց. «Ո՛վ կին, ո՞ւր եմ. քեզ ոչ ոք չդատապարտե՞ց»: 11 Եւ սա ասաց՝ ո՛չ, Տէ՛ր: Եւ Յիսուս ասաց. «Ես էլ քեզ չեմ դատապարտում. գնա՛, այսուհետև մի՛ մեղանչիր»:

ՅԻՍՈՒՍ ԼՈՅՍՆ ԱՇԽԱՐՀԻ

12 Յիսուս դարձեալ խօսեց ժողովրդի հետ ու ասաց. «Ես եմ աշխարհի լոյսը. ով իմ յետևից է գալիս, խաւարի միջով չի քայլի, այլ կ'ընդունի կենաց լոյսը»: 13 Փարիսեցիները նրան ասացին. «Դու քո անձի մասին ես վկայում, և քո վկայութիւնը հաւաստի չէ»: 14 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրանց. «Թէպէտ ես վկայում եմ իմ անձի մասին, իմ վկայութիւնը ճշմարիտ է, որովհետև գիտեմ, թէ որտեղից եկայ և ուր եմ գնում: Բայց դուք չգիտէք՝ որտեղից եմ գալիս կամ ուր եմ գնում: 15 Դուք ըստ մարմնի էք դատում, ես ոչ ոքի չեմ դատում. 16 թէկուզ և մէկին դատեմ էլ, իմ դատաստանը ճշմարիտ է, որովհետև մենակ չեմ, այլ՝ ես եմ և ինձ հետ է նաև իմ Հայրը, որ ինձ ուղարկեց: 17 Եւ ձեր օրէնքում իսկ գրուած է, թէ երկու մարդու վկայութիւնը ճշմարիտ է: 18 Ես նա եմ, որ վկայում եմ իմ մասին, և վկայում է իմ մասին Հայրը, որ ինձ ուղարկեց»: 19 Նրան ասացին. «Ո՞ւր է քո Հայրը»: Յիսուս պատասխան տուեց և ասաց նրանց. «Ոչ ինձ էք ճանաչում և ո՛չ էլ իմ Հօրը. եթէ ինձ ճանաչէիք, թերևս իմ Հօրն էլ կը ճանաչէիք»:

20 Յիսուս այս խօսքերը խօսեց զանձատանը, երբ ուսուցանում էր տաճարում. սակայն ոչ ոք նրան չբռնեց, որովհետև նրա ժամը դեռ չէր հասել:

ԱԶԳԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԱՆՀԱԲԱՏ ՀՐԵԱՆԵՐԻՆ

21 Յիսուս դարձեալ նրանց ասաց. «Ես գնում եմ, և դուք ինձ կը փնտռէք և ձեր մեղքերի մէջ կը մեռնէք, քանի որ, ուր ես եմ գնում, դուք չէք կարող գալ»: 22 Հրեաները ասացին. «Միթէ անձնասպանութեա՞ն կը դիմի, քանի որ ասում է, թէ՛ ուր ես եմ գնում, դուք չէք կարող գալ»: 23 Եւ նրանց ասաց. «Դուք այս ներքևից էք, իսկ ես՝ այն վերևից. դուք այս աշխարհից էք, ես այս աշխարհից չեմ: 24 Բայց

ասացի ձեզ, որ ձեր մեղքերի մէջ կը մեռնէք. արդարև, եթէ չհաւատաք, որ ես եմ, կը մեռնէք ձեր մեղքերի մէջ»: 25 Նրան ասացին՝ ո՞վ ես դու: Յիսուս նրանց ասաց. «Նա, որ սկզբից ևեթ խօսում էր ձեզ հետ: 26 Շատ բաներ ունեն ձեր մասին խօսելու և դատելու: Բայց նա, ով ինձ ուղարկեց, ճշմարիտ է. և ես, ինչ որ լսել եմ նրանից, այն եմ խօսում աշխարհում»: 27 Եւ նրանք չիմացան, թէ Հօր մասին էր ասում իրենց:

28 Յիսուս նրանց ասաց. «Երբ մարդու Որդուն բարձրացնէք, այն ժամանակ պիտի իմանաք, թէ ես եմ. և ես ինքս ինձնից ոչինչ չեմ անում, այլ՝ ինչպէս իմ Հայրն ինձ սովորեցրեց, այն եմ խօսում: 29 Եւ ով ինձ ուղարկեց, ինձ հետ է. ինձ միայնակ չթողեց, որովհետև ես միշտ անում եմ, ինչ որ նրան է հաճելի»:

30 Երբ այս բաները խօսեց, շատերը հաւատացին նրան:

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆՆ՝ ԱԶԱՏԱՐԱՐ

31 Եւ Յիսուս հաւատացեալ հրեաներին ասաց. «Եթէ դուք իմ ուսուցմանը հաւատարիմ մնաք, իմ ճշմարիտ աշակերտները կը լինէք: 32 Եւ կը ճանաչէք ճշմարտութիւնը, և ճշմարտութիւնը ձեզ կ'ազատի»:

33 Նրան պատասխանեցին ու ասացին. «Աբրահամի որդիներ ենք և երբեք ոչ ոքի չենք ծառայել. ինչպէ՞ս ես ասում, թէ՛ ազատ կը լինէք»:

34 Յիսուս պատասխանեց նրանց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, թէ ամէն ոք, որ մեղք է գործում, մեղքին ծառայ է: 35 Եւ ծառան յաւիտեան տան մէջ չի մնում, իսկ որդին յաւիտեան մնում է: 36 Իսկ արդ, եթէ Որդին ձեզ ազատի, ճշմարտապէս ազատ կը լինէք: 37 Գիտեմ, որ Աբրահամի որդիներ էք, բայց ուզում էք ինձ սպանել, որովհետև իմ խօսքը տեղ չունի ձեր մէջ: 38 Ես խօսում եմ այն, ինչ տեսայ իմ Հօր մօտ, իսկ դուք անում էք, ինչ ձեր հօրից էք լսել»:

39 Նրան պատասխանեցին ու ասացին. «Մեր հայրը Աբրահամն է»: Յիսուս նրանց ասաց. «Եթէ Աբրահամի որդիներ լինէիք, Աբրահամի գործերը կը գործէիք: 40 Իսկ այժմ ուզում էք սպանել մի մարդու՝ ինձ, որ ձեզ ասացի ճշմարտութիւնը, որը լսել եմ իմ Հօրից. այդպիսի բան Աբրահամը չարեց. 41 դուք ձեր հօր գործերն էք անում»: Նրան ասացին. «Մենք պրօֆետիաներից չենք ծնուել. մեր Հայրը մէկ է՝ Աստուած»:

42 Յիսուս նրանց ասաց. «Եթէ Աստուած ձեր Հայրը լինէր, ինձ իրապէս կը սիրէիք, որովհետև ես Աստծուց ելայ ու եկայ. և ոչ թէ ինքս ինձ եկայ, այլ նա՛ ուղարկեց ինձ: 43 Ինչո՞ւ դուք իմ խօսածը չէք հասկանում. որովհետև իմ խօսքը չէք կարող լսել: 44 Դուք հօր կողմից սատանայի զաւակներ էք, և ձեր հօր ցանկութիւններն էք ուզում կատարել, թէև նա ի սկզբանէ մարդասպան էր և ճշմարտութեան մէջ չմնաց, որովհետև նրա մէջ ճշմարտութիւն չկար: Երբ որ նա սուտ խօսի, ինքն իրենից է խօսում, քանի որ նա սուտ է և ստի հայր: 45 Իսկ ես, որ ճշմարտութիւնն եմ ասում, ինձ չէք հաւատում: 46 Ձեզնից ո՞վ կը յանդիմանի ինձ մեղքի համար. եթէ ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ինձ ինչո՞ւ չէք հաւատում: 47 Ով Աստծուց է, Աստծու խօսքերն է լսում, իսկ դուք չէք լսում նրա համար, որ Աստծուց չէք»: 48 Հրեաները պատասխանեցին և ասացին նրան. «Մենք լաւ չե՞նք ասում, թէ՛ սամարացի ես դու, և քո մէջ դև կայ»:

49 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Իմ մէջ դև չկայ, այլ պատում եմ իմ Հօրը, իսկ դուք անարգում էք ինձ: 50 Ես իմ փառքը չեմ փնտռում. կայ մէկը, որ այն փնտռում է և դատում: 51 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. եթէ մէկը իմ խօսքը պահի, մահ չի տեսնի յաւիտեան»:

52 Հրեաները նրան ասացին. «Այժմ իմացանք, որ քո մէջ դև կայ: Աբրահամը մեռաւ, նաև՝ մարգարէները, իսկ դու ասում ես, թէ՛ ով իմ խօսքը պահի, յաւիտեան մահ չի ճաշակի: 53 Միթէ՞ դու ատելի մե՞ծ ես, քան մեր հայրը՝ Աբրահամը, որ մեռաւ. մեռան և մարգարէները. արդ, դու քեզ ո՞ւմ տեղ ես դնում»:

54 Յիսուս պատասխանեց. «Եթէ ես փառաւորեմ իմ անձը, իմ փառքը ոչինչ է. Հայրն է, որ ինձ փառաւորում է, և որի մասին դուք ասում էք, թէ՛ մեր Աստուածն է. 55 ու չէք ճանաչում նրան: Բայց ես ճանաչում եմ նրան. և եթէ ասեմ, թէ նրան չեմ ճանաչում, ձեզ նման ստախօս կը լինեմ. բայց ես ճանաչում եմ նրան և նրա խօսքը պահում եմ: 56 Աբրահամը՝ ձեր հայրը, ցանկացաւ իմ

աշխարհ գալու օրը տեսնել. տեսաւ և ուրախացաւ»: 57 Հրեաները նրան ասացին. «Դեռ յիսուն տարեկան չկաս դու և Աբրահամի՞ն ես տեսել»: 58 Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ես եմ, նախքան Աբրահամի լինելը»: 59 Նրանք քարեր վերցրին, որ զցեն նրա վրայ, բայց Յիսուս խոյս տուեց և տաճարից ելաւ գնաց:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 9
Ի ԾՆԷ ԿՈՅՐԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

9 Եւ մինչ անցնում էր, ի ծնէ կոյր մի մարդու տեսաւ. 2 իր աշակերտները հարցրին նրան և ասացին. «Ռաբբի՛, մեղքը ո՞ւմն է, որ կոյր է ծնուել, սրա՞նն է, թէ՞ հօրն ու մօրը»: 3 Յիսուս պատասխանեց. «Ո՛չ դրա մեղքն է և ոչ էլ իր հօր ու մօր, այլ՝ որպէսզի դրա վրայ Աստծու գործերը յայտնի լինեն: 4 Եւ քանի դեռ ցերեկ է, ես պէտք է կատարեմ գործերը նրա, ով ինձ ուղարկեց. կը գայ գիշերը, երբ ոչ ոք չի կարող գործել: 5 Քանի դեռ աշխարհում եմ, աշխարհի լոյսն եմ»: 6 Երբ այս ասաց, թեց գետնին և թքով կաւ շինեց, և կաւը ծեփեց կոյրի աչքերի վրայ ու ասաց նրան. 7 «Գնա՛ լուացուիր Սիլովամի աւազանի մէջ» (որ թարգմանում է՝ առաքուած): Գնաց լուացուեց, եկաւ և տեսնում էր: 8 Իսկ հարևանները և նրանք, որ նախապէս տեսել էին նրան, որ մուրացիկ էր, ասում էին. «Սա չէ՞ր, որ նստում էր և մուրում»: 9 Ոմանք ասում էին՝ նա է. ուրիշներ ասում էին՝ ո՛չ, բայց նման է նրան: Իսկ ինքն ասում էր՝ ես եմ: 10 Նրան ասացին. «Իսկ ինչպէ՞ս բացուեցին քո աչքերը»: 11 Նա պատասխանեց. «Մի մարդ, որին ասում են՝ Յիսուսն է, կաւ շինեց և ծեփեց իմ աչքերը և ինձ ասաց. "Գնա՛ Սիլովամ և լուացուիր": Գնացի, լուացուեցի և տեսնում եմ»: 12 Նրան ասացին՝ ո՞ւր է նա: Նրանց ասաց՝ չգիտեմ: 13 Նրան, որ մի ժամանակ կոյր էր, բերին փարիսեցիների մօտ 14 (օրը շաբաթ էր, երբ Յիսուս կաւ շինեց և կոյրի աչքերը բացեց): 15 Փարիսեցիներն էլ կրկին հարցրին նրան. «Ինչպէ՞ս ես տեսնում»: Եւ նա նրանց ասաց. «Կաւ դրեց աչքերիս վրայ, և լուացուեցի ու տեսնում եմ»: 16 Փարիսեցիներից ոմանք ասացին. «Այդ մարդը Աստծուց չէ, քանի որ շաբաթ օրը չի պահում»: Ոմանք ասում էին. «Իսկ մեղաւոր մի մարդ ինչպէ՞ս կարող է այսպիսի նշաններ կատարել»: Եւ նրանց մէջ պառակտում կար: 17 Դարձեալ կոյրին ասացին. «Դու՛ ինչ ես ասում նրա մասին, քանի որ նա քո աչքերը բացեց»: Եւ նա ասաց՝ մարգարէ է: 18 Եւ հրեաները չէին հաւատում, թէ նա կոյր էր, և բացուեց, մինչև որ կանչեցին աչքերը բացուածի ծնողներին, 19 հարցրին նրանց ու ասացին. «Սա՞ է ձեր որդին, որի մասին ասում էիք, թէ՛ կոյր ծնուեց. իսկ այժմ ինչպէ՞ս է, որ տեսնում է»: 20 Նրա ծնողները պատասխանեցին և ասացին. «Գիտենք, որ սա մեր որդին է, և որ կոյր ծնուեց. 21 բայց թէ այժմ ինչպէ՛ս է, որ տեսնում է, չգիտենք, կամ թէ՛ ո՛վ բացեց դրա աչքերը, մենք չգիտենք. հէնց իրեն հարցրէք. ինքն արդէն չափահաս է. իր մասին ինքը թող խօսի»: 22 Նրա ծնողները այսպէս ասացին, որովհետև հրեաներից վախենում էին, քանի որ հրեաները երդուել էին, որ, եթէ մէկը նրան Քրիստոս խոստովանի, հեռացուի ժողովարանից: 23 Դրա համար է, որ նրա ծնողներն ասացին. «Ինքն արդէն չափահաս է, հէնց իրեն հարցրէք»: 24 Նորից կրկին անգամ կանչեցին այդ մարդուն, որ կոյր էր, և նրան ասացին. «Աստծուն փա՛ռք տուր. մենք գիտենք, որ այն մարդը մեղաւոր է»: 25 Իսկ նա ասաց. «Թէ՛ մեղաւոր է, ես չգիտեմ, բայց այն գիտեմ, որ կոյր էի և հիմա տեսնում եմ»: 26 Դարձեալ ասացին նրան. «Քեզ ի՞նչ արեց, քո աչքերը ինչպէ՞ս բացեց»: 27 Նրանց պատասխանեց. «Նոր ձեզ ասացի, և չէք լսում, ինչո՞ւ էք ուզում նորից լսել. միթէ՛ դո՞ւք էլ էք կամենում նրան աշակերտել»: 28 Նրանք նախատում էին նրան ու ասում. «Դու՛ եղիր նրան աշակերտ. մենք Մովսէսի աշակերտներն ենք: 29 Մենք գիտենք, որ Աստուած Մովսէսի հետ խօսեց. իսկ սրան չգիտենք, թէ որտեղից է»: 30 Մարդը պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ջարմանալին էլ այն է, որ դուք չգիտէք, թէ նա որտեղից է, և սակայն իմ աչքերը բացեց: 31 Գիտենք, որ Աստուած մեղաւորներին չի լսում, բայց եթէ մէկը աստուածապաշտ է և նրա կամքը

կատարում է, նրան լսում է: 32 Աշխարհի սկզբից ոչ ոք չի լսել, թե մէկը ի ծնէ կոյր ծնուած կոյրի աչքերը բացած լինի: 33 Եթէ այդ մարդը Աստուծոց չլինէր, որնէ բան անել չէր կարող»: 34 Պատասխանեցին և ասացին նրան. «Ամբողջովին մեղքի մէջ ես ծնուած և դու մեր գլխին վարդապետ ես դարձել»: Եւ նրան դուրս հանեցին:

ՀՈԳՈՒ ԿՈՒՐՈՒԹԻՒՆԸ

35 Յիսուս լսեց, թէ նրան դուրս են հանել. և երբ նրան գտաւ, ասաց. «Ղու Աստուծու Որդուն հաւատո՞ւմ ես»: 36 Նա պատասխան տուեց և ասաց. «Տէ՛ր, ո՞վ է, որ նրան հաւատամ»: 37 Յիսուս նրան ասաց. «Ե՛ւ տեսար նրան, ե՛ւ նա է, ով խօսում է քեզ հետ»: 38 Ու նա ասաց. «Հաւատում եմ, Տէ՛ր»: Եւ երկրպագեց նրան:

39 Եւ Յիսուս ասաց. «Ղատաստանի համար եկայ այս աշխարհը, որպէսզի, ովքեր չեն տեսնում, տեսնեն, և ովքեր տեսնում են, կուրանան»: 40 Փարիսեցիներից ոմանք, որ Յիսուսի հետ էին, այդ լսեցին ու նրան ասացին. «Միթէ՞ մե՞նք էլ կոյր ենք»: 41 Յիսուս նրանց ասաց. «Եթէ կոյր լինէիք, դուք մեղք չէիք ունենայ, բայց հիմա ասում էք, թէ՛ տեսնում ենք. և ձեր մեղքը ձեր մէջ հաստատ է մնում»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 10 ԼԱԲ ՀՈՎԻԻԸ

10 «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ով ոչխարների փարախը դռնով չի մտնում, այլ ուրիշ տեղով է բարձրանում, նա գող է և աւազակ. 2 Իսկ ով դռնով է մտնում, հովիւ է ոչխարների: 3 Դռնապանը նրա համար բացում է դուռը, և ոչխարները լսում են նրա ձայնը. նա իր ոչխարներին անուններով է կանչում և նրանց դուրս է հանում: 4 Եւ երբ իր բոլոր ոչխարներին հանի, նրանց առջևից է գնում, և ոչխարները հետևում են նրան, որովհետև ճանաչում են նրա ձայնը: 5 Օտարի յետևից չեն գնայ, այլ կը փախչեն նրանից, որովհետև չեն ճանաչում օտարների ձայնը»:

6 Յիսուս նրանց այս առակն ասաց, իսկ նրանք չէին իմանում, թէ ինչ էր այն, որ նա իրենց ասում էր: 7 Դարձեալ Յիսուս նրանց ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ես եմ ոչխարների դուռը: 8 Բոլոր նրանք, որ ինձնից առաջ եկան, գողեր էին ու աւազակներ, ուստի ոչխարները նրանց չլսեցին: 9 Ես եմ դուռը. եթէ մէկը իմ միջով մտնի, կը փրկուի. կը մտնի ու կ'ելնի և ճարակելու բան կը գտնի: 10 Գողը գալիս է միայն, որպէսզի գողանայ, սպանի և կորստեան մատնի. ես եկայ, որպէսզի կեանք ունենան և՛ առաւել ևս ունենան:

11 Ես եմ լաւ հովիւր. լաւ հովիւր իր կեանքն է տալիս ոչխարների համար: 12 Իսկ վարձկանը, որ հովիւ չէ, և ոչխարներն էլ իրենը չեն, երբ տեսնում է, որ գայլը գալիս է, թողնում է ոչխարներին և փախչում է: Եւ գայլը յափշտակում է նրանց ու ցրում է. 13 քանի որ վարձկան է, և ոչխարների համար հոգ չի անում: 14 Ես եմ լաւ հովիւր. և ճանաչում եմ իմ ոչխարներին ու ճանաչում նրանցից: 15 Ինչպէս Հայրը ինձ ճանաչում է, ես էլ ճանաչում եմ Հօրը. և իմ կեանքը կը տամ իմ ոչխարների համար: 16 Ես ունեմ նաև այլ ոչխարներ, որոնք այս փարախից չեն. նրանց ևս պէտք է այստեղ բերեմ. և իմ ձայնը պիտի լսեն. և պիտի լինի մի հօտ և մի հովիւ: 17 Նրա համար է իմ Հայրն ինձ սիրում, որ ես իմ կեանքն եմ տալիս, որպէսզի վերստին այն առնեմ: 18 Այն ինձնից ոչ ոք չի վերցնի, այլ ես ինքս եմ այն տալիս. իշխանութիւն ունեմ այն տալու և իշխանութիւն ունեմ վերստին այն առնելու. այս պատուէրը իմ Հօրից ստացայ»:

19 Այս խօսքերի պատճառով հրեաների մէջ դարձեալ պառակտում եղաւ: 20 Եւ նրանցից շատերն ասում էին. «Նրա մէջ դև կայ և մոլեգնում է. ինչո՞ւ էք նրան լսում»: 21 Ոմանք էլ ասում էին. «Սրանք դիւահարի խօսքեր չեն, միթէ՞ դևը կարող է կոյրի աչքերը բանալ»:

ՅԻՍՈՒՄ ՈՐՂԻ ԱՍԾՈՒ

22 Այն ժամանակ Երուսաղէմում տաճարի Նաւակատիքի տօն էր, և ծնեռ էր: 23 Եւ Յիսուս շրջում էր տաճարի մէջ, Սողոմոնի սրահում: 24 Հրեաները նրա շուրջը հաւաքուեցին ու ասացին. «Մինչև ե՞րբ մեր հոգին պիտի հանես. եթէ դու ես Քրիստոսը, համարձակ ասա՛ մեզ»: 25 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Ձեզ ասացի, և ինձ չէք հաւատում. այն գործերը, որ ես անում եմ իմ Հօր անունով, դրանք վկայում են իմ մասին: 26 Բայց դուք չէք հաւատում, որովհետև իմ ոչխարներից չէք. 27 իմ ոչխարներն իմ ծայնը լսում են, և ես ճանաչում եմ նրանց. և նրանք գալու են իմ յետևից. 28 և ես նրանց կը տամ յաւիտենական կեանք. և նրանք չեն կորչի յաւիտեան. և ոչ ոք նրանց իմ ձեռքից չի յափշտակի: 29 Իմ Հայրը, որ նրանց ինձ տուեց, ամենքից մեծ է. և իմ Հօր ձեռքից ոչ ոք չի կարող ոչինչ յափշտակել: 30 Ես և իմ Հայրը մի ենք»:

Խ1 Հրեաները քարեր վերցրին, որ նրան քարկոծեն: 32 Յիսուս պատասխանեց նրանց. «Բազում բարի գործեր ցոյց տուի ձեզ իմ Հօրից. դրանցից ո՞ր գործի համար էք ինձ քարկոծում»: 33 Հրեաները նրան պատասխանեցին. «Քեզ բարի գործի համար չենք քարկոծում, այլ հայիոյութեան համար և նրա համար, որ դու մարդ ես, բայց ինքդ քեզ Աստծու տեղ ես դնում»: 34 Յիսուս նրանց պատասխանեց. «Ձեր օրէնքում չէ՞, որ գրուած է. "Ես ասացի, թէ աստուածներ էք": 35 Իսկ եթէ աստուածներ է կոչում նրանց, որոնց ուղղուած էր Աստծու խօսքը (և հնարաւոր չէ, որ Գիրքը ջնջուի), 36 ուրեմն՝ ո՞ւմ Հայրը սրբացրեց և աշխարհ ուղարկեց, դուք ասում էք, թէ՛ հայիոյում ես, նրա համար, որ ասացի, թէ՛ Աստծու Որդի եմ: 37 Եթէ իմ Հօր գործերը չեմ անում, ինձ մի՛ հաւատացէք: 38 Իսկ եթէ անում եմ, թէ՛ ինձ էլ չէք հաւատում, գործերին հաւատացէք, որպէսզի իմանաք և ճանաչէք, որ Հայրը իմ մէջ է, և ես՝ Հօր մէջ»:

39 Ղարծեալ ուզում էին նրան բռնել, բայց նա նրանց ձեռքից դուրս պրծաւ: 40 Եւ վերստին գնաց Յորդանանի միւս կողմը, այնտեղ, ուր Յովհաննէսն էր նախապէս գտնուում և մկրտում. և այնտեղ էր մնում: 41 Շատեր նրա մօտ եկան և ասում էին. «Յովհաննէսը որևէ նշան չարեց, բայց այն ամէնը, որ Յովհաննէսն ասել էր նրա մասին, ճշմարիտ էր»: 42 Եւ այնտեղ շատերը հաւատացին նրան:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ 11 ՂԱԶԱՐՈՍԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

11 Եւ մի հիւանդ կար, Ղազարոս անունով, Բեթանիայից՝ Մարիամի և նրա քոյր Մարթայի գիւղից: 2 Սա այն Մարիամն էր, որ իւղով օծեց Տիրոջը և իր մազերով սրբեց նրա ոտքերը: Եւ սրա եղբայր Ղազարոսը հիւանդ էր: 3 Սրա քոյրերը նրա մօտ մարդ ուղարկեցին և ասացին. «Տէ՛ր, ահաւասիկ նա, ում դու սիրում էիր, հիւանդացել է»: 4 Երբ Յիսուս լսեց, ասաց. «Այդ հիւանդութիւնը մահաբեր չէ, այլ Աստծու փառքի համար է, որպէսզի դրանով Աստծու Որդին փառաւորուի»: 5 Յիսուս սիրում էր Մարիամին, նրա քրոջը՝ Մարթային, և Ղազարոսին: 6 Լսելուց յետոյ, թէ Ղազարոսը հիւանդացել է, նա տակաւին երկու օր մնաց այնտեղ, ուր գտնուում էր: 7 Ապա դրանից յետոյ իր աշակերտներին ասաց. «Եկէ՛ք վերստին գնանք Հրէաստան»: 8 Աշակերտները նրան ասացին. «Ռաբբի՛, հրեաները դեռ նոր էին ուզում քեզ քարկոծել, և նորից այնտե՞ղ ես գնում»: 9 Յիսուս պատասխանեց. «Յերեկը տասներկու ժամ չունի՞. եթէ մէկը ցերեկն է քայլում, չի սայթաքում, որովհետև այս աշխարհի լոյսը տեսնում է, 10 իսկ եթէ մէկը զիշերն է քայլում, սայթաքում է, որովհետև հետը լոյս չունի»: 11 Այս բաներն ասելուց յետոյ նորից ասաց նրանց. «Մեր բարեկամ Ղազարոսը ննջել է, սակայն ես գնում եմ, որ նրան արթնացնեմ»: 12 Աշակերտները նրան ասացին. «Տէ՛ր, եթէ ննջել է, ապա կ'առողջանայ»: 13 Բայց Յիսուս նրա մահուան մասին էր ասում, մինչդեռ նրանց այնպէս թուաց, թէ նա քնով ննջելու մասին է խօսում: 14 Այն ժամանակ Յիսուս նրանց յայտնապէս ասաց. «Ղազարոսը մեռաւ. 15 բայց

ես ուրախ եմ ձեզ համար, որ այնտեղ չէի. որպէսզի դուք ինձ հաւատաք: Արդ, եկէ՛ք գնանք նրա մօտ»: 16 Թովմասը, որ Երկուորեակ էր կոչուում, աշակերտակիցներին ասաց. «Եկէ՛ք մենք էլ գնանք, որ նրա հետ մեռնենք»: 17 Յիսուս եկաւ, նրան գտաւ չորս օրից ի վեր գերեզմանի մէջ: 18 Եւ Բեթանիան Երուսաղէմի մօտ էր շուրջ երեք կիլոմետր: 19 Հրեաներից շատերը եկել էին Մարթայի և Մարիամի մօտ, որպէսզի նրանց մխիթարեն իրենց եղբօր մահուան համար: 20 Երբ Մարթան լսեց, որ Յիսուս գալիս է, նրան ընդառաջ գնաց. իսկ Մարիամը տանը նստած էր: 21 Մարթան Յիսուսին ասաց. «Տէ՛ր, եթէ դու այստեղ եղած լինէիր, իմ եղբայրը մեռած չէր լինի. 22 բայց հիմա էլ գիտեմ, թէ ինչ էլ որ Աստծուց ուզես, Աստուած քեզ կը տայ»: 23 Յիսուս նրան ասաց. «Քո եղբայրը յարութիւն կ'առնի»: 24 Մարթան նրան ասաց. «Գիտեմ, որ յարութեան ժամանակ վերջին օրը յարութիւն կ'առնի»:

ՅԻՍՈՒՍ` ԿԵԱՆՔ ԵՒ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ

25 Յիսուս նրան ասաց. «Ես իսկ եմ յարութիւն և կեանք. ով հաւատում է ինձ, թէպէտ և մեռնի, կ'ապրի. 26 և ով կենդանի է ու ինձ հաւատում է, յաւիտեան չի մեռնի: Հաւատո՞ւմ ես այս բանին»: 27 Նա ասաց նրան. «Այո՛, Տէ՛ր, ես հաւատում եմ, որ դո՛ւ ես Քրիստոսը՝ Աստծու Որդին, որ աշխարհ էիր գալու»: 28 Եւ այս ասելուց յետոյ, գնաց գաղտնաբար կանչեց իր քրոջը՝ Մարիամին և ասաց. «Վարդապետն է եկել և քեզ է կանչում»: 29 Երբ նա լսեց, իսկոյն վեր կացաւ և եկաւ նրա մօտ: 30 Յիսուս դեռ գիւղ չէր հասել, այլ դեռևս այն տեղում էր, ուր Մարթան նրան ընդառաջ էր ելել: 31 Իսկ այն հրեաները, որ նրա հետ տանն էին և նրան մխիթարում էին, երբ տեսան Մարիամին, որ վեր կացաւ իսկոյն ու գնաց, իրենք ևս նրա յետևից գնացին. կարծում էին, թէ գերեզման է գնում, որ այնտեղ լաց լինի: 32 Իսկ Մարիամը, երբ եկաւ այնտեղ, ուր Յիսուս կանգնած էր, ու տեսաւ նրան, ընկաւ նրա ոտքերն ու ասաց. «Տէ՛ր, եթէ այստեղ եղած լինէիր, իմ եղբայրը մեռած չէր լինի»: 33 Երբ Յիսուս տեսաւ, որ նա լալիս է, և նրա հետ եղող հրեաներն էլ լալիս են, սաստիկ խռովուեց իր հոգում և ասաց. 34 «Ո՞ւր դրիք նրան»: Նրան ասացին. «Տէ՛ր, արի՛ և տես»:

ԵՒ ՅԻՍՈՒՍ ԱՐՏԱՍՈՒԵՑ

35 Եւ Յիսուս արտասուեց: 36 Հրեաներն ասացին. «Տեսէ՛ք ինչքան էր սիրում նրան»: 37 Նրանցից ոմանք ասում էին. «Սա, որ կոյրի աչքերը բացեց, չէ՞ր կարող նաև այնպէս անել, որ սա չմեռնէր»: 38 Յիսուս, դարձեալ խռովուելով ինքն իր մէջ, եկաւ գերեզմանը: Սա մի քարայր էր, որի վրայ մի քար էր դրուած: 39 Եւ Յիսուս ասաց. «Այդ քարը մի կողմ դրէք»: Մարթան՝ մեռածի քոյրը, նրան ասաց. «Տէ՛ր, հիմա արդէն նեխած կը լինի, քանի որ չորս օրուայ է»: 40 Յիսուս նրան ասաց. «Քեզ չասացի՞. եթէ հաւատաս, կը տեսնես Աստծու փառքը»: 41 Երբ քարը վերցրին, Յիսուս աչքերը վեր բարձրացրեց ու ասաց. «Հայր, գոհութիւն եմ տալիս քեզ, որ ինձ լսեցիր. 42 և ես գիտէի, որ ամէն ժամ լսում ես ինձ, բայց այս անում եմ շուրջս կանգնած այս ժողովրդի համար, որպէսզի հաւատան, որ դո՛ւ ինձ ուղարկեցիր»: 43 Երբ այս ասաց, բարձր ձայնով աղաղակեց և ասաց. «Ղազարո՛ս, վեր կաց, դո՛ւրս արի»: 44 Եւ մեռելը ելաւ՝ կապուած ոտքերով, ձեռքերը երիզով ամրացուած և երեսը վարշամակով պատած: Եւ Յիսուս նրանց ասաց. «Արձակեցէ՛ք դրան և թողէ՛ք, որ գնայ»: 45 Հրեաներից շատերը, որոնք եկել էին Մարիամենց մօտ, երբ տեսան, ինչ որ Յիսուս արեց, հաւատացին նրան: 46 Իսկ նրանցից ոմանք գնացին փարիսեցիների մօտ և պատմեցին նրանց, ինչ որ Յիսուս արեց:

ՀՐԵԱՆԵՐԻ ԴԱՒԱԴՐՈՒԹԻՒՆԸ ՅԻՍՈՒՍԻՆ ՍՊԱՆԵԼՈՒ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 26. 1-5, Մարկ. 14. 1-2, Դուկ. 22. 1-2)

47 Քահանայապետներն ու փարիսեցիները ասեան գումարեցին և ասացին. «Ի՞նչ անենք, քանի որ այդ մարդը բազում նշաններ է անում: 48 Եթէ նրան այնպէս թողնենք, ամէնքը կը հաւատան նրան, և հռոմէացիները կը գան ու կը վերացնեն մեր ազգն ու մեր սրբավայրը»: 49 Նրանցից մէկը՝ Կայիափա անունով, որ այդ տարուայ քահանայապետն էր, նրանց ասաց. 50 «Դուք ոչինչ չգիտէք, ոչ իսկ խորհել էք, թէ մեզ համար աւելի լաւ է, որ մէկ մարդ մեռնի ժողովրդի համար, քան թէ ամբողջ ազգը կորչի»: 51 Այս բանը նա ինքն իրենից չասաց, այլ, քանի որ այդ տարուայ քահանայապետն էր, մարգարէացաւ, որ Յիսուս մեռնելու էր ազգի համար: 52 Եւ ոչ միայն ազգի համար, այլ՝ որպէսզի նաև Աստծու ցրուած որդիներին ի մի հաւաքի:

53 Ապա այն օրուանից խորհուրդ արեցին, որ նրան սպանեն: 54 Եւ Յիսուս այնուհետև այլևս համարձակ չէր շրջում հրեաների մէջ, այլ այնտեղից գնաց մի շրջան, որ մօտ էր անապատին. գնաց մի քաղաք, որի անունն էր Եփրայիմ, և իր աշակերտների հետ այդտեղ էր մնում:

ՋԱՏԻԿԸ ՄՕՏ Է

55 Եւ հրեաների գատիկը մօտ էր. և այդ գաւառից շատերը Երուսաղէմ բարձրացան գատիկից առաջ, որպէսզի իրենք իրենց մաքրեն: 56 Յիսուսին փնտռում էին. և մինչ տաճարի մէջ էին, միմեանց ասում էին. «Ինչպէ՞ս է ձեզ թուում, արդեօք այս տօնին չի՞ գայ»: Քահանայապետներն ու փարիսեցիները հրահանգել էին, որ, եթէ մէկն իմանայ, թէ նա որտեղ է, յայտնի, որպէսզի նրան ձերբակալեն:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ 12

ՕԾՈՒՄ ԲԵԹԱՆԻԱՅՈՒՄ (Մատթ. 26. 6-13, Մարկ. 14. 3-9)

12 Իսկ Յիսուս գատիկից վեց օր առաջ եկաւ Բեթանիա, ուր ապրում էր մեռած Ղազարոսը, որին մեռելներից վեր էր կացրել: 2 Եւ այնտեղ նրան ընթրիք տուին. սպասարկում էր Մարթան, իսկ Ղազարոսը նրա հետ սեղան նստածներից մէկն էր: 3 Իսկ Մարիամը մի լիտր ազնիւ նարդոսի թանկարժէք իւղ վերցնելով՝ օծեց Յիսուսի ոտքերը. և իր մազերով էլ սրբում էր նրա ոտքերը. և տունը լցուեց իւղի բուրմունքով: 4 Աշակերտներից մէկը՝ Յուդա Իսկարիովտացին, որ մատնելու էր նրան, ասաց. 5 «Ինչո՞ւ այդ իւղը չվաճառուեց երեք հարիւր արծաթ դահեկանի և չտրուեց աղքատներին»: 6 Նա այս ասաց ոչ թէ նրա համար, որ աղքատների համար էր հոգում, այլ որովհետև գող էր և գանձարկղը ինքն էր պահում, և ինչ որ այնտեղ դրում էր, ինքն էր վերցնում: 7 Յիսուս ասաց նրան. «Թո՛ղ տուէք նրան, որպէսզի իմ թաղման օրուայ համար պահի այդ: 8 Աղքատներին ամէն ժամ ձեզ հետ ունէք: Ինձ միշտ ձեզ հետ չունէք»:

9 Երբ հրեաներից բազում ժողովուրդ իմացաւ, որ նա այնտեղ է, եկաւ. ոչ միայն Յիսուսի պատճառով, այլ՝ որպէսզի տեսնի նաև Ղազարոսին, որին մեռելներից վեր էր կացրել: 10 Քահանայապետները խորհուրդ արեցին, որ Ղազարոսին էլ սպանեն, 11 քանի որ շատերը հեռանում էին հրեաներից և հաւատում էին Յիսուսին:

ՅԻՍՈՒՄԻ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐՈՒՍԱՂԷՍ (Մատթ. 21. 1-11, Մարկ. 11. 1-11, Ղուկ. 19. 28-40)

12 Յաջորդ օրը, ժողովրդի բազմութիւնը, որ գատիկի տօնին էր եկել, երբ լսեց, թէ Յիսուս Երուսաղէմ է գալիս, 13 արմաւենիների ճիւղեր վերցրեց և Յիսուսին ընդառաջ ելաւ: Աղաղակում էին ու ասում. «Ովսանա՛ւ, օրհնեա՛լ լինես դու, որ գալիս ես Տիրոջ անունով, ո՛վ թագաւոր Իսրայէլի»: 14 Եւ Յիսուս մի էջ գտնելով, նստեց նրա վրայ, ինչպէս որ գրուած է. 15 «Մի՛ վախեցիր, ո՛վ

դուստրդ Սիոնի, ահա քո թագաւորը գալիս է՝ նստած մի էշի քուռակի վրայ»։ 16 Եւ նրա աշակերտները սկզբում այն չհասկացան, բայց երբ Յիսուս փառաւորուեց, այն ժամանակ յիշեցին, թէ այդ նրա մասին էր գրուած, և իրենք այդ էին արել նրան։ 17 Իսկ ժողովուրդը, որ նրա հետ էր, վկայում էր, որ Ղազարոսին հէնց գերեզմանից կանչեց և նրան մեռելներից կենդանացրեց։ 18 Եւ դրա համար էլ նրան ընդառաջ ելաւ ժողովուրդը, որովհետև լսել էին, որ այդ նշաններն էր արել։ 19 Իսկ փարիսեցիները միմեանց ասում էին. «Տեսնում էք, որ ոչ մի օգուտ չէք ստանում. ահաւասիկ ամբողջ աշխարհը նրա յետևից գնաց»։

ՓԱՌԱԲՈՐՈՒՄ ՄԱՀՈՒԱՄԲ

20 Այնտեղ կային նաև որոշ թուով հեթանոսներ՝ նրանց մէջ, որ Երուսաղէմ էին եկել, որպէսզի տօնի ժամանակ երկրպագութիւն անեն։ 21 Նրանք մօտեցան Փիլիպպոսին, որ Գալիլիայի Բեթսայիդա քաղաքից էր. աղաչում էին նրան ու ասում. «Տէ՛ր, ուզում ենք Յիսուսին տեսնել»։ 22 Փիլիպպոսը եկաւ և Անդրէասին ասաց։ Անդրէասը և Փիլիպպոսն էլ Յիսուսին ասացին։ 23 Եւ Յիսուս նրանց պատասխանեց ու ասաց. «Հասաւ ժամը, որ փառաւորուի մարդու Որդին»։

24 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ. եթէ ցորենի հատիկը հողի մէջ ընկնելով չմեռնի, միայն հատիկն ինքը կը մնայ, իսկ եթէ մեռնի, բազում արդիւնք կը տայ։ 25 Ով սիրում է իր անձը, կը կորցնի այն, իսկ ով այս աշխարհում իր անձն ատում է, այն կը պահի յաւիտենական կեանքի համար։ 26 Եթէ մէկն ինձ ծառայի, իմ յետևից կը գայ. և ուր ես եմ, այնտեղ կը լինի և իմ ծառան. եթէ մէկը ինձ ծառայի, նրան կը պատուի իմ Հայրը։

27 Բայց այժմ հոգիս խռովուած է. և ի՞նչ ասեմ. Հայր, փրկի՛ր ինձ այս ժամից։ Բայց ես հէնց այս բանի համար եմ եկել այս ժամին։ 28 Հայր, փառաւորի՛ր քո անունը»։ Երկնքից մի ձայն եկաւ. «Ե՛ւ փառաւորեցի, և դարձեալ պիտի փառաւորեմ»։ 29 Եւ ժողովուրդը, որ կանգնած էր ու լսում էր, ասում էր, թէ՛ որոտմունք է լինում։ Ոմանք էլ ասացին. «Նրա հետ մի հրեշտակ խօսեց»։ 30 Յիսուս պատասխանեց ու ասաց. «Այս ձայնը ինձ համար չէ, որ եկաւ, այլ՝ ձեզ համար։ 31 Հիմա՛ է այս աշխարհի դատաստանը, հիմա՛ է, որ այս աշխարհի իշխանը դուրս կը նետուի։ 32 Եւ երբ ես բարձրանամ երկրից, ամենքին դէպի ինձ կը ձգեն»։ 33 Այս ասում էր նշելու համար, թէ ինչ մահով էր մեռնելու։ 34 Ժողովուրդը նրան պատասխանեց. «Օրէնքից մենք լսել ենք, թէ Քրիստոս յաւիտեան կը մնայ, իսկ դու ինչպէ՞ս ես ասում, թէ մարդու Որդին պէտք է բարձրանայ. ո՞վ է այդ մարդու Որդին»։ 35 Յիսուս նրանց ասաց. «Մի փոքր ժամանակ ևս լոյսը ձեզ հետ է. քայլեցէ՛ք, քանի դեռ լոյսն ունէք, որպէսզի խաւարը ձեզ չկլանի, քանի որ, ով քայլում է խաւարի մէջ, չի իմանում, թէ ուր է գնում։ 36 Քանի դեռ լոյսը ձեզ հետ ունէք, հաւատացէ՛ք լոյսին, որպէսզի լոյսի որդիներ լինէք»։ Յիսուս այս խօսեց և գնաց նրանցից թաքնուեց։

ՀՐԵԱՆԵՐԻ ԱՆՀԱՒԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

37 Թէպէտ և նա այնքան նշաններ էր արել նրանց առաջ, նրանք չէին հաւատում նրան, 38 որպէսզի կատարուէր Եսայի մարգարէի խօսքը, որ ասաց. «Տէ՛ր, ո՞վ հաւատաց մեր տուած լուրին, և Տիրոջ բազուկը ո՞ւմ յայտնուեց»։ 39 Չէին կարողանում հաւատալ և այն բանի համար, որ Եսային վերստին ասում է. 40 «Նրանց աչքերը կուրացրեց և նրանց սրտերը կարծրացրեց, որպէսզի աչքերով չտեսնեն ու սրտերով չիմանան և դարձի չգան, ու ես նրանց չբժշկեմ»։ 41 Եսային այս ասաց, որովհետև տեսաւ նրա փառքը և խօսեց նրա մասին։ 42 Բայց մինչև անգամ հրեայ իշխանաւորներից շատեր հաւատացին նրան, բայց փարիսեցիների պատճառով չէին յայտնում, որպէսզի ժողովարանից դուրս չհանուեն. 43 քանի որ մարդկանցից տրուած փառքը աւելի սիրեցին, քան Աստծուց տրուած փառքը։

ԱՇԽԱՐՀԻ ԼՈՅՍԸ

44 Յիսուս աղաղակում էր ու ասում. «Ով ինձ է հաւատում, ինձ չէ, որ հաւատում է, այլ նրան, ով ինձ ուղարկեց: 45 Եւ ով ինձ է տեսնում, տեսնում է նրան, ով ինձ ուղարկեց: 46 Ես որպէս լոյս եկայ աշխարհ, որպէսզի ամէն ոք, որ ինձ հաւատում է, խաւարում չմնայ: 47 Եւ եթէ մէկը լսի իմ խօսքերը և չպահի դրանք, ես նրան չեմ դատապարտի, քանի որ չեկայ, որ աշխարհը դատապարտեմ, այլ՝ որպէսզի փրկեմ աշխարհը: 48 Ով անարգում է ինձ և իմ խօսքերը չի ընդունում, կայ մէկը, որ նրան դատում է. այն խօսքը, որ ես խօսեցի, դա՛ պիտի դատապարտի նրան վերջին օրը, 49 որովհետև ես ինքս ինձնից չխօսեցի, այլ Հայրը, որ ինձ ուղարկեց, նա՛ ինձ պատուիրեց, թէ ինչ պիտի ասեմ և ինչ պիտի խօսեմ: 50 Եւ գիտեմ, որ այն պատուիրանը յաւիտենական կեանք է: Արդ, ինչ որ ես եմ խօսում, այնպէս եմ խօսում, ինչպէս Հայրն ինձ ասաց»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 13 ՈՏՆԼՈՒԱՅ

13 Զատկի տօնից առաջ Յիսուս իմացաւ, որ հասել է իր ժամը, որպէսզի այս աշխարհից Հօր մօտ փոխադրուի. սիրեց իւրայիններին, որ այս աշխարհում են, իսպառ սիրեց նրանց: 2 Եւ ընթրիքի ժամանակ, երբ սատանան արդէն իսկ Սիմոնի որդի Իսկարիովտացի Յուդայի սրտի մէջ դրել էր, որ մատնի նրան, 3 Յիսուս իմացաւ, որ Հայրը ամէն բան իր ձեռքն էր յանձնել, և որ ինքը Աստծուց էր ելել և Աստծու մօտ էր գնում: 4 Նա վեր կացաւ ընթրիքի սեղանից, մի կողմ դրեց զգեստները և մի սրբիչ վերցնելով՝ մէջքին կապեց: 5 Եւ ապա ջուր վերցնելով՝ ածեց կոնքի մէջ և սկսեց իր աշակերտների ոտքերը լուանալ և սրբել մէջքին կապած սրբիչով: 6 Մօտեցաւ Սիմոն Պետրոսին, և սա ասաց նրան. «Տէ՛ր, դո՞ւ ես իմ ոտքերը լուանում»: 7 Յիսուս պատասխանեց նրան ու ասաց. «Ինչ որ ես անում եմ, դու հիմա չես իմանում, բայց յետոյ կ'իմանաս»: 8 Պետրոսը նրան ասաց. «Իմ ոտքերը յաւիտեան չես լուանայ»: Յիսուս պատասխանեց. «Եթէ քեզ չլուանամ, ինձ հետ մաս չունես»: 9 Սիմոն Պետրոսն ասաց նրան. «Տէ՛ր, ոչ թէ միայն իմ ոտքերը, այլև իմ ձեռքերն ու գլուխն էլ լուա՛»: 10 Յիսուս նրան ասաց. «Լուացուածին ուրիշ բան պէտք չէ, բայց միայն ոտքերը լուանալ, քանի որ ամբողջութեամբ մաքուր է. և դուք մաքուր էք, բայց ոչ բոլորդ»: 11 Քանի որ նա գիտէր նրան, ով իրեն մատնելու էր, դրա համար ասաց. «Բոլորդ չէ, որ մաքուր էք»: 12 Եւ երբ նրանց ոտքերը լուաց, վերցրեց իր զգեստները և դարձեալ սեղան նստեց ու ասաց նրանց. «Գիտե՞ք, թէ այդ ինչ արեցի ձեզ: 13 Դուք ինձ Վարդապետ և Տէր էք կոչում. և լաւ էք անում, քանի որ իսկապէս եմ. 14 իսկ արդ, եթէ ես՝ Տէրս և Վարդապետս, լուացի ձեր ոտքերը, դուք էլ պարտաւոր էք միմեանց ոտքերը լուանալ. 15 որովհետև մի օրինակ տուի ձեզ, որ, ինչպէս ես ձեզ արեցի, դուք էլ նոյն ձևով անէք:

16 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ծառան աւելի մեծ չէ, քան իր տէրը, և ոչ էլ ուղարկուածը՝ աւելի մեծ, քան նա, ով նրան ուղարկեց: 17 Եթէ այս բաները գիտէք, առաւել երանելի էք, եթէ դրանք կատարէք: 18 Ձեր բոլորի համար չէ, որ ասում եմ, որովհետև ես գիտեմ նրանց, որոնց ընտրել եմ, այլ որպէսզի կատարուի գրուածը, թէ՛ ով ինձ հետ հաց էր ուտում, իմ դէմ դարձաւ. 19 հէնց այժմուանից ասում եմ ձեզ, քանի դեռ չի եղել, որպէսզի, երբ որ լինի, հաւատաք, որ ես եմ: 20 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, ով որ ընդունի նրան, ում ես կ'ուղարկեմ, ինձ է ընդունում, և ով ինձ է ընդունում, ընդունում է նրան, ով ինձ ուղարկեց»:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԿԱՆՆԱՍԱՑՈՒԹԻՒՆԸ ԻՐ ՄԱՏՆՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ (Մատթ. 26. 20-25, Մարկ. 14. 17 -21, Դուկ. 22. 21 -23)

21 Երբ Յիսուս այս բաներն ասաց, խռովուեց իր հոգում, վկայեց ու ասաց. «Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ ձեզնից մէկն ինձ մատնելու է»: 22 Աշակերտներն իրար էին նայում տարակուսելով, թէ ո՛ւմ մասին է ասում: 23 Եւ աշակերտներից մէկը, որին Յիսուս սիրում էր, նստել էր նրա մօտ: 24 Սիմոն Պետրոսը սրան ակնարկ արեց՝ հարցնելով, թէ այդ ո՛ւմ մասին է ասում: 25 Եւ սա Յիսուսի կրօնքովն ընկաւ ու ասաց նրան. «Տէ՛ր, ո՞վ է»: 26 Յիսուս պատասխանեց և ասաց. «Նա է, որի համար ես այս պատառը կը թաթախեմ և կը տամ իրեն»: Եւ թաթախելով պատառը՝ տալիս է Իսկարիովտացի Յուդային: 27 Եւ երբ նա պատառն առաւ, սատանան մտաւ նրա մէջ: Յիսուս նրան ասաց. «Հիմա ինչ որ անելու ես, իսկոյն արա՛»: 28 Եւ սեղանակիցներից ոչ ոք չհմացաւ, թէ նա ինչի՛ համար այդ նրան ասաց. 29 դրովիետն ոմանք կարծում էին, թէ, քանի որ Յուդան էր գանձանակը պահում, Յիսուս նրան ասաց. «Գնի՛ր, ինչ որ մեզ տօնի ժամանակ պէտք է» և կամ՝ որ մի բան տայ աղքատներին: 30 Իսկ նա պատառը վերցնելով՝ իսկոյն դուրս ելաւ: Եւ գիշեր էր...

ՆՈՐ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ

31 Եւ երբ նա դուրս ելաւ, Յիսուս ասաց. «Այժմ մարդու Որդին փառաւորուեց, և Աստուած փառաւորուեց նրանով, 32 քանի որ, եթէ Աստուած փառաւորուեց նրանով, Աստուած էլ նրան կը փառաւորի իրենով. և իսկոյն կը փառաւորի նրան:

33 Որդեակներս, մի քիչ ժամանակ դեռ ձեզ հետ եմ. ինձ պիտի փնտռէք, և ինչպէս ասացի իրեաներին՝ ուր ես եմ գնում, դուք չէք կարող գալ, - այժմ այդ ձեզ էլ եմ ասում:

34 Նոր պատուիրան եմ տալիս ձեզ, որ սիրէք միմեանց. ինչպէս ես ձեզ սիրեցի, դուք էլ միմեանց սիրեցէ՛ք: 35 Եթէ դուք միմեանց սիրէք, դրանով բոլորը պիտի իմանան, որ դուք իմ աշակերտներն էք»:

ՅԻՍՈՒՍ ԳՈՒՇԱԿՈՒՄ Է ՊԵՏՐՈՍԻ ՈՒՐԱՑՈՒՄԸ (Մատթ. 26. 31 -35, Մարկ. 14. 27 -31, Դուկ. 22. 31 -34)

36 Սիմոն Պետրոսը նրան ասաց. «Տէ՛ր, ո՞ւր ես գնում»: Յիսուս պատասխանեց. «Ուր ես եմ գնում, դու այժմ իմ յետևից չես կարող գալ, բայց յետոյ կը գաս իմ յետևից»: 37 Պետրոսը նրան ասաց. «Տէ՛ր, ինչո՞ւ այժմ չեմ կարող քո յետևից գալ. այժմուանից իսկ իմ կեանքը քեզ համար կը տամ»: 38 Յիսուս պատասխանեց. «Ինձ համար կեանքդ կը տաս. ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, աքաղաղը դեռ կանչած չի լինի, երբ դու երեք անգամ ինձ ուրացած կը լինես»:

ԱՒԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 14

ՅԻՍՈՒՍ` ՃԱՆԱՊԱՐՀ, ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԿԵԱՆՔ

14 Ապա Յիսուս ասաց իր աշակերտներին. «Թող ձեր սրտերը չխռովուեն. հաւատացէ՛ք Աստծուն, հաւատացէ՛ք և ինձ: 2 Իմ Հօր տան մէջ բազում օթևաններ կան. թէ չէ ես ձեզ կ'ասէի, թէ գնում եմ ձեզ համար էլ տեղ պատրաստելու. 3 և եթէ գնամ և ձեզ համար էլ տեղ պատրաստեմ, դարձեալ կը գամ և ձեզ կը վերցնեմ ինձ մօտ, որպէսզի, ուր ես լինեմ, դուք ևս այնտեղ լինէք: 4 Եւ թէ ուր եմ գնում, այդ գիտէք, գիտէք և ճանապարհը»:

5 Թովմասը նրան ասաց. «Տէ՛ր, չգիտենք՝ ուր ես գնում, ուրեմն ինչպէ՞ս կարող ենք գիտենալ ճանապարհը»: 6 Յիսուս նրանց ասաց. «Ես եմ ճանապարհը և ճշմարտութիւնը և Կեանքը: Ոչ ոք չի գայ Հօր մօտ, եթէ ոչ ինձանով: 7 Եթէ ինձ ճանաչէիք, ապա կը ճանաչէիք և իմ Հօրը. այսուհետև կը ճանաչէք նրան. և տեսել էք նրան»:

8 Փիլիպպոսն ասաց նրան. «Տէ՛ր, Հօրը մեզ ցոյց տուր, և այդ բաւական է մեզ»: 9 Յիսուս նրան ասաց. «Այսքան ժամանակ ձեզ հետ եմ, Փիլիպպոս, և ինձ չճանաչեցի՞ր. ով ինձ տեսաւ, տեսաւ Հօրը. իսկ դու ինչպէ՞ս ես ասում, թէ՛ Հօրը մեզ ցոյց տուր: 10 Չե՞ս հաւատում, որ ես Հօր մէջ եմ, և Հայրը՝ իմ մէջ: Այն խօսքերը, որ ես ասում եմ ձեզ, ինքս ինձնից չեմ խօսում, այլ Հայրը, որ բնակում է իմ մէջ, նա՛ է անում գործերը: 11 Հաւատացէ՛ք ինձ, որ ես Հօր մէջ եմ, և Հայրը՝ իմ մէջ. եթէ ոչ՝ գոնէ գործերի՛ համար հաւատացէ՛ք ինձ: 12 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, թէ ով հաւատում է ինձ, ինքն էլ կ'անի այն գործերը, որ ես եմ անում. և դրանցից աւելի մեծերը կ'անի, որովհետև ես գնում եմ Հօր մօտ: 13 Եւ ինչ որ ուզէք իմ անունով, այն կ'անեմ, որպէսզի Հայրը փառաւորուի Որդու միջոցով»:

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԵԱՆ ՀՈԳԻՆ

15 «Եթէ ինձ սիրում էք, կը պահէք իմ պատուիրանները. 16 և ես պիտի աղաչեմ Հօրը, և նա մի այլ Մխիթարիչ պիտի տայ ձեզ, որպէսզի յաւիտեան ձեզ հետ բնակուի. 17 Ճշմարտութեան Հոգին, որին այս աշխարհը չի կարող ընդունել, որովհետև նրան չի տեսնում և նրան չի ճանաչում, բայց դուք ճանաչում էք նրան, որովհետև ձեզ մօտ պիտի բնակուի և ձեր մէջ պիտի լինի: 18 Ձեզ որք չեմ թողնի, կը գամ ձեզ մօտ: 19 Մի փոքր ժամանակ ևս, և այս աշխարհը ինձ չի տեսնի, բայց դուք ինձ կը տեսնէք, որովհետև ես կենդանի եմ, և դուք կենդանի էք լինելու: 20 Այն օրը դուք պիտի իմանաք, որ ես իմ Հօր մէջ եմ, և դուք՝ իմ մէջ. ու ես՝ ձեր մէջ: 21 Ով իմ պատուիրաններն ընդունում և դրանք պահում է, նա՛ է, որ ինձ սիրում է. և ով ինձ սիրում է, պիտի սիրուի իմ Հօրից. ես էլ նրան պիտի սիրեմ և ինձ պիտի յայտնեմ նրան»:

22 Յուդան (ոչ Իսկարիովտացին) ասաց նրան. «Տէ՛ր, ինչպէ՞ս եղաւ, որ քեզ պիտի յայտնես մեզ և ոչ թէ՛ աշխարհին»: 23 Յիսուս պատասխանեց և ասաց նրան. «Եթէ մէկը սիրում է ինձ, իմ խօսքը կը պահի, և իմ Հայրը նրան կը սիրի. և մենք նրա մօտ կը գանք ու նրա մօտ կ'օթևանենք: 24 Եւ ով ինձ չի սիրում, իմ խօսքերը չի պահում. և իմ խօսքը, որ լսում էք, իմը չէ, այլ՝ Հօրը, որ ինձ ուղարկեց: 25 Այս բաները ասացի ձեզ, մինչ ձեզ հետ եմ: 26 Իսկ Մխիթարիչը՝ Սուրբ Հոգին, որին Հայրը կ'ուղարկի իմ անունով, նա ձեզ ամէն բան կ'ուսուցանի և ձեզ կը յիշեցնի այն ամէնը, ինչ ես ասացի ձեզ»:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆԸ

27 «Խաղաղութիւն եմ թողնում ձեզ, իմ խաղաղութիւնն եմ տալիս ձեզ. ձեզ չեմ տալիս այնպէս, ինչպէս այս աշխարհն է տալիս. ձեր սրտերը թող չխռովուեն, և չվախենաք: 28 Լսեցիք, որ ձեզ ասացի, թէ՛ գնում եմ և կը գամ ձեզ մօտ. եթէ ինձ սիրէիք, ապա դուք ուրախ պիտի լինէիք, որ ես Հօր մօտ եմ գնում, որովհետև իմ Հայրը մեծ է, քան ես: 29 Եւ հիմա ասացի ձեզ, երբ դեռ չի եղել, որպէսզի, երբ լինի, հաւատաք: 30 Այլևս երկար չեմ խօսի ձեզ հետ. գալիս է աշխարհի իշխանը և իմ վրայ ոչ մի իշխանութիւն չունի: 31 Իսկ որպէսզի աշխարհը զիտենայ, որ ես սիրում եմ Հօրը, այնպէս եմ անում, ինչպէս որ Հայրը պատուիրեց ինձ. դե՛հ, վեր կացէ՛ք գնանք այստեղից»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 15 ՅԻՍՈՒՄ՝ ՃՇՄԱՐԻՏ ՈՐԹԱՏՈՒՄԿ

15 «Ես եմ ճշմարիտ որթատունկը, և իմ Հայրը մշակն է: 2 Ամէն ճիւղ, որ իմ վրայ է և պտուղ չի տալիս, նա կտրում է այն. և այն ամէնը, որ պտուղ է տալիս, էտում է, որպէսզի առաւել ևս պտղաբեր լինի: 3 Դուք արդէն իսկ մաքուր էք այն խօսքի համար, որ ձեզ ասացի: 4 Մնացէ՛ք իմ մէջ, և ես՝ ձեր մէջ. ինչպէս ճիւղը, որ ինքն իրեն չի կարող պտուղ տալ, եթէ որթատունկի վրայ հաստատուած

չլինի, նոյնպէս և դուք՝ եթէ իմ վրայ հաստատուած չլինէք: 5 Ես եմ որթատունկը, իսկ դուք՝ ճիւղերը: Ով բնակուում է իմ մէջ, և ես՝ նրա մէջ, նա շատ պտուղ է տալիս, որովհետև առանց ինձ ոչինչ անել չէք կարող: 6 Եթէ մէկը իմ վրայ հաստատուած չէ, նա ճիւղի նման դուրս կը նետուի և կը չորանայ, և այն կը հաւաքեն ու կրակը կը նետեն, և կ'այրուի: 7 Եթէ իմ մէջ մնաք, և իմ խօսքերն էլ մնան ձեր մէջ, ինչ որ ուզենաք, խնդրեցէ՛ք Աստծուց, և ձեզ կը տրուի: 8 Իմ Հայրը փառաւորուած կը լինի նրանով, որ դուք շատ պտուղ տաք և իմ աշակերտները լինէք:

9 Ինչպէս իմ Հայրն ինձ սիրեց, ես էլ ձեզ սիրեցի. իմ սիրոյ մէջ հաստատուն մնացէ՛ք: 10 Եթէ իմ պատուիրանները պահէք, կը մնաք իմ սիրոյ մէջ, ինչպէս ես իմ Հօր պատուիրանները պահեցի և մնում եմ նրա սիրոյ մէջ: 11 Այս բաները ձեզ ասացի, որպէսզի իմ ուրախութիւնը ձեր մէջ լինի, և ձեր ուրախութիւնը լիակատար լինի:

12 Այս է իմ պատուէրը. որ սիրէք միմեանց, ինչպէս որ ես սիրեցի ձեզ: 13 Աւելի մեծ սէր ոչ ոք չունի, քան այն, որ մէկն իր կեանքը տայ իր բարեկամների համար: 14 Դուք իմ բարեկամներն էք, եթէ անէք այն, ինչ ես ձեզ պատուիրում եմ: 15 Այլևս ձեզ ծառաներ չեմ կոչում, որովհետև ծառան չգիտէ, թէ տէրն ինչ է անում. այլ ձեզ բարեկամներ կոչեցի, որովհետև այն բոլորը, ինչ իմ Հօրից լսեցի, յայտնեցի ձեզ: 16 Ոչ թէ դուք ինձ ընտրեցիք, այլ ես ձեզ ընտրեցի և ձեզ կարգեցի, որ դուք գնաք և պտղաբեր լինէք, և ձեր պտուղը մնայ, և ինչ էլ որ իմ անունով Հօրիցս խնդրէք, ձեզ տայ: 17 Այս եմ ձեզ պատուիրում. որ սիրէք միմեանց»:

ԱՇԽԱՐՀԻ ԱՏԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

18 «Եթէ աշխարհը ձեզ ատում է, իմացէ՛ք, որ նախ ինձ է ատել: 19 Եթէ այս աշխարհից լինէիք, աշխարհն արդէն, որպէս իրենը, ձեզ սիրած կը լինէր. բայց որովհետև այս աշխարհից չէք, այլ ես ձեզ ընտրեցի աշխարհից, դրա համար աշխարհը ձեզ ատում է: 20 Յիշեցէ՛ք այն խօսքը, որ ես ձեզ ասացի, թէ՝ ծառան մեծ չէ, քան իր տէրը. եթէ ինձ հալածեցին, ապա ձեզ էլ կը հալածեն. եթէ իմ խօսքը պահեցին, ապա ձերն էլ կը պահեն: 21 Բայց նոյն բաները ձեզ պիտի անեն իմ անուան համար, որովհետև չեմ ճանաչում նրան, ով ինձ ուղարկել է: 22 Եթէ ես եկած և նրանց հետ խօսած չլինէի, նրանք որևէ մեղք ունեցած չէին լինի. բայց հիմա իրենց մեղքի համար ոչ մի արդարացում չկայ: 23 Ով ինձ է ատում, ատում է և իմ Հօրը. 24 եթէ ես նրանց մէջ արած չլինէի այն գործերը, որ ուրիշ ոչ ոք չարեց, նրանք որևէ մեղք չէին ունենայ. բայց այժմ տեսան գործերը և ատեցին թէ՛ ինձ, թէ՛ իմ Հօրը: 25 Եւ այդ նրա համար, որ կատարուի նրանց օրէնքում գրուած այն խօսքը, թէ՛ առանց պատճառի ինձ ատեցին: 26 Բայց երբ գայ Միխթարիչը, որին ես ձեզ կ'ուղարկեմ Հօրից, ճշմարտութեան Հոգին, որ ելնում է Հօրից, նա՛ կը վկայի իմ մասին. 27 կը վկայէք և դուք, որովհետև սկզբից ինձ հետ էք»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 16

16 «Այս բաները ասացի ձեզ, որպէսզի գայթակղութիւնից յետ մնաք: 2 Իրենց ժողովարաններից դուրս պիտի հանեն ձեզ. մինչև իսկ ժամանակը կը գայ, երբ, ով ձեզ սպանի, պիտի համարի, թէ Աստծուն պաշտամունք է մատուցում: 3 Եւ այդ բանը պիտի անեն ձեզ էլ, որովհետև չճանաչեցին ո՛չ Հօրը և ո՛չ էլ ինձ: 4 Սակայն այս բաները ձեզ ասացի, որպէսզի երբ ժամանակը գայ, յիշէք, որ ես ձեզ ասել եմ: Այս բաները սկզբից ձեզ չասացի, քանի որ ձեզ հետ էի»:

ՄԽԻԹԱՐԻՉԻ ԳԱԼՈՒՄՏԸ

5 «Բայց այժմ ես գնում եմ ինձ ուղարկողի մօտ, և ձեզնից ոչ ոք ինձ չի հարցնում, թե՛ ո՞ւր ես գնում: 6 Բայց որովհետև ձեզ այս բաներն ասացի, տրտմութիւնը լցրեց ձեր սրտերը: 7 Բայց ես ճշմարիտն եմ ասում ձեզ. լաւ է ձեզ համար, որ ես գնամ. որովհետև, եթէ ես չգնամ, Մխիթարիչը ձեզ մօտ չի գայ. իսկ եթէ գնամ, նրան կ'ուղարկեն ձեզ մօտ: 8 Եւ նա գալով՝ պիտի ապացուցի աշխարհին, որ նա սխալ է մեղքի և արդարութեան հարցում և դատաստանի հարցում: 9 Մեղքի հարցում՝ որովհետև ինձ չեն հաւատում. 10 արդարութեան հարցում՝ որովհետև իմ Հօր մօտ եմ գնում, և այլևս ինձ չէք տեսնի. 11 դատաստանի հարցում՝ որովհետև այս աշխարհի իշխանը դատապարտուած է:

12 Դեռ շատ բաներ ունեմ ձեզ ասելու, բայց այժմ չէք կարող տանել: 13 Երբ որ գայ նա՝ Ճշմարտութեան Հոգին, ամենայն ճշմարտութեամբ կ'առաջնորդի ձեզ. որովհետև ոչ թէ ինքն իրենից կը խօսի, այլ ինչ լսի, այն կը խօսի. և գալիք բաների մասին կը պատմի ձեզ: 14 Նա ինձ պիտի փառաւորի, որովհետև ինչ որ առնում է ինձանից, կը յայտնի ձեզ: 15 Ամէն ինչ որ Հայրն ունի, իմն է. դրա համար ձեզ ասացի, թէ ինչ որ առնում է ինձանից, կը յայտնի ձեզ»:

ՈՒՐԱԽՈՒԹԵԱՆ ՎԵՐԱԾՈՒՈՂ ՎԻՇՏԸ

16 «Մի փոքր ժամանակ, և այլևս ինձ չէք տեսնի. և ապա մի քիչ ևս՝ և ինձ նորից կը տեսնէք. և ես գնում եմ Հօր մօտ»:

17 Աշակերտներից ոմանք միմեանց ասում էին. «Ի՞նչ է այս, որ մեզ ասում է, թէ՛ մի քիչ ևս, և ինձ չէք տեսնի. և դարձեալ, թէ՛ մի քիչ ևս, և ինձ կը տեսնէք և թէ՛ ես գնում եմ իմ Հօր մօտ»: 18 Եւ ասում էին. «Ի՞նչ է այն «մի քիչ ևս» -ը. չենք հասկանում, թէ ինչ է խօսում»: 19 Յիսուս իմացաւ, որ ուզում են իրեն հարց տալ, և նրանց ասաց. «Դրա՞ համար էիք միմեանց հարցնում, որ ասացի, թէ՛ մի փոքր ժամանակ, և ինձ չէք տեսնի. և դարձեալ՝ մի քիչ ևս, և կը տեսնէք ինձ: 20 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ դուք պիտի լաք և պիտի ողբաք, իսկ աշխարհը ուրախ պիտի լինի. դուք պիտի տրտմէք, բայց ձեր տրտմութիւնը ուրախութեան պիտի փոխուի: 21 Երբ կ'ինը ծննդաբերում է, նրա համար տրտմութիւն է, որովհետև նրա ժամը հասած է. բայց երբ մանկանը ծնի, այլևս չի յիշում նեղութիւնը՝ ուրախութեան պատճառով, որ աշխարհում մի մարդ ծնուեց: 22 Դուք էլ այժմ տրտմութիւն ունէք, բայց ես դարձեալ ձեզ պիտի տեսնեմ, ու ձեր սրտերը ուրախ պիտի լինեն. և ձեր ուրախութիւնը ոչ ոք ձեզնից չպիտի խլի: 23 Եւ այն օրը ինձ ոչինչ չպիտի հարցնէք: Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում ձեզ, որ, ինչ իմ անունով իմ Հօրից ուզէք, պիտի տայ ձեզ: 24 Մինչև հիմա իմ անունով ոչինչ չխնդրեցիք. խնդրեցէ՛ք և պիտի ստանաք, որպէսզի ձեր ուրախութիւնը լիակատար լինի»:

ԵՍ ՅԱՂԹԵՑԻ ԱՇԽԱՐՀԻՆ

25 «Այս բաները առակներով ասացի ձեզ. պիտի գայ ժամանակ, երբ այլևս առակներով չպիտի խօսեմ ձեզ հետ, այլ յայտնապէս Հօր մասին պիտի պատմեմ ձեզ: 26 Այն օրը իմ անունով պիտի խնդրէք. և ձեզ չեմ ասում, թէ՛ ես պիտի աղաչեմ Հօրը ձեզ համար, 27 քանի որ Հայրը ինքն իսկ սիրում է ձեզ. որովհետև դուք սիրեցիք ինձ և հաւատացիք, որ ես Աստուծոց ելայ: 28 Ելայ Հօրից և եկայ աշխարհ. դարձեալ թողնում եմ աշխարհը և գնում Հօր մօտ»:

29 Աշակերտները նրան ասացին. «Ահա հիմա բացայայտ ես խօսում և ոչ մի առակ չես ասում: 30 Հիմա գիտենք, որ ամէն ինչ գիտես, և պէտք չկայ, որ մէկը քեզ բան հարցնի. դրա համար հաւատում ենք, որ Աստուծոց ելար»: 31 Յիսուս պատասխանեց նրանց և ասաց. «Այժմ հաւատո՞ւմ էք. 32 ահա պիտի գայ ժամանակ և արդէն իսկ եկել է, երբ պիտի ցրուէք իւրաքանչիւրդ իր տեղը, և ինձ միայնակ պիտի թողնէք. սակայն ես միայնակ չեմ, որովհետև Հայրն ինձ հետ է: 33 Այս բաները ասացի ձեզ, որպէսզի ինձնով խաղաղութիւն ունենաք: Այստեղ,

աշխարհում նեղութիւն պիտի ունենաք, սակայն քաջալերուեցէ՛ք, որովհետև ես յաղթեցի աշխարհին»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 17
ԱՂՕԹՔ ԱՌ ՀԱՅՐ

17 Յիսուս երբ այս բաները խօսեց, աչքերը երկինք բարձրացրեց և ասաց. «Հայր, հասել է ժամը, փառաւորի՛ր քո Որդուն, որպէսզի քո Որդին էլ քեզ փառաւորի. 2 Ինչպէս որ նրան իշխանութիւն տուցիր բոլոր մարդկանց վրայ, որպէսզի յաւիտենական կեանք տայ այն ամենքին, որ նրան տուցիր: 3 Յաւիտենական կեանքը այս է. որ ճանաչեն քեզ միակ ճշմարիտ Աստուած, նաև Յիսուս Քրիստոսին, որ դու ուղարկեցիր: 4 Ես քեզ փառաւորեցի երկրի վրայ. լրացրի այն գործը, որն ինձ տուիր, որ անեմ. 5 և դու այժմ փառաւորի՛ր ինձ, Հայր, քեզ մօտ եղող այն փառքով, որ ունէի քեզ մօտ՝ նախքան աշխարհի լինելը: 6 Քո անունը յայտնեցի այն մարդկանց, որոնց ինձ տուցիր աշխարհից. նրանք քոն էին, և ինձ տուցիր նրանց, ու նրանք քո խօսքը պահեցին: 7 Հիմա իմացան, որ այն ամէնը, ինչ ինձ տուիր, ես նրանց տուցի. 8 և նրանք ընդունեցին ու ճշմարտութեամբ ճանաչեցին, որ ես քո մօտից ելայ. և նրանք հաւատացին, որ դու ուղարկեցիր ինձ: 9 Արդ, ես նրանց համար եմ աղաչում. ես չեմ աղաչում աշխարհի համար, այլ՝ նրանց համար, որոնց դու ինձ տուցիր, որովհետև նրանք քոն են: 10 Եւ ինչ որ իմն է, բոլորը քոն է, և ինչ որ քոն է, այն իմն է, ու ես նրանց մէջ փառաւորուած եմ:

11 Եւ ես այլևս աշխարհի մէջ չեմ, իսկ նրանք աշխարհի մէջ են. և ես դէպի քեզ եմ գալիս: Սուրբ Հայր, պահիր նրանց քո անունով, որով ինձ տուցիր, որպէսզի լինեն մի, ինչպէս մենք էլ մի ենք: 12 Մինչ աշխարհում նրանց հետ էի, ես պահում էի նրանց քո անունով, որով ինձ տուցիր. և ես պահեցի. ու նրանցից ոչ ոք չկորաւ, բացի կորստեան դատապարտուած մարդուց, որպէսզի գրուածը կատարուի: 13 Բայց հիմա քեզ մօտ եմ գալիս և այս բաները խօսում եմ աշխարհում, որպէսզի նրանք իրենց մէջ իմ լիակատար ուրախութիւնն ունենան: 14 Ես նրանց տուի քո խօսքը, և աշխարհը նրանց ատեց, որովհետև նրանք աշխարհից չեն, ինչպէս ես էլ աշխարհից չեմ:

15 Այս աղաչում եմ ոչ թէ նրա համար, որ նրանց վերացնես աշխարհից, այլ որպէսզի նրանց պահես չարից: 16 Նրանք այս աշխարհից չեն, ինչպէս ես էլ աշխարհից չեմ: 17 Սրբացրո՛ւ նրանց քո ճշմարտութեամբ, որովհետև քո խօսքը ճշմարտութիւն է: 18 Ինչպէս դու ինձ ուղարկեցիր աշխարհ, ես էլ նրանց ուղարկեցի աշխարհ: 19 Եւ ես ինձ սրբացնում եմ նրանց համար, որպէսզի նրանք էլ սրբացուեն ճշմարտութեամբ:

20 Սակայն միայն նրանց համար չէ, որ աղաչում եմ, այլև նրանց խօսքի միջոցով բոլոր ինձ հաւատացողների համար, 21 որպէսզի ամէնքը մի լինեն. ինչպէս դու, Հայր, իմ մէջ, և ես՝ քո մէջ, որպէսզի նրանք էլ մեր մէջ լինեն, և որպէսզի աշխարհն էլ հաւատայ, թէ դու ուղարկեցիր ինձ: 22 Եւ ես տուցի նրանց այն փառքը, որ դու ինձ տուցիր, որպէսզի մի լինեն, ինչպէս և մենք մի ենք: 23 Ես՝ նրանց մէջ, և դու՝ իմ մէջ, որպէսզի կատարեալ լինեն միութեան մէջ: Եւ աշխարհը գիտենայ, որ դու ուղարկեցիր ինձ. և ես սիրեցի նրանց, ինչպէս դու ինձ սիրեցիր: 24 Հայր, ում որ ինձ տուիր, կամենում եմ, որ, ուր ես եմ, նրանք էլ ինձ հետ լինեն, որպէսզի տեսնեն իմ փառքը, որ դու ինձ տուցիր, քանի որ ինձ սիրեցիր՝ նախքան աշխարհի լինելը: 25 Արդար՛ Հայր, թէև աշխարհը քեզ չճանաչեց, բայց ես քեզ ճանաչեցի, և իմացան նրանք, որ դու ես ինձ ուղարկել: 26 Եւ ճանաչեցրի նրանց քո անունը ու պիտի ճանաչեցնեմ, որպէսզի այն սէրը, որով ինձ սիրեցիր, նրանց մէջ լինի, և ես՝ նրանց մէջ»:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 18

ՅԻՍՈՒՍԻ ՄԱՏՆՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՁԵՐԲԱՎԱՆՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 26. 47 -56, Մարկ. 14. 43 -50, Ղուկ. 22. 47 -53)

18 Երբ Յիսուս այսպէս խօսեց, աշակերտներով հանդերձ ելաւ գնաց Կեդրոնի ձորի միւս կողմը. այնտեղ մի պարտէզ կար, ուր մտան ինքը և իր աշակերտները: 2 Յուդան էլ, որ նրան մատնելու էր, գիտէր այն տեղը, որովհետև Յիսուս ու իր աշակերտները շատ անգամ այնտեղ հաւաքուել էին: 3 Եւ Յուդան իր հետ վերցնելով գունդը և պահակներ՝ ուղարկուած քահանայապետներից ու փարիսեցիներից, այնտեղ եկաւ ջահերով, լապտերներով ու գէնքերով: 4 Իսկ Յիսուս իր վրայ եկող այս ամէնը տեսնելով՝ դուրս ելաւ ու նրանց ասաց. «Ո՞ւմ էք փնտռում»: 5 Նրան պատասխանեցին՝ Յիսուս Նազովրեցուն: Յիսուս նրանց ասաց՝ ես եմ: Նրանց հետ էր և Յուդան, որ մատնում էր նրան: 6 Երբ Յիսուս ասաց՝ ես եմ, յետ-յետ գնացին և գետին ընկան: 7 Ղարծեալ նրանց հարցրեց՝ ո՞ւմ էք փնտռում: Նրանք ասացին՝ Յիսուս Նազովրեցուն: 8 Յիսուս նրանց պատասխանեց. «Ձեզ ասացի, թէ՛ ես եմ. արդ, եթէ ինձ էք փնտռում, նրանց թո՛յլ տուէ՛ք գնալ»: 9 որպէսզի կատարուի խօսքը, որ ասել էր, թէ՛ նրանց, որոնց ինձ տուեցիր, նրանցից և ոչ մէկին չկորցրի: 10 Իսկ Սիմոն Պետրոսը, որովհետև սուր ունէր, քաշեց այն և զարկեց քահանայապետի ծառային ու նրա աջ ականջը կտրեց: Եւ այն ծառայի անունը Մաղքոս էր: 11 Յիսուս Պետրոսին ասաց. «Այդ սուրդ նորից իր պատեանի մէջ դիր. այն բաժակը, որ Հայրն է ինձ տուել, չպիտի՞ խմեմ»:

ՅԻՍՈՒՍ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏՆԵՐԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 26. 57 -58, Մարկ. 14. 53 - 54, Ղուկ. 22. 54)

12 Իսկ գունդը, հազարապետը և հրեաների պահակները բռնեցին Յիսուսին և կապեցին: 13 Եւ նախ նրան տարան Աննայի մօտ, որը Կայիափայի՝ այդ տարուայ քահանայապետի աներն էր: 14 Սա այն Կայիափան էր, որ հրեաներին խրատ տուեց, թէ ասելի լաւ է, որ ժողովրդի համար մէկ մարդ մեռնի:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՌԻՐԱՅՈՒՄՆԵՐԸ (Մատթ. 26. 69 -75, Մարկ. 14. 66 -72, Ղուկ. 22. 55 -62)

15 Եւ Յիսուսի յետևից գնում էին Սիմոն Պետրոսը և միւս աշակերտը: Եւ քանի որ այդ աշակերտը քահանայապետին ծանօթ էր, Յիսուսի հետ մտաւ քահանայապետի տան գաւիթը: 16 Իսկ Պետրոսը կանգնել էր դռան մօտ, դուրսը: Միւս աշակերտը, որ ծանօթ էր քահանայապետին, դուրս ելաւ, դռնապանին ասաց և Պետրոսին ներս մտցրեց: 17 Այն աղջիկը, որ դռնապանն էր, Պետրոսին ասաց. «Մի՞թէ դու էլ այդ մարդու աշակերտներից ես»: Եւ նա ասաց՝ ո՛չ, չեմ: 18 Այնտեղ կային ծառաներ և պահակներ, որոնք խարոյկ էին արել և տաքանում էին, քանի որ ցուրտ էր: Պետրոսն էլ նրանց հետ կանգնել էր ու տաքանում էր: 19 Իսկ քահանայապետը հարց տուեց Յիսուսին նրա աշակերտների և վարդապետութեան մասին: 20 Յիսուս նրան պատասխանեց. «Ես բացայայտ ասացի բոլորին. ես միշտ ուսուցանել եմ ժողովարանում և տաճարի մէջ, ուր հաւաքուում էին բոլոր հրեաները. և ծածուկ ոչինչ չեմ խօսել: 21 Ինձ ինչո՞ւ ես հարցուփորձ անում. հարցուփորձ արա նրանց, ովքեր լսել են, թէ ես նրանց հետ ինչ եմ խօսել. ահա՛, նրանք գիտեն, թէ ինչ եմ ասել»: 22 Երբ նա այս ասաց, այնտեղ կանգնած պահակներից մէկը մի ապտակ տուեց Յիսուսին ու ասաց. «Այդպէ՞ս ես պատասխան տալիս քահանայապետին»: 23 Եւ Յիսուս նրան ասաց. «Եթէ վատ խօսեցի, վկայիր վատի մասին, իսկ եթէ լաւ՝ ինձ ինչո՞ւ ես խփում»: 24 Եւ Աննան նրան կապած ուղարկեց Կայիափա քահանայապետի մօտ: 25 Եւ Սիմոն Պետրոսը այնտեղ կանգնած էր ու տաքանում էր. նրան ասացին. «Մի՞թէ դու էլ նրա աշակերտներից ես»: Նա ուրացաւ և ասաց՝ ո՛չ, չեմ: 26 Եւ քահանայապետի ծառաներից մէկը՝ նրա՛ ազգականը, որի ականջը Պետրոսը կտրել էր, ասաց. «Չէ՞ որ ես ինքս տեսայ քեզ նրա հետ պարտէզում»: 27 Պետրոսը դարձեալ ուրացաւ. և իսկոյն մի քաղաղ կանչեց:

ՅԻՍՈՒՄ ՊԻՂԱՏՈՍԻ ԱՌԱՋ (Մատթ. 27. 1 -2, 11 -31, Մարկ. 15. 1 -20, Ղուկ. 23. 1 -5, 13 -25)

28 Կայիափայի տնից Յիսուսին տարան կուսակալի ապարանքը: Այգաբաց էր: Բայց նրանք ապարանք չմտան, որպեսզի չպղծուեն և որպեսզի զատկական ընթրիքը կարողանան ուտել: 29 Ուստի Պիղատոսն ինքը դուրս ելաւ նրանց մօտ և ասաց. «Այս մարդու մասին ի՞նչ ամբաստանութիւն էք ներկայացնում»: 30 Նրան պատասխանեցին և ասացին. «Եթէ այս մարդը չարագործ չլինէր, ապա նրան քո ձեռքը չէինք մատնի»: 31 Պիղատոսը նրանց ասաց. «Դուք վերցրէ՛ք նրան և ձեր օրէնքի համաձայն նրան դատեցէ՛ք»: Հրեաները նրան ասացին. «Մեզ համար որևէ մէկին սպանել օրինաւոր չէ»: 32 (որպեսզի կատարուի Յիսուսի այն խօսքը, որ նա ասաց՝ նշելով, թէ ինչ մահով էր ինքը մեռնելու): 33 Պիղատոսը դարձեալ ապարանք մտաւ, կանչեց Յիսուսին և ասաց նրան. «Դո՞ւ ես հրեաների թագաւորը»: 34 Յիսուս պատասխանեց. «Դու քեզնի՞ց ես այդ ասում, թէ ուրիշներ իմ մասին քեզ ասացին»: 35 Պիղատոսը պատասխանեց. «Միթէ ես էլ հրեա՞յ եմ. քո ազգը և քահանայապետները մատնեցին քեզ իմ ձեռքը. դու ի՞նչ ես արել»: 36 Յիսուս պատասխանեց. «Իմ թագաւորութիւնը այս աշխարհից չէ. եթէ իմ թագաւորութիւնը այս աշխարհից լինէր, իմ հետևորդները կը մարտնչէին արդէն, որպեսզի հրեաների ձեռքը չմատնուեն. բայց, արդ, իմ թագաւորութիւնը այստեղից չէ»: 37 Պիղատոսը նրան ասաց. «Թէ որ այդպէս է, ուրեմն դու թագաւոր՞ ես»: Յիսուս նրան պատասխանեց. «Դու ես ասում, որ թագաւոր եմ, բայց ես դրա համար իսկ ծնուել եմ և դրա համար իսկ եկել եմ աշխարհ, որպեսզի ճշմարտութեան համար վկայեմ: Ամէն մարդ, որ ճշմարտութիւնից է, իմ ձայնը լսում է»: 38 Պիղատոսը նրան ասաց. «Ի՞նչ է ճշմարտութիւնը»: Երբ այս ասաց, դարձեալ դուրս ելաւ, հրեաների մօտ, ու ասաց նրանց. «Ես նրա մէջ ոչ մի յանցանք չեմ գտնում: 39 Բայց դուք սովորութիւն ունէ՛ք, որ զատկին ձեզ համար մի բանտարկեալ արձակեմ. արդ, ուզո՞ւմ էք, որ ձեզ համար արձակեմ հրեաների թագաւորին»: 40 Բոլորը աղաղակեցին և ասացին՝ ո՛չ դրան, այլ՝ Բարաբբային: Եւ այն Բարաբբան աւագակ էր:

ԱԻԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԻ 19

19 Այն ժամանակ Պիղատոսը հրամայեց Յիսուսին վերցնել և նրան գանակոծել: 2 Իսկ զինուորները փշէ պսակ շինելով՝ դրեցին նրա գլխին ու նրան ծիրանի զգեստ հագցրին: 3 Եւ գալիս էին նրա մօտ ու ասում՝ ողջոյն, հրեաների՛ արքայ: Եւ նրան ապտակում էին: 4 Պիղատոսը դարձեալ դուրս ելաւ ու ասաց նրանց. «Ահա նրան դուրս, ձեզ մօտ եմ բերում, որպեսզի իմանաք, թէ ես նրա մէջ որևէ յանցանք չեմ գտնում»: 5 Յիսուս դուրս ելաւ. և փշէ պսակ ունէր և ծիրանի զգեստ: Եւ նրանց ասաց. «Ահա ձեր մարդը՝ ձեզ»: 6 Երբ քահանայապետներն ու պահակները նրան տեսան, աղաղակ բարձրացրին և ասացին. «Խա՛չը հանիր, խա՛չը հանիր դրան»: Պիղատոսը նրանց ասաց. «Դո՞ւք առէ՛ք նրան ձեր մէջ և ինքներդ խաչը հանեցէ՛ք, քանի որ ես դրա մէջ որևէ յանցանք չեմ գտնում»: 7 Հրեաները նրան պատասխանեցին. «Մենք օրէնք ունենք, և ըստ մեր օրէնքի պէտք է նա մեռնի, որովհետև իրեն Աստծու Որդի դարձրեց»: 8 Երբ Պիղատոսը այս խօսքերը լսեց, աւելի ևս վախեցաւ: 9 Դարձեալ, մի անգամ ևս մտաւ ապարանքը և Յիսուսին ասաց՝ որտեղի՞ց ես դու: Եւ Յիսուս նրան պատասխան չտուեց: 10 Պիղատոսը նրան ասաց. «Ինձ հետ չե՞ս խօսում, չգիտե՞ս, որ իշխանութիւն ունեմ քեզ խաչը հանելու. և իշխանութիւն ունեմ քեզ ազատ արձակելու»: 11 Յիսուս պատասխանեց. «Դու իմ վրայ ոչ մի իշխանութիւն էլ չէիր ունենայ, եթէ քեզ ի վերուստ տրուած չլինէր. դրա համար էլ, ով ինձ քո ձեռքը մատնեց, նրա մեղքը աւելի մեծ է»:

12 Սրանից յետոյ Պիղատոսը ուզում էր նրան ազատ արձակել: Իսկ հրեաները աղաղակում էին ու ասում. «Եթէ դրան արձակես, կայսրին բարեկամ չես: Ամենայն ոք, որ ինքն իրեն թագաւոր է կոչում, հակառակ է կայսեր»։ 13 Իսկ երբ Պիղատոսը այս խօսքերը լսեց, Յիսուսին դուրս բերեց, նստեց բեմի վրայ, այն տեղը, որ Քարայտակ էր կոչում, իսկ եբրայերէն՝ Կապպաթա: 14 Ջատկի նախօրէն էր, և կէսօրուայ մօտ էր: Եւ նա հրեաներին ասաց. «Ահա ձեր թագաւորը՝ ձեզ»։ 15 Իսկ նրանք աղաղակում էին. «Վերացրո՛ւ մեր միջից, վերացրո՛ւ մեր միջից և խա՛չը հանի՛ր նրան»։ Պիղատոսը նրանց ասաց. «Ես ձեր թագաւորին խա՛չը հանեմ»։ Քահանայապետները պատասխանեցին. «Չունենք մենք այլ թագաւոր, բացի կայսրից»։ 16 Այն ժամանակ Յիսուսին յանձնեց նրանց ձեռքը, որպէսզի խաչը հանուի:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԽԱՉԵԼՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 27. 32 -4 4, Մարկ. 15. 21 -32, Ղուկ. 23. 26 -43)

17 Եւ նրանք առան Յիսուսին և տարան: Եւ խաչափայտը նա ինքն էր վերցրել և բարձրացնում էր այն տեղը, որի անունն էր Գազաթ, իսկ եբրայերէն կոչում էր Գողգոթա, 18 որտեղ և խաչը հանեցին նրան ու նրա հետ երկու ուրիշների՝ այս և այն կողմից, իսկ մէջտեղում՝ Յիսուսին: 19 Պիղատոսը մի տախտակ էլ գրեց և դրեց խաչի վրայ. և գրուած էր. «Յիսուս Նազովրեցի՝ հրեաների թագաւոր»։ 20 Այդ տախտակը հրեաներից շատերը կարդացին, որովհետև այն տեղը, ուր Յիսուս խաչուեց, քաղաքին մօտ էր (և գրուած էր եբրայերէն, լատիներէն և յունարէն): 21 Հրեաների քահանայապետները Պիղատոսին ասացին. «Մի՛ գրիր՝ հրեաների թագաւոր, այլ՝ ինչ նա ասաց՝ թագաւոր եմ հրեաների»։ 22 Պիղատոսը պատասխանեց. «Ինչ գրեցի, գրեցի»:

23 Իսկ զինուորները, երբ Յիսուսին խաչը հանեցին, վերցրին նրա զգեստները և չորս մաս արեցին. իւրաքանչիւր զինուորի՝ մէկ մաս: Իսկ քանի որ պատմուճանը առանց կարի էր, վերևից ներքև ամբողջովին հիւսած շուրջանակի, 24 ուստի միմեանց ասացին. «Այդ չպատռտենք, այլ դրա վրայ վիճակ գցենք, ում որ ելնի», որպէսզի կատարուի գրուածը, որ ասում է. «Իմ զգեստները բաժանեցին իրար մէջ և իմ պատմուճանի վրայ վիճակ գցեցին»։ Ջինուորներն այս բանն արեցին:

25 Իսկ Յիսուսի խաչի մօտ կանգնած էին նրա մայրը և նրա մօրաքոյրը՝ Կղէոպասի կին Մարիամը և Մարիամ Մագդաղենացին: 26 Երբ Յիսուս տեսաւ մօրը և այն աշակերտին, որ մօտ էր կանգնած, որին նա սիրում էր, մօրն ասաց. «Ո՛վ կին, ահա՛ քո որդին»։ 27 Ապա աշակերտին ասաց. «Ահա՛ քո մայրը»։ Եւ այդ պահից աշակերտը նրան իր մօտ առաւ:

28 Այնուհետև Յիսուս, գիտենալով, թէ ահա ամէն ինչ կատարուած է, որպէսզի կատարուի գրուածը, ասաց՝ ծարաւ եմ: 29 Եւ այնտեղ քացախով լի մի աման կար. զինուորները լեղախառն քացախով մի սպունգ թրջեցին և այն դրին եղէգի ծայրին ու մօտեցրին նրա բերանին: 30 Երբ Յիսուս լեղախառն քացախը բերանն առաւ, ասաց. «Ամէն ինչ կատարուած է»։ Եւ գլուխը կախելով՝ հոգին աւանդեց:

ԳԵՂԱՐԴԻ ՀԱՐՈՒԱԾԸ

31 Իսկ քանի որ ուրբաթ էր, որպէսզի մարմինները չմնան խաչի վրայ մինչև շաբաթ օրը, - որովհետև այն շաբաթը տօնական մեծ օր էր, - հրեայ առաջնորդները Պիղատոսին աղաչեցին, որ կոտրեն նրանց սրունքները և վերցնեն նրանց: 32 Ջինուորները եկան և առաջինի սրունքները կոտրեցին, նոյնպէս և միւսինը, որ նրա հետ խաչ էր հանուել: 33 Բայց երբ եկան Յիսուսի մօտ և տեսան, որ նա արդէն մեռած էր, նրա սրունքները չկոտրեցին, 34 այլ զինուորներից մէկը տէգով խոցեց նրա կողը, և իսկոյն արիւն և ջուր ելաւ: 35 Եւ ով այս բանը տեսաւ, վկայեց. և նրա վկայութիւնը ճշմարիտ է, և նա գիտէ, որ

Հշմարիտ է ասում, որպէսզի դուք էլ հաւատաք: 36 Այս պատահեց, որպէսզի կատարուի գրուածը, թէ՛ նրա ոսկորը չպիտի փշրուի: 37 Եւ դարձեալ միւս գրուածն ասում է. «Պիտի նայեն նրան, ում խոցեցին»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ԹԱՂՈՒՄԸ (Մատթ. 27. 57 -61, Մարկ. 15. 42 -47, Ղուկ. 23. 50-56)

38 Այնուհետև Յովսէփը, որ արիմաթիացի էր և Յիսուսի թաքուն աշակերտն էր հրեաների վախի պատճառով, Պիղատոսին աղաչեց, որ Յիսուսի մարմինը վերցնի: Եւ Պիղատոսը հրաման տուեց. ուստի Յովսէփն ու Նիկողեմոսը եկան և նրան վերցրին: 39 Նիկողեմոսը, որ առաջին անգամ գիշերով Յիսուսի մօտ էր եկել, բերեց մօտ հարիւր լիտր գմուռ՝ հալուէի հետ խառնուած: 40 Վերցրին Յիսուսի մարմինը և պատեցին կտաւներով՝ խնկերով հանդերձ, ինչպէս որ հրեաների սովորութիւնն էր՝ պատել: 41 Եւ այն տեղում, ուր նա խաչուեց, պարտէզ կար. և այդ պարտէզում մի նոր գերեզման, որի մէջ երբեք որևէ մէկը չէր դրուած: 42 Եւ քանի որ գերեզմանը մօտ էր, հրեաների ուրբաթի պատճառով, այնտեղ դրեցին Յիսուսի մարմինը:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 20

ԹԱՓՈՒՐ ԳԵՐԵԶՄԱՆԸ ԵՒ ՅԻՍՈՒՍԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ (Մատթ. 28. 1 -8, Մարկ. 16. 1 -8, Ղուկ. 24. 1 -12)

20 Եւ կիրակի օրը Մարիամ Մագդաղենացին առաւօտեան արշալոյսին գերեզման է գալիս և տեսնում է, որ քարը գերեզմանի դռնից վերցուած է: 2 Ապա վազում է և գալիս Սիմոն Պետրոսի և այն միւս աշակերտի մօտ, որին Յիսուս սիրում էր, ու նրանց ասում է. «Տիրոջը վերցրել են գերեզմանից, և չգիտենք, թէ ո՛ւր են դրել նրան»: 3 Պետրոսը և միւս աշակերտը ելան և գերեզման էին գալիս: 4 Երկուսով միասին վազում էին, բայց միւս աշակերտը առաջ անցաւ Պետրոսից և աւելի շուտ վազեց ու առաջինը գերեզման եկաւ: 5 Եւ կռանալով՝ տեսաւ, որ կտաւները այնտեղ էին, բայց ներս չմտաւ: 6 Եկաւ նաև Սիմոն Պետրոսը, որ նրա յետևից էր գալիս. մտաւ գերեզմանը և տեսաւ, որ կտաւները այնտեղ էին, 7 և վարշամակը, որ նրա գլխին էր, միւս կտաւների հետ չէր, այլ առանձին ծալուած՝ մի կողմ էր: 8 Այն ժամանակ մտաւ և միւս աշակերտը, որ աւելի առաջ էր եկել գերեզման. տեսաւ ու հաւատաց: 9 քանի որ դէռ չէին հասկացել գրուածքը, թէ՛ մեռելներից պէտք է յարութիւն առնի: 10 Աշակերտները, վերադառնալով, գնացին իրենց տեղերը:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՐԵՒՈՒՄ Է ՄԱՐԻԱՄ ՄԱԳԴԱՂԵՆԱՑՈՒՆ (Մատթ. 28. 9 -10, Մարկ. 16. 9 -11)

11 Բայց Մարիամը կանգնած էր գերեզմանի դուրսը ու լաց էր լինում. և մինչ դէռ լաց էր լինում, կռացաւ դէպի գերեզմանը 12 և տեսաւ երկու հրեշտակներ՝ սպիտակների մէջ, որոնք նստել էին՝ մէկը՝ սնարին, և միւսը՝ ոտքերի մօտ, այնտեղ, ուր Յիսուսի մարմինն էր եղել: 13 Եւ նրան ասացին. «Ո՛վ կին, ինչո՞ւ ես լալիս»: Նա նրանց ասաց. «Որովհետև իմ Տիրոջը գերեզմանից վերցրել են, և չգիտեմ նրան ուր են դրել»: 14 Երբ այս ասաց, դէպի յետևի կողմը դարձաւ և տեսաւ Յիսուսին, որ կանգնած էր. բայց չէր իմանում, թէ Յիսուսն է: 15 Յիսուս նրան ասաց. «Ո՛վ կին, ինչո՞ւ ես լալիս, ո՞ւմ ես փնտռում»: Նրան այնպէս թուաց, թէ պարտիզպանն է. և ասաց նրան. «Տէ՛ր, եթէ դու ես նրան վերցրել, ասա՛ ինձ՝ ուր ես դրել նրան, որպէսզի ես նրան վերցնեմ»: 16 Յիսուս նրան ասաց՝ Մարիամ: Եւ նա դարձաւ ու եբրայերէն նրան ասաց՝ Ռաբբունի՛ (որ թարգմանուում է՝ վարդապետ): 17 Յիսուս նրան ասաց. «Ինձ մի՛ մօտեցիր, քանի որ դէռ Հօրս մօտ չեմ բարձրացել. ուրեմն գնա՛ դու իմ եղբայրների մօտ ու նրանց ասա՛, որ ես բարձրանում եմ դէպի իմ Հայրը և ձեր Հայրը, դէպի իմ Աստուածը և ձեր Աստուածը»: 18 Մարիամ Մագդաղենացին եկաւ ու

աշակերտներին պատմեց, թէ ինքը Տիրոջը տեսել է, և նա իրեն այս բաներն է ասել:

ՅԻՍՈՒՄ ԵՐԵՒՈՒՄ Է ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻՆ (Մատթ. 28. 16 -20, Մարկ. 16. 14 - 18, Ղուկ. 24. 36 -49)

19 Նոյն կիրակի օրուայ երեկոյեան աշակերտները հաւաքուած էին մի տան մէջ, որի դռները փակուած էին հրեաների վախի պատճառով: Յիսուս եկաւ, կանգնեց նրանց մէջտեղն ու նրանց ասաց. «Խաղաղութիւն ձեզ»: 20 Այս ասելով՝ նրանց ցոյց տուեց իր ձեռքերը և կողը. և աշակերտներն ուրախացան, երբ տեսան Տիրոջը: 21 Նա դարձեալ նրանց ասաց. «Խաղաղութիւն ձեզ. ինչպէս իմ Հայրն ինձ ուղարկեց, ես էլ ուղարկուիմ եմ ձեզ»: 22 Երբ այս ասաց, նրանց վրայ փչեց և ասաց. «Առէ՛ք Սուրբ Հոգին: 23 Եթէ մէկի մեղքերը ներէք, նրանց ներուած կը լինի. եթէ մէկի մեղքերը չներէք, ներուած չի լինի»:

ԱՆՀԱԲԱՏ ԹՈՎՄԱՍԸ

24 Իսկ Թովմասը՝ Տասներկուսից մէկը՝ Երկուորեակ կոչուածը, նրանց հետ չէր, երբ Յիսուս եկաւ: 25 Միւս աշակերտները նրան ասացին, թէ՛ Տիրոջը տեսանք: Եւ նա նրանց ասաց. «Եթէ չտեսնեմ նրա ձեռքերի վրայ մեխերի նշանը և իմ մատները մեխերի տեղերը չդնեմ ու իմ ձեռքը նրա կողի մէջ չխրեմ, չեմ հաւատայ»:

26 Ութ օր յետոյ աշակերտները դարձեալ ներսում էին. և Թովմասը՝ նրանց հետ: Յիսուս եկաւ փակ դռներով, կանգնեց մէջտեղ ու ասաց՝ խաղաղութիւն ձեզ: 27 Ապա Թովմասին ասաց. «Բեր քո մատները և դի՛ր այստեղ ու տես իմ ձեռքերը. և բեր քո ձեռքը ու մտցրո՛ւ իմ կողի մէջ. անհաւատ մի՛ եղիր, այլ՝ հաւատացեալ»: 28 Թովմասը պատասխան տուեց ու նրան ասաց՝ Տէ՛ր իմ և Աստուած իմ: 29 Յիսուս նրան ասաց. «Որովհետև դու ինձ տեսար, հաւատացիր. երանի՛ նրանց, որոնք չեն տեսել և սակայն կը հաւատան»:

ՍՈՅՆ ԱԲԵՏԱՐԱՆԻ ԳՐՈՒԹԵԱՆ ՆՊԱՏԱԿԸ

30 Իր աշակերտների առաջ Յիսուս բազում այլ նշաններ էլ արեց, որոնք այս գրքում գրուած չեն: 31 Այլ այսքանը գրուեց, որ դուք հաւատաք, թէ Յիսուս Քրիստոսն է՝ Աստծու Որդին. նաև՝ որպէսզի հաւատաք ու նրա անունով յաւիտենական կեանքն ընդունէք:

ԱԲԵՏԱՐԱՆ ԸՍՏ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍԻ 21

ՅԻՍՈՒՄ ԵՐԵՒՈՒՄ Է ԻՐ ԱՇԱԿԵՐՏՆԵՐԻՆ ԳԱԼԻԼԻԱՅՈՒՄ

21 Սրանից յետոյ Յիսուս դարձեալ իրեն յայտնեց իր աշակերտներին Տիբերիայի ծովեզերքի մօտ. և յայտնեց այսպէս. 2 միասին էին Սիմոն Պետրոսը, Թովմասը՝ Երկուորեակ կոչուածը, Նաթանայէլը, որ Գալիլիայի Կանա քաղաքից էր, Ջեբեդէոսի որդիները և աշակերտներից ուրիշ երկու հոգի: 3 Սիմոն Պետրոսը նրանց ասաց. «Գնում եմ ծուկ որսալու»: Նրան ասացին. «Մենք էլ ենք գալիս քեզ հետ»: Գնացին և նաւակը մտան. և այդ գիշեր ոչինչ չբռնեցին: 4 Երբ առաւօտ եղաւ, Յիսուս կանգնած էր ծովի եզերքին. բայց աշակերտները չիմացան, որ Յիսուսն է: 5 Յիսուս նրանց ասաց. «Տղաներ, ուտելու բան չունէ՞ք»: Նրան պատասխանեցին՝ ո՛չ: 6 Նրանց ասաց. «Ուռկանը զցցէ՛ք նաւակի աջ կողմը և կը գտնէք»: Գցեցին. և ձկների բազմութիւնից չէին կարողանում այն դուրս քաշել: 7 Այն աշակերտը, որին Յիսուս սիրում էր, Պետրոսին ասաց՝ Տէ՛րն է: Երբ Սիմոն Պետրոսը լսեց, թէ Տէ՛րն է, հագուստը վրան զցցեց, քանի որ մերկ էր, և իրեն նետեց ծովի մէջ: 8 Միւս աշակերտներն էլ նաւակով եկան. և քանի որ ցամաքից հեռու չէին, այլ երկու հարիւր կանգունի

չափ միայն, քաշում էին ուռկանը ձկներով հանդերձ: 9 Երբ ցամաք ելան, տեսան վառուած ածուխի մի կրակատեղ՝ մի ձուկ նրա վրայ և հաց: 10 Յիսուս նրանց ասաց. «Բերէ՛ք այն ձկներից, որ դուք հիմա որսացիք»: 11 Սիմոն Պետրոսը նաւակ մտաւ և ցամաք քաշեց ուռկանը, որ լիքն էր հարիւր յիսուներեք մեծ-մեծ ձկներով:

Թէև այնչափ բան կար, բայց ուռկանը չպատռուեց: 12 Յիսուս նրանց ասաց՝ եկէ՛ք ճաշեցէ՛ք: Եւ աշակերտներից ոչ ոք չէր համարձակուում հարցնել, թէ՛ դու ո՞վ ես, որովհետև գիտէին, որ Տէրն է: 13 Եկաւ Յիսուս, առաւ հացը և տուեց նրանց. նոյնպէս և ձուկը: 14 Այս երրորդ անգամն էր, որ Յիսուս երևաց իր աշակերտներին՝ մեռելներից յարութիւն առնելուց յետոյ:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ՊԵՏՐՈՍԸ

15 Եւ երբ ճաշեցին, Յիսուս Սիմոն Պետրոսին ասաց. «Սիմոն, որդի՛ Յովնանի, սիրո՞ւմ ես ինձ աւելի, քան դրանք»: Սա ասաց նրան. «Այո՛, Տէ՛ր, և դու գիտես, որ սիրում եմ քեզ»: Նրան ասաց՝ արածացրո՛ւ իմ գառներին: 16 Ղարձեալ ասաց նրան. «Սիմոն, որդի՛ Յովնանի, սիրո՞ւմ ես ինձ»: Նա ասաց նրան. «Այո՛, Տէ՛ր, և դու գիտես, որ սիրում եմ քեզ»: Նրան ասաց՝ արածացրո՛ւ իմ ոչխարներին: 17 Երրորդ անգամ նրան ասաց. «Սիմոն, որդի՛ Յովնանի, սիրո՞ւմ ես ինձ»: Պետրոսը տխրեց, որ երրորդ անգամ իրեն ասաց, թէ՛ սիրո՞ւմ ես ինձ: Ու նրան պատասխանեց. «Տէ՛ր, դու ամէն ինչ գիտես. դու ինքդ ճանաչում ես բոլորին և գիտես, թէ սիրում եմ քեզ»: Յիսուս նրան ասաց. «Արածացրո՛ւ իմ ոչխարներին: 18 Ճշմարիտ, ճշմարիտ եմ ասում քեզ, որ մինչ դու երիտասարդ էիր, ինքդ էիր գօտիդ կապում և գնում էիր՝ ուր և կամենում էիր. սակայն երբ ծերանաս, ձեռքերդ վեր կը բարձրացնես, և ուրիշները քեզ գօտի կը կապեն ու կը տանեն՝ ուր չես կամենայ»: 19 Այս ասաց, նշելով, թէ ինչ մահով նա պիտի փառաւորի Աստծուն: Եւ երբ այս ասաց, աւելացրեց՝ արի՛ իմ յետևից:

ՅԻՍՈՒՍ ԵՒ ՍԻՐԵԼԻ ԱՇՎԿԵՐՏԸ

20 Պետրոսը դարձաւ և տեսաւ, որ այն աշակերտը, ում Յիսուս սիրում էր, գալիս է յետևից. նա, որ ընկել էր նրա կրծքովն ու ասել. «Տէ՛ր, ո՞վ է, որ մատնելու է քեզ»: 21 Պետրոսը, նրան տեսնելով, ասաց Յիսուսին. «Տէ՛ր, իսկ սա ի՞նչ կը լինի»: 22 Յիսուս նրան ասաց. «Եթէ ես կամենում եմ, որ դա ապրի, մինչև որ ես գամ, այդ քեզ ի՞նչ հոգ, դու արի՛ իմ յետևից»: 23 Եւ այս խօսքը տարածուեց եղբայրների մէջ. և կարծեցին, թէ այն աշակերտը չպիտի մեռնի: Բայց Յիսուս նրան չասաց, թէ չպիտի մեռնի, այլ թէ՛ ես կամենում եմ, որ դա ապրի, մինչև որ ես գամ: 24 Այս աշակերտն է, որ վկայում է այս բաների մասին, որ և գրեց իսկ դրանք. և գիտենք, որ նրա վկայութիւնը ճշմարիտ է: 25 Բայց ուրիշ շատ բաներ էլ կան, որ Յիսուս արեց, որոնք, եթէ մէկը մէկ առ մէկ գրած լինէր, կարծում եմ, թէ աշխարհն իսկ բաւական չէր լինի պարփակելու այդ գրքերը, եթէ դրանք գրուած լինէին:

ԳՈՐԾՔ ԱՌԱՔԵԼՈՑ ԴՈՒԿԱՍ ԱԲԵՏԱՐԱՆԶԻ

ՆԱԽԱԲԱՆ

1 Առաջին պատմությունը գրի առայ, ո՛վ թէոփիլէ, այն բոլոր բաների մասին, ինչ Յիսուս սկսեց անել և ուսուցանել սկզբից 2 մինչև այն օրը, երբ Սուրբ Հոգու միջոցով պատուէր տուեց առաքելներին, որոնց ինքն ընտրել էր, և երկինք վերացաւ: 3 Նա իր չարչարանքներից յետոյ իրեն կենդանի ներկայացրեց նրանց առաջ շատ ապացոյցներով՝ քառասուն օրերի ընթացքում երևալով նրանց և խօսելով Աստծու արքայութեան մասին: 4 Եւ մի օր նրանց հետ հաց ուտելիս պատուէր տուեց նրանց, որ Երուսաղէմից չմեկնեն, այլ սպասեն Հօր խոստումին, «որը, և ասաց, և լսեցիք ինձնից. 5 որովհետև Յովհաննէսը մկրտեց ջրով, բայց դուք այս օրերից ոչ շատ յետոյ պիտի մկրտուէք Սուրբ Հոգով»:

ՅԻՍՈՒՍԻ ՀԱՄԱՐՁՈՒՄԸ

6 Նրանք, մօտենալով, հարցրին նրան և ասացին. «Տէ՛ր, այս ժամանակո՞ւմ է, որ վերահաստատելու ես Իսրայէլի թագաւորութիւնը»: 7 Յիսուս նրանց ասաց. «Ձեզ տրուած է իմանալ այն ժամերը և ժամանակները, որ Հայրը հաստատեց իր իշխանութեան մէջ. 8 այլ, երբ Սուրբ Հոգին իջնի ձեր վրայ, զօրութիւն պիտի առնէք և ինձ վկաներ պիտի լինէք Երուսաղէմում, ամբողջ Հրէաստանում ու Սամարիայում և մինչև երկրի ծայրերը»:

9 Եւ երբ այս խօսքերն ասաց, մինչև նրանք դեռ նայում էին, երկինք վերացաւ, և ամպը նրան ծածկեց նրանց աչքերից: 10 Եւ մինչև իրենց աչքերը յառած նայում էին նրա երկինք գնալուն, ահա նրանց երևացին սպիտակ զգեստների մէջ երկու մարդիկ, որոնք և ասացին. 11 «Ո՛վ գալիլիացիներ, ինչո՞ւ կանգնած նայում էք երկնքին. այս Յիսուսը, որ ձեր միջից երկինք վերացաւ, պիտի գայ նոյն ձևով, ինչպէս տեսաք նրա երկինք գնալը»:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻ ԽՈՒՄԸ

12 Ապա Երուսաղէմ վերադարձան Չիթենեաց կոչուող լեռից, որ Երուսաղէմին մօտ է շաբաթ օրն անցնելիք մի ճանապարհի չափ: 13 Եւ երբ քաղաք մտան, բարձրացան վերնատունը, որտեղ և բնակուում էին Պետրոսն ու Յակոբոսը, Յովհաննէսն ու Անդրէասը, Փիլիպպոսն ու Թովմասը, Բարթողոմէոսն ու Մատթէոսը, Ալփիտսի որդի Յակոբոսն ու Նախանձայոյձ Շմաւոնը և Յակոբոսի որդի Յուդան: 14 Սրանք բոլորը, միասիրտ, յարատևօրէն աղօթքի մէջ էին կանանց և Յիսուսի մօր՝ Մարիամի ու նրա եղբայրների հետ:

ՄԱՏԱԹԻԱՅԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

15 Եւ այն օրերին Պետրոսը վեր կացաւ եղբայրների մէջ (և այնտեղ հարիւր քսան հոգու չափ հաւատացեալների բազմութիւն կար) և ասաց. 16 «Ո՛վ եղբայրներ, պէտք է, որ կատարուէր գրուածը, ինչ որ նախօրօք Սուրբ Հոգին ասել էր Դաւթի բերանով Յուդայի մասին, որ Յիսուսին բռնողներին առաջնորդ եղաւ. 17 որովհետև նա մեզ հետ մեր խմբի մէջ էր. և նրան էլ վիճակուած էր այս սպասաւորութիւնը: 18 Սա իր անիրաւութեան վարձով մի ազարակ գնեց և ուռչելով մէջտեղից պատռուեց, ու նրա ամբողջ փորը դուրս թափուեց: 19 Եւ այս բանը յայտնի եղաւ բոլոր նրանց, որոնք Երուսաղէմում են բնակուում, այնպէս որ մինչև իսկ այն ազարակը կոչուեց իրենց բարբառով Ակեղդամա, այսինքն՝ Արեան ազարակ. 20 որովհետև սաղմոսների գրքում գրուած է. «Թող նրա տունը

աւերակ լինի, և չգտնուի մէկը, որ նրա մէջ բնակուի»։ և՛ «Նրա պաշտօնը թող ուրիշն առնի»։ 21 Արդ, մէկն այս մարդկանցից, որոնք մեզ ուղեկցում էին այն ամբողջ ժամանակ, երբ Յիսուս երկրի վրայ մեզ հետ էր, և 22 սկսած Յովհաննէսի մկրտութիւնից մինչև այն օրը, երբ մեր միջից երկինք վերացաւ, և այժմ է, որ նա մեզ հետ վկայ լինի նրա յարութեանը»։ 23 Եւ ներկայացրին երկուսին՝ Յովսէփին, որին Բարսաբա էին կոչում, և որ վերանուանուեց Յուստոս, ու Մատաթիային։ 24 Եւ աղօթք անելով՝ ասացին. «Տէ՛ր, դու որ գիտես բոլորի սրտերը, ցոյց տուր այս երկուսից մէկին, որին ընտրեցիր, 25 որպէսզի առնի վիճակն այն պաշտօնի և առաքելութեան, որից Յուդան ընկաւ իր տեղը գնալու համար»։ 26 Եւ նրանց համար վիճակ գցեցին. վիճակը ելաւ Մատաթիային, և սա դասուեց տասնմէկ առաքեալների հետ։

ԳՈՐԾՔ 2

ՀՈԳԵԳԱԼՈՒՄՏ

2 Երբ Պենտեկոստէի օրերը լրացան, բոլորը միասիրտ, միատեղ էին։ 2 Եւ յանկարծակի երկնքից հնչեց մի ձայն՝ սաստիկ հողմից եկած ձայնի նման. և լցրեց ամբողջ այն տունը, ուր նստած էին։ 3 Եւ նրանց երևացին բաժանուած լեզուներ, նման բոցեղէն լեզուների, որոնք և նստեցին նրանցից իւրաքանչիւրի վրայ։ 4 Եւ բոլորը լցուեցին Սուրբ Հոգով ու սկսեցին խօսել ուրիշ լեզուներով, ինչպէս որ Սուրբ Հոգին նրանց խօսել էր տալիս։ 5 Եւ կային Երուսաղէմում բնակուող հրեաներ, երկիւղած մարդիկ, եկած երկնքի տակ ապրող բոլոր ազգերից։ 6 Եւ երբ այս ձայնը լսուեց, բազմութիւնը հաւաքուեց ու խռնուեց, որովհետև լսում էին, որ նրանք խօսում էին իրենցից իւրաքանչիւրի լեզուով։ 7 Ամէնքը հիանում էին և զարմանում. ու միմեանց ասում էին. «Չէ՞ որ սրանք բոլորը, որ խօսում են, գալիլիացիներ են. 8 բայց ինչպէ՞ս է, որ մենք նրանց լսում ենք մեր իւրաքանչիւրի բարբառով, որ ծնուած օրից խօսում ենք։ 9 Մենք՝ պարթևներ, մարեր և իլամացիներ, և նրանք, որ բնակուում են Սիջազետքում, Հրէաստանում և Գամիրքում, Պոնտոսում և Ասիայում, 10 Փռիւզիայում և Պամփիլիայում, Եգիպտոսում և Կիւրենիայի հարևան Լիբէայի շրջաններում, և Հռոմից եկածներ՝ 11 թէ՛ հրեաներ և թէ՛ հրէութեան դարձածներ, կրետացիներ ու արաբներ, և լսում ենք, որ նրանք խօսում են մեր լեզուներով Աստծու մեծագործութիւնների մասին»։ 12 Բոլորը զարմանում էին և միմեանց ասում. «Ի՞նչ կարող է լինել սա»։ 13 Իսկ ուրիշներ, ծաղրելով, ասում էին. «Նոր զինուց հարբած են»։

ՊԵՏՐՈՍԻ ՃԱՌԸ ՀՈԳԵԳԱԼՍԵԱՆ ՕՐԸ

14 Պետրոսը, Տասնմէկի հետ վեր կենալով, բարձրացրեց իր ձայնը և ասաց. «Ո՛վ հրէաստանցիներ և դուք ամէնքդ, որ Երուսաղէմում էք բնակուում, այս ձեզ յայտնի թող լինի, և իմ խօսքերին ականջ դրէք. 15 սրանք հարբած չեն, ինչպէս դուք էք կարծում, քանի որ դեռ առաւօտեան ժամը ինն է. 16 այլ՝ այս այն է, որ ասուեց Յովէլ մարգարէի բերանով.

17 "Եւ պիտի լինի սրանից յետոյ, վերջին օրերին, և ասում է Աստուած, և որ իմ Հոգուց պիտի թափեմ ամէն մարդու վրայ, և ձեր որդիներն ու ձեր դուստրերը պիտի մարգարէանան. ձեր երիտասարդները տեսիլներ և ձեր ծերերը երազներ պիտի տեսնեն։ 18 և իմ ծառաների ու իմ աղախիներէի վրայ այն օրերին իմ Հոգուց պիտի թափեմ, և նրանք պիտի մարգարէանան։

19 Եւ վերը, երկնքում զարմանալի գործեր պիտի ցոյց տամ, իսկ ներքևում, երկրի վրայ՝ նշաններ. արիւն և հուր և ծխի մրրիկ. 20 արեգակը խաւար պիտի դառնայ, և լուսինը՝ կարմիր, ինչպէս արիւն, քանի դեռ չի եկել Տիրոջ մեծ ու երևելի օրը։

21 Եւ պիտի լինի այնպէս, որ ամէն ոք, որ Տիրոջ անունը կանչի, պիտի փրկուի"։

22 Ո՛վ իսրայելացիներ, լսեցէ՛ք այս խօսքերը. Յիսուս Նազովրեցուն՝ այն մարդուն, որին Աստուած ձեզ ներկայացրեց զօրութեամբ, նշաններով ու զարմանալի գործերով, որ Աստուած նրա միջոցով արեց ձեր մէջ, ինչպէս դուք իսկ գիտէք այդ, 23 Աստծու սահմանած խորհրդով և կանխագիտութեամբ անօրէնների ձեռքը մատնելով՝ խաչափայտի վրայ գամեցիք և սպանեցիք. 24 նրան Աստուած յարութիւն տուեց՝ քանդելով մահուան կապանքները, քանի որ կարելի չէր, որ մահը իշխէր նրան: 25 Ինքը Ղաւիթը Յիսուսի մասին ասում է. "Նախապէս Տիրոջը ամէն ժամ տեսնում էի իմ առաջ, որովհետև նա իմ աջում է, որպէսզի չսասանուեմ. 26 դրա համար իմ սիրտը ուրախ եղաւ, և իմ լեզուն ցնծաց, և իմ մարմինն էլ պիտի ապրի յոյսով, 27 որովհետև իմ անձը գերեզմանում չես թողնելու և ոչ էլ թոյլ ես տալու, որ քո սրբի մարմինը ապականուի. 28 ինձ ցոյց տուիր կեանքի ճանապարհները, քաղցրօրէն լցրեցիք ինձ քո ներկայութեան ուրախութեամբ":

29 Ո՛վ եղբայրներ, պէտք է վստահութեամբ ասել Ղաւիթ նահապետի մասին, որ եւ մեռաւ, եւ թաղուեց, ու նրա գերեզմանը կայ մեր մէջ մինչև այսօր. 30 բայց որովհետև նա մարգարէ էր և գիտէր, որ Աստուած նրան երդուելով խոստացաւ նրա որովայնի պտղից մէկին նստեցնել իր գահի վրայ, 31 ուստի կանխօրօք գիտենալով խօսեց Քրիստոսի յարութեան մասին, թէ՛ "Նրա անձը գերեզմանում չթողնուեց, և ոչ էլ նրա մարմինը ապականութիւն տեսաւ":

32 Այս Յիսուսին է, որ Աստուած յարութիւն տուեց, որին մենք ամէնքս վկայ ենք. 33 Աստծու աջ ձեռքով բարձրանալով, Սուրբ Հոգու խոստումը ընդունելով Հօրից՝ սփռեց այս, որ դուք այժմ տեսնում էք ու լսում. 34 որովհետև Ղաւիթը, որ երկինք չէր ելել, ինքն իսկ ասում է. "Տէրն ասաց իմ Տիրոջը՝ նստի՛ր իմ աջ կողմը, 35 մինչև որ քո թշնամիներին ոտքերիդ տակ իբրև պատուանդան դնեմ":

36 Արդ, Իսրայէլի ամբողջ տունը վստահօրէն թող իմանայ, որ Աստուած նրան եւ Տէր, եւ Օծեալ արեց, այն Յիսուսին, որին դուք խաչեցիք»:

ԱՌԱՋԻՆ ՆՈՐԱԴԱՐՁՆԵՐԸ

37 Այս լսելով՝ ներկաները զղջացին իրենց սրտերում և ասացին Պետրոսին և միւս առաքեալներին. «Ի՞նչ պիտի անենք, եղբայրներ»: 38 Պետրոսը նրանց ասաց. «Ապաշխարեցէ՛ք, և ձեզանից իւրաքանչիւրը թող մկրտուի Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունով՝ մեղքերի թողութեան համար, և պիտի ընդունէք Սուրբ Հոգու պարգևը. 39 որովհետև խոստումը ձեզ համար է, ձեր որդիների և բոլոր հեռաւորների համար, որոնց կը կանչի մեր Տէր Աստուածը»: 40 Եւ Պետրոսը ուրիշ շատ խօսքերով վկայութիւն էր բերում, մխիթարում նրանց ու ասում. «Ազատեցէ՛ք ձեր անձերը այս խոտորեալ սերնդից»: 41 Ոմանք յօժարութեամբ ընդունելով նրա խօսքը՝ մկրտուեցին. և այն օրը նրանք մօտ երեք հազար հոգով աւելացան:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ՀԱՄԱՅՆՔԸ

42 Եւ նրանք յարատևում էին առաքեալների ուսուցման, հաղորդութեան, հացի բեկման ու աղօթքների մէջ: 43 Ամէն մարդու վրայ ընկել էր ահ և երկիւղ, և առաքեալների ձեռքով բազում նշաններ և զարմանալի գործեր էին կատարում: 44 Հաւատացեալներն ամէնքը միասին էին, և ինչ որ ունէին, հասարակաց էր. 45 նրանք վաճառում էին իրենց կալուածքներն ու ինչքերը և բաժանում էին բոլորին՝ ում ինչ որ պէտք լինէր: 46 Ամէն օր, միասիրտ, վաղ գնում էին տաճար, տներում էին հացը կտրում և ուրախութեամբ ու սրտի պարզութեամբ էին կերակուր ուտում: 47 Օրհնում էին Աստծուն և ամբողջ ժողովրդի մէջ յարգանք էին վայելում: Եւ Տէրը օրէցօր փրկուածներին նրանց թուի վրայ աւելացնում էր:

ԳՈՐԾՔ 3

Ի ԾՆԷ ԿԱՂԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ

3 Պետրոսը և Յովհաննէսը տաճար էին բարձրանում կէսօրից յետոյ ժամը երեքի աղօթքի համար: 2 Եւ մօրից կաղ ծնուած մի մարդ կար, որին միշտ վերցնում էին ու դնում տաճարի այն դռանը, և որ կոչւում էր Գեղեցիկ, և որպէսզի նա տաճար մտնողներից ողորմութիւն խնդրի: 3 Սա տեսնելով Պետրոսին և Յովհաննէսին, որոնք տաճար էին մտնում, աղաչում էր, որ ողորմութիւն ստանայ: 4 Պետրոսը նրան նայեց Յովհաննէսի հետ և ասաց. «Նայի՛ր մեզ»: 5 Նա դարձաւ դէպի նրանք և ականակալում էր նրանցից մի բան ստանալ: 6 Եւ Պետրոսն ասաց. «Արծաթ և ոսկի չունեմ, բայց ինչ որ ունեմ, քեզ կը տամ. յանուն Նազովրեցի Յիսուս Քրիստոսի վեր կաց և քայլի՛ր»: 7 Եւ բռնելով նրա աջ ձեռքից՝ վեր կացրեց նրան. և իսկոյն ամրացան նրա ազդրերն ու սրունքները: 8 Նա վեր ցատկեց և սկսեց քայլել ու նրանց հետ տաճար մտաւ. քայլում էր և վազվզում ու օրհնում Աստծուն: 9 Եւ ամբողջ ժողովուրդը տեսաւ նրան քայլելիս և Աստծուն օրհնելիս: 10 Եւ նրան ճանաչեցին, թէ նա էր, որ նստում էր տաճարի Գեղեցիկ դռան մօտ ողորմութիւն ստանալու համար. և եղած նշանի վրայ զարմանքով լցուեցին:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՃԱՌԸ ՏԱՃԱՐԻ ՍՈՂՈՄՈՆԵԱՆ ԲԱԿՈՒՄ

11 Եւ մինչ նա Պետրոսին և Յովհաննէսին բաց չէր թողնում, ամբողջ ժողովուրդը, զարմացած, վազեց նրանց մօտ դէպի այն բակը, որ կոչւում էր Սողոմոնի բակ: 12 Երբ Պետրոսն այս բանը տեսաւ, ժողովրդին ասաց. «Ո՛վ Իսրայէլացիներ, այս բանի վրայ ինչո՞ւ էք զարմացել կամ ինչո՞ւ ականապիչ մեզ էք նայում, որպէս թէ մեր անձի զօրութեամբ կամ քաջութեամբ քայլել տուած լինէինք դրան: 13 Աբրահամի Աստուածը, Իսահակի Աստուածը և Յակոբի Աստուածը, մեր հայրերի Աստուածը փառաւորեց իր Որդուն՝ Յիսուսին, որին դուք մատնեցիք և Պիղատոսի առաջ ուրացաք, երբ նա որոշել էր նրան ազատ արձակել: 14 Եւ դուք Սրբին ու Արդարին ուրացաք ու խնդրեցիք, որ մի մարդասպան շնորհուի ձեզ. 15 և սպանեցիք կեանքի Առաջնորդին, որին Աստուած մեռելներից յարութիւն տուեց. և այդ բանին մենք իսկ վկայ ենք: 16 Յիսուսի անուան զօրութիւնը բժշկեց այս մարդուն, որին տեսնում էք և ճանաչում, որովհետև նրա անուանը հաւատաց: Եւ Յիսուսի միջոցով եղած հաւատն է, որ սրան տուեց այս առողջութիւնը՝ ձեր բոլորի ներկայութեամբ: 17 Եւ արդ, եղբայրներ, գիտեմ, որ անգիտութեամբ արեցիք դուք, ինչպէս և ձեր իշխանաւորները, 18 բայց ինչպէս որ Աստուած նախօրօք յայտնել էր բոլոր մարգարէների բերանով իր Քրիստոսի չարչարուելը, այդպէս էլ կատարեց: 19 Արդ, ապաշխարեցէ՛ք և դարձի՛ եկէ՛ք ձեր մեղքերը ջնջելու համար, 20 որպէսզի հանգստի ժամանակները զան Տիրոջ ներկայութիւնից, և որպէսզի նա ուղարկի Յիսուսին, որ ձեզ համար վաղօրօք սահմանուած է Քրիստոս, 21 որին երկինքը պէտք է ընդունի մինչև բոլոր բաների վրայ հաստատուելու ժամանակները, այն բաների, որոնց մասին Աստուած խօսեց իր սուրբ մարգարէների բերանով:

22 Մովսէսը մեր հայրերին ասաց. "Ձեր Տէր Աստուածը ձեր եղբայրների միջից ինձ նման մի մարգարէ պիտի հանի ձեզ համար. նրան պիտի լսէք ամէն ինչում, ինչ էլ որ նա ձեզ ասի. 23 և ամէն մարդ, որ այդ մարգարէին չլսի, ժողովրդի միջից պիտի բնաջնջուի": 24 Եւ Սամուէլից սկսած՝ բոլոր մարգարէներն էլ, որ խօսեցին, պատմեցին նաև այս օրերի մասին: 25 Դուք էք որդիները մարգարէների և այն ուխտի, որն ուխտեց Աստուած մեր հայրերի հետ ու ասաց Աբրահամին. "Երկրի բոլոր ազգերը քո սերնդով պիտի օրհնուեն": 26 Աստուած նախ ձեզ համար յարութիւն տուեց իր Որդուն և ուղարկեց նրան, որ օրհնի ձեզ իւրաքանչիւրիդ յետ դարձնելու համար ձեր չար գործերից»:

ԳՈՐԾՔ 4

ՊԵՏՐՈՍԸ ԵՒ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԸ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ

4 Եւ մինչ նրանք խօսքն ուղղում էին ժողովրդին, նրանց վրայ հասան քահանաները և տաճարի իշխանաւորներն ու սադուկեցիները, 2 զայրացած, որ նրանք ժողովրդին ուսուցանում էին և, յանձին Յիսուսի, մեռելների յարութեան մասին էին պատմում: 3 Նրանց ձերբակալեցին և բանտարկեցին մինչև յաջորդ օրը, որովհետև երեկոյեան դէմ էր: 4 Իսկ խօսքը լսողներից շատերը հաւատացին, և հաւատացեալների թիւը հասաւ շուրջ հինգ հազարի:

5 Յաջորդ օրը Երուսաղէմում հաւաքուեցին նրանց իշխանաւորները, երէցներն ու օրէնագէտները, 6 Աննա քահանայապետը և Կայիափան, Յովհաննէսը, Ալեքսանդրոսը և բոլոր նրանք, որ քահանայական ցեղից էին: 7 Եւ առաքեալներին մէջտեղ կանգնեցնելով՝ հարցաքննում էին. «Ի՞նչ զօրութեամբ կամ ո՞ւմ անունով արեցիք դուք այդ բժշկութիւնը»: 8 Այն ժամանակ Պետրոսը, Սուրբ Հոգով լցուած, ասաց նրանց. «Ո՛վ իշխանաւորներ ժողովրդի և երէցներ Իսրայէլի, 9 օրինաւոր բան է այսօր դատել մեզ մի տկար մարդու հանդէպ եղած բարիքի համար, թէ ինչո՞վ նա բժշկուեց: 10 Թող յայտնի լինի ձեզ բոլորիդ և Իսրայէլի ամբողջ ժողովրդին, որ Նազովրեցի Յիսուս Քրիստոսի անունով, որին դուք խաչեցիք, և որին Աստուած մեռելներից յարութիւն տուեց, նրանով ահա սա առողջացած կանգնել է ձեր առաջ:

11 "Սա՛ է այն վէմը, ձեզնից՝ շինողներիցդ անարգուած, որ անկիւնաքար եղաւ":

12 Եւ ուրիշ մէկի միջոցով փրկութիւն չկայ, որովհետև երկնքի տակ չկայ մարդկանց տրուած այլ անուն, որով կարելի լինի, որ մենք փրկուենք»:

13 Պետրոսի և Յովհաննէսի համարձակութեանն ի տես և վերահասու լինելով, թէ նրանք տգէտ և անուս մարդիկ են, զարմացան, որովհետև ճանաչում էին նրանց, որ Յիսուսի հետ էին. 14 և տեսնում էին նաև բժշկուած մարդուն, որ կանգնած էր նրանց հետ և չէին կարողանում որևէ պատասխան տալ: 15 Եւ նրանց հրամայելով, որ ատեանից դուրս ելնեն, խորհրդակցեցին միմեանց հետ և ասացին. 16 «Ի՞նչ պիտի անենք այս մարդկանց, քանի որ նրանց միջոցով աչքի ընկնող նշան կատարուեց. Երուսաղէմի բոլոր բնակիչներին արդէն յայտնի է, և մենք չենք կարող ուրանալ: 17 Բայց որպէսզի ժողովրդի մէջ առաւել չտարածուի, սպառնանք նրանց, որ ոչ մի մարդու այդ անունով այլևս չխօսեն»: 18 Եւ նրանց կանչելով՝ պատուիրեցին Յիսուսի անունով ամենևին չխօսել և չուսուցանել: 19 Իսկ Պետրոսն ու Յովհաննէսը պատասխանեցին և ասացին նրանց. «Եթէ Աստծու առաջ արդար է առաւել ձեզ լսել, քան Աստծուն, ինքներդ որոշեցէք: 20 Իսկ մենք չենք կարող չասել, ինչ որ տեսել ենք և լսել»: 21 Նրանք, սպառնալով, արձակեցին նրանց՝ ոչ մի միջոց չգտնելով, թէ ինչպէ՛ս պատժեն նրանց՝ ժողովրդի պատճառով. որովհետև բոլորը փառաւորում էին Աստծուն՝ կատարուած բաների համար, 22 քանի որ այն մարդը, որի վրայ բժշկութեան այս նշանը կատարուեց, աւելի քան քառասուն տարեկան էր:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻ ԱՐԹՔԸ ՀԱԼԱԾԱՆՔԻ ԺԱՄԻՆ

23 Եւ այնտեղից ազատ արձակուելով՝ առաքեալները եկան իւրայինների մօտ ու պատմեցին, թէ իրենց ինչ բաներ ասացին քահանայապետներն ու երէցները: 24 Եւ նրանք լսելով՝ իրենց ձայնը բարձրացրին առ Աստուած ու ասացին. «Դո՛ւ, Տէ՛ր Աստուած, որ ստեղծեցիր երկինքն ու երկիրը և ծովը և այն ամէնը, ինչ նրանց մէջ կայ, 25 Սուրբ Հոգու միջոցով մեր հօր՝ Դաւթի՝ քո ծառայի բերանով ասացիր. "Ինչո՞ւ խռովուեցին հեթանոսները, և ժողովուրդները սին բաների մասին խորհեցին.

26 երկրի թագաւորները իրար մօտ եկան, և ժողովրդի իշխանները միասին հաւաքուեցին Տիրոջ և նրա Օծեալի դէմ":

27 Արդարև, քո սուրբ Որդու՝ Յիսուսի դէմ, որին դու օծեցիր, այս քաղաքում հաւաքուեցին Հերովդէսը և Պոնտիոս Պիղատոսը՝ հեթանոսների և Իսրայէլի ժողովուրդների հետ, 28 անելու այնչափ, որչափ քո ձեռքը և քո կամքը նախապէս սահմանել էին, որ լինի: 29 Եւ արդ, Տէ՛ր, նայի՛ր նրանց

սպառնալիքներին և քո ծառաներին ամենայն համարձակութեամբ քո խօսքը խօսել տուր. 30 և երբ քո ձեռքը մեկնես բժշկութեան համար, նաև նշաններ և զարմանալի գործեր լինեն քո սուրբ Որդու՝ Յիսուսի անունով»:

31 Եւ մինչ նրանք աղօթքի մէջ էին, շարժուեց այն տեղը, ուր նրանք հաւաքուած էին: Ամէնքը լցուեցին Սուրբ Հոգով. ու համարձակութեամբ Աստծու խօսքն էին խօսում:

ԱՄԷՆ ԻՆՉ ՀԱՍԱՐԱԿԱՑ

32 Եւ հաւատացեալների բազմութիւնը մէկ սիրտ ու մէկ հոգի էր: Եւ նրանցից ոչ ոք չէր ասում, թէ իր ինչքերը իրենն են, այլ ամէն ինչ նրանց համար հասարակաց էր: 33 Եւ առաքեալները մեծ զօրութեամբ վկայութիւն էին տալիս Տէր Յիսուս Քրիստոսի յարութեան մասին: Ու նրանց բոլորի վրայ մեծամեծ շնորհներ կային: 34 Եւ նրանց մէջ ոչ ոք մի բանի կարօտ չէր, որովհետև, ովքեր գիւղերի կամ ապարանքների տէր էին, վաճառում էին դրանք և վաճառուածի գումարը բերում 35 ու դնում էին առաքեալների ոտքերի առաջ, և նրանք բաշխում էին իւրաքանչիւրին՝ ում ինչքան պէտք էր լինում:

ԲԱՌՆԱԲԱՍԻ ԱԶՆԻՒ ԱՐԱՐՔԸ

36 Յովսէփը, որ ղևտացի էր, ծագումով՝ կիպրացի, որը առաքեալներից Բառնաբաս կոչուեց (որ թարգմանուում է մխիթարութեան որդի), մի արտ ունէր. 37 նա վաճառեց այն և գումարը բերեց դրեց առաքեալների ոտքերի առաջ:

ԳՈՐԾՔ 5

ԱՆԱՆԻԱՅԻ ԵՒ ՍԱՓԻՐԱՅԻ ԿԵՂԾԻՔԸ

5 Իսկ Անանիա անունով մի մարդ, իր կնոջ՝ Սափիրայի հետ միասին, մի ազարակ վաճառեց 2 և նրա գումարից մի մաս կնոջ գիտութեամբ թաքցրեց և միւս մասը բերեց դրեց առաքեալների ոտքերի առաջ: 3 Պետրոսն ասաց. «Անանիա, ինչո՞ւ սատանան լցրեց քո սիրտը, որ դու ստէիր Սուրբ Հոգուն և ազարակի գումարից թաքցնէիր. 4 չէ՞ որ քանի կար, քունն էր այն, և վաճառելիս՝ քո տնօրինութեան տակ էր. ինչպէ՞ս եղաւ, որ քո սրտի մէջ այս բաները դրեցիր. մարդկանց չստեցիր, այլ՝ Աստծուն»: 5 Եւ Անանիան, այս խօսքերը լսելով, ընկաւ և շունչը փչեց. և մեծ վախ ընկաւ բոլոր նրանց վրայ, որ այս բանը լսեցին: 6 Երիտասարդները ոտքի ելան, պատանքեցին նրան ու տարան թաղեցին: 7 Եւ շուրջ երեք ժամ անցաւ. և նրա կինը, որ չգիտէր, թէ ինչ էր եղել, ներս մտաւ: 8 Պետրոսը նրան դիմեց և ասաց. «Ասա՛ դու ինձ, այդչա՞փ գնով ազարակը վաճառեցիք»: Եւ նա ասաց. «Այո՛, այդչափ»: 9 Եւ Պետրոսը նրան ասաց. «Ինչի՞ համար է, որ դուք միաբանեցիք փորձելու համար Տիրոջ Հոգին. ահա այն մարդիկ, որ թաղեցին քո ամուսնուն, դռան մօտ են. քեզ էլ դուրս կը հանեն»: 10 Եւ նա իսկոյն ընկաւ նրա ոտքերի առաջ և շունչը փչեց:

Երիտասարդները ներս մտան և նրան մեռած գտան. և հանեցին թաղեցին իր ամուսնու մօտ: 11 Եւ մեծ վախ ընկաւ ամբողջ եկեղեցու ու բոլոր նրանց վրայ, որ այս բանը լսեցին:

ԲԱԶՈՒՄ ՆՇԱՆՆԵՐ ԵՒ ԶԱՐՄԱՆԱԼԻ ԳՈՐԾԵՐ

12 Եւ առաքեալների ձեռքով բազում նշաններ ու զարմանալի գործեր էին լինում Ժողովրդի մէջ. և բոլորը, միասիրտ, Սողոմոնի սրահի մէջ էին: 13 Ուրիշներից ոչ ոք չէր համարձակուում մօտենալ նրանց, իսկ Ժողովուրդը նրանց յարգում էր: 14 Եւ աւելի ու աւելի էին շատանում Տիրոջը հաւատացողները՝ տղամարդկանց և կանանց բազմութիւնը. 15 այնքան, որ հիւանդներին հանում էին հրապարակները և դնում պատգարակներով ու իրենց մահիճներով,

որպէսզի Պետրոսի անցնելու ժամանակ գոնէ նրա ստուերը հասնի նրանցից մէկին: 16 Եւ շրջակայ քաղաքներից բազմութիւնը հաւաքուում էր Երուսաղէմ. բերում էին հիւանդներ և պիղծ ոգիներից տանջուածներ, որոնք բոլորն էլ բժշկուում էին:

ՀԱԼԱԾԱՆՔ ԵՒ ՁԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆ

17 Քահանայապետը և բոլոր նրանք, որ նրա հետ էին, սաղուկեցիների խումբը, նախանձով լցուեցին առաքեալների դէմ. 18 և ելան ձեռք դրեցին առաքեալների վրայ ու նրանց հրապարակաւ բանտ դրին: 19 Ապա Տիրոջ հրեշտակը գիշեր ժամանակ բացեց բանտի դռները և նրանց դուրս հանելով՝ ասաց. 20 «Գնացէ՛ք կանգնեցէ՛ք տաճարի մէջ և ասացէ՛ք ժողովրդին այս կենարար պատգամը»: 21 Եւ երբ այս լսեցին, առաւօտեան մտան տաճարը և ուսուցանում էին: Եկաւ քահանայապետը, և նրանք, որ նրա հետ էին. ի մի հաւաքեցին ատեանը և իսրայէլացիների ամբողջ ժերակոյտը. և մարդ ուղարկեցին բանտ՝ առաքեալներին բերելու: 22 Երբ սպասաւորները գնացին, նրանց բանտում չգտան. վերադարձան, պատմեցին ու ասացին. 23 «Բանտը ամենայն զգուշութեամբ փակուած գտանք, իսկ պահապաններին՝ դռանը կանգնած. բացեցինք, բայց ներսում ոչ ոքի չգտանք»: 24 Երբ տաճարի իշխանաւորները և քահանայապետները այս խօսքերը լսեցին, զարմանում էին դրանց վրայ, թէ արդէօք այդ ինչ պէտք է եղած լինի: 25 Եւ մէկը եկաւ նրանց պատմեց. «Ահա այն մարդիկ, որոնց դուք բանտն էիք դրել, տաճարում կանգնած ժողովրդին ուսուցանում են»: 26 Այն ժամանակ իշխանաւորը, սպասաւորների հետ գնալով, նրանց բերեց առանց բռնութեան, որովհետև վախենում էին ժողովրդից, որ չքարկոծուեն:

ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ

27 Եւ բերելով նրանց՝ ատեանի առաջ կանգնեցրին: Քահանայապետը հարցաքննեց նրանց 28 և ասաց. «Ձեզ խստիւ չպատուիրեցի՞նք միթէ՛ չուսուցանել այն անունով. և սակայն ահա հիմա Երուսաղէմը լցրիք ձեր ուսմունքով. և այն մարդու արեան պատասխանատուութիւնը ուզում էք մեր վրայ զցել»:

29 Պատասխան տուեցին Պետրոսն ու առաքեալները և ասացին. «Պէտք է առաւել Աստծուն հնազանդուել, քան մարդկանց: 30 Մեր հայրերի Աստուածը յարութիւն տուեց Յիսուսին, որին դուք սպանեցիք՝ խաչափայտից կախելով: 31 Աստուած նրան բարձրացրեց իր աջ ձեռքով որպէս առաջնորդ և փրկիչ՝ Իսրայէլին տալու համար ապաշխարութիւն և մեղքերի թողութիւն: 32 Այս բաների համար նրա վկաները մենք ենք և Սուրբ Հոգին, որը Աստուած տուեց իրեն հնազանդողներին»: 33 Եւ երբ նրանք այս լսեցին, սաստիկ զայրացան ու խորհուրդ էին անում նրանց սպանել:

ԳԱՍԱԴԻԷԼԻ ՄԻՋԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ

34 Մի փարիսեցի, որի անունը Գամաղիէլ էր, օրէնուսոյց և ամբողջ ժողովրդից պատուուած մարդ, ատեանի մէջ ոտքի ելաւ և հրամայեց, որ առաքեալներին մի փոքր ժամանակով դուրս հանեն. 35 ապա նրանց ասաց. «Ո՛վ իսրայէլացիներ, զգո՛յ՜ջ եղէ՛ք, թէ այս մարդկանց ինչ պէտք է անէք: 36 Այս օրերից առաջ մէջտեղ ելաւ Թևդասը, որն իր մասին ասում էր, թէ ինքը երևելի մէկն է. և նրան յարեցին թուով մօտ չորս հարիւր մարդիկ. նա սպանուեց, և բոլոր նրանք, որ նրա հետ միաբանել էին, բաժանաբաժան եղան, ու նրանցից ոչինչ չմնաց: 37 Դրանից յետոյ, մարդահամարի օրերին, մէջտեղ ելաւ Յուդա Գալիլիացի և շատ ժողովուրդ ապստամբեցրեց իր յետևից. նա էլ կորաւ. և բոլոր նրանք, որ նրա հետ համաձայնել էին, ցիրուցան եղան: 38 Արդ, այժմ

ասում եմ ձեզ, հեռու մնացէք այդ մարդկանցից և բաց թողէք նրանց, որովհետև եթէ այդ խորհուրդը կամ այդ գործը մարդկանցից է, կը քանդուի. 39 իսկ եթէ Աստծուց է, չէք կարող դրանք ձախողեցնել. մի գուցէ աստուածամարտ էլ դառնաք»: 40 Ժողովականները հաւանութիւն տուեցին նրան և առաքեալներին կանչելով, զանահարեցին նրանց ու պատուիրեցին, որ Յիսուսի անունով այլևս չխօսեն. և արձակեցին նրանց: 41 Իսկ նրանք ասեանի առաջից գնացին ուրախանալով, որովհետև Տիրոջ անուան համար անարգանքի էին արժանացել: 42 Եւ ամէն օր, տաճարում թէ տներում, չէին դադարում ուսուցանել և աւետարանել Յիսուս Քրիստոսին:

ԳՈՐԾՔ 6

ԵՕԹԸ ՕԳՆԱԿԱՆՆԵՐԻ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

6 Այն օրերին, երբ աշակերտները բազմացան, յունախօս հրեաները տրտնջացին եբրայախօս հրեաների դէմ, որովհետև իրենց այրիները ամենօրեայ նպաստի բաշխման ժամանակ անտեսուում էին: 2 Տասներկուսը կանչեցին աշակերտների բազմութիւնն ու ասացին. «Մեզ հաճելի չէ թողնել Աստծու խօսքի քարոզութիւնը և սեղաններ սպասարկել: 3 Եղբայրներ, ընտրեցէ՛ք ձեր միջից բարի համբաւ ունեցող եօթը մարդու, որոնց կը նշանակենք այդ ծառայութիւնների համար. 4 իսկ մենք աղօթքի և խօսքի քարոզութեանը նուիրուենք»: 5 Այս խօսքը հաճելի թուաց բոլոր հաւատացեալներին. և ընտրեցին Ստեփանոսին, որ հաւատով և Սուրբ Հոգով լցուած մի մարդ էր, և Փիլիպպոսին, Պրոքորոնին, Նիկանորային, Տիմոնային, Պարմենային, Նիկողայոսին, որ անտիոքցի մի նորադարձ էր. 6 նրանց կանգնեցրին առաքեալների առաջ և, աղօթք անելով, նրանց վրայ ձեռք դրեցին: 7 Եւ Աստծու խօսքը աճում էր, ու աշակերտների թիւը Երուսաղէմում մեծապէս շատանում էր: Եւ քահանաներից շատեր հնազանդուում էին հաւատին:

ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ԶԵՐԲԱԿԱԼՈՒԹԻՒՆԸ

8 Ստեփանոսը, շնորհներով և զօրութեամբ լցուած մի մարդ, ժողովրդի մէջ զարմանալի գործեր և մեծամեծ նշաններ էր անում: 9 Ոմանք այն ժողովարանից, որ կոչուում էր լիբիացիների, կիւրենացիների և ալեքսանդրիացիների ժողովարան, և ոմանք, որ Կիլիկիայից ու Ասիայից էին, Ստեփանոսի հետ վիճելու ելան: 10 Բայց նրանք չէին կարողանում դէմ կանգնել այն իմաստութեանը և Հոգուն, որով խօսում էր նա: 11 Այն ժամանակ հրապուրեցին մի քանի մարդկանց, որ ասեն. «Լսեցինք դրա հայիոյական խօսքեր ասելը Մովսէսի և Աստծու դէմ»: 12 Եւ զրգռեցին ժողովրդին, քահանաներին ու օրէնսգէտներին. և յարձակուելով Ստեփանոսի վրայ՝ յախշտակեցին նրան ու տարան ասեան: 13 Եւ բերեցին կանգնեցրին սուտ վկաներ, որոնք ասում էին. «Այս մարդը չի դադարում հայիոյական խօսքեր ասել այս սուրբ տեղի և օրէնքի դէմ. 14 լսեցինք դրա բերանից, որ ասում էր, թէ՛ "Յիսուս Նազովրեցին ինքը պիտի քանդի այս տաճարը և փոխի այն օրէնքը, որ Մովսէսը մեզ տուեց"»: 15 Եւ բոլոր նրանք, որ նստած էին ասեանում, նրան նայելով՝ տեսան, որ նրա երեսը հրեշտակի երեսի նման էր:

ԳՈՐԾՔ 7

ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՃԱՌԸ

7 Քահանայապետն ասաց Ստեփանոսին. «Իսկապէս դա այդպէ՞ս է»: 2 Եւ նա ասաց. «Եղբայրեր և հայրեր, լսեցէ՛ք ինձ. փառքի Աստուածը երևաց մեր հօրը՝ Աբրահամին, մինչ նա դեռ Միջագետքում էր, և նրան խառնանում դեռ չէր բնակեցրել, ու ասաց նրան. 3 "Դուրս ել քո երկրից և քո տոհմից ու արի՛ այն երկիրը, որ քեզ ցոյց կը տամ": 4 Այն ժամանակ Աբրահամը ելնելով

քաղղէացիների երկրից՝ բնակուեց Խառանում. և նրա հօր մահից յետոյ այնտեղից Աստուած փոխադրեց պանդխտեցրեց նրան այս երկիրը, ուր դուք այժմ բնակուում էք: 5 Այստեղ նրան և ոչ մի ժառանգութիւն չտուեց, ոչ իսկ մի ոտնաչափ տեղ, բայց խոստացաւ նրան այս տեղը տալ բնակութեան համար և իրենից յետոյ՝ նրա սերնդին, երբ դեռ նա որդի չունէր: 6 Աստուած այսպէս խօսեց. "Նրա սերունդը օտար երկրում պանդուխտ պիտի լինի, և նրան ծառայ պիտի դարձնեն ու չորս հարիւր տարի պիտի չարչարեն: 7 Եւ այն ազգին, որին նրանք ծառայ պիտի դառնան, ես պիտի դատեմ, և ասում է Աստուած, և և սրանից յետոյ պիտի ելնեն ու պիտի պաշտեն ինձ այս տեղում": 8 Եւ նրան թլփատութեան ուխտ տուեց, ու ապա նա ծնեց Իսահակին և թլփատեց նրան ութերորդ օրը. և Իսահակը՝ Յակոբին, Յակոբն էլ՝ տասներկու նահապետներին: 9 Եւ նահապետները, Յովսէփին նախանձելով, նրան վաճառեցին, որ Եգիպտոս տարուի. բայց Աստուած նրա հետ էր 10 ու ազատեց նրան իր բոլոր նեղութիւններից. և նրան շնորհներ ու իմաստութիւն տուեց Եգիպտոսի Փարաւոն թագաւորի առաջ. և նրան իշխան կարգեց եգիպտացիներին և նրա ամբողջ տան վրայ: 11 Եւ սով եղաւ ամբողջ Եգիպտոսում ու Քանանում. և մեծ նեղութիւն կար, և մեր հայրերը ուտելիք չէին գտնում: 12 Եւ Յակոբը լսելով, թէ Եգիպտոսում ուտելիք կայ, նախ ուղարկեց մեր հայրերին, 13 իսկ երկրորդ անգամ Յովսէփը իր եղբայրներին ծանօթութիւն տուեց իր մասին, և Փարաւոնին յայտնի եղաւ նրա ազգատոհմը: 14 Յովսէփը մարդ ուղարկեց և բերել տուեց Յակոբին՝ իր հօրը և ամբողջ ազգատոհմին՝ եօթանասունհինգ հոգի: 15 Եւ Յակոբը Եգիպտոս իջաւ, որտեղ և վախճանուեցին ինքը և մեր հայրերը:

16 Նրանց մարմինները փոխադրուեցին Սիւքէմ և դրուեցին այն քարայրի մէջ, որն Աբրահամը արծաթով գնել էր Եմօրի որդիներից՝ Սիւքէմում: 17 Երբ մօտեցաւ աւետեաց ժամանակը, որ Աստուած խոստացել էր Աբրահամին, ժողովուրդը Եգիպտոսում աճեց և բազմացաւ, 18 մինչև որ Եգիպտոսում ելաւ մի ուրիշ թագաւոր, որ չէր ճանաչում Յովսէփին: 19 Նա հնարքներ բանեցրեց ընդդէմ մեր ազգի և չարչարեց մեր հայրերին՝ նրանց գաւակներին ընկեցիկ անել տալով, որ չապրեն: 20 Այդ ժամանակում ծնուեց նաև Մովսէսը, որն Աստծու առաջ վայելուչ էր և որն իր հօր տանը մեծացաւ երեք ամիս. 21 և երբ նրան ընկեցիկ արեցին, Փարաւոնի դուստրը նրան վերցրեց և նրան մեծացրեց որպէս իրեն որդեգիր: 22 Մովսէսը եգիպտացիների ամբողջ իմաստութեամբ կրթուեց և գօրաւոր էր իր խօսքերով և գործերով: 23 Երբ նրա քառասուն տարին լրացաւ, նրա սրտում ընկաւ իր եղբայրների՝ իսրայէլացիների մէջ շրջելու միտքը: 24 Եւ նա մի անիրաւուած իսրայէլացու տեսնելով՝ զայրացաւ և գրկուածի վրէժը լուծեց եգիպտացուն սպանելով: 25 Մտածում էր, թէ իր եղբայրները կ'իմանան, որ Աստուած իր ձեռքով նրանց փրկութիւն է տալու. բայց նրանք չիմացան: 26 Եւ յաջորդ օրը հանդիպեց երկու իսրայէլացիների, երբ նրանք կռիւ էին անում, և նրանց ստիպեց խաղաղութիւն անել ու ասաց. "Ո՞վ մարդիկ, եղբայրներ էք, ինչո՞ւ էք միմեանց անիրաւում": 27 Իսկ նա, ով անիրաւում էր ընկերոջը, մերժեց նրան ու ասաց. "Քեզ ո՞վ իշխան և դատաւոր կարգեց մեր վրայ. 28 մի՞թէ ինձ էլ սպանել ես ուզում, ինչպէս որ երէկ սպանեցիր եգիպտացուն": 29 Եւ այս խօսքերի վրայ, Մովսէսը փախաւ ու պանդուխտ եղաւ Մադիամի երկրում, ուր ծնուեցին նրա երկու որդիները: 30 Երբ քառասուն տարիներ անցան, Սինա լեռան անապատում նրան երևաց Տիրոջ հրեշտակը՝ մի մորեմու կրակի բոցերի մէջ: 31 Եւ Մովսէսը այս տեսնելով՝ զարմացաւ տեսիլքի վրայ, ու երբ նա մօտենում էր նայելու, հասաւ Տիրոջ ձայնը. 32 "Ես եմ քո հայրերի Աստուածը, Աբրահամի, Իսահակի և Յակոբի Աստուածը": Եւ Մովսէսը, զարհուրած, չէր համարձակուում նայել: 33 Եւ Տէրը նրան ասաց. "Քո ոտքերի կօշիկները հանիր, որովհետև այն տեղը, որի վրայ դու կանգնել ես, սուրբ հող է: 34 Ես այչքովս տեսայ Եգիպտոսում իմ ժողովրդի չարչարանքները, լսեցի նրանց հառաչանքը և իջայ նրանց փրկելու: Այժմ արի՛, քեզ պիտի ուղարկեմ Եգիպտոս": 35 Այն Մովսէսին, որին ուրացան և ասում էին՝ "Ո՞վ քեզ մեր վրայ իշխան և դատաւոր կարգեց", նրան Աստուած որպէս իշխան և փրկիչ ուղարկեց հրեշտակի

միջոցով, որ երևաց Մովսէսին մորենու մէջ: 36 Նա՛ դուրս հանեց նրանց՝ նշաններ և զարմանալի գործեր անելով Եգիպտացիների երկրում և Կարմիր ծովում ու անապատում՝ քառասուն տարիներ: 37 Այս Մովսէսն է, որ ասաց իսրայէլացիներին. «Չեր Տէր Աստուածը ձեր եղբայրների միջից ինձ նման մի մարգարէ պիտի հանի ձեզ համար, նրան լսեցէք»: 38 Այս Մովսէսն է, որ անապատում հաւաքուած ժողովրդի և այն հրեշտակի միջև էր, որ Սինա լեռան վրայ խօսեց նրա հետ և մեր հայրերի հետ. նա՛ է, որ կենարար պատգամներ ընդունեց՝ մեզ տալու համար: 39 Մեր հայրերը չուզեցին հնազանդուել նրան, այլ նրան մերժեցին ու իրենց սրտերով դէպի Եգիպտոս դարձան 40 և Ահարոնին ասացին. «Մեզ համար աստուածներ կերտի՛ր, որ գնան մեր առաջից. որովհետև այն Մովսէսը, որ մեզ Եգիպտացիների երկրից հանեց, չգիտենք, թէ ինչ պատահեց նրան»: 41 Եւ այդ օրերին մի հորթ ծուլեցին ու կուռքին զոհեր մատուցեցին. և իրենց ձեռքի գործերով էին ուրախանում: 42 Ուրեմն, Աստուած էլ երես դարձրեց և նրանց մատնեց երկնքի աստղերի պաշտամունքին, ինչպէս որ գրուած էլ է մարգարէների գրքում. «Միթէ անապատում քառասուն տարի զոհեր ու պատարագներ՞ մատուցեցիք ինձ, Իսրայէլի՛ տուն:

43 այլ դուք վերցրիք Մողոքի վրանը և Հռեմփա աստծու աստղը և այն պատկերները, որ քանդակեցիք նրանց երկրպագելու համար. ահա ինչո՛ւ ես ձեզ պիտի փոխադրեմ բաբելացիների երկրի միւս կողմը»:

44 Անապատում մեր հայրերի հետ էր վկայութեան խորանը. ինչպէս նա, որ խօսեց Մովսէսի հետ, հրաման տուեց շինել այն ըստ այն օրինակի, որ ինքը տեսել էր: 45 Եւ մեր հայրերն էլ, այն առնելով, բերեցին, երբ Յեսուի հետ գրաւեցին այն ազգերի երկիրը, որոնց Աստուած վտարեց մեր հայրերի առջևից: 46 Այսպէս էր մինչև Դաւթի օրերը, երբ նա Աստծու առաջ շնորհ գտաւ ու խնդրեց, որ Յակոբի Աստծու համար մի բնակարան կառուցի: 47 Իսկ Սողոմոնն էլ նրա համար մի տուն շինեց. 48 սակայն Բարձրեալը բնակւում է ոչ թէ ձեռակերտ տաճարների մէջ, այլ, ինչպէս մարգարէն է ասում. 49 «Երկինքն է իմ աթոռը, և երկիրը՝ պատուանդանն իմ ոտքերի: Ինչպիսի՞ տուն պիտի շինէիք ինձ, և ասում է Տէրը, և կամ ինչպիսի՞ տեղ՝ իմ հանգստեան համար. 50 չէ՞ որ իմ ձեռքն է շինել այս բոլորը»:

51 Կամակորներ, որոնց սիրտն ու ականջները փակ են Աստծու կոչին, դուք միշտ Սուրբ Հոգուն հակառակում էք. ինչպէս որ ձեր հայրերն էին, այնպէս էլ՝ դուք: 52 Չեր հայրերը մարգարէներից որի՞ն չհալածեցին: Եւ սպանեցին նրանց, որոնք նախօրօք պատմեցին Արդարի գալստեան մասին, որի մատնիչներն ու սպանողները եղաք դուք այժմ, 53 դուք, որ հրեշտակների հրամանների միջոցով օրէնքն ստացաք, բայց այն չպահեցիք»:

ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ՔԱՐԿՈԾՈՒՄԸ

54 Եւ այս բաները լսելով՝ ժողովականները սրտներում զայրանում էին և նրա վրայ ատամներն էին կրճտացնում: 55 Եւ նա լի էր Սուրբ Հոգով. նայեց երկինք ու տեսաւ Աստծու փառքը և Յիսուսին, որ կանգնած էր Աստծու աջ կողմը. և ասաց. «Ահա տեսնում եմ երկինքը բացուած և մարդու Որդուն, որ կանգնած է Աստծու աջ կողմը»:

56 Նրանք բարձրաձայն աղաղակելով փակեցին իրենց ականջները և բոլորը միասին նետուեցին նրա վրայ: 57 Եւ քաղաքից դուրս հանելով՝ նրան քարկոծեցին. և վկաներն իրենց զգեստները դրեցին Սաւուղ անունով մի երիտասարդի ոտքերի առջև: 58 Եւ քարկոծում էին Ստեփանոսին, որը աղօթում էր և ասում. «Տէր Յիսուս, ընդունի՛ր իմ հոգին»: 59 Նա ծնկի եկաւ, բարձր ձայնով աղաղակեց. «Տէ՛ր, սա մեղք մի՛ համարիր դրանց»: Եւ երբ այս ասաց, մեռաւ: Սողոմն էլ համաձայն էր նրա սպանութեանը:

8 Եւ այն օրը Երուսաղէմի եկեղեցու դէմ մեծ հալածանք տեղի ունեցաւ. ու բոլորը, բացի առաքեալներէից, ցրուեցին Հրէաստանի և Սամարիայի գիւղերը: 2 Եւ աստուածավախ մարդիկ թաղեցին Ստեփանոսին և նրա վրայ մեծ ողբ արեցին:

ՍՕՂՈՍԸ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԱԼԱԾԻՉ

3 Իսկ Սօղոսը եկեղեցուն շատ վնաս էր հասցնում. տնից տուն էր մտնում, դուրս էր քաշում տղամարդկանց և կանանց ու մատնում բանտարկութեան:

ԱԼԵՏԱՐԱՆԻ ՔԱՐՈՋՈՒԹԻՒՆԸ ՍԱՄԱՐԻԱՅՈՒՄ

4 Եւ նրանք, որ ցրուած էին, շրջելով աւետարանում էին խօսքը: 5 Իսկ Փիլիպպոսը, Սամարիա քաղաքն իջնելով, Քրիստոսին էր քարոզում նրանց: 6 Ժողովրդի բազմութիւնը միասիրտ ունկնդրում էր Փիլիպպոսի խօսքերը, երբ լսում և տեսնում էր այն նշանները, որ նա անում էր, 7 որովհետև շատ դիւահարներից պիղծ ոգիները բարձրաձայն աղաղակելով՝ դուրս էին ելնում: 8 Եւ բազում անդամալոյծներ և կաղեր բժշկուում էին. 9 և այդ քաղաքում մեծ ուրախութիւն եղաւ:

ՍԻՄՈՆ ՍՈՓԸ

Սիմոն անունով մի մարդ կար, որ այդ քաղաքում նախապէս մոգութիւն էր անում և զարմացնում սամարացի ժողովրդին՝ իր մասին ասելով, թէ ինքը մեծ մէկն է. 10 փոքրից մինչև ամենամեծերը նրան էին նայում ու ասում. «Սա՛ է Աստծու զօրութիւնը, որ մեծ է կոչուում»: 11 Հիացունով էին նայում նրան, որովհետև երկար ժամանակ մոգութիւններով իրենց զարմացրել էր: 12 Բայց երբ հաւատացին Փիլիպպոսին, որն Աստծու արքայութեան և Յիսուս Քրիստոսի անուան մասին էր աւետարանում, բոլորը՝ տղամարդիկ և կանայք, մկրտուեցին: 13 Ինքը Սիմոնը ևս հաւատաց և, մկրտուելով, միշտ Փիլիպպոսի հետ էր լինում. ու տեսնելով այն նշանները և մեծամեծ զօրութիւնները, որ կատարուում էին, զարմանում էր:

14 Երբ Երուսաղէմում գտնուող առաքեալները լսեցին, թէ Սամարիայում էլ ընդունել են Աստծու խօսքը, նրանց մօտ ուղարկեցին Պետրոսին և Յովհաննէսին, 15 որոնք, իջնելով, աղօթում էին նրանց համար, որպէսզի ստանան Սուրբ Հոգին. 16 քանի որ մինչև այն ժամանակ նրանցից ոչ մէկի վրայ Սուրբ Հոգին դեռ չէր իջել, այլ միայն մկրտուել էին Տէր Յիսուսի անունով: 17 Այն ժամանակ ձեռքները դրեցին նրանց վրայ, և նրանք Սուրբ Հոգին ստացան:

18 Սիմոնը տեսնելով, թէ առաքեալների ձեռք դնելով Սուրբ Հոգին տրուում է, փող տուեց ու ասաց. 19 «Ինձ էլ տուէ՛ք այս իշխանութիւնը, որպէսզի, ում վրայ որ ձեռքս դնեմ, Սուրբ Հոգին ստանայ»: 20 Պետրոսը նրան ասաց. «Քո արծաթը թող քեզ հետ կորչի, քանի որ կարծեցիր, թէ Աստծու պարգևները կարելի է փողով ստանալ. 21 դու այդ բանում մաս ու բաժին չունես, քանի որ քո սիրտը Աստծու առաջ ուղիղ չէ: 22 Դու քո այդ չարութեան համար ապաշխարի՛ր և աղաչի՛ր Տիրոջը, թերևս քո սրտի նենգ խորհուրդները քեզ ներուեն. 23 քանի որ մաղծի դառնութեան և անիրաւութեան կապանքների մէջ են տեսնում քեզ»: 24 Սիմոնը պատասխանեց. «Ինձ համար դու՛ք աղաչեցէ՛ք Տիրոջը, որպէսզի այն բոլորից, ինչ դուք ասացիք, իմ վրայ ոչինչ չգայ»: 25 Եւ նրանք վկայութիւն տալով՝ խօսեցին Աստծու խօսքը ու վերադարձան Երուսաղէմ: Եւ սամարացիների շատ գիւղերում աւետարանում էին:

ՓԻԼԻՊՊՈՍԸ ԵՒ ԵԹՈՎՊՈՍԻ ՆԵՐՔԻՆԻՆ

26 Տիրոջ հրեշտակը Փիլիպպոսին ասաց. «Վեր կաց և գնա՛ դու հարաւի կողմը՝ այն ճանապարհով, որ իջնում է Երուսաղէմից Գազա, որ անապատ է»։ 27 Նա վեր կացաւ ու գնաց։ Եւ ահա եթովպացի մի ներքինի, եթովպացիների Կանդակա թագուհու պաշտօնեաներից մէկը, որ նրա բոլոր գանձերի վերակացուն էր ու Երուսաղէմ երկրպագելու էր եկել, 28 վերադառնալիս, իր կառքի մէջ նստած, Եսայի մարգարէ էր ընթերցում։ 29 Սուրբ Հոգին Փիլիպպոսին ասաց. «Առաջացի՛ր և այդ կառքի մօտ գնա»։ 30 Եւ Փիլիպպոսը առաջ վազելով՝ լսեց, որ նա Եսայի մարգարէ էր ընթերցում։ 31 ու ասաց. «Հասկանո՞ւմ ես արդեօք, ինչ որ ընթերցում ես»։ Իսկ նա ասաց. «Ինչպէ՞ս կը կարողանամ հասկանալ, եթէ մէկն ինձ չառաջնորդի»։ Եւ խնդրեց Փիլիպպոսին, որ բարձրանայ ու իր մօտ նստի։ 32 Եւ նրա ընթերցած գրքի հատուածն այս էր.

«Մորթուելու տարուեց նա ինչպէս մի ոչխար. և ինչպէս անմռունչ գառն իր բուրդը խուզողի առաջ, այնպէս էլ նա իր բերանը չի բացում.

33 իր խոնարհութեան պատճառով նրա դատաստանը տեղի չունեցաւ. և նրա ազգատոհմի մասին ո՞վ պիտի պատմի. քանի որ նրա կեանքը երկրից վերացուած է»։

34 Ներքինին հարցրեց Փիլիպպոսին. «Խնդրում եմ քեզ, մարգարէն ո՞ւմ մասին է ասում այս. ի՞ր մասին, թէ՞ մէկ ուրիշի»։ 35 Փիլիպպոսը բացեց իր բերանը և այդ գրքից սկսելով՝ Յիսուսին արեւտարանեց նրան։ 36 Երբ իրենց ճանապարհին էին գնում, հասան մի ջրի մօտ։ Եւ ներքինին ասաց. «Ահա՛ ջուր, ի՞նչն է ինձ արգելում մկրտուել»։ Իսկ նա ասաց նրան. «Եթէ քո ամբողջ սրտով հաւատում ես, կարելի է»։ Նա պատասխան տուեց ու ասաց. «Հաւատում եմ, որ Յիսուս Քրիստոս Աստծու Որդին է»։ 38 Եւ ներքինին հրամայեց կառքը կանգնեցնել. երկուսով ջուրն իջան. եւ Փիլիպպոսը, եւ ներքինին։ Եւ Փիլիպպոսը մկրտեց նրան։ 39 Երբ ջրից դուրս ելան, Սուրբ Հոգին իջաւ ներքինու վրայ. և Տիրոջ հրեշտակը յափշտակեց տարաւ Փիլիպպոսին, ու ներքինին այլևս նրան չտեսաւ։ Եւ իր ճանապարհն էր գնում ուրախութեամբ։ 40 Իսկ Փիլիպպոսը իրեն գտաւ Ազոտոսում։ Եւ, շրջելով, արեւտարանում էր բոլոր քաղաքներին, մինչև որ եկաւ Կեսարիա։

ԳՈՐԾՔ 9

ՍՕՂՈՍԻ ԴԱՐՁԸ

9 Սօղոսը դեռ Տիրոջ աշակերտներին սպառնալու և նրանց սպանելու կրքով լցուած քահանայապետի մօտ եկաւ 2 և նրանից նամակներ խնդրեց, Դամասկոսում ժողովարաններին ուղղուած, որպէսզի, եթէ գտնի այդ ճանապարհին հետևող որևէ մէկին, տղամարդ թէ կին, կապուած Երուսաղէմ բերի։ 3 Եւ նա գնալիս, երբ մօտեցաւ Դամասկոսին, յանկարծակի նրա շուրջը երկնքից մի լոյս փայլատակեց։ 4 Եւ երբ գետին ընկաւ, լսեց մի ձայն, որ իրեն ասում էր. «Սաւու՛ղ, Սաւու՛ղ, ինչո՞ւ ես հալածում ինձ»։ 5 Եւ նա ասաց. «Ո՞վ ես դու, Տէ՛ր»։ Եւ ձայնն ասաց. «Ես Յիսուսն եմ, որին դու հալածում ես։ 7 Ուղի՛ կանգնիր և այդ քաղաքը մտի՛ր, ու քեզ կ'ասուի, թէ դու ի՛նչ պէտք է անես»։ Իսկ նրան ուղեկցող մարդիկ անշշունջ կանգնած էին. միայն նրա ձայնն էին լսում, բայց ոչինչ չէին տեսնում։ 8 Սօղոսը գետնից վեր կացաւ, սակայն բաց աչքերով իսկ ոչ ոքի չէր տեսնում։ Նրա ձեռքից բռնած մտցրին Դամասկոս։ 9 Եւ երեք օր այնտեղ էր, բայց չէր տեսնում. ո՛չ կերաւ, ո՛չ էլ խմեց։

10 Դամասկոսում Անանիա անունով մի աշակերտ կար. նրան տեսիլքի մէջ Տէրն ասաց՝ Անանիա՛։ Սա ասաց՝ այստեղ եմ, Տէ՛ր։ 11 Եւ Տէրը նրան ասաց. «Ուղի՛ կանգնիր ու գնա՛ այն փողոցով, որ Ուղիղ է կոչւում, և Յուդայի տանը կը փնտռես Սօղոս անունով Տարսնացուն, որ դեռ արօթքի մէջ է»։ 12 Եւ նա տեսիլքի մէջ տեսաւ Անանիա անունով մի մարդու, որ մտաւ և ձեռքը դրեց իր վրայ, որպէսզի տեսնի։ 13 Անանիան պատասխանեց. «Տէ՛ր, շատերից լսեցի այդ մարդու մասին, թէ որքան չարիքներ է արել Երուսաղէմում քո սրբերին. 14 և այստեղ էլ քահանայապետներից իշխանութիւն ունի կապանքի տակ պահելու

բոլոր նրանց, որ քո անունն են կանչում»: 15 Տէրը նրան ասաց. «Գնա՛ դու, որովհետև նա ինձ համար ընտրեալ անօթ է՝ իմ անունը տանելու հեթանոսների, թագաւորների և իսրայէլացիների առաջ. 16 քանի որ ես ինքս եմ նրան ցոյց տալու, թէ նա ինչքան պէտք է չարչարուի իմ անուան համար»: 17 Անանիան գնաց և մտաւ այն տունը. ու ձեռքը դնելով նրա վրայ՝ ասաց. «Սաւուղ եղբայր, վե՛ր նայիր. Տէ՛րն ինձ ուղարկեց՝ Յիսուսը, որը քեզ երևաց այն ճանապարհի վրայ, որով գալիս էիր, որպէսզի տեսնես ու լցունես Սուրբ Հոգով»: 18 Եւ իսկոյն նրա աչքերից թեփերի պէս բաներ ցած ընկան. ապա տեսաւ, ուրքի ելաւ ու մկրտուեց: 19 Եւ սնունդ ընդունելով՝ զօրացաւ ու Դամասկոսում մի քանի օր աշակերտների հետ էր:

ՍՕՂՈՍԻ ՔԱՐՈՋՉՈՒԹԻՒՆԸ ԴԱՄԱՍԿՈՍՈՒՄ

20 Եւ անմիջապէս ժողովարաններում Յիսուսին քարոզեց՝ ասելով, թէ նա՛ է Աստծու Որդին: 21 Բոլոր նրանք, որ լսում էին, զարմանում էին ու ասում. «Սա չէ՞ր, որ Երուսաղէմում հալածում էր նրանց, ովքեր կանչում էին Քրիստոսի անունը, և այստեղ էլ նոյն բանի համար էր եկել, որպէսզի նրանց կապանքի տակ պահած տանի քահանայապետներին»: 22 Բայց Սօղոսը առաւել ևս էր զօրանում և նեղն էր դնում այն հրեաներին, որոնք Դամասկոսում էին բնակւում, և ապացուցում էր, թէ սա՛ է Քրիստոսը: 23 Բազում օրեր անցնելուց յետոյ հրեաները խորհուրդ արեցին նրան սպանելու: 24 Նրանց նենգութիւնը Սօղոսին յայտնի դարձաւ, քանի որ գիշերւցերեկ քաղաքի դռները պահում էին, որպէսզի նրան սպանեն: 25 Իսկ աշակերտները գիշերով վերցրին նրան և, պարսպից ցած կախելով, վանդակի մէջ դրած իջեցրին:

ՍՕՂՈՍԸ ԵՐՈՒՍԱՂԵՄՈՒՄ

26 Երբ Սօղոսը Երուսաղէմ եկաւ, փորձում էր աշակերտներին յարել, բայց ամէնքը վախենում էին նրանից. չէին հաւատում, թէ իսկապէս աշակերտ էր դարձել: 27 Բայց Բառնաբասը նրան վերցրեց և բերեց առաքեալների մօտ ու նրանց պատմեց, թէ ինչպէս ճանապարհին նա տեսել էր Տիրոջը, խօսել էր նրա հետ և թէ Դամասկոսում էլ Յիսուսի անունով համարձակ քարոզել: 28 Եւ Սօղոսը աշակերտների հետ էր և Երուսաղէմում շրջում էր նրանց հետ ու համարձակ քարոզում Տիրոջ անունով: 29 Խօսում ու վիճում էր յունախօս հրեաների հետ, որոնք հետամտում էին նրան սպանել: 30 Եղբայրները, այս բանն իմանալով, նրան Կեսարիա իջեցրին և ուղարկեցին Տարսոն:

31 Սակայն եկեղեցին ամբողջ Հրէաստանում, Սամարիայում ու Գալիլիայում խաղաղութեան մէջ էր և, ամրանալով ու ընթանալով Տիրոջ երկիւղով, Սուրբ Հոգու մխիթարութեամբ աճում էր:

ԱՆԴԱՄԱԼՈՅԾԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ ԼԻԴԴԱՅՈՒՄ

32 Եւ պատահեց, որ Պետրոսը, բոլորի մէջ շրջելիս, իջաւ նաև այն սրբերի մօտ, որոնք բնակւում էին Լիւդդայում: 33 Եւ այնտեղ գտաւ մի մարդու, որի անունը Ենեա էր, և որը ութ տարուց ի վեր անդամալոյծ լինելով՝ մահճի մէջ պառկած էր: 34 Պետրոսը նրան ասաց. «Ենեա՛, Տէր Յիսուս Քրիստոսը քեզ բժշկում է, վե՛ր կաց և յարդարի՛ր քո անկողինը»: Եւ նա իսկոյն վեր կացաւ: 35 Եւ բոլոր նրանք, որ Լիւդդայում և Սարոնայում էին ապրում, տեսան նրան և իրենք էլ դէպի Տէրը դարձան:

ԱՅԾԵՄՆԻԿԻ ՅԱՌՆՈՒՄԸ

36 Եւ Յոպպէում աշակերտ եղած մի կին կար՝ Տաբիթա անունով, որ թարգմանաբար կոչւում է Այծեմնիկ. սրա կեանքը լի էր բարի գործերով և

ողորմութիւններով, որ նա կատարում էր: 37 Պատահեց, որ այն օրերին նա հիւանդացաւ ու մեռաւ. նրան լողացրին և դրեցին վերնատունը: 38 Եւ Լիւդգան Յոպպէին մօտիկ էր. երբ աշակերտները լսեցին, թէ Պետրոսը այնտեղ է, երկու մարդ ուղարկեցին նրա մօտ՝ աղաչելու, որ անյապաղ իրենց մօտ գայ: 39 Եւ Պետրոսը վեր կացաւ ու եկաւ նրանց հետ: Երբ հասաւ, նրան վերնատուն բարձրացրին: Ու բոլոր այրիները շրջապատեցին նրան. լալիս էին և ցոյց տալիս, թէ որքան հագուստներ և զգեստներ էր կարել տուել Այծեմնիկը իրենց համար: 40 Պետրոսը բոլորին դուրս հանելով՝ ծնրադրեց, աղօթք արեց և, դառնալով մարմնին, ասաց. «Տաբիթա՛, յանուն Տէր Յիսուս Քրիստոսի վեր կաց կանգնիր»: Եւ նա բացեց իր աչքերը ու Պետրոսին տեսնելով՝ ուղիղ նստեց: 41 Պետրոսը ձեռքը մեկնեց նրան ու վեր կացրեց: Կանչեց սրբերին ու այրիներին. և նրանց առաջ կենդանի կանգնեցրեց նրան: 42 Եւ ամբողջ Յոպպէում այս յայտնի դարձաւ, և շատերը հաւատացին Տիրոջը: 43 Պետրոսը շատ օրեր մնաց Յոպպէում՝ կաշեգործ ոմն Սիմոնի մօտ:

ԳՈՐԾՔ10

ՊԵՏՐՈՍԸ ԵՒ ԿՈՆՆԵԼԻՈՍԸ

10 Կեսարիայում Կոռնելիոս անունով մի մարդ կար, մի հարիւրապետ «Իտալական» կոչուող գնդից. 2 նա իր ամբողջ ընտանիքով բարեպաշտ և աստուածավախ լինելով՝ շատ ողորմութիւններ էր անում ժողովրդի մէջ և միշտ Աստծուն աղօթում էր: 3 Կէսօրից յետոյ ժամը երեքի մօտ տեսիլքի մէջ նա յայտնապէս տեսաւ Աստծու հրեշտակին, որ մտաւ իր մօտ ու իրեն ասաց՝ Կոռնելիոս: 4 Եւ նա, երբ նրան նայեց, զարհուրեց ու ասաց՝ Ի՞նչ է, Տէ՛ր: Եւ հրեշտակը նրան ասաց. «Քո աղօթքներն ու քո ողորմութիւնները, յիշատակուելով, Աստծու առաջ ելան: 5 Եւ արդ, մարդիկ ուղարկի՛ր Յոպպէ և կանչի՛ր ոմն Սիմոնի, որ Պետրոս է կոչւում. 6 նա մնում է կաշեգործ Սիմոնի մօտ, որի տունը ծովին մօտ է»: 7 Երբ իր հետ խօսող հրեշտակը գնաց, կանչեց ծառաներից երկուսին և իր սպասաւորներից բարեպաշտ մի զինուորի 8 ու նրանց ամէն բան պատմելով՝ Յոպպէ ուղարկեց:

9 Յաջորդ օրը, մինչ նրանք ճանապարհին էին և մօտեցել էին քաղաքին, Պետրոսը կէսօրին տանիք բարձրացաւ աղօթելու: 10 Նա քաղց զգաց և ուտել էր ուզում: Եւ մինչ ճաշ էին պատրաստում, յափշտակութեան մէջ ընկաւ. 11 և տեսնում էր երկինքը բացուած և չորս ծայրերից կախուած մի ինչևոր անօթ, ինչպէս մի մեծ սփռոց, որ իջաւ նստեց երկրի վրայ: 12 Նրա մէջ կային երկրի բոլոր չորքոտանիները, զագանները, սողունները և երկնքի թռչունները: 13 Եւ նրան հասաւ մի ձայն. «Վեր կաց, Պետրո՛ս, մորթի՛ր և կե՛ր»: 14 Եւ Պետրոսն ասաց. «Քա՛ւ լիցի, Տէ՛ր, որովհետև երբեք պիղծ և անմաքուր բան չեմ կերել»: 15 Ձայնը նրան կրկին անգամ հասաւ. «Ինչ որ Աստուած մաքուր է դարձրել, դու պիղծ մի՛ համարիր»: 16 Այս պատահեց երեք անգամ, և սփռոցը երկինք վերացաւ: 17 Եւ մինչ Պետրոսը մտքում զարմացած էր, թէ տեսած տեսիլքն ի՞նչ է, ահա Կոռնելիոսի կողմից ուղարկուած մարդիկ հարցրին Սիմոնի տան մասին, կանգնեցին դռանը, 18 ձայն տուեցին ու հարցրին. «Սիմոնը, որ Պետրոս է կոչւում, այստե՞ղ է օթևանել»: 19 Եւ մինչ Պետրոսը դեռ մտորում էր տեսիլքի մասին, Հոգին նրան ասաց. «Ահաւասիկ ինչևոր մարդիկ քեզ փնտռում են. 20 ուստի դու վեր կաց, իջի՛ր և առանց երկմտելու գնա՛ նրանց հետ, որովհետև նրանց ես եմ ուղարկել»: 21 Եւ երբ Պետրոսը նրանց մօտ իջաւ, ասաց. «Ում փնտռում էք, ահա ես եմ. ի՞նչ բանի համար էք եկել»: 22 Եւ նրանք ասացին. «Կոռնելիոս հարիւրապետը՝ մի արդար և աստուածավախ մարդ, որ ամբողջ հրեայ ազգի կողմից վկայուած է, սուրբ հրեշտակից հրաման ստացաւ քեզ կանչելու իր տունը և քեզինց լսելու, ինչ որ ասելու ես»: 23 Նա ներս կանչեց նրանց և իր մօտ օթևան տուեց:

Յաջորդ օրը Պետրոսը վեր կացաւ գնաց նրանց հետ. Յոպպէում գտնուող եղբայրներից ոմանք ևս նրա հետ գնացին: 24 Հետևեալ օրը մտան Կեսարիա: Եւ

Կոռնելիոսը նրանց սպասում էր՝ կանչած լինելով իր ազգականներին և մտերիմ բարեկամներին: 25 Եւ երբ Պետրոսը ներս մտաւ, Կոռնելիոսը նրան ընդառաջ ելաւ ու նրա ոտքերն ընկնելով երկրպագում էր: 26 Պետրոսը կանգնեցրեց նրան ու ասաց. «Ուտքի՛ ելիր, ես ինքս էլ մարդ եմ»: 27 Եւ նրա հետ խօսելով՝ ներս մտաւ ու այնտեղ շատերին հաւաքուած գտաւ: 28 Նրանց ասաց. «Դուք ինքներդ գիտէք, թէ ինչպէս կարելի չէ հրեայ մարդու համար օտարազգու հետ շփուել կամ նրան մօտենալ. բայց Աստուած ինձ ցոյց տուեց, որ մարդկանցից ոչ մէկին չպէտք է պիղծ կամ անմաքուր համարեմ. 29 դրա համար էլ առանց առարկութեան եկայ, երբ կանչուեցի: Բայց այժմ հարցնում եմ ձեզ՝ ի՞նչ բանի համար ինձ կանչեցիք»: 30 Եւ Կոռնելիոսն ասաց. «Սրանից չորս օր առաջ, այս ժամին, մինչ ժամը երեքի աղօթքն էի անում իմ տանը, ահա սպիտակ զգեստներով մի մարդ եկաւ կանգնեց իմ առաջ ու ասաց. 31 "Կոռնելիոս, քո աղօթքները լսելի եղան, և քո ողորմութիւնները յիշուեցին Աստծու առաջ: 32 Արդ, մարդ ուղարկիր Յոպպէ և կանչիր Սիմոնին, որ Պետրոս է կոչւում. նա օթևանել է կաշեգործ ոմն Սիմոնի տանը, ծովի մօտ: Նա կը գայ և կը խօսի քեզ հետ": 33 Եւ ես իսկոյն մարդ ուղարկեցի քեզ մօտ. դու լաւ արեցիր, որ եկար: Այժմ մենք բոլորս կանգնած ենք Աստծու առաջ՝ լսելու այն ամէնը, ինչ քեզ հրամայուած է Տիրոջից»:

ՊԵՏՐՈՍԻ ՃԱՌԸ ԿՈՐՆԵԼԻՈՍԻ ՏԱՆԸ

34 Պետրոսը բերանը բացեց և ասաց. «Ճշմարտութեամբ վերահասու եմ եղել, թէ Աստծու կողմից աչառութիւն չկայ, 35 այլ՝ բոլոր ազգերի մէջ ով երկնչում է նրանից և արդարութիւն է գործում, ընդունելի է նրան: 36 Այս խօսքը նա ուղարկեց իսրայէլացիներին՝ աւետելով խաղաղութիւն Յիսուս Քրիստոսի միջոցով. սա է բոլորի Տէրը: 37 Դուք ինքներդ գիտէք այդ խօսքը, որը տարածուեց Գալիլիայից սկսած ամբողջ Հրէաստանում այն մկրտութիւնից յետոյ, որը քարոզեց Յովհաննէսը. 38 գիտէք Յիսուսին, որ Նազարէթից էր, որին Աստուած օծեց Սուրբ Հոգով և զօրութեամբ, և որը շրջեց բարիք անելով և սատանայից բոլոր բռնուածներին բժշկելով, որովհետև Աստուած նրա հետ էր: 39 Եւ մենք վկայում ենք այն բոլորը, որ Հրէաստանում և Երուսաղէմում արեց նա, և որին սպանեցին՝ խաչափայտից կախելով: 40 Երրորդ օրը Աստուած նրան յարութիւն տուեց և թոյլ տուեց, որ նա երևայ՝ 41 ոչ թէ ամբողջ ժողովրդին, այլ մեզ՝ վկաներիս, որ առաջուց Աստծուց ընտրուած էինք և որ կերանք ու խմեցինք նրա հետ մեռելներից նրա յարութիւն առնելուց յետոյ: 42 Եւ նա պատուիրեց մեզ քարոզել ժողովրդին և վկայութիւն տալ, թէ ինքն է Աստծուց սահմանուած դատաւորը, որ դատելու է կենդանիներին և մեռածներին: 43 Բոլոր մարգարէները նրա մասին վկայում են, որ բոլոր նրան հաւատացողները նրա անունով մեղքերի թողութիւն կը ստանան»:

ՀԵԹԱՆՈՍՆԵՐՆ ԸՆԴՈՒՆՈՒՄ ԵՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ

44 Եւ մինչ Պետրոսը դեռ այս բաներն էր ասում, Սուրբ Հոգին իջաւ բոլոր նրանց վրայ, ովքեր այս խօսքը լսում էին: 45 Ծագումով հրեայ հաւատացեալները, որոնք Պետրոսի հետ էին եկել, զարմացան, որ հեթանոսների վրայ ևս Սուրբ Հոգու շնորհները հոսում են. 46 որովհետև լսում էին, որ նրանք լեզուներ էին խօսում և փառաբանում Աստծուն: 47 Այն ժամանակ Պետրոսը պատասխանեց. «Ո՞վ կարող է արգելել, որ ջրով մկրտուեն սրանք, որոնք ևս Սուրբ Հոգին ընդունեցին, ինչպէս և մենք»: 48 Եւ հրամայեց նրանց մկրտուել յանուն Յիսուս Քրիստոսի: Այն ժամանակ նրան աղաչեցին, որ մի քանի օր այնտեղ մնայ:

11 Առաքելները և Հրէաստանի կողմերում գտնուող եղբայրները լսեցին, որ հեթանոսների մէջ էլ են ընդունել Աստծու խօսքը: 2 Բայց երբ Պետրոսը Երուսաղէմ ելաւ, հրէութիւնից դարձած հաւատացեալները մեղադրում էին նրան և ասում. 3 «Չթլփատուած մարդկանց մօտ մտաւ և նրանց հետ կերաւ»: 4 Եւ Պետրոսն սկսեց հերթով պատմել նրանց ու ասաց. 5 «Ես Յոպպէ քաղաքում աղօթում էի և յափշտակութեան մէջ մի տեսիլք տեսայ. իջնում էր մի անօթ, մեծ սփռոցի նման, չորս ծայրերից երկնքից կախուած, որ հասաւ մինչև ինձ մօտ: 6 Մինչ ականապիշ նայում էի դրան, տեսայ երկրի չորքտանիները, գազանները, սողունները և երկնքի թռչունները: 7 Եւ լսեցի մի ձայն, որ ինձ ասում էր. "Վեր կաց, Պետրոս, մորթի՛ր և կե՛ր": 8 Բայց ես ասացի. "Քա՛ւ լիցի, Տէ՛ր, որովհետև երբեք իմ բերանը պիղծ և անմաքուր բան չի մտել": 9 Երկրորդ անգամ երկնքից ձայնն ինձ պատասխանեց. "Ինչ որ Աստուած մաքուր է դարձրել, դու այն պիղծ մի՛ համարիր": 10 Այս պատահեց երեք անգամ, և վերստին ամէն ինչ երկինք վերացաւ: 11 Եւ ահա այն պահին երեք մարդ, որ Կեսարիայից ինձ մօտ էին ուղարկուած, եկան և կանգնեցին այն տան առաջ, ուր ես գտնուում էի: 12 Եւ Հոգին ինձ ասաց, որ գնամ նրանց հետ առանց երկմտելու: Ինձ հետ եկան նաև այս վեց եղբայրները, և մենք մտանք այն մարդու տունը: 13 Եւ նա մեզ պատմեց, թէ ինչպէս իր տանը տեսել է հրեշտակին, որ իրեն ասել է. "Յոպպէ մարդ ուղարկիր և Պետրոս կոչուած Սիմոնին կանչի՛ր, 14 որ քեզ պիտի ասի խօսքեր, որոնցով պիտի փրկուես դու, նաև՝ քո ամբողջ տունը": 15 Եւ երբ սկսեցի խօսել, Սուրբ Հոգին իջաւ նրանց վրայ, ինչպէս որ իջել էր մեր վրայ սկզբում: 16 Յիշեցի Տիրոջ խօսքը, որ ասում էր. "Յովհաննէսը մկրտեց ջրով, բայց դուք կը մկրտուէք Սուրբ Հոգով": 17 Արդ, եթէ Աստուած միևնոյն պարզաբար նրանց ևս տուել է, ինչպէս և մեզ, երբ Տէր Յիսուս Քրիստոսին հաւատացինք, ես ինչպէ՞ս կարող էի Աստծուն արգելք լինել»: 18 Այս բանը լսելով՝ լռեցին և փառաւորում էին Աստծուն ու ասում. «Ուրեմն Աստուած հեթանոսներին ևս դէպի կեանք տանող ապաշխարութիւն տուեց»:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԱՆՏԻՈՔՐՈՒՄ

19 Ստեփանոսի դէմ կատարուած հալածանքի պատճառով ցրուածները հասան մինչև Փիւնիկէ, մինչև Կիպրոս ու Անտիոք. նրանք ոչ ոքի չէին քարոզում խօսքը, այլ՝ միայն հրեաներին: 20 Եւ նրանց միջից որոշ մարդիկ՝ կիպրացիներ և կիւրենացիներ, Անտիոք մտնելով, յոյներին էին դիմում՝ աւետարանելով Տէր Յիսուսին: 21 Եւ Տիրոջ զօրութիւնը նրանց հետ էր: Հաւատացեալների մի բազմութիւն դէպի Տէրը դարձաւ: 22 Նրանց մասին այս լուրը հասաւ Երուսաղէմի եկեղեցուն: Եւ Բառնաբասին ուղարկեցին մինչև Անտիոք: 23 Երբ սա եկաւ և տեսաւ Աստծու շնորհները, ուրախացաւ և յորդորում էր բոլորին, որպէսզի նրանք յօժար սրտով յարած մնան Տիրոջը. 24 ըստ որում նա բարի, Սուրբ Հոգով և հաւատով լցուած մարդ էր. և Տիրոջը յարածների վրայ բազում ժողովուրդ աւելացաւ: 25 Ապա Բառնաբասը ելաւ գնաց Տարսուն՝ Սօղոսին փնտռելու և, նրան գտնելով, բերեց Անտիոք: 26 Ու նրանք երկուսով մի ամբողջ տարի հաւաքում էին եկեղեցու մէջ և ուսուցանում էին շատ շատերին: Եւ առաջին անգամ Անտիոքում էր, որ աշակերտածներին «քրիստոնէաներ» անուանեցին:

ՆՊԱՍՏ ԵՐՈՒՄԱՂԵՄԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

27 Այն օրերին Երուսաղէմից մարգարէներ իջան Անտիոք: 28 Նրանցից մէկը, որի անունը Ազաբոս էր, վեր կենալով, Հոգու միջոցով կանխանշեց, որ ամբողջ աշխարհում մեծ սով է լինելու, որը և եղաւ Կղօղէոս կայսեր օրով: 29 Եւ Անտիոքի աշակերտները որոշեցին, որ աշակերտների կողմից, այնքան, որքան նրանցից իւրաքանչիւրը կարող էր, նպաստ ուղարկեն Հրէաստանում բնակուող

եղբայրների համար, 30 ինչ որ արդարև արեցին՝ Բառնաբասի և Սողոսի ձեռքով ուղարկելով եկեղեցու երեցներին:

ԳՈՐԾՔ 12

ՅԱԿՈԲՈՍԸ՝ ՍՊԱՆՈՒԱԾ, ՊԵՏՐՈՍԸ՝ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԱԾ

12 Այդ ժամանակներում Հերովդէս թագաւորը ձեռնարկեց եկեղեցուց ոմանց չարչարելու գործին 2 և Յովհաննէսի եղբօրը՝ Յակոբոսին, սրով սպանեց: 3 Երբ տեսաւ, որ այդ հաճելի է հրեաներին, աւելի առաջ գնաց և Պետրոսին էլ բռնեց: Բաղարջակերաց օրերն էին. 4 երբ նրան բռնեց, բանտ դրեց և իւրաքանչիւրը չորս զինուորից բաղկացած չորս խմբի յանձնեց, որ նրան պահեն. և ուզում էր զատկից յետոյ նրան դուրս հանել՝ դատելու ժողովրդի առջև: 5 Պետրոսը բանտում մնում էր հսկողութեան ներքոյ. իսկ եկեղեցում նրա համար անդադար աղօթքներ էին արւում առ Աստուած:

ՊԵՏՐՈՍԻ ԱԶԱՏՈՒՄԸ ԲԱՆՏԻՑ

6 Եւ երբ Հերովդէսն ուզեց նրան դուրս բերել, այն գիշեր Պետրոսը, կրկնակի շղթաներով կապուած, երկու զինուորների միջև քնած էր. իսկ պահապանները դռան առաջ բանտը պահպանում էին: 7 Եւ ահա Տիրոջ հրեշտակը եկաւ, կանգնեց մօտը, ու մի լոյս ծագեց այդ տեղի վրայ: Ապա բոթեց Պետրոսի կողերը, նրան վեր կացրեց՝ ասելով. «Իսկոյն վեր կաց»: Եւ շղթաներն ընկան նրա ձեռքից: 8 Եւ հրեշտակը նրան ասաց. «Գօտիդ կապի՛ր և հողաթափները ուտքերդ զցի՛ր»: Եւ նա այնպէս արեց: Ապա նրան ասաց. «Զգեստներդ վրադ զցի՛ր և արի՛ իմ յետևից»: 9 Եւ նա ելնելով գնում էր նրա յետևից ու չէր իմանում, թէ հրեշտակի միջոցով պատահածը իրական է, որովհետև կարծում էր, թէ տեսիլք է տեսնում: 10 Եւ երբ նրանք անցան առաջին պահականոցից և ապա երկրորդից, եկան մինչև երկաթեայ դուռը, որը հանում էր քաղաք: Դուռը իրենևիրեն բացուեց նրանց առջև. և, մի փողոց մտնելով, անցան նրա միջով. ապա հրեշտակը իսկոյն նրանից հեռացաւ: 11 Երբ Պետրոսը ուշքի եկաւ, ասաց. «Այժմ ճշմարտապէս գիտեմ, որ Տէրն ուղարկեց իր հրեշտակին և ինձ փրկեց Հերովդէսի ձեռքից և հրեայ ժողովրդի ամէն ակնկալութիւնից»: 12 Եւ ուշքի եկած լինելով՝ եկաւ Մարիամի՝ Մարկոս կոչուած Յովհաննէսի մօր տունը. այնտեղ հաւաքուել էին շատերն ու աղօթք էին անում: 13 Տան դուռը բախելիս՝ Ռոդէ անունով մի աղախին մօտեցաւ և ականջ էր դնում: 14 Եւ ճանաչելով Պետրոսի ձայնը՝ ուրախութիւնից դուռը չբացեց, այլ ներս վազելով պատմեց, թէ Պետրոսը դռանը կանգնած է: 15 Նրանք ասացին նրան՝ գօուել ես: Իսկ աղախինը առաւել ևս պնդում էր, թէ այդպէս է: Ապա նրանք ասացին՝ նրա հրեշտակն է: 16 Իսկ Պետրոսը շարունակում էր թակել դուռը: Երբ բացեցին, տեսան նրան ու զարմացան: 17 Եւ նա ձեռքով նրանց նշան էր անում, որ լռեն. և պատմեց, թէ ինչպէս Տէրը իրեն հանեց բանտից: Ապա ասաց. «Այս բաները պատմեցէ՛ք Յակոբոսին և եղբայրներին»: Եւ ինքը ելաւ գնաց այլ տեղ: 18 Եւ երբ առաւօտ եղաւ, զինուորների մէջ մեծ խռովութիւն ընկաւ, թէ արդեօք Պետրոսն ինչ եղաւ: 19 Իսկ Հերովդէսը, երբ նրան փնտռեց ու չգտաւ, պահակներին հարցաքննելուց յետոյ հրամայեց սպանել նրանց: Ապա Պետրոսը Հրէաստանից Կեսարիա իջաւ ու այնտեղ էր մնում:

ՀԱԼԱԾԻՉԻ ՄԱՀԸ

20 Եւ Հերովդէսը ցատումով էր լցուած տիրոսացիների և սիրոնացիների դէմ: Նրանք միաբանուած՝ եկան նրա մօտ և համոզելով Բղաստոսին՝ թագաւորի սենեկապետին, խաղաղութիւն խնդրեցին, քանի որ իրենց երկիրը նրա երկրից էր կերակրւում: 21 Եւ որոշուած օրը Հերովդէսը թագաւորական զգեստ էր հագել և ատեան էր նստել ու հրապարակաւ խօսում էր նրանց հետ: 22 Իսկ ամբոխը

աղաղակում էր. «Աստուած է, որ խօսում է և ոչ թէ մարդ»: 23 Եւ անմիջապէս հրեշտակը հարուածեց նրան, որովհետև Աստծուն փառք չտուեց. և որդերի վեր դառնալով՝ մեռաւ:

24 Իսկ Աստծու խօսքը աճում ու բազմանում էր:

25 Բառնաբասն ու Սօղոսը, երբ իրենց պաշտօնը կատարեցին, Երուսաղէմից վերադարձան: Իրենց հետ վերցրել էին նաև Յովհաննէսին, որ Մարկոս էր կոչւում:

ԳՈՐԾԷ 13

13 Անտիոքում գտնուող եկեղեցում կային մի քանի մարգարէներ և ուսուցիչներ՝ Բառնաբասը և Շնաւոնը, որ կոչւում էր Նիւգեր, Ղուկիոս Կիւրենացին, Մանայենը, որ Հերովդէս չորրորդապետի դայեկորդին էր, և Սօղոսը: 2 Մինչ նրանք Տիրոջ պաշտամունքի մէջ էին և ծոմ էին պահում, Սուրբ Հոգին ասաց նրանց. «Բառնաբասին և Սօղոսին առանձնացրէ՛ք ինձ համար, որ անեն այն գործը, որին ես դրանց կոչել եմ»: 3 Այն ժամանակ ծոմ պահելով և աղօթելով՝ ձեռք դրեցին նրանց վրայ և ուղարկեցին:

ԱՂԱՔԵԱԼՆԵՐԻ ՔԱՐՈՋՉՈՒԹԻՒՆԸ ԿԻՊՐՈՍՈՒՄ

4 Ուստի նրանք, Սուրբ Հոգուց ուղարկուած, իջան Սելևկիա ու այնտեղից նաւարկեցին դէպի Կիպրոս: 5 Եւ Սալամինա հասնելով՝ հրեաների ժողովարաններում Աստծու խօսքն էին քարոզում: Որպէս օգնական ունէին նաև Յովհաննէսին: 6 Շրջելով ամբողջ կղզին մինչև Պափոս՝ այնտեղ գտան մի ոմն մոզի, որ մի հրեայ սուտ մարգարէ էր, և որի անունը Բարեյեսու էր: 7 սա բղէշխի փոխանորդ Սերգէոս Պօղոսի հետ էր ապրում, որը մի իմաստուն մարդ էր: Սերգէոսը աղաչելով Բառնաբասին և Սօղոսին, ուզում էր լսել Աստծու խօսքը: 8 Բայց նրանց դէմ դուրս եկաւ Եղիմաս մոզը (որովհետև նրա անունը այսպէս է թարգմանուում) և ուզում էր բղէշխի փոխանորդին հաւատից շեղել: 9 Իսկ Սօղոսը, որը և Պօղոսն է, Սուրբ Հոգով լցուած, նայեց նրան ու ասաց. 10 «Ո՛վ դու, որ լի ես ամէն նենգութեամբ ու խորամանկութեամբ, որդի՛ սատանայի, թշնամի՛ ամէն արդարութեան: Տիրոջ ուղիղ ճանապարհները շեղելուց չե՞ս դադարի: 11 Եւ արդ, ահա Տիրոջ ձեռքը քեզ վրայ է. և կոյր կը լինես, որ միառժամանակ արև չտեսնես»: Եւ անմիջապէս նրա վրայ մէզ ու խաւար իջաւ. և խարխափելով՝ առաջնորդողներ էր փնտռում: 12 Այն ժամանակ բղէշխի փոխանորդը, պատահածները տեսնելով, հաւատաց՝ զարմանալով Տիրոջ վարդապետութեան վրայ:

ՊՕՂՈՍԸ ԵՒ ԲԱՐՆԱԲԱՍԸ ՊԻՍԻՂԵԱՆ ԱՆՏԻՈՔՈՒՄ

13 Պափոսից խարխափ վերցնելով՝ Պօղոսը և իր հետ եղողները եկան Պամփիլիայի Պերգէ քաղաքը: Յովհաննէսը, նրանցից բաժանուելով, Երուսաղէմ վերադարձաւ, իսկ նրանք, առաջ գնալով, 14 Պերգէից եկան Պիսիդեան Անտիոք քաղաքը. և շաբաթ օրը, ժողովարան մտնելով, նստեցին: 15 Եւ Օրէնքի ու մարգարէների ընթերցումից յետոյ, ժողովարանի պետերը նրանց մօտ մէկին ուղարկեցին ու ասացին. «Եղբայրներ, եթէ ունէք մխիթարանքի խօսքեր ժողովրդին, խօսեցէ՛ք»:

ՊՕՂՈՍԻ ՔԱՐՈՋԸ ՀՐԵԱՆԵՐԻՆ

16 Պօղոսը ոտքի կանգնեց, ձեռքը շարժեց ու ասաց. «Ո՛վ իսրայէլացիներ, և դո՛ւք, որ Աստծուց երկնչում էք, լսեցէ՛ք. 17 Իսրայէլի այս ժողովրդի Աստուածը ընտրեց մեր հայրերին և Եգիպտացիների երկրում, պանդխտութեան ժամանակ, ժողովրդին բարձրացրեց և հզօր բազուկով նրանց այնտեղից հանեց: 18 Եւ

շուրջ քառասուն տարի ժամանակով անապատում նրանց կերակրեց: 19 Եւ Քանանու երկրում եօթը ազգեր խորտակելով՝ նրանց հողը որպէս ժառանգութիւն տուեց նրանց: 20 Եւ դրանից յետոյ շուրջ չորս հարիւր յիսուն տարի նրանց տուեց դատաւորներ՝ մինչև Սամուէլ մարգարէն: 21 Եւ այնուհետև թագաւոր խնդրեցին. ու Աստուած թագաւոր տուեց նրանց Բենիամինի ցեղից Կիսի որդուն՝ Սաուղին, քառասուն տարի: 22 Եւ երբ նրան փոխեց, նրանց համար մէջտեղ բերեց Դաւթին որպէս թագաւոր, որի մասին և վկայելով՝ ասաց. «Գտայ Յեսսէի որդի Դաւթին՝ իմ սրտով մի մարդու, որը պիտի կատարի իմ ամբողջ կամքը»: 23 Աստուած, ըստ իր խոստման, սրա սերնդից յարուցեց Իսրայէլի համար մի փրկչի՝ Յիսուսին: 24 Նրա գալստից առաջ, նրա առջևից գնացողը Յովհաննէսը, Իսրայէլի ամբողջ ժողովրդին քարոզել էր ապաշխարել և մկրտուել: 25 Եւ երբ Յովհաննէսը իր գործունէութեան ընթացքն աւարտեց, ասաց. "Իմ մասին ի՞նչ էք կարծում, ո՞վ եմ. ես Քրիստոսը չեմ, այլ ահա իմ յետևից գալիս է նա, որի ոտքերի կօշիկներն արձակելու արժանի չեմ": 26 Եղբայրներ, Աբրահամի տոհմի որդիներ և ձեր մէջ նրանք, որ Աստծուց երկնչում են, ձեզ ուղարկուեց փրկութեան այս խօսքը. 27 բայց Երուսաղէմում բնակուողները և նրանց իշխանաւորները չճանաչեցին Յիսուսին և նրան դատապարտելով՝ կատարեցին մարգարէների խօսքը, որ ամէն շաբաթ ընթերցում էին: 28 Եւ մահուան արժանի ոչ մի յանցանք չգտնելով՝ Պիղատոսին խնդրեցին սպանել նրան: 29 Եւ երբ կատարեցին այն ամէնը, ինչ նրա մասին գրուած էր, խաչափայտից իջեցնելով նրան՝ գերեզման դրեցին: 30 Բայց Աստուած մեռելներից յարութիւն տուեց նրան, որ բազում օրեր երևաց նրանց, 31 որոնք նրա հետ Գալիլիայից Երուսաղէմ էին բարձրացել և որոնք այժմ իսկ ժողովրդի առաջ նրա վկաներն են: 32 Եւ մենք ձեզ աւետարանում ենք այն խոստումը, որ արուած էր մեր հայրերին, 33 և Աստուած նոյնը կատարեց մեզ՝ նրանց որդիների համար՝ յարութիւն տալով Յիսուսին, ինչպէս գրուած է երկրորդ սաղմոսում. "Ղու իմ Որդին ես, և ես այսօր ծնեցի քեզ":

34 Եւ որ նրան յարութիւն տուեց մեռելներից ու այլևս ապականութեան չի դառնալու, այդ մասին այսպէս է ասում. "Ձեզ պիտի տամ Դաւթին խոստացուած վստահելի սրբութիւնները":

35 Ուստի և մի ուրիշ տեղ էլ ասում է. «Քո Սրբին ապականութիւն տեսնել չես տայ»:

36 Սակայն Դաւիթը իր սերնդի ժամանակ ծառայեց և Աստծու կամքով վախճանուեց ու աւելացաւ իր հայրերի վրայ, և նրա մարմինը ապականութիւն տեսաւ: 37 Բայց Յիսուս, որին Աստուած յարութիւն տուեց, ապականութիւն չտեսաւ: 38 Եղբայրներ, թող ձեզ յայտնի լինի, որ նրանով է ձեզ համար մեղքերի թողութիւն աւետարանում. 39 և այն ամենից, որոնցից չկարողացաք Մովսէսի օրէնքով արդարանալ, նրանով կ'արդարանայ, ով հաւատում է: 40 Զգոյշ կացէք, գուցէ ձեր գլխին գայ այն, ինչ ասուած է մարգարէների գրուածքներում.

41 "Տեսէ՛ք, արհամարհողներ, և զարմացէ՛ք ու չքուեցէ՛ք. որովհետև ես ձեր օրերում մի գործ եմ կատարելու, այնպիսի մի գործ, որին չպիտի հաւատաք, եթէ մէկը ձեզ պատմի այն"»:

42 Եւ երբ Բառնաբասն ու Պողոսը այնտեղից ելան, աղաչում էին, որ միւս շաբաթ էլ նոյն բաներն ասեն իրենց: 43 Եւ երբ ժողովուրդը ցրուեց, հրեաներից և հրէութեան դարձած աստուածապաշտներից շատերը գնում էին Պողոսի և Բառնաբասի յետևից, որոնք խօսում էին նրանց հետ ու համոզում նրանց, որ շարունակեն մնալ Աստծու շնորհի մէջ: 44 Եւ երբ յաջորդ շաբաթ օրը եկաւ, գրեթէ ամբողջ քաղաքը հաւաքուեց Աստծու խօսքը լսելու: 45 Երբ հրեաները այդ բազմութիւնը տեսան, նախանձով լցուեցին և, Պողոսի ասածներին ընդդիմախօսելով, հայիոյում էին: 46 Իսկ Պողոսն ու Բառնաբասը համարձակ կերպով ասում էին. «Նախ ձեզ պէտք է Աստծու խօսքը խօսէինք. բայց քանի որ դուք այն մերժում էք և ձեզ արժանի չէք համարում յաւիտենական կեանքի, ահա մենք դառնում ենք դէպի հեթանոսները. 47 որովհետև Տէրը մեզ այսպէս

պատուիրեց. "Քեզ դրեցի որպէս հեթանոսների լոյս, որպէսզի դու փրկութեան միջոց լինես մինչև երկրի ծագերը"»:

48 Այս բանը լսելով՝ հեթանոսները ուրախացան և փառաւորում էին Տիրոջ խօսքը. և ովքեր սահմանուած էին յաւիտենական կեանքի համար, հաւատացին: 49 Եւ Աստուծո խօսքը ամբողջ գաւառում տարածուած էր: 50 Բայց հրեաները աստուածապաշտ և երևելի կանանց ու քաղաքի գլխաւորներին զրգռեցին և, Պողոսի ու Բառնաբասի դէմ հալածանք յարուցելով, իրենց սահմաններից նրանց դուրս հանեցին: 51 Իսկ նրանք, իրենց ոտքերի փոշին նրանց վրայ թափ տալով, եկան Իկոնիոն: 52 Եւ աշակերտները լցուեցին ուրախութեամբ և Սուրբ Հոգով:

ԳՈՐԾՔ 14

ՔԱՐՈՉՉՈՒԹԻՒՆ ԻԿՈՆԻՈՆՈՒՄ

14 Իկոնիոնում Պողոսն ու Բառնաբասը միասին էին մտնում հրեաների ժողովարանը և նոյն ձևով խօսում, այնպէս որ թէ՛ հրեաների և թէ՛ հեթանոսների մի մեծ բազմութիւն հաւատաց: 2 Բայց չհաւատացող հրեաները հեթանոսների մտքերը ևս չարացրին եղբայրների դէմ: 3 Նրանք երկար ժամանակ շրջում էին և համարձակ խօսում. և Տէրը վկայում էր իր շնորհի խօսքի մասին՝ թոյլ տալով, որ նրանց ձեռքով նշաններ և զարմանալի գործեր լինեն: 4 Եւ քաղաքի բազմութեան մէջ պառակտում առաջ եկաւ. ոմանք հրեաների կողմն էին, և ոմանք՝ առաքեալների: 5 Երբ հեթանոսներն ու հրեաները իրենց իշխանաւորներով միասին նրանց անարգելու և քարկոծելու դիմեցին, 6 նրանց լուր տրուեց, և փախան լիկայոնացիների Լիստրա և Դերբէ քաղաքներն ու շրջակայ գաւառը և այնտեղ էին աւետարանում:

Ի ԾՆԷ ԿԱՂԻ ԲԺՇԿՈՒՄԸ ԼԻՒՍՏՐԱՅՈՒՄ

7 Եւ Լիստրայում մի մարդ կար՝ նստած, ոտքից տկար, ի ծնէ կաղ, որը երբեք չէր քայլել: 8 Սա լսեց Պողոսի խօսքերը, որը, նրան նայելով և տեսնելով, թէ փրկութեան հաւատ ունի, 9 բարձրաձայն ասաց. «Մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի անունով քեզ եմ ասում. կանգնի՛ր քո ոտքերի վրայ ուղիղ»: Եւ նա վեր ցատկեց ու վազվզում էր: 10 Եւ ժողովրդի բազմութիւնը, տեսնելով այն, ինչ Պողոսն արեց, իր ձայնը բարձրացրեց և լիկայոններէն ասաց. «Աստուածներ, մարդկանց կերպարանքով, իջան մեզ մօտ»: 11 Եւ Բառնաբասին Դիոս էին կոչում, իսկ Պողոսին՝ Հերմէս, քանի որ նա էր խօսքն առաջնորդողը: 12 Իսկ քաղաքի մուտքին կանգնած Դիոսի քուրմը, ցուլեր և պսակներ հասցնելով դռան մօտ, կամենում էր զոհ մատուցել բազմութեան հետ միասին: 13 Իսկ Բառնաբաս և Պողոս առաքեալները, երբ այդ լսեցին, իրենց զգեստները պատառոտելով՝ ամբոխի միջոց դուրս վազեցին. աղաղակում էին և ասում. 14 «Ո՛վ մարդիկ, այդ ի՞նչ էք անում դուք. մենք էլ բնութեամբ ձեզ նման մարդիկ ենք, որ ձեզ աւետարանում ենք, որպէսզի այդպիսի ունայնութիւններից դառնաք դէպի կենդանի Աստուածը, որն ստեղծեց երկինքը և երկիրը և ծովը և ամէն ինչ, որ նրանց մէջ կայ: 15 Նա անցեալ ժամանակներում բոլոր հեթանոս ազգերին թոյլ տուեց, որ գնան իրենց ճանապարհներով: 16 Եւ սակայն նա իրեն առանց վկայութեան չթողեց, այլ իր բարերարութեամբ երկնքից ձեզ անձրևներ տուեց ու պտղաբեր եղանակներ՝ լիացնելով ձեզ կերակուրներով, իսկ ձեր սրտերը՝ ուրախութեամբ»: 17 Եւ այս ասելով՝ հազիւ հանդարտեցրին ժողովրդի բազմութիւնը, որ իրենց զոհ չմատուցեն, այլ իւրաքանչիւրը գնայ իր տեղը:

18 Եւ մինչ նրանք շրջում և ուսուցանում էին, Անտիոքից և Իկոնիոնից եկան հասան հրեաներ, որոնք Պողոսի և Բառնաբասի հետ համարձակութեամբ վիճելով խաբեցին ժողովրդին, որ հեռու մնան նրանցից: Եւ ասում էին. «Ոչ մի ճշմարիտ բան չեն ասում, այլ ամէն ինչ ստում են»: Եւ Պողոսին քարկոծելով՝ քարշ տուին քաղաքից դուրս ու նրան մեռած էին համարում: 19 Եւ երբ

աշակերտները նրան շրջապատեցին, վեր կացաւ և քաղաք մտաւ ու յաջորդ օրն իսկ Բառնաբասի հետ միասին ելաւ գնաց Դերբէ:

ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԵԱՆ ՎԱԽՃԱՆԸ

20 Այդ քաղաքում աւետարանելուց և շատերին աշակերտ դարձնելուց յետոյ, վերադարձան Լիւստրա, Իկոնիոն և Անտիոք՝ 21 աշակերտածնների սրտերը ամրացնելով և յորդորելով, որպէսզի հաստատ մնան հաւատի մէջ: Եւ ասում էին. «Բազում նեղութիւններ կրելով է, որ մենք պէտք է մտնենք Աստծու արքայութիւնը»: 22 Նրանց համար իւրաքանչիւր եկեղեցու վրայ երէցներ ձեռնադրեցին, պահեցողութեամբ հանդերձ աղօթք արեցին և նրանց յանձնեցին Տիրոջը, որին հաւատացել էին: 23 Պիսիդիայի մէջ շրջելով՝ եկան Պամփիլիա: 24 Եւ Պերգէում ևս Տիրոջ խօսքը քարոզելուց յետոյ իջան Ատտալիա: 25 Այնտեղից էլ նաւարկելով՝ գնացին Անտիոք, որտեղից էլ յանձնուած էին Աստծու շնորհներին այն գործի համար, որ կատարեցին: 26 Եւ երբ եկան ու հաւաքեցին եկեղեցին, պատմեցին, թէ Աստուած նրանց հետ ինչքան բաներ արեց և թէ ինչպէս հեթանոսների առաջ հաւատի դուռը բացեց: 27 Եւ երկար ժամանակ շրջում էին աշակերտների հետ:

ԳՈՐԾՔ 15

ԵՐՈՒՄԱՂԷՄԻ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԺՈՂՈՎԸ

15 Հրէաստանից իջել էին ոմանք Անտիոք և եղբայրներին ուսուցանում էին. «Մովսէսի օրէնքի համաձայն, եթէ չթլփատուէք, չէք կարող փրկուել»: 2 Եւ երբ Պողոսի և Բառնաբասի ու նրանց միջև շատ հակառակութիւն և վէճ առաջացաւ, վճռեցին, որ Պողոսն ու Բառնաբասը և նրանցից ոմանք այդ խնդրի համար Երուսաղէմ բարձրանան, առաքեալների և երէցների մօտ: 3 Եկեղեցու կողմից ճանապարհ դրուելուց յետոյ, նրանք շրջելով անցան Փիւնիկիէի և Սամարիայի միջով և պատմեցին հեթանոսների դարձի մասին՝ մեծ ուրախութիւն պատճառելով բոլոր եղբայրներին:

4 Եւ երբ Երուսաղէմ հասան, եկեղեցու առաքեալների ու երէցների կողմից ընդունուեցին. պատմեցին, թէ Աստուած ինչ բաներ արեց իրենց միջոցով: 5 Փարիսեցիների հերձուածից մի քանի հաւատացեալներ վեր կացան ու ասացին. «Դրանց պէտք է թլփատել և պատուիրել, որ պահեն Մովսէսի օրէնքը»:

6 Եւ առաքեալներն ու երէցները հաւաքուեցին այս բանը քննութեան առնելու համար: 7 Եւ շատ վէճ լինելուց յետոյ, Պետրոսը ոտքի կանգնեց ու նրանց ասաց. «Եղբայրներ, դուք ինքներդ գիտէք, որ ձեր մէջ առաջին օրերից Աստուած ինձ ընտրեց, որ հեթանոսները իմ բերանով Աւետարանի խօսքը լսեն և հաւատան: 8 Եւ սրտագէտն Աստուած նրանց վկայեց՝ Սուրբ Հոգին տալով նրանց այնպէս, ինչպէս տուեց մեզ: 9 Եւ նրանց ու մեր միջև ոչ մի խտրութիւն չդրեց՝ հաւատով մաքրելով նրանց սրտերը: 10 Արդ, ինչո՞ւ էք փորձում Աստծուն՝ աշակերտների վզին դնելով մի լուծ, որը ո՛չ մեր հայրերը և ո՛չ էլ մենք կարողացանք տանել: 11 Այլ Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհով հաւատում ենք, որ կը փրկուենք, ինչպէս և նրանք»:

12 Ամբողջ ժողովը լռեց. ապա լսում էին Բառնաբասի ու Պողոսի պատմելը, թէ Աստուած նրանց ձեռքով ինչքան նշաններ և գարմանալի գործեր կատարեց հեթանոսների մէջ:

13 Երբ նրանք լռեցին, Յակոբոսը, խօսք առնելով, ասաց. «Եղբայրներ, լսեցէ՛ք ինձ. 14 Շնաւունը պատմեց, թէ ինչպէս Աստուած առաջուց հոգածութիւն ցոյց տուեց՝ հեթանոսներից իր անունով մի ժողովուրդ ունենալու համար: 15 Եւ այդ բանում մարգարէների խօսքերը համընկնում են իրար, ինչպէս որ գրուած է.

16 "Սրանից յետոյ կը վերադառնամ և կը շինեմ Դաւթի փուլ եկած տունը և նրա աւերակները վերստին կը շինեմ ու կը վերականգնեմ այն, 17 որպէսզի Տիրոջը փնտռեն մնացած մարդիկ, ինչպէս և բոլոր հեթանոսները, որոնց վրայ

դրուած է իմ անունը", և ասում է Տէրը, նա, որ անուն է այս բոլորը: 18 Ի յախտենից յայտնի են Տիրոջը իր բոլոր գործերը: 19 Դրա համար ես էլ ինձ իրաւունք եմ վերապահում չնեղել նրանց, ովքեր հեթանոսներից դառնում են Աստծուն, 20 այլ գրել նրանց, որ խորշեն կուռքերին զոհուած կերակուրներից և պորնկութիւնից, խեղդամահ արուած կենդանիներից և արիւնից. 21 քանի որ Մովսէսը, առաջին սերունդներից սկսած, իւրաքանչիւր քաղաքում իր քարոզիչներն ունի, և նա ամէն շաբաթ օր ժողովարանում ընթերցում է»:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԹՈՒԴԹ

22 Այն ժամանակ առաքեալներին և երէցներին, ամբողջ եկեղեցու հետ միասին, հաճելի թուաց, որ իրենց միջից ընտրուած մարդիկ ուղարկեն Անտիոք՝ Պողոսի և Բառնաբասի հետ. Յուդային՝ Բարսաբա կոչուածին և Շիղային, որոնք գլխաւորներն էին: 23 Եւ եղբայրներին նրանց միջոցով գրեցին հետևեալը. «Առաքեալները, երէցները և եղբայրները Անտիոքում, Սիրիայում և Կիլիկիայում հեթանոսներից եղող եղբայրներիդ ողջոյն են յղում: 24 Քանի որ լսեցիք, թէ ոմանք, իբրև թէ մեզնից, որոնց մենք հրաման չենք տուել, խռովեցրել են ձեզ խօսքերով և խախտել են ձեր մտքերը՝ ասելով, թէ պէտք է թլփատուել և օրէնքը պահել, 25 ուստի, հաճելի թուաց մեզ՝ միատեղ հաւաքուածներինս, ուղարկել ձեզ մօտ ընտրուած մարդկանց՝ մեր սիրելիներին, Բառնաբասի ու Պողոսի հետ, 26 մարդիկ, որոնք իրենց անձը նուիրեցին մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անուան համար: 27 Արդ, ուղարկեցինք Յուդային և Շիղային, որ նրանք էլ խօսքով նոյնը պատմեն. 28 որովհետև հաճելի թուաց Սուրբ Հոգուն և մեզ՝ աւելի ոչ մի բեռ չդնել ձեր վրայ, բացի այս կարևորներից. 29 այն է՝ հեռու մնալ կուռքերին զոհուած կերակուրներից և արիւնից, խեղդամահ արուած կենդանիներից ու պորնկութիւնից. ձեզ դրանցից հեռու պահելով՝ լաւ կ'անէք: Ողջ եղէք»:

ՊԱՏՃԱՍԱԻՈՐՆԵՐ ԱՆՏԻՈՔՈՒՄ

30 Եւ նրանք մեկնելով՝ ճանապարհ դրուեցին և Անտիոք իջան ու ժողովրդին հաւաքելով՝ նամակը տուեցին: 31 Եւ նրանք ընթերցելով՝ այդ մխիթարութեան համար ուրախացան: 32 Յուդան և Շիղան, քանի որ նրանք էլ մարգարէներ էին, բազում խօսքերով յորդորեցին եղբայրներին և ամրապնդեցին նրանց: 33 Եւ միառժամանակ այնտեղ մնալով՝ եղբայրների կողմից խաղաղութեամբ յետ ուղարկուեցին առաքեալների մօտ: Խշ Սակայն Շիղային հաճելի թուաց այնտեղ մնալ: 35 Իսկ Պողոսն ու Բառնաբասը շրջում էին Անտիոքում և շատ ուրիշների հետ ուսուցանում ու աւետարանում էին Աստծու խօսքը:

ՊՕՂՈՍԻ ԵՒ ԲԱՌՆԱԲԱՍԻ ԲԱԺԱՆՈՒՄԸ

36 Իսկ մի քանի օր յետոյ Պողոսը Բառնաբասին ասաց. «Վերադառնանք և շրջենք եղբայրների մէջ բոլոր այն քաղաքներում, որտեղ քարոզեցինք Տիրոջ խօսքը՝ տեսնելու, թէ ինչ վիճակում են»: 37 Բառնաբասն ուզում էր Մարկոս կոչուած Յովհաննէսին էլ հետը տանել, 38 բայց Պողոսը չէր ուզում, որ Պամփիլիայում իրենցից հեռացած և զործի համար իրենց հետ չէկած մէկին իրենց հետ տանեն: 39 Եւ նրանց մէջ գժտութիւն առաջացաւ, այնքան, որ իրարից բաժանուեցին. Բառնաբասը Մարկոսին վերցնելով՝ նաւարկեց դէպի Կիպրոս: 40 Իսկ Պողոսը Շիղային ընտրելով՝ ճանապարհ ընկաւ՝ եղբայրների կողմից յանձնուելով Աստծու շնորհին. 41 և շրջում էր Ասորիքի և Կիլիկիայի կողմերում ու ամրապնդում էր եկեղեցիները:

16 Պօղոսը եկաւ հասաւ Դերբէ և Լիւստրա: Եւ այնտեղ Տիմոթէոս անունով մի աշակերտ կար, հաւատացեալ հրեայ կնոջ և հեթանոս հօր որդի, 2 որը վկայուած էր լիւստրացի և իկոնիացի եղբայրների կողմից: 3 Պօղոսն ուզեց նրան իր հետ տանել ու վերցրեց թլփատեց նրան՝ այդ տեղերում գտնուող հրեաների պատճառով, քանի որ բոլորը գիտէին, թէ նրա հայրը հեթանոս էր: 4 Երբ անցնում էին քաղաքներով, նրանց յանձնարարում էին պահել Երուսաղէմում գտնուող ամաքեալների և երէցների կողմից պատուիրուած հրամանները: 5 Այսպէս, եկեղեցիները ամրապնդում էին հաւատի մէջ ու օրէցօր նրանց թիւն աւելանում էր:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԸ ԿՏՐՈՒՄ-ԱՆՑՆՈՒՄ ԵՆ ՓՈՔՐ ԱՍԻԱՆ

6 Շրջեցին Փռիւզիայում և Գաղատիայի կողմերում՝ Սուրբ Հոգուց արգելուելով, որ Ասիայի նահանգում խօսքը չքարոզեն: 7 Բայց երբ Միւսիայի մօտերքը եկան, փորձում էին Բիւթանիա գնալ, սակայն Յիսուսի Հոգին նրանց թոյլ չտուեց: 8 Ուստի, Միւսիայի միջով անցնելով, Տրովադա իջան: 9 Գիշերը Պօղոսին մի տեսիլք երևաց. մի մակեդոնացի մարդ կանգնել աղաչում էր նրան ու ասում. «Մակեդոնիա անցիր և օգնիր մեզ»: 10 Եւ երբ նա այդ տեսիլքը տեսաւ, իսկոյն ուզեցինք առաջ գնալ դէպի Մակեդոնիա՝ հետևութիւն անելով, որ Տէրը մեզ հրաւիրեց, որ նրանց աւետարանենք:

ԼԻԴԻԱՅԻ ԴԱՐՁԸ

11 Տրովադայից դուրս գալով՝ ուղիղ գնացինք դէպի Սամոթրակէ և յաջորդ օրը՝ Նոր քաղաք. 12 այնտեղից էլ՝ Փիլիպպէ, որ Մակեդոնիայի առաջին գաւառի մէկ քաղաքն էր՝ Կողովնիա: Այնտեղ, քաղաքում մի քանի օր մնացինք: 13 Շաբաթ օրը քաղաքից դուրս ելանք դէպի գետափ, ուր հրեաները սովոր էին աղօթք անել: Եւ նստած խօսում էինք հաւաքուած կանանց հետ: 14 Եւ Լիդիա անունով աստուածավախ մի կին, որ Թիւատիր քաղաքից էր և ծիրանի զգեստներ վաճառող, լսում էր. և նրա սիրտը Տէրն ինքն էր բացել՝ անսալու Պօղոսի խօսքերին: 15 Եւ երբ որ մկրտուեցին ինքը և իր տունը, նա աղաչեց և ասաց. «Եթէ ինձ Տիրոջ հաւատացող էք համարում, իմ տունը մտէ՛ք և օթևանեցէ՛ք»: Եւ ստիպելով՝ մեզ տարաւ:

ՊՕՂՈՍԻ ԵՒ ՇԻՂԱՅԻ ԲԱՆՏԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ՓԻԼԻՊՊԵՈՒՄ

16 Եւ մինչ մենք աղօթելու էինք գնում, մեզ հանդիպեց մի աղախին, որին մի հարցուկ՝ չար ոգի էր բռնել. սա գուշակութիւններով իր տէրերին մեծ օգուտ էր տալիս: 17 Նա Պօղոսի և մեր յետևից ընկած՝ աղաղակում էր ու ասում. «Այս մարդիկ Բարձրեալն Աստծու ծառաներն են, որ ձեզ պատմում են փրկութեան ճանապարհները»: 18 Եւ շատ օրեր էր անում այդ բանը: Պօղոսը, զայրանալով, դարձաւ և չար ոգուն ասաց. «Յիսուս Քրիստոսի անունով հրամայում եմ քեզ, որ դրա միջից դուրս ելնես»: Եւ նոյն ժամին չար ոգին ելաւ: 19 Երբ նրա տէրերը տեսան, որ իրենց շահի աղբիւրը կտրուեց, Պօղոսին և Շիղային բռնելով՝ քաշեցին դէպի հրապարակը, իշխանաւորների առաջ 20 ու նրանց բերելով զօրագլուխների մօտ՝ ասացին. «Այս մարդիկ մեր քաղաքները խռովեցնում են. իրենք հրեաներ են 21 և մեզ քարոզում են օրէնքներ, որ օրինաւոր չէ մեզ համար ո՛չ ընդունել և ո՛չ էլ գործադրել, քանի որ հռոմէացիներ ենք»: 22 Եւ ամբոխը թափուեց նրանց վրայ. զօրագլուխները պատռեցին նրանց զգեստները և հրամայեցին նրանց գանահարել: 23 Եւ նրանց շատ վէրքեր հասցնելուց յետոյ բանտարկեցին ու բանտապետին պատուիրեցին, որ նրանց զգուշութեամբ պահի: 24 Սա այսպիսի հրաման ստանալով՝ նրանց ներսի բանտը նետեց ու նրանց ոտքերը կռճղի մէջ ամրացրեց:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԻ ԱԶԱՏՈՒՄԸ ՀՐԱՇԱԳՈՐԾՈՒԹԵԱՄ

25 Եւ գիշերուայ կէսին Պօղոսն ու Շիղան աղօթում էին ու օրհնում Աստծուն: Կալանաւորները նրանց ականջ էին դնում: 26 Եւ յանկարծակի մեծ ցնցում եղաւ, այնպէս որ բանտի հիմքերը շարժուեցին, և իսկոյն բոլոր դռները բացուեցին, ու բոլորի կապանքները քանդուեցին: 27 Երբ բանտապետը արթնացաւ և բանտի դռները բացուած տեսաւ, սուրը քաշեց և ուզում էր ինքն իրեն սպանել՝ կարծելով, որ բանտարկեալները փախել են: 28 Բայց Պօղոսը բարձր ձայնով կանչեց ու ասաց. «Դու քեզ վնաս մի՛ հասցրու, քանի որ բոլորս այստեղ ենք»: 29 Նա լոյս խնդրեց ու ներս խուժեց. և զարհուրած ընկաւ Պօղոսի և Շիղայի առաջ. 30 և նրանց դուրս բերելով՝ ասաց. «Տիարք իմ, ես ի՞նչ պէտք է անեմ, որ փրկուեմ»: 31 Եւ նրանք ասացին. «Հաւատա՛ Տէր Յիսուս Քրիստոսին և կը փրկուես դու և քո ամբողջ տունը»: 32 Եւ նրան ու բոլոր նրանց, որ նրա տանն էին, քարոզեցին Տիրոջ խօսքը: 33 Եւ գիշերուայ նոյն ժամին տարաւ նրանց, վերքերից լուաց, և ինքն ու իւրայինները բոլորն էլ անմիջապէս մկրտուեցին: 34 Եւ նրանց բերելով իր տունը՝ նրանց առաջ սեղան դրեց. և իր ամբողջ տնով ուրախացաւ Աստծուն հաւատացած լինելու համար: 35 Երբ առաւօտ եղաւ, զօրագլուխները պատուիրակ ուղարկեցին ու ասացին. «Արծակի՛ր այդ մարդկանց»: 36 Եւ բանտապետը Պօղոսին տեղեկացրեց այս խօսքերը. «Զօրագլուխները մարդ են ուղարկել, որ ազատ արծակուէք: Ուստի, դուրս եկէք և գնացէ՛ք խաղաղութամբ»: 37 Իսկ Պօղոսը նրանց ասաց. «Հրապարակաւ գանահարեցին մեզ՝ հռոմէացի անմեղ մարդկանցս, և բանտ դրեցին ու հիմա թաքունութեամբ՝ են մեզ դուրս հանում. ո՛չ, այդպէս չի լինի. այլ հէնց իրենք թող գան և դուրս հանեն մեզ»: 38 Եւ պատուիրակները այս խօսքերը տեղեկացրին զօրագլուխներին, որոնք, երբ լսեցին, թէ հռոմէացիներ են, զարհուրեցին և եկան աղաչեցին նրանց: 39 Եւ երբ նրանց դուրս հանեցին, խնդրեցին նրանց, որ իրենց քաղաքից գնան: 40 Եւ նրանք, բանտից դուրս գալով, մտան Լիդիայի մօտ և, եղբայրներին տեսնելով, մխիթարեցին նրանց ու մեկնեցին:

ԳՈՐԾՔ 17

ՅՈՒՋՈՒՄՆԵՐ ԹԵՍԱԴՈՆԻԿԵՈՒՄ

17 Եւ Ամփիպոլիս ու Ապոլոնիա քաղաքների միջով անցնելով՝ եկան Թեսալոնիկէ, ուր հրեաների ժողովարան կար: 2 Եւ ըստ իր սովորութեան, Պօղոսը մտաւ նրանց մօտ և երեք շաբաթ օրեր նրանց հետ խօսեց Գրքերից: 3 Բաց էր անում Գրքերը և նրանց ապացուցում, թէ Քրիստոս պէտք է չարչարուէր և մեռելներից յարութիւն առնէր. և ասում էր. «Նա՛ է Քրիստոսը՝ Յիսուսը, որին ես քարոզում եմ ձեզ»: 4 Եւ նրանցից ոմանք համոզուեցին ու յարեցին Պօղոսին և Շիղային: Բացի դրանցից, կային նաև աստուածապաշտ հեթանոսներ և թուով ոչ սակաւ երևելի կանայք: 5 Իսկ հրեաները նախանձեցին և վերցնելով գռեհիկ, անօրէն մի քանի մարդկանց՝ ամբոխ կազմեցին և քաղաքը յուզեցին. և Յասոնի տան առաջ կուտակուելով՝ ուզում էին Պօղոսին և Շիղային հրապարակ տանել: 6 Եւ երբ նրանց չգտան, Յասոնին և եղբայրներից ոմանց քարշ տուին քաղաքապետների մօտ՝ բողոք բարձրացնելով, թէ՛ «Սրանք, որ աշխարհը յուզեցին, այստեղ էլ են հասել, 7 և Յասոնը նրանց ընդունել է. և սրանք բոլորը կայսեր հրամաններին հակառակ են գործում. մի ոմն Յիսուսի մասին ասում են, թէ թագաւոր է»: 8 Եւ գրգռեցին ժողովրդին ու քաղաքապետներին, որ այս բաները լսում էին: 9 Բայց երաշխիք ստանալով Յասոնից և ուրիշներից՝ արծակեցին նրանց:

ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԸ ԲԵՐԻԱՅՈՒՄ

10 Բայց եղբայրները գիշերով շտապ ճանապարհ դրեցին դէպի Բերիա Պողոսին և Շիղային, որոնք, երբ այստեղ հասան, գնացին հրեաների ժողովարանը, 11 քանի որ սրանք աւելի ազնիւ մարդիկ էին, քան թէ Թեսաղոնիկէում եղածները: Սրանք ամենայն յօժարութեամբ ընդունեցին խօսքը. ամբողջ ժամանակ քննում էին գրուածքները՝ իմանալու, թէ այդ բաները այդպէ՞ս են: 12 Նրանցից շատերը հաւատացին, ինչպէս նաև թուով ոչ սակաւ յոյն երևելի կանայք և տղամարդիկ: 13 Բայց Թեսաղոնիկէի հրեաները երբ իմացան, թէ Բերիայում էլ Պողոսի կողմից քարոզուեց Աստծու խօսքը, այնտեղ էլ եկան՝ ժողովրդի բազմութիւնը յուզելու ու գրգռելու: 14 Այն ժամանակ եղբայրները Պողոսին իսկոյն ուղարկեցին, որ գնայ մինչև ծովեզր, իսկ Շիղան և Տիմոթէոսը մնացին այնտեղ: 15 Եւ ովքեր Պողոսին տանում էին, նրան հասցրին մինչև Աթէնք և, Շիղային ու Տիմոթէոսին ուղղուած պատուէր ստանալով, որ շտապ նրա մօտ գան, իրենք վերադարձան:

ՊՕՂՈՍԸ ԱԹԷՆՔՈՒՄ

16 Եւ մինչ Պողոսը Աթէնքում նրանց էր սպասում, նրա հոգին իր մէջ գայրանում էր, երբ տեսնում էր քաղաքը կռապաշտութեան մէջ: 17 Եւ ժողովարանում դիմում էր հրեաներին ու յոյն աստուածապաշտ մարդկանց, իսկ հրապարակներում էլ ամէն օր՝ ում որ հանդիպում էր: 18 Էպիկուրեան և ստոյիկեան փիլիսոփաներից ոմանք, ձեռ առնելով, վիճում էին նրա հետ. ոմանք էլ ասում էին. «Այս շաղակրատն ի՞նչ է ուզում ասել»: Իսկ ուրիշներն էլ, թէ՛ «Երևում է, որ ինչևոր օտար աստուածութիւնների քարոզիչ է», քանի որ նա Յիսուսին ու յարութիւնն էր ատեստարանում: 19 Եւ նրան բռնեցին տարան Արիսպագոսի առջև ու ասացին. «Կարո՞ղ ենք իմանալ, թէ ի՞նչ է այդ նոր վարդապետութիւնը, որը դու քարոզում ես: 20 Օտարոտի բաներ ես մատուցում մեր ականջներին. ուզում ենք իմանալ, թէ դրանք ինչ բաներ կը լինեն» 21 (որովհետև աթենացիք բոլորը, ինչպէս նաև օտար եկուորները այլ բանով չէին զբաղւում, քան միայն ասելով կամ լսելով մի աւելի նոր խօսք):

ՊՕՂՈՍԻ ՃԱՌԸ ԱՐԻՍՊԱԳՈՍԻ ՄԷՋ

22 Պողոսը կանգնեց Արիսպագոսի մէջտեղում և ասաց. «Աթենացիներ, տեսնում եմ, որ դուք ըստ ամենայնի ջերմեռանդ հաւատասէր էք, 23 քանի որ շրջելով և տեսնելով ձեր պաշտածները՝ գտայ նաև մի բագին, որի վրայ գրուած էր՝ «Անծանօթ Աստծուն»։ ում դուք առանց ճանաչելու էք պաշտում, ես նոյնն եմ քարոզում ձեզ: 24 Աստուած, որ ստեղծեց այս աշխարհը և այն ամէնը, որ նրա մէջ կայ, նա՛ է Տէրը երկնքի և երկրի. 25 նա ձեռակերտ տաճարներում չի բնակւում, ոչ էլ մարդկանց ձեռքերով է պաշտւում, որպէս թէ մի բանի կարօտ լինէր: Նա՛ է տալիս ամէն բանի կեանք և շունչ և ամէն ինչ: 26 Մէկ արիւնից ստեղծեց մարդկանց բոլոր ազգերը, որ բնակուեն ամբողջ երկրի վրայ, հաստատեց նախակարգեալ ժամանակները և դրեց նրանց բնակութեան սահմանները, 27 որ փնտռեն Աստծուն ու խարխափելով թերևս գտնեն նրան. թէև նա մեզնից իւրաքանչիւրիցս հեռու չէ, 28 քանի որ նրանով ապրում ենք և շարժւում ենք և կանք, ինչպէս ձեր բանաստեղծներից ոմանք ասացին, թէ՛ մենք նրա զարմից ենք: 29 Եւ արդ, որովհետև Աստծու զարմն ենք, չպէտք է խորհենք, թէ աստուածայինը նման է ոսկուն կամ արծաթին կամ քարին, որոնք ճարտարութեամբ և մարդու խելքով են քանդակուած: 30 Բայց Աստուած, անգիտութեան ժամանակներն անտես առնելով, այժմ այն է պատուիրում մարդկանց, որ ամէն ոք ապաշխարի. 31 քանի որ սահմանել է մի օր, երբ աշխարհը արդարութեամբ պիտի դատի այն մարդու ձեռքով, որի միջոցով որոշեց հաւաստիք տալ ամենքին՝ նրան մեռելներից յարութիւն տալով»:

32 Երբ լսեցին մեռելների յարութեան մասին, ոմանք ծաղրի էին ենթարկւում. ոմանք էլ ասում էին. «Մի ուրիշ անգամ կը լսենք քեզնից այդ մասին»: 33 Եւ

ապա Պողոսը նրանց միջից ելաւ գնաց: 34 Իսկ մի քանի մարդիկ, յարելով նրան, հաւատացին. նրանց թում էր նաև Դիոնեսիոս Արիսպագացին և Դամարիս անունով մի կին և սրանց հետ ուրիշներ:

ԳՈՐԾՔ 18

ԿՈՐՆԹՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ

18 Սրանից յետոյ Պողոսը Աթենքից մեկնելով՝ եկաւ Կորնթոս. 2 և այնտեղ գտաւ Ակիւղաս անունով մի հրեայի, ծագումով պոնտացի, որը իր կնոջ՝ Պրիսկիլայի հետ նոր էր եկել Իտալիայից, համաձայն Կղոզէոս կայսեր հրամանի, որով բոլոր հրեաները Հռոմից պէտք է հեռանային: Եւ գնաց միացաւ նրանց: 3 Եւ որովհետև արհեստակից էր, նրանց մօտ մնաց և աշխատում էր, քանի որ արհեստով վրանագործներ էին: 4 Նա ամէն շաբաթ օր քարոզում էր ժողովարանում և համոզում հրեաներին ու հեթանոսներին: 5 Երբ Շիլան և Տիմոթէոսը Մակեդոնիայից իջան եկան, Պողոսը Հոգու կողմից մղւում էր վկայութեամբ փաստելու հրեաներին, թէ Յիսուսն է Քրիստոսը: 6 Եւ երբ նրանք ընդդիմացան և հայիոյեցին, զգեստները թափ տուեց ու ասաց. «Ձեր արիւնը ձեր գլուխը. ես անպարտ եմ. սրանից յետոյ հեթանոսներին եմ գնում»: 7 Եւ այնտեղից գնալով՝ մտաւ մէկի տունը, որի անունը Տիտոս Յուստոս էր, մի աստուածապաշտ մարդ, որի տունը ժողովարանին կից էր: 8 Կրիսպոս ժողովրդապետը հաւատաց Տիրոջը իր ամբողջ տնով: Նաև կորնթացիներից շատերը նրան լսելով՝ հաւատացին և մկրտուեցին: 9 Եւ Տէրը գիշերը մի տեսիլքի մէջ Պողոսին ասաց. «Մի՛ վախեցիր, այլ խօսի՛ր և մի՛ լռիր, 10 քանի որ ես քեզ հետ եմ. և ոչ մէկը քո դէմ չպիտի ելնի քեզ չարչարելու համար, քանի որ այս քաղաքում ես բազում ժողովուրդ ունեմ»: 11 Եւ նա այնտեղ մնաց մէկ տարի և վեց ամիս՝ ուսուցանելով նրանց Աստծու խօսքը:

ՊՕՂՈՍՆ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ

12 Աքայեցիների բղեշխի փոխանորդ Գաղիոնի ժամանակ հրեաները, միաքանուելով, Պողոսի դէմ ելան և նրան ատեան բերեցին: 13 Նրանք ասում էին. «Սա տարհանոզում է մարդկանց, որ օրէնքին հակառակ եղանակով Աստծուն պաշտեն»: 14 Եւ երբ Պողոսը պատրաստում էր բանալու իր բերանը, Գաղիոնը հրեաներին ասաց. «Ո՛վ հրեաներ, եթէ որևէ անիրաւութիւն կամ մի չարանենգ խարդախութիւն եղած լինէր, պատե՛հ էր, որ ես ձեզ անսայի. 15 բայց եթէ խնդիրներ կան խօսքի կամ անունների և կամ ձեր օրէնքների մասին, դուք ինքներդ քննեցէ՛ք, քանի որ այդպիսի բաների դատաւոր լինել չեմ ուզում»: 16 Եւ նրանց ատեանից դուրս արեց: 17 Եւ բոլոր յոյները ժողովրդապետ Սոսթենէսին բռնելով՝ ատեանի առաջ ծեծում էին, և Գաղիոնը այդ մասին բնաւ հոգ չէր անում:

ՊՕՂՈՍԻ ՎԵՐԱԴԱՐՁԸ ԱՆՏԻՈՔ

18 Իսկ Պողոսը դէռ շատ օրեր մնալով՝ եղբայրներից հրաժեշտ առաւ և նաւարկեց դէպի Ասորիք: Նրա հետ էին նաև Պրիսկիլան և Ակիւղասը: Նա Կենքրայում գլուխը խուզել էր, քանի որ ուխտ էր արել: 19 Եւ Եփեսոս հասնելով՝ նրանց այնտեղ թողեց և ինքը ժողովարան մտնելով՝ խօսքն ուղղեց հրեաներին: 20 Եւ նրան աղաչեցին, որ երկար ժամանակ այնտեղ մնայ. բայց նա յանձն չառաւ, 21 այլ հրաժեշտ տուեց նրանց ու ասաց. «Աստծու կամքով նորից կը գամ ձեզ մօտ»: 22 Եւ Եփեսոսից մեկնեց ու իջաւ Կեսարիա. դրանից յետոյ ելաւ վեր, Երուսաղէմ և ողջոյն տուեց եկեղեցուն. ապա իջաւ Անտիոք: 23 Միառժամանակ այնտեղ մնալուց յետոյ ելաւ հերթով շրջելու գաղատացիների երկիրը և Փռիգիան՝ ամրապնդելով բոլոր աշակերտածներին:

ԱՊՈՂՈՍԻ ՔԱՐՈՋՉՈՒԹԻՒՆԸ ԵՓԵՍՈՍՈՒՄ

24 Ապողոս անունով մի հրեայ, ծագումով ալեքսանդրիացի, եկաւ հասաւ Եփեսոս. սա մի ճարտարախօս մարդ էր և հմուտ՝ Գրքերին: 25 Տեղեակ էր նա Տիրոջ ճանապարհին և հոգով եռում էր. խօսում և ճշմարտութեամբ ուսուցանում էր Յիսուսի մասին: Գիտէր միայն Յովհաննէսի մկրտութիւնը: 26 Սա սկսեց ժողովարանում համարձակօրէն խօսել: Նրան լսելով՝ Ակիւղասը և Պրիսկիլան նրան իրենց մօտ առան և ճշմարտագոյնս բացատրեցին նրան Աստծու ճանապարհը: 27 Երբ նա կամեցաւ Աքայիա գնալ, եղբայրները քաջալերեցին նրան և գրեցին աշակերտներին, որ նրան ընդունեն: Երբ նա այնտեղ հասաւ, Աստծու շնորհիւ շատ օգտակար եղաւ հաւատացեալներին, 28 քանի որ հրեաներին բուռն կերպով յանդիմանում էր՝ Գրքերի միջոցով հրապարակաւ ապացուցելով, թէ Յիսուսն է Քրիստոսը:

ԳՈՐԾՔ 19

ՊՕՂՈՍԸ ԵՓԵՍՈՍՈՒՄ

19 Եւ մինչ Ապողոսը դեռ Կորնթոսում էր, Պօղոսը շրջեց վերին կողմերը և իջաւ Եփեսոս ու այնտեղ մի քանի աշակերտներ գտնելով՝ նրանց ասաց. 2 «Երբ հաւատացիք, Սուրբ Հոգին ընդունեցի՞ք»: Նրանք ասացին. «Մենք չենք էլ լսել, որ Սուրբ Հոգի կայ»: 3 Եւ նա ասաց. «Ուրեմն ինչո՞վ մկրտուեցիք»: Նրանք ասացին. «Յովհաննէսի մկրտութեամբ»: 4 Եւ Պօղոսն ասաց. «Յովհաննէսը ապաշխարել և մկրտուել քարոզեց ամբողջ ժողովրդին և ասում էր, թէ, ով գալու է իրենից յետոյ, նրան թող հաւատան. այն է՝ Յիսուս Քրիստոսին»: 5 Եւ երբ այս լսեցին, մկրտուեցին Տէր Յիսուսի անունով: 6 Եւ երբ Պօղոսը նրանց վրայ ձեռք դրեց, Սուրբ Հոգին իջաւ նրանց վրայ. լեզուներ էին խօսում և մարգարէանում: 7 Նրանք շուրջ տասներկու հոգի էին:

ԵՓԵՍՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՀԻՄՆԱԴՐՈՒՄԸ

8 Եւ Պօղոսը ժողովարան մտնելով՝ երեք ամիս համարձակ խօսում էր, քարոզում և Աստծու արքայութեան մասին համոզում նրանց: 9 Երբ ոմանք խստասիրտ էին մնում և ընդդիմանում՝ բազմութեան առաջ վարկաբեկելով Տիրոջ ճանապարհը, նրանցից բաժանուեց, աշակերտներին զատեց և խօսում էր ամէն օր Տիրան անունով մէկի դպրանոցում: 10 Այս տևեց երկու տարի, այնպէս որ ասիացի, հրեայ և հեթանոս բոլոր բնակիչները լսեցին Տիրոջ խօսքը:

ՀՐԵԱՅ ԵՐԴՈՒԵՑՆՈՂՆԵՐԸ

11 Աստուած ոչ սակաւ զօրաւոր գործեր էր անում Պօղոսի միջոցով. 12 մինչև իսկ նրա քրտինքը չորացրած թաշկինակներ կամ վարշամակներ էին տանում հիւանդների մօտ, և ախտերը հեռանում էին նրանցից. և չար ոգիները դուրս էին գալիս: 13 Շրջիկ հրեաներից ոմանք, որ երդուեցնողներ էին, յանդգնեցին Տէր Յիսուսի անունը կանչել չար ոգիներ ունեցողների վրայ ասելով. «Երդուեցնում եմ ձեզ Յիսուսով, որին քարոզում է Պօղոսը»: 14 Այս անողները ոմն Սկևոս հրեայ քահանայապետի եօթը որդիներն էին: 15 Չար ոգին պատասխանեց ու նրանց ասաց. «Յիսուսին գիտեմ և Պօղոսին ճանաչում եմ. բայց դուք ո՞վ էք»: 16 Եւ այն մարդը, որի մէջ չար ոգի կար, վազեց նրանց վրայ և երկուսին էլ բռնելով՝ գետին զարկեց նրանց. այնպէս որ նրանք մերկ և վիրաւոր փախան այդ տնից: 17 Եւ այս բանը յայտնի դարձաւ Եփեսոսում բնակւող բոլոր հրեաներին և հեթանոսներին: Եւ նրանց բոլորի մէջ ահ ընկաւ. և Տէր Յիսուսի անունը փառաւորում էր: 18 Եւ հաւատացեալներից շատերը գալիս խոստովանում էին ու պատմում իրենց արարքները: 19 Եւ կախարդութեամբ զբաղողներից շատերը բերում էին իրենց գրքերը և բոլորի

առաջ այրում. նրանց գինը հաշուեցին և գտան, որ յիսուն հազար արծաթ դահեկան էր:

20 Եւ այսպէս Աստծու խօսքը աճում էր ու զօրանում:

21 Եւ երբ այս բաները կատարուեցին, Պօղոսը մտադրուեց շրջել Մակեդոնիայում և Աքայիայում ու ապա գալ Երուսաղէմ: Ասում էր. «Իմ այնտեղ գնալուց յետոյ պէտք է, որ ես Հռոմն էլ տեսնեմ»: 22 Իր պաշտօնեաներից երկուսին՝ Տիմոթէոսին և Երաստոսին ուղարկեց Մակեդոնիա, իսկ ինքը որոշ ժամանակ մնաց Ասիայի նահանգում:

ԱՐԾԱԹԱԳՈՐԾՆԵՐԻ ԽՈՂՎՈՒԹԻՒՆԸ ԵՓԵՍՈՍՈՒՄ

23 Այդ ժամանակ Տիրոջ ճանապարհի մասին բաւական մեծ խռովութիւն առաջ եկաւ: 24 Դեմետրիոս անունով մի արծաթագործ Արտեմիս դիցուհու մեհեանի արծաթէ մանրաքանդակներն էր պատրաստում և վարպետներին ոչ քիչ շահ էր բերում: 25 Ժողովելով նրանց և նոյն արուեստի մասնագէտներին՝ ասաց. «Ո՛վ մարդիկ, դուք ինքներդ գիտէք, որ մեր շահը այս գործից է, 26 և տեսնում էք ու լսում, որ ոչ միայն եփեսացիներից, այլև գրեթէ ամբողջ Ասիայի նահանգից այս Պօղոսը բազում ժողովուրդ համոզելով, դարձի է բերել՝ ասելով, թէ դրանք, որ ձեռքով են շինուած, աստուածներ չեն: 27 Եւ սրա վտանգն է ոչ միայն այն, որ մեր կողմը պիտի արհամարհուի, այլ նաև այն, որ Արտեմիս մեծ դիցուհու մեհեանը ոչինչ պիտի համարուի, այն աստիճան, որ պիտի քանդուի նաև մեծութիւնը նրա, որին ամբողջ Ասիան և աշխարհն է պաշտում»: 28 Երբ այս լսեցին, լցուեցին բարկութեամբ. աղաղակում էին ու ասում. «Մեծ է եփեսացիների Արտեմիսը»: 29 Քաղաքը լցուեց խռովութեամբ. բոլորը միասին դիմեցին դէպի թատրոն, քարշ տալով Գայիոս և Արիստարքոս Մակեդոնացիներին՝ Պօղոսի ուղեկիցներին: 30 Բայց երբ Պօղոսն ուզեց մտնել ամբոխի մէջ, աշակերտները նրան չթողեցին: 31 Ասիացի պետերից ոմանք էլ, որ նրա բարեկամներն էին, նրա մօտ մարդ ուղարկեցին և աղաչեցին, որ թատրոնում չերևայ: 32 Իսկ ուրիշներ էլ այլ բան էին աղաղակում, քանի որ նրանց ժողովը խառնաշփոթութեան մէջ էր. և նրանցից շատերը չէին իմանում, թէ ինչի համար են հաւաքուել: 33 Ապա ամբոխից ոմանք բազմութեան միջից դուրս քաշեցին Ալեքսանդրոսին. և երբ հրեաները նրան առաջ բերեցին, Ալեքսանդրոսը շարժեց ձեռքը և ուզում էր պատասխանել ամբոխին: 34 Երբ իմացան, որ մարդը հրեայ է, բոլորը միաձայն մօտ երկու ժամ աղաղակում էին. «Մեծ է Արտեմիսը եփեսացիների»: 35 Քաղաքի գլխաւոր քարտուղարը լռեցրեց ամբոխին ու ասաց. «Ո՛վ եփեսացիներ, իսկ ո՞վ է մարդկանցից նա, որ չգիտէ մեծ Արտեմիս դիցուհու և Դիոպետոսի՝ եփեսացիների մեհենազարդ այս քաղաքը: 36 Եւ որովհետև այդ անշուշտ այդպէս է, դուք պէտք է հանդարտուէք և յանդգնութեամբ ոչինչ չանէք: 37 Դուք այստեղ բերեցիք այդ մարդկանց, որոնք ոչ մեհեան կողոպտողներ են և ո՛չ էլ՝ մեր դիցուհուն հայիոյողներ: 38 Իսկ եթէ Դեմետրիոսը և նրա հետ եղող վարպետները մէկի դէմ որևէ բան ունեն, ատեան թող գնան. դատաւորներ կան, թող նրանց առաջ ամբաստանութիւն անեն: 39 Բայց եթէ մի այլ բանի մասին խնդիր կայ, թող օրինաւոր ժողովում դա վճռուի. 40 որովհետև մեզ համար էլ վտանգ կայ, որ մեղադրուենք այսօրուայ այս կռուի պատճառով, որ տեղի ունեցաւ առանց որևէ յանցանքի առկայութեան, և դրա համար չպիտի կարողանանք պատասխան տալ այս հաւաքոյթի համար»: Եւ այս ասելով՝ ժողովն արձակեց:

ԳՈՐԾՔ 20

ՊՕՂՈՍԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ ՄԱԿԵՂՈՆԻԱՅՈՒՄ ԵՒ ՅՈՒՆԱՍՏԱՆՈՒՄ

20 Երբ ամբոխը հանդարտուեց, Պօղոսը կանչեց աշակերտներին ու նրանց յորդորելով՝ հրաժեշտի ողջոյն տուեց և ելաւ գնաց Մակեդոնիա: 2 Այդ կողմերում

շրջելուց և նրանց բազում խօսքերով յորդորելուց յետոյ եկաւ Յունաստան: 3 Սօտ երեք ամիս այնտեղ անցկացնելուց յետոյ, մինչ կամենում էր Ասորիք բարձրանալ, հրեաների կողմից նրա դէմ դաւ նիւթուեց. ուստի խորհեց Մակեդոնիայով վերադառնալ: 4 Եւ մինչև Ասիա նրա հետ էին գնում Պիւռոսի որդի Սոսիպատրոս Բերիացին, թեսաղոնիկեցիներից Արիստարքոսը և Սեկունդոսը, Գայիոս Դերբացին ու Տիմոթէոսը և ասիացիներ Տիւքիկոսն ու Տրովիմոսը: 5 Սրանք առաջ էին գնացել և Տրովադայում մեզ էին սպասում: 6 Իսկ մենք Բաղարջակերաց տօնի օրերից յետոյ նաւարկեցինք Փիլիպպէից ու հինգ օրից հասանք Տրովադա, նրանց մօտ. այնտեղ կանգ առանք եօթը օր:

ՊՕՂՈՍԸ ՏՐՈՎԱԴԱՅՈՒՄ. ԵՒՏԻՔՈՍԻ ՅԱՌՆՈՒՄԸ

7 Եւ շաբաթ օրը, մինչ հաւաքուել էինք հացը կտրելու, Պօղոսը, որ յաջորդ օրը մեկնելու էր, խօսում էր նրանց հետ. և նա խօսքը երկարեց մինչև կէսգիշեր: 8 Եւ այն վերնատանը, ուր հաւաքուած էինք, բազում լապտերներ կային: 9 Իսկ Եւտիքոս անունով մի երիտասարդ նստել էր պատուհանին ու խոր քնի մէջ էր ընկել: Երբ Պօղոսը խօսելը երկարածագեց, նա, խոր քնից թուլացած, երրորդ յարկից ցած ընկաւ. ու վերցրին նրան մեռած: 10 Պօղոսը, ցած իջնելով, ընկաւ նրա վրայ, նրան իր գիրկը վերցրեց ու ասաց. «Մի՛ խռովուէք, քանի որ սրա հոգին վրան է»: 11 Յետոյ վեր ելաւ, հացը կտրեց ու կերաւ. և մինչև առաւօտ շատ բաներ ևս խօսեց ու ապա ելաւ գնաց: 12 Իսկ պատանուն կենդանի ներս բերեցին և շատ մխիթարուեցին:

ՏՐՈՎԱԴԱՅԻՑ ԴԷՊԻ ՄԻԼԵՏՈՆ

13 Եւ մենք նաւ մտնելով՝ ուղղուեցինք դէպի Ասոն. յոյս ունէինք այնտեղից Պօղոսին նորից վերցնել, որովհետև այդպէս էր պատուիրել, ըստ որում ինքը ցամաքով էր գնալու: 14 Եւ երբ նա մեզ հանդիպեց Ասոնում, նրան առնելով եկանք Միտիլինէ: 15 Եւ այնտեղից նաւարկելով՝ յաջորդ օրը գնացինք Քիոսի դիմացը, իսկ միւս օրը հասանք Սամոս և հետևեալ օրը եկանք Միլետոն, 16 որովհետև Պօղոսը մտադիր էր նաւարկել Եփեսոսի մօտով, որպէսզի Ասիայում ժամանակ չկորցնի, քանի որ շտապում էր Պենտեկոստէի օրը Երուսաղէմ հասնել, եթէ այդ նրան յաջողուէր:

ՊՕՂՈՍԻ ՀՐԱԺԵՇՏԸ ԵՓԵՍՈՍԻ ԵՐԷՑՆԵՐԻՆ

17 Եւ Միլետոնից Եփեսոս մարդ ուղարկելով՝ կանչեց եկեղեցու երէցներին. 18 և երբ նրանք եկան նրա մօտ, նրանց ասաց. «Դուք ինքներդ գիտէք, թէ առաջին օրուանից ի վեր, երբ Ասիա եկայ, ամբողջ ժամանակ ձեզ հետ միասին ինչպէս ապրեցի՝ 19 ծառայելով Տիրոջը ամենայն խոնարհութեամբ և բազում արտասուքով ու փորձութիւններով, որ հրեաների նենգութիւնների պատճառով ինձ պատահեցին: 20 Ինչպէ՛ս բնաւ չվարանեցի ձեզ պատմելու օգտակար բաներից և ուսուցանելու ձեզ հրապարակաւ և տանը. 21 վկայութիւն տուի հրեաներին և հեթանոսներին Աստծու առաջ ապաշխարելու և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի հանդէպ հաւատի մասին: 22 Արդ, ահա ես, Սուրբ Հոգու մղումով, Երուսաղէմ եմ գնում. իսկ թէ այնտեղ ինձ ինչ է պատահելու, այդ չգիտեմ. 23 միայն թէ Սուրբ Հոգին ամէն քաղաքի մէջ ինձ վկայում է ու ասում. "Կապանքներ ու նեղութիւններ են սպասում քեզ": 24 Բայց ես ինքս իմ անձը ոչ մի բանով այնքան յարգի չեմ համարում, որքան այն, որ ուրախութեամբ կատարեմ իմ ընթացքը և այն պաշտօնը, որ Տէր Յիսուսից ստացայ՝ Աստծու շնորհը աւետարանելու: 25 Եւ արդ, ահա ես գիտեմ, որ դուք ամէնքդ, որոնց մէջ ես շրջեցի՝ քարոզելու Աստծու արքայութիւնը, իմ երեսն այլևս չէք տեսնելու. 26 դրա համար այսօր ձեր առաջ վկայում եմ, որ ես մաքուր եմ բոլորիդ արիւնից, 27 որովհետև չքաշուեցի ձեզ յայտնելու Աստծու կամքը ամբողջութեամբ: 28 Զգո՛յ՛

եղէք ինքներդ ձեր և ամբողջ հօտի համար, որի վրայ Սուրբ Հոգին տեսուչներ կարգեց ձեզ՝ հովուելու համար Տիրոջ ժողովրդին, որին նա փրկեց իր արիւնով: 29 Սակայն ես գիտեմ, որ իմ մեկնելուց յետոյ ձեր մէջ կը գան յափշտակիչ գայլեր, որոնք չեն խնայի հօտին: 30 Ձեր միջից էլ դուրս կը գան մարդիկ, որ թիւր բաներ կը խօսեն՝ աշակերտներին իրենց յետևից քարշ տալու համար: 31 Դրա համար էլ արթուն կացէք և յիշեցէ՛ք, որ ամբողջ երեք տարի, գիշեր-ցերեկ, առանց դադարի իւրաքանչիւրիդ մէկ-մէկ՝ արտասուքներով խրատեցի: 32 Եւ արդ, ձեզ յանձնում եմ Աստծուն և նրա շնորհի խօսքին, նրան, որ կարող է բարձրացնել և ձեզ ժառանգութիւն տալ՝ բոլոր սրբերի հետ: 33 Ձեզնից ոչ ոքի արձաթը կամ ոսկին կամ զգեստը չցանկացայ: 34 Դուք ինքներդ գիտէք, որ իմ և ինձ հետ եղողների կարիքները հոգացին այս ձեռքերը: 35 Ես իմ օրինակով ամէն ինչ ձեզ ցոյց տուեցի, որովհետև այդպէս պէտք է աշխատել և դարմանել հիւանդներին ու յիշել Տէր Յիսուսի խօսքը, որ ինքն իսկ ասաց. "Երանելի՛ է մանաւանդ տալը, քան առնելը"»: 36 Այս բաներն ասելուց յետոյ բոլորի հետ մէկտեղ ծնկի գալով՝ սկսեց աղօթել: 37 Բոլորն էլ շատ լաց եղան և Պօղոսի վզովն ընկնելով՝ համբուրում էին նրան: 38 Մորմոքում էին մանաւանդ նրա այն խօսքի վրայ, թէ այլևս իր երեսը չեն տեսնելու: Եւ նրան ուղեկցեցին մինչև նաւը:

ԳՈՐԾՔ 21

ՊՕՂՈՍԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԻՒՆԸ ԴԷՊԻ ԵՐՈՒՍԱՂԵՍ

21 Եւ երբ մենք նրանցից բաժանուեցինք ու նաւ ելանք, ուղիղ դիմացը գնալով՝ եկանք Կով. յաջորդ օրը՝ Ռոդոն, այնտեղից էլ՝ Պատարա: 2 Այնտեղ գտնելով մի նաւ, որ Փիւնիկէ էր գնում, բարձրացանք ու գնացինք: 3 Երբ Կիպրոսը երևաց, այն թողեցինք ձախ կողմը, նաւարկեցինք դէպի Ասորիք և իջանք Տիրոս, քանի որ նաւն այնտեղ իր բեռներն էր թափելու: 4 Եւ գտնելով աշակերտներին՝ եօթը օր այնտեղ մնացինք. նրանք Սուրբ Հոգու միջոցով Պօղոսին ասում էին, որ Երուսաղէմ չբարձրանայ: 5 Եւ երբ մենք այդ օրերը անցկացրինք, ելանք գնացինք. նրանք բոլորը, կանանց և որդիների հետ միասին, մինչև քաղաքից դուրս մեզ ճանապարհ դրեցին. և ծովեզրին, ծնկի գալով, աղօթեցինք: 6 Ապա միմեանց հրաժեշտ տալով՝ մենք նաւ ելանք, իսկ նրանք վերադարձան իրենց տեղերը: 7 Եւ մեր նաւարկութիւնը շարունակելով Տիրոսից՝ հասանք Պտղեմայիդա ու եղբայրներին ողջոյն տալուց յետոյ մէկ օր նրանց մօտ մնացինք: 8 Յաջորդ օրը այնտեղից դուրս գալով՝ եկանք Կեսարիա և, մտնելով տունը Փիլիպպոս ւաւետարանչի, որ եօթը սարկաւագներից մէկն էր, օթևանեցինք նրա մօտ: 9 Նա ունէր չորս կոյս աղջիկներ, որոնք մարգարէուհիներ էին: 10 Եւ երբ շատ օրեր մենք այնտեղ մնացինք, Հրէաստանից Ագաբոս անունով մի մարգարէ իջաւ: 11 Եւ մեզ մօտ գալով՝ վերցրեց Պօղոսի գօտին, կապեց ինքն իր ոտքերն ու ձեռքերը և ասաց. «Այսպէս է ասում Սուրբ Հոգին. այն մարդուն, որի գօտին է այս, հրեաները նրան այսպէ՛ս պիտի կապեն Երուսաղէմում և յանձնեն հեթանոսների ձեռքը»: 12 Երբ այս լսեցինք, մենք և այնտեղ գտնուողները աղաչեցինք, որ նա Երուսաղէմ չբարձրանայ: 13 Այն ժամանակ Պօղոսը պատասխանեց ու ասաց. «Ի՞նչ էք անում, ինչո՞ւ էք լաց լինում և իմ սիրտն էլ ճնլում, ես Տէր Յիսուս Քրիստոսի անուան համար Երուսաղէմում ոչ միայն կապուելու, այլև մեռնելու պատրաստ եմ»: 14 Եւ երբ նա չանսաց, լռեցինք. ասացինք՝ Տիրոջ կամքը թող լինի:

15 Այդ օրերից յետոյ պատրաստուեցինք և Երուսաղէմ բարձրացանք: 16 Մեզ հետ եկան նաև կեսարացի մի քանի աշակերտներ, որոնք մեզ տանում էին կիպրացի ոմն Մնասոնի մօտ, որը նախապէս աշակերտ էր, և որի տանը օթևանելու էինք:

ՊՕՂՈՍԻ ԱՅՅԸ ՅԱԿՈՐՈՍԻՆ

17 Եւ երբ մենք Երուսաղէմ մտանք, եղբայրները մեզ խնդութեամբ ընդունեցին: 18 Յաջորդ օրը Պօղոսը մեզ հետ Յակոբոսի մօտ մտաւ. եկան և բոլոր երէցները: 19 Ողջունելով նրանց՝ նա մի առ մի պատմեց այն բաները, որ Աստուած նրա ծառայութեան միջոցով արեց հեթանոսների մէջ: 20 Եւ նրանք, լսելով, փառաւորում էին Աստծուն ու նրան ասում. «Տեսնո՞ւմ ես, եղբայր, հազարաւոր հաւատացեալ հրեաներ կան, և բոլորն էլ նախանձախնդիր են օրէնքին: 21 Բայց քո մասին իրազեկ եղան, թէ հեթանոսների մէջ գտնուող բոլոր հրեաներին ուսուցանում ես հրաժարուել Մովսէսի օրէնքից. ասում ես, որ նրանք իրենց որդիներին չթլփատեն և կրօնի ասանդութիւնների համաձայն չգնան: 22 Արդ, ի՞նչ պէտք է լինի. հաստատապէս կը լսեն, որ եկել ես: 23 Ուրեմն, արա՛ այն, ինչ քեզ ասում ենք. մեզ մօտ կան չորս ուխտադիր մարդիկ. 24 նրանց քեզ հետ ա՛ռ և նրանց հետ միասին մաքրուի՛ր. և նրանց ծախսը քեզ վրայ վերցրու, որ իրենց գլուխները ածիլեն: Այսպէս ամէնքը իմանան, որ քեզ վերաբերող այն բաները, որոնց մասին իրազեկ են եղել, ոչինչ են, և, ընդհակառակը, դու էլ համաձայն ես օրէնքը պահելու: 25 Գալով հաւատացեալ հեթանոսներին՝ մենք ուղարկել ենք մեր որոշումը, որ այդպիսի բաներ չպահեն նրանք, այլ միայն զգուշանան կուռքերին մատուցուած զոհերից ու արիւնից և խեղդամահ արուած կենդանուց և պոռնկութիւնից»: 26 Այն ժամանակ Պօղոսը իր հետ վերցրեց այդ մարդկանց և յաջորդ օրը, նրանց հետ մաքրուելուց յետոյ, տաճար մտաւ՝ յայտնելու մաքրման օրերի ավարտի մասին. որից յետոյ, նրանցից իւրաքանչիւրի համար զոհ մատուցուեց:

ՊՕՂՈՍԻ ԶԵՐԲԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ՏԱՃԱՐՈՒՄ

27 Սակայն երբ եօթնօրէքը կատարելու մօտ էին, ասիացի հրեաները նրան տաճարի մէջ տեսնելով՝ նրա շուրջը հաւաքեցին ամբողջ ամբոխը, և ձեռքները նրա վրայ դնելով՝ աղաղակում էին. 28 «Ո՛վ իսրայէլացիներ, օգնեցէ՛ք, այս մարդն է, որ, հակառակ ժողովրդի և օրէնքի ու այս սրբավայրի, ամենուր ամենքին ուսուցանում է. մինչև իսկ հեթանոսներին տաճար մտցրեց և այս սուրբ տեղը պղծեց»: 29 Ըստ որում առաջուց նրա հետ քաղաքում տեսել էին Տրոփիմոս Եփեսացուն և կարծում էին, թէ Պօղոսը նրան տաճար մտցրեց: 30 Ամբողջ քաղաքը շարժուեց, և ժողովուրդը խռնուեց. բռնելով Պօղոսին՝ քարշ տուեցին տաճարից դուրս. և իսկոյն դռները փակուեցին: 31 Նրան ուզում էին սպանել: Գնդի հազարապետին լուր հասաւ, թէ ամբողջ Երուսաղէմը յուզման մէջ է: 32 Սա իսկոյն զինուորներ և հարիւրապետներ առնելով իր հետ՝ շարժուեց նրանց վրայ: Եւ նրանք, տեսնելով հազարապետին ու զինուորներին, դադարեցին Պօղոսին ծեծելուց: 33 Այն ժամանակ հազարապետը, մօտենալով, բռնեց նրան և հրամայեց նրան կապել կրկնակի շղթաներով. և հարցնում էր, թէ՛ ով է և ինչ է արել: 34 Ամբոխի մէջ այլևայլ մարդիկ նրա մասին այլ բաներ էին աղաղակում: Երբ նա ամբոխի աղմկի պատճառով ստուգութիւնը չկարողացաւ իմանալ, հրամայեց նրան զօրանոց տանել: 35 Երբ աստիճաններին հասաւ, այնպէս եղաւ, որ ամբոխի բռնութեան պատճառով զինուորները նրան բարձրացնեն և տանեն, 36 քանի որ ժողովրդի բազմութիւնը յետևից էր գնում՝ աղաղակելով՝ մահ դրան:

ՊՕՂՈՍԻ ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ

37 Եւ մինչ Պօղոսը զօրանոց էր մտնելու, հազարապետին ասաց. «Կարելի՞ է ինձ խօսել քեզ հետ»: Եւ նա ասաց. «Յունարէն գիտե՞ս. 38 չլինի թէ դու ես այն եգիպտացին, որ սրանից օրեր առաջ ապստամբեցիր և անապատ հանեցիր չորս հազար սուսերաւոր մարդկանց»: 39 Պօղոսն ասաց. «Ես հրեայ մարդ եմ, կիլիկեցիների Տարսոն քաղաքից, ոչ աննշան քաղաքի քաղաքացի. աղաչում եմ քեզ, ինձ հրաման տուր, որ իմ խօսքն ուղղեմ այդ ժողովրդին»:

40 Եւ երբ նա հրաման տուեց, Պօղոսը, աստիճանների վրայ կանգնած, ձեռքը շարժեց դէպի ժողովուրդը: Երբ կատարեալ լռութիւն տիրեց, սկսեց խօսել երբայերէն լեզուով և ասաց.

ԳՈՐԾՔ 22

ՊՕՂՈՍԻ ՃԱՌԸ ԵՐՈՒՍԱՂԵՍՈՒՄ ՀՐԵԱՆԵՐԻՆ

22 «Եղբայրներ և հայրեր, այժմ լսեցէ՛ք ինձ, որ տամ իմ պաշտպանողականը»: 2 Երբ լսեցին, որ երբայերէն լեզուով դիմեց իրենց, առաւել ևս հանդարտուեցին և լռեցին: 3 Եւ նա ասաց. «Ես հրեայ մարդ եմ ծնուած Կիլիկիայի Տարսոն քաղաքում, և դաստիարակուել եմ այստեղ, այս քաղաքում, Գամաղիէլի ոտքերի մօտ, կրթուած ըստ հայրենի օրէնքի ճշմարտութեան: Նախանձայոյզ էի Աստծու հանդէպ, ինչպէս դուք բոլորդ՝ այսօր: 4 Ես այս ճանապարհը հալածեցի մինչև ի մահ՝ կապելով և բանտերի մատնելով տղամարդկանց և կանանց, 5 ինչպէս ինձ վկայ են քահանայապետը և ամբողջ ծերակոյտը, որոնցից եղբայրներին ուղղուած նամակներ էլ առնելով՝ Դամասկոս էի գնում եղբայրների մօտ՝ այնտեղից ևս կապեալներ բերելու համար Երուսաղէմ, որ պատժուեն: 6 Եւ մինչ գնում էի և մօտեցայ Դամասկոսին, կէսօրուայ ժամանակ յանկարծ երկնքից սաստիկ լոյս փայլատակեց իմ շուրջը. 7 և ես գետին ընկայ. լսեցի մի ձայն, որն ինձ ասում էր. "Սաւուղ, Սաւուղ, ինչո՞ւ ես ինձ հալածում": 8 Եւ ես պատասխանեցի. "Ո՞վ ես, Տէ՛ր": Եւ ինձ ասաց. "Ես Նազովրեցի Յիսուսն եմ, որին դու հալածում ես": 9 Ինձ հետ եղողները ևս լոյսը տեսնում էին, բայց չէին լսում այն ձայնը, որ ինձ հետ խօսում էր: 10 Եւ ես ասացի. "Ի՞նչ պէտք է անեմ, Տէ՛ր": Եւ Տէրն ինձ ասաց. "Վեր կաց և գնա՛ Դամասկոս, և այնտեղ քեզ կը պատմուի այն բոլորի մասին, որ հրամայուած է քեզ անել": 11 Եւ քանի որ այդ լոյսի փայլից չէի տեսնում, ինձ հետ եղողները, ձեռքիցս բռնելով, առաջնորդեցին ինձ, և Դամասկոս մտայ: 12 Եւ Անանիա անունով մի մարդ՝ երկիւղած ըստ օրէնքի և վկայուած Դամասկոսում բնակուող բոլոր հրեաների կողմից, 13 եկաւ կանգնեց ինձ մօտ ու ասաց. "Սաւուղ եղբայր, վերե՛ւ նայիր": 14 Եւ ես իսկոյն դէպի վեր նրան նայեցի: Եւ ինձ ասաց. "Մեր հայրերի Աստուածը առաջուց ընտրեց քեզ, որ ճանաչես նրա կամքը և տեսնես Արդարին ու լսես նրա բերանից ձայնը, 15 որպէսզի բոլոր մարդկանց մօտ նրա վկան լինես այն բաների համար, որ տեսար և լսեցիր: 16 Արդ, ինչո՞ւ ես յապաղում, վեր կաց, մկրտուի՛ր և լուա՛ քո մեղքերը՝ նրա անունը կանչելով": 17 Եւ երբ ես վերադարձայ Երուսաղէմ և տաճարում աղօթում էի, մտայափշտակութեան մէջ ընկայ. 18 տեսայ նրան, որն ինձ ասում էր. "Շտապիր, իսկոյն Երուսաղէմից դուրս ել, քանի որ իմ մասին քո վկայութիւնը չեն ընդունելու": 19 Եւ ես ասացի. "Տէ՛ր, իրենք իսկ գիտեն, թէ ես էի, որ բանտարկել և բոլոր ժողովարաններում գանակօծել էի տալիս քեզ հաւատացողներին: 20 Եւ երբ թափում էր քո վկայի՝ Ստեփանոսի արիւնը, ես ինքս էի, որ նրա մօտ էի կանգնել և համաձայն էի լինում նրա սպանմանը. և նրան սպանողների զգեստներն էի պահում": 21 Եւ նա ինձ ասաց. "Գնա՛, որովհետև ես քեզ պէտք է ուղարկեմ հեռաւոր հեթանոսների մօտ":»:

ՊՕՂՈՍԸ ՀՈՒՍԵԱԿԱՆ ՔԱՂԱՔԱՑԻՆ

22 Մինչև այս խօսքը նրան ունկնդրում էին. ապա բարձրացրին իրենց ձայները և ասացին. «Երկրից վերացրո՛ւ այդպիսի մէկին, որովհետև այդպիսին չպէտք է ապրի»: 23 Եւ մինչ նրանք աղաղակում էին, զգեստները հանում զգում էին և փոշին օդի մէջ ցանում, 24 հազարապետը հրամայեց, որ նրան զօրանոց մտցնեն. և ասաց. «Ծեծելով հարցաքննեցէ՛ք նրան, որպէսզի իմանամ, թէ ինչ յանցանքի համար էին նրա դէմ այդպէս աղաղակում»: 25 Երբ նրան թոկերով պինդ կապեցին, Պօղոսն ասաց հարիւրապետին, որ վերակացուն էր. «Հռոմէացի և չղատուած մարդուն օրինաւո՞ր է, որ դուք ծեծէք»: 26 Երբ

հարիւրապետը այս լսեց, մօտեցաւ հազարապետին, զեկուցեց և ասաց. 26 «Ի՞նչ ես ուզում անել, քանի որ այս մարդը հռոմէական քաղաքացի է»: 27 Հազարապետը մօտեցաւ և նրան ասաց. «Ասա՛ ինձ, դու հռոմէացի՞ ես»: Եւ նա ասաց՝ այո՛: 28 Հազարապետը ի պատասխան ասաց. «Ես ի գին մեծ գումարի եմ ստացել այդ քաղաքացիութիւնը»: Իսկ Պօղոսն ասաց. «Ես ծննդով իսկ քաղաքացի եմ»: 29 Եւ իսկոյն նրանից հեռացան նրանք, որ նրան պիտի ծեծէին: Ինքը հազարապետն էլ վախեցաւ, երբ իմացաւ, թէ հռոմէացի է, մանաւանդ որ նրան կապանքի տակ էլ էր առել:

ՊՕՂՈՍԸ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ

30 Յաջորդ առաւօտ հազարապետը ուզելով ճշմարիտն իմանալ, թէ հրեաների ամբաստանութիւնն ինչ է, կապերից արձակեց Պօղոսին և հրամայեց կանչել քահանայապետներին ու ամբողջ ատեանը և, Պօղոսին իջեցնելով, կանգնեցրեց նրանց մէջ:

ԳՈՐԾՔ 23

23 Պօղոսը հայեացքն ուղղելով ատեանին ասաց. «Եղբայրներ, ես ամենայն ուղղամտութեամբ եմ կեանք վարել Աստծու առաջ մինչև այսօր»: 2 Անանիա քահանայապետը հրամայեց սպասաւորներին, որ խփեն նրա բերանին: 3 Այն ժամանակ Պօղոսը նրան ասաց. «Աստուած է քեզ խփելու, սպիտակեցրած պատ. և դու նստում ես, որ օրէնքի համաձայն ինձ դատես, մինչդեռ հրամայում ես, որ օրէնքից դուրս ինձ հարուածեն»: 4 Շուրջը կանգնողներն ասացին. «Աստծու քահանայապետի՞ն ես հայիոյում»: 5 Եւ Պօղոսն ասաց. «Չգիտէի, եղբայրներ, որ քահանայապետ է, քանի որ գրուած է՝ քո ժողովրդի իշխանին չպիտի հայիոյես»: 6 Երբ Պօղոսն իմացաւ, որ ատեանի մի կողմում սաղուկեցիներն են, իսկ միւսում՝ փարիսեցիները, աղաղակեց. «Եղբայրներ, ես փարիսեցի եմ ու որդի փարիսեցու. այժմ ես դատուում եմ նաև մեռելների յարութեան յոյսի համար»: 7 Եւ երբ այս ասաց, փարիսեցիների և սաղուկեցիների միջև ձեղքուածք առաջ եկաւ, և բազմութիւնը պառակտուեց, 8 որովհետև սաղուկեցիներն ասում էին՝ յարութիւն չկայ. ո՛չ էլ հրեշտակ և ո՛չ Հոգի. իսկ փարիսեցիները ընդունում էին երկուսն էլ: 9 Եւ մեծ աղմուկ եղաւ. փարիսեցիների կողմից օրէնուսոյցներից ոմանք ոտքի ելան և հակառակում էին՝ ասելով. «Այս մարդու մէջ ոչ մի չարութիւն չենք գտնում, այլ թերևս նրա հետ Հոգի կամ մի հրեշտակ խօսած լինի»: 10 Եւ երբ խռովութիւնը սաստկացաւ, հազարապետը, վախենալով, որ գուցէ նրանք Պօղոսին պատառնապատառ կ'անեն, զինուորներին հրամայեց իջնել և նրանց միջից նրան վերցնել ու տանել զօրանոց: 11 Յաջորդ օրուայ գիշերը Տէրը կանգնեց նրա մօտ ու ասաց. «Քաջալերուի՛ր, Պօղո՛ս, որովհետև, ինչպէս ինձ համար վկայեցիր Երուսաղէմում, նոյն ձևով պէտք է, որ դու Հռոմում ևս վկայես»:

ՀՐԵԱՆԵՐԻ ԴԱԲԱՂՐՈՒԹԻՒՆԸ ՊՕՂՈՍԻ ԿԵԱՆՔԻ ԴԷՄ

12 Եւ երբ առաւօտ եղաւ, որոշ թուով հրեաներ ժողով անելով՝ նզովեցին իրենք իրենց, որ, մինչև Պօղոսին չսպանեն, ո՛չ ուտեն և ո՛չ էլ խմեն: 13 Եւ քառասունից աւելի էին նրանք, որոնք իրար հետ այս երդումն էին արել: 14 Սրանք մօտեցան քահանայապետներին և երէցներին ու ասացին. «Նզովելով նզովեցինք մեզ, որ բան չճաշակենք, մինչև Պօղոսին չսպանենք. 15 բայց դուք հազարապետին, ատեանի հետ միասին, իմաց տուէք, որ նա ձեզ մօտ իջեցնի նրան, որպէս թէ նրա մասին ուզում էք աւելի ճշգրիտ բաներ իմանալ. իսկ մենք, նախքան նրա մօտենալը, պատրաստ ենք նրան սպանելու»: 16 Եւ Պօղոսի քրոջ որդին, լսելով այս դաւադրութիւնը, եկաւ զօրանոց ու Պօղոսին պատմեց: 17 Եւ Պօղոսը, իր մօտ կանչելով հարիւրապետներից մէկին, ասաց. «Այս պատանուն

հազարապետի մօտ տա՛ր, որովհետև նրան հաղորդելու բան ունի»: 18 Եւ նա նրան առաւ և տարաւ հազարապետի մօտ ու ասաց. «Կալանաւորուած Պօղոսն ինձ կանչեց և խնդրեց այս պատանուն քեզ մօտ բերել. քեզ ասելու բան ունի»: 19 Հազարապետը նրա ձեռքից բռնելով՝ մի կողմ գնաց և հարցրեց. «Ինձ հաղորդելու ի՞նչ ունես»: 20 Նա ասաց. «Հրեաները միաբանուեցին խնդրելու քեզ, որ վաղը Պօղոսին ատեան իջեցնես, իբր թէ ուզում են նրա վերաբերեալ աւելի ճշգրիտ հարցաքննութիւն անել: 21 Արդ, դու նրանց չլսես, քանի որ նրանցից աւելի քան քառասուն մարդ դարան են մտել և նզովել են իրենք իրենց, որ ո՛չ ուտեն և ո՛չ էլ խմեն, մինչև որ նրան չսպանեն: Այժմ պատրաստ են և քո հրամանին են սպասում»: 22 Ապա հազարապետը արձակեց պատանուն՝ նրան պատուիրելով. «Ոչ ոքի մի՛ ասա, թէ այս բաներն ինձ տեղեկացրիր»:

ՊՕՂՈՍԸ ՏԱՐԻՈՒՄ Է ԿԵՍԱՐԻԱ

23 Եւ հարիւրապետներից երկուսին կանչեց ու ասաց. «Պատրաստեցէ՛ք երկու հարիւր զինուորներ, գիշերուայ ժամը երեքից, որպէսզի գնան մինչև Կեսարիա. նան՝ եօթանասուն հեծեալներ և երկու հարիւր նիզակաւորներ, 24 ինչպէս և պատրաստի գրաստներ, որ Պօղոսին իջեցնեն և ապահով հասցնեն Ֆելիքս կուսակալի մօտ»: 25 Եւ գրեց մի նամակ, որի բովանդակութիւնը հետևեալն է. 26 «Կլօդիոս Լիւսիաս՝ գերագանց Ֆելիքս կուսակալին ողջո՛յն. 27 այս մարդուն հրեաները բռնել էին, և նրանց կողմից սպանուելու մօտ էր նա. իմանալով, որ հռոմէացի է, ես զինուորներով վրայ հասայ և նրան ազատեցի: 28 Կամենալով գիտենալ այն յանցանքը, որի համար նրան ամբաստանում էին, նրան իջեցրի նրանց ատեանը: 29 Գտայ, որ նա իրենց օրէնքին վերաբերող մի խնդրի համար էր ամբաստանուած ու մահուան կամ կալանքի արժանի որևէ յանցանք չունէր: 30 Երբ այս մարդու հանդէպ նրանց կողմից նիւթուած դաւն ինձ տեղեկացուեց, նրան ուղարկեցի քեզ մօտ և հրամայեցի, որ ամբաստանողներն էլ խօսեն նրա մասին քո առաջ. ո՛ղջ եղիր»:

31 Եւ հետևակ զինուորները, հրամանի համաձայն, Պօղոսին առնելով՝ գիշերով տարան Անտիպատրիս: 32 Եւ յաջորդ օրը, թողնելով հեծեալներին, որ նրա հետ գնան, զօրանոց վերադարձան: 33 Նրանք մտան Կեսարիա և նամակը կուսակալին տալով՝ Պօղոսին էլ կանգնեցրին նրա առաջ: 34 Նա երբ կարդաց, հարցրեց, թէ ո՛ր նահանգից է. և ստուգելով, որ Կիլիկիայից է, ասաց. 35 «Քեզ կը լսեմ, երբ քեզ ամբաստանողներն էլ գան»: Եւ հրամայեց պահել նրան Հերովդէսի ապարանքում:

ԳՈՐԾՔ 24

ԴԱՏ ՊՕՂՈՍԻ ԴԷՄ

24 Եւ հինգ օր յետոյ Անանիա քահանայապետը մի քանի ծերերի և Տերտիլոս անունով մի ճարտասան մարդու հետ իջաւ եկաւ: Սրանք Պօղոսի մասին կուսակալին ներկայացրին իրենց ամբաստանութիւնը: 2 Եւ երբ նրան կանչեցին, Տերտիլոսն սկսեց ամբաստանել ու ասել. «Այս ազգը բազում խաղաղութիւն է գտել քո շնորհիւ և գործերի կարգաւորութիւն՝ քո խնամքի պատճառով: 3 Ամէն բանի համար և ամենուրեք քեզնից շնորհակալ ենք, ո՛վ գերագանց Ֆելիքս, և մեծապէս գոհ: 4 Բայց որպէսզի աւելորդ յոգնութիւն չպատճառեմ քեզ, աղաչում եմ, որ քո ներողամտութեամբ մեզ կարճկարճոյ լսես: 5 Մենք գտանք, որ այս մարդը ամբողջ աշխարհում գտնուող բոլոր հրեաների ապականողն ու խռովեցնողն է և նազովրեցիների հերձուածի առաջնորդը: 6 Սա տաճարն իսկ փորձեց պղծել. նրան բռնեցինք և ըստ մեր օրէնքի ուզեցինք դատել: 7 Եկաւ Լիւսիաս հազարապետը ու մեծ բռնութեամբ մեր ձեռքից յափշտակեց 8 և հրամայեց, որ նրան ամբաստանողներն էլ քեզ մօտ գան: Նրան դու ինքդ կրկին դատելով կը կարողանաս վերահասու լինել այն

ամենին, ինչի համար մենք նրան ամբաստանում ենք»: 9 Հրեաներն էլ համաձայն գտնուեցին ու ասացին՝ այդպէս է:

ՊՕՂՈՍԻ ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԱՏԵԱՆԻ ԱՌԱՋ

10 Երբ կուսակալը նրան գլխով արեց, որ խօսի, Պօղոսը պատասխանեց. «Գիտեմ, որ շատ տարիներից ի վեր դու այս ազգի կուսակալն ես, ուստի իմ խնդրի մասին յօժարութեամբ պատասխան եմ տալիս. 11 ինչպէս որ կարող ես գիտենալ, տասներկու օրից աւելի չէ, ինչ ես Երուսաղէմ եմ բարձրացել երկրպագութիւն անելու համար: 12 Ինձ ո՛չ տաճարում են որևէ մէկի հետ գտել խօսելիս և կամ շուրջս բազմութիւն հաւաքելիս, ո՛չ ժողովարաններում և ո՛չ էլ քաղաքում. 13 ո՛չ էլ կարող եմ քեզ այժմ ապացուցել այն, ինչի համար ինձ ամբաստանում են: 14 Բայց այս խոստովանում եմ քեզ, թէ համաձայն այն ճանապարհի, որը ասում են՝ հերձուած է, այնպէ՛ս եմ պաշտում իմ հայրենի Աստծուն՝ հաւատալով այն ամենին, որ գրուած է Օրէնքում և մարգարէների մէջ: 15 Յոյս ունեմ առ Աստուած, որ, ինչպէս դրանք էլ են ակնկալում, յարութիւն է լինելու արդարների և մեղաւորների: 16 Դրա համար ինքս էլ ճիգ եմ անում, որ Աստծու և մարդկանց առաջ միշտ մաքուր խղճմտանք ունենամ: 17 Բազում տարիներից յետոյ եկայ օգնութիւն անելու իմ ազգին և զոհեր մատուցեցի, 18 որոնցով սրբուած էի, երբ ինձ գտան տաճարում, որտեղ ո՛չ բազմութեան հետ էի և ո՛չ էլ խռովարար ամբոխի: 19 Այդ ասիացի հրեաներից ոմանք իրենք պէտք է գային քո առաջ և ամբաստանէին ինձ, եթէ իմ դէմ մի բան ունենային. 20 և կամ հէնց սրանք թող ասեն, թէ ինչ անիրաւութիւն են գտել իմ մէջ, մինչ ատեանի առաջ էի կանգնած, 21 բացի միայն գուցէ իմ այն խօսքից, որ ասացի բարձրաձայն, երբ նրանց մէջ կանգնել էի. "Մեռելների յարութեան համար է, որ ես այսօր ձեզնից դատուում եմ"»:

ՊՕՂՈՍԸ ԿԱԼԱՆՔԻ ՏԱԿ

22 Ֆելիքսը նրանց գործը յետաձգեց, քանի որ աւելի ստոյգ գիտէր այդ ճանապարհի մասին, և ասաց. «Մինչև Լիսիաս հազարապետը այստեղ իջնի, ձեր գործը կը յետաձգեմ»: 23 Եւ հարիւրապետին հրամայեց նրան պահել, բայց որոշ չափով ազատ. և նրա իւրայիններից ոչ ոքի չարգելել, որ նրան ծառայեն:

24 Մի քանի օր յետոյ Ֆելիքսը եկաւ իր կնոջ՝ Դրուսիլայի հետ, որը հրեայ էր. կանչեց Պօղոսին և նրանից լսեց ի Յիսուս Քրիստոս եղած հաւատի մասին: 25 Եւ մինչ Պօղոսը խօսում էր արդարութեան, ժուժկալութեան և գալիք դատաստանի մասին, Ֆելիքսը, զարհուրած, ասաց. «Դու առայժմ գնա՛. երբ ժամանակ ունենամ, քեզ կը կանչեմ»: 26 Միաժամանակ ակնկալում էր, որ Պօղոսից իրեն դրամ կը տրուի. դրա համար յաճախ կանչելով նրան՝ խօսում էր նրա հետ: 27 Երկու տարին լրանալուց յետոյ Ֆելիքսի փոխարէն Փետտոս Պորկիոսը եկաւ: Ֆելիքսը, կամենալով հրեաներին շնորհ անել, Պօղոսին կալանքի տակ թողեց:

ԳՈՐԾՔ 25

ՊՕՂՈՍԻ ԴԻՄՈՒՄԸ ԿԱՅՍՐԻՆ

25 Երբ Փետտոսը իշխանութեան գլուխ անցաւ, երեք օր յետոյ Կեսարիայից Երուսաղէմ բարձրացաւ: 2 Քահանայապետներն ու հրեաների գլխաւորները նրան զեկոյց տուին Պօղոսի մասին և, 3 նրանից շնորհ խնդրելով, աղաչում էին, որ նրան Երուսաղէմ կանչի, մինչ իրենք ծուղակ էին պատրաստել՝ ճանապարհին նրան սպանելու համար: 4 Իսկ Փետտոսը պատասխանեց, թէ նա Կեսարիայում կը պահուի, և թէ ինքն էլ չուտով այնտեղ է գնալու. ասպա ասաց. 5 «Ձեզնից ովքեր կը կարողանան, ինձ հետ թող իջնեն, և եթէ այդ մարդու վրայ որևէ յանցանք կայ, նրան թող ամբաստանեն»: 6 Եւ ոչ աւելի քան ութ կամ տասը

որ այդտեղ մնալուց յետոյ եկաւ իջաւ Կեսարիա. և յաջորդ օրը, ատեան նստելով, հրամայեց, որ Պօղոսին բերեն: 7 Երբ նա եկաւ, նրա շուրջը բոլորուեցին Երուսաղէմից իջած հրեաները. և նրա վրայ բարդում էին բազում և ծանր յանցանքներ, որ չէին կարողանում ապացուցել, 8 քանի որ Պօղոսը պատասխանում էր. «Ոչնչով յանցաւոր չեմ ո՛չ հրեաների օրէնքի, ո՛չ տաճարի, ո՛չ էլ կայսեր դէմ»: 9 Բայց Փեստոսը, կամենալով հրեաներին շնորհ անել, Պօղոսին ասաց. «Ուզո՞ւմ ես Երուսաղէմ բարձրանալ և այդ խնդիրների համար այդտեղ դատուել իմ առաջ»: 10 Պօղոսն ասաց. «Կանգնած եմ կայսեր ատեանի առաջ, ուր և պէտք է դատուեմ: Հրեաներին ոչ մի անհրաւութիւն չեմ արել, ինչպէս ինքդ էլ քաջ գիտես. 11 ուրեմն եթէ յանցաւոր եմ և մահուան արժանի գործ եմ արել, մեռնելուց չեմ վախենայ: Իսկ եթէ ոչինչ չկայ այն մեղադրանքների մէջ, որոնցով սրանք ինձ ամբաստանում են, ոչ ոք չի կարող ինձ որպէս շնորհ յանձնել դրանց: 12 Կայսրին եմ բողոքում»: 12 Այն ժամանակ Փեստոսը իր խորհրդականների հետ խօսելուց յետոյ պատասխանեց. «Կայսրին բողոքեցիր, կայսեր մօտ պիտի գնաս»:

ՊՕՂՈՍԸ ԱԳՐԻՊՊԱՍ ԱՐՔԱՅԻ ԱՈՒԱԶ

13 Մի քանի օր անցնելուց յետոյ Ագրիպպաս արքան և Բերենիկէն Կեսարիա եկան՝ Փեստոսին ողջունելու: 14 Եւ երբ այնտեղ շատ օրեր էին անցկացրել, Փեստոսը արքային տեղեկացրեց Պօղոսի մասին ու ասաց. «Այստեղ Ֆելիքսի կողմից կալանքի տակ առնուած մի մարդ կայ մնացած, 15 որի մասին, երբ Երուսաղէմ գնացի, քահանայապետները և հրեաների գլխաւորներն ինձ տեղեկացրին: Ինձնից խնդրում էին, որ նրան մահուան վճիռ տամ: 16 Նրանց պատասխանեցի. "Հռոմէացիների սովորութիւնը չէ որևէ մէկին որպէս շնորհ յանձնել ուրիշ մէկի, մինչև որ ամբաստանեալը իր դիմացը չունենայ մեղադրողներին և ամբաստանութեան դէմ պատասխան տալու պատեհութիւնը չստանայ": 17 Եւ երբ այստեղ եկան, ոչնչով չուշացրի, այլ յաջորդ օրն իսկ ատեան նստելով՝ հրամայեցի, որ մարդուն բերեն: 18 Նրա դէմ ներկայացող ամբաստանողները մէջտեղ չէին բերում չարագործութեան ոչ մի յանցանք, որոնց մասին ես կասկած ունէի. 19 այլ ինչևհնչ խնդիրներ ունէին նրա հետ իրենց պաշտամունքին վերաբերող, ինչպէս նաև մի ոմն մեռած Յիսուսի վերաբերեալ, որի մասին Պօղոսն ասում էր, թէ կենդանի է: 20 Երբ այսպիսի խնդիրների քննութեան համար տարակուսանքի մէջ ընկայ, նրան ասացի, թէ կը կամենա՞ր Երուսաղէմ գնալ և այդ խնդիրների համար այնտեղ դատուել: 21 Բայց երբ Պօղոսը բողոքեց, որ ինքը պէտք է պահուի Նորին Գերագանցութեան վճռին ներկայանալու համար, հրամայեցի պահել նրան, մինչև որ կայսեր մօտ ուղարկեմ»: 22 Ագրիպպասը Փեստոսին ասաց. «Ես էլ կը կամենայի այդ մարդուն լսել»: Փեստոսն ասաց. «Վաղը կը լսես»:

23 Եւ յաջորդ օրը, երբ Ագրիպպասը և Բերենիկէն փառաւոր հանդէսով եկան և հազարապետների ու քաղաքի պատուաւոր մարդկանց հետ ատեան մտան, Փեստոսը հրամայեց, որ Պօղոսին բերեն: 24 Փեստոսն ասաց. «Ագրիպպաս արքայ և բոլոր մարդիկդ, որ մեզ հետ էք, սրան տեսնում էք. հրեաների ամբողջ ժողովուրդը թէ՛ Երուսաղէմում և թէ՛ այստեղ սրա մասին ամբաստանութիւն էին անում ինձ մօտ և աղաղակում, թէ՛ չպէտք է կենդանի մնայ: 25 Բայց ես վերահասու եղայ, թէ դա մահուան արժանի ոչինչ չի արել. ինքն էլ բողոքած լինելով մարդկանցից Գերագանցին՝ խորհեցի, որ ուղարկեմ նրան: 26 Դրա մասին իմ տիրոջը՝ կայսրին ստոյգ բան չունեմ գրելու. այդ պատճառով նրան ձեր առաջ բերեցի և, մանաւանդ, քո՛ առաջ, Ագրիպպաս արքայ, որպէսզի վերստին քննութիւն կատարելով՝ կարողանամ մի բան գրել, 27 քանի որ ինձ անպատեհ բան է թուում ուղարկել մի բանտարկեալի և նրա մասին որևէ յանցանք չնշել»:

ՊՕՂՈՍԻ ԻՆՔՆԱՊԱՇՏՊԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԱԳՐԻՊՊԱՍԻ ԱՌԱՋ

26 Եւ Ագրիպպասը Պօղոսին ասաց. «Քեզ թոյլատրուած է, որ քո մասին խօսես»: Այն ժամանակ Պօղոսը, ձեռքը երկարելով, պատասխանեց. 2 «Հրեաների՛ իմ մասին արած բոլոր ամբաստանութիւնների համար, Ագրիպպաս արքայ, ինձ երանելի եմ համարում, քանի որ այսօր քո առաջ եմ պատասխան տալու, 3 մանաւանդ նրա համար, որ զիտակ էլ ես հրեաների բոլոր կրօնական սովորութիւններին և խնդիրներին. այդ պատճառով աղաչում եմ, որ համբերութեամբ ինձ լսես: 4 Բոլոր հրեաները տեղեակ են իմ կեանքին իմ մանկութիւնից ի վեր, որը հէնց սկզբից անցել է Երուսաղէմում իմ ազգի մէջ: 5 Նրանք վաղուց զիտեն, եթէ կամենան վկայել, որ ես որպէս փարիսեցի ապրել եմ մեր կրօնական խստագոյն օրէնքների համաձայն: 6 Եւ այժմ դատուում եմ, կանգնած ատենի առաջ, Աստուծոց մեր հայրերին տրուած խոստումի յոյսի համար: 7 Ջերմեռանդութեամբ զիշեր ու ցերեկ պաշտամունք կատարելով՝ մեր տասներկու ցեղերը յուսացել են դրան հասնել: Այդ յոյսի՛ համար, ո՛վ արքայ, ես էլ ամբաստանում եմ հրեաների կողմից: 8 Չեզ ինչո՞ւ է անհաւատալի թում, որ Աստուած մեռելներին յարութիւն կը տայ: 9 Ես ինքս էլ պատշաճ էի համարում շատ բան Նազովրեցի Յիսուսի անուանը հակառակ գործել, 10 ինչ որ արեցի իսկ Երուսաղէմում. քահանայապետներից իշխանութիւն ստանալով՝ սրբերից շատերին ես բանտարկում էի և նրանցից սպանուելու ենթակայ եղողների համար հաւանութիւն էի տալիս: 11 Եւ բոլոր ժողովարաններում շատ անգամ նրանց պատժելով՝ բռնադատում էի, որ հայիոյեն: Առաւել ևս մոլեգնելով նրանց դէմ՝ հալածում էի նրանց մինչև օտար քաղաքներ»:

ՊՕՂՈՍԸ ՊԱՏՄՈՒՄ Է ԻՐ ԴԱՐՉԻ ՄԱՍԻՆ

12 «Ըստ այսմ, երբ քահանայապետների իշխանութեամբ և հրամանով Դամասկոս էի գնում, 13 կէսօրին, ճանապարհին, ո՛վ արքայ, տեսայ, որ երկնքից արեգակի լուսաւորութիւնից առաւել ուժեղ մի լոյս փայլատակեց իմ շուրջը և նրանց շուրջը, որ ինձ հետ էին գնում: 14 Եւ երբ մենք բոլորս գետին ընկանք, լսեցի մի ձայն, որ ինձ ասում էր եբրայերէն լեզուով. "Սաւուղ, Սաւուղ, ինչո՞ւ ես ինձ հալածում. քեզ համար խիստ դժուար է խթանի դէմ քացել": 15 Եւ ես ասացի. "Ո՞վ ես, Տէր": Տէրն ասաց. "Ես Յիսուսն եմ, որին դու հալածում ես. 16 վեր կաց ու կանգնիր ոտքերիդ վրայ. ես քեզ երևացի նրա համար, որ քեզ նշանակեմ պաշտօնեայ և վկայ այն բոլորի համար, որոնց մէջ ինձ տեսար և այն բաների համար, որոնցով պիտի երևամ քեզ. 17 ես քեզ կը փրկեմ ժողովրդիցդ և հեթանոսներից, որոնց մէջ քեզ կ'ուղարկեմ, 18 որպէսզի բանաս նրանց աչքերը, նրանց դարձնես խաւարից դէպի լոյս և սատանայի իշխանութիւնից՝ դէպի Աստուած, որպէսզի նրանք մեղքերի թողութիւն ստանան և սրբերի հետ ժառանգութեան բաժին իմ հանդէպ ունեցած հաւատով": 19 Ուստի, ո՛վ Ագրիպպաս արքայ, ես երկնային տեսիլքին անհնազանդ չգտնուեցի, 20 այլ նախ բոլոր նրանց, որ Դամասկոսում էին ու Երուսաղէմում և Հրէաստանի բոլոր գաւառներում, ապա նաև հեթանոսներին քարոզեցի, որ զղջան և դառնան կենդանի Աստուծոն ու ապաշխարութեան արժանի գործեր անեն: 21 Դրա համար հրեաները, տաճարում ինձ բռնելով, փորձեցին սպանել: 22 Սակայն Աստուծոց օգնութիւն հասաւ, և ես մինչև այսօր ողջ մնացի՝ վկայելով փոքրին և մեծին, ոչինչ չասելով այն բաներից դուրս, ինչ մարգարէներն ու Մովսէսն են խօսել լինելիք դէպքերի մասին. 23 թէ՛ Քրիստոս չարչարուելու է. թէ՛ մեռելներից առաջին յարութիւն առնողը լոյս է աւետարանելու ժողովրդին և հեթանոսներին»:

ԿՈՉ ՃՇՄԱՐԻՏ ՀԱՒԱՏԻ

24 Երբ նա այս պատասխանը տուեց, Փեստոսը բարձր ծայնով ասաց. «Ցնորում ես, Պօղոս, քո մեծ հմտութիւնը քեզ խելացնորութեան է տանում»:

25

Իսկ Պօղոսն ասաց. «Չեմ ցնորում, ո՛վ Գերագանցդ Փեստոս, այլ զգաստութեան և ճշմարտութեան խօսքեր եմ արտասանում. 26 արքան այս բաներին գիտակ իսկ է, դրա համար համարձակ եմ խօսում, քանի որ յանձն չեմ առնում այս բոլորից որևէ բան քեզնից ծածկել, որովհետև մի որևէ խուլ անկիւնում չէ, որ այս բանը գործուած է: 27 Ագրիպպան արքայ, մարգարէներին հաւատո՞ւմ ես. գիտեմ, որ հաւատում ես»: 28 Եւ Ագրիպպասը Պօղոսին ասաց. «Քիչ է մնում ինձ էլ համոզես, որ քրիստոնէայ դառնամ»: 29 Եւ Պօղոսն ասաց. «Կը խնդրէի Աստծուն, որ, վաղ թէ ուշ, ոչ միայն դու, այլ բոլոր նրանք, որ այսօր ինձ լսում են, լինեն այնպիսին, ինչպիսին ես ինքս եմ, բացի այս կապանքներից»:

30 Արքան ոտքի ելաւ, ինչպէս և կուսակալը, Բերենիկէն և բոլոր նրանք, որ նրանց հետ նստել էին: 31 Եւ մինչ գնում էին, իրար հետ խօսում էին ու ասում. «Մահուան կամ կապանքների արժանի ոչինչ չի անում այս մարդը»: 32 Իսկ Ագրիպպասը Փեստոսին ասաց. «Կարելի էր ազատ արձակել այս մարդուն, եթէ կայսրին բողոքած չլինէր»:

ԳՈՐԾՔ 27

ՊՕՂՈՍԻ ՆԱԽԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ԴԷՊԻ ՀՈՐՈՄ

27 Երբ մեզ հրամայուեց նաւարկել դէպի Իտալիա, Պօղոսին և մի քանի այլ կալանաւորների յանձնեցին Սեբաստեան գնդից մի հարիւրապետի, որի անունը Յուլիոս էր. 2 և բարձրանալով ադրամինտական մի նաւ, որ Ասիայի կողմերն էր գնալու, ճանապարհ ընկանք: Մեզ հետ էր նաև Մակեդոնիայից թեսաղոնիկեցի Արիստարքոսը: 3 Յաջորդ օրը իջանք Սիդոն: Եւ Յուլիոսը, Պօղոսի հանդէպ մարդասիրութիւն ցուցաբերելով, նրան հրաման տուեց գնալ բարեկամների մօտ խնամք ստանալու: 4 Այնտեղից դուրս գալով, քանի որ քամին հակառակ կողմից էր, նաւարկեցինք Կիպրոսի մօտով աւելի ցած: 5 Ապա Կիլիկիայի և Պամփիլիայի մէջտեղում, բաց ծովի միջով նաւարկելուց յետոյ իջանք Լիկիայի Միւռա քաղաքը: 6 Եւ այնտեղ հարիւրապետը գտնելով ալեքսանդրեան մի նաւ, որ Իտալիա էր գնում, մեզ այնտեղ մտցրեց: 7 Եւ բազում օրեր դանդաղ նաւարկելուց յետոյ դժուարութեամբ հասանք մինչև Կնիդիայի մօտերը. և երբ քամին թոյլ չտուեց մեզ, նաւարկեցինք Կրետէի եզերքով ներքև, մինչև Սաղմոնիայի մօտերը: 8 Նրա եզերքով դժուարութեամբ անցնելուց յետոյ, հասանք մի տեղ, որ կոչւում էր Գեղեցիկ նաւահանգիստ, և որին կից էր Ղասէա քաղաքը:

ՓՈԹՈՐԻԿԸ ԵՒ ՆԱԽԱԲԵԿՈՒԹԻՒՆԸ

9 Եւ քանի որ շատ ժամանակ էր անցել, և նաւարկելն էլ վտանգաւոր կը լինէր, մինչև իսկ ծոմապահութեան օրերն էլ արդէն անցել էին, Պօղոսը նրանց խրատ տուեց և ասաց. 10 «Մարդիկ, տեսնում եմ, որ այս նաւարկութիւնը չարիքով և բազում վնասով է լինելու ոչ միայն բեռների և նաւի համար, այլև մեր անձերի»: 11 Բայց հարիւրապետը նաւապետին և նաւատիրոջն աւելի էր լսում, քան Պօղոսի խօսքերը: 12 Երբ նաւահանգիստը ձմեռելու համար անյարմար թուաց, շատերը խորհեցին այնտեղից հեռանալ, որպէսզի մի գուցէ կարողանան հասնել Փիւնիկէ քաղաքը և ձմեռել Կրետէի այդ նաւահանգստում, որը նայում էր դէպի հարաւակողմը և ցամաքամասը: 13 Եւ երբ հարաւի մեղմ քամին փչեց, կարծեցին, թէ կը հասնեն այնտեղ, ուր դիմում էին: Եւ նաւարկելով Կրետէի եզերքի մօտով անցան: 14 Ոչ շատ ժամեր յետոյ նաւի շուրջը բարձրացաւ մի կատաղի քամի, որ կոչւում է Եւրացիկուն: 15 Երբ նաւը քշուեց և քանու դէմ չկարողացաւ պայքարել, տեղի տուեցինք և գնումնզայիս էինք: 16 Եւ դիմելով դէպի մի կղզի, որը Կլօզա էր կոչւում, դժուարութեամբ կարողացանք բռնել մակոյկը, որը նաւի վրայ քաշեցինք. 17 ապա օգնութեան միջոցներ օգտագործելով՝ նաւը ներքևից կապեցին. վախենալով, որ գուցէ յորձանուտի մէջ ընկնեն, առագաստը իջեցրին. և այնպէս գնումնզայիս էին: 18 Եւ քանի որ

մենք ամենասաստիկ տագնապի մէջ էինք, յաջորդ առաւօտ բեռները ծովը թափեցին: 19 Իսկ երրորդ օրը իրենք իրենց ձեռքերով նաւի գործիքները ծովը նետեցին: 20 Երբ բազում օրեր ո՛չ արև և ո՛չ էլ աստղեր էին երևում, ու փոթորիկն էլ նոյն սաստկութեամբ շարունակուում էր, մեր փրկութեան ամէն յոյս վերացել էր: 21 Եւ որովհետև շատ օրեր քաղցած էին, Պօղոսը, կանգնելով նրանց մէջ, ասաց. «Ո՛վ մարդիկ, դուք ինձ պէտք է անսայիք ու Կրետէից չելնէիք և այս չարիքն ու վնասը չքաշէիք: 22 Արդ, ձեզ խրատում եմ, որ քաջալերուէք, որովհետև, բացի նաւից, ձեզնից և ոչ մէկի կեանքին վնաս չպիտի հասնի. 23 որովհետև այս գիշեր Աստծու իրեշտակը, որին պատկանում եմ ես ու ծառայում, երևաց ինձ ու ասաց. 24 "Մի՛ վախեցիր, Պօղոս, դու կայսեր առաջ էլ պէտք է ներկայանաս. և ահա բոլոր նրանց, որ այդ նաւի մէջ քեզ հետ են, Աստուած քեզ է շնորհել": 25 Դրա համար էլ քաջալերուեցէ՛ք, մարդիկ, որովհետև հաւատ ունեմ Աստծու վրայ, թէ կը լինի այնպէս, ինչպէս որ ինձ ասուեց: 26 Միայն թէ՛ մենք պէտք է մի կղզի ընկնենք»:

27 Երբ տասնչորսերորդ գիշերը եղաւ, և մենք Ադրիականի անդունդների վրայ դեռ օրօրում էինք, գիշերուայ կէսին նաւավարները կարծեցին, թէ ցամաք են հասել: 28 Ջրի խորութիւնը չափող գունդը ցած գցելով՝ երեսունետօթը մետր խորութիւն գտան. որոշ տարածութիւն կտրելուց յետոյ նորից գցեցին և քսանութ մետր գտան: 29 Վախենալով, թէ մի գուցէ խութերով տեղ կ'ընկնեն, յետևի կողմից չորս խարիսխներ ցած գցեցին. անձկութեամբ տենչում էին, որ այգը բացուի: 30 Բայց նաւավարները ուզում էին նաւից փախչել. ուստի մակոյկը ծով իջեցրին այն պատճառաբանութեամբ, որ իբր թէ առջևի կողմից էլ են խարիսխներ գցելու: 31 Պօղոսը հարիւրապետին և զինուորներին ասաց. «Եթէ դրանք նաւի մէջ չմնան, դուք ազատուել չէք կարող»: 32 Այն ժամանակ զինուորները մակոյկի պարանները կտրեցին ու դէն գցեցին: 33 Եւ երբ այգը բացուելու մօտ էր, Պօղոսը բոլորին խնդրեց, որ կերակուր ուտեն՝ ասելով. «Այս տասնչորսերորդ օրն է, որ դուք քաղցած սպասումով էք անցկացնում և դեռ ոչինչ չէք կերել: 34 Դրա համար աղաչում եմ ձեզ, որ կերակուր ուտէք, քանի որ դա հէնց ձեր փրկութեան համար է. որովհետև ձեզնից ոչ ոքի գլխից մազ իսկ չի կորչելու»: 35 Եւ երբ այս ասաց, հաց վերցրեց, բոլորի առաջ Աստծուն զոհութիւն տուեց, կտրեց և սկսեց ուտել: 36 Ամէնքը քաջալերուեցին. և իրենք էլ կերակուր կերան: 37 Նաւի մէջ բոլորս երկու հարիւր եօթանասունվեց հոգի էինք: 38 Երբ կերակրով յագեցան, ցորենը ծովը թափելով՝ նաւը թեթևացրին:

39 Եւ երբ այգը բացուեց, երկիրը չէին ճանաչում, բայց նշմարում էին մի ծովախորշ, որ ծովափ կարող էր լինել. և խորհում էին, թէ հնար լինէր նաւը այնտեղ հասցնել և փրկել: 40 Ուստի խարիսխները յատակից կտրելով՝ ծովի մէջ բաց թողեցին, դեկերի կապերը թուլացրին, առազաստը բացեցին ու քամուն տուեցին՝ դէպի ծովի ափի կողմը: 41 Ընկնելով երկու ծովերի միջև գտնուող մի ծանծաղուտ՝ նաւը ծռեցին. և նաւի առաջակողմը յատակին խրուելով, անշարժ մնաց, իսկ յետևի կողմը ալիքների սաստկութիւնից ջարդուփշուր էր լինում: 42 Այն ժամանակ զինուորները խորհուրդ արեցին, որ կալանաւորներին սպանեն, որպէսզի ոչ ոք չլողայ ու փախչի: 43 Սակայն հարիւրապետը նրանց խորհրդին արգելք եղաւ, որովհետև ուզում էր Պօղոսին ազատել. ուստի հրամայեց, որ, ովքեր կարող են լողալ, նախ նրանք ջուրը նետուեն, 44 իսկ միւսները՝ ոմանք տախտակների վրայ, ոմանք էլ նաւի այլ բեկորների վրայ ցամաք ելնեն: Եւ այսպէս ամէնքը, փրկուելով, ցամաք ելան:

ԳՈՐԾՔ 28

ՊՕՂՈՍԸ ՄԵԼԻՏԻՆԵՌԻՄ (ՄԱԼԹԱ ԿՂԶՈՒՄ)

28 Երբ արդէն փրկուած էինք, այն ժամանակ իմացանք, թէ այն կղզու անունը Մելիտինէ էր: Եւ բարբարոս բնակիչները մեր հանդէպ չափից աւելի մարդասիրութիւն ցոյց տուին. 2 խարոյկ վառեցին և մեզ բոլորիս ընդունեցին՝ տեղացող անձրևի և ցրտի պատճառով: 3 Եւ երբ Պօղոսը բաւականին շատ չոր

ճիւղեր հաւաքեց և խարոյկի վրայ դրեց, մի իժ կրակի տաքութեան պատճառով դուրս գալով՝ կախուեց նրա ձեռքից: 4 Եւ երբ բարբարոսները գազանին նրա ձեռքից կախուած տեսան, միմեանց ասացին. «Ուրեմն մարդասպան է այս մարդը, որը թէպէտ ծովից փրկուեց, բայց Արդարութիւնը նրան թոյլ չտուեց, որ ապրի»: 5 Ապա Պօղոսը գազանին կրակի մէջ թափ տուեց, և իրեն ոչ մի վատ բան չպատահեց. 6 իսկ նրանք սպասում էին, որ նա կ'ուռչի կամ կ'ընկնի ու յանկարծակի կը մեռնի: Շատ սպասելուց յետոյ, երբ տեսան, որ նրան որևէ վնաս չհասաւ, նորից խօսքը դարձրին և ասում էին. «Սա մի աստուած է»: 7 Այդ տեղի շրջակայքում գտնուում էին ագարակները Պոպլիոս անունով մի մարդու, որ կղզու գլխատուն էր. սա երեք օրով մեզ իր մօտ ընդունեց և սիրով հիւրընկալեց: 8 Եւ պատահեց, որ Պոպլիոսի հայրը, ջերմով և փորլուծութեամբ հիւանդացած, անկողին ընկնի: Պօղոսը նրա մօտ մտաւ և աղօթելով ձեռքը նրա վրայ դրեց ու նրան բժշկեց: 9 Եւ երբ այս պատահեց, ուրիշ հիւանդներ էլ, որ կղզում կային, գալիս էին ու բժշկուում: 10 Սրանք մեծ պատիւներով պատուեցին մեզ, և երբ գնում էինք, ինչ որ պէտք էր, տուեցին:

ՄԵԼԻՏԻՆԷԻՑ ՀՈՈՍ

11 Եւ երեք ամիս յետոյ բարձրացանք դիոսկուրեանների նշանը կրող ալեքսանդրեան մի նաւ, որը ձմեռել էր կղզում: 12 Եւ Սիրակուսա իջնելով՝ երեք օր մնացինք: 13 Այնտեղից գնալով՝ հասանք Ռեգիոն. և երբ մի օր յետոյ հարաւի քամին փչեց, երկու օրում եկանք Պատիոդոս, օշուր և գտանք եղբայրների, որոնք աղաչեցին, որ եօթը օր մնանք իրենց մօտ: Եւ ապա ելանք Հռոմ: 15 Եւ այնտեղից, մեր մասին լսած լինելով, եղբայրները մեզ ընդառաջ եկան մինչև Ապփիոսի հրապարակը և Երեք կրպակները: Պօղոսը նրանց տեսնելով՝ գոհութիւն տուեց Աստծուն ու քաջալերուեց:

ՊՕՂՈՍԻ ՔԱՐՈՋՉՈՒԹԻՒՆԸ ՀՈՈՍՈՒՄ

16 Եւ երբ Հռոմ մտանք, հրաման տրուեց Պօղոսին, որ առանձին բնակուի իր պահապան զինուորի հետ միասին: 17 Եւ երեք օր յետոյ նա հրաւիրեց հրեաների գլխատուներին. և երբ սրանք եկան, նրանց ասաց. «Եղբայրներ, ես ժողովրդին կամ հայրենի սովորութեանը հակառակ ոչինչ գործած չլինելով հանդերձ՝ որպէս Երուսաղէմից մի կալանաւոր, մատնուեցի հռոմէացիների ձեռքը, 18 որոնք, երբ ինձ դատեցին, ուզեցին ազատ արձակել, որովհետև իմ մէջ մահուան արժանի ոչ մի յանցանք չգտան: 19 Բայց երբ հրեաները հակառակ խօսեցին, հարկ եղաւ կայսրին բողոքել. բայց ոչ նրա համար, որ իմ ազգի դէմ չարախօսելու բան ունէի: 20 Այս պատճառով է, որ խնդրեցի ձեզ՝ տեսնելու և խօսելու համար, քանի որ Իսրայէլի յոյսի համար է, որ այս շղթաների մէջ եմ գտնուում»: 21 Եւ նրանք ասացին նրան. «Մենք քո մասին Հրէաստանից ոչ մի նամակ չենք ստացել. մեր եղբայրներից էլ ոչ ոք չի եկել ու վատ բան չի պատմել կամ խօսել քո մասին: 22 Բայց խնդրում ենք քեզնից լսել, թէ ի՞նչ ես խորհում, քանի որ այդ հերձուածի մասին մեզ արդէն յայտնի է, որ ամենուրեք նրա դէմ հակառակութիւն կայ»:

ՊՕՂՈՍԻ ԿՈՉԸ ՀՈՈՍՈՒՄ ՀՐԵԱՆԵՐԻՆ

23 Որոշակի օրուայ համար Պօղոսի հետ ժամադրուելուց յետոյ, նրա մօտ՝ նրա բնակարանը եկան բազում մարդիկ, որոնց նա առաւօտից մինչև երեկոյ բացատրում էր Աստծու արքայութիւնը և նրանց համոզում էր Յիսուսի մասին՝ վկայութիւն բերելով Մովսէսի օրէնքից և մարգարէներից: 24 Ոմանք համոզուում էին նրա խօսքերին. ուրիշներ էլ չէին հաւատում: 25 Եւ իրար մէջ անհամաձայն լինելով՝ թողնում գնում էին, երբ Պօղոսն ասաց այս մի խօսքն էլ. «Սուրբ Հոգին Եսայի մարգարէի բերանով լաւ խօսեց մեր հայրերին՝ 26 ասելով. "Գնա՛

Ժողովրդի մօտ ու ասա՛ լսելով պիտի լսէք ու չպիտի իմանաք, և տեսնելով պիտի տեսնէք ու չպիտի տեսնէք. 27 որովհետև այդ ժողովրդի սիրտը կարծրացել է, և իրենց ականջներով ծանր են լսում ու իրենց աչքերը փակել են, որպէսզի երբեք աչքերով չտեսնեն ու ականջներով չլսեն և հոգով չիմանան և դարձի չգան, ու ես էլ դրանց չբժշկեմ":

28 Եւ արդ, թող ձեզ յայտնի լինի, որ Աստծու այս փրկութիւնը ուղարկուեց հեթանոսներին, և նրանք կը լսեն»: 29 Եւ երբ այս ասաց, նրա մօտից դուրս գնացին հրեաները, որոնք իրենք իրենց մէջ էլ շատ վէճեր ունէին:

ԱՍՏԾՈՒ ԱՐՔԱՅՈՒԹԵԱՆ ՔԱՐՈՉՈՒԹԻՒՆԸ

30 Եւ ամբողջ երկու տարի Պողոսն ապրեց իր ծախսով: 31 Եւ ընդունում էր բոլոր նրանց, որ գալիս էին իր մօտ: 32 Քարոզում էր Աստծու արքայութիւնը և ամենայն համարձակութեամբ անարգել ուսուցանում էր Տէր Յիսուս Քրիստոսի մասին:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ՀՈՈՍԷԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ:

Պօղոսը՝ Յիսուս Քրիստոսի ծառան, կոչվումով առաքեալ, ընտրուած քարոզելու Աստծու Աւետարանը, 2 որ նա առաջուց խոստացել էր իր մարգարէների միջոցով սուրբ գրուածքներում 3 իր Որդու մասին, որը մարմնով սերում էր Դաւթի սերնդից և 4 որը, զօրութեամբ, Աստծու Որդի էր սահմանուած ըստ Սուրբ Հոգու՝ մեռելներից իր յարութեամբ, - մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսը, 5 որի միջոցով ստացանք առաքեալ լինելու շնորհ՝ իր անուան համար հաւատի հնազանդութեան բերելու բոլոր հեթանոսներին, 6 որոնց թում էք և դուք՝ կանչուածներդ Յիսուս Քրիստոսին. 7 ամենքիդ, որ Հռոմում էք, Աստծու սիրելիներիդ, կանչուած սրբերիդ, ձեզ շնորհ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ՊՕՂՈՍԸ ԵՒ ՀՈՈՍԻ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՆԵՐԸ:

8 Նախ՝ ձեր բոլորի համար գոհութիւն եմ մատուցում իմ Աստծուն, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, նրա համար որ ձեր հաւատը պատմում է ամբողջ աշխարհով մէկ: 9 Վկայ է ինձ Աստուած, որին պաշտում եմ ես իմ հոգով նրա Որդու Աւետարանի քարոզութեամբ, 10 թէ ինչպէս եմ անդադար յիշում ձեզ՝ ամենայն ժամ իմ բոլոր աղօթքներում աղաչելով, որ թերևս երբևէ ինձ յաջողուի, Աստծու կամքով, գալ ձեզ մօտ. 11 որովհետև խիստ կարօտել եմ ձեզ տեսնել, որպէսզի ձեզ փոխանցեմ որոշ հոգևոր շնորհներ՝ ամրապնդելու ձեզ, 12 այսինքն՝ մխիթարակից լինելու ձեզ հասարակաց հաւատի համար, որ իմն է, ինչպէս և ձերը: 13 Չեմ կամենում, եղբայրներ, որ դուք անտեղեակ լինէք, թէ շատ անգամ կամեցայ գալ ձեզ մօտ, որպէսզի ձեր մէջ էլ որևէ պտուղ գտնեմ, ինչպէս այլ հեթանոսների մէջ, բայց այդ արգելուեց ինձ մինչև այժմ: 14 Ես պարտական եմ եւ յոյներին ու բարբարոսներին, եւ իմաստուններին ու անգէտներին. 15 այդպէս էլ, որչափ իմ ուժերը ներեն, ես պատրաստ եմ յօժարութեամբ աւետարանելու նաև ձեզ, որ Հռոմում էք: 16 Որովհետև ամօք չեմ համարում աւետարանելը, քանի որ այն Աստծու զօրութիւնն է՝ ի փրկութիւն բոլոր հաւատացեալների. նախ՝ հրեայի, ապա և՛ հեթանոսի. 17 որովհետև Աստծու արդարութիւնը, որ հաւատից է, հաւատի՝ համար է յայտնուում, ինչպէս որ գրուած է, թէ՛ արդարը հաւատով է ապրելու:

ՍԱՐԴՎՈՒԹԻՒՆՆ ԱՌԱՆՑ ՔՐԻՍՏՈՍԻ:

18 Արդարև Աստծու բարկութիւնը երկնքից յայտնուելու է մարդկանց ամբողջ անհաւատութեան և անիրաւութեան վրայ, քանի որ նրանք ճշմարտութիւնը անիրաւութեամբ են բռնած պահում: 19 Ինչ որ կարելի է իմանալ Աստծու մասին, յայտնուած է նրանց, քանզի Աստուած ինքը յայտնեց այն նրանց. 20 արդարև ի սկզբանէ աշխարհի Աստծու աներևոյթ յատկութիւնները, այն է՝ Նրա մշտնջենաւորութիւնը և զօրութիւնը և աստուածութիւնը, իմանալի կերպով տեսանելի են Նրա ստեղծածների մէջ. այնպէս որ, ամենևին արդարանալ չեն կարող. 21 որովհետև ճանաչեցին Աստծուն, բայց իբրև Աստուած չփառաւորեցին կամ գոհութիւն չմատուցեցին նրան, այլ իրենց մտածումների մէջ նանրացան, և նրանց սրտերը անմտութեամբ խաւարեցին: 22 Իրենք իրենց իմաստունների տեղ էին դնում և յիմարացան: 23 Եւ անեղծն Աստծու փառքը փոխեցին՝ այն նմանեցնելով մարդու եղծելի պատկերի և թռչունների և չորքոտանիների և սողունների:

ԱՍՏԾՈՒ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ՀԵԹԱՆՈՍՆԵՐԻ ՎՐԱՅ:

24 Դրա համար, ըստ իրենց սրտերի ցանկության, Աստուած նրանց մատնեց պղծության, որ անարգեն իրենց մարմինները իրենք իրենց մէջ. 25 նրանք փոխանակեցին Աստծու ճշմարտութիւնը ստով, հնազանդուեցին ու պաշտեցին արարածներին և ոչ Արարչին, որ օրհնեալ է յաւիտեանս: Ամէն: 26 Ահա թէ ինչու Աստուած նրանց մատնեց անարգ կրքերի. որովհետև նրանց էգերը բնական կարիքները փոխանակեցին անբնական կարիքներով: 27 Նոյնպէս և արուները, թողնելով էգի հանդէպ բնական կարիքները, իրենց ցանկութիւններով բորբոքուեցին միմեանց հանդէպ. արուները արուների հետ խայտառակութիւն էին գործում և փոխարէնը իրենք իրենց անծերի մէջ ընդունում էին իրենց մոլորու թեան հատուցումը: 28 Եւ քանի որ չկամեցան ճանաչել Աստծուն, Աստուած նրանց մատնեց անարգ մտքերի, որ անվայել բաներ անեն՝ 29 լցուած լինելով ամենայն անիրաւութեամբ, պոռնկութեամբ, անզգամութեամբ, ազահութեամբ, չարութեամբ, կատարեալ նախանձով, սպանութեամբ, կռուազանցութեամբ, նեն գութեամբ, չարասրտութեամբ. 30 բանասարկու, չարախօս, աստուածատեաց, նախատող, հպարտ, ամբարտաւան, պոռոտախօս, չարահնար, ծնողատեաց, 31 անմիտ, ուխտադրուժ, անագորոյն, անզուր, անողորմ. 32 նրանք գիտէին Աստծու արդար դատաստանը, թէ այսպիսի բաներ գործողները մահուան են արժանի. և ոչ միայն նրանք, որ անում են այդ բաները, այլ նաև նրանք, որ գործողներին հաւանութիւն են տալիս:

ՀՈՌՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

ԱՍՏԾՈՒ ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

2 Ուստի, ո՛վ մարդ, դու, որ դատում ես, չես արդարանալու. այն բանի համար, որ ընկերոջդ ես դատում, դրանով իսկ ինքդ քեզ ես դատապարտում. քանի որ դու նոյնն ես անում, ինչի համար որ դատում ես նրան: 2 Քանզի գիտենք, որ Աստծու դատաստանը ճշմարտութեամբ է գործադրում նրանց նկատմամբ, ովքեր այսպիսի բաներ են գործում: 3 Իսկ արդ, ո՛վ մարդ, դու, որ դատում ես նրանց, ովքեր այդպիսի բաներ են գործում, և դու էլ նոյնն ես գործում, կարծո՞ւմ ես, թէ ազատուելու ես Աստծու դատաստանից: 4 Եթէ արհամարհում ես նրա բարութեան առատութիւնը և ներողամտութիւնն ու համբերութիւնը, չգիտե՞ս, որ Աստծու բարութիւնը քեզ ապաշխարութեան է տանում: 5 Եւ քո խստասրտութեամբ ու անզիղջ սրտով քո անծի դէմ բարկութիւն ես դիզում բարկութեան օրուայ և Աստծու արդար դատաստանի յայտնութեան օրուայ համար. 6 Աստծու, որ հատուցում է իւրաքանչիւրին ըստ իր գործերի. 7 յաւիտենական կեանք՝ նրանց, որ բարի գործերի մէջ, իրենց յարատև համբերութեամբ, փնտռում են փառք, պատիւ և ան մահութիւն, 8 իսկ նրանց, որ հակառակողներ են և ճշմարտութեան դէմ ապստամբողներ ու անիրաւութեան յետևից գնացողներ՝ բարկութիւն և զայրոյթ, 9 նեղութիւն և անծկութիւն՝ ամէն մարդու, որ չարիք է գործում, նախ՝ հրեայի և ապա՝ հեթանոսի, 10 իսկ փառք, պատիւ և խաղաղութիւն՝ իւրաքանչիւրին, որ բարին է գործում, նախ՝ հրեայի և ապա՝ հեթանոսի. 11 որովհետև Աստծու առաջ աչառութիւն չկայ:

ՀԵԹԱՆՈՍՆԵՐԻ ԴՍԱՍՏԱՆԸ՝ ԲՆԱԿԱՆ ՕՐԷՆՔՈՎ

12 Բոլոր նրանք, որ մեղանչեցին առանց օրէնք ունենալու, առանց օրէնքի էլ կը կորչեն. իսկ նրանք, որ օրէնք ունենալով մեղանչեցին, օրէնքով էլ կը դատուեն 13 (որովհետև օրէնքը լսողները չեն, որ արդար են Աստծու առաջ, այլ օրէնքը կատարող ները պիտի արդարացուեն: 14 Եւ ուրեմն հեթանոսները, որ

օրէնք չունեն, բնականօրէն են օրէնքի գործերը կատարում. նրանք, օրէնք չունենալով, իրենք իրենց համար իսկ օրէնք են:

15 Նրանք ցոյց են տալիս, թէ Աստծու օրէնքի պահանջները գրուած են իրենց սրտերում՝ իրենց խղճի վկայութեամբ և իրենց խորհուրդների մէջ միմեանց մեղադրելով կամ արդարացնելով), - 16 այն օրը, երբ Աստուած պիտի դատի մարդկանց գաղտնի գործերը, ըստ իմ ատարանի, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով:

ՀՐԵԱՆԵՐԻ ՄԵՂԱՆՉՈՒՄԸ ՕՐԷՆՔԻ ԴԷՍ

17 Ահա և դու, որ հրեայ ես կոչուում և յենուել ես օրէնքին ու պարծենում ես Աստուծով, 18 դու, որ գիտես նրա կամքը և ընտրում ես բարին ու կրթուած ես ըստ օրէնքի, 19 դու, որ վստահ ես քո անձի վրայ՝ առաջնորդ լինելու կոյրերին, լոյս՝ խաւարի մէջ եղողներին, 20 խրատող՝ անմիտներին, ուսուցիչ՝ մանուկներին, քանի որ վստահ ես, թէ ունես օրէնքի մէջ գիտութեան և ճշմարտութեան կատարեալ պատկերացումը... 21 Իսկ արդ, դու, որ ուսուցանում ես ընկերոջդ, ինքդ քեզ չես ուսուցանում. քարոզում ես չգողանալ, գողանում ես. 22 ասում ես՝ չշնանալ, շնանում ես. գարշում ես մեհեաններից, տաճարներն ես կողոպտում. 23 օրէնքով պարծենում ես՝ օրէնքը խախտելով Աստծուն ես անարգում. 24 որովհետև Աստծու անունը ձեր պատճառով հեթանոսների մէջ հայհոյում է, ինչպէս որ գրուած էլ է:

ՃՇՄԱՐԻՏ ԹՎՈՒՍՈՒԹԻՒՆԸ

25 Թլփատութիւնն օգուտ կ'ունենայ, եթէ օրէնքը պահես, իսկ եթէ օրէնքը խախտող ես, քո թլփատութիւնը անթլփատութիւն կը լինի. 26 ուրեմն եթէ անթլփատ մարդը օրէնքի իրաւունքները պահի, նրա անթլփատութիւնը արդեօք թլփատութիւն չի՞ համարուի: 27 Եւ ի բնէ անթլփատ մարդը, օրէնքը կատարելով, պիտի դատի քեզ, որ, գրաւոր օրէնքն ունենալով և թլփատուած լինելով հանդերձ, մեղանչել ես օրէնքի դէմ. 28 որովհետև բուն հրեան նա չէ, որ արտաքուստ է երևում, և ոչ էլ բուն թլփատութիւնը՝ արտաքուստ եղածը՝ մարմնականը: 29 Այլ հրեան նա է, որ ներքուստ է, և թլփատութիւնը սրտի թլփատութիւնն է՝ ըստ հոգու և ոչ թէ ըստ գրի, և որի գովքը մարդկանցից չէ, այլ՝ Աստծուց:

ՀՈՌՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 3 ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՒԱՏՈՎ

3 Արդ, ո՞րն է հրեայի առաւելութիւնը, կամ թլփատութիւնից ի՞նչ օգուտ. 2 շատ բան՝ ամէն տեսակէտներով: Նախ՝ այն, որ Աստծու պատգամները նրանց վստահուեցին: 3 Իսկ արդ, եթէ ոմանք հաւատարիմ չգտնուեցին, միթէ նրանց անհաւատութիւնը Աստծու հաւատարմութիւնը խափանե՞ց: 4 Քա՛ւ լիցի: Արդ, թող Աստուած ճշմարիտ լինի, իսկ ամէն մարդ՝ սուտ, ինչպէս որ գրուած էլ է, թէ՛ Արդար լինես քո խօսքերում և յաղթես, երբ դատում են քեզ:

5 Բայց եթէ մեր անիրաւութիւնը ցայտուն է դարձնում Աստծու արդարութիւնը, ի՞նչ ասենք. անիրա՞ւ է Աստուած, որ բարկութիւն է թափում: 6 Որպէս մարդ եմ խօսում: Քա՛ւ լիցի, ապա թէ ոչ Աստուած ինչպէ՞ս կը դատի աշխարհը. 7 արդարև, եթէ իմ ստով Աստծու ճշմարտութիւնը ատելա նում է ի փառս նրա, էլ ինչի՞ համար եմ ես դատուում իբրև մեղաւոր: 8 Ուրեմն, ահա թէ ինչպէս են նախատում մեզ, և ինչպէս ոմանք մեր մասին ասում են իբր թէ ասած լինենք՝ չարիք գործենք, որպէսզի բարին գայ. նրանք արժանի են իրենց դատապարտու թեան:

ՈՉ ՄԷԿ ՄԱՐԴ ԱՐԴԱՐ Է

9 Եւ արդ, ինչո՞վ ենք առաւել. արդարև և ոչ մի բանով. որովհետև անլի վերև էլ հաստատեցինք հրեաների և հեթանոսների՝ ամենքի էլ մեղքի տակ լինելը: 10 Ինչպէս գրուած էլ է. Ոչ ոք արդար չէ, ոչ իսկ մէկ հոգի: 11 Եւ չկայ մէկը, որ հասկացող լինի, և չկայ մէկը, որ փնտռի Աստծուն:

12 Բոլորը միասին խոտորուեցին և անպէտքացան. չկայ մէկը, որ բարութիւն անի, ոչ ոք, ոչ իսկ մէկ հոգի: 13 Նրանց կոկորդը բաց գերեզման է. իրենց լեզուներով խաբէբայ դարձան. նրանց շրթունքների տակ իժերի թոյն կայ. 14 նրանց բերանները լի են անէծքներով և դառնութեամբ. 15 նրանք վազում են արիւն թափելու համար. 16 նրանց ձանապարհներին կործանում և թշուառութիւն կայ. 17 և նրանք խաղաղութեան ձանապարհը չիմացան. 18 նրանց աչքերի առաջ չկայ Աստծու երկիրը:

19 Բայց գիտենք, որ, ինչ օրէնքն ասում է, ասում է նրանց, որ օրէնքի տակ են, որպէսզի ամէն բերան փակուի, և ամբողջ աշխարհը Աստծու դատապարտութեան տակ դրուի, 20 քանի որ ոչ մի մարդկային էակ օրէնքի գործերով չպիտի արդարացուի նրա առաջ, քանզի օրէնքի միջոցով է մեղքի ճանաչումը:

ԱՐԴԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ՀԱՒԱՏԻՑ Է

21 Բայց հիմա առանց օրէնքի էլ Աստծու արդարութիւնը յայտնուած է՝ օրէնքի և մարգարէների վկայութեամբ. 22 որովհետև Աստծու արդարութիւնը ի Յիսուս Քրիստոս եղած հաւատի միջոցով է բոլոր հաւատացողների համար. չկայ ոչ մի խտրութիւն. 23 որովհետև բոլորն էլ մեղք գործեցին և գրկուեցին Աստծու փառքից, 24 բայց նրա շնորհիւ ձրի արդարացան Քրիստոս Յիսուսի միջոցով եղած փրկութեամբ: 25 Որովհետև Աստուած, նրա արեամբ, հաւատի միջոցով, որպէս քաւութիւն էր նախասահմանել՝ յապացոյց իր արդարութեան, ի թողութիւն անելի առաջ, Աստծու համբերութեան ժամանակ գործուած մեղքերի, 26 յապացոյց իր արդարութեան ներկայ ժամանակում, յապացոյց այն բանի, որ ինքն արդար է և կ'արդարացնի նրան, ով Յիսուսին է հաւատում: 27 Իսկ արդ, ո՞ր է մնում պարծենալը. ի չիք դարձաւ. ի՞նչ օրէնքով. գործերի՞ օրէնքով. ո՞չ, այլ հաւատի օրէնքով. 28 որովհետև մենք ընդունում ենք, որ մարդը հաւատով է արդարանում առանց օրէնքի գործերի: 29 Աստուած միայն հրեաների՞ն է և հեթանոսներինը՝ ո՞չ. այո՛, հեթանոսներինն էլ է. 30 քանի որ մէկ Աստուած կայ, որ արդարացնում է հաւատի միջոցով եղած թլփատութիւնը, ուրեմն և՛ անթլփատութիւնն էլ՝ նոյն հաւատով:

31 Արդ, այս հաւատով միթէ ի չի՞ք ենք դարձնում օրէնքը. քա՛ւ լիցի. ընդհակառակն, օրէնքն ենք հաստատում:

ՀՈՈՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 4 ԱԲՐԱՀԱՄԻ ՕՐԻՆԱԿԸ

4 Իսկ արդ, ի՞նչ կարող ենք ասել Աբրահամի՝ ըստ մարմնի մեր նախահօր մասին. 2 որովհետև, եթէ Աբրահամը գործերով էր արդարացուած, պարծենալու պատճառ ունէր, բայց ոչ Աստծու առաջ: 3 Իսկ ի՞նչ է ասում Գրուածքը. Հաւատաց Աբրահամն Աստծուն, և այդ որպէս արդարութիւն համարուեց նրա համար:

4 Բայց ով գործ է անում, նրա վարձը որպէս շնորհ չի դիտում, այլ՝ որպէս պարտք. 5 իսկ նա, ով գործ չի անում, բայց հաւատում է նրան, ով արդարացնում է մեղաւորին, այդպիսի մէկի հաւատը համարում է որպէս արդարութիւն: 6 Այսպէս էլ Դաւիթը երանի է տալիս այն մարդուն, որին Աստուած արդար է համարում առանց նայելու նրա գործերին. 7 Երանի՛ նրանց, որոնց անօրէնութիւնները ներուեցին, և որոնց մեղքերը ծածկուեցին: 8 Երանի՛ է այն մարդուն, որի մեղքերը Տէրը նրան մեղք չի համարում:

9 Արդ, այս երանութիւնը թլփա տուածներհ՞նն է, թէ՞ նաև՝ չթլփատուածներինը. քանզի ասում ենք, թէ՛ Աբրահամի հաւատը որպէս արդարութիւն համարուեց:

10 Արդ, ինչպէ՞ս համարուեց. մինչև թլփատութի՞ւնը, թէ՞ թլփատութիւնից յետոյ: Ոչ թէ թլփատութեան ժամանակ, այլ՝ անթլփատութեան: 11 Եւ նա ստացաւ թլփատութիւնը իբրև նշան, իբրև կնիք այն հաւատի արդարութեան, որ ունէր անթլփատութեան ժամանակ, որպէսզի նա հայր լինի բոլոր հաւատացեալներին, որ դեռևս անթլփատ են՝ այդ իրենց ևս որպէս արդարութիւն համարուելու համար, 12 և լինի նաև հայր թլփատուածների ոչ միայն նրա համար, որ նրանք թլփատուած են, այլ նաև նրա համար, որ գնում են մեր հայր Աբրահամի՝ չթլփատուած ժամանակուայ հաւատի հետքերով:

ԽՈՍՏՈՒՄ ՀԱՒԱՏԻ ՄԻՋՈՑՈՎ

13 Արդարև, Աբրահամին և նրա սերնդին աշխարհը ժառանգելու խոստումը եղաւ ոչ թէ օրէնքի, այլ՝ հաւատի արդարութեան միջոցով. 14 քանի որ, եթէ ժառանգները նրանք են, որ օրէնքի ուժով են ժառանգ, ապա ընդունայն է հաւատը և դատարկ՝ խոստումը. 15 որովհետև օրէնքը բարկութիւն է առաջ բերում. ուր չկայ օրէնք, չկայ և օրինազանցութիւն: 16 Ահա թէ ինչու հաւատից է խոստումը, որպէսզի դա ըստ շնորհի լինի և որպէսզի խոստումը ի գօրու լինի Աբրահամի ամբողջ սերնդի համար, ոչ միայն այն սերնդի համար, որ օրէնքի ուժով է ժառանգ, այլև բոլոր նրանց համար, որոնք ունեն հաւատը Աբրահամի, որը մեր բոլորի հայրն է. 17 ինչպէս որ գրուած էլ է. Քեզ կարգեցի հայր բազում ազգերի:

Նա հայր է Աստծու առաջ, որին հաւատաց, թէ կենդանացնում է մեռելներին և չեղած բաները գոյութեան է կոչում:

ԱՐԲԱՀԱՄԻ ՀԱՒԱՏԸ

18 Աբրահամը, որ անյուսութեան մէջ էր, յոյսով հաւատաց, որ ինքը կը լինի բազում ազգերի հայր, ինչպէս որ ասուել էր, թէ՛ այսպէ՛ս պիտի լինի քո սերունդը: 19 Եւ նա չերկմտեց իր հաւատի մէջ, թէպէտ նայեց իր մարմնին արդէն իբրև մեռած մարմնի, - քանի որ հարիւր տարեկանի մօտ էր, - և Սառայի մեռած արգանդին: 20 Բայց Աստծու խոստման վրայ չերկմտեց անհաւատութեամբ, այլ զօրացաւ հաւատով, փառք տուեց Աստծուն 21 և հաստատապէս համոզուեց իր մտքում, թէ նա, որ խոստացաւ, կատարելու կարող է: 22 Դրա համար այդ նրան որպէս արդարութիւն համարուեց: 23 Արդ, միայն Աբրահամի համար չէ, որ գրուած է, թէ այս բանը նրա համար արդարութիւն համարուեց. 24 այլ համարուելու է և մեզ համար, որ հաւատում ենք Նրան, որ մեռելներից յարութիւն տուեց Յիսուսին՝ մեր Տիրոջը, 25 որ մահուան մատնուեց մեր յանցանքների համար և յարութիւն առաւ, որ մեզ արդարացնի:

ՀՈՌՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 5

ԽԱՂԱԴՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏՇՈՒ ՀԵՏ

5 Ուրեմն, հաւատով արդարացուած, խաղաղութիւն ունենանք Աստծու հետ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսով, 2 որի միջոցով էլ կարողացանք, հաւատով, մերձենալ այն շնորհին, որի մէջ և կանք ու պարծենում ենք Աստծու փառքի յոյսով: 3 Եւ ոչ միայն այսքանը. այլև պարծենում ենք մեր նեղութիւնների մէջ ևս, քանզի գիտենք, որ նեղութիւնները համբերութիւն են բերում, 4 համբերութիւնը՝ փորձառու թիւն, փորձառութիւնը՝ յոյս: 5 Յոյսը երբեք չի ամաչեցնում, որովհետև Աստծու սէրը սփռուած է մեր սրտերում Սուրբ Հոգու միջոցով, որ տրուեց մեզ. 6 արդարև, մինչդեռ տկար էինք, Քրիստոս, ճիշտ ժամանակին, մեզ՝ մեղաւորներիս համար մեռաւ. 7 որովհետև արդար մարդու համար հազիւ թէ

մէկը մեռնի, բայց բարի մարդու համար թերևս մէկը համարձակուի մեռնել: 8 Աստուած իր սէրը մեր հանդէպ յայտնեց նրանով, որ, մինչդեռ մեղաւոր էինք, Քրիստոս մեզ համար մեռաւ:

9 Այժմ, որ մենք արդարացուած ենք նրա արեամբ, որչափի ևս առաւել նրանով փրկուած պիտի լինենք այդ բարկութիւնից. 10 որովհետև, եթէ, մինչ թշնամի էինք, հաշտուեցինք Աստծու հետ նրա Որդու մահուամբ, որչափի ևս առաւել, երբ արդէն հաշտուած ենք, փրկուած պիտի լինենք նրա կեանքով: 11 Եւ ոչ միայն այսքանը. այլ նաև պարծենում էլ ենք Աստուծով մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, որով և հաշտութիւնն իսկ ընդունեցինք:

ՄԵԿ ՄԱՐԴՈՎ՝ ՄԵՂՔ, ՄԵԿ ՄԱՐԴՈՎ՝ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ

12 Ինչպէս որ մէկ մարդով մեղքը աշխարհի մտաւ, և մեղքով էլ՝ մահը, այնպէս էլ բոլոր մարդկանց մէջ տարածուեց մահը, որովհետև բոլորն էլ մեղանշեցին. 13 քանզի մինչև օրէնքը մեղքը աշխարհում կար. բայց մեղքը մեղք չի համարուում, ուր չկայ օրէնք. 14 սակայն մահը թագաւորեց Ադամից մինչև Մովսէս նոյնիսկ նրանց վրայ, որոնք Ադամի յանցանքի նման յանցանք չգործեցին, Ադամի, որը օրինակն է նրա, որ գալու էր:

15 Բայց շնորհն այնպէս չէ, ինչպէս յանցանքը. որովհետև, եթէ մէկի յանցանքով շատեր մեռան, որչափի ևս առաւել Աստծու շնորհները և պարգևները մէկ մարդու՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհով աւելացան շատերի մէջ: 16 Եւ այս պարգևները այնպէս չեն, ինչպէս որ է մէկ մարդու մեղքի հետևանքը. որովհետև մէկի մեղքի դատաստանը դատապարտութիւն բերեց, իսկ շնորհը գործուած շատ մեղքերի արդարութիւն բերեց. 17 արդարև, եթէ մէկ մարդու յանցանքով մահը թագաւորեց միայն այդ մէկով, որչափի ևս առաւել նրանք, որ շնորհի առատութիւն և արդարութեան պարգևներ են ստանում, կեանքի մէջ պիտի թագաւորեն միակ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով:

18 Ապա ուրեմն, ինչպէս մէկ մարդու յանցանքով բոլոր մարդիկ դատապարտութեան մատնուեցին, նոյնպէս և մէկի արդարութեամբ բոլոր մարդիկ պիտի հասնեն կեանքի արդարութեան շնորհին. 19 որովհետև, ինչպէս մէկ մարդու անհնազանդութեամբ շատ մեղաւորներ եղան, նոյնպէս և մէկի հնազանդութեամբ շատ արդարներ պիտի լինեն:

20 Բայց օրէնքը մէջտեղ ընկաւ, որպէսզի յանցանքները բազմանան. որովհետև, ուր որ մեղքը շատացաւ, շնորհն առաւել ևս շատա ցաւ: 21 Ինչպէս որ մեղքը թագաւորեց մահուան մէջ, նոյնպէս և շնորհը պիտի թագաւորի արդարութեամբ մինչև յաւիտենական կեանք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով:

ՀՈՈՍԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 6 ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ՝ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ

6 Իսկ արդ, ի՞նչ ասենք. մնա՞նք մեղքի մէջ, որպէսզի շնորհը բազմանայ: 2 Քա՛ւ լիցի: Մենք, որ մեռանք մեղքի նկատմամբ, ինչպէ՞ս տակաւին ապրենք նրա մէջ: 3 Կամ չգիտէ՞ք, թէ մենք բոլորս, որ մկրտուեցինք Յիսուս Քրիստոսով, նրա մահով է, որ մկրտուեցինք:

4 Մկրտութեամբ թաղուեցինք նրա հետ մահուան մէջ, որպէսզի, ինչպէս որ Քրիստոս մեռելներից յարութիւն առաւ Հօր փառքով, նոյնպէս և մենք քայլենք նոր կեանքով. 5 որովհետև, եթէ նրա մահուան նմանութեամբ տնկակից եղանք նրան, պիտի լինենք նաև նրա յարութեան նմանութեամբ: 6 Այս իմացէ՛ք, որ մեր միջի հին մարդը խաչուեց նրա հետ, որպէսզի քայքայուի մեղքի մարմինը, և այլևս մենք չծառայենք մեղքին. 7 որովհետև, ով մեռնում է, ազատ է մեղքից: 8 Իսկ եթէ մեռանք Քրիստոսի հետ, հաւատում ենք, թէ նրա հետ էլ կ'ապրենք: 9 Գիտենք, թէ Քրիստոս մեռելներից յարութիւն առած լինելով՝ այսուհետև չի մեռնի, և մահը նրան այլևս չի տիրի. 10 որովհետև նա, որ մեռաւ, մեղքի համար

մեռաւ մէկընդմիջտ, և նա, որ կենդանի է, կենդանի է Աստծու համար: 11 Սոյնպէս և դուք ձեզ մեռած համարեցէ՛ք մեղքի համար, բայց կենդանի՝ Աստծու համար, մեր Տէր Քրիստոս Յիսուսով:

ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ՄԵՂՔԻՆ, ԾԱՌԱՅՈՒԹԻՒՆ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆԸ

12 Այսուհետև մեղքը թող չթագաւորի ձեր մահկանացու մարմիններին՝ հնազանդեցնելու ձեզ իր ցանկութիւն ներին: 13 Եւ ձեր մարմնի անդամները, որպէս անիրաւութեան գործիք, ի ծառայութիւն մեղքի մի՛ պատրաստէք, այլ յանձնեցէ՛ք ձեզ՝ ի ծառայութիւն Աստծու, որպէս մեռելներից կենդանի դարձածներ, իսկ ձեր մարմնի անդամները՝ արդարութեան գործիքներ՝ ի ծառայութիւն Աստծու, 14 որպէսզի մեղքը ձեզ չտիրի. քանզի օրէնքի տակ չէք, այլ՝ շնորհի: 15 Իսկ արդ, ի՞նչ: Մե՞ղք գործենք, որովհետև օրէնքի տակ չենք, այլ՝ շնորհի: Քա՛ւ լիցի: 16 Չգիտէ՞ք, թէ ում համար, որ դուք ձեզ ծառայութեան մէջ էք դնում հնազանդութեան համար, ծառայ էք, ում որ հնազանդուում էք. եթէ՝ մեղքին՝ մահուան է տանում, իսկ եթէ՝ Աստծու հնազանդութեանը՝ արդարութեան: 17 Բայց գոհութիւն Աստծու. մեղքի ծառաներ էիք, բայց ի սրտէ հնազանդուեցիք այնպիսի վարդապետութեան, որ ձեզ աւանդուեց: 18 Արդ, մեղքից ազատագրուածներդ ծառայեցէ՛ք արդարութեան: 19 Մարդկայնօրէն եմ ասում՝ ձեր մարդկային տկարութեան պատճառով. և ինչպէս որ ձեր մարմնի անդամները տուեցիք անօրինութեանը, որպէս ծառաներ պղծութեան և անօրինութեան, նոյնպէս և այժմ ձեր մարմնի անդամները տուէ՛ք սրբութեան համար՝ որպէս ծառաներ արդարութեան. 20 որովհետև, մինչ մեղքի ծառաներն էիք, ազատ էիք արդարութեան հանդէպ:

ՄԵՂՔԻ ԵՒ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՊՏՈՒՂՆԵՐԸ

21 Իսկ արդ, ի՞նչ պտուղ ունէիք ան ժամանակ, որի համար այժմ ամաչում էք. որովհետև դրանց վախճանը մահ է: 22 Բայց այժմ, ազատուած մեղքից և ծառայ դարձած Աստծուն՝ ձեր պտուղն էք տալիս սրբութեամբ, և նրա վախճանը կեանք է յաւիտենական. 23 քանի որ մեղքի վարձը մահն է, իսկ Աստծու շնորհը՝ յաւիտենական կեանք՝ մեր Տէր Քրիստոս Յիսուսի միջոցով:

ՀՈՈՍԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 7

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅԻ ԱԶԱՏԱԳՐՈՒՄԸ ՕՐԷՆՔԻՑ

7 Կամ թէ չգիտէ՞ք, եղբայրներ, - որովհետև օրէնքին գիտակ մարդկանց եմ ասում, - որ օրէնքը տիրում է մարդուն այնքան ժամանակ, քանի նա կենդանի է. 2 ինչպէս որ ամուսնացած կինը օրէնքով կապուած է իր մարդուն, քանի դեռ սա կենդանի է. իսկ եթէ մարդը մեռնի, իր մարդուն կապող օրէնքից արձակուած է: 3 Ապա ուրեմն, մինչ մարդը կենդանի է, շուն կը կոչուի, եթէ ուրիշ մարդու կին լինի. իսկ եթէ մարդը մեռնի, ազատ է այդ օրէնքից և շուն չի համարուի, եթէ ուրիշ մարդու կին լինի: 4 Այսպէս էլ դուք, եղբայրներ, օրէնքի հանդէպ մեռած էք Քրիստոսի մարմնով, որպէսզի լինէք ուրիշինը, նրանը, որ մեռելներից յարութիւն է առել, որպէսզի պտղաբեր լինենք Աստծու համար. 5 քանզի, մինչ մարմնական ցանկու թիւնների համեմատ էինք ապրում, մեղքի կրքերը, որ օրէնքից մղում էին ստանում, զօրանում էին մեր մարմնի անդամների մէջ՝ մեզ առաջնորդելու համար մահուան: 6 Բայց այժմ բեռնաթափուեցինք օրէնքից, քանզի մեռանք այն քանի նկատմամբ, որով բռնուած էինք, որպէսզի ծառայենք Հոգու նորոգութեամբ և ո՛չ գրուածքի հնութեամբ:

ՕՐԷՆՔԻ ԴԵՐԸ

7 Իսկ արդ, ի՞նչ ասենք. օրէնքը մե՞ղք է: Քա՛ն լիցի. բայց մեղքը չէի ճանաչի այլ կերպ, քան օրէնքով. և ցանկութիւնը չէի ճանաչի, եթէ օրէնքը ասած չլինէր՝ մի՛ ցանկացիր: 8 Մեղքը պատուիրանով առիթ գտաւ և իմ մէջ առաջ բերեց ամենայն ցանկութիւն, որովհետև առանց օրէնքի մեղքը մեռած է:

9 Կար ժամանակ, որ ես էլ առանց օրէնքի կենդանի էի, բայց, երբ պատուիրանն ինձ հասաւ, մեղքը կենդանացաւ, 10 և ես մեռայ. և նոյն այն պատուիրանը, որ կեանքի համար էր, իմ մահուան պատճառ եղաւ. 11 որովհետև մեղքը պատուիրանով առիթ գտաւ, խաբէց ինձ, դրանով էլ սպանեց:

12 Այսպէս ուրեմն, օրէնքը սուրբ է, պատուիրանն էլ՝ սուրբ և արդար ու բարի:

ՄԱՐԴՆ ՄԵՂՔԻ ԻՇԽԱՆՈՒԹԵԱՆ ՏԱԿ

13 Իսկ արդ, բարի՞ն մահ եղաւ ինձ համար. քա՛ն լիցի. այլ մեղքը, օգտագործելով ինչ որ բարի է, ինձ մահ պատճառեց, որպէսզի պատուիրանի միջոցով մեղքը յայտնուի որպէս մեղք իր իսկական սաստկութեամբ: 14 Գիտենք, որ օրէնքը հոգևոր է. իսկ ես մարմնաւոր եմ՝ մեղքին վաճառուած. 15 քանի որ չեմ իմանում, ինչ որ գործում եմ. ոչ թէ այն եմ անում, ինչ որ ուզում եմ, այլ գործում եմ այն, ինչ որ ատում եմ. 16 ապա եթէ անում եմ այն, ինչ որ չեմ կամենում, դրանով իսկ վկայում եմ, թէ օրէնքը բարի է: 17 Իսկ արդ, ես չէ, որ գործում եմ այն, այլ՝ իմ մէջ բնակուող մեղքը: 18 Գիտեմ, որ ոչ մի բարի բան չի բնակւում իմ մէջ, այսինքն՝ իմ մարմնի մէջ, որովհետև կամենալը կար իմ մէջ, իսկ բարին գործելը՝ ոչ. 19 որովհետև ոչ թէ անում եմ բարին, որ կամենում եմ, այլ գործում եմ չարը, որը չեմ կամենում: 20 Իսկ եթէ անում եմ այն, ինչ որ չեմ կամենում, այլևս ես չէ, որ անում եմ այն, այլ՝ իմ մէջ բնակուող մեղքը: 21 Եւ արդ, գտնում եմ այն բանի օրէնքը, որ, երբ ես ուզում եմ բարին գործել, իմ դէմ չարն է ելնում. 22 հաճելի է ինձ Աստծու օրէնքը՝ ներքին մարդու տեսակէտից, 23 բայց իմ մարմնի անդամների մէջ տեսնում եմ այլ օրէնք, որ պայքարում է իմ մտքի օրէնքին հակառակ և ինձ գերի է դարձրել մեղքի օրէնքին, որ կայ իմ մարմնի անդամների մէջ:

24 Ի՞նչ խղճալի մարդ եմ ես: Ո՞վ կը փրկի ինձ այս մարմնից, որ ինձ մահուան է տանում: 25 Բայց գոհութիւն Աստծու՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով: Ապա ուրեմն ես ինքս իմ մտքով ծառայում եմ Աստծու օրէնքին, իսկ մարմնով՝ մեղքի օրէնքին:

ՀՈՈՄԵԱՑԻՆԵՐԻՆ 8 ԱԶԱՏԱԳՐՈՒՄ ՀՈԳՈՒ ՄԻՋՈՑՈՎ

8 Եթէ այդպէս է, այլևս ոչ մի դատապարտութիւն չկայ նրանց համար, որոնք Քրիստոս Յիսուսի մէջ են. 2 որովհետև Քրիստոս Յիսուսով կեանք տուող հոգու օրէնքը ինձ փրկեց մեղքի և մահուան օրէնքից. 3 քանզի, ինչ որ անհնար էր օրէնքի համար, որ տկարանում էր մարմնի պատճառով, Աստուած հնարաւոր դարձրեց. առաքեց իր Որդուն մեղանշական մարմնի նմանութեամբ և մեղքի համար ու մարմնի մէջ դատապարտեց մեղքը, 4 որպէսզի օրէնքի արդարութիւնը կատարուի մեր մէջ, մեր, որ ոչ թէ ըստ մարմնի ենք ընթանում, այլ՝ ըստ հոգու. 5 արդարև նրանք, որ ըստ մարմնի են, մարմնին են խորհում, իսկ նրանք, որ ըստ հոգու են, հոգուին. 6 քանի որ մարմնաւոր խորհուրդը մահ է, իսկ հոգևոր խորհուրդը կեանք և խաղաղութիւն. 7 քանզի մարմնաւոր խորհուրդը թշնամութիւն է առ Աստուած, որովհետև չի հնազանդւում Աստծու օրէն քին. և նա ոչ իսկ կարող է: 8 Նրանք, որ մարմնի իշխանութեան տակ են, չեն կարող հաճելի լինել Աստծուն:

9 Բայց դուք մարմնի իշխանութեան տակ չէք, այլ՝ հոգու, եթէ Աստծու Հոգին բնակուած է ձեր մէջ: Ապա եթէ մէկը Քրիստոսի Հոգին չունի, նա նրան չի պատկանում: 10 Իսկ եթէ Քրիստոս ձեր մէջ է, ապա մարմինը մեռած է մեղքի

համար, և հոգին կենդանի է արդարութեան համար: 11 Եթէ ձեր մէջ բնակուում է Նրա Հոգին, ով յարութիւն տուեց Յիսուսին մեռելներից, ապա և, ով յարութիւն տուեց Քրիստոսին մեռելներից, կը կենդանացնի ձեր մահ կանացու մարմինները ձեր մէջ բնակուող իր Հոգով: 12 Այսպէս, ուրեմն, եղբայրներ, մարմնին չէ, որ պարտական ենք՝ ըստ մարմնի ապրելով: 13 որովհետև, եթէ ըստ մարմնի ապրէք, կը մեռնէք: Իսկ եթէ Հոգով մարմնի գործերը սպանէք, կ'ապրէք: 14 որովհետև նրանք, որ առաջնորդուում են Աստծու Հոգով, նրանք են Աստծու որդիներ: 15 քանի որ չստացաք ծառայութեան հոգին վերստին երկիւղի մէջ ընկնելու համար, այլ ստացաք որդեգրութեան հոգին, որով աղաղակուում ենք՝ Աբբա Հայր: 16 Նոյն ինքը Հոգին վկայում է մեր հոգուն, թէ Աստծու որդիներ ենք: 17 և եթէ որդիներ ենք, ապա և՛ ժառանգներ: Ժառանգներ Աստծու և ժառանգակիցներ Քրիստոսի: Եթէ իր չարչարանքներին կցորդ ենք, հաղորդակից ենք լինելու և փառքին:

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ԽՈՍՏՈՒՄՆԵՐԸ

18 Ինձ այնպէս է թուում, թէ այս ժամանակի չարչարանքները արժանի չեն բաղդատուելու գալիք փառքի հետ, որ յայտնուելու է մեզ: 19 որովհետև ստեղծուածները մեծ ակնկալութեամբ սպասում են Աստծու որդիների յայտնութեանը, 20 քանի որ ստեղծուածները ունայնութեանը հնազանդուեցին (ոչ իրենց կամքով, այլ նրա համար, որ Աստուած հնազանդեցրեց նրանց) 21 այն յոյսով, որ ստեղծուածներն իրենք էլ ազատուեն ապականութեան ծառայութիւնից՝ Աստծու որդիների փառքի ազատութեան հասնելու համար: 22 քանզի գիտենք, որ բոլոր ստեղծուածները հեծեծում են և երկունքի ցաւի մէջ են մինչև այժմ: 23 և ոչ միայն այսչափ: այլ և մենք իսկ, որ Հոգու առաջին պտուղն ունենք, մենք ևս մեր մէջ հեծեծում ենք՝ սպասելով որդեգրութեանը՝ մեր մարմնի փրկութեանը: 24 որովհետև յոյսով փրկուեցինք: Իսկ տեսանելի յոյսը յոյս չէ, քանի որ մի բան, որ մէկը տեսնում է, էլ ինչո՞ւ յուսայ: 25 իսկ եթէ յոյս ունենք մի բանի, որը չենք տեսնում, ուրեմն՝ համբերութեամբ սպասում ենք դրան: 26 Նոյնպէս և Հոգին օգնութեան է հասնում մեր տկարութիւններին: որովհետև մենք աղօթում ենք և չգիտենք, թէ ինչպէս արժան է աղօթել: բայց Հոգին ինքը բարեխօս է լինում մեզ անմռունչ հառաչանքով: 27 Իսկ նա, ով քննում է սրտերը, գիտէ, թէ ինչ խորհուրդ ունի Հոգին, քանի որ ըստ Աստծու կամքի է բարեխօսում սրբերի համար: 28 Բայց գիտենք, թէ ամէն ինչ գործակից է լինում նրանց բարիքի համար, ովքեր սիրում են Աստծուն, որոնք և կանչուեցին նրա նախասահմանումով: 29 որովհետև նրանց, որ առաջուց գիտէր, նախասահմանեց կերպարանակից լինելու իր Որդու պատկերին, որպէսզի նա լինի անդրանիկը բազում եղբայրների մէջ: 30 և որոնց որ նախասահմանել էր, նրանց էլ կանչեց. և որոնց որ կանչեց, նրանց էլ արդարացրեց. և որոնց որ արդարացրեց, նրանց էլ փառաւորեց:

ԱՍՏՈՒԾԱՅԻՆ ՍԻՐՈՅ ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԵՐԳԸ

31 Իսկ արդ, ի՞նչ ասենք այս մասին: Եթէ Աստուած մեր կողմն է, ո՞վ կը լինի մեզ հակառակ: 32 Նա, որ իր Որդուն իսկ չխնայեց, այլ մեր բոլորի համար մահուան մատնեց նրան, էլ ինչպէ՞ս մեզ չի շնորհելու ամենայն ինչ նրա հետ մէկտեղ: 33 Ո՞վ է, որ մեղադրելու է Աստծու ընտրեալներին: Աստուած է, որ արդարացնում է:

34 Իսկ արդ, ո՞վ է, որ դատապարտելու է: Քրիստոս Յիսուս է, որ մեռաւ, մանաւանդ որ յարութիւն էլ առաւ: և Աստծու աջում է և բարեխօս է մեզ համար: 35 Արդ, ո՞վ պիտի բաժանի մեզ Քրիստոսի սիրուց. տառապա՞նքը, թէ՞ անձկութիւնը, թէ՞ հալածանքը, թէ՞ սովը, թէ՞ մերկութիւնը, թէ՞ վտանգները, թէ՞ սուրը, 36 ինչպէս գրուած էլ է: Քեզ համար ենք մեռնում ամէն օր. համարուեցինք որպէս ոչխար սպանդի համար:

37 Բայց այս բոլորից էլ աւելի յաղթական ենք դուրս գալիս նրա միջոցով, ով սիրեց մեզ. 38 որովհետև վստահ են, թէ ո՛չ մահը, ո՛չ կեանքը, ո՛չ հրեշտակները, ո՛չ իշխանութիւնները, ո՛չ այլ բաներ, որ այժմ կան, ո՛չ զալիքները և ո՛չ զօրութիւնները, 39 ո՛չ բարձրութիւն, ո՛չ խորութիւն և ո՛չ մի ուրիշ արարած չի կարող բաժանել մեզ Աստծու այդ սիրուց, որ կայ մեր Տէր Քրիստոս Յիսուսով:

ՀՈՌՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 9 ԻՍՐԱՅԷԼԻ ԱՆՀԱԲԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

9 Ճշմարիտն են ասում Քրիստոսով և չեն ստում, - խղճմտանքս է ինձ վկայում Սուրբ Հոգով, 2 որ մեծ տրտմութիւն է ինձ և անհատնում ցաւ՝ իմ սրտին, - 3 որովհետև ես ինքս երդումով փափագում էի նգովուել Քրիստոսից իմ ազգակից եղբայրների համար, 4 որ իսրայէլացիներն են. նրանցն է որդեգրութիւնը, փառքը, ուխտերը, օրէնսդրութիւնը, պաշտամունքը և խոստումը. 5 նրանցն են նահապետները, նրանցից է նաև Քրիստոս՝ ըստ մարմնի. և նա՛ է բոլորի վրայ յաւիտեանս օրհնեալ Աստուած: Ամէն:

ԱՍՏՈՒԾ ՀԱԲԱՏԱՐԻՍ ԻՐ ԽՈՍՏՄԱՆԸ

6 Կարելի չէ, որ Աստծու խօսքը գետնին մնայ. որովհետև ոչ բոլոր նրանք, որ Իսրայէլի ցեղից են, իսրայէլացիներ են: 7 Ոչ էլ բոլորը, որ Աբրահամի սերնդից են, որդիներ են. այլ՝ Իսահակի անունով քո սերունդը պիտի կոչուի, 8 այսինքն թէ՛ մարմնի որդիները չեն, որ Աստծու որդիներ են, այլ խոստման որդիներն են համարում որպէս սերունդ. 9 քանզի այս է խոստումը, որ ասում է, թէ՛ Այս ժամանակում պիտի գամ, և Սառան որդի պիտի ունենայ: 10 Եւ ոչ միայն այսչափ. այլ նաև Ռեբեկան, որ յղացաւ մեր հայր Իսահակից նոյն անկողնում. 11 որովհետև, քանի դեռ տղաները չէին ծնուել, և քանի դեռ բարի կամ չար բան չէր գործուել (որպէսզի Աստծու ծրագիրը ըստ ընտրութեան հաստատուի 12 ոչ թէ գոր ծերից, այլ՝ նրանից, ով կոչեց), - նրան ասուեց, թէ աւագը կրտսերին պիտի ծառայի. 13 ինչպէս գրուած էլ է, թէ՛ Յակոբին սիրեցի և Եսաւին ատեցի: 14 Իսկ արդ, ի՞նչ ասենք. միթէ կա՞յ անարդա րութիւն Աստծուց: Քա՛ւ լիցի. 15 որովհետև ասում է Մովսէսին. Պիտի ողորմեմ, ում ողորմելու են. և պիտի գթամ, ում գթալու են: 16 Ուրեմն դա կախում չունի նրանից, ով կամենում է և ոչ էլ նրանից, ով ջանում է, այլ՝ Աստծուց, որ ողորմում է. 17 քանզի գրուածքն ասում է Փարաւոնին, թէ՛ Նրա համար քեզ գրգռեցի, որպէսզի ցոյց տամ իմ զօրութիւնը քեզնով, և իմ անունը հռչակուի ամբողջ երկրով մէկ: 18 Ապա ուրեմն, ողորմում է՝ ում ուզում է, և կարծրացնում է սիրտը նրա՝ ում ուզում է:

ԱՍԾՈՒ ԲԱՐԿՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՈՂՈՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

19 Իսկ արդ, կ'ասես, թէ՛ էլ ինչո՞ւ է մեղադրում, քանի որ նրա կամքին ոչ ոք չի հակառակում: 20 Արդ, դու ո՞վ ես, ո՞վ մարդ, որ հակառակում ես Աստծուն. միթէ ստեղծուածը կ'ասի՞ իր ստեղծողին, թէ՛ ինչո՞ւ այդպէս ստեղծեցիր ինձ. 21 բրուտը իշխանութիւն չունի՞ կաւի վրայ նոյն զանգուածից անօթ շինելու, մէկը՝ պատուական, իսկ միւրը՝ հասարակ: 22 Եթէ Աստուած ուզենար բարկութիւնը ցոյց տալ և յայտնի դարձնել իր զօրութիւնը, նա, որ համբերեց մեծ համբերատարութեամբ կորստեան համար պատրաստուած բարկութեան առարկայ անօթների հանդէպ, 23 որպէսզի յայտնի դարձնի իր փառքի հարստութիւնը՝ ողորմութեան արժանացած անօթների վրայ, որոնց պատրաստեց փառքի համար, 24 և որոնց՝ մեզ, կանչեց ոչ միայն հրեաների միջից, այլ նաև՝ հեթանոսների... 25 Ինչպէս և ասում է Օսէի գրքում:

Նրան, որ իմ ժողովուրդը չէր, ինձ ժողովուրդ պիտի կոչեմ, և չսիրուածը՝ սիրեցեալ. 26 և այնպէս պիտի լինի, որ այն տեղում, որտեղ ասուեց նրանց, թէ՛

դուք իմ ժողովուրդը չէք, այդ նոյն տեղում նրանք կենդանի Աստծու որդիներ պիտի կոչուեն:

27 Եսային աղաղակում է Իսրայելի մասին, թէ՛ Եթէ Իսրայելի որդիների թիւը լինի ինչպէս ծովի աւազը, մի փոքր թուով մնացորդ պիտի մնայ նրանցից. 28 որովհետև, վճռական և անյապաղ, մի բան է կատարուելու արդարութեամբ. այդ վճռական բանը Տէրն է կատարելու երկրի վրայ:

29 Եւ ինչպէս ասում է Եսային. Եթէ զօրութեանց Տէրը մեզ սերունդ թողած չլինէր, կը լինէինք ինչպէս Սողոմը և կը նմանուէինք Գոմորին:

ԻՍՐԱՅԷԼԸ ԵՒ ԱԲՏԱՐԱՆԸ

30 Իսկ արդ, ի՞նչ ասենք. այն, որ հեթանոսները, որոնք արդարութեան յետևից չէին գնում, հասան արդարութեան. այն արդարութեան, որ հաւատից է. 31 իսկ Իսրայելը գնում է օրէնքի արդարութեան յետևից, բայց այդ օրէնքի արդարութեանը չհասաւ: 32 Ինչո՞ւ. որովհետև ոչ թէ հաւատին հետամուտ էր, այլ՝ օրէնքի գործերին. քանի որ նրանք գայթակղութեան վէմին բախուելով՝ սայթաքեցին: 33 Ինչպէս գրուած էլ է. Ահաւասիկ դնում եմ Սիոնի մէջ քար գայթակղութեան և վէմ գլորման. և ամենայն ոք, որ հաւատայ նրան, չի ամաչելու:

ՀՈՌՈՒՄՅԻՆԵՐԻՆ 10

ՀԱԲԱՏԻ ԵՒ ՕՐԷՆՔԻ ՀԱԿԱՂՈՒԹԻՒՆԸ

10 Եղբայրներ, իմ սրտի փափագը և աղօթքը առ Աստուած՝ նրանց փրկութեան համար են. 2 քանզի վկայում եմ նրանց համար, թէ նախանձախնդրութիւն ունեն Աստծու հանդէպ, բայց՝ անգիտութեամբ. 3 որովհետև նրանք չգիտակցելով Աստծու արդարութիւնը և իրենց արդարութիւնը հաստատել ուզելով՝ Աստծու արդարութեանը չհնազանդուեցին: 4 Արարև, Քրիստոսն է օրէնքի վախճանը բոլոր հաւատացեալների արդարացման համար: 5 Մովսէսը գրում է այն արդարութեան մասին, որ օրէնքից է. եթէ մարդը կատարի այն, նրանով կ'ապրի: 6 Իսկ հաւատից եղող արդարութեան մասին այսպէս է ասում. Քո սրտում մի՛ ասա՝ ո՞վ է ելնելու երկինք: Այսինքն՝ Քրիստոսին իջեցնելու համար: 7 Կամ՝ Ո՞վ է իջնելու անդունդ: Այսինքն՝ Քրիստոսին վեր հանելու համար մեռելներից: 8 Իսկ ի՞նչ է ասում Գիրքը. Մօտ է խօսքը քեզ, քո բերանում և քո սրտում: Այսինքն՝ հաւատի խօսքը, որը քարոզում ենք. 9 որովհետև, եթէ քո բերանով Յիսուսին Տէր խոստովանես և քո սրտում հաւատաս, թէ Աստուած նրան յարութիւն տուեց մեռելներից, կը փրկուես. 10 քանի որ արդարանալու համար սրտով էք հաւատում և փրկութեան համար խոստովանում բերանով. 11 քանզի Գիրքն ասում է. Ամենայն ոք, որ հաւատայ նրան, չի ամաչելու. 12 որովհետև չկայ խտրութիւն հրեայի և հեթանոսի, քանզի նոյն Տէրը բոլորինն է, հասնող բոլորին, որոնք կանչում են նրան. 13 որովհետև ամենայն ոք, որ Տիրոջ անունը կանչի, կը փրկուի:

ՏԻԵՋԵՐԱԿԱՆ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ՝ ԱՍՏՈՒԾՈՎ

14 Իսկ ինչպէ՞ս կանչեն նրան, ում չհաւատացին. կամ՝ ինչպէ՞ս հաւատան, ում մասին չլսեցին. կամ՝ ինչպէ՞ս լսեն առանց մէկի քարոզելուն. 15 կամ՝ ինչպէ՞ս քարոզեն, եթէ չառաքուեցին: Ինչպէս գրուած էլ է. Ի՞նչ գեղեցիկ են ոտքերը խաղաղութեան աւետարանիչների և բարի բաների աւետիս տուողների:

16 Բայց ոչ բոլորը հնազանդ եղան աւետարանին: Եսային աղաղակում է. Տէր, ո՞վ հաւատաց մեր քարոզութեանը: 17 Ապա ուրեմն հաւատը լսուածից է, և լսուածը՝ Քրիստոսի խօսքից: 18 Բայց ասում եմ. Միթէ չլսեցի՞ն, մանաւանդ որ նրանց ձայնը ամբողջ երկիրը բռնեց, և նրանց խօսքը հասաւ աշխարհի ծագերին: 19 Դարձեալ ասում եմ. Միթէ Իսրայելը չհասկացա՞ւ: Նախ՝ Մովսէսն

ասում է. Ես ձեզ նախանձոտ եմ դարձնելու ոչինչ չարժող ժողովրդով և բարկացնելու եմ անմիտ ազգով:

20 Իսկ Եսային համարձակում էլ է և ասում. Գտնուած եղայ նրանց, ովքեր ինձ չէին փնտռում, յայտնուեցի նրանց, ովքեր իմ մասին չէին հարցնում 21 Իսկ Իսրայէլի մասին ասում է. Ամբողջ օրը իմ ձեռքերը երկարեցի մի անհնազանդ և հակառակող ժողովրդի:

ՀՈՌՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 11 ԻՍՐԱՅԷԼԻ ՄՆԱՑՈՐԴԱՑՈՒ

11 Իսկ արդ, հարցնում եմ՝ միթէ մերժե՞ց Աստուած իր ժողովրդին: Քա՛ւ լիցի. քանզի ես էլ իսրայէլացի եմ՝ Աբրահամի սերնդից, Բենիամինի ցեղից: 2 Աստուած չմերժեց իր ժողովրդին, որին նախապէս ճանաչել էր: Կամ՝ չգիտե՞ք ինչ է ասում Գիրքը Եղիայի մասին. թէ ինչպէս է նա գանգատում Աստծուն Իսրայէլի դէմ. 3 Տէ՛ր, կոտորեցին քո մարգարէներին և կործանեցին քո սեղանները. Ես մնացի միայն, և իմ կեանքն եմ ուզում: 4 Իսկ ի՞նչ է ասում նրան պատասխանը:

Թողեցի ինձ, - ասում է, - եօթը հազար մարդ, որոնք Բահաղին չծնրադրեցին: 5 Նոյնպէս և ներկայ ժամանակում մնացորդներ կան ըստ ընտրութեան շնորհի: 6 Իսկ եթէ շնորհից է, այլևս գործերից չէ. ապա թէ ոչ շնորհն այլևս շնորհ չի լինի: 7 Իսկ արդ, ինչ որ Իսրայէլը փնտռում էր, դրան չհասաւ. բայց ընտրուածները հասան, իսկ մնացածները կուրացան, 8 - ինչպէս գրուած է՝ Աստուած նրանց յիմարութեան հոգի տուեց, աչքեր, որոնցով չպիտի տեսնեն, և ականջներ, որոնցով չպիտի լսեն, - մինչև ներկայ ժամանակները: 9 Եւ Դաւիթն ասում է. Թող նրանց սեղանները լինեն որոգայթ և խայծ, գայթակղութիւն և հատուցում նրանց:

10 Թող խաւարեն նրանց աչքերը, որպէսզի չտեսնեն, և նրանց թիկունքը մշտապէս ծռած պահիր 11 Իսկ արդ, ասում եմ. Միթէ նրա՞ համար յանցանք գործեցին, որ կործանուեն: Քա՛ւ լիցի. այլ նրանց յանցանքով է, որ եկաւ փրկութիւն հեթանոսներին, որպէսզի նախանձ գցի նրանց մէջ: 12 Իսկ եթէ նրանց յանցանքը աշխարհի համար հոգեկան հարստութիւն է, և նրանց նուաստութիւնը՝ հոգեկան հարստութիւն հեթանոսների համար, որչա՛փ ևս առաւել կը լինի նրանց բոլորի փրկութիւնը: 13 Բայց ասում եմ ձեզ՝ հեթանոսներիդ. որքան ժամանակ որ հեթանոսների առաքեալ եմ, փառաւորում եմ իմ պաշտօնը, 14 որպէսզի թերևս նախանձ գցեմ նրանց մէջ, որոնք իմ մարմնից են, և փրկեմ նրանցից ոմանց. 15 որովհետև, եթէ նրանց մերժուելը հաշտութիւն է աշխարհին, ապա ի՞նչ է լինելու ընդունուելը, եթէ ոչ՝ կենդանութիւն մեռելներից: 16 Իսկ եթէ երախայրիքը սուրբ է, սուրբ է և զանգուածը. և եթէ արմատը սուրբ է, սուրբ են նաև ճիւղերը: 17 Եթէ ճիւղերից մի քանիսը կտրուեցին, և դու, որ մի վայրի ձիթենի էիր, պատուաստուեցիր նրանց վրայ և հաղորդակից եղար արմատին և ձիթենու պարարտութեանը, մի պարծեցիր այդ ճիւղերի դէմ: 18 Իսկ եթէ պարծենաս, իմացիր, որ ոչ թէ դու ես արմատը վեր բռնում. այլ արմատը՝ քեզ էլ չխնայի: 19 Իսկ արդ, կ'ասես. Ճիւղերը կոտորուեցին, որ ես պատուաստուեմ: 20 Շա՛տ բարի: Իրենց անհաւատութեան պատճառով կոտորուեցին, իսկ դու հաւատով հաստատ մնացիր: Մի՛ հպարտացիր, այլ վախեցիր, 21 որով հետև, եթէ Աստուած բուն ճիւղերին չխնայեց, գուցէ երբեք քեզ էլ չխնայի: 22 Արդ, տես Աստծու բարութիւնը և խստութիւնը. խստութիւն՝ կործանուածների հանդէպ և Աստծու բարութիւն՝ քո հանդէպ, եթէ մնաս նոյն բարութեան մէջ. ապա թէ ոչ դու էլ կը կտրուես, կը նետուես: 23 Իսկ նրանք, որ նոյն անհաւատութեան մէջ չեն մնայ, կը պատուաստուեն. որովհետև Աստուած կարող է վերստին պատուաստել նրանց. 24 քանի որ, եթէ դու ի բնէ վայրի ձիթենուց կտրուեցիր և, քո բնութեանը հակառակ, բարի ձիթե նու վրայ պատուաստուեցիր, որչա՛փ ևս առաւել նրանք, որ բուն իսկ ճիւղերն են, կը պատուաստուեն իրենց ձիթենու վրայ:

ԻՍՐԱՅԷԼԻ ՎԵՐՋՆԱԿԱՆ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

25 Եղբայրներ, չեմ ուզում, որ անգէտ լինէք այս խորհրդին, - որպէսզի դուք ձեզ իմաստունի տեղ չդնէք, - թէ կուրութիւն եկաւ Իսրայէլի մէկ մասի վրայ և կը տևի, մինչև միւս ժողովուրդների ամբողջութիւնը փրկուի, 26 և ապա ամբողջ Իսրայէլը կը փրկուի, ինչպէս գրուած էլ է. Սիոնից պիտի գայ Փրկիչը և Յակոբի սերնդից պիտի հեռացնի ամբարշտութիւնները. 27 և այս կը լինի իմ ուխտը նրանց հետ, երբ կը վերացնեն նրանց մեղքերը:

28 Աւետարանիս համաձայն նրանք թշնամիներ են ձեր օգտի համար, բայց ընտրութեան տեսակէտից, սիրելիներ՝ իրենց հայրերի պատճառով, 29 քանզի Աստու պարգևը և կոչը անդառնալի են. 30 արդարև, ինչպէս դուք էլ մի ժամանակ անհնազանդ էիք Աստուծոն և հիմա ողորմութիւն գտաք նրանց անհնազանդութեամբ, 31 նոյնպէս և նրանք այժմ անհնազանդ եղան ձեր այդ ողորմութեան պատճառով, որպէսզի իրենք էլ իրենց հերթին ողորմութիւն գտնեն. 32 քանի որ Աստուած բոլորին էլ արգելափակեց անհաւատութեան մէջ, որպէսզի բոլորին էլ ողորմի:

ՕՐՀՆԵՐԳ ԱՍԾՈՒ ԻՄԱՍՏՈՒԹԵԱՆ

33 Օ՛, խորութիւն Աստուծու հարստութեան, իմաստութեան և գիտութեան: Ինչքա՛ն անքննելի են նրա դատաստանները, և անգննելի՝ նրա ճանապարհները:

34 Արդարև, ո՞վ իմացաւ Տիրոջ միտքը, կամ ո՞վ խորհրդատու եղաւ նրան, 35 կամ ո՞վ նրան փոխ տուեց, որ փոխարէնը առնի նրանից: 36 Քանի որ նրանից, նրանով և նրա համար է ամէն բան: Նրան փա՛ռք յաւիտեանս: Ամէն:

ՀՈՈՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 12

ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ

12 Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, ողորմութեամբ Աստուծու, որ պատրաստէք ձեր մարմինները որպէս զոհ կենդանի, սուրբ, աստուածահաճոյ. այդ է ձեր բանական պաշտամունքը Այսինքն՝ ճշմարիտ պաշտամունքը:

2 Եւ այս աշխարհի կերպարանքով մի՛ կերպարանուէք, այլ նորոգուեցէ՛ք ձեր մտքի նորոգութեամբ, որպէսզի դուք քննէք լաւը, և թէ ի՞նչ է Աստուծու կամքը՝ բարին և հաճելին և կատարեալը: 3 Աստուծու ինձ տուած շնորհով այս եմ ասում ձեզնից իւրաքանչիւրին. դուք ձեզ աւելի մի՛ գնահատէք, քան ինչ որ է ձեր արժանիքը. այլ իւրաքանչիւրդ ձեր մասին խորհեցէ՛ք զգաստութեամբ, այն հաւատի չափով, որ Աստուած բաժանեց: 4 Ինչպէս մի մարմնի մէջ բազում անդամներ ու նենք, և բոլոր անդամները նոյն գործը չեն անում, 5 այդպէս և մենք, թուով շատ, մի մարմին ենք Քրիստոսով, բայց իւրաքանչիւրս միմեանց անդամ ենք: 6 Բայց մենք ունենք տեսակ-տեսակ պարգևներ, ըստ այն շնորհների, որ տրուած են մեզ. եթէ մարգարէութեան շնորհ է՝ ըստ հաւատի չափի. 7 եթէ ծառայութեան՝ թող ծառայի. եթէ մէկն ուսուցանում է, թող ուսուցանի. 8 եթէ յորդորում է՝ թող յորդորի. ով առատածեռն է՝ թող անի զուարթութեամբ. ով վերակացու է՝ փութաջանութեամբ. ով ողորմում է՝ խնդրութեամբ: 9 Սէր՝ առանց կեղծիքի. ատելով չարը՝ ընթանալ բարու յետևից. 10 եղբայրասիրութեան մէջ՝ միմեանց հանդէպ լինել գթասիրտ. պատիւ տալու մէջ՝ միմեանց գերազանցել. 11 ջանասիրութեան մէջ չլինել թուլասիրտ. հոգով եռացէ՛ք. Տիրոջը ծառայեցէ՛ք. 12 յոյսով ուրախացէ՛ք. նեղութեան համբերեցէ՛ք, յաճախակի աղօթեցէ՛ք. 13 հաղորդակից եղէ՛ք սրբերի կարիքներին. հետամո՛ւտ եղէ՛ք հիւրասիրութեան: 14 Օրհնեցէ՛ք ձեզ հալածող ներին. օրհնեցէ՛ք և մի՛ անիծէ՛ք. 15 ուրախացողների հետ ուրախանալ. լացողների հետ լալ. 16 համերա՛շխ եղէ՛ք միմեանց հետ. մի՛ մեծամտացէ՛ք, այլ խոնարի եղէ՛ք

խոնարհների հանդէպ. դուք ձեզ իմաստունի տեղ մի՛ դրէք. 17 մէկի չարի փոխարէն չար մի՛ հատուցէք. խորհեցէ՛ք բարին բոլոր մարդկանց առաջ. 18 ինչ չափով հնարաւոր է ձեզ համար, բոլոր մարդկանց հետ խաղաղութիւն պահեցէ՛ք. 19 ինքներդ վրէժխնդիր մի՛ եղէք, սիրելիներ, այլ թո՛յլ տուէք, որ Աստուծու բարկութիւնը կատարի այն. որովհետև գրուած է. Իմն է վրէժխնդրութիւնը, և ես կը հատուցեմ, - ասում է Տէրը. 20 այլև՝ եթէ քաղցած է քո թշնամին, հաց տուր նրան, և եթէ՝ ծարաւ, ջուր տուր նրան. այս անելով՝ կրակի կայծեր կը կուտակես նրա գլխին: 21 Թոյլ մի՛ տուր, որ չարը յաղթի քեզ, այլ բարիով յաղթիր չարին:

ՀՈՈՍԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 13

ՀՆԱԶԱՆԴՈՒԹԻՒՆ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻՆ

13 Ամէն մարդ, որ իշխանութեան տակ է, թող հպատակի նրան. քանզի չկայ իշխանութիւն, որ Աստուծոց չլինի. և եղած իշխանութիւնները Աստուծոց են կարգուած: 2 Հետևաբար, ով հա կառակում է իշխանութեանը, Աստուծու հրամանին է հակառակում. և նրանք, որ հակառակում են, իրենց դատաստանն են ընդունում.:

3 քանի որ իշխանաւորները վախ չեն ազդում բարի գործերի համար, այլ՝ չար գործերի: Ուզո՞ւմ ես չվախենալ իշխանութիւնից. բարին գործիր և նրանից գովասանք կը ստանաս, 4 որովհետև նա Աստուծու պաշտօնեայ է քեզ՝ բարի գործերի համար. իսկ եթէ չար գործես, վախեցիր. քանի որ սուրը մէջքին ի գուր չէ կապուած. Աստուծու սպասաւոր է նա, վրէժխնդիր՝ բարկութեան համար, նրա դէմ, որ չարն է գործում. 5 դրա համար պէտք է հնազանդուել ոչ միայն բարկութեան համար, այլ նաև խղճմտանքի պատճառով. 6 ահա թէ ինչու հարկեր էք վճարում. որովհետև նրանք Աստուծու սպասաւորներ են՝ այդ բանին կանխապէս նշանակուած: 7 Արդ, հատուցեցէ՛ք իւրաքանչիւրին իրենց պարտքերը. որին հարկ՝ հարկը, որին մաքս՝ մաքսը, որին երկիւղ՝ երկիւղը, որին պատիւ՝ պատիւը:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՍԷՐ ԵՒ ԸՆԿԵՐԱՅԻՆ ՊԱՐՏՔ

8 Եւ ոչ ոքի պարտապան մի՛ մնացէք, բացի միմեանց սիրելուց, քանի որ, ով սիրում է ընկերոջը, կատարում է օրէնքը: 9 Մի՛ շնացիրը, մի՛ սպանիրը, մի՛ գողացիրը, սուտ մի՛ վկայիրը, մի՛ ցանկացիրը և ուրիշ ինչ պատուիրան էլ որ կայ, այս խօսքի մէջ է բովանդակուում, թէ՛ սիրի՛ր քո ընկերոջը ինչպէս քո անձը. 10 սէրն իր ընկերոջը չար բան չի անի. սէրն է օրէնքի լրումը: 11 Այս էլ իմացէ՛ք ներկայ ժամանակիս մասին, որովհետև հիմա ճիշտ ժամն է, որ մենք քնից զարթնենք. քանի որ փրկութիւնն այժմ մեզ աւելի մօտ է, քան երբոր մենք հաւատացինք: 12 Գիշերն անցաւ, և ցերեկը մօտեցաւ. ուրեմն դէ՛ն զցենք խաւարի գործերը և հազնենք լոյսի զրահը. 13 շարժուենք առաքինութեամբ, ինչպէս ցերեկով, ո՛չ անառակութիւններով և հարբեցողութեամբ, ո՛չ պոռնկութեամբ և պղծութեամբ, ո՛չ նախանձով և կռուազանցութեամբ. 14 զգեստաւորուեցէ՛ք Տէր Յիսուս Քրիստոսով և մարմնին խնամք մի՛ տարէք ցանկութիւնները զոհացնելու համար:

ՀՈՈՍԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 14

ՉԴԱՏԵԼ ԵՂԲՕՐԸ

14 Հաւատի մէջ տկարացածին ընդունեցէ՛ք՝ ո՛չ երկմիտ տարակուսանքով: 2 Մէկը հաւատում է, թէ կարելի է ուտել ամէն բան. իսկ ով տկար է հաւատի մէջ, բանջարեղէն է ուտում. 3 ով ուտում է, թող չարհամարհի նրան, որ չի ուտում. իսկ ով չի ուտում, թող չդատի նրան, ով ուտում է, քանզի Աստուած նրան ընդունեց: 4 Դու ո՞վ ես, որ դատում ես ուրիշի ծառային. կանգնած լինի, թէ

ընկած՝ իր տիրոջ համար է. բայց նա կը կանգնի, որովհետև կարող է Տէրը նրան կանգուն պահել: 5 Մէկը բարձր է դասում օրը՝ օրից, իսկ միւսը՝ բոլոր օրերը՝ հաւասար. իւրաքանչիւր ոք թող շարժուի, ինչպէս ինքն է դատում: 6 Ով օրուայ վրայ է ուշ դնում, Տիրոջ համար է այդ անում. և ով օրուայ վրայ ուշ չի դնում, Տիրոջ համար է, որ ուշ չի դնում. և ով ուտում է, Տիրոջ համար է ուտում և գոհութիւն է յայտնում Աստծուն. և ով չի ուտում, Տիրոջ համար չի ուտում և գոհութիւն է յայտնում Աստծուն: 7 Արդարև, մեզնից ոչ ոք իր համար չի ապրում և իր համար չի մեռնում. 8 եթէ ապրում ենք, Տիրոջ համար ենք ապրում. և եթէ մեռնում ենք, Տիրոջ համար ենք մեռնում: Եւ արդ, ապրենք թէ մեռնենք, Տիրոջն ենք. 9 քանզի այս բանի համար իսկ Քրիստոս մեռաւ ու կենդանացաւ, որպէսզի մեռելներին և կենդանիներին հաւասարապէս տիրի: 10 Դու ինչո՞ւ ես դատում քո եղբորը, կամ ինչպէ՞ս ես արհամարհում քո եղբորը, քանի որ բոլորս էլ կանգնելու ենք Քրիստոսի ատենանի առաջ, 11 որովհետև գրուած է. Կենդանի եմ ես, - ասում է Տէրը, - որպէսզի ամէն ծունկ ինձ ծնրադրի և ամէն լեզու Աստծուն դաւանի:

12 Ապա ուրեմն՝ մեզնից իւրաքանչիւր ոք Աստծուն հաշիւ է տալու իր համար:

ՄԻ ԳԱՅԹԱԿՂԵՑՐՈՒ ԵՂԲՕՐԴ

13 Ուստի, միմեանց չդատենք. անելի շատ այս բանը դրէք ձեր մտքում՝ եղբոր առաջ գայթակղութեան քար չդնել: 14 Այս գիտեմ և վստահ եմ Քրիստոս Յիսուսով, որ ինքն իրենից չկայ պիղծ բան, այլ, ով կարծում է, թէ մի բան պիղծ է, այդ իր համար է պիղծ. 15 որովհետև, եթէ ուտելիքի համար քո եղբայրը տրտմում է, այլևս սիրով չես վարում: Քո ուտելիքով կորստեան մի՛ մատնիր նրան, որի համար մեռաւ Քրիստոս: 16 Ձեր բարին թող առիթ չձառայի չարախօսութեան, 17 որովհետև Աստծու արքայութիւնը ուտելիք և ըմպելիք չէ, այլ՝ արդարութիւն և խաղաղութիւն և խնդութիւն Սուրբ Հոգով. 18 որովհետև, ով այս ձևով ծառայում է Քրիստոսին, հաճելի է Աստծուն և գովելի՝ մարդկանց առաջ: 19 Ապա ուրեմն՝ հետամուտ լինենք խաղաղութեան և շինութեան՝ միմեանց հանդէպ: 20 Ուտելիքի համար Աստծու գործը մի՛ քանդիր. ամենայն ինչ մաքուր է, բայց վատ է այն մարդու համար, որ ուտում է կասկածամտութեամբ:

21 Լաւ է չուտել միս և չխմել գինի, ոչ էլ անել մի բան, որով քո եղբայրը գայթակղուում է կամ սայթաքում կամ տկարանում: 22 Դու, արդարև, հաւատ ունես. պահիր այն քեզ համար Աստծու առաջ: Երանի՛ նրան, ով չի դատապարտում իր անձը նրանով, որ փորձում է ընկերոջը. 23 բայց ով կասկածում է, թէպէտ և ուտում է, դատապարտուած է, քանի որ այդ ըստ հաւատի չէ, որովհետև ամենայն ինչ, որ հաւատից չէ, մեղք է:

Այլ նրան, որ կարող է ձեզ հաստատուն պահել ըստ իմ այս անտարանի և ըստ քարոզութեան Յիսուս Քրիստոսի, ըստ այն յայտնութեան խորհրդի, որ յաւիտենից ծածկուած էր, 25 իսկ այժմ յայտնուած է մարգարէական գրուածքների միջոցով մշտնջենաւոր Աստծու հրամանի համաձայն և ծանուցուած է բոլոր հեթանոսներին, հաւատի հնազան դութեան համար, 26 միակ իմաստուն Աստծուն, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, նրան փառք յաւիտեանս: Ամէն:

ՀՈՈՄԷԱՑԻՆԵՐԻՆ 15

ԱՆՁՆՈՒՐԱՑՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ

15 Մենք, որ ուժեղ ենք հաւատի մէջ, պարտաւոր ենք թոյլերի տկարութիւնը տանել և միայն մե՛զ համար հաճելի չլինել. 2 այլ մեզնից իւրաքանչիւր ոք թող ընկերոջը հաճելի լինի ի շինութիւն բարի գործերի. 3 քանզի Քրիստոս էլ ոչ թէ միայն իրեն հաճելի եղաւ, այլ, ինչպէս և գրուած է. Քեզ նախաստողների

նախատինքներն իմ վրայ ընկան: 4 Ուրեմն, ինչ որ գրուեց, գրուեց, որ մենք սովորենք, որպէսզի համբերութեամբ և գրքերի պարզեցում մխիթարութեամբ յոյսը ընդունենք: 5 Եւ թող համբերութեան և ամենայն մխիթարութեան Աստուածը ձեզ շնորհ տայ, որ դուք համախոհ լինէք միմեանց ըստ Յիսուս Քրիստոսի, 6 որպէսզի միասիրտ և միաբերան փառաւորէք Աստծուն՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Հօրը:

ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ՝ ՍԱՀՄԱՆՈՒԾ ԲՈՒՈՐ ԱԶԳԵՐԻՆ

7 Ուստի, ընդունեցէ՛ք միմեանց, ինչպէս որ Քրիստոս ընդունեց ձեզ ի փառս Աստծու: 8 Ասեմ նաև, թէ Քրիստոսի՝ թվատուածներին սպասաւոր լինելը Աստծու ճշմարտութեան համար էր՝ հաստատուն դարձնելու համար հայրերին տրուած խոստումը: 9 Նաև հեթանոսները փառաւորում են Աստծուն նրա ողորմութեան համար. ինչպէս գրուած էլ է. Դրա համար հեթանոսների մէջ գոհութիւն պիտի տամ քեզ և քո անուան համար սաղմոս պիտի երգեմ:

10 Եւ դարձեալ ասում է, թէ՝ Հեթանոսներ, ուրախացէ՛ք նրա ժողովրդի հետ 11 Եւ դարձեալ թէ՝ Բոլոր հեթանոսներ, օրհնեցէ՛ք Տիրոջը և գովեցէ՛ք նրան, բոլոր ժողովուրդներ 12 Եւ դարձեալ Եսային ասում է. Պիտի գայ Յեսսէի արմատը, և նա, որ պիտի կանգնի, իշխան է հեթանոսներին. նրա վրայ յոյս պիտի դնեն հեթանոսները 13 Թող յոյսի Աստուածը լիացնի ձեզ ամենայն ուրախութեամբ և խաղաղութեամբ, որպէսզի Սուրբ Հոգու զօրութեամբ դուք յոյսով առատանաք:

ՊՕՂՈՍԸ՝ ԱՌԱՔԵԱԼ ՀԵԹԱՆՈՍՆԵՐԻ

14 Եղբայրներ իմ, ես ինքս էլ հաստատ համոզուած եմ ձեր մասին, որ դուք էլ լի էք բարութեամբ, լի էք կատարեալ գիտութեամբ, կարող էք և միմեանց խրատել: 15 Բայց աւելի համարձակ գրեցի ձեզ, եղբայրներ, փոքրիշատէ, իբրև յիշեցում ձեզ, այն շնորհի համար, որ տրուած է ինձ Աստծուց: 16 Ես հեթանոսների մէջ Յիսուս Քրիստոսի սպասաւորն եմ՝ ցանկալի դարձնելու Աստծու Աւետարանը, որպէսզի հեթանոսները ընդունելի ընծայ լինեն Աստծուն՝ նուիրագործուած Սուրբ Հոգով: 17 Ուրեմն, պարծենալու բան ունեմ Յիսուս Քրիստոսով առ Աստուած: 18 քանզի չեմ համարձակուում խօսել մի բան, որը արած չլինի Քրիստոս իմ միջոցով հեթանոսների հնազանդութեան համար՝ խօսքերով և գործերով, 19 նշանների և զարմանալի գործերի զօրութեամբ, Սուրբ Հոգու զօրութեամբ. այնպէս որ Երուսաղէմից սկսած և շրջելով մինչև լիւրիկա ցիւցերի կողմերը՝ ես լրիւ տարածեցի Քրիստոսի Աւետարանը: 20 այսպէս՝ ջանացի աւետարանել այնտեղ, ուր Քրիստոսի անունը չէր տրուած, որպէսզի չլինի թէ կառուցեմ ուրիշի դրած հիմքի վրայ, այլ՝ ինչպէս որ գրուած է: 21 Նրանք, որոնց չպատմուեց նրա մասին, պիտի տեսնեն, և նրանք, որոնք չէին լսել, պիտի հասկանան:

ՊՕՂՈՍԻ ԾԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԾՐԱԳԻՐԸ

22 Ահա թէ ինչու շատ անգամ ար գելուեց ինձ գալ ձեզ մօտ: 23 Բայց այժմ ինձ համար այլևս տեղ չկայ քարոզելու այս կողմերում. և բազում տարիներից ի վեր խիստ փափագ ունեմ ձեզ մօտ գալու: 24 Երբ անցնեմ Իսպանիա, յոյս ունեմ, անցնելիս, ձեզ տեսնել ու ձեր կողմից ճանապարհ դրուել այնտեղ, եթէ, նախքան այդ, փոքրիշատէ ձեզանով կշտանամ: 25 Բայց այժմ գնում եմ Երուսաղէմ՝ ծառայելու սրբերին, 26 քանզի հաճելի թուաց մակեդոնացիներին և աքայեցիներին հանգանակութեամբ օգնել այն աղքատ սրբերին, որ գտնուում են Երուսաղէմում: 27 Հաճելի թուաց, քանզի պարտական իսկ եմ նրանց. որովհետև, եթէ հեթանոսները նրանց հոգևոր բարիքներին հաղորդակից եղան, պարտաւոր են նաև մարմնաւոր կարիքներին մասնակից լինել: 28 Արդ, այս

բանը կատարելով և հաւաքուած արդիւնքը յանձնելով նրանց, ձեր մօտով կ'անցնեն Իսպանիա:

29 Այս գիտեմ, որ, երբ ձեզ մօտ գամ, Քրիստոսի Աւետարանի օրհնութեան լիութեամբ կը գամ: 30 Եղբայրներ, աղաչում եմ ձեզ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսով և Հոգու սիրով՝ մարտակից լինել ինձ, ինձ համար Աստծուն ուղղուած աղօթքների մէջ, 31 որպէսզի ազատուեն հաւատի դէմ ապստամբներից, որ Հրէաստանում են, և որպէսզի Երուսաղէմի իմ ծառայութիւնը ընդունելի լինի սրբերին: 32 այսպէս, ուրախութեամբ գալով ձեզ մօտ Աստծու կամքով, հանգստանամ ձեզ հետ: 33 Եւ թող խաղաղութեան Աստուածը լինի ձեզ բոլորիդ հետ: Ամէն:

ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

16 Յանձնարարում եմ ձեզ Փիբէին՝ մեր քրոջը, որը սպասաւորն է Կենքրայի եկեղեցու, 2 որպէսզի Տիրոջ անունով ընդունէք նրան, ինչպէս վայել է սրբերին, և հոգ տանէք նրան, ինչ կարիքների համար էլ դիմի ձեզ. քան զի ինքը ևս հոգատար եղաւ շատերին և ինձ էլ: 3 Ողջունեցէ՛ք Պրիսկէին և Ակիւղասին՝ իմ գործակիցներին ի Քրիստոս Յիսուս, 4 որոնք իմ անձի համար վտանգեցին իրենց գլուխը, և որոնցից միայն ես չէ, որ շնորհակալ եմ, այլև՝ հեթանոսների բոլոր եկեղեցիները: 5 Ողջունեցէ՛ք և նրանց առտնին եկեղեցին: Ողջունեցէ՛ք Եպենտոսին իմ սիրելիին, որ ասիացիների պտուղն է ի Քրիստոս: 6 Ողջունեցէ՛ք Մարիին, որ բազում յոգնութիւններ կրեց ձեզ համար: 7 Ողջունեցէ՛ք Անդրոնիկոսին և Յունիային՝ իմ ազգականներին և բանտակիցներին, որոնք երևելիներ են առաքելների մէջ և որոնք ինձնից առաջ իսկ դարձան ի Քրիստոս: 8 Ողջունեցէ՛ք Ամադիային՝ իմ սիրելիին ի Տէր: 9 Ողջունեցէ՛ք Ուրբանոսին՝ իմ գործակցին ի Տէր և Ստաքէսին՝ իմ սիրելիին: 10 Ողջունեցէ՛ք Ապեղէսին, որ ընտրեալն է ի Տէր: 11 Ողջունեցէ՛ք նրանց, որ Արիստաբոլոսի ընտանիքից են: Ողջունեցէ՛ք Հերոդիոնին՝ իմ ազգականին: Ողջունեցէ՛ք նրանց, որ Նարկէսի ընտանիքից են ի Տէր: 12 Ողջունեցէ՛ք Տրիփոսին և Տրիփոնին՝ Տիրոջ գործի համար վաստակ ունեցողներին: Ողջունեցէ՛ք սիրելի Պերսիդէին, որ Տիրոջ համար բազում յոգնութիւններ կրեց: 13 Ողջունեցէ՛ք Ռուփոսին՝ ընտրեալին ի Տէր, և նրա մօրը, որ իմ մայրն էլ է: 14 Ողջունեցէ՛ք Ասինկրիտոսին, Փղեգոնտին, Երմասին, Պատրոբային, Երմէսին և այն եղբայրներին, որ նրանց հետ են: 15 Ողջունեցէ՛ք Փիղողոզոսին և Յուդիային, Ներէոսին ու նրա քրոջը և Ողիմպիային ու այն բոլոր սրբերին, որ նրանց հետ են: 16 Ողջունեցէ՛ք միմեանց սուրբ համբոյրով: Քրիստոսի բոլոր եկեղեցիները ողջունում են ձեզ:

ՎԵՐՋԻՆ ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄՆԵՐ

17 Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, ո՛ւշ դրէք այնպիսիներին, որ հերձուածներ և գայթակղութիւններ են առաջ բերում այն վարդապետութիւնից դուրս, որը դուք սովորել էք. և խորշեցէ՛ք նրանցից, 18 որովհետև այնպիսիները մեր Տիրոջը՝ Քրիստոսին չեն ծառայում, այլ՝ իրենց որովայնին. և քաղցրախօսութեամբ ու կեղծ գովասանքներով հրապուրում են անմեղների սրտերը: 19 Ձեր այդ հնազանդութիւնը ծանօթ է բոլորին. և արդ, ուրախ եմ ձեզ համար. բայց ուզում եմ, որ դուք իմաստուն լինէք բարի գործերի համար և հեռու մնաք չարից: 20 Եւ խաղաղութեան Աստուածը շուտով պիտի խորտակի Սատանային ձեր ոտքերի տակ: Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեզ հետ: 21 Ողջունում է ձեզ Տիմոթէոսը՝ իմ եղբայրը և գործակիցը. ողջունում են նաև Դուկիոսը, Յասոնը և Սոսիպատրոսը՝ իմ ազգականները: 22 Ողջունում եմ ձեզ ի Տէր և ես՝ Տերտիոսս, որ այս թուղթը գրեցի: 23 Ողջունում է ձեզ Քայիոսը՝ իմ և ամբողջ եկեղեցու հիւրընկալը: Ողջունում է ձեզ Երաստոսը՝ քաղաքիս գլխաւորը, և Կուարտոս եղբայրը: 24 Այլ նրան, որ կարող է ձեզ հաստատուն պահել ըստ իմ այս

աւետարանի և ըստ քարոզութեան Յիսուս Քրիստոսի, ըստ այն յայտնութեան
խորհրդի, որ յաւիտենից ծածկուած էր, 25 իսկ այժմ յայտնուած է
մարգարէական գրքերի միջոցով մշտնջենաւոր Աստծու հրամանի համաձայն և
ծանուցուած է բոլոր հեթանոսներին, հաւատի հնազանդութեան համար, 26
միակ իմաստուն Աստծուն, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, նրան փառք
յաւիտեանս: Ամէն: 27 Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեզ բոլորիդ հետ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԱՌԱՋԻՆ ԹՈՒՂԹԸ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ Աստծու կամքով Յիսուս Քրիստոսի առաքելը լինելու կոչուածը, և Սոսթենէս եղբայրը, 2 Աստծու այդ եկեղեցուն, որ Կորնթոսում է, Քրիստոս Յիսուսին նուիրուածներիդ, սուրբ լինելու կոչուածներիդ, բոլորի հետ միասին, որոնք ամէն տեղ պաշտում են անունը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, որ նրանց և մեր Տէրն է, 3 շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ ԱՍԾՈՒՆ

4 Ամէն ժամ գոհութիւն եմ յայտնում իմ Աստծուն ձեզ համար և Աստծու շնորհների համար, որ տրուած են ձեզ Քրիստոս Յիսուսով: 5 որովհետև ամէն բանի մէջ դուք նրանով հարստացաք՝ ամէն խօսքով և ամենայն գիտութեամբ, 6 ինչպէս որ Աստծու վկայութիւնն իսկ հաստատուեց ձեր մէջ: 7 Դուք պակաս չլինէք և ոչ մի շնորհից՝ սպասելով մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի յայտնութեանը: 8 Նա, որ հաստատ կը պահի ձեզ մինչև վախճանը, անարատ՝ մինչև մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գալու օրը: 9 Հաւատարիմ է Աստուած, որից կանչուեցիք հաղորդակից լինելու նրա Որդուն՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին:

ԲԱԺԱՆՈՒՄՆԵՐ ԿՈՐՆԹՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԷՋ

10 Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունով, որ բոլորդ էլ նոյն խօսքը ունենաք. և ձեր մէջ բաժանումներ չլինեն. քանզի հաստատ էիք նոյն մտքի և նոյն մտածման մէջ: 11 Եղբայրներ, ձեր մասին Քղուէի տնեցիներից ինձ տեղեկացուեց, թէ հակառակութիւններ կան ձեր մէջ: 12 Եւ արդ, ասում եմ. ձեզնից իւրաքանչիւրն ասում է՝ ես Պօղոսեան եմ, և միւսը, թէ՛ ես Ապողոսեան, և միւսը, թէ՛ ես՝ Կեփասեան, և միւսը թէ՛ ես՝ Քրիստոսեան: 13 իսկ արդ, միթէ բաժանուած է Քրիստոս. միթէ Պօղոսը խաչուեց ձեզ համար. կամ Պօղոսի՞ անունով մկրտուեցիք: 14 Գոհութիւն եմ յայտնում իմ Աստծուն, որ ձեզնից ոչ ոքի չմկրտեցի, այլ միայն՝ Կրիսպոսին և Գայիոսին, 15 որպէսզի ոչ ոք չասի, թէ իմ անունով էք մկրտուել: 16 Ստեփանոսի ընտանիքն էլ մկրտեցի: Չգիտեմ ամենևին ուրիշ մէկին, որ մկրտած լինեմ:

ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ԱՍԾՈՒ ԶՕՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ԻՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ

17 Քանզի Քրիստոս ինձ չուղարկեց մկրտելու, այլ՝ աւետարանելու, ոչ թէ խօսքերի ճարտարութեամբ, որպէսզի Քրիստոսի խաչը ընդունայն չլինի: 18 որովհետև կորստեան մատնուածների համար խաչի քարոզութիւնը յիմարութիւն է, իսկ մեզ՝ փրկուածներիս համար՝ Աստծու զօրութիւն: 19 քանի որ գրուած է. Պիտի կործանեմ իմաստունների իմաստութիւնը և հանճարեղների մտածումները պիտի արհամարհեմ: 20 Ո՞ր է իմաստունը, ո՞ր է բանգէտը, ո՞ր՝ այս աշխարհի քննողը: 21՞ որ Աստուած յիմարացրեց այս աշխարհի իմաստութիւնը. քանզի աշխարհն իր իմաստութեամբ չճանաչեց Աստծուն նրա իմաստութեամբ: 21 Աստուած էլ հաճեց փրկել հաւատացեալներին այդ քարոզութեան յիմարութեամբ: 22 Իսկ որովհետև հրեաները նշան են հայցում, և հեթանոսները իմաստութիւն են փնտռում, 23 մենք քարոզում ենք խաչուած Քրիստոսին՝ ի գայթակղութիւն հրեաների և ի յիմարութիւն հեթանոսների: 24 բայց նրանց համար, որ կանչուած են, հրեաներ թէ հեթանոսներ, Քրիստոսը Աստծու

զօրութիւնն ու Աստծու իմաստութիւնն է. 25 որովհետև Աստծու յիմարն անելի իմաստուն է, քան մարդկային իմաստութիւնը, և Աստծու տկարն անելի զօրեղ է, քան մարդկային զօրութիւնը: 26 Իրաւ որ, եղբայրներ, ձեր իսկ կոչումին նայեցէ՛ք. ըստ մարմնի՝ ոչ շատ իմաստուններ, ոչ շատ հզօրներ և ոչ շատ ազնուականներ կանչուեցին. 27 բայց Աստուած ընտրեց այս աշխարհի յիմարներին, որպէսզի ամաչեցնի իմաստուններին. և Աստուած ընտրեց այս աշխարհի տկարներին, որպէսզի ամաչեցնի հզօրներին. 28 և Աստուած աշխարհի ոչ-տոհմիկներին, արհամարհուածներին և ոչինչներին ընտրեց, որպէսզի իրենք իրենց մի բան կարծողներին ոչնչի վերածի. 29 որպէսզի ոչ մի մարդկային էակ չպարծենայ Աստծու առաջ. 30 որովհետև նրանով դուք կաք Քրիստոս Յիսուսի մէջ, որը եղաւ մեզ համար Աստծուց եկած իմաստութիւն, արդարութիւն, սրբութիւն և փրկութիւն, 31 որպէսզի, ինչպէս գրուած էլ է. Նա, ով պարծենում է, թող պարծենայ Տիրոջով:

Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

ՊՕՂՈՍԻ ՔԱՐՈՋՉՈՒԹԻՒՆԸ ԿՈՐՆԹՈՍՈՒՄ

2 Եւ ես, եղբայրներ, թէպէտ և եկայ ձեզ մօտ, բայց ոչ թէ յայտնելու ձեզ Աստծու վկայութիւնը իմաստութեան խօսքի գերազանցութեամբ. 2 որովհետև իմ մտքում չեմ դրել իմանալ ձեր մէջ այլ բան, եթէ ոչ՝ միայն Յիսուս Քրիստոսին և նոյն ինքը խաչուածին: 3 Եւ ես տկարութեամբ, երկիւղով և սաստիկ դողով եղայ ձեզ հետ. 4 և իմ խօսքը և քարոզութիւնը իմաստութեան ճարտար խօսքերով չէին, այլ՝ Սուրբ Հոգու համոզիչ զօրութեամբ, 5 որպէսզի ձեր հաւատը չլինի մարդկանց իմաստութեամբ, այլ՝ Աստծու զօրութեամբ:

ԱՍՏԾՈՒ ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆԸ

6 Իմաստութիւնը քարոզում ենք հոգեպէս կատարեալներին, իմաստութիւն, որ այս աշխարհիինը չէ, ոչ էլ այս աշխարհի՝ կործանման սահմանուած իշխանների իմաստութիւնը, 7 այլ քարոզում ենք Աստծու խորհրդաւոր, թաքուն իմաստութիւնը, որը ծածկուած է մարդկանցից և որն Աստուած սահմանել էր մեր փառքի համար նախքան յաւիտեանները. 8 և այս աշխարհի իշխաններից ոչ մէկը չճանաչեց այն. որովհետև, եթէ ճանաչուած լինէր, արդարև փառքի Տիրոջը չէին խաչի. 9 այլ, ինչպէս գրուած էլ է. Ինչ որ աչքը չտեսաւ, և ականջը չլսեց, և մարդու սիրտը չընկաւ, Աստուած այն պատրաստեց իր սիրելիների համար:

10 Բայց Աստուած մեզ յայտնեց այն իր Հոգով. որովհետև Հոգին քննում է ամէն ինչ, նոյնիսկ՝ Աստծու խորունկ ծրագրերը. 11 քանզի մարդկանցից ո՞վ է, որ բան գիտէ մարդու մասին, եթէ ոչ՝ մարդու հոգին, որ նրա մէջ է: Նոյնպէս և ոչ ոք չգիտէ Աստծու խորհուրդները, եթէ ոչ՝ Աստծու Հոգին: 12 Ուրեմն մենք ոչ թէ այս աշխարհի հոգին առանք, այլ՝ այն Հոգին, որ Աստծուց է, որպէսզի ճանաչենք այն, որ Աստծուց շնորհուեց մեզ: 13 Եւ ինչ որ յայտնում ենք, ոչ թէ ճարտար խօսքերի մարդկային ուսուցումով է, այլ՝ Հոգու վարդապետութեամբ. հոգևոր բաները հոգևոր խօսքերով ենք բացատրում. 14 քանզի ոչ հոգևոր մարդը Աստծու Հոգուց եկած ճշմարտութիւնները չի ընդունում, որովհետև այդ յիմարութիւն է նրա համար. և չի կարող հասկանալ, քանզի հոգևոր կերպով են քննում դրանք:

15 Իսկ հոգևոր մարդը քննում է ամէն ինչ. և ինքը ոչ ոքից չի քննուում: 16 Իսկ արդ, ո՞վ իմացաւ Տիրոջ մտածումը, որ խորհուրդ տայ նրան. բայց մենք ունենք Քրիստոսի մտածումը:

Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 3

ԱՍՏԾՈՒ ԾԱՌԱՆԵՐԸ

3 Եւ ես, եղբայրներ, չկարողացայ խօսել ձեզ հետ՝ իբրև հոգևորների հետ, այլ խօսեցի իբրև մարմնավորների հետ: 2 Իբրև մանուկներ ի Քրիստոս կաթ տուեցի ձեզ և ոչ՝ կերակուր, քանի որ դեռ կարող էլ չէիք. և հիմա էլ կարող չէք, քանզի դեռ մարմնավոր էք: 3 Հիմա էլ ձեր մէջ կան կռիւ և նախանձ. չէ՞ որ մարմնավոր էք և մարդկայնօրէն էք ընթանում: 4 Երբ ձեզնից մէկն ասում է՝ ես Պօղոսեան եմ, և միւսը, թէ՛ ես Ապողոսեան, մարմնավոր մարդիկ չէ՞ք: Իսկ արդ, ո՞վ է Պօղոսը, կամ՝ ո՞վ է Ապողոսը. պաշտօնեաներ, որոնցով հաւատացիք. և իւրաքանչիւրն այն է, ինչ որ Տէրը տուեց նրան: 6 Ես տնկեցի, Ապողոսը ջուր տուեց, բայց Աստուած աճեցրեց: 7 Այնպէս որ՝ մի բան չէ նա, ով տնկեց, ոչ էլ մի բան է նա, ով ջուր տուեց, այլ՝ նա, ով աճեցրեց՝ Աստուած: 8 Ով որ տնկեց, և ով որ ջուր տուեց, մի են, բայց իւրաքանչիւր ոք իր վարձը կը ստանայ ըստ իր վաստակի. 9 որովհետև Աստծուն գործակից ենք. Աստծու կառոյցն էք: 10 Որպէս իմաստուն ճարտարապետ, հիմքը դրեցի ըստ Աստծու այն շնորհի, որ տրուած է ինձ. բայց ուրիշն է, որ կառուցում է. սակայն իւրաքանչիւր ոք թող զգոյշ լինի, թէ ինչպէս է կառուցում. 11 որովհետև ոչ ոք չի կարող դնել ուրիշ հիմք, քան դրուած այն հիմքը, որ Յիսուս Քրիստոսն է: 12 Եթէ մէկը այս հիմքի վրայ կառուցի ոսկով, արծաթով, թանկարժէք քարերով, փայտով, խոտով, եղէգով, իւրաքանչիւրի գործը յայտնի կը լինի. որովհետև դատաստանի օրը այդ պիտի երևայ, քանի որ կրակով յայտնի պիտի լինի. 13 և իւրաքանչիւրի գործը, ինչպէս որ է, կրակը պիտի փորձի. 14 եթէ մէկի կառուցած գործը մնայ, նա վարձ պիտի ստանայ. 15 և եթէ մէկի գործը այրուի, նա պիտի տուժի, թէև ինքը պիտի փրկուի, բայց նման մէկին, որ կարծես կրակի միջով անցած լինէր: 16 Չգիտէ՞ք, որ Աստծու տաճար էք դուք, և Աստծու Հոգին է բնակուում ձեր մէջ: 17 Եթէ մէկն Աստծու տաճարն ապականի, Աստուած էլ նրան պիտի ապականի. որովհետև սուրբ է Աստծու տաճարը, որը դուք էք: 18 Թող ոչ ոք ինքն իրեն չխաբի: Եթէ ձեզնից մէկը կարծում է, թէ ինքը իմաստուն է այս աշխարհում, յիմար թող լինի, որպէսզի իմաստուն դառնայ. 19 որովհետև այս աշխարհի իմաստութիւնը յիմարութիւն է Աստծու առաջ. քանզի գրուած է, թէ՛ ինքն է, որ բռնում է իմաստուններին իրենց խորագիտութեան մէջ: 20 Եւ դարձեալ, թէ՛ Տէրը գիտէ իմաստունների մտածումները, որ ընդունայն են: 21 Ուրեմն մարդկանցից ոչ ոք չպարծենայ, որովհետև ձերն է ամէն ինչ՝ 22 թէ՛ Պօղոսը, թէ՛ Ապողոսը, թէ՛ Կեփասը, թէ՛ աշխարհ, թէ՛ կեանք, թէ՛ մահ, թէ՛ այն բաները, որ կան, թէ՛ լինելիքները. ամէն ինչ ձերն է. 23 դուք Քրիստոսինն էք, իսկ Քրիստոս Աստծունը:

Ա ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 4 ԱԲԵՏԱՐԱՆԻ ՍՊԱՍԱԲՈՐՆԵՐԸ

4 Այսպէս, մարդիկ թող համարեն մեզ իբրև սպասաւորներ Քրիստոսի և տնտեսներ Աստծու խորհուրդների: 2 Արդ, տնտեսների մէջ փնտռում է նա, թէ ո՞վ հաւատարիմ կը գտնուի: 3 Բայց ինձ համար արժէք չունի դատուած լինել ձեզնից կամ նոյնիսկ՝ մարդկանցից. և ես ինքս ինձ էլ չեմ դատում, 4 որովհետև ինքս իմ մասին բան չգիտեմ. բայց սրանով չեմ արդարանում, որովհետև նա, որ դատում է ինձ, Տէրն է: 5 Ուրեմն ժամանակից առաջ մի՛ դատէք, մինչև գայ Տէրը, որ ի լոյս է հանելու խաւարի գաղտնիքները և յայտնի է դարձնելու սրտերի խորհուրդները. և ապա իւրաքանչիւրը գովասանք պիտի ստանայ Աստծուց: 6 Եղբայրներ, ձեզ համար այս բանը օրինակ բերեցի իմ անձով և Ապողոսի անձով, որպէսզի մեզնից սովորէք աւելի բան չիմանալ, քան ինչ որ կայ գրուածքներում, որպէսզի ոչ մի մարդ, աւելի քան ընկերը, չգոռոզանայ ընկերոջ վրայ: 7 Իսկ արդ, ո՞վ է, որ պիտի քննի քեզ: Ի՞նչ բան ունես, որ ստացած չլինես. և եթէ ստացել ես, ինչո՞ւ ես պարծենում չստացողի պէս: 8 Արդէն իսկ յագեցած էք և արդէն հարուստ դարձած. թագաւոր դարձաք առանց մեզ. և երանի թէ թագաւոր ընէք, որպէսզի մենք էլ թագաւորէինք ձեզ հետ: 9 Ինձ այնպէս է թուում, թէ մեզ՝ առաքեալներին, Աստուած վերջիններ դարձրեց, որպէս

մահապարտների. որովհետև տեսարան դարձանք աշխարհին և հրեշտակներին ու մարդկանց: 10 Մենք՝ յիմարներ Քրիստոսի պատճառով, և դուք՝ իմաստուններ Քրիստոսով. մենք՝ թոյլեր, և դուք՝ հզորներ. դուք՝ փառաւորուածներ, և մենք՝ անարգներ: 11 Մինչև այսօր եւ քաղցած մնացինք, եւ ծարաւեցինք, եւ մնացինք մերկ, եւ բռնցքահարուեցինք, եւ մնացինք անկայան. 12 և չարաչար աշխատեցինք մեր ձեռքերով. նախատում էին մեզ՝ օրհնում էինք, հալածում էին՝ դիմա նում էինք, 13 հայհոյում էին՝ աղօթում էինք. առակ-նշաւակ եղանք ամբողջ աշխարհին, ջնջոց՝ բոլորի համար մինչև այժմ: 14 Ոչ թէ ձեզ ամօթով թողնելու համար եմ գրում այս, այլ խրատում եմ ձեզ իբրև սիրելի որդիներ:

15 Թէպէտ և բիւր դաստիարակներ ունէք Քրիստոսով, բայց ոչ բազում հայրեր. որովհետև Քրիստոս Յիսուսի Աւետարանով եւ ծնեցի ձեզ: 16 Արդ, աղաչում եմ ձեզ, նմանուեցէ՛ք ինձ: 17 Դրա համար ձեզ մօտ ուղարկեցի Տիմոթէոսին, որ իմ սիրելի որդին է և հաւատարիմ՝ ի Տէր, որպէսզի յիշեցնի ձեզ իմ ճանապարհները ի Քրիստոս Յիսուս, ինչպէս որ ամենուրեք ուսուցանում եմ բոլոր եկեղեցիներում: 18 Ոմանք հպարտացել են, որպէս թէ ես ձեզ մօտ չեմ գալու. 19 բայց գալու եմ շուտով, եթէ Տէրը կամենայ. և տեղեակ կը լինեմ ոչ թէ հպարտացողների խօսքերին, այլ՝ նրանց զօրութեանը. 20 որովհետև Աստծու թագաւորութիւնը ոչ թէ խօսքերով է, այլ՝ զօրութեամբ:

21 Արդ, ինչպէ՞ս էք ուզում. գաւազանո՞վ գամ ձեզ մօտ, թէ՞ սիրոյ հեզութեան, արդարութեան և խոնարհութեան Հոգով:

Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 5 ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ ԱՆԿԱՐԳՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԿՈՐՆԹՈՍՈՒՄ

5 Ներկայումս լսում ենք, թէ պորնկութիւն կայ ձեր մէջ, և այնպիսի պորնկութիւն, որ հեթանոսների մէջ իսկ չկայ, որպէս թէ մէկն ապրի իր հօր կնոջ հետ: 2 Եւ դուք հպարտանում էք. աւելին. չէք էլ սգում, որպէսզի վերանար ձեր միջից նա, ով այդ արարքը կատարեց. 3 եւ, թէպէտև մարմնով հեռու եմ, բայց հոգով՝ մօտ. իսկ ես, որպէս թէ մօտ լինէի, դատեցի նրան, որ այդպիսի բան գործեց, - 4 յանուն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, երբ դուք և իմ հոգին միասին կը հաւաքուէք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի զօրութեամբ հանդերձ, - 5 մատնեցէ՛ք այդպիսի մէկին Սատանային՝ նրա մարմնի կորստեան համար, որպէսզի նրա հոգին ապրի մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի օրում: 6 Լաւ չեն ձեր այդ պարծանքները. չգիտէ՞ք, թէ մի փոքր թթխմոր ամբողջ զանգուածը խմորում է: 7 Մաքրեցէ՛ք, դէն նետեցէ՛ք հին խմորը, որպէսզի նոր զանգուած լինէք, առանց թթխմորի. քանզի Քրիստոս՝ մեր զատիկը, մորթուեց: 8 Ուրեմն, տօն կատարենք ոչ թէ հին խմորով և չարութեան ու անզգամութեան խմորով, այլ՝ ստուգութեան և ճշմարտութեան անթթխմոր հացով: 9 Գրեցի ձեզ այդ թղթի մէջ, որ չխառնակուէք պորնիկների հետ. 10 և ոչ միայն այս աշխարհի պորնիկների կամ ազահների կամ յափշտակողների կամ կռապաշտների հետ. ապա թէ ոչ պարտաւոր պիտի լինէիք աշխարհից իսկ դուրս գալ:

11 Բայց արդ, ձեզ գրեցի, որ չխառնակուէք. եթէ եղբայր կոչուած մէկը պորնիկ լինի, կամ կռապաշտ, կամ ազահ, կամ բամբասող, կամ հարբեցող, կամ յափշտակող, այդպիսի մէկի հետ հաց էլ չուտէք: 12 Իմ ի՞նչ գործն է դատել նաև դրսիներին. չէ՞ որ ներսիներին դուք էք դատում: 13 Իսկ դրսիներին Աստուած է դատելու: Վերացրէ՛ք չարը ձեր միջից:

Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 6 ԴԱՏԱՍՏԱՆ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԻ ԴԷՄ

6 Ձեզնից մէկը, եթէ խնդիր ունենայ իր ընկերոջ հետ, կը համարձակուի՞ դատուել անիրաւների առաջ, թէ՞ սրբերի առաջ. 2 չգիտէ՞ք, թէ սրբերն են դատում աշխարհը: Եւ եթէ ձեզնով է դատուում աշխարհը, ապա արժանի չէ՞ք չնչին բաներ դատելու: 3 Չգիտէ՞ք, թէ մենք հրեշտակներին էլ ենք դատելու, ուր

մնաց թե՛ երկրաւորներին: 4 Իսկ դուք, երբ այս հարցերի մասին վեճեր ունէք, որպէս եկեղեցու դատաւորներ նստեցնում էք մարդկանց, որոնք անարժէք են:

5 Յամօթ ձեզ են ասում: Չեր մէջ չկա՞յ այնչափ իմաստուն մէկը, որ կարողանայ արդար դատ անել իր և եղբօր միջև 6 Բայց եղբայրը եղբօր դէմ է դատում, այն էլ՝ անհաւատների առջև: 7 Եւ արդ, բոլորովին վատթար բան է ձեզ համար, որ դատաստաններ էլ կան ձեր մէջ: Ինչո՞ւ ինքներդ զրկանք չէք կրում և առաւել ևս ինքներդ նեղութիւն չէք քաշում. 8 այլ դուք էք զրկում և նեղում. այն էլ՝ նոյնիսկ եղբայրներին: 9 Չգիտէ՞ք, թէ անիրաւներն Աստծու արքայութիւնը չեն ժառանգում. մի՛ խաբուէք. ո՛չ պոռնիկներ, ո՛չ կռապաշտներ, ո՛չ շնացողներ, 10 ո՛չ իգացողներ, ո՛չ արուամուկներ, ո՛չ գողեր, ո՛չ ագահներ, ո՛չ հարբեցողներ, ո՛չ բամբասողներ, ո՛չ էլ յափշտա կողներ Աստծու արքայութիւնը չպիտի ժառանգեն: 11 Եւ դուք, զոնէ ոմանք, այդպիսիք էիք. բայց լուացուեցիք, մաքրուեցիք, արդարացուեցիք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունով և մեր Աստծու Հոգով:

ՉԵՐ ՄԱՐՄԻՆՆԵՐԸ ԳՈՐԾԱԾԵՑԷՔ ԱՍԾՈՒ ՓԱՌՔԻ ՀԱՄԱՐ

12 Ամէն ինչ ինձ արտօնուած է, բայց ոչ ամէն բան՝ օգտակար: Ամէն ինչ ինձ արտօնուած է, բայց պէտք չէ, որ որևէ բանի իշխանութեան տակ լինեմ: 13 Ուտելիքը որովայնի և որովայնը ուտելիքի համար է: Բայց Աստուած ե՛ւ այս, ե՛ւ այն պիտի կործանի. սակայն մարմինը ոչ թէ պոռնկութեան, այլ Տիրոջ համար է, և Տէրը՝ մարմնի համար: 14 Բայց Աստուած, որ Տիրոջը յարութիւն տուեց, ձեզ էլ յարութիւն պիտի տայ իր զօրութեամբ: 15 Չգիտէ՞ք, թէ ձեր մարմինները Քրիստոսի անդամներն են: Արդ, Քրիստոսի անդամներն առնելով՝ պոռնիկի՞ անդամներ ենք դարձնելու: Քա՛ւ լիցի: 16 Չգիտէ՞ք, թէ, ով մերձեցնում է պոռնիկին, նրա հետ մէկ մարմին է դառնում:

Կը լինեն, - ասում է Գիրքը, - երկուսը մէկ մարմին: 17 Եւ ով մերձեցնում է Տիրոջը, մէկ հոգի է դառնում նրա հետ: 18 Փախէ՛ք պոռնկութիւնից: Ինչ մեղք էլ որ գործի մարդ, այդ իր մարմնից դուրս է. իսկ ով պոռնկանում է, իր մարմնի դէմ է մեղք գործում: 19 Չգիտէ՞ք, թէ ձեր մարմինները տաճար են Սուրբ Հոգու, որ ձեր մէջ է, և որն ստացել էք Աստծուց. և դուք ձեր տէրը չէք, 20 քանզի մե՛ծ գնով գնուեցիք: Փառաւորեցէ՛ք Աստծուն ձեր մարմինների մէջ:

Ա ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 7

ԱՍՈՒՄՆՈՒԹԵԱՆԸ ՎԵՐԱԲԵՐՈՂ ՀԱՐՑԵՐ

7 Այժմ, այն բաների մասին, որ ինձ գրել էիք: Լաւ է տղամարդու համար կին արարածին չմերձեանալ 2 Բայց, չպոռնկանալու համար, իւրաքանչիւր մարդ թող իր կինը ունենայ, և ամէն կին՝ իր մարդը: 3 Թող մարդը կնոջ հանդէպ իր պարտքը կատարի, նոյն ձևով և կինը՝ իր մարդու հանդէպ. 4 որովհետև կինն իր մարմնի տէրը չէ, այլ՝ մարդը: Նոյնպէս և՛ մարդը իր մարմնի տէրը չէ, այլ՝ կինը: 5 Մի՛ զրկէք միմեանց, այլ միայն այն դէպքում, եթէ միառժամանակ համաձայն էք, որ աղօթքի նուիրուէք. և վերստին միմեանց դարձէք, որպէսզի Սատանան ձեզ չփորձի ձեր անժուժկալութեան պատճառով: 6 Այս ասում են թոյլ տալով և ոչ թէ հրաման տալով. 7 որովհետև ուզում են, որ ամէն մարդ լինի այնպէս, ինչպէս ես եմ. բայց իւրաքանչիւր ոք իր շնորհն ունի Աստծուց, մէկն՝ այսպէս, իսկ միւսն՝ այնպէս: 8 Սակայն ամուրիներին և այրիներին ասում եմ. լաւ է նրանց համար, եթէ մնան այնպէս, ինչպէս ես եմ: 9 Իսկ եթէ ժուժկալութիւն չունեն, թող ամուսնանան. որովհետև լաւ է ամուսնանալ, քան կրթով այրուել: 10 Իսկ ամուսնացեալներին ոչ թէ ես, այլ Տէրն է պատուիրում. թող կինը ամուսնուց չբաժանուի: 11 Իսկ եթէ բաժանուի, թող առանց ամուսնու մնայ կամ վերստին իր մարդու հետ հաշտուի. և մարդը իր կնոջը թող չթողնի: 12 Բայց միւսներին ես եմ պատուիրում, ոչ թէ Տէրը. եթէ մի եղբայր անհաւատ կին ունենայ, և նրան հաճելի լինի ապրել նրա հետ, նրան թող չթողնի: 13 Եւ մի կին, եթէ անհաւատ մարդ

ունենայ, և նա ուզենայ ապրել նրա հետ, իր մարդուն թող չթողնի. 14 որովհետև անհաւատ մարդը իր կնոջով սուրբ է. սուրբ է և անհաւատ կինը իր մարդով. ապա թէ ոչ՝ ձեր որդիները պիղծ կը լինեն. մինչդեռ հիմա սուրբ են: 15 Իսկ եթէ անհաւատը ուզում է բաժանուել իր կողակցից, թող բաժանուի. քանի որ այսպիսի դէպքում հաւատացեալ եղբոր կամ քրոջ վրայ հարկադրանք չկայ. քանզի Աստուած մեզ խաղաղութեան կոչեց: 16 Ի՞նչ գիտես, դու, կին, թէ քո մարդուն փրկելու ես. կամ ի՞նչ գիտես, դու, մարդ, թէ քո կնոջը փրկելու ես. 17 միայն թէ՛ ամէն մէկին Տէրը ինչ ձևով որ բաժին տուեց, և իւրաքանչիւրին Աստուած ինչպէս որ կանչեց, թող նա այնպէս էլ ընթանայ: Եւ բոլոր եկեղեցիներում այսպէս են պատուիրում:

ԱՊՐԻՐ ԻՆՉՊԷՍ ԱՍՏՈՒԱԾ ՔԵՉ ԿՈՉԵԼ Է

18 Եթէ թլփատուած մէկը հաւատի կանչուեց, թող չփորձուի ծածկել թըլփատութեան նշանները: Եթէ անթըլփատութեան վիճակի մէջ գտնուող մէկը կանչուեց, թող չթլփատուի. 19 որովհետև թլփատուածութիւնը ոչինչ է. անթլփատուածութիւնն էլ ոչինչ է, այլ միայն կարևոր է Աստծու պատուիրանների պահպանումը: 20 Բայց իւրաքանչիւր ոք, ինչ կոչման մէջ որ էր, երբ կանչուեց, թող նրանում էլ մնայ: 21 Ծառա՞յ էիր, երբ կոչուեցիր. դու հոգ մի՛ արա, այլ, եթէ կարողանաս իսկ ազատ լինել, քեզ այդպէս լաւ կը լինի. 22 որովհետև, ով Տիրոջով ծառայ է կանչուած, Տիրոջ կողմից ազատուած է. նոյնպէս և՛ ով ազատ է կոչուած, Քրիստոսի ծառան է: 23 Մե՛ծ գնով գնուեցիք: Մարդկանց ծառաներ մի՛ եղէք: 24 Եղբայրներ, իւրաքան չիւրը, ինչ կոչման մէջ որ կոչուեց, թող նոյնի մէջ էլ մնայ Աստծու առաջ:

ԿՈՒՍՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

25 Իսկ կոյսերի մասին Տիրոջից հրաման չունենմ. բայց խրատ են տալիս, որպէս Տիրոջից ողորմութիւն գտած մէկի, որ վստահելի է: 26 Կարծում են, թէ այսպէս լաւ է. այն նեղութեան պատճառով, որ ներկայումս կայ. մարդու համար լաւ է, որ այսպէս լինի: 27 Կապուած ես կնոջ հետ. մի՛ փորձուիր արծակուել: Չե՞ս կապուած. կին մի՛ փնտռիր. 28 սակայն եթէ ամուսնանաս, մեղք գործած չես լինի. և եթէ կոյսն ամուսնանայ, մեղք գործած չի լինի: Բայց այդպիսիները մարմնի նեղութիւն են ունենալու. իսկ ես պիտի խնայէի ձեզ: 29 Բայց այս են ասում, եղբայրներ, թէ այսուհետև ժամանակը կարճ է: Նրանք, որ կին ունեն, այնպէս ապրեն, որպէս թէ՛ ունեցած չլինէին. 30 և նրանք, որ լաց են լինում, որպէս թէ՛ լացած չլինէին. և նրանք որ ուրախանում են, որպէս թէ՛ ուրախացած չլինէին. և նրանք, որ բան են գնում, որպէս թէ՛ ունեցած չլինէին. 31 և նրանք, որ աշխարհիկ կեանք են վարում, որպէս թէ՛ վայելած չլինէին. որովհետև այս աշխարհը, այնպէս, ինչպէս որ է, անցնելու վրայ է: 32 Այլ ուզում են, որ դուք առանց հոգսի լինէք. որովհետև, ով կին չունի, հոգում է, թէ ինչպէս հաճելի լինի Տիրոջը: 33 Իսկ ով կին ունի, աշխարհի մասին է հոգում, թէ ինչպէս հաճելի լինի իր կնոջը: 34 Եւ այսպէս տարբերում են իրարից ամուսնացած կինը և կոյսը. քանի որ կոյսը հոգում է Տիրոջ գործերի մասին, որպէսզի սուրբ լինի մարմնով և հոգով: Իսկ ամուսնացած կինը հոգում է աշխարհի մասին, թէ ինչպէս հաճելի լինի իր մարդուն: 35 Եւ այս ձեր օգտի համար են ասում. ոչ թէ ձեզ ճնշելու համար, այլ պարկեշտութեան և Տիրոջը բոլորանուէր ծառայելու համար:

36 Իսկ եթէ մէկը ամօթ զգայ իր կոյս նշանածի համար, և եթէ իր կրքի չափն անցել է, - և դա բնական է, - թող անի, ինչ ցանկանում է. մեղք չի գործի՝ թող ամուսնանայ: 37 Իսկ ով համոզուած է իր սրտում և կարող է իշխել իր կամքին ու ներքնապէս որոշել է կոյս թողնել իր նշանածին, լաւ է անում, վտանգ չկայ նրան այդ բանում: 38 Իսկ ով որ ամուսնանում է իր կոյս նշանածի հետ, լաւ է անում. իսկ ով որ չի ամուսնանում, առաւել ևս լաւ է անում:

39 Կինը կապուած է իր մարդուն մինչև այնքան ժամանակ, որ իր մարդը կենդանի է: Իսկ երբ նրա մարդը մեռնի, ազատ է ամուսնանալու՝ ում հետ ուզենայ, բայց միայն Տիրոջով: 40 Սակայն առաւել երանելի է, եթէ մնայ այնպէս, ըստ իմ խրատի: Ես այնպէս եմ կարծում, թէ իմ մէջ էլ Աստծու Հոգի կայ:

**Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 8
ԿՈՒՌՔԵՐԻՆ ԱՐՈՒԱԾ ԶՈՀԵՐԻ ՄԱՍԻՆ**

8 Իսկ այժմ, կուռքերին արուած զոհերի մասին: Ոմանք ասում են՝ այդ մասին մենք անհրաժեշտը գիտենք. գիտութիւնը հպարտացնում է, բայց սէրը՝ հաստատում: 2 Եթէ մէկը կար ծում է, թէ բան գիտէ, դեռ չգիտէ իսկ ինչպէս պէտք է գիտենալ: 3 Բայց ով սիրում է Աստծուն, նա ճանաչուած է նրանից: 4 Իսկ ինչ վերաբերում է կուռքերին զոհ արուածները ուտելուն, գիտենք, որ այս աշխարհում կուռքերը ոչինչ են. որովհետև չկայ ուրիշ Աստուած, բացի միակ Աստծուց, 5 թէպէտև այսպէս կոչուած աստուածներ կան թէ՛ երկնքում և թէ՛ երկրի վրայ. արդարև, կան բազում աստուածներ և բազում տէրեր:

6 Բայց մեզ համար միայն մէկ Աստուած կայ, Հայր, որ ստեղծել է ամէն բան, և մենք ապրում ենք նրանով. և միայն մէկ Տէր Յիսուս Քրիստոս, որի միջոցով ստեղծուեց ամէն ինչ, և մենք ապրում ենք նրանով: 7 Բայց բոլորի մէջ այս գիտութիւնը չկայ: Ոմանք, մինչև այժմ վարժուած լինելով, կուռքերին զոհ արուածը իբրև զոհաբերուած են ուտում, և որով հետև նրանց խղճմտանքը տկար է, պղծուում են: 8 Եւ ուտելիքը չէ, որ մեզ Աստծու առաջ է կանգնեցնելու: Եթէ չուտենք, ոչնչով չենք պակասի, և եթէ ուտենք, ոչնչով չենք աւելանայ: 9 Բայց զգոյշ եղէք, գուցէ ձեր այդ ազատութիւնը գայթակղութիւն լինի տկարների համար: 10 Եթէ մէկը տեսնի քեզ՝ այդ գիտութիւնը ունեցողիդ, սեղան նստած մեհեանում, արդարև, նա, որի խղճմտանքը տկարութեամբ է պատած, վերստին չի՞ քաջալերուի կուռքերին զոհաբերուածն ուտելու: 11 Եւ տկար եղբայրը, որի համար Քրիստոս մեռաւ, կորստեան կը մատնուի քո գիտութեան պատճառով: 12 Եւ այսպէս, յանցանք գործելով եղբայրների դէմ և վիրաւորելով տկարների խղճմտանքը, դուք Քրիստոսի հանդէպ մեղանչում էք: 13 Ուստի, եթէ ուտելիքը պիտի գայթակղեցնի իմ եղբօրը, յաւիտեան միս չեմ ուտի, որպէսզի իմ եղբօրը չգայթակղեցնեն:

**Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 9
ԱՈՒՔԵԱԼԻ ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆՆ ՈՒ ՊԱՐՏԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐԸ**

9 Չէ՞ որ ազատ եմ, չէ՞ որ առաքեալ եմ, չէ՞ որ իմ աչքերով տեսայ Տէր Յիսուս Քրիստոսին, չէ՞ որ դուք էք իմ գործը ի Տէր: 2 Թէպէտև ուրիշների համար առաքեալ չեմ, բայց յամենայն դէպս ձեզ համար առաքեալ եմ. որովհետև իմ առաքելութեան կնիքն իսկ էք դուք ի Տէր: 3 Ուր որ ինձ հար ցաքնեն, իմ պատասխանը այս է. 4 միթէ իշխանութիւն չունե՞նք ուտելու և խմելու: 5 Միթէ իշխանութիւն չունե՞նք մեզ հետ ման ածելու մեր հաւատացեալ կանանց, ինչպէս որ միւս առաքեալները, Տիրոջ եղբայրները և Կեփասը անում են: 6 Միայն ես և Բառնաբա՞սը պարտաւոր ենք մեր ապրուստի համար աշխատելու: 7 Ո՞վ երբևէ զինուորութիւն կ'անի իր ծախսով: Ո՞վ այգի կը տնկի և նրա պտղից չի ուտի: Ո՞վ հօտ կ'արածացնի և հօտի կաթից չի խմի: 8 Միթէ մարդկայնօրէ՞ն եմ ասում այս բանը. կամ թէ՛ օրէնքն էլ այս նոյնը չի՞ ասում 9 Մովսէսի իսկ օրէնքում գրուած է. Կալում աշխատող եզան դունչը չկապես: Միթէ միայն եզների՞ համար էր հոգ անում Աստուած: 10 Չէ՞ որ մեզ համար է ասում. քանի որ մեզ համար գրուեց այդ. ով վարուցանք է անում, պէտք է յոյսով վարուցանք անի, և ով կալսում է՝ վայելելու յոյսով: 11 Եթէ մենք ձեր մէջ հոգևոր բաներ սերմանեցինք, մեծ բա՞ն է, եթէ ձեզնից մարմնաւոր բաներ հնձենք: 12 Եթէ ուրիշներ ձեր վրայ ունեցած իշխանութեամբ վայելում են այդ բաները, որչա՞փ ևս առաւել՝ մենք: Բայց այս իշխանութիւնը ի գործ չդրինք, այլ ամէն ինչի համբերում ենք, որպէսզի

Աւետարանին որևէ արգելք չլինի: 13 Չգիտե՞ք, թէ նրանք, որ տաճարում պաշտօնավարում են, տաճարից էլ ուտում են: Եւ նրանք, որ սեղանի սպասաւորներն են, սեղանից էլ վայելում են: 14 Նոյնպէս և Տէրը Աւետարանը քարոզողներին հրամայեց, որ Աւետարանից էլ ապրեն: 15 Բայց ես սրանցից և ոչ մի բան ի գործ չդրի. ոչ էլ գրեցի այս բաները, որ իմ հանդէպ էլ այդպէս լինի: Լաւ է, որ ես աւելի շուտ մեռնեմ, քան մէկն իմ պարծանքը ընդունայն համարի. 16 որովհետև, եթէ աւետարանում եմ, այդ ինձ համար պարծանք չէ, քանզի պարտաւորութիւն է դրուած իմ վրայ: Բայց վայ է ինձ, եթէ չաւետարանեմ: 17 Եթէ կամովին եմ անում այդ, վարձ կայ ինձ համար, իսկ եթէ՝ ակամայ, ծանր պարտականութիւն է ինձ յանձնուած: 18 Եւ արդ, ի՞նչ է իմ վարձը. այն որ աւետարանելիս Աւետարանը ծրի տամ, որպէսզի աւետարանելու մէջ ունեցած իմ իշխանութիւնը չարաշահած չլինեմ. 19 թէպէտև ազատ էի բոլորից, բայց իմ անձը դրի բոլորի ծառայութեան համար, որ պէսզի շահեմ շատերին: 20 Հրեաների հետ եղայ ինչպէս հրեայ, որպէսզի շահեմ հրեաներին: 21 Եղայ օրէնքի տակ, ինչպէս օրէնքի տակ եղածները. ոչ թէ նրա համար, որ օրէնքի տակ էի, այլ որպէսզի շահեմ նաև նրանց, որ օրէնքի տակ են: Օրէնքի տակ չեղող ների հետ եղայ ինչպէս օրէնքի տակ չեղող մարդ, ոչ թէ նրա համար, որ Աստուծո՛ւ օրէնքին ենթակայ չէի, այլ՝ Քրիստոսի՛ օրէնքի տակ էի, որպէսզի շահեմ օրէնքի տակ չեղողներին:

22 Եղայ տկարների հետ ինչպէս տկար, որպէսզի շահեմ տկարներին: Բոլորի հետ ամէն ինչ եղայ, որպէսզի թերևս փրկեմ ոմանց:

23 Այս բոլորն անում եմ Աւետարանի համար, որպէսզի մասնա կից լինեմ նրան: 24 Չգիտե՞ք, թէ նրանցից, որ ասպարէզում վազում են, - թէև բոլորն են վազում, - միայն մէկն է առնում յաղթութեան մրցանակը: Այնպէ՛ս վազեցէք, որ հասնէք դրան: 25 Ով մրցում է, ամէն ինչում ժուժկալ է լինում. նրանք՝ որպէսզի կորնչելի պսակն առ նեն, իսկ մենք՝ անկորնչելին: 26 Արդ, ես ճիշտ այսպէ՛ս եմ վազում, ոչ թէ աննպատակ. այնպէս չեմ կռփահարում, իբրև թէ քամի ծծօժի, 27 այլ ճնշելով ամրացնում եմ իմ մարմինը և հնազանդեցնում այն, որպէսզի գուցէ ես ինքս խոտելի չլինեմ այն բանում, որ քարոզեցի ուրիշներին:

Ա ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 10

ՉՓՈՐՁԵԼ ԱՍՏԾՈՒՆ, ԻՆՉՊԷՍ ՓՈՐՁԵՑ ԻՍՐԱՅԷԼԸ

10 Եղբայրներ, չեմ ուզում, որ անգիտանաք, որ մեր հայրերը բոլորն էլ ամպի առաջնորդութեան տակ էին և բոլորն էլ ծովով անցան. 2 և բոլորը, հետևելով Մովսէսին, մկրտուեցին ամպ ու ծովի մէջ. 3 և բոլորն էլ նոյն հոգևոր ուտելիքը կերան, 4 և բոլորն էլ նոյն հոգևոր ըմպելիքը խմեցին, որովհետև խմում էին հոգևոր այն վէմից, որ գնում էր նրանց հետ և այն վէմը ինքը՝ Քրիստոսն էր: 5 Բայց նրանցից շատերը չէ, որ հաճելի եղան Աստուծուն, քանզի անապատում ընկան մեռան: 6 Եւ այն որպէս օրինակ եղաւ մեզ համար, որպէսզի չար բաների ցանկացող չլինենք, ինչպէս որ ցանկացան նրանք: 7 Եւ չլինենք կռապաշտներ, ինչպէս նրանցից ոմանք. ինչպէս գրուած է. Նստեց ժողովուրդը ուտելու և խմելու, և նրանք վեր կացան զուարճանալու:

8 Եւ չպռնկանանք, ինչպէս նրանցից ոմանք պռնկացան, և մի օրում ընկան քսանչորս հազարը: 9 Եւ չփորձենք Տիրոջը, ինչպէս փորձեցին նրանցից ոմանք և կոտորուեցին օձերից: 10 Եւ չտրտնջանք, ինչպէս տրտնջացին նրանցից ոմանք և կորստեան մատնուեցին մահուան հրեշտակից: 11 Եւ այս բոլորը իբրև օրինակ պատահեց նրանց հետ, բայց որպէս խրատ գրուեց մեզ համար, մեզ, որոնց համար հասել է յաւիտեանների վախճանը: 12 Այսպէս ուրեմն՝ ով կարծում է, թէ կանգնած է հաստատ, թող զգոյշ լինի, գուցէ թէ ընկնի: 13 Ձեր վրայ ոչ մի փորձութիւն չի եկել, բացի մարդկանցից եկածից: Բայց հաւատարիմ է Աստուած, որ ձեզ աւելի փորձութեան մէջ չի զցելու, քան կարող էք տանել. այլ՝ փորձութեան հետ փրկութեան ելք էլ է ցոյց տալու, որպէսզի կարողանաք համբերել: 14 Ուստի, իմ սիրելիներ, փախէ՛ք կռապաշտութիւնից:

15 Ասում են ձեզ իբրև գիտակից մարդկանց. ինքներդ դատեցէք, ինչ ասում են:
16 Օրհնութեան բաժակը, որն օրհնում ենք, արդարև հաղորդութիւն չէ՞
Քրիստոսի արեան. հացը, որը կտրում ենք, արդարև հաղորդութիւն չէ՞
Քրիստոսի մարմնի. 17 որովհետև մի հաց, մի մարմին ենք բոլորս, քանի որ
բոլորս էլ այդ միակ հացից ենք վայելում: 18 Նկատի առէք մարմնաւոր Իսրայէլը.
չէ՞ որ նրանք, որ ուտում են զոհից, մասնակից են սեղանին: 19 Իսկ այդ, ահա
ինչ են ասում. կուռքերին զոհաբերուածը մի բա՞ն է. և կամ կուռքն ինքնին մի
բա՞ն է: 20 Ո՛չ, ինչ որ հեթանոսները զոհում են, դևերին են զոհում և ոչ՝ Աստծուն:
Չեն ուզում, որ դուք դևերին հաղորդակից լինէք. քանզի չէք կարող խմել եւ
Տիրոջ բաժակը, եւ դևերի բաժակը: 21 Եւ չէք կարող վայելել եւ Տիրոջ սեղանից,
եւ դևերի սեղանից: 22 Կամ թէ՛ ուզում ենք Տիրոջ նախա՞նձը գրգռել. մի՞թէ ատելի
զօրեղ ենք, քան նա:

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆ

23 Ամէն ինչ ինձ թոյլատրելի է, բայց ամէն բան չէ, որ օգտակար է. ամէն ինչ
ինձ թոյլատրելի է, բայց ամէն ինչ չէ, որ հաւատը հաստատում է: 24 Ոչ ոք միայն
իր օգուտը թող չփնտռի, այլ՝ նաև ընկերոջինը: 25 Կերէ՞ք ամէն ինչ, որ
վաճառում է սպանդանոցում, և խղճմտանքի պատճառով խտրութիւն մի՞ դրէք.
26 որովհետև՝ Տիրոջն է երկիրն իր ամբողջութեամբ: 27 Եթէ անհաւատներից
մէկը ձեզ հրաւիրի, և դուք ուզենաք գնալ, այն ամէնը, որ ձեր առաջ կը դրուի,
կերէ՞ք և խղճմտանքի պատճառով խտրութիւն մի՞ դրէք: 28 Իսկ եթէ մէկը ձեզ
ասի, թէ՛ Այդ զոհ է արուած, մի՞ կերէք այն մարդու պատճառով, ով իմաց տուեց
ձեզ, և նրա խղճմտանքի պատճառով. 29 խօսքս ոչ թէ ձեր խղճմտանքի մասին
է, այլ՝ ընկերոջ: Բայց ինչո՞ւ իմ ազատութիւնը պիտի կաշկանդուի ուրիշի
խղճմտանքի պատճառով: 30 Եթէ ես զոհութիւն յայտնելով վայելում եմ, ինչո՞ւ
հայիոյունեմ նրա համար, որ զոհութիւն են յայտնում: 31 Արդ, ուտէք թէ խմէք, կամ
ինչ էլ անէք, ամէն ինչ արէ՞ք Աստծու փառքի համար. 32 գայթակղութեան
պատճառ մի՞ եղէք իրեաներին և հեթանոսներին և Աստծու եկեղեցուն. 33 ինչպէս
որ ես բոլորին ամէն ինչում հաճելի եմ լինում ու չեմ փնտռում իմ օգուտը, այլ՝
շատերինը, որպէսզի փրկուեն:

Ա ԿՈՐԻՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 11

ՏՂԱՄԱՐԴԸ ԵՒ ԿԻՆԸ ՊԱՇՏԱՍՈՒՆՔԻ ԺԱՄԱՆԱԿ

11 Նմանուեցէ՞ք ինձ, ինչպէս որ ես՝ Քրիստոսին: 2 Գովում եմ ձեզ, որ յիշում
էք ինձ ամէն ինչում և պահում էք աւանդած բաները, ինչպէս որ աւանդեցի ձեզ:

3 Ուզում եմ, որ դուք իմանաք, թէ ամէն մարդու գլուխը Քրիստոսն է, կնոջ
գլուխը՝ մարդը և Քրիստոսի գլուխը՝ Աստուած: 4 Ամէն տղամարդ, երբ աղօթքի
կանգնի կամ մարգարէանայ և գլուխը ծածկած պահի, անպատուում է իր գլուխը:
5 Եւ ամէն կին, երբ աղօթքի կանգնի կամ մարգարէանայ գլխաբաց, անպատուում
է իր գլուխը. որովհետև այնպէս է համարում, թէ իբր գլուխն ածիլուած լինի. 6
քանզի, եթէ կինը քօղով չի ծածկուում, թող կտրի իր մազերը: Իսկ եթէ ամօթ է
կնոջ համար մազը կտրել կամ ածիլել, թող քօղով ծածկուի: 7 Պէտք չէ, որ
տղամարդը իր գլուխը ծածկի, որովհետև նա պատկերն ու փառքն է Աստծու.
Իսկ կինը ի՞ր մարդու փառքն է. 8 որովհետև ոչ թէ մարդն է կնոջից, այլ կինը՝
մարդուց. 9 քանզի մարդը չստեղծուեց կնոջ համար, այլ կինը՝ մարդու համար:
10 Դրա համար կինը պարտաւոր է քօղ դնել գլխին, հրեշտակների պատճառով:
11 Բայց կինն առանց մարդու և մարդն առանց կնոջ չկան ի Տէր. 12 որովհետև,
ինչպէս որ կինը մարդուց է, այնպէս և մարդը՝ կնոջ միջոցով, և ամէն ինչ՝
Աստծուց: 13 Եւ դուք ինքներդ դատեցէ՞ք. վայել է կին արարածին գլխաբաց
աղօթքի կանգնել Աստծու առաջ: 14 Եւ բնութիւնն իսկ չի՞ ուսուցանում ձեզ, որ,
եթէ մարդը երկար մազերով է, այդ անարգանք է իրեն. 15 բայց կինը, եթէ երկար
մազերով է, այդ պատիւ է իրեն. որովհետև մազերը քօղի փոխարէն են տրուած

նրան: 16 Իսկ եթէ մէկն ուզում է առարկել, մենք չունենք այդպիսի սովորութիւն,
ոչ էլ Աստծու եկեղեցիները:

ՏԻՐՈՋ ԸՆԹՐԻՔԸ

17 Բայց այս բանը պատուիրում են, ոչ որպէսզի ձեզ գովեն. որովհետև ոչ
թէ դէպի լաւը, այլ դէպի վատթարն են գնում ձեր հաւաքոյթները: 18 Նախ՝ երբ ի
մի վայր էք ժողովում եկեղեցում, լսում են, թէ բաժանումներ կան ձեր մէջ. և
մասամբ հաւատացի: 19 Բայց պէտք է, որ հերձուածներ էլ լինեն ձեր մէջ,
որպէսզի ձեր միջից նրանք, որ ընտիր մարդիկ են, երևան: 20 Եւ արդ, երբ դուք
միասին հաւաքուում էք, Տիրոջ տունը ձեզ համար հաց ուտելու տեղ չէ այդ
տէրունական ընթրիք ուտել չէ. 21 որովհետև իւրաքանչիւր ոք առաջ է ընկնում
իր ընթրիքն ուտելու. մէկը՝ քաղցած է, իսկ միւսը՝ արդէն հարբած: 22 Միթէ տներ
չունէ՞ք ուտելու և խմելու համար: Կամ Աստծու եկեղեցի՞ն էք արհամարհում և
ամաչեցնում չբաւորներին: Ի՞նչ ասեն, գովե՞մ ձեզ դրա համար: Չեն գովում. 23
որովհետև ես ընդունեցի Տիրոջից, ինչ որ աւանդեցի ձեզ. այն՝ որ Տէր Յիսուս,
այն գիշերը, երբ մատնուեց, հաց վերցրեց, 24 գոհութիւն մատուցեց, կտրեց և
ասաց.:

Այս է իմ մարմինը, որ ձեզ համար է. արէ՛ք այս իմ յիշատակի համար: 25
Նոյն ձևով էլ ընթրիքից յետոյ վերցրեց բաժակը և ասաց. Այս բաժակը նոր ուխտ
է իմ արիւնով. արէ՛ք այս իմ յիշատակի համար, քանի անգամ էլ որ խմէք: 26
Քանի անգամ որ այս հացն ուտէք և այս բաժակը խմէք, պատմեցէ՛ք Տիրոջ մահը,
մինչև որ նա գայ: 27 Ահա թէ ինչու, ով որ ուտի այս հացը կամ խմի Տիրոջ այս
բաժակն անարժանօրէն, պարտական պիտի լինի Տիրոջ մարմնին և արեանը:
28 Թող մարդ նախ ինքն իրեն փորձի և ապա ուտի այդ հացից ու խմի այդ
բաժակից. 29 որովհետև, ով ուտում է և խմում անարժանօրէն, իր իսկ
դատապարտութիւնն է ուտում և խմում, քանի որ չի գատորոշում Տիրոջ
մարմինը: 30 Դրա համար իսկ ձեր մէջ բազում հիւանդներ և ցաւագարներ կան,
և շատերն էլ մեռած են. 31 որովհետև, եթէ մենք մեզ քննէինք, ապա չէինք
դատապարտուի: 32 Իսկ եթէ դատուում ենք, Տիրոջից խրատուում ենք, որպէսզի
աշխարհի հետ չդատապարտուենք:

33 Եղբայրներ, ուրեմն, երբ ի մի հաւաքուէք ուտելու, սպասեցէ՛ք միմեանց:
34 Իսկ եթէ մէկը քաղցած լինի, իր տանը թող ուտի, որպէսզի
դատապարտութեան համար հաւաքուած չլինէք: Իսկ մնացած պատուէրները,
երբ որ գամ, այն ժամանակ կը հաղորդեն:

Ա ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 12

ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՇՆՈՐՀՆԵՐԸ

12 Գալով հոգևոր շնորհներին, եղբայրներ, չեն ուզում, որ չգիտենաք: 2
Գիտէք, որ, մինչ հեթանոսներ էիք, ինչպէ՛ս էիք գնում-գալիս անխօս կուռքերի
մօտ: 3 Ուստի յայտնում են ձեզ, որ ոչ ոք, ով Աստծու Հոգով է խօսում, չի ասի,
թէ՝ Նգովեալ է Յիսուս. և ոչ ոք չի կարող ասել՝ Յիսուս Տէր է, եթէ ոչ՝ Սուրբ
Հոգով: 4 Թէև կան շնորհների զանազանութիւններ, բայց պարզևող Հոգին նոյնն
է: 5 Թէև կան զանազան պաշտօններ, բայց բոլորն էլ Տիրոջն են ծառայում: 6
Թէև կան գործելու զանազան կարողութիւններ, բայց նոյնն է Աստուած, որ
գործում է ամէն բան ամենքի մէջ: 7 Բայց իւրաքանչիւրին տրուած է Հոգու
յայտնութիւն՝ իւրաքանչիւրի օգուտի համար: 8 Մէկին Հոգուց տրուած է
իմաստութեան խօսք, միւսին՝ գիտութեան խօսք՝ նոյն Հոգուց, 9 միւսին՝ հաւատ՝
նոյն Հոգով, միւսին՝ բժշկումների շնորհ՝ նոյն Հոգով, 10 միւսին՝ զօրաւոր
գործերի կարողութիւններ, միւսին՝ մարգարէութիւն, միւսին՝ հոգիները
զանազանելու շնորհ, միւսին՝ տեսակ-տեսակ լեզուներով խօսելու շնորհ, միւսին՝
լեզուների թարգմանութեան շնորհ: 11 Բայց այս ամէնը միևնոյն Հոգին է
առաջացնում և բաժանում իւրա քանչիւրին՝ ինչպէս որ կամենում է:

ՄԻ ՄԱՐՄԻՆ, ԲԱՅՑ՝ ԲԱԶՈՒՄ ԱՆՂԱՄՆԵՐՈՎ

12 Ինչպէս մէկ է մարմինը և ունի բազում անդամներ, և մարմնի այդ բազում անդամները բոլորը մէկ մար մին են, այնպէս էլ՝ Քրիստոս: 13 քանզի մէկ Հոգով մէկ մարմին լինելու համար մկրտուեցինք մենք ամէնքս՝ թէ՛ հրեաներ, թէ՛ հեթանոսներ, թէ՛ ծառաներ, թէ՛ ազատներ: և բոլորս էլ այդ մէկ Հոգին խմեցինք: 14 Այսպէս, մարմինը մէկ անդամ չէ, այլ՝ բազում: 15 Եթէ ոտքն ասի՝ քանի որ ձեռք չեմ, այդ մարմնից չեմ, դրանով չի դադարում նոյն մարմնից լինելուց: 16 Եւ եթէ ականջն ասի՝ քանի որ աչք չեմ, այդ մարմնից չեմ, դրանով չի դադարում նոյն մարմնից լինելուց: 17 Եթէ ամբողջ մարմինը աչք լինէր, ո՞ր կը մնար ականջը: և եթէ ամբողջ մարմինը ականջ լինէր, ո՞ր կը մնար հո տոտելիքը: 18 Բայց արդ, Աստուած դրեց անդամները, նրանցից ամէն մէկը՝ մարմնի մէջ, ինչպէս որ կամեցաւ:

19 Իսկ եթէ ամբողջը մէկ անդամ լինէր, ո՞ր կը մնար մարմինը: 20 Բայց արդ, բազում անդամներ կան, սակայն՝ մէկ մարմին: 21 Աչքը չի կարող ասել ձեռքին, թէ՛ ինձ պէտք չես: և կամ նոյն ձևով գլուխը՝ ոտքերին, թէ՛ ինձ պէտք չէք: 22 Եւս առաւել, մարմնի այն անդամները, որ թւում է, թէ անելի տկար են, կարևորներն են: 23 և նրանք, որ թւում է, թէ մարմնի համար անելի անարգ են, առաւելագոյն պատիւ ենք անում նրանց: և մեր ամօթոյքները առաւել ևս անհրաժեշտ է պարկեշտութեամբ ծածկել: 24 Բայց մեր պարկեշտ անդամները այդ չեն պահանջում: Որովհետև Աստուած կազմեց մարմինը և նուազ պատուաւորին առաւել պատիւ տուեց, 25 որպէսզի մարմնի մէջ բաժանումներ չլինեն, այլ որպէսզի այդ անդամները նոյն հոգը տանեն միմեանց նկատմամբ: 26 Եւ եթէ մի որևէ անդամ ցաւ է զգում, նրա հետ ցաւ են զգում բոլոր անդամները: և եթէ մի անդամը փառաւորում է, նրա հետ ուրախանում են բոլոր անդամները:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽՈՐՀՐԴԱՒՈՐ ՄԱՐՄԻՆԸ

27 Արդ, դուք մարմինն էք Քրիստոսի և անդամներ՝ նրա անդամներից: 28 Եւ ում որ Աստուած կարգեց եկեղեցու մէջ, սրանք են: նախ՝ առաքեալներ, երկրորդ՝ մարգարէներ, երրորդ՝ ուսուցանողներ, ապա՝ զօրաւոր գործեր կատարելու շնորհներ, ապա՝ բժշկելու շնորհներ, օգնելու, կառավարելու շնորհներ, տեսակ-տեսակ լեզուներ խօսելու շնորհներ, լեզուների թարգմանութեան շնորհներ: 29 Միթէ բոլորն էլ առաքեալներ են: միթէ բոլորն էլ մարգարէներ են: միթէ բոլորն էլ ուսուցանողներ են: միթէ բոլորն էլ զօրութիւններ գործողներ են: 30 միթէ բոլորն էլ բժշկելու շնորհ ունեն: միթէ բոլորն էլ լեզուներ են խօսում: միթէ բոլորն էլ թարգմանում են: 31 Բայց դուք նախանձախնդիր եղէք լաւագոյն շնորհներին: Եւ ես առաւել լաւ ճանապարհ ցոյց կը տամ ձեզ:

Ա ԿՈՐԻՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 13 ՕՐՀՆԵՐԳ ՍԻՐՈՅ

13 Եթէ խօսեն մարդկանց լեզուները և հրեշտակներինը, բայց սէր չունենամ, կը նմանուեմ մի պղնձի, որ հնչում է, կամ՝ ծնծղաների, որ դողանջում են: 2 Եւ եթէ մարգարէութիւն անելու շնորհ ունենամ և հասկանամ բոլոր խորհուրդներն ու ամբողջ գիտութիւնը, և եթէ ունենամ ամբողջ հաւատը՝ մինչև իսկ լեռները տեղափոխելու չափ, բայց սէր չունենամ, ոչինչ եմ: 3 Եւ եթէ իմ ամբողջ ունեցումածքը տամ աղքատներին և իմ այս մարմինը մատնեմ այրուելու, բայց սէր չունենամ, ոչ մի օգուտ չեմ ունենայ: 4 Սէրը համբերող է, քաղցրաբարոյ է: սէրը չի նախանձում, չի ամբարտաւա նանում, չի գոռոզանում, 5 անվայել վարմունք չի ունենում, իրենը չի փնտռում, բարկութեամբ չի գրգռում, չար բան չի խորհում, 6 անիրաւութեան վրայ չի ուրախանում, այլ ուրախանում է ճշմարտութեան վրայ: 7 ամէն բանի դիմանում է, ամէն բանի հաւատում է,

մշտապես յոյս է տածում, ամէն բանի համբերում: 8 Սէրը երբեք չի անհետանում. թէ մարգարէութիւններ են, պիտի չքանան. թէ լեզուներ՝ պիտի լռեն. թէ գիտութիւն՝ պիտի անցնի. 9 քանզի շատից քիչը գիտենք և շատից քիչն ենք մարգարէանում: 10 Իսկ երբ գայ կատարեալը, շատից քիչը կ'անհետանայ:

11 Մինչ երեխայ էի, խօսում էի ինչպէս երեխայ, խորհում էի ինչպէս երեխայ, դատում էի ինչպէս երեխայ. իսկ երբ տղամարդ դարձայ, երեխայական բաները մի կողմ թողեցի: 12 Այժմ տեսնում ենք աղօտ, ինչպէս պատկերը հայելու մէջ. իսկ այն ժամանակ պիտի լինի դէմառդէմ: Այժմ շատից քիչը գիտեմ, իսկ այն ժամանակ կը գիտենամ՝ ինչպէս որ Նա ճանաչեց ինձ: 13 Բայց արդ, մնում են հաւատ, յոյս, սէր. սրանք երեքը. և սրանցից մեծագոյնը սէրն է:

Ա ԿՈՐԻՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 14

ԿՐԿԻՆ ԾԱՆՕԹՈՒԹԻՒՆ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳՈՒ ՀՆՈՐՀՆԵՐԻ ՄԱՍԻՆ

14 Սիրոյ հետամուտ եղէք և առաւել ևս նախանձախնդիր եղէք հոգևոր շնորհներին, մանաւանդ մարգարէութիւն անելու. 2 որովհետև, ով որ լեզուներ է խօսում, մարդկանց հետ չի խօսում, այլ՝ Աստծու հետ. քանզի չկայ մէկը, որ հասկանայ իրեն, բայց նա Հոգով արտայայտում է խորհուրդներ: 3 Իսկ նա, ով մարգարէանում է, մարդկանց հետ է խօսում ի շինութիւն, ի մխիթարութիւն և ի սփոփանք: 4 Ով լեզուներ է խօսում, ինքն իրեն է հաստատում, իսկ ով մարգարէանում է, ամրացնում է եկեղեցին: 5 Կամենում եմ, որ դուք ամէնքդ էլ լեզուներ խօսէք. աւելին՝ որ մարգարէանաք. որովհետև նա, ով մարգարէանում է, աւելի լաւ է, քան նա, ով լեզուներ է խօսում. միայն թէ նա թող բացատրի, որպէսզի եկեղեցին ամրանայ: 6 Իսկ այժմ, եղբայրներ, թէ զամ ձեզ մօտ լեզուներ խօսելով, ինչո՞վ օգտակար կը լինեն ձեզ, եթէ չխօսեն կամ յայտնութեամբ, կամ գիտութեամբ, կամ մարգարէութեամբ, կամ վարդապետութեամբ: 7 Այնպէս, ինչպէս որ անշունչ գործիքները ձայն ածեն, լինի փող թէ քնար. որովհետև, եթէ տարբեր ձայներ չարձակեն, ինչպէ՞ս պիտի իմացուի, թէ փողն է զարկում, կամ քնարն է հնչում: 8 քանզի եթէ շեփորը անորոշ ձայն արձակի, ո՞վ կը պատրաստուի պատերազմի: 9 Նոյնպէս և դուք. եթէ լեզուներով յստակ չդարձնէք խօսքը, ինչպէ՞ս կը հասկացուի խօսուածը. որովհետև դրանով դուք նման կը լինէք մի մարդու, որ օդի մէջ է խօսում: 10 Այնչափ լեզուների տեսակներ կան աշխարհում, բայց չկայ ոչինչ աննշանակ: 11 Իսկ արդ, եթէ չգիտենամ լեզուի նշանակութիւնը, օտար կը լինեմ նրա համար, ով կը խօսի ինձ հետ. և նա, ով կը խօսի ինձ հետ, օտար կը լինի ինձ համար: 12 Այսպէս էլ՝ դուք, քանի որ նախանձախնդիր էք հոգևոր շնորհների, ջանացէ՛ք առաւել ևս հարստա նալ նոյն շնորհներով ի շինութիւն եկեղեցու: 13 Ուստի, նա, ով լեզուներ է խօսում, թող աղօթի, որ կարողանայ էլ մեկնել: 14 Եթէ աղօթում եմ օտար լեզուով, իմ հոգին է աղօթում, բայց իմ միտքը անպտուղ է: 15 Իսկ արդ, ի՞նչ. պիտի աղօթեմ հոգով, պիտի աղօթեմ նաև մտքով: Սաղմոս պիտի ասեմ հոգով, սաղմոս պիտի ասեմ և մտքով: 16 Ապա թէ ոչ, եթէ հոգով օրհնաբանես, նա, ով անգէտ մարդու վիճակում է, քո գոհաբանութեան ժամանակ ինչպէ՞ս ասի. Ամէն. քանզի, ինչ որ դու ասում ես, նա չի հասկանում: 17 Թէև դու լաւ ես գոհութիւն մատուցում, բայց ընկերդ հոգեպէս չի հաստատում: 18 Գոհութիւն Աստծու. ձեր բոլորից աւելի շատ լեզուներ եմ խօսում: 19 Բայց, որպէսզի ուրիշներին էլ սովորեցնեմ, եկեղեցու մէջ կամենում եմ հինգ խօսք խօսել խելքով, քան բազում խօսքեր՝ լեզուով: 20 Եղբայրներ, մտքով երեխայ մի՛ եղէք, այլ եղէք երեխայ չարութիւն գործելու մէջ, բայց մտքով եղէք չափահաս: 21 քանզի օրէնքի մէջ էլ գրուած է. Օտար լեզուներով և օտարոտի շրթունքներով պիտի խօսեմ այդ ժողովրդի հետ, սակայն և այնպէս չպիտի լսեն ինձ:

22 Ապա ուրեմն, լեզուները նշան են. բայց ոչ հաւատացեալների, այլ՝ անհաւատների համար. իսկ մարգարէութիւնը ոչ թէ անհաւատների համար է, այլ՝ հաւատացեալների:

23 Իսկ եթե ամբողջ եկեղեցին ի մի վայր հաւաքուի, և բոլորն էլ լեզուներ խօսեն, և այնտեղ մտնեն անգէտներ ու անհաւատներ, չե՞ն ասի, թէ՛ դուք գժուել էք: 24 Իսկ եթե բոլորն էլ մարգարէանան, և այնտեղ մի անհաւատ կամ անգէտ մտնի, կը յանդիմանուի բոլորից և բոլորից կը հարցապնդուի, 25 ու նրա սրտի գաղտնիքները յայտնի կը լինեն. և ապա երեսի վրայ ընկած՝ կ'երկրպագի Աստծուն ու կը խոստովանի, թէ՛ արդարև ձեր մէջ է Աստուած:

ԿԱՐԳ ՈՒ ԿԱՆՈՆ ԵԿԵՂԵՑՈՒ ՄԷԶ

26 Եւ արդ, ի՞նչ անել, եղբայրներ: Երբ ի մի վայր հաւաքուէք, ձեզմից իւրաքանչիւրը՝ շնորհ ունենայ սաղմոս երգելու թէ ուսուցանելու, Աստծու յայտնութիւնը բերելու թէ լեզուներով խօսելու, կամ խօսուածը թարգմանելու, թող այդ բոլորը լինի ի շինութիւն եկեղեցու: 27 Թէ լեզուներ են խօսում, - երկու կամ ամենաշատը երեք հոգի, - թող մէկ-մէկ խօսեն, և թող մէկն էլ թարգմանի: 28 Իսկ եթէ չլինի մէկը, որ թարգմանի, թող լուռ մնան եկեղեցում. իրենց մտքում և Աստծու հետ թող խօսեն: 29 Բայց թող երկու կամ երեք մարգարէներ խօսեն մէկ-մէկ, իսկ միւսները թող քննեն: 30 Իսկ եթէ նստածներից մէկը մի յայտնութիւն ունի անելու, առաջինը թող լռի. 31 քանզի կարող էք բոլորդ էլ մէկ առ մէկ մարգարէանալ, որպէսզի բոլորն էլ սովորեն և բոլորն էլ մխիթարուեն. 32 քանի որ մարգարէութեան հոգին ենթարկում է մարգարէացողին. 33 որովհետև Աստուած խռովութեան Աստուածը չէ, այլ՝ խաղաղութեան: 34 Ինչպէս որ է Աստծու բոլոր եկեղեցիներում, կանայք թող լուռ մնան եկեղեցու մէջ, որովհետև թոյլատրուած չէ նրանց խօսել, այլ՝ հնազանդ լինել, ինչպէս օրէնքն էլ ասում է: 35 Իսկ եթէ ուզենան մի բան սովորել, տանը թող իրենց մարդկանց հարցնեն. քանզի կին արարածի համար անպատեհ է խօսել եկեղեցում: 36 Միթէ ձեզմի՞ց ելաւ Աստծու խօսքը և կամ թէ միայն ձե՞զ հասաւ: 37 Իսկ եթէ մէկը ինքն իրեն կարծում է մարգարէ կամ տէր՝ հոգևոր շնորհի, թող իմանայ, թէ ինչ որ գրեցի ձեզ, Տիրոջ պատուիրաններն են: 38 Իսկ եթէ մէկն անգիտանայ դրանք, նա թող անտեսուի եկեղեցուց:

39 Ուրեմն, եղբայրներ, նախանձախնդիր եղէք մարգարէանալու և լեզուներ խօսելը մի՛ արգելէք. 40 և ձեր ամէն ինչը պարկեշտութեամբ և ըստ կարգի թող լինի:

Ա ԿՈՐԻՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 15 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

15 Եղբայրներ, յիշեցնեմ ձեզ իմ Աւետարանը, որը քարոզեցի ձեզ, որը և ընդունեցիք, և որի մէջ հաստատ էք մնում. 2 նրանով կը փրկուէք էլ, եթէ ամուր պահէք այն խօսքերը, որ քարոզեցի ձեզ. այլապէս ի զուր հաւատացած կը լինէք. 3 որովհետև ես ձեզ աւանդեցի նախ այն, ինչը ես ինքս ընդունեցի. թէ՛ Քրիստոս մեռաւ մեր մեղքերի համար՝ ըստ Գրքերի 4 և թէ՛ թաղուեց և թէ՛ յարութիւն առաւ երրորդ օրը՝ ըստ Գրքերի 5 և երևաց Կեփասին և ապա՝ Տասներկուսին. 6 ապա երևաց միանգամից աւելի քան հինգ հարիւր եղբայրների, որոնցից շատերը կան մինչև այժմ. ոմանք էլ՝ ննջեցեալ եղան: 7 Եւ ապա երևաց Յակոբոսին, ապա՝ բոլոր առաքեալներին: 8 Ամենից յետոյ երևաց և ինձ՝ անարգիս, 9 որովհետև ես իսկ եմ առաքեալների տրուպը. ես որ առաքեալ կոչուելու արժանի իսկ չեմ, քանի որ հալածեցի Աստծու եկեղեցին: 10 Բայց Աստծու շնորհով եմ, ինչ որ եմ, և իմ մէջ եղած նրա շնորհները իզուր չանցան, այլ նրանցից բոլորից աւելի աշխատեցի. բայց ոչ թէ ես, այլ Աստծու շնորհը, որ ինձ հետ էր: 11 Արդ, թէ՛ ես և թէ՛ նրանք այսպէս քարոզեցինք, և դուք այսպէս հաւա տացիք: 12 Իսկ եթէ քարոզում է, թէ Քրիստոս մեռելներից յարութիւն է առել, ձեզմից ոմանք ինչպէ՞ս են ասում, թէ մեռելների յարութիւն չկայ: 13 Եթէ մեռելների յարութիւն չկայ, ապա և Քրիստոս յարութիւն չի առել: 14 Եւ եթէ Քրիստոս յարութիւն չի առել, ի զուր է մեր քարոզութիւնը, ի զուր է և ձեր հաւատը: 15 Եւ Աստծու սուտ վկաները եղած

կը լինենք, քանի որ Աստծու մասին վկայեցինք, թէ յարութիւն տուեց Քրիստոսին. արդարև, եթէ յարութիւն չառնէին մեռելները, նրան յարութիւն չէր տայ: 16 Իսկ եթէ մեռելները յարութիւն չեն առնում, ապա Քրիստոս էլ յարութիւն չի առել: 17 Եւ եթէ Քրիստոս յարութիւն չի առել, ի զուր է ձեր հաւատը. և տակաւին նոյն մեղքերի մէջ էք:

18 Իսկ արդ, նրանք, որ ննջեցին ի Քրիստոս, կորա՞ն արդեօք: 19 Եթէ միայն այս կեանքի համար ենք յոյս դրել ի Քրիստոս, ողորմելի ենք, քան բոլոր մարդիկ: 20 Բայց արդ, մեռելներից յարութիւն է առել Քրիստոս՝ ննջեցեալների առաջին պտուղը. 21 քանզի մի մարդով մահ եղաւ և մի մարդով՝ մեռելների յարութիւն: 22 Ինչպէս Ադամով բոլորը մեռնում են, նոյնպէս և Քրիստոսով ամէնքը պիտի կենդանանան՝ 23 իւրաքանչիւրն իր հեր թին. նախ՝ Քրիստոս, և ապա՝ քրիստոսականները՝ նրա գալստեանը. 24 և ապա գալու է վախճանը, երբ որ նա տայ թագաւորութիւնը Աստծու և Հօր ձեռքը, երբ որ կործանած լինի բոլոր իշխանութիւնները և ամէն պետութիւն և զօրութիւն. 25 որովհետև նա պէտք է թագաւորի, մինչև որ բոլոր թշնամիներին դնի իր ոտքերի տակ: 26 Վերջին թշնամին, որ պիտի կործանուի, մահն է. և Աստուած ամէն ինչ հնազանդեցրեց՝ դնելով նրա ոտքերի տակ: 27 Բայց երբ ասում է, թէ՛ ամէն ինչ նրան հնազանդուել է, յայտնի է, թէ բացի նրանից, ով ամէն ինչ հնազանդեցրեց նրան: 28 Իսկ երբ ամէն ինչ նրան հնազանդ լինի, այն ժամանակ և ինքը՝ Որդին կը հնազանդուի նրան, ով ամէն ինչ հնազանդեցրեց նրան, որպէսզի Աստուած ամէն ինչ լինի ամենքի մէջ: 29 Ապա թէ ոչ, ի՞նչ պիտի անեն նրանք, որ մկրտուեցին մեռելների համար, եթէ, արդարև, մեռելները յարութիւն չեն առնում. ինչո՞ւ ուրեմն մկրտուում են նրանց համար:

30 Ինչո՞ւ մենք էլ նեղութիւն ենք կրում ամէն ժամ: 31 Եղբայրներ, երբու՞մ են այն պարծանքով, որ ունեն ձեր հանդէպ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսով, որ ես մեռնում եմ ամէն օր: 32 Եթէ մարդկանց համար Եփեսոսում գազանամարտի բռնուած լինէի, ինձ ի՞նչ օգուտ կը լինէր, եթէ մեռելները յարութիւն չեն առնում, ուտենք, խմենք, քանզի վաղը մեռնելու ենք: 33 Մի՛ խաբուէ՛ք. վատ խօսքերը ապականում են լաւ բարքերը 34 Սթափուեցէ՛ք արդար մարդկանց նման և մեղք մի՛ գործէ՛ք. որովհետև ոմանք չունեն Աստծու ճանաչումը: Յամօթ ձեզ եմ ասում այս:

ՅԱՐՈՒՅԵԱԼՆԵՐԻ ՄԱՐՄԻՆԸ

35 Բայց մէկը կ'ասի՝ ինչպէ՞ս են յարութիւն առնում մեռելները. կամ՝ ի՞նչ մարմնով պիտի գան: 36 Անմիտ, ինչ որ դու սերմանում ես, չի կենդանանայ, եթէ չմեռնի: 37 Եւ ինչ որ սերմանում ես, սերմանուածը այն նոյն մարմինը չէ, որ ծնուելու է, այլ՝ մի մերկ հատիկ, լինի ցորենի թէ այլ սերմերի: 38 Եւ Աստուած նրան մարմին է տալիս, ինչպէս որ կամենում է. և սերմերից իւրաքանչիւրին իր մարմինը: 39 Ամէն մարմին նոյն մարմինը չէ. այլ է մարմինը մարդկանց և այլ է մարմինը անասունների, այլ է մարմինը թռչունների և այլ է մարմինը ձկների: 40 Կան նաև երկնաւոր մարմիններ և երկրաւոր մարմիններ. բայց այլ է փառքը երկնաւորների և այլ է փառքը երկրաւորների, 41 այլ է փառքը արեգակի, այլ է փառքը լուսնի և այլ է փառքը աստղերի. և մի աստղ փառքով առաւել է, քան մի ուրիշ աստղ: 42 Այսպէս է նաև մեռելների յարութիւնը. սերմանում է ապականութեամբ և յարութիւն է առնում առանց ապականութեան. 43 սերմանում է անարգութեամբ և յարութիւն է առնում փառքով. սերմանում է տկարութեամբ և յարութիւն է առնում զօրութեամբ. 44 սերմանում է շնչաւոր մարմին և յարութիւն է առնում հոգևոր մարմին. եթէ կայ շնչաւոր մարմին, կայ և՛ հոգևոր: 45 Այսպէս էլ գրուած է. Առաջին մարդը՝ Ադամը, եղաւ կենդանի շունչ. վերջին Ադամը՝ կենդանարար հոգի: 46 Բայց ոչ նախ հոգևորը, այլ՝ շնչաւորը և ապա՝ հոգևորը: 47 Առաջին մարդը՝ երկրից, հողեղէն, իսկ երկրորդ մարդը՝ Տէրը՝ երկնքից: 48 Ինչպէս հողեղէնն է, նոյնպէս և հողեղէններն են, և ինչ պէս երկնաւորը, նոյնպէս և՛ երկնաւորները: 49 Եւ ինչպէս որ կրեցինք հողեղէնի

պատկերը, նոյնպէս և պիտի կրենք երկնաւորի պատկերը: 50 Բայց այս եմ ասում, եղբայրներ, որ մարմին և արին Աստծու թագաւորութիւնը ժառանգել չեն կարող. ոչ էլ ապականութիւնը անապականութիւն է ժառանգում: 51 Արդ, մի խորհուրդ եմ յայտնում ձեզ. բոլորս էլ պիտի ննջենք, բայց ոչ թէ իսկապէս բոլորս. 52 պիտի նորոգուենք յանկարծակի, մի ակնթարթում, վերջին փողի ժամանակ, քանզի փողը պիտի հնչի, և մեռելները յարութիւն պիտի առնեն առանց ապականութեան, և մենք պիտի նորոգուենք. 53 որովհետև պէտք է, որ այս ապականացու մարմինը անապականութիւն կրի, և այս մահկանացու գոյութիւնը հազնի անմահութիւն: 54 Եւ երբ այս մահկանացու գոյութիւնը հազնի անմահութիւն, և այս ապականացու մարմինը՝ անապականութիւն, այն ժամանակ կը կատարուի այն խօսքը, որ գրուեց. Մահը կուլ գնաց յաղթութեան: 55 Ո՞ւր է, մահ, քո յաղթութիւնը, ո՞ւր է, գերեզման, քո խայթոցը:

56 Մահի խայթոցը մեղքն է, և մեղքի զօրութիւնը՝ օրէնքը: 57 Բայց, գոհութիւն Աստծու, որ տուեց մեզ յաղթութիւնը մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով 58 Ուրեմն, եղբայրներ իմ սիրելի, հաստատուն մնացէ՛ք, անշարժ եղէ՛ք, ամէն ժամ աւելին եղէ՛ք Տիրոջ գործի մէջ. իմացէ՛ք, որ ձեր վաստակը ի գուր չէ Տիրոջ առաջ:

Ա ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 16

ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ, ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ, ՎԵՐՋԻՆ ՄԱՂԹԱՆՔ

16 Իսկ ինչ վերաբերում է սրբերին տրուող նպաստին, դուք ևս այնպէս արէ՛ք, ինչպէս պատուիրեցի Գաղատիայի եկեղեցիներին: 2 Շաբաթուայ իւրաքանչիւր առաջին օրը, ձեզանից իւրաքանչիւր ոք իր համար թող հաւաքի, ինչքան որ յաջողուի իրեն, 3 որպէսզի, երբ գամ, այն ժամանակ նպաստների հանգանակութիւն չլինի: Այլ, երբ գամ, ում որ արդէն յարմար էք համարել, գրութիւններով դրանց կ'ուղարկեմ՝ ձեր ընծաները տանելու Երուսաղէմ: 4 Իսկ եթէ պէտք լինի, որ ես էլ գնամ, թող ինձ հետ գան: 5 Ձեզ մօտ կը գամ, երբ անցնեմ Մակեդոնիայով (քանզի Մակեդոնիայով պիտի անցնեմ միայն). 6 և եթէ յարմար լինի, ձեզ մօտ կը մնամ կամ կը ձմեռեմ, որ դուք ճանապարհ դնէք ինձ, ուր էլ գնալու լինեմ. 7 որովհետև չեմ ուզում ձեզ հիմա հարևանցի տեսնել. յոյս ունեմ մի որոշ ժամանակ մնալ ձեզ մօտ, եթէ Տէրը կամենայ: 8 Բայց այժմ կը մնամ Եփեսոսում մինչև Պենտեկոստի օրը. 9 քանի որ ինձ համար աշխատանքի մեծ և կարևոր դուռ է բացուած, իսկ հակառակորդները շատ են: 10 Արդ, եթէ Տիմոթէոսը գայ, տեսէ՛ք, որ աներկիւղ լինի ձեր մէջ, որովհետև Տիրոջ գործն է անում, ինչ- պէս ինքս էլ: 11 Ոչ ոք նրան թող չարհամարիի. և նրան ճանապարհ դրէ՛ք խաղաղութամբ, որ գայ ինձ մօտ, քանզի սպասում եմ նրան եղբայրներով հանդերձ: 12 Ինչ վերա բերում է եղբայր Ապոլոսին, շատ խնդրեցի նրան, որ գայ ձեզ մօտ եղ բայրներով հանդերձ. բայց, արդարև, ցանկութիւն չունի, որ այժմ գայ, այլ կը գայ, երբ յարմար ժամանակ գտնի: 13 Արթուն կացէ՛ք, հաստատուն մնացէ՛ք հաւատի մէջ, քաջ եղէ՛ք, զօրացէ՛ք: 14 Ձեր ամէն ինչը սիրով թող լինի: 15 Աղաչում եմ ձեզ, եղբայրներ, զիտէ՛ք Ստեփանոսի և Փորտունատոսի ընտանիքը, որոնք Աքայիա նահանգի առաջին պտուղներն են և իրենց նուիրեցին սրբերի ծառայութեանը:

16 Դուք էլ հնազանդ եղէ՛ք այդպիսիներին և ամէն մէկին, որ գործակից և ծառայակից է նրանց: 17 Ուրախացայ, որ Ստեփանոսը, Փորտունատոսը և Աքայիկոսը եկան, որովհետև ձեր պակասութիւնը նրանք լցրին. 18 քանզի հանգստացրին իմ հոգին և ձերը: Արդ, գնահատեցէ՛ք այդպիսիներին: 19 Ձեզ ողջունում են Ասիայի եկեղեցիները: Մեծապէս ողջունում են ձեզ ի Տէր Ակիւղասը և Պրիսկիլան իրենց տան մէջ եղող եկեղեցիով հանդերձ: 20 Ձեզ ողջունում են բոլոր եղբայրները: Ողջոյն տուէ՛ք միմեանց սուրբ համբոյրով: 21 Այս ողջոյնի գիրը իմ ձեռքինն է՝ Պողոսինը: 22 Եթէ մէկը չի սիրում Տէր Յիսուսին, նզովեալ թող լինի. Մարան աթա: 23 Մեր Տիրոջ՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեզ հետ լինի: 24 Եւ իմ սէրը ձեզ ամենքիդ հետ ի Քրիստոս Յիսուս: Ամէն:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պողոսը՝ Յիսուս Քրիստոսի առաքեալը Աստծու կամքով, և Տիմոթեոս եղբայրը, Կորնթոսում գտնուող Աստծու եկեղեցուն, Աքայիայի բոլոր կողմերում եղող բոլոր սրբերով հանդերձ. 2 շնորհ ընդ ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից: 3 Օրհնեալ է Աստուած և Հայրը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, Հայրը գթութիւնների և Աստուած ամենայն մխիթարութեան, 4 որ մխիթարում է մեզ մեր բոլոր նեղութիւնների մէջ, որպէսզի մենք էլ կարող լինենք մխիթարելու նրանց, որոնք ամէն տեսակ նեղութիւնների մէջ են, այն մխիթարութեամբ, որով մենք ենք մխիթարում Աստծուց. 5 որովհետև ինչքան որ շատ բաժնեկից լինենք Քրիստոսի չարչարանքներին, նոյնքան և Քրիստոսի միջոցով մեր մխիթարութիւնն էլ առաւել կը լինի. 6 քանզի, եթէ նեղութիւն ենք կրում, այդ՝ ձեր մխիթարութեան և փրկութեան համար է: Եւ եթէ մխիթարում ենք, այդ՝ ձեր այն մխիթարութեան համար է, որ համբերութեամբ կրել է տալիս այն չարչարանքները, որոնցով և մենք ենք չարչարուում: 7 Եւ ձեր հանդէպ մեր յոյսը հաստատուն է, քանզի գիտենք, որ մասնակից էք ինչպէս չարչա բանքներին, այնպէս էլ մխիթարութեանը. 8 որովհետև, եղբայրներ, ուզում եմ, որ դուք գիտենաք Ասիայում մեզ պատահած այն նեղութեան մասին, որը մեր կարողութիւնից աւելի ծանր տարանք, մինչև իսկ կեանքից մեր յոյսը կտրելու աստիճան. 9 և մենք մեր անձի վրայ իսկ կրեցինք մահուան վճիռը, որպէսզի մենք չապաւինենք մեզ, այլ՝ Աստծուն, որ յարութիւն է տալիս մեռելներին, 10 որ այդպիսի մահուանից փրկեց մեզ և կը փրկի. 11 քանզի յոյս ունենք, թէ դեռ պիտի փրկի՝ մեզ համար ձեր արած աղօթքների օգնութեամբ, որպէսզի շատեր այդ աղօթքների միջոցով առատօրէն մեզ տրուած շնորհները տեսնելով՝ գոհութիւն տան Աստծուն մեզ համար:

ՊՕՂՈՍԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀՈՐԴՈՒԹԵԱՆ ԾՐԱԳՐԻ ՓՈՓՈԽՈՒԹԻՒՆ

12 Քանզի մեր պարծանքն այս է. մեր խղճմտանքի վկայութիւնը. այն՝ որ սրբութեամբ ու Աստծու ճշմար տութեամբ և ոչ մարմնաւոր իմաստութեամբ, այլ Աստծու շնորհով ենք ընթացել աշխարհում, իսկ առաւել ևս՝ ձեր հանդէպ. 13 որովհետև ձեզ այլ բան չենք գրում, քան այն, ինչ կարդում և հասկանում էք. և յոյս ունեմ, թէ մինչև վերջը կը հասկանաք, 14 ինչպէս որ փոքրիշատէ հասկացաք նաև մեզ, որ ձեր պարծանքն ենք, ինչպէս և դուք՝ մինչև մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի օրը: 15 Եւ այս վստահութեամբ էի կամենում նախ գալ ձեզ մօտ, որպէսզի դուք կրկին շնորհ ընդունէք, 16 և ձեզնից գնալ Մակեդոնիա ու վերադառնալով Մակեդոնիայից՝ գալ ձեզ մօտ և ձեր կողմից ճանապարհ դրուել դէպի Հրէաստան: 17 Իսկ եթէ այս բանը մտածեցի, միթէ փոփոխամտութեամբ վարուեցի. և կամ՝ ինչ որ մտածում եմ, մարդկայի՞ն շարժառիթներով եմ մտածում, այնպէս որ իմ կողմից թող այոն լինի այո, և ոչը՝ ոչ: 18 Վկայ է Աստուած, որ ձեզ հասած մեր խօսքը այո և ոչ չէ միաժամանակ. 19 քանզի Աստծու Որդին՝ Յիսուս Քրիստոս, որ քարոզուեց ձեր մէջ մեր միջոցով՝ իմ, Սիդուանոսի և Տիմոթեոսի, չեղաւ թէ՛ այո և թէ՛ ոչ, այլ Նա այոն եղաւ Աստծու. 20 որովհետև Աստծու այնչա՛փ խոստումները այոն եղան Նրա մէջ. դրա համար էլ Նրանով է, որ ասում ենք ԱՄԷՆ՝ Աստծու փառքի համար: 21 Եւ նա, որ հաստատեց մեզ ի Քրիստոս ձեզ հետ միասին և օծեց մեզ, Աստուած է, 22 որ մեզ կնքեց էլ և Հոգու առհաւատչեան դրեց մեր սրտերի մէջ 23 Եւ ես Աստծուն եմ վկայ կանչում իմ անձի համար, որ ձեզ խնայելու համար է, որ այլևս չեկայ

Կորնթոս. և ձեր հաւատի վրայ չենք իշխում, այլ գործակից ենք ձեր այդ շնորհներին, քանի որ հաւատով հաստատուն էք:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

2 Բայց այս բանը որոշեցի, որ ուրիշ անգամ տրտմութեամբ ձեզ մօտ չգամ. 2 որովհետև, եթէ ե՛ս տրտմեցնեմ ձեզ, էլ ո՞վ է, որ կ'ուրախացնի ինձ, եթէ ոչ նրանք, որոնց տրտմութիւն պատճառեցի ես: 3 Եւ այն, ինչ գրեցի, գրեցի նրա համար, որ, երբ գամ, տրտմութիւն չկրեմ այնտեղից, որտեղ պէտք է, որ ես ուրախանայի. վստահ եմ ձեր բոլորի վրայ, որ իմ ուրախութիւնը ձեր բոլորինն է. 4 որովհետև բազում վշտերի և սրտի նեղութեան պատճառով ձեզ գրեցի առատ արտասուքներով, ոչ որպէսզի տրտմէք, այլ իմանաք իմ սէրը, որն ունեմ առաւել չափով ձեր հանդէպ:

ՔՐԻՍՏՈՆԷԱԿԱՆ ՆԵՐՈՂԱՄՏՈՒԹԻՒՆ

5 Իսկ եթէ մէկը տրտմեցրեց, ոչ թէ միայն ինձ տրտմեցրեց, այլ, որպէսզի չչափազանցեմ, որոշ չափով նաև՝ ձեզ բոլորիդ: 6 Այնպիսի մէկի համար բաւական է այն պատիժը, որը տրուեց շատերից. 7 այնպէս որ, դրան հակառակ, դուք պէտք է ներէք նրան և մխիթարէք, որպէսզի չափազանց տրտմութիւնից չխորտակուի նա: 8 Ուստի, աղաչում եմ ձեզ նրա հանդէպ վերստին սէ՛ր ցոյց տալ: 9 Հէնց դրա համար էլ գրեցի, որպէսզի ձեզ փորձեմ, թէ ամէն ինչում հնազա՞նդ էք, 10 որովհետև, եթէ մէկին ներէք, ես էլ կը ներեմ, քանի որ, եթէ ներեմ, ինչ որ ներեմ, ձեզ համար է՝ ի դէմս Քրիստոսի, 11 որպէսզի չլինի, թէ Սատանան առաւելութիւն ունենայ մեր վրայ, քանզի անտեղեակ չենք նրա մտադրութիւններին:

ՊՕՂՈՍԻ ԱՆՁԿՈՒԹԻՒՆԸ ՏՐՈՎԱՂԱՅՈՒՄ

12 Երբ ես հասայ Տրովադա Քրիստոսի Աւետարանի քարոզութեան համար, գտայ, որ ինձ համար դուռը բաց էր ի Տէր, 13 բայց իմ հոգում հանգիստ չունեցայ. և որովհետև ես այնտեղ չգտայ իմ եղբօրը՝ Տիտոսին, ուստի, հրաժեշտ տալով նրանց, գնացի Մակեդոնիա:

ՅԱՂԹԱՆԱԿ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

14 Արդ, գոհութիւն Աստծու, որ Քրիստոս Յիսուսով մեզ միշտ յաղթութեան է տանում և իր գիտութեան բուրմունքը մեզնով սփռում է ամէն տեղ, 15 քանի որ Քրիստոսի բուրմունքն ենք Աստծու առաջ՝ եւ փրկուածների մէջ, եւ կորստեան մատնուածների մէջ. 16 ոմանց՝ մահուան հոտ, որ տանում է դէպի մահ և ոմանց՝ կենդանութեան բոյր, որ տանում է դէպի կեանք: Եւ ո՞վ է կարող այս բանն անել. 17 քանզի նման չենք ուրիշների, որ Աստծու խօսքի վաճառքով են զբաղւում, այլ, իբրև անկեղծ մարդիկ, իբրև Աստծու կողմից ուղարկուածներ, խօսում ենք Քրիստոսով Աստծու առաջ:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 3

ՆՈՐ ՈՒԽՏԻ ՊԱՇՏՕՆԵԱՆ

3 Այսպէս, վերստին սկսենք մենք մեզ յանձնարարել. թէպէտև մեզ, ինչպէս ոմանց, պէտք չեն յանձնարարական թղթեր՝ ներկայացնելու ձեզ և կամ պահանջելու ձեզնից. 2 այլ մեր թղթերը դուք էք՝ գրուած մեր սրտերում, ճանաչուած և կարդացուած բոլոր մարդկանցից: 3 Յայտնի էք որպէս Քրիստոսի թղթեր՝ մեզնից հոգացուած և գրուած ոչ թէ թանաքով, այլ կենդանի Աստծու Հոգով, ոչ թէ քարեղէն տախտակների վրայ, այլ սրտի մարմնեղէն

տախտակների վրայ: 4 Այսպիսի մի վստահութիւն ունենք առ Աստուած՝ Քրիստոսի միջոցով: 5 մենք անծամբ մեզնից որևէ բան խորհելու կարող չենք, այլ Աստծուց է մեր կարողութիւնը, 6 որը և կարող դարձրեց մեզ նոր Ուխտի պաշտօնեաներ լինելու՝ ոչ թէ գրով, այլ հոգով, քանի որ օրէնքը, որ գիր է, սպանում է, իսկ հոգին՝ կենդանացնում: 7 Արդ, եթէ քարեղէն տախտակների վրայ գրով դրոշմուած մահուան ծառայող օրէնքը տրուեց այնպիսի փառքով, որ իսրայէլացիները չկարողացան նայել Մովսէսի երեսին՝ նրա երեսից ճառագայթող փառքի պատճառով, որ վաղանցուկ էր, 8 որչա՛փ ևս առաւել հոգու ծառայութիւնը փառքով կը լինի: 9 արդարև, եթէ օրէնքը, որ դատապարտելու պաշտօնն ունէր, փառաւոր էր, որչա՛փ ևս առաւել փառաւոր կը լինի հոգին, որ արդարացնելու պաշտօն ունի: 10 քանի որ այն, որ փառաւոր էր, անփառունակ դարձաւ նրա՛ առաջ, որի փառքը գերազանց էր: 11 որովհետև, եթէ, ինչ որ վաղանցուկ էր, տրուեց փառքով, որչա՛փ ևս առաւել փառաւոր կը լինի այն, որ գալու էր: 12 Եւ արդ, քանի որ այսպիսի յոյս ունենք, մեծ համարձակութիւն ենք ունենում մեր վարմունքի մէջ: 13 և ոչ Մովսէսի նման, որ քող էր գցում իր երեսին, որպէսզի իսրայէլացիները չտեսնեն այն փառքը, որ վաղանցուկ էր:

14 Բայց նրանց միտքը կուրացաւ: քանի որ մինչև այսօր նոյն քողը ձգուած մնում է Հին Կտակարանի ընթերցուածների վրայ և չի վերանում, որովհետև Քրիստոսի միջոցով է վերացուելու:

15 Եւ մինչև այսօր, երբ Մովսէս են կարդում, նոյն վարագոյրը մնում է նրանց սրտերի վրայ: 16 Իսկ երբ դառնան Տիրոջը, ապա վարագոյրը կը վերացուի, 17 որովհետև Տէրն ինքը Հոգին է: ուր որ Տիրոջ Հոգին է, այնտեղ ազատութիւն է: 18 Եւ մենք բոլորս բաց երեսով տեսնելով Տիրոջ փառքը ինչպէս հայելու մէջ, նոյն պատկերով ենք նորոգուում փառքից փառք, որպէս թէ Տիրոջ Հոգով:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 4

ՀՈԳԵՒՈՐ ԳԱՆՁ ԿԱԻՔ ԱՆՕԹՆԵՐԻ ՄԷՋ

4 Քանի որ ունենք այս պաշտօնը Աստծու ողորմութեամբ, չենք տկարանում: 2 այլ հրաժարուեցինք ամօթալի խորհուրդներից, որպէսզի խորամանկութեամբ չընթանանք և Աստծու խօսքը չնենգափոխենք, այլ ճշմարտութիւնը յայտնելով՝ մենք մեզ յանձնում ենք բոլոր մարդկանց խղճմտանքին՝ Աստծու առաջ: 3 Եւ եթէ մեր Աւետարանը ծածկուած իսկ է, ծածկուած է կորստեան մատնուած ների համար, 4 որոնց՝ այդ անհաւատների մտքերը այս աշխարհի աստուածը կուրացրեց, որպէսզի նրանց մէջ չծագի Քրիստոսի Աւետարանի փառքի լոյսը, Քրիստոսի, որ պատկերն է աներևոյթ Աստծու: 5 Ոչ թէ մենք մեզ ենք քարոզում, այլ՝ Յիսուս Քրիստոսին՝ Տիրոջը, իսկ մեզ՝ որպէս ծառաներ ձեզ՝ Քրիստոսի համար: 6 որովհետև Աստուած է, որ ասաց. Խաւարից թող լոյս ծագի. և նա ծագեցրեց մեր սրտերում Աստծու փառքի գիտութեան լոյսը, որը ճառագայթում է Յիսուս Քրիստոսի դէմքից: 7 Այսուհետև այս գանձերն ունենք կաւէ ամանների մէջ, որպէսզի զօրութեան գերազանցութիւնը Աստծուց լինի և ոչ մեզնից: 8 Ամէն կողմից ճնշուած, բայց ոչ ընկճուած, կարօտեալ, բայց ոչ յուսահատ, 9 հալածուած, բայց ոչ լքուած, չարչարուած, բայց ոչ մեռած: 10 Ամէն ժամ մեր մարմինների մէջ կրում ենք Յիսուսի մահը, որպէսզի Յիսուսի կեանքն էլ յայտնուի մեր մարմինների մէջ: 11 քանզի, քանի դեռ կենդանի ենք, միշտ մահուան ենք մատնուում Յիսուսի համար, որպէսզի Յիսուսի կեանքն էլ յայտնուի մեր մահկանացու մարմինների մէջ: 12 Այնպէս որ, մահը զօրանում է մեր մէջ, իսկ կեանքը՝ ձեր մէջ: 13 Արդ, հաւատի նոյն հոգին ունենք, ինչպէս գրուած էլ է. Հաւա տացի, դրա համար էլ խօսեցի: Եւ մենք հաւատում ենք, դրա համար էլ խօսում ենք: 14 Այս գիտենք, թէ նա, ով յարութիւն տուեց Յիսուսին, մեզ էլ յարութիւն կը տայ Յիսուսի հետ և ձեզ հետ միասին կը կանգնեցնի իր առաջ: 15 քանզի ամէն ինչ ձեզ համար է, որպէսզի շատերի գոհութեամբ առատացած շնորհը աւելանայ ի փառս Աստծու:

ԱՊՐԵԼ ՀԱՒԱՏՈՎ

16 Դրա համար էլ չենք տկարանում. այլ, թէպէտև մեր այս արտաքին մարդը քայքայում է, բայց մեր ներքին մարդը նորոգում է օրըսօրէ. 17 որովհետև մեր թեթև նեղութեան առժամանակեայ յաճախանքը մեր մէջ առաջ է բերում յաւիտենական փառք, որ գերազանցում է ամէն ինչ. 18 քան զի չենք նայում տեսանելի բաներին, այլ՝ անտեսանելիներին, որովհետև տեսանելիները ժամանակաւոր են, իսկ անտեսանելիները՝ յաւիտենական:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 5

5 Քանզի գիտենք, որ, եթէ մեր այս հողեղէն տունը, որ մեր մարմինն է, աւերուի, Աստուծոց շինուած անձեռակերտ յաւիտենական տուն ունենք երկնքում: 2 Եւ այս մարմնի մէջ հառաչում ենք, որովհետև փափագում ենք երկնքի բնակութիւնը հազնել: 3 Միայն թէ, երբ այն հազնենք, մերկ չլինենք. 4 քանի որ, մինչ այս հողեղէն տան մէջ ենք, հառաչում ենք ծանր բեռան տակ, որովհետև չենք ուզում մերկանալ այս մարմնից, այլ՝ երկնայինը հազնել սրա վրայ, որպէսզի, ինչ որ մահկանացու է, կլանուի կեանքից: 5 Եւ Աստուած է, որ մեզ պատրաստում է այս փոփոխութեանը, նա, որ տուեց մեզ Հոգու առհաւատչեան: 6 Արդ, ամէն ժամ քաջութիւն ունենք և գիտենք, որ ինչքան երկար մնանք այս մարմնի մէջ, օտարանում ենք Տիրոջից 7 (որովհետև հաւատով ենք ընթանում և ոչ թէ երևոյթների վրայ հիմնուած): 8 Եւ վստահութիւն ունենք ու առաւել ևս հաճելի է մեզ դուրս գալ այս մարմնից և մտնել Աստծու մօտ: 9 Ուստի հոգ ենք տանում, որ, մնանք թէ դուրս գանք, հաճելի լինենք միայն նրան. 10 քանզի մենք բոլորս Քրիստոսի ատեանի առաջ պիտի ներկայանանք, որպէսզի իւրաքանչիւրն ստանայ, ինչ որ արել է աւելի առաջ իր մարմնով՝ թէ՛ բարի և թէ՛ չար:

ՀԱՇՏՈՒԹԻՒՆ ԱՍԾՈՒ ՀԵՏ՝ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

11 Իսկ արդ, գիտենալով Տիրոջ երկիւղի չափը՝ ջանում ենք համոզել մարդկանց. սակայն յայտնի ենք Աստծու առաջ. և ես յոյս ունեմ, որ ձեր խղճմտանքի առաջ էլ յայտնի կը լինենք: 12 Ոչ թէ մենք մեզ կրկին ենք յանձնարարում ձեզ, այլ առիթ ենք տալիս ձեզ՝ մեզնով պարծենալու համար, որպէսզի պատասխան ունենաք նրանց դէմ, որոնք աչքին երևացածով են պարծենում և ոչ թէ սրտում եղածով. 13 որովհետև, եթէ մենք ցնորուել ենք էլ, Աստծու համար է այն. և եթէ զգաստ ենք, ձեզ համար է այն. 14 որովհետև Քրիստոսի սէրն ստիպում է մեզ քննելու այս բանը, որ, եթէ մէկը բոլորի փոխարէն մեռաւ, ապա ուրեմն բոլորը մեռած էին. 15 և նա մեռաւ բոլորի համար, որպէսզի նրանք, որ կենդանի են, միայն իրենց համար կենդանի չլինեն, այլև նրա համար, ով մեռաւ և յարութիւն առաւ իրենց համար: 16 Այսուհետև մենք ոչ ոքի չենք ճանաչում ըստ մարմնի. որովհետև, թէպէտև ըստ մարմնի ճանաչում էինք Քրիստոսին, բայց այժմ այլևս նոյն ձևով չենք ճանաչում: 17 Իսկ եթէ մէկը Քրիստոսի մէջ է, նա նոր արարած է. որովհետև հինն անցաւ, և հիմա ամէն ինչ նոր եղաւ: 18 Եւ ամէն ինչ Աստծուց է, որ հաշտեցրեց մեզ իր հետ, Քրիստոսի միջոցով, և մեզ տուեց հաշտութեան պաշտօնը: 19 Քանզի Աստուած էր, որ Քրիստոսով աշխարհը հաշտեցրեց իր հետ և հաշուի չառաւ նրանց մեղքերը ու տուեց մեզ հաշտութեան խօսքը: 20 Արդ, պատգամաւորներ ենք Քրիստոսի, որպէս թէ ինքն Աստուած մեզնով կոչ ուղղէր ձեզ. աղաչում ենք յանուն Քրիստոսի, որ հաշտուէք Աստծու հետ. 21 որովհետև նրան, ով մեղքը չէր ճանաչել, Աստուած մեզ համար մեղաւոր արեց, որպէսզի մենք նրանով Աստծու արդարները լինենք:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 6

6 Ուստի, Աստծուն գործակից լինելով՝ աղաչում ենք, որ դուք Աստծու շնորհն ի զուր ընդունած չլինեք. 2 որովհետև ասում է. Ընդունելի ժամանակում լսեցի քեզ և փրկութեան օրում օգնեցի քեզ:

Ահա հիմա է ընդունելի ժամանակը, ահա հիմա է փրկութեան օրը: 3 Եւ ոչ մի առիթով պատճառ մի՛ եղէք, որ մեր պաշտօնը չարատաւորուի. 4 այլ, բոլոր դէպքերում, դուք ձեզ ներկայացրէ՛ք իբրև Աստծու պաշտօնեաներ՝ ցոյց տալով մեծ համբերութիւն նեղութիւնների մէջ, վշտերի մէջ, չարչարանքների մէջ, 5 հարուածների տակ, բանտերում, խռովութիւնների մէջ, տքնութիւնների մէջ, հսկումների մէջ, ծոմապահութեան մէջ, 6 սրբութեամբ, գիտութեամբ, համբերութեամբ, քաղցրութեամբ, Սուրբ Հոգով, անկեղծ սիրով, 7 ճշմարտութեան խօսքով, Աստծու զօրութեամբ, արդարութեան գէնքով՝ յարձակուելու և պաշտպանուելու համար, 8 փառքով և անար գութեամբ, գովութեամբ և պարսաւանքով, իբրև թէ մոլորեցնողներ, բայց ճշմարտութիւնից չշեղուածներ, 9 իբրև թէ անծանօթներ, բայց բոլորից ճանաչուածներ, իբրև թէ մահամերձ ներ, բայց և ահաւասիկ կենդանի ենք, իբրև թէ պատժուածներ, բայց ոչ մահապարտներ, 10 իբրև թէ տրտմածներ, բայց և շարունակ ուրախ ենք, իբրև թէ տնանկներ, բայց և շատերին ենք հարստացնում, իբրև թէ ոչինչ չունենք, բայց՝ ունենք ամէն ինչ: 11 Կորնթացիներ, մեր բերանները բաց են պատգամելու համար ձեզ, և մեր սրտերը՝ լայն: 12 Մենք չէ, որ նեղում ենք ձեզ, այլ դուք ձեր սրտերում էք նեղում: 13 Արդ, դուք էլ նոյն հատուցումն անելով, - որդիների տեղ են դնում ձեզ, - լայնօրէն բաց արէք ձեր սրտերը:

ՁԳՈՒՇԱՑՈՒՄ ԿՈՎՊԱՇՏՈՒԹԻՒՆԻՑ

14 Անհաւատներին լծակից մի՛ եղէք, որովհետև ի՞նչ կապ ունի արդարութիւնը անօրէնութեան հետ. և կամ ի՞նչ յարաբերութիւն լոյսի և խաւարի միջև.:

15 և կամ ի՞նչ միաբանութիւն Քրիստոսի և Բելիարի միջև. կամ ի՞նչ ամբողջութիւն ունի հաւատացեալը անհաւատի հետ. 16 կամ ի՞նչ նմանութիւն ունի Աստծու տաճարը մեհեան ների հետ: Արդարև, կենդանի Աստծու տաճար էք դուք, ինչպէս ասաց Աստուած. Պիտի բնակուեն նրանց մէջ ու պիտի ընթանամ նրանց միջով և նրանց Աստուածը պիտի լինեն, և նրանք պիտի լինեն իմ ժողովուրդը: օյք Դրա համար դուրս եկէք նրանց միջից և հեռու մնացէք, - ասում է Տէրը, - և մի՛ դիպէք պիղծ բաներին. իս օղիս և ես պիտի ընդունեն ձեզ. և ես պիտի լինեն ձեզ համար հայր. և դուք պիտի լինէք ինձ համար որդիներ և դուստրեր, - ասում է Ամենակալ Տէրը:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 7

ՊՕՂՈՍԻ ՌԻՐԱԽՈՒԹԻՒՆԸ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻ ՁԴՋՄԱՆ ԱՌԻԹՈՎ

7 Սիրելիներ, և որովհետև այս խոստումն ունենք, մաքրենք մենք մեզ մարմնի և հոգու ամէն պղծութիւնից, կատարեալ դարձնենք սրբութիւնը Աստծու երկիւղով: 2 Հանդուրժեցէ՛ք մեզ, որովհետև ոչ ոքի չվնասեցինք, ոչ ոքի չապականեցինք և ոչ ոքի չզրկեցինք: 3 Ձեզ դատապարտելու համար չեն ասում, քանի որ առաջ էլ ասացի, թէ մեր սրտերում էք՝ լինի ձեզ հետ մեռնելու թէ ապրելու համար: 4 Մեծ վստահութիւն ունեն ձեր հանդէպ. մեծապէս հպարտ են ձեզնով. լի են մխիթարութեամբ. մեր բոլոր նեղութիւնների մէջ լցուած են ուրախութեամբ. 5 որովհետև, երբ մենք Մակեդոնիա հասանք, ոչ մի բանով հանգիստ չունեցանք, այլ ամէն կողմից նեղութիւն կրեցինք, քանի որ դրսից պայթարներ էին, իսկ ներսից՝ արհաւիրքներ: 6 Բայց Աստուած, որ մխիթարում է խոնարհներին, մխիթարեց մեզ Տիտոսի գալով. 7 ոչ միայն նրա գալով, այլև այն մխիթարութեամբ, որով մխիթարուել էր նա ձեզ մօտ՝ պատմելով մեզ ձեր

տենչանքը, ձեր լացուկո՞ծը, ձեր նախանձախնդրությունը իմ հանդէպ, այնպէս որ ես է՛լ աւելի ուրախ եղայ: 8 Եւ եթէ ձեզ տխրեցրի էլ այդ թղթով, չեմ զոջում դրա համար, թէպէտև զոջացել էի. որովհետև տեսնում եմ, որ այդ թուղթը առժամանակ տխրեցրել է ձեզ: 9 Արդ, ուրախ եմ. ոչ որովհետև տրտմեցիք, այլ որովհետև ապաշխարութեան համար տրտմեցիք, քանի որ ըստ Աստծու ուզածի տրտմեցիք, այնպէս որ մեզնից ոչ մի բանով վնաս չկրեցիք. 10 որովհետև տրտմութիւնը, ըստ Աստծու ուզածի, ապաշխարութիւն է առաջ բերում փրկութեան համար, որը զոջում չի պատճառում. իսկ աշխարհի տրտմութիւնը մահ է առաջ բերում: 11 Արդ, քանի որ ըստ Աստծու ուզածի տրտմեցիք, այդ բանը ի՞նչ փութկոտութիւն արթնացրեց մեր մէջ, կամ ի՞նչ արդարացում կամ սաստ կամ երկիւղ կամ տենչանք կամ նախանձախնդրութիւն կամ վրէժխընդրութիւն. արդարև ամէն ինչում դուք ձեզ ցոյց տուիք, թէ մաքուր էք այդ հարցում: 12 Ապա ուրեմն, եթէ ես ձեզ գրեցի էլ, չգրեցի զրկանք պատճառողի և ոչ էլ զրկանք կրողի համար, այլ որպէսզի յայտնի լինի Աստծու առաջ մեր նկատմամբ ձեր ունեցած հոգածութիւնը: 13 Ահա թէ ինչու մխիթարուած ենք: Մեր մխիթարութեան վրայ առաւել ևս ուրախացանք Տիտոսի ուրախութեան համար, քանզի նրա հոգին ձեզնից՝ բոլորիցդ հանգիստ էր գտել: 14 Եւ եթէ ձեզանով մի փոքր պարծեցայ նրա առաջ, չամաչեցի. այլ, ինչպէս ամէն ինչ ճշմարտութեամբ խօսեցինք ձեզ հետ, նոյնպէս և Տիտոսի առաջ մեր պարծանքը ճշմարիտ եղաւ: 15 Եւ նրա գորովանքը առաւել մեծ է ձեր հանդէպ, երբ յիշեցնում էր մեզ բոլորի հնազանդութիւնը, թէ ինչպէս երկիւղով և դողով էք ընդունել նրան: 16 Եւ արդ, ուրախ եմ, որ ամէն ինչում վստահութիւն ունեն ձեր վրայ:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐՈՒՆ 8 ՏԱԼ ԱՌԱՏԱԶԵՌՆՕՐԷՆ

8 Եղբայրներ, ձեզ ցոյց եմ տալիս Աստծու այն շնորհը, որ տրուած է Մակեդոնիայի եկեղեցիներին. 2 որով հետև, հակառակ իրենց կրած նեղութեանն ու մեծ փորձութեանը, նրանց ուրախութիւնն անսահման եղաւ, և իրենց ծանր աղքատութեան մէջ նրանք մեծ առատածեռնութիւն ցուցաբերեցին.:

3 քանզի իրենց կարողութեան համեմատ և նոյնիսկ իրենց կարողութիւնից էլ աւելի յօժար կամքով իրենց տուածի մասին եմ վկայում. 4 բազում աղաչանքներով աղաչում էին, որ մեզ տան այն ընծաները և պաշտօնի մասնակցութիւնը, որ սրբերի համար է: 5 Եւ ոչ միայն այնչափ, որչափ ակնկալում էինք, այլ իրենք իրենց ևս նուիրեցին՝ նախ Տիրոջը և ապա մեզ՝ Աստծու կամքով: 6 Աղաչեցինք Տիտոսին, որ, ինչպէս սկսել էր աւելի առաջ, նոյն ձևով և աւարտին հասցնի ձեր մէջ այդ շնորհը ևս: 7 Եւ ինչպէս ամէն ինչում հարուստ էք հաւատով, խօս քով, գիտութեամբ, ամենայն փութաջանութեամբ և այն սիրով, որ կայ ձեր մէջ մեր հանդէպ, նայեցէք, որ այդ շնորհի մէջ էլ հարուստ լինէք: 8 Հրաման տալով չէ, որ ասում եմ, այլ ուրիշների փութաջանութիւնը տեսնելով՝ ձեր սիրոյ անկեղծութիւնն եմ փորձում, 9 քանզի գիտէք շնորհները մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, որ ձեզ համար աղքատացաւ, նա, որ հարուստ էր, որպէսզի դուք նրա աղքատութեամբ հարստանաք: 10 Եւ այս բանի վրայ մի խրատ եմ տալիս, քանի որ դա ձեր օգտի համար է. դուք, որ առաջինը սկսեցիք ոչ միայն անել այդ գործը, այլև այն կամենալ դեռևս անցեալ տարուանից: 11 Բայց արդ, աւարտին հասցրէք այն, որովհետև ինչպիսի յօժար կամքով որ սկսեցիք, կատարեցէ՛ք այն ձեր ունեցուածքի չափով. 12 քանզի, եթէ առաջուց յօժարութիւնը կայ, տրուածը ընդունելի է ըստ տուողի ունեցածի և ոչ թէ ըստ չունեցածի. 13 ոչ թէ ուրիշներին հանգստութիւն եմ կամենում, իսկ ձեզ՝ նեղութիւն, այլ թող լինի հաւասարութեամբ. 14 ներկայ դէպքում ձեր առատութիւնը թող լցնի նրանց պակասութիւնը, որ նրանց առատութիւնն էլ լցնի ձեր պակասութիւնը, որպէսզի հաւասարութիւն լինի. 15 ինչպէս գրուած էլ է, թէ՛ Ով շատը հաւաքեց, ոչինչ աւելի չունեցաւ, իսկ ով՝ քիչը, նրանը չպակասեց:

ՏԻՏՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

16 Բայց, գոհութիւն Աստծուն, որ ձեզ համար մեր ունեցած փութաջանութիւնը դրեց նաև Տիտոսի սրտում, 17 որ իմ աղաչանքներն ընդունեց և առաւել քան յօժարու թեամբ շտապեց գալ ձեզ մօտ: 18 Եւ նրա հետ ուղարկեցինք այս եղբօրը, որի համբաւը Աւետարանի քարոզութեան մէջ բոլոր եկեղեցիներին ծանօթ է: 19 Եւ ոչ միայն այսչափ. այլև, նշանակուելով եկեղեցիների կողմից, ճանապարհորդութեան ընկեր դարձաւ մեզ՝ մասնակցելու այն նպաստներին, որ մատուցուում են մեր կողմից Տիրոջ փառքի համար և մեր յօժար կամքով: 20 Բայց այս բանում զգուշանում էլ էինք, որ չլինի, թէ մէկը արատաւորի այն ծառայութիւնը, որ մատուցուում է մեր կողմից. 21 քանզի բարին ենք մտածում գործել ոչ միայն Տիրոջ առաջ, այլև մարդկանց առաջ: 22 Եւ ուղարկեցինք նրանց հետ մեր եղբօրը, որին փորձեցինք շատ բաների մէջ՝ շատ անգամ փութաջան գտնելով նրան. և այժմ նա էլ աւելի փութաջան է ձեր հանդէպ իր ունեցած մեծ վստահութեամբ: 23 Իսկ եթէ խօսք լինի Տիտոսի մասին, նա իմ հաւասարն է և իմ գործակիցը ձեր մէջ: Գալով մեր եղբայրներին, նրանք եկեղեցիների կողմից ուղարկուածներ են և Քրիստոսի փառքը: 24 Եւ արդ, բոլոր եկեղեցիների առաջ նրանց նկատմամբ ցոյց տուէք ձեր սիրոյ և ձեր հանդէպ մեր պարծանքի ապացոյցը:

Բ ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 9 ՕԳՆՈՒԹԻՒՆ ԵՂԲԱՅՐՆԵՐԻՆ

9 Սրբերին ի նպաստ եղած օգնութեան մասին աւելորդ է, որ ձեզ գրեմ, 2 որովհետև գիտեմ ձեր յօժարականութիւնը, որով ձեր մասին պարծեցել եմ մակեդոնացիների մօտ, թէ՛ Աքայեցիները անցեալ տարուանից պատրաստ են այդ օգնութեանը: Եւ ձեր նախանձախնդրութիւնը շատերին խթանեց: 3 Եղբայրներին էլ ուղարկեցինք, որպէսզի այս հարցում ձեր հանդէպ մեր ունեցած պարծանքը ի զուր չլինի, այլ, ինչպէս ասում էլ էի, որ առաւել պատրաստ գտնուէք: 4 Չլինի թէ, երբ մակեդոնացիները մեզ հետ գան և ձեզ անպատրաստ գտնեն, մենք ամօթով մնանք այդ պարծանքի համար, չասելու համար՝ դուք: 5 Արդ, կարևոր համարեցի խնդրել եղբայրներին, որ աւելի առաջ գան ձեզ մօտ և առաջուց պատրաստեն նախապէս ձեր խոստացած նուէրը, որպէսզի պատրաստ լինի այն իբրև սրտաբուխ նուէր և ոչ թէ ժխտութեամբ եղած ընծայ. 6 քանզի, ով որ մի բան սերմանում է խնայելով, խնայողութեամբ էլ կը հնձի. և ով առա տածեռնօրէն է սերմանում, առատութեամբ էլ կը հնձի:

7 Իւրաքանչիւրը թող տայ, ինչպէս յօժար է սրտով և ոչ թէ հարկադրաբար և տրտմութեամբ. որովհետև Աստուած սիրում է զուար թառատ տուրքը: 8 Եւ Աստուած կարող է ամէն շնորհ շատացնել ձեր մէջ, որպէսզի ամէն ինչում ամենայն ժամ ամենայն բաւականութիւն ստանալով՝ առատանաք բոլոր բարի գործերում, 9 ինչպէս գրուած էլ է. Սփռեց և տուեց աղքատներին. նրա արդարութիւնը մնում է յաւիտեան:

10 Եւ Աստուած, որ սերմ է պարգևում սերմնացաններին և ուտելու հաց, պիտի պարգևի և պիտի բազմացնի նաև ձեր սերմնացուն և պիտի աճեցնի ձեր արդարութեան պտուղները: 11 Ամէն ինչում դուք պիտի հարստանաք ամենայն առատութեամբ, որ մեր միջոցով շնորհակալութեան զգացում է առաջ բերելու Աստծու հանդէպ. 12 որովհետև այս պաշտօնիս ծառայութիւնը ոչ միայն սրբերի կարիքները լրացնելու համար է, այլև շատերի միջոցով Աստծու հանդէպ շնորհակալութիւնը աւելաց նելու համար: 13 Այս ծառայութեան փորձով շատերը պիտի փառաւորեն Աստծուն՝ Քրիստոսի Աւետարանը խոստովանելու հնազանդութեան և այն առատածեռնութեան համար, որով հաղորդակից էք անում նրանց և ամենքին: 14 Եւ նրանց աղօթքները ձեզ համար են. քանզի

անձկագին սիրում են ձեզ Աստծու այն առատ շնորհների համար, որ կան ձեր մէջ: 15 Եւ գոհութիւն Աստծուն՝ նրա անպատում շնորհների համար:

Բ ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 10

ՊՕՂՈՍԸ ՊԱՇՏՊԱՆ ԻՐ ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ՀԵՂԻՆԱԿՈՒԹԵԱՆ

10 Եւ աղաչում են ձեզ Քրիստոսի հեզութեամբ և քաղցրութեամբ, ես ինքս՝ Պօղոսը, որ իբրև թէ խոնարհ մէկն եմ, երբ ձեր մէջ եմ, բայց երբ հեռու եմ ձեզանից, համարձակ եմ ձեր հանդէպ: 2 Աղաչում եմ, որ մօտ գտնուելիս էլ չլինի, թէ համարձակ լինեմ այդ նոյն վստահութեամբ կամ յանդուգն գտնուեմ ոմանց նկատմամբ, որ մեր մասին կարծում են, թէ մարդկային շարժառիթներից ենք մղուում: 3 որովհետև, թէպէտև մարմնի մէջ ենք ապրում, բայց մարդկային նկատումներից մղուած չէ, որ պայ քարում ենք 4 (քանի որ պայքարելու մեր գէնքը մարմնաւոր չէ այլ՝ Աստծու կողմից տրուած զօրաւոր գէնք է՝ քան դելու համար ամրութիւնները): 5 քանդում ենք գաղտնի մտածումները, Աստծու գիտութեան դէմ գոռոզացած ամէն ծառացում և գերելով բոլոր մտքերը՝ հնազանդեցնում ենք Քրիստոսին:

6 և պատրաստ ենք վրէժխնդիր լինելու ամէն անհնազանդութեան համար, որպէսզի ձեր հնազանդութիւնն էլ կատարեալ լինի: 7 Իւրաքանչիւրին դիտեցէ՛ք ըստ արտաքին տեսքի. եթէ մէկն իր մէջ վստահ է, թէ ինքը Քրիստոսինն է, այս բանն էլ թող խորհի իր մտքում, թէ, ինչպէս ինքը Քրիստոսինն է, նոյնպէս և մենք: 8 որովհետև, եթէ նոյնիսկ աւելի պարծենամ մեր այն իշխանութեան համար, որը տուեց մեզ Տէրը ձեր շինութեան և ոչ թէ ձեզ կործանելու համար, ոչնչով չեն ամաչելու, 9 որպէսզի ձեր մէջ թղթերով ահ գցող մէկը չթուամ: 10 Ասում են՝ այս թղթերը ծանր են ու խիստ, իսկ նրա մարմնի տեսքը տկար է, և խօսքը՝ արհամարհելի: 11 Այդ ասողը թող իմանայ, թէ, ինչպիսին որ ենք հեռուից այդ թղթերի խօսքերով, նոյնպիսին կը լինենք նաև մօտիկից՝ գործերով: 12 արդարև, չենք համարձակուում մենք մեզ համեմատել և հաւասարեցնել ոմանց, որոնք գովաբանում են իրենք իրենց, բայց չեն հասկանում, որ իրենցով են չափում իրենք իրենց և իրենցով են համեմատում իրենց: 13 Իսկ մենք պարծենում ենք ոչ թէ չափից դուրս, այլ՝ ըստ չափի այն կանոնի, որը Աստուած մեզ բաժանեց, որպէսզի հասնենք մինչև ձեզ: 14 Եւ մենք առաջ չենք գցում մեզ, որպէս թէ ձեզ մօտ հասած չլինէինք, քանզի Քրիստոսի Աւետարանով մենք առաջինը հասանք ձեզ մօտ: 15 Եւ սահմանուած չափից դուրս չենք պարծենում ուրիշի աշխատանքով, այլ յոյս ունենք, որ ձեր հաւատի աճումով, ըստ մեր գործի չափի, առաւել կը մեծանանք ձեզնով: 16 ձեզնից այն կողմ էլ աւետարանելու համար՝ առանց պարծենալու ուրիշի կատարած գործերով: 17 բայց ով պարծենում է, թող Տիրոջով պարծենայ: 18 քանի որ ոչ թէ նա է ընտրեալը, ով ինքն իրեն է գովաբանում, այլ՝ նա, ում Տէրն է գովում:

Բ ԿՈՐՆԹԱՅԻՆԵՐԻՆ 11

ՊՕՂՈՍԸ ԵՒ ՍՈՒՏ ԱՌԱՔԵԼԱՆԵՐԸ

11 Լաւ կը լինէր, եթէ մի փոքր հանդուրժէիք իմ անմտութիւնը. և անշուշտ կը հանդուրժէք: 2 ձեզ համար նախանձախնդիր եմ Աստծու նախանձախնդրութեամբ. որովհետև ձեզ նշանեցի մի մարդու՝ որպէս մի անբիծ կոյս Քրիստոսին ներկայացնելու համար: 3 Բայց երկիւղ եմ կրում, թէ մի գուցէ, ինչպէս օձն իր խորամանկութեամբ խաբեց Եւային, ձեր միտքը ապականուի ու շեղուի Քրիստոսի հանդէպ ձեր ունեցած պարզամտութիւնից: 4 որովհետև, եթէ որևէ մէկը գայ ու քարոզի մի ուրիշ Քրիստոս, որին մենք չքարոզեցինք, կամ առնէք ուրիշ հոգի, որը չառաք մեզնից, կամ ուրիշ աւետարան, որը չընդունեցիք մեզնից, շատ լաւ պիտի անսայիք նրան:

5 Բայց ես այնպէս եմ կարծում, թէ ոչ մի բանով պակաս չեմ գերընտիր առաքեալներից: 6 Թէպէտև անվարժ եմ խօսքի մէջ, բայց ոչ՝ գիտութեամբ:

սակայն ամէն ինչուն մեր գիտութիւնը ամբողջովին ցոյց տուինք ձեզ: 7 Եւ մի մե՞ղք գործեցի, որ ինքս ինձ խոնարհեցրի, այն էլ նրա համար, որ դուք բարձրանաք, քանի որ Աստու Աւետարանը ձրի աւետարանեցի ձեզ:

8 Ուրիշ եկեղեցիներ կողոպտեցի՝ թռչակ առնելով, որպէսզի ձե՛զ ծառայեմ: 9 Եւ երբ եկայ ձեզ մօտ, թէպէտև կարիքի մէջ էի, ձեզնից ոչ ոքի բեռ չեղայ. քանի որ իմ կարիքները հոգացին Մակեդոնիայից եկած եղբայրները: Եւ ամէն կերպ, առանց ձեզ բեռ լինելու, ինքս ինձ պահեցի և պիտի պահեմ, 10 որովհետև իմ մէջ կայ Քրիստոսի ճշմարտութիւնը: Այս պարծանքը չի վերանայ ինձնից Աքայիայի կողմերում էլ: 11 Ինչո՞ւ: Նրա համար, որ չե՞մ սիրում ձեզ: Աստուած գիտէ այդ: 12 Ինչ որ անում եմ ես, ինչ որ անելու եմ, նրա համար է, որ վերացնեմ պատճառաբանութիւնները նրանց, որ պատճառ են փնտռում, որպէսզի պարծենան, թէ իրենք էլ իբր մեզ նման աշխատում են. 13 որովհետև այդպիսիները՝ սուտ առաքեալներ, նենգաւոր մշակներ, կերպարանաւորում են Քրիստոսի առաքեալների կերպարանքով. 14 և դա զարմանալի բան չէ. քանզի ինքը՝ Սատանան էլ է կերպարանաւորում որպէս լուսոյ հրեշտակ: 15 Եւ տարօրինակ չէ, որ նրա պաշտօնեաներն էլ կերպարանաւորուեն որպէս արդարութեան պաշտօնեաներ, որոնց վախճանը կը լինի ըստ իրենց գործերի:

ԱՌԱՔԵՆԱԿԱՆ ՊԱՇՏՕՆԻ ՏԱՌԱՊԱՆՔԸ

16 Ղարծեալ ասում եմ. ոչ ոք ինձ յիմար թող չհամարի, - կամ գոնէ իբրև յիմար ընդունեցէք ինձ, - որ պէսզի ես էլ մի փոքր պարծենամ: 17 Եւ ինչ որ խօսում եմ, ոչ թէ ըստ Տիրոջ ուզածի եմ խօսում, այլ՝ որպէս մի յիմար, որ պարծենալու վիճակի մէջ է գտնուում: 18 Եւ որովհետև շատերն են պարծենում մարդկային նկատումներից առաջնորդուած, ես էլ եմ պարծենալու: 19 Դուք՝ իմաստուններդ, անմիտներին սիրով էք հանդուրժում, 20 քանի որ հանդուրժում էք, եթէ մէկը խաբում է ձեզ, եթէ մէկը ծառայի տեղ է դնում ձեզ, եթէ մէկն ուտում է ձեր ունեցուածքը, եթէ մէկը վերցնում է, ինչ որ ձերն է, եթէ մէկը յոխորտում է, եթէ մէկը հարուածում է ձեր երեսին: 21 Ամաչելով եմ ասում, որպէս թէ մենք տկարացած լինէինք երբևէ. ով ինչ բանի մէջ համարձակուի պարծենալ (յիմարութեամբ եմ ասում), ես էլ եմ համարձակուելու: 22 Եբրա յեցինե՞ր են՝ ես էլ. իսրայէլացիներ՞ են՝ ես էլ. 23 Աբրահամի՞ սերունդ են՝ ես էլ. Քրիստոսի՞ պաշտօնեաներ են (առաւել յանդգութեամբ կ'ասէի, թէ)՝ ես առաւել ևս: Եթէ վաստակով՝ առաւել. եթէ զանակրծութեամբ՝ առաւել ևս. եթէ բանտարկութեամբ՝ աւելի՛ քան նրանք. եթէ մահուան վտանգով՝ բազում անգամ: 24 Հրեաներից, հինգ անգամ, քառասունից մէկով պակաս ծեծ կերայ. 25 երեք անգամ ձողկուեցի. մէկ անգամ քարկոծուեցի. երեք անգամ նաւաբեկութեան ենթարկուեցի. մէկ ցերեկ և մէկ գիշեր ծովի անդունդներում տառապեցի: 26 Ճանապարհորդութիւնների ընթացքում բազում անգամ վտանգներ՝ գետերից. վտանգներ՝ աւազակ ներից. վտանգներ՝ ազգակիցներից. վտանգներ՝ հեթանոսներից. վտանգ ներ՝ քաղաքում. վտանգներ՝ անապատում. վտանգներ՝ ծովում. վտանգներ՝ սուտ եղբայրներից: 27 Բազում անգամ եղայ աշխատանքների և յոգնութիւնների մէջ՝ յաճախ անքուն մնալով, քաղցի և ծարաւի մէջ, առանց մի պատառ հացի, այլև՝ ցրտի մէջ ու մերկութեան: 28 Մէկ կողմ թողած այլ նեղութիւններ և դեռ այն, որ շարունակ ամբոխն իմ վրայ էր կուտակուում. կային և բոլոր եկեղեցիների հոգսերը: 29 Կա՞յ տկար մէկը, որի հետ ես էլ տկարացած չլինեմ. կա՞յ գայթակղուած մէկը, որի համար իմ սիրտը այրուած չլինի:

30 Եթէ պարծենալ է պէտք, իմ տկարութեանը վերաբերող բաներով պիտի պարծենամ: 31 Աստուած և մեր Տէր Յիսուսի հայրը, որ օրհնեալ է յաւիտեանս, գիտէ, որ չեմ ստում: 32 Դամասկոսում Արետաս արքայի կառավարիչը հսկողութեան տակ էր պահում Դամասկոս քաղաքը՝ ինձ բռնելու համար. 33 բայց պատուհանից զամբիւղով ինձ կախեցին պարսպից ներքև, և ես փախայ նրա ձեռքից:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 12
ՊՕՂՈՍԻ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՏԵՍԻԼՔԸ

12 Արդ, ես պէտք է պարծենամ, թէև ոչ մի օգուտ չունի պարծենալը: Սակայն պիտի պատմեմ ձեզ Տիրոջ տեսիլքների և յայտնութիւնների մասին: 2 Գիտեմ մի մարդու ի Քրիստոս, որ տասնչորս տարի առաջ (թէ մարմնով էր չզգիտեմ, և թէ առանց մարմնի՝ չզգիտեմ, Աստուած գիտէ) յափշտակուեց մինչև երրորդ երկինք: 3 Եւ գիտեմ այդպիսի մարդու (թէ մարմնով էր կամ առանց մարմնի՝ չզգիտեմ, Աստուած գիտէ), 4 որ յափշտակուեց մինչև դրախտ և լսեց անպատում խօսքեր, որ մարդս արտօնուած չէ խօսել: 5 Այդպիսի մէկով պիտի պարծենամ. բայց ես ինձնով չպիտի պարծենամ, այլ միայն՝ իմ տկարութիւններով. 6 որովհետև, եթէ ուզեցնամ էլ պարծենալ, յիմարի մէկը չեմ լինի. քանզի ճշմարիտն եմ ասում. բայց հրաժարում եմ ասելուց. գուցէ մէկը աւելի համարում ունենայ իմ մասին, քան ինչ որ տեսնում է իմ մէջ կամ լսում է ինձնից: 7 Եւ որպէսզի այդ յայտնութիւնների առատութեամբ չհպարտանամ, ինձ տրուեց մարմնի խայթ, Սատանայի մի պատգամաւոր, որ բռնցքահարի ինձ, որպէսզի չգոռո զամտանամ: 8 Եւ դրա համար երեք անգամ աղաչեցի Տիրոջը, որ նրան ինձնից հեռացնի: 9 Բայց ասաց ինձ. Իմ շնորհը քեզ բաւ է, որովհետև իմ զօրութիւնը տկարութեան մէջ է ամբողջական դառնում: Եւ արդ, լաւ էլ է, որ ես պարծենամ իմ տկարութիւններով, որպէսզի իմ մէջ բնակուի Քրիստոսի զօրութիւնը: 10 Դրա համար գոհունակութեամբ համակերպում եմ տկարութիւններին, նախատինքներին, վշտերին, հալածանքներին և նեղութիւններին՝ Քրիստոսի համար. որովհետև, երբ տկար եմ, այն ժամանակ եմ զօրաւոր: 11 Յիմար եղայ պարծենալով, քանզի դուք ստիպեցիք. որովհետև պէտք էր, որ ես ձեզնից վկայութիւն ստանայի, թէ ոչնչով պակաս չգտնուեցի, քան գերընտիր առաքեալները, թէպէտև ես ոչինչ եմ: 12 Սակայն ձեզանում առաքեալի նշաններ գործուեցին ամենայն համբերութեամբ՝ նշաններով, սքանչելիք ներով և զօրութիւններով: 13 Եւ արդ, ինչո՞վ պակաս մնացիք այլ եկեղեցիներից, եթէ ոչ նրանով, որ ես ձեզ բեռ չեղայ: Ներեցէ՛ք ինձ այդ յանցանքը:

ԱՌԱՔԵԼԱԿԱՆ ԱՅՑԵԼՈՒԹԻՒՆ

14 Ահա՛ւասիկ այս երրորդ անգամ պատրաստում եմ զալ ձեզ մօտ և ձեզ բեռ չեմ լինի. որովհետև ձեր ունեցածը չէ որ փնտռում եմ, այլ՝ ձեզ. քանի որ որդիները պարտաւոր չեն հայրերի համար գանձ դիզել, այլ՝ հայրերը որդիների համար: 15 Բայց ես ինքնայօժար կերպով կը ծախսեմ և կը ծախսուեմ ձեզ համար, թեկուզ և, հակառակ ձեզ շատ սիրելուս, ձեզնից քիչ սիրուեմ: 16 Ասենք թէ՛ ես բեռ չեղայ ձեզ. որովհետև խորագէտ էի, խորամանկութեամբ բռնեցի ձեզ: 17 Միթէ՛ ձեզնից օգո՞ւտ քաղեցի նրանցով, որոնց առաքեցի ձեզ մօտ: 18 Խնդրեցի Տիտոսին և նրա հետ այն եղբօրն էլ ուղարկեցի: Միթէ՛ Տիտոսը ձեր ունեցածին ա՞՞ջք տնկեց: Նոյն ոգով չընթացա՞նք, նոյն շաւիղներով չքայլեցի՞նք: 19 Դարձեալ՝ կարծում էք, թէ ձեր առջև մենք մե՞զ ենք պաշտպանում: Աստծու առաջ Քրիստոսով ենք խօսում, որ ամէն ինչ ձեր շինութեան համար է, սիրելիներ: 20 Սակայն վախենում եմ, որ, երբ գամ, գուցէ ձեզ չգտնեմ այնպէս, ինչպէս ես կամենում եմ, և ես էլ ձեզ համար լինեմ այնպէս, ինչպէս դուք չէիք կամենայ: Գուցէ՛ դարձեալ լինեն վէճեր, նախանձ, բարկութիւններ, գրգռութիւններ, չարախօսութիւններ, բամբասանքներ, գոռոգութիւններ, ամբարտաւանութիւններ, խռովութիւններ: 21 Երբ գամ, գուցէ՛ դարձեալ իմ Աստուածն ինձ նկուն դարձնի ձեր առաջ, և սուգ անեմ նախապէս մեղանշած շատերի համար, որոնք չեն ապաշխարել իրենց գործած պղծութեան, պորնկութեան և վաւաշտութեան համար:

Բ ԿՈՐՆԹԱՑԻՆԵՐԻՆ 13
ՅՈՐԴՈՐ ԻՆՔՆԱՃԱՆԱԶՄԱՆ ԵՒ ԿԱՏԱՐԵԼՈՒԹԱՆ

13 Այս երրորդ անգամն է, որ գալու եմ ձեզ մօտ, որպէսզի երկու կամ երեք վկաների բերանով հաստատուի ամէն բան: 2 Առաջ ասել եմ և դարձեալ կանխաւ ասում եմ, որպէս թէ երկրորդ անգամ ներկայ լինեն ձեր մէջ, թէև այժմ հեռուից գրում եմ նախապէս յանցանք գործածներին և բոլոր միւսնե ըրին. եթէ դարձեալ գամ, չեմ խնայելու ձեզ, 3 որ ապացոյց էք փնտռում, թէ ինձնով Քրիստոս է որ ձեզ հետ խօսում է, Քրիստոս, որ հզօր է ձեր մէջ և ոչ թէ տկար: 4 Թէպէտև նա խաչուեց մեր տկարութեան պատճառով, բայց կենդանի է Աստծու զօրութեամբ: Եւ մենք էլ թէև տկարանում ենք նրա համար, բայց կենդանի կը լինենք նրա հետ Աստծու զօրութեամբ: 5 Քննեցէ՛ք դուք ձեզ՝ տեսնելու, թէ նոյն հաւատի մէջ էք. փորձեցէ՛ք դուք ձեզ. չգիտե՞ք, թէ Քրիստոս Յիսուս ձեր մէջ է, այլապէս կը լինէիք անպիտան: 6 Բայց յոյս ունեմ, թէ կ'իմանաք, որ մենք անպիտան չենք:

7 Եւ աղաչում ենք Աստծուն, որ չարը ձեզ բան չանի. ո՛չ որպէսզի մենք ընտիր երևանք, այլ որպէսզի դուք բարին գործէք, հոգ չէ, թէ մենք անպիտան թուանք. 8 քանի որ չենք կարող հակառակել ճշմարտութեանը, այլ պաշտպան ենք ճշմարտութեան: 9 Ուրախ ենք, երբ մենք տկար ենք, և դուք զօրաւոր էք: Նոյն բանի համար էլ աղօթում ենք, որ դուք հաստատուն լինէք: 10 Ուստի հեռուից գրում եմ այս բանը, որ, երբ գամ, խստութեամբ չվարուեմ Տիրոջ ինձ տուած իշխանութեամբ, որ շինելու համար է և ոչ քանդելու: 11 Եւ վերջապէս, եղբայրներ, ո՞րչ եղէք, հաստատուն մնացէք, մխիթարուեցէ՛ք, միաբան եղէք, խաղաղութի՛ն արէք. և խաղաղութեան ու սիրոյ Աստուածը թող լինի ձեզ հետ: 12 Ողջոյն տուէ՛ք միմեանց սուրբ համբոյրով. բոլոր սրբերը ողջունում են ձեզ: 13 Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը, Աստծու սէրը և Սուրբ Հոգու հաղորդութիւնը ձեզ հետ լինեն: Ամէն:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ առաքեալ, ո՛չ մարդկանց կողմից և ո՛չ էլ մարդու միջոցով, այլ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով և Հայր Աստծու, որ յարութիւն տուեց նրան մեռելներից, - 2 և բոլոր եղբայրները, որ ինձ հետ են, Գաղատիայի եկեղեցիներին: 3 շնորհ ընդ ձեզ և խաղաղութիւն Հայր Աստծուց և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսից, 4 որ իր անձը տուեց մեր մեղքերի համար, որպէսզի մեզ փրկի ներկայ այս չար աշխարհից ըստ Աստծու և մեր Հօր կամքի, 5 նրան փառք յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՄԻԱԿ ԲԱՐԻ ԱԲԵՏԻՍԸ

6 Ջարմանում եմ, որ այդպէս շուտ լքում էք նրան, ով Քրիստոսի շնորհով կանչեց ձեզ և դառնում էք դէպի ուրիշ ւստարան: 7 բայց ուրիշ ւստարան չկայ. կան ոմանք, որ խռովութիւն են սերմանում ձեր մէջ և ուզում են շուտ տալ Քրիստոսի Աւետարանը: 8 Եթէ նոյնիսկ մենք կամ երկնքից մի հրեշտակ ւստարանի ձեզ աւելին, քան այն, որ մենք ւստարանեցինք ձեզ, նզովեալ լինի:

9 Ինչպէս աւելի առաջ էլ ասացինք, հիմա էլ դարձեալ ասում եմ. Եթէ մէկն ւստարանի ձեզ աւելին, քան ինչ որ դուք ընդունեցիք, նզովեալ լինի: 10 Արդ, մարդկանց եմ ձգտում հաճոյացնել, թէ՞ Աստծուն. կամ մարդկանց հաճելի լինե՞լ եմ ուզում: Եթէ ջանայի մարդկանց հաճելի լինել, ապա Քրիստոսին ծառայ չէի լինի:

ՊՕՂՈՍԻ ԿԱՆՉՈՒԵԼԸ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԵԱՆ

11 Յայտնում եմ ձեզ, եղբայրներ, թէ այն Աւետարանը, որ ես ձեզ ւստարանեցի, մարդկային Աւետարան չէ. 12 քանզի ես մարդուց չառայ այն, ոչ էլ որևէ մէկից սովորեցի, այլ՝ Յիսուս Քրիստոսի մի յայտնութիւնից. 13 արդարև, դուք լսած կը լինէք հրէութեան մէջ եղած ժամանակ երբեմնի իմ ընթացքի մասին, թէ ինչքա՞ն էի հալածում Աստծու եկեղեցին և քանդում էի այն. 14 և հրէութեան մէջ աւելի՛ առաջ էի գնացել, քան իմ շատ հասակակիցները, որոնք իմ սերնդից էին. շատ աւելի նախանձախնդիր էի իմ հայրենի աւանդութիւններին: 15 Բայց, երբ կամեցաւ Աստուած (նա ընտրել էր ինձ իմ մօր որովայնից և կոչեց իր շնորհների միջոցով) 16 յայտնել ինձանով իր Որդուն, որպէսզի ւստարանեմ նրան հեթանոսների մէջ, այն ժամանակ, իսկոյն, ոչ մէկի խորհրդին չդիմեցի, 17 ոչ էլ Երուսաղէմ բարձրացայ նրանց մօտ, որ ինձնից առաջ առաքեալներ էին, այլ գնացի Արաբիա և վերադարձայ Ղամասկոս: 18 Ապա, երեք տարի յետոյ, ելայ Երուսաղէմ՝ տեսնելու Պետրոսին և տասնհինգ օր նրա մօտ մնացի: 19 Առաքեալներից ոչ ոքի չտեսայ, բացի Յակոբոսից՝ Տիրոջ եղբորից: 20 Եւ ինչ որ գրում եմ ձեզ, - ահա՛ւասիկ Աստծու առաջ եմ ասում, - չեմ ստում:

21 Ապա եկայ Ասորիք և Կիլիկիայի կողմերը. 22 և ես անձնապէս անժանօթ էի եկեղեցիների հաւատացեալներին, որոնք, թլփատուած լինելով, դարձել էին ի Քրիստոս. 23 բայց լսած էին, թէ՛ Նա, որ մեզ այն ժամանակ հալածում էր, այժմ քարոզում է այն հաւատը, որը մի ժամանակ քանդում էր: 24 Եւ ինձնով փառաւորում էին Աստծուն:

ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

ՊՕՂՈՍԸ ԵՒ ՄԻՒՍ ԱՌԱՔԵԱԼՆԵՐԸ

2 Այնուհետև, տասնչորս տարի յետոյ, նորից ելայ Երուսաղէմ Բառնաբասի հետ՝ ինձ հետ վերցնելով նաև Տիտոսին: 2 Եւ այնտեղ ելայ ինձ պատահած մի յայտնութեան հետևանքով. և նրանց ներկայացրի այն Աւետարանը, որը քարոզում էի հեթանոսների մէջ մասնաւորապէս նրանց, որոնք երևելիներ էին համարում, այն մտածումով, որ մի գուցէ իմ ընթացքը ի զուր է եղել և կամ ի զուր է: 3 Եւ Տիտոսն իսկ, որ ինձ հետ էր, թէև հեթանոս, չպարտաւորուեց թլփատուել՝ հակառակ ներս սարդած սուտ եղբայրներին. 4 նրանք սարդել մտել էին՝ լրտեսելու մեր այն ազատութիւնը, որ ունենք Քրիստոս Յիսուսով, որպէսզի մեզ ծառայ դարձնեն. 5 նոյնիսկ, ժամանակաւորապէս, չանսացինք հնազանդուել նրանց, որ պէսզի Աւետարանի ճշմարտութիւնը հաստատ մնայ ձեր մէջ:

6 Ինչ վերաբերում է երևելիներին (թէ նրանք երբևիցէ մի բան եղել են, իմ հոգը չէ, քանզի Աստուած մարդկանց աչառութիւն չի անում), այդ երևելիները նման որևէ բան չիմացրին ինձ: 7 Այլ, դրան հակառակ, երբ տեսան, թէ հեթանոսների աւետարանն ինձ է վստահուած, ինչպէս Պետրոսին՝ հրեաների աւետարանը 8 (որովհետև նա, որ Պետրոսին յաջողեցրեց առաքելութիւն հրեաների մէջ, ինձ էլ յաջողեցրեց առաքելութիւն հեթանոսների մէջ), 9 երբ Յակոբոսը, Կեփասը և Յովհաննէսը, որոնք սիւներ էին համարում, իմացան այն շնորհների մասին, որ տրուած էին ինձ, հաւանութեան ձեռք մեկնեցին ինձ և Բառնաբասին, որպէսզի մենք գնանք հեթանոսների մէջ, իսկ իրենք՝ հրեաների մէջ. 10 միայն թէ նրանք խնդրեցին, որ յիշենք աղքատներին. և ես հոգ տարայ այդ նոյն բանն անելու:

ՏԱՐԱԿԱՐԾՈՒԹԻՒՆ ԱՆՏԻՈՔՐԻՍ ՊԵՏՐՈՍԻ ԵՒ ՊՕՂՈՍԻ ՄԻՋԵՒ

11 Եւ երբ Կեփասն Անտիոք եկաւ, ընդդիմացայ նրան, որովհետև մեղադրելի ընթացքի մէջ էր. 12 քանզի, մինչ Յակոբոսի շրջանակից ոմանք դեռ չէին եկել, նա հեթանոսների հետ էր ուտում անխտիր, իսկ երբ եկան, բաժանուեց և մի կողմ քաշուեց՝ վախենալով թլփատութեան կողմնակիցներից: 13 Եւ ուրիշ հրեաներ էլ կեղծաւորութիւն արեցին նրա հետ. մինչև իսկ Բառնաբասը ներքաշուեց նրանց կեղծաւորութեան մէջ: 14 Իսկ երբ տեսայ, որ ուղիղ չեն ընթանում Աւետարանի ճշմարտութեամբ, բոլորի առաջ Կեփասին ասացի. Եթէ դու, որ հրեայ ես, հեթանոսի նման ես ապրում և ոչ հրեայի նման, ինչո՞ւ ես ստիպում հեթանոսներին, որ հրեայի նման լինեն:

ԱՐԴԱՐԱՑՈՒՄ ՀԱՒԱՏՈՎ ԵՒ ՈՉ ԳՈՐԾԵՐՈՎ

15 Իսկ մենք, որ իսկական հրեաներ ենք և ոչ թէ այդ հեթանոս մեղաւորներից, 16 գիտենք, որ մարդ չի արդարանայ օրէնքի գործերով, այլ միայն Յիսուս Քրիստոսի հաւատով. և մենք հաւատացինք Քրիստոս Յիսուսին, որպէսզի արդարանանք Քրիստոսի հաւատով և ոչ թէ օրէնքի գործերով. քանի որ ոչ մի մարդկային էակ չի արդարացուելու օրէնքի գործերով: 17 Իսկ եթէ Քրիստոսով արդարանալ ուզելով՝ մեղաւոր գտնուեցինք, ապա ուրեմն Քրիստոս մեղքի՞ն ծառայեց. քա՛ւ լիցի. 18 որովհետև, եթէ ինչ որ ես քանդեցի, նոյնը վերստին շինեմ, ապա ինքս ապացուցած կը լինեմ, որ մեղաւոր եմ. 19 քանի որ ես օրէնքի տակ մեռայ օրէնքի համար, որպէսզի ապրեմ Աստծու համար: 20 Քրիստոսի հետ խաչը ելայ. կենդանի եմ այսուհետև. բայց ոչ թէ ես, այլ իմ մէջ ապրում է Քրիստոս: Իսկ հիմա որ կենդանի եմ մարմնով, Աստծու Որդու հաւատով եմ ապրում, որ սիրեց ինձ և իրեն մահուան մատնեց ինձ համար: 21 Եւ ես Աստծու շնորհը չեմ անարգում, քանի որ, եթէ արդարութիւնը օրէնքից է, ապա Քրիստոս ի զուր մեռաւ:

ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ 3
ՕՐԷՆՔ ԿԱՄ ՀԱՒԱՏ

3 Ո՛վ անմիտ գաղատացիներ, ո՞վ հրապուրեց ձեզ, որոնց աչքերի առաջ Յիսուս Քրիստոս նկարագրուեց խաչը ելած:

2 Այս բանն են միայն ուզում իմանալ ձեզնից. օրէնքի գործերո՞վ Հոգին ընդունեցիք, թէ՞ հաւատի քարոզութեամբ: 3 Այդչափ անմիտ էք. սկսեցիք հոգով, իսկ հիմա մարմնո՞վ էք վերջացնում: 4 Եւ այդքան փորձութիւններ ի գո՛ւր անցան ձեր գլխով, - եթէ անշուշտ ի գուր էին: 5 Իսկ արդ, նա, որ Հոգին բաշխեց ձեզ և զօրութիւններ գործեց ձեր մէջ, օրէնքի գործերո՞վ էր, թէ՞ հաւատի քարոզութեամբ: 6 Այսպէս՝ Աբրահամը հաւատաց Աստծուն, և այդ նրան համարուեց որպէս արդարութիւն: 7 Գիտէ՞ք արդեօք, որ Աբրահամի որդիները նրանք են, որոնք այդ հաւատից են:

8 Սուրբ Գիրքը կանխատեսում էր, թէ Աստուած հեթանոսներին հաւատով է արդարացնելու. նախապէս խոստացաւ Աբրահամին, թէ՛ Բոլոր ազգերը քեզնով են օրհնուելու: 9 Այսպէս ուրեմն, նրանք, որ հաւատից են, օրհնուում են հաւատացեալ Աբրահամի հետ: 10 Նրանք, որ օրէնքի գործադրողներն են, անէծքի տակ են, քանզի գրուած է, թէ՛ Անիծեալ է ամէն մարդ, որ օրէնքի գրքում եղած բոլոր գրուածները չի պահում և չի գործադրում: 11 Որ օրէնքով ոչ ոք չի արդարանայ Աստծու առաջ, այդ քաջ յայտնի է, որովհետև՝ Արդարը, - ասում է, - հաւատով է ապրելու: 12 Իսկ օրէնքը հաւատից չէ. բայց ով կատարի այն, նրանով կ'ապրի: 13 Քրիստոս մեզ վերստին գնեց օրէնքի անէծքից՝ անէծք դառնալով մեզ համար (որովհետև գրուած է, թէ՛ Անիծեալ է այն մարդը, որը կախուած է փայտից), 14 որպէսզի Աբրահամի օրհնութիւնը Քրիստոս Յիսուսով գայ հեթանոսների վրայ, և որպէսզի Սուրբ Հոգու խոստումը մենք ընդունենք հաւատով:

ՕՐԷՆՔ ԵՒ ԽՈՍՏՈՒՄ

15 Եղբայրներ, մարդկայնօրէն են ասում. նոյնիսկ մարդկանց հաստատած կտակը ոչ ոք չի կարող խափանել և ոչ էլ նրա վրայ մի այլ բան աւելացնել: 16 Արդ, խոստումը Աբրահամին արուեց և նրա շառաւիղին. չի ասում՝ շառաւիղներին, չակնարկելու համար շատերին, այլ ակնարկում է մէկին՝ Եւ քո զաւակին, որ Քրիստոսն է: 17 Ահա՛ թէ ինչ են ասում. այն կտակը, որ նախապէս հաս տատուել էր Աստծու կողմից Քրիստոսով, դրանից չորս հարիւր երեսուն տարի յետոյ դրուած օրէնքը չի կարող խախտել, որպէսզի չխափանուի խոստումը: 18 Եթէ ժառանգութիւնը օրէնքից է, ապա այլևս խոստումից չէ. բայց Աստուած Աբրահամին խոստումով շնորհեց այն:

ՕՐԷՆՔԻ ԴԵՐՈ

19 Իսկ արդ, ինչի՞ համար է օրէնքը. օրէնքը տրուեց յանցանքների պատճառով, մինչև որ գար այն զաւակը, որին եղած խոստումը հրեշտակների կողմից տրուեց միջնորդի միջոցով: 20 Իսկ միջնորդը ենթադրում է երկու կողմ, մինչդէռ Աստուած մէկ է: 21 Եւ արդ, օրէնքը Աստծու խոստումներին հակառա՞վ է. քա՛ւ լիցի. որովհետև, եթէ օրէնքը, որ տրուած է, կարող լինէր կեանք տալ, ապա հաստատապէս արդարութիւնը օրէնքից կը լինէր: 22 Բայց Սուրբ Գիրքը ամէն ինչ դրեց մեղքի տակ, որպէսզի խոստումը Յիսուս Քրիստոսի հաւատով տրուի հաւատացողներին: 23 Քանի դեռ հաւատը չէր եկել, օրէնքի տակ փակուած էինք մնում՝ սպասելով գալիք այն հաւատին, որ յայտնուելու էր մեր մէջ: 24 Այսպէս՝ օրէնքը դաստիարակ եղաւ՝ մեզ Քրիստոս Յիսուսին բերելու, որպէսզի հաւատով արդարանանք: 25 Իսկ երբ հաւատը եկաւ, էլ դաստիարակի ձեռքի տակ չենք. 26 քանզի բոլորդ էլ Աստծու որդիներ էք հաւատով ի Յիսուս Քրիստոս: 27 Դուք բոլորդ, որ ի Քրիստոս մկրտուեցիք, Քրիստոսով

զգեստաւորուեցիք. 28 ուրեմն խտրութիւն չկայ ո՛չ հրեայի և ո՛չ հեթանոսի, ո՛չ ծառայի և ո՛չ ազատի, ո՛չ արուի և ո՛չ էգի. որովհետև դուք ամէնքդ մէկ էք ի Քրիստոս Յիսուս: 29 Իսկ եթէ դուք Քրիստոսին էք, ուրեմն Աբրահամի սերունդ էք, ժառանգներ՝ ըստ խոստման:

ԳՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ 4

ՕՐԷՆՔԻ ԳԵՐՈՒԹԻՒՆԻՑ ԱՍՏԾՈՒ ՈՐԴԵԳՐՈՒԹԻՒՆ

4 Այս բանն եմ ասում. որքան ժամանակ որ ժառանգը երեխայ է, աւելին չէ, քան ծառան, թէպէտև ամէն ինչի տէր է: 2 Բայց նա խնամակալների և վերակացուների ձեռքի տակ է մինչև հօր սահմանած ժամանակը: 3 Նոյնպէս և մենք. մինչ երեխայ էինք, բնութեան տարերային ուժերին էինք ծառայում: 4 Իսկ երբ ժամանակը իր լրումին հասաւ, Աստուած ուղարկեց իր Որդուն, որը ծնուեց կնոջից և մտաւ օրէնքի տակ՝ 5 փրկելու համար նրանց, որ օրէնքի տակ էին, որպէսզի մենք որդեգրութիւն ընդունենք: 6 Եւ որովհետև դուք որդիներ էք, Աստուած մեր սրտերի մէջ ուղարկեց իր Որդու Հոգին, որ աղաղակում է՝ Աբբա, Հայր: 7 Ուստի, ծառայ չես, այլ՝ որդի, և եթէ որդի ես, ապա և՛ ժառանգ Աստծու:

ԱՌԱՔԵՆԱԿԱՆ ՀՈԳՍԵՐ

8 Այն ժամանակ, մինչ Աստծուն չէիք ճանաչում, ծառայում էիք նրանց, որոնք ի բնէ աստուածներ չէին. 9 Իսկ այժմ որ ճանաչեցիք Աստծուն, մանաւանդ որ Աստուած էլ ճանաչեց ձեզ, ինչպէ՞ս էք վերադառնում նորից դէպի տկար ու խեղճ տարերային ուժերը, որոնց, նորից, ուզում էք ձեզ գերի դարձնել: 10 Պահում էք յատուկ օրեր, ամիսներ, եղանակներ և տարիներ: 11 Վախենում եմ, որ մի գուցէ ի զուր եմ աշխատել ձեզ համար: 12 Եղէ՞ք՝ ինչպէս ես, քանզի ես էլ ձեզ նման եղայ, եղբայրներ, աղաչում եմ ձեզ. դուք ինձ ոչ մի վնաս չէք տուել: 13 Դուք գիտէք, որ տկար մարմնով աւետարանեցի ձեզ առաջին անգամ, 14 և չանարգեցիք ու չար համարիեցիք այն փորձութիւնները, որ կրում էի իմ մարմնի վրայ. այլ իբրև Աստծու հրեշտակ ընդունեցիք ինձ, իբրև Քրիստոս Յիսուս: 15 Իսկ արդ, ո՞ւր է ձեր երանութիւնը: Վկայում եմ ձեզ. եթէ հնար լինէր, ձեր աչքերը կը հանէիք ու կը տայիք ինձ: 16 Հիմա ինչո՞ւ թշնամի դարձայ ձեզ, որ ճիշտը խօսեցի: 17 Նրանք բարի դիտաւորութեամբ չէ, որ հետաքրքրում են ձեզանով, այլ ուզում են արգելք լինել ձեզ, որպէսզի նախանձախնդիր լինէք իրե՛նց համար: 18 Բայց լաւ է միշտ նախանձախնդիր լինել բարի բաներին և ոչ թէ միայն այն ժամանակ, երբ ձեր մէջ եմ, 19 որդեակներս, դուք, որոնց համար վերստին երկունքի մէջ եմ, մինչև որ Քրիստոս կերպարանուի ձեր մէջ: 20 Կ'ուզենայի այժմ լինել ձեզ մօտ և փոխել իմ խօսելու ձևը, որովհետև տարակոյսի մէջ եմ ձեզ համար:

ՀԱԳԱՐԻ ԵՒ ՍԱՌԱՅԻ ՕՐԻՆԱԿԸ

21 Ասացէ՞ք ինձ, դուք, որ ուզում էք լինել օրէնքի տակ, օրէնքը չէ՞ք կարդացել: 22 որովհետև գրուած է, թէ՛ Աբրահամը երկու որդի ունէր, մէկը՝ ծնուած աղախնից և մէկը՝ ազատ կնոջից: 23 Բայց նա, որ աղախնից էր, մարմնական ծնունդ էր, իսկ նա, որ ազատ կնոջից էր, ծնուել էր խոստման համաձայն: 24 Սա այլաբանութիւն է, որովհետև սրանք երկու կտակարաններն են. մէկը՝ Սինա լեռից՝ ծնուած ծառայութեան համար. դա Հազարն է. 25 քանզի Հազարը Սինա լեռն է Արաբիայում և համապատասխանում է ներկայ Երուսաղէմին, որ իր որդիներով հանդերձ ծառայ է: 26 Իսկ Վերին Երուսաղէմը, որը մեր բոլորի մայրն է, ազատ է. 27 որովհետև գրուած է.:

Ուրախ եղիր, ամու՛լ, դու, որ չէիր ծնում. գոչիր և աղաղակիր, դու, որ երկունքի ցաւ չէիր քաշել. որովհետև լքուածիդ զաւակներն աւելի են, քան ամուսին ունեցող կնոջ զաւակները: 28 Արդ, մենք, եղբայրներ, խոստ ման

որդիներ ենք, Իսահակի նման: 29 Եւ ինչպէս այն ժամանակ նա, որ մարմնական ծնունդ էր, հալածում էր նրան, որ ըստ հոգու էր ծնուել, այդպէս է և այժմ: 30 Եւ ի՞նչ է ասում Գիրքը. Հեռու վանիր այդ աղախնուն և դրա որդուն, որպէսզի այդ աղախնի որդին ազատի որդուն ժառանգակից չլինի: 31 Դրա համար, եղբայրներ, աղախնի որդիներ չենք, այլ՝ ազատի, այն ազատութեամբ, որով Քրիստոս մեզ ազատ դարձրեց:

ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ 5 ՄԻ ԿՈՐՑՐԷՔ ՁԵՐ ԱԶԱՏՈՒԹԻՒՆԸ

5 Ուրեմն, պինդ կացէք և վերստին ծառայութեան լծի տակ մի՛ մտէք: 2 Ահաւասիկ եւ՝ Պողոսը, ձեզ ասում են, որ, եթէ թլփատուէք, Քրիստոս ձեզ ոչնչով չի օգնի: 3 Վկայում են թլփատուող ամէն մարդու, որ պարտաւոր է ամբողջ օրէնքը կատարել: 4 Դուք, որ օրէնքով էք արդարանում, Քրիստոսից կտրուած էք, շնորհից ընկած: 5 որովհետև մենք Հոգու միջոցով հաւատից ենք սպասում արդարութեան յոյսը: 6 քանի որ նա, ով միացած է Քրիստոս Յիսուսին, ո՛չ թլփատուած լինելը արժէք ունի և ո՛չ անթլփատ լինելը, այլ՝ հաւատը, որ սիրով է գործում: 7 Լաւ էր ձեր ընթացքը, ո՞վ ձեզ կասեցրեց, որ չհնազանդուէք ճշմարտութեանը: 8 Այս թելադրանքը նրանից չէ, ով ձեզ կանչում է: 9 Մի փոքր թթխմոր խմորում է ամբողջ զանգուածը: 10 Իսկ ես վստահ եմ ձեր վրայ Տիրոջով, թէ ուրիշ կերպ չէք խորհում. և ով ձեր միտքը խռովում է, դատաստան կը կրի՝ ո՞վ էլ լինի: 11 Իսկ ես, եղբայրներ, եթէ թլփատութիւն էի քարոզում, ինչո՞ւ եմ դեռ հալածում: Ապա ուրեմն խաչի գայթակղութիւնը խափանուած է: 12 Երանի՛ր թէ արմատախիլ լինէին նրանք, որ ձեր միտքը խռովում են: 13 Եղբայրներ, դուք կոչուած էք ազատութեան. միայն թէ ձեր ազատութիւնը սոսկ մարմնի ցանկութիւնների համար չլինի, այլ սիրով ծառայեցէք միմեանց: 14 որովհետև ամբողջ օրէնքը այս մէկ խօսքի մէջ է ամփոփուում. Պիտի սիրես քո ընկերոջը, ինչպէս ինքդ քեզ:

15 Իսկ եթէ միմեանց խաժոտէք և յօշոտէք, զգո՛յշ եղէք, գուցէ թէ միմեանց ոչնչացնէք:

ՀՈԳԻՆ ԵՒ ՄԱՐԴԿԱՑԻՆ ԲՆՈՒԹԻՒՆԸ

16 Բայց ասում են ձեզ. Հոգով ընթացէք և մարմնի ցանկութիւնը մի՛ կատարէք, 17 քանի որ մարմինը Հոգու հակառակն է ցանկանում, իսկ Հոգին՝ մարմնի հակառակը: Եւ քանի որ սրանք միմեանց հակառակ են, մի՛ արէք այն, ինչ ուզում էք: 18 Իսկ եթէ Հոգով էք առաջնորդուում, ապա օրէնքի տակ չէք: 19 որովհետև մարմնի գործերը յայտնի են. այսինքն՝ շնութիւն, պոռնկութիւն, պղծութիւն, վաւաշո տութիւն, 20 կռապաշտութիւն, կախարդութիւն, թշնամութիւն, կռիւ, նախանձ, բարկութիւն, հակառակութիւններ, երկպառակութիւններ, բաժանումներ, 21 չար նախանձ, սպանութիւններ, հարբեցողութիւններ, անառակութիւններ և սրանց նման ուրիշ բաներ: Այժմ ասում են ձեզ, ինչպէս որ առաջուց էլ ասում էի, թէ նրանք, որ այսպիսի բաներ են գործում, Աստծու արքայութիւնը չեն ժառանգելու: 22 Իսկ Հոգու պտուղն այս է՝ սէր, խնդութիւն, խաղաղութիւն, համբերութիւն, 23 քաղցրութիւն, բարութիւն, հաւատարմութիւն, հեզութիւն, ժուժկալութիւն. այսպիսի բաներին օրէնք չկայ: 24 Իսկ նրանք, որ քրիստոսեաններ են, խաչն են հանում իրենց մարմինները՝ կրքերով և ցանկութիւններով հանդերձ: 25 Եթէ ապրում ենք Հոգով, ըստ Հոգու էլ ընթանանք: 26 Եւ սնապարծ չլինենք՝ միմեանց զրգռելով և միմեանց նախանձելով:

ԳԱՂԱՏԱՑԻՆԵՐԻՆ 6 ԿՐԵԼ ՄԻՄԵԱՆՑ ԲԵՌԸ

6 Եղբայրներ, եթէ ձեզնից մէկը ինչ-որ յանցանքի մէջ բռնուի յանկարծ, դուք, որ հոգևոր էք, վերահաստատէք նրան հեգութեան ոգով. զգոյշ եղէք ինքներդ ձեր նկատմամբ, որպէսզի դուք էլ փորձութեան չենթարկուէք: 2 Միմեանց բեռը կրեցէ՛ք և այդպիսով կատարեցէ՛ք Քրիստոսի օրէնքը: 3 Եթէ մէկը կարծում է, թէ ինքը մի բան է, և սակայն չէ, ինքն իրեն է խաբում: 4 Թող իւրաքանչիւր ոք կշռադատի իր գործը և ապա՝ ինքն իր վրայ՝ միայն պարծենայ և ոչ թէ ընկերոջ հետ համեմատուելով: 5 որովհետև իւրաքանչիւր ոք իր բեռն է կրելու: 6 Աշակերտը թող մասնակից անի ուսուցչին բոլոր բարի բաներուն: 7 Չխաբուէք. Աստուած չի ծաղրում, 8 որովհետև, ինչ որ մարդս սերմանում է, նոյնը և կը հնձի. ով սերմանում է իր մարմնի համար, այդ մարմնից էլ կը հնձի ապականութիւն. իսկ ով Հոգու համար է սերմանում, այդ Հոգուց էլ կը հնձի յաւիտենական կեանք: 9 Իսկ բարին գործելուց չձանձրանաք, որովհետև յարմար ժամանակին պիտի հնձենք, եթէ չթուլանանք: 10 Ահա թէ ինչու, քանի դեռ ժամանակ կայ, բարին գործենք բոլորի հանդէպ, մանաւանդ հաւատի մէջ մեր հարազատների հանդէպ:

ԽԱՉԻ ՊԱՐԾԱՆՔԸ

11 Տեսէք, թէ ինչպիսի՛ գրերով գրեցի ձեզ իմ այս ձեռքով. 12 որովհետև նրանք, որ ցանկանում են ըստ մարմնի լաւ մարդ երևալ, նրանք են ստիպում ձեզ, որ թլփատուէք: Միայն թէ Քրիստոսի խաչի յետևից չգնան. 13 քանզի նրանք, որ թլփատուած են, օրէնքը չեն պահում, բայց ուզում են, որ դուք թլփատուէք, որպէսզի ձեր մարմնով պարծենան: 14 Սակայն քա՛ւ լիցի, որ ես պարծենամ այլ բանով, քան միայն մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի խաչով, որով աշխարհը խաչուած է ինձ համար, ես էլ՝ աշխարհի համար. 15 որովհետև Յիսուս Քրիստոսով ո՛չ թլփատութիւնն է մի բան և ո՛չ էլ՝ անթլփատութիւնը, այլ՝ նոր արարած լինելը:

16 Եւ թող խաղաղութիւն ու ողորմութիւն լինի բոլոր նրանց վրայ, որ ապրում են այս կանոնի համաձայն, ինչպէս նաև Աստծու Իսրայէլի վրայ: 17 Այսուհետև թող ոչ ոք ինձ նեղութիւն չտայ, որովհետև ես իմ մարմնի մէջ եմ կրում Քրիստոսի չարչարանքները: 18 Եղբայրներ, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը թող ձեր հոգու հետ լինի: Ամէն:

ՊՕՐՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ Յիսուս Քրիստոսի առաքելը Աստծու կամքով, Եփեսոսում եղած սրբերին և հաւատացեալներին ի Քրիստոս. 2 շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

3 Օրհնեալ է Աստուած և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Հայրը, որ օրհնեց մեզ ի Քրիստոս ամենայն հոգևոր օրհնութեամբ, երկնային աշխարհում. 4 նա ընտրեց մեզ Քրիստոսի միջոցով նախքան աշխարհի արարումը, որպէսզի մենք սուրբ և անարատ լինենք նրա առաջ սիրով: 5 Նախասահմանեց մեզ որդեգրութեան Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, ըստ իր կամքի հաճութեան: 6 Գովենք նրան այն փառքի համար, որով երջանկացրեց մեզ իր Սիրելիով: 7 Նրանով է, որ ունենք փրկութիւն, նրա արեան միջոցով՝ մեղքերի թողութիւն, ըստ իր շնորհի մեծութեան չափի, 8 որ և առատացաւ մեր մէջ ամենայն իմաստութեամբ և գիտութեամբ: 9 Ճանաչեցրեց մեզ, ինչպէս հաճելի էր իրեն, իր կամքի խորհուրդները. նա դրանք նախապէս սահմանած էր Նրանով, 10 որպէսզի, ժամանակների լրումին, ինչ որ երկնքում է և ինչ որ երկրի վրայ, ամէն ինչ Քրիստոսով բովանդակուի:

11 Նրանով է, որ ժառանգեցինք մեզ վիճակուած բաժինը, ըստ առաջադրութեան Աստծու, որ ամէն ինչ յաջողեցնում է իր կամքի խորհուրդների համաձայն. 12 մենք՝ նախապէս Քրիստոսին յուսացողներս, նախասահմանուած եղանք գովելու նրա փառքը:

13 Նրանով է, որ դուք էլ լսեցիք ճշմարտութեան խօսքը՝ ձեր փրկութեան Աւետարանը, որին հաւատալով կնքուեցիք խոստացուած Սուրբ Հոգով, 14 որ մեր ժառանգութեան առհաւատչեան է մինչև այն օրը, երբ կատարելապէս կը տիրանանք փրկութեանը՝ ի գովութիւն նրա փառքի:

ՊՕՐՈՍԻ ԱՂՕԹՔԸ

15 Ուստի ես էլ, երբ լսեցի ձեր հաւատի մասին, որ ունէք ի Տէր Յիսուս, և սիրոյ մասին, որ ունէք բոլոր սրբերի հանդէպ, 16 չեմ դադարում գոհութիւն յայտնել ձեզ համար՝ յիշելով ձեզ իմ աղօթքներում, 17 որպէսզի մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Աստուածը՝ Հայրը փառքի, ձեզ տայ իմաստութեան և յայտնութեան հոգի իրեն ճանաչելու համար:

18 Նա լուսաւոր պիտի դարձնի ձեր սրտի աչքերը, որպէսզի մենք հասկանանք, թէ ինչ է նրա կոչման յոյսը, ինչ է նրա ժառանգութեան փառքի մեծութիւնը սրբերի մէջ 19 և ինչ է նրա զօրութեան գերազանց մեծութիւնը: 20 Նա իր ամենակարող զօրութիւնը ցոյց տուեց Քրիստոսով, երբ նրան յարութիւն տուեց մեռելներից և նստեցրեց իր աջ կողմում, երկնքի մէջ՝ 21 ամէն իշխանութեան, պետութեան, զօրութեան ու տէրութեան վրայ, այլև ամէն անուան վրայ, որ տրուում է ոչ միայն այս աշխարհում, այլ նաև հանդերձեալում:

22 Նա ամէն ինչ հնազանդեցրեց Յիսուսի ոտքերի տակ և նրան հաստատեց, իբրև գլուխ եկեղեցու, բոլոր բաների վրայ, 23 եկեղեցի, որ նրա մարմինն է, լրումը նրա, ով ամէն ինչ լցնում է ամէն բանի մէջ:

ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

ՄԱՀԻՑ ԴԷՊԻ ԿԵԱՆՔ

2 Եւ դուք մեռած էիք ձեր մեղքերի ու յանցանքների մէջ, 2 որոնցում մի ժամանակ ընթանում էիք ըստ այս աշխարհի սովորութեան՝ հնազանդուելով օդում տիրող իշխանի այն ոգուն, որ այժմ ներգործում է ապստամբող մարդկանց մէջ: 3 Նրանց թւում և մենք բոլորս մի ժամանակ ապրում էինք մեր մարմնի կրքերով և կատարում մարմնի ու մտքի ցանկութիւն ներք. և իսկապէս Աստծու բարկութեան արժանի մարդիկ էինք ուրիշների նման: 4 Բայց Աստուած, որ առատ է ողորմութեամբ, իր մեծ սիրով, որով սիրեց մեզ, 5 մինչ մեռած էինք մեր մեղքերի մէջ, մեզ կենդանացրեց Քրիստոսով (որովհետև շնորհով փրկուեցինք): 6 Նրա հետ յարութիւն տուեց մեզ և նրա հետ նստեցրեց երկնքում Քրիստոս Յիսուսով, 7 որպէսզի գալիք բոլոր դարերում ցոյց տայ իր շնորհի անչափելի մեծութիւնը մեր նկատմամբ՝ քաղցրութեամբ ի Քրիստոս Յիսուս. 8 որովհետև Աստծու շնորհով փրկուածներ էք հաւատի միջոցով. և այս ձեզնից չէ, այլ պարզևն է Աստծու, 9 ոչ էլ ձեր գործերից է, որպէսզի ոչ ոք չպարծենայ. 10 որովհետև նրա արարածներն ենք՝ Քրիստոս Յիսուսով ստեղծուածներ բարի գործերի համար, որոնց համար էլ Աստուած առաջուց պատրաստեց մեզ, որպէսզի դրանք կատարենք:

ՄԷԿ ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

11 Ուստի և՛ դուք յիշեցէ՛ք, որ մի ժամանակ հեթանոսներ էիք մարմնով, այսինքն՝ անթափառ էիք (այդպէս էիք կոչւում մարմնի վրայ ձեռքով կատարուած թլփատութիւն չունենալու պատճառով), 12 քանի որ այն ժամանակ առանց Քրիստոսի էիք և հեռացած Իսրայէլի քաղաքացիութիւնից, օտարացած խոստման ուխտերից և ոչ մի յոյս չունէիք ու առանց Աստծու էիք աշխարհում: 13 Իսկ այժմ, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, դուք, որ մի ժամանակ հեռացած էիք, մերձաւորներ եղաք Քրիստոսի արեամբ, 14 որովհետև նա է մեր խաղաղութիւնը, նա, որ երկուսը մէկ դարձրեց. քանդեց իր մարմնի մէջ միջնորմը՝ թշնամութիւնը, 15 և հրամաններով տրուած պատուիրանների օրէնքը ջնջեց, որպէսզի իրենով երկուսին դարձնի մի նոր մարդ և խաղաղութիւն հաստատի 16 ու իր խաչով հաշտեցնի երկուսին մէկ մարմնի մէջ Աստծու հետ. քանզի թշնամութիւնն սպանեց իր խաչով: 17 Եւ եկաւ խաղաղութիւն անտարանեց ձեզ՝ հեռու եղողներիդ, և խաղաղութիւն՝ մօտ եղողներիդ. 18 որովհետև նրանով է, որ երկուսս էլ արտօնութիւն ունենք մերձենալու Հօրը մէկ Հոգով: 19 Ապա ուրեմն, օտար և պանդուխտ չէք, այլ՝ համաքաղաքացի սրբերին և ընտանի՝ Աստծուն, 20 կառուցուած առաքելների և մարգարէների հիմքի վրայ, որի անկիւնաքարը Քրիստոս Յիսուսն է: 21 Նրա վրայ ներդաշնակութեամբ հաստատուած ամբողջ կառոյցը Տիրոջով վերաճում է մի սուրբ տաճարի, 22 որի մէջ դուք էլ նրա հետ կառուցուում էք որպէս բնակարան Աստծու՝ Սուրբ Հոգու միջոցով:

ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 3

ՊՕՂՈՍՈՎ ՀԵԹԱՆՈՍՆԵՐԻ ԱՌԱՔԵԱԼ

3 Ահա թէ ինչու ես՝ Պօղոսը, ձեզ՝ հեթանոսներիդ համար Յիսուս Քրիստոսի բանտարկեալն եմ: 2 Թերևս դուք լսած լինէք Աստծու շնորհի տնտեսութեան մասին, որ տրուեց ինձ ձեզ համար. 3 որովհետև յայտնութեամբ ցոյց տրուեց ինձ խորհուրդը, ինչպէս անելի վերև գրեցի ձեզ համառօտակի, 4 որպէսզի կարող լինէք ընթերցել և տեսնել իմ իմացութիւնը Քրիստոսի խորհրդի մէջ, 5 խորհուրդ, որ այլ սերունդների մարդկանց որդիներին ցոյց չտրուեց, ինչպէս այժմ այն յայտնուեց իր սուրբ առաքելներին և մարգարէներին Սուրբ Հոգու միջոցով, 6 որպէսզի հեթանոսները Քրիստոս Յիսուսի միջոցով ժառանգակից, նոյն մարմնի անդամ և նրա խոստմանը հաղորդակից լինեն Աւետարանով: 7 Եւ այդ Աւետարանին ես սպասաւոր եղայ ըստ Աստծու շնորհի այն պարզների, որ տրուեցին ինձ նրա զօրութեան ներգործութեամբ 8 (ես, որ յետինն եմ բոլոր

սրբերի, ինձ տրուեց այս շնորհը՝ անետարանելու հեթանոսներին Քրիստոսի անքնին մեծութիւնը 9 և բոլորին լուսաւորելու, որպէսզի գիտենան, թէ ինչ է այն խորհրդի տնտեսութիւնը, որ ծածկուած էր ի յաւիտենից Աստու մօտ, որ ստեղծեց ամէն ինչ, 10 որպէսզի եկեղեցու միջոցով յայտնի լինի այժմ երկնային իշխանութիւններին և պետութիւններին Աստու բազմապատիկ իմաստութիւնը, 11 նրա յաւիտենական նախասահմանութեան համաձայն, որ նա իրագործեց Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով: 12 Մենք էլ համարձակութիւն և արտօնութիւն ունենք մերձենալու Աստուն այն վստահութեամբ, որ ունենք Յիսուս Քրիստոսին հաւատալով: 13 Ուստի աղաչում եմ, որ չընկճուէք ձեզ համար մեր կրած նեղութիւնների պատճառով, նեղութիւններ, որ մեր փառքն են:

ՃԱՆԱԶԵԼ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՍԵՐՈ

14 Ահա թէ ինչու ծնկի եմ գալիս մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Հօր առաջ, 15 որից իր անունն է ստանում ամէն ազգատոհմ երկնքում և երկրի վրայ, 16 որպէսզի դուք, ըստ իր փառքի մեծութեան, իր Հոգու միջոցով զօրութեամբ ամրանաք ներքնապէս. 17 այնպէս որ, ձեր հաւատի միջոցով, Քրիստոս բնակուի ձեր սրտերում, և դուք սիրոյ մէջ արմատաւորուած ու հաստատուած լինէք. 18 և կարողանաք հասկանալ բոլոր սրբերի հետ, թէ ինչ է լայնութիւնը, երկարութիւնը, բարձրութիւնը և խորութիւնը, 19 այսինքն՝ ճանաչէք Քրիստոսի սէրը, որ գերազանց է, քան ամէն գիտութիւն, որպէսզի լցուէք Աստու լրիւ ամբողջութեամբ: 20 Ուրեմն, նրան, որ կարող է անելին անել, առաւել առատութեամբ, քան այն ամէնը, ինչ մենք խնդրում ենք և մտածում, ըստ այն զօրութեան, որ գործում է մեր մէջ, - 21 նրան փառք եկեղեցում Քրիստոս Յիսուսով, բոլոր ժամանակներում, յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 4

ԲՈՒՈՐՍ՝ ՄԷԿ ՄԱՐՄԻՆ

4 Արդ, աղաչում եմ ձեզ, ես՝ Տիրոջ համար բանտարկուածս, որ ընթանաք այնպէս, ինչպէս վայել է այն կոչմանը, որին կոչուեցիք. 2 կատարեալ խոնարհութեամբ, հեզութեամբ և համբերութեամբ հանդուրժեցէ՛ք մի մեանց սիրով, 3 ջանացէ՛ք պահել հոգու միութիւնը խաղաղութեան կապով. 4 մէկ մարմին և մէկ հոգի, ինչպէս որ մէկ է ձեր յոյսը, որին Աստուած կոչեց մեզ: 5 Մէկ Տէր կայ, մէկ հաւատ, մէկ մկրտութիւն, 6 մէկ Աստուած, Հայր բոլորի, որ է բոլորի վրայ, բոլորի հետ և մեր բոլորի մէջ: 7 Բայց մեզնից իւրաքանչիւրին տրուած է շնորհ ըստ Քրիստոսի պարգևած չափի. 9 դրա համար էլ ասում է. Ելաւ բարձունքը, գերիների բազմութիւն գերեվարեց և մարդկանց պարզւներ տուեց:

9 Ելաւ -ն ի՞նչ է, եթէ ոչ այն, որ իջաւ նախ երկրի ստորին կողմը: 10 Նա, որ իջաւ, նոյն ինքն է, որ բարձրացաւ երկինքներից անելի վեր, որպէսզի լցնի ամբողջ տիեզերքը: 11 Նա շնորհ տուեց ոմանց լինելու առաքեալներ, ոմանց՝ մարգարէներ, ոմանց՝ անետարանիչներ, ոմանց՝ հովիւներ և ուսուցիչներ՝ 12 հաստատելու համար սրբերին իրենց պաշտօնի կատարման մէջ, ի շինութիւն Քրիստոսի մարմնի, 13 մինչև որ մենք բոլորս հասնենք հաւատի կատարեալ միութեանն ու Աստու Որդու ճանաչմանը, կատարեալ մարդու աստիճանին՝ ունենալով ճիշտ Քրիստոսի հասակի չափը: 14 Այնպէս որ, այսու հետև չլինենք երեխաներ, որոնք տարութելում ու քշում են վարդա պետութեան բոլոր հողմերից, մարդկանց խաբեբայութեամբ, որոնք խորա մանկութեամբ, խաբելով մոլորեցնում են. 15 այլ ճշմարտութեամբ ապրելով սիրոյ մէջ, ամէն բան աճեցնենք նրա՛ մէջ, որ գլուխն է՝ Քրիստոս: 16 Նրանից է կախուած ամբողջ մարմինը, իրար ամրօրէն միացած զանազան յօդերով, այնպէս որ, երբ մարմնի իւրաքանչիւր մասը գործում է ինչպէս որ պէտք է, ամբողջ մարմինը աճում է և կառուցւում սիրոյ մէջ:

ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ

17 Արդ, այս բանն են ասում և վկայում Տիրոջով. դուք այլևս չընթանաք այնպես, ինչպես որ այլ հեթանոսներն են ընթանում իրենց մտքի ունայնությամբ. 18 նրանց մտքերը մթագնուած են, և իրենք օտարացած են Աստծու կեանքից՝ իրենց մէջ եղած տգիտութեան պատճառով, որն իրենց սրտի կուրուրեան հետևանքն է: 19 Նրանք իրենց յոյսը կտրեցին և ազահութեամբ անձնատուր եղան անառակութեան և ամէն տեսակ պիղծ գործերի: 20 Բայց դուք այսպէս չտվորեցիք Քրիստոսին. 21 թէպէտև լսել էք նրա մասին և սովորել նրանից, թէ Յիսուսի մէջ է ճշմարտութիւնը. 22 հեռու վանեցէք ձեզնից իմ մարդուն իր նախկին կենցաղով, այն, որ ապականուած է խաբեպատիր ցանկութիւններով. 23 նորոգուեցէ՛ք ձեր մտքով և հոգով 24 ու հազէ՛ք նոր մարդը, որ ստեղծուած է ըստ Աստծու՝ արդարութեամբ և ճշմարիտ սրբութեամբ: 25 Ուստի դէ՛ն զցեցէ՛ք ստախօսութիւնը. իւրաքան չիւրը թող իր ընկերոջն ասի ճշմարտութիւնը, որովհետև միմեանց անդամներ ենք: 26 Թէ բարկանաք էլ, մեղք մի՛ գործէ՛ք. արեգակը ձեր բարկութեան վրայ թող մայր չմտնի. 27 և Սատանային տեղի մի՛ տուէ՛ք: 28 Ով գողանում էր, այլևս թող չգողանայ, այլ մանաւանդ թող աշխատի իր ձեռքերով բարիք արտադրել, որպէսզի կարող լինի տալու նրան, ով կարիքի մէջ է: 29 Ոչ մի տգեղ խօսք ձեր բերանից թող չելնի, այլ միայն բարի խօսքը, որ շինիչ է և օգտակար, որպէսզի շնորհով լցուի նա, ով այն լսում է: 30 Եւ մի՛ տրտմեցրէ՛ք Աստծու Սուրբ Հոգին, որով կնքուեցիք փրկութեան օրուայ համար:

31 Ամէն դառնութիւն, բարկութիւն, զայրոյթ, աղաղակ և հայիոյթիւն թող վերանայ ձեզնից՝ իրենց չարութեամբ հանդերձ: 32 Միմեանց հետ եղէ՛ք քաղցր, գթած՝ ներելով միմեանց, ինչպէս որ Աստուած ներեց մեզ Քրիստոսով:

ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 5

ԱՊՐԵՆ ՈՐՊԷՍ ԼՈՒՍՈՅ ՈՐԴԻՆԵՐ

5 Նմանուեցէ՛ք Աստծուն, որպէս սի ըելի զաւակներ, 2 և ընթացէ՛ք սիրով, ինչպէս որ Քրիստոս սիրեց մեզ և իր անձը մատնեց մեզ համար որպէս անուշահոտ պատարագ և զոհ Աստծուն:

3 Հեռու՛ ձեզնից պոռնկութիւն և ամէն տեսակ պղծութիւն կամ ազահութիւն. դրանց անունն իսկ թող չիշուի ձեր մէջ, ինչպէս որ վայել է սրբերին. 4 և հեռու՛ ձեզնից զազ ըախօսութիւն կամ յիմար խօսք կամ խեղկատակութիւն, որ վայել չեն. այլ, մանաւանդ, գոհութիւն թող մատուցուի Աստծուն: 5 Այս բանն իմացէ՛ք, թէ ամէն պոռնիկ կամ պիղծ կամ ազահ մարդ, որ կռապաշտ է, Աստծու և Քրիստոսի թագաւորութեան մէջ ժառանգութիւն չունի: 6 Սնոտի խօսքերով թող ոչ ոք ձեզ չխաբի, որովհետև դրա համար է, որ գալիս է Աստծու բարկութիւնը անհնազանդ մարդկանց վրայ: 7 Ուրեմն՝ նրանց մասնակից մի՛ եղէ՛ք, 8 որովհետև, թէպէտև մի ժամանակ խաւար էիք, հիմա լոյս էք ի Տէր. ընթացէ՛ք ինչպէս լուսոյ որդիներ. 9 քանզի լուսոյ պտուղ ներն են բարութիւնը, արդարութիւնը և ճշմարտութիւնը: 10 Ստուգեցէ՛ք, թէ ո՞րն է հաճելի Տիրոջը. 11 և խաւարի անպտուղ գործերին մասնակից մի՛ եղէ՛ք, այլ մանաւանդ մերկացրէ՛ք դրանք, 12 որովհետև, ինչ որ նրանք գործում են ծածուկ, այդ մասին խօսելն իսկ ամօթ է. 13 այլ ամէն ինչ բացայայտուելով՝ լոյսով յայտնի է լինում, քանզի ամէն ինչ, որ յայտնի է, լոյս է: 14 Դրա համար էլ ասում է. Վեր կաց դու, որ ննջում ես, կանգնի՛ր մեռելների միջից, և Քրիստոս պիտի լուսաւորի քեզ:

15 Տեսէ՛ք, թէ ինչպիսի զգուշու թեամբ պէտք է ընթանաք. ոչ թէ ինչպէս անմիտներ, այլ՝ ինչպէս իմաստուններ. 16 ժամանակն օգտագործեցէ՛ք, քանզի օրերը չար են. 17 դրա համար անմիտ մի՛ եղէ՛ք, այլ իմացէ՛ք, թէ ի՞նչ է Տիրոջ կամքը: 18 Եւ մի՛ հարբէ՛ք գինով. դրա մէջ զեխութիւն կայ. այլ մանաւանդ լցուեցէ՛ք Հոգով, 19 որպէսզի խօսէ՛ք միմեանց հետ սաղմոսներով, օրհներգութիւններով և հոգևոր երգերով, որպէսզի երգէ՛ք և ձեր սրտերում

սաղմոս սաւէք Տիրոջը: 20 Գոհութիւն յայտ նեցէք ամէն ժամ ամէն ինչի համար
Հօրը և Աստծուն՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունով:

ՈՆՏԱՆԵԿԱՆ ՆՈՐ ՅԱՐԱԲԵՐՈՒԹԻՒՆ

21 Հնազանդուեցէ՛ք միմեանց Քրիստոսի երկիւղով: 22 Կանայք իրենց
մարդկանց թող հնազանդ լինեն, ինչպէս կը հնազանդուեն Տիրոջը, 23 որովհետև
մարդն է գլուխը կնոջ, ինչպէս որ Քրիստոս գլուխն է եկեղեցու. և ինքն է Փրկիչը
այդ մարմնի: 24 Եւ ինչպէս եկեղեցին հնազանդուում է Քրիստոսին, նոյնպէս և
կանայք թող հնազանդուեն իրենց մարդկանց ամէն ինչում: 25 Մարդիկ, սիրեցէ՛ք
ձեր կանանց, ինչպէս որ Քրիստոս սիրեց եկեղեցին և իր անձը մատնեց նրա
համար, 26 որ սրբացնի աւազանի մաքրութեամբ՝ խօսքով, 27 որպէսզի նա իր
առաջ փառաւոր կերպով կանգնեցնի եկեղեցին, որ ոչ մի արատ կամ
աղտեղութիւն կամ նման բաներից ոչինչ չունենայ, այլ լինի սուրբ և անարատ: 28
Նոյն ձևով մարդիկ պարտաւոր են սիրել իրենց կանանց իբրև իրենց
մարմինները. ով սիրում է իր կնոջը, ինքն իրեն է սիրում. 29 որովհետև ոչ ոք
երբեք իր անձը չի ատում, այլ սնում և խնամում է այն, ինչպէս որ Քրիստոս
եկեղեցին. 30 քանզի անդամներն ենք նրա մարմնի՝ նրա մարմնից և նրա
ոսկորներից: 31 Դրա համար մարդը պիտի թողնի իր հօրն ու մօրը և պիտի գնայ
իր կնոջ յետևից. և երկուսը պիտի լինեն մէկ մարմին: 32 Այս խորհուրդը մեծ է.
բայց ես ասում եմ Քրիստոսի և եկեղեցու վերաբերեալ:

33 Դուք էլ նոյնպէս ամէն մէկդ նոյնը արէք, որպէսզի իւրաքանչիւր ոք իր
կնոջն այնպէս սիրի, ինչպէս իր անձը, և կինը երկնչի իր մարդուց:

ԵՓԵՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 6 ՈՐԴԻՆԵՐ ԵՒ ԾՆՈՂՆԵՐ

6 Որդիներ, հնազանդ եղէք ձեր ծնողներին ի Տէր, որովհետև դա է ճիշտը: 2
Պատուիր թո՛ւ հօրն ու մօրը, - որ առաջին պատուիրանն է՝ տրուած խոստումով, -
3 որպէսզի լաւ լինի քեզ համար, և երկար կեանք ունենաս երկրի վրայ:

4 Հայրեր, մի՛ զայրացրէք ձեր որդիներին, այլ մեծացրէ՛ք նրանց Տիրոջ
խրատով և ուսումով:

ԾԱՌԱՆԵՐ ԵՒ ՏԵՐԵՐ

5 Ծառաներ, հնազանդ եղէք ձեր մարմնաւոր տէրերին ահով և դողով և
անկեղծ սրտով, ինչպէս հնազանդ էք Քրիստոսին. 6 ոչ թէ՛ հսկողութեան տակ
ծառայելով, որպէս մարդահաճոյ անձեր, այլ՝ որպէս Քրիստոսի ծառաներ՝
կատարելու համար Աստծու կամքը: 7 Յօժարութեամբ ծառայե՛ք, ինչպէս
պիտի ծառայէիք Տիրոջը և ոչ թէ՛ մարդկանց:

8 Իմացէ՛ք, որ իւրաքանչիւր ոք՝ թէ՛ ծառայ և թէ՛ ազատ, ինչ բարի բան որ
անի, նոյնն էլ կը ստանայ Տիրոջից: 9 Եւ դուք, տէրեր, նոյնն արէք նրանց
հանդէպ՝ մի կողմ թողնելով սպառնալիքները. իմացէ՛ք, որ եւ նրանք, եւ դուք Տէր
ունէք երկնքում, և նրա առաջ աչառութիւն չկայ:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՄԱՐՏ

10 Եւ վերջապէս, զօրացէ՛ք Տիրոջով և նրա զօրութեան կարողութեամբ. 11
և Աստծու սպառազինութիւնը հագէ՛ք, որպէսզի կարողանաք ընդդիմանալ
Սատանայի հնարանքներին. 12 որովհետև մեր պատերազմը մարմնի և արեան
հետ չէ, այլ՝ իշխանութիւնների հետ, պետութիւնների հետ, այս խաւար աշխարհի
տիրակալների հետ և երկնքի տակ եղող չար ոգիների հետ: 13 Ուստի առէ՛ք
Աստծու սպառազինութիւնը, որպէսզի կարողանաք չար օրում դէմ կանգնել
չարին. 14 և երբ ամէն ինչ կատարէք, հաստատուն կացէ՛ք՝ տեղում պինդ

կանգնած, ձեր մէջքերը գօտեպնդած ճշմարտութեամբ, և հագած արդարութեան գրահը՝ 15 ձեր ոտքերը ամրացրէ՛ք խաղաղութեան Աւետարանի պատրաստութեամբ: 16 Եւ այս բոլորի վրայ, առէ՛ք հաւատի վահանը, որով պիտի կարողանաք հանգցնել չարի բոլոր մխացող նետերը: 17 Եւ առէ՛ք փրկութեան սաղաւարտն ու Հոգու սուսերը, որ է Աստու խօսքը: 18 Ամենայն աղօթքներով և աղաչանքներով ամէն ժամ աղօթեցէ՛ք Հոգով. և այդ բանի մէջ հսկեցէ՛ք անխոնջ յարատևութեամբ և աղաչանքներով բոլոր սրբերի համար, 19 նաև ինձ համար, որպէսզի ինձ խօսք տրուի իմ բերանը բանալու համարձակութեամբ՝ ցոյց տալու համար Աւետարանի խորհուրդը, 20 որի պատգամաւորն եմ ես այս կապանքներով, որպէսզի իմ այս վիճակում համարձակուեմ խօսել, ինչպէս որ պարտաւոր եմ խօսել:

ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

21 Բայց որպէսզի դուք էլ գիտենաք իմ մասին, թէ ինչ եմ անում, Տիւքիկոս սիրելի եղբայրը և Տիրոջ հաւատարիմ պաշտօնեան ձեզ ամէն ինչ կը տեղեկացնի այդ մասին. 22 նրան ուղարկեցի ձեզ մօտ, որպէսզի դուք տեղեկ լինէք մեր մասին, և նա մխիթարի ձեր սրտերը: 23 Խաղաղութիւն եղբայրներին և սէ՛ր հաւատով հանդերձ՝ Հայր Աստուծոց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից: 24 Շնորհ բոլոր նրանց, որոնք սիրում են մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսին անեղծութեամբ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ՓԻԼԻՊԵՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԸ ԵՒ ՈՂԶՈՅՆ

1 Պօղոսը և Տիմոթեոսը՝ ծառաները Յիսուս Քրիստոսի, բոլոր սրբերին ի Քրիստոս Յիսուս, որ Փիլիպպի կողմերում են՝ եպիսկոպոսներով և սարկաւագներով հանդերձ: 2 Շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔ

3 Գոհութիւն են յայտնում իմ Աստծուն ամէն անգամ, երբ ձեզ յիշում են իմ բոլոր աղաչանքներում. 4 ձեզ բոլորիդ համար աղօթում են խնդութեամբ՝ 5 առաջին օրուանից մինչև այժմ Աւետարանին ձեր ունեցած մասնակցութեան համար: 6 Վստահ են այն բանում, թէ ով որ ձեր մէջ սկսեց բարի գործերը, աւարտին կը հասցնի մինչև Յիսուս Քրիստոսի օրը: 7 Ինչպէս որ ճշմարիտ է թուում ինձ այդպէս խորհել ձեր բոլորի մասին, քանի որ ես ձեզ ունեմ իմ սրտում, դուք, որ իմ կապանքների և Աւետարանի պաշտ պանութեան ու հաստատման մէջ բոլորդ ինձ եղած շնորհին բաժնեկից եղաք: 8 Վկայ է ինձ Աստուած, թէ ինչպէ՛ս են կարօտել ձեզ բոլորիդ Քրիստոս Յիսուսի գորովով: 9 Եւ ահա այս աղօթքն են անում. թող ձեր սէրը աւելի և աւելի առատանայ գիտութեան և ամենայն իմաստութեան մէջ, 10 որպէսզի դուք լաւն ընտրէք, հաստատուն մնաք և առանց գայթակղութեան լինէք Քրիստոսի օրուայ համար՝ 11 լցուած արդարութեան պտուղներով, Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, ի փառս և ի գովութիւն Աստծու:

ՔՐԻՍՏՈՍ ԿԵԱՆՔ

12 Ուզում են, որ գիտենաք, եղբայրներ, թէ ինչ որ ինձ պատահեց, աւելի շուտ Աւետարանի առաջընթացին ծառայեց. 13 նոյնիսկ իմ կապանքները, որ Քրիստոսի համար են, յայտնի եղան պալատի ամբողջ անձնակազմին և միւս բոլոր տեղերում, 14 ինչպէս նաև Տիրոջը միացած շատ եղբայրներին, որոնք, քաջալերուած իմ կապանքներով, առաւել ևս համարձակ գտնուեցին՝ առանց երկիւղի քարոզելու Աստծու խօսքը: 15 Ոմանք՝ նախանձից և հակառակութիւնից դրդուած, իսկ ոմանք բարի մտադրութեամբ է, որ Քրիստոս են քարոզում. 16 ոմանք էլ՝ սիրուց մղուած, քանզի գիտեն, որ կանգնած են Աւետարանի պաշտպանութեան համար. 17 իսկ ոմանք Քրիստոսի մասին պատմում են հակառակութեան համար և ոչ թէ մաքուր սրտով, կարծելով, թէ նեղութիւններ են աւելացնում իմ կապանքների վրայ: 18 Բայց ինչ փոյթ. ինչ ձևով էլ լինի, թէ՛ միտումնաւոր և թէ՛ ճշմարտութեամբ, Քրիստոսն է քարոզում. և սրա համար ուրախ են ես, այլև պիտի շարունակեմ ուրախ խանալ. 19 որովհետև գիտեմ, որ դա ծառայելու է իմ փրկութեանը՝ ձեր աղաչանքներով և Յիսուս Քրիստոսի Հոգու օգնութեամբ, 20 ըստ իմ ականկալութեան և յոյսի, որպէսզի ոչնչով ամօթով չմնամ, այլ լինեմ կատարելապէս համարձակ, և ինչպէս միշտ, նաև այժմ, մեծարուի Քրիստոս իմ մարմնի մէջ թէ՛ իմ ապրելով և թէ՛ մեռնելով. 21 քանի որ ինձ համար կեանքը Քրիստոսն է, իսկ մեռնելը՝ շահ: 22 Ապա եթէ այս մարմնի կեանքը արդիւնաւոր գործի համար է, ես չգիտեմ, թէ ո՞րն ընտրեմ: 23 Ճնշուած են երկուսից էլ. մարմնից դուրս գալը և Քրիստոսի հետ լինելը աւելի լաւ են համարում. 24 իսկ մնալ այս մարմնի մէջ՝ առաւել կարևոր է ձեզ համար: 25 Եւ համոզուած են ու գիտեմ, որ կը մնամ և կ'ապրեմ ձեզ բոլորիդ հետ, որ դուք

զարգանաք և ուրախ լինէք հաւատի մէջ, 26 որպէսզի ինձնով ձեր պարծանքը առաւել լինի Քրիստոս Յիսուսով, երբ ես վերստին գամ ձեզ մօտ:

27 Միայն թէ Աւետարանին արժանի ձևով ընթացէ՛ք, որպէսզի ձեզ տեսնելու գամ թէ հեռու լինեմ, լսեմ ձեր մասին, որ հաստատուն էք մնացել մէկ հոգով և որպէս մէկ շունչ պայքարում էք Աւետարանի հաւատի համար: 28 և ոչնչով մի՛ վախեցէք հակառակորդներից. դա ապացոյց է նրանց կորստեան և ձեր փրկութեան: 29 Եւ դա Աստուծոյ է, որ շնորհուեց ձեզ Քրիստոսի համար, որպէսզի ոչ միայն հաւատաք նրան, այլև նրա համար չարչարուէք՝ 30 մղելով նոյն պատերազմը, որն իմ մէջ տեսաք և այն լսում էք ինձնից:

ՓԻԼԻՊԵՑԻՆԵՐԻՆ 2

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԽՈՆԱՐՀՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՄԵԾՈՒԹԻՒՆԸ

2 Արդ, եթէ կայ մխիթարութիւն Քրիստոսով, եթէ կայ սիրոյ սփոփանք, եթէ կայ Հոգու հաղորդութիւն, եթէ կայ գթութիւն և ողորմութիւն, ուրեմն՝ 2 կատարեալ դարձրէք իմ ուրախութիւնը. նոյն բանը խորհեցէք, նոյն սէրն ունեցէք ձեր մէջ, եղէք միաշունչ, միախորհուրդ: 3 Մի՛ արէք որևէ բան հակառակութեան ոգով, ոչ էլ որևէ բան՝ սնապարծութեամբ, այլ խոնարհութեամբ մէկդ միւսին աւելի լա՛ւ համարեցէք, քան ինքներդ ձեզ: 4 Միայն ձեր շահը մի՛ փնտռէք, այլ իւրաքանչիւր ոք՝ ընկերոջ շահն էլ: 5 Ձեզանից իւրաքանչիւրը թող խորհի այն, ինչ որ կայ Քրիստոս Յիսուսի մէջ, 6 որը Աստուծոյ կերպարանքով էր, բայց Աստծուն հաւասար լինելը յափշտակութիւն չհամարեց, 7 այլ իր անձը ունայնացրեց՝ ծառայի կերպարանք առնելով, մարդկանց նման լինելով և մարդու կերպարանքով խոնարհեցրեց ինքն իրեն՝ 8 հնազանդ լինելով մինչև մահ և այն էլ մահուան խաչի վրայ: 9 Դրա համար էլ Աստուած նրան առաւել բարձրացրեց և նրան շնորհեց մի անուն, որ վեր է, քան ամէն անուն, 10 որպէսզի Յիսուս Քրիստոսի անունով խոնարհուի ամէն ծունկ՝ լինի թէ՛ երկնաւորների, թէ՛ երկրաւորների և թէ՛ սանդարամետականների. 11 և ամէն լեզու խոստովանի, թէ Յիսուս Քրիստոս Տէ՛ր է՝ ի փառս Հայր Աստծու:

ԼՈՅՍԻ ՆՄԱՆ ՓԱՅԼԵԼ ԱՇԽԱՐՀՈՒՄ

12 Ուրեմն, իմ սիրելիներ, ինչպէս միշտ հնազանդուել էք, երբ եկել եմ ձեզ մօտ, այնպէս էլ հնազանդ եղէք առաւել ևս այժմ, երբ հեռու եմ ձեզանից. ահով և դողով դուք ձեր փրկութեան համար աշխատեցէ՛ք: 13 որովհետև Աստուած է, որ յաջողեցնում է ձեր մէջ կամենալը և կատարելը իր հաճութեան համար:

14 Ամէն ինչ արէ՛ք առանց տրտնջալու և առարկելու, 15 որպէսզի լինէք անբիծ և անարատ, Աստծու որդիներ, անմեղներ՝ կամակոր և խոտորուած ազգի մէջ, ուր պիտի փայլէք ինչպէս լուսատուներն աշխարհում՝ 16 ձեր մէջ պահելով կեանքի խօսքը, որ պիտի լինի իմ պարծանքը Քրիստոսի օրուայ համար, որպէսզի ընդունայն ընթացած և ընդունայն աշխատած չլինեմ: 17 Թէկուզ և ձեր հաւատին իբրև պատարագ և զոհ ընծայուեմ, ուրախ եմ և մասնակից ձեր բոլորի հրճուանքին: 18 Նոյնպէս և դուք հրճուեցէ՛ք և մասնակից եղէք իմ ուրախութեանը:

ՏԻՄՈԹԵՈՍԻ ԵՒ ԵՊԱՓՐՈՂԻՏՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

19 Բայց յոյս ունեմ ի Տէր Յիսուս՝ Տիմոթէոսին շուտափոյթ ուղարկելու ձեզ մօտ, որպէսզի իմ սիրտն էլ հանգիստ լինի, երբ ձեր մասին բան իմանամ: 20 որովհետև ոչ ոք չունեմ նրա նման սրտակից, որ հարազատի պէս հոգայ ձեր մասին, 21 քանզի բոլորն էլ իրենց շահն են փնտռում և ոչ Յիսուս Քրիստոսին: 22 Բայց նրա փորձուած լինելը դուք էլ գիտէք, որովհետև ինձ հետ Աւետարանին ծառայեց այնպէս, ինչպէս որդին՝ հօրը: 23 Արդ, մտադիր եմ ուղարկել սրան, երբ որ իմ վիճակը պարզ լինի: 24 Եւ յոյս ունեմ ի Տէր, որ ինքս էլ

կը գամ շուտով: 25 Բայց անհրաժեշտ համարեցի ձեզ մօտ ուղարկել Եպափրոդիտոս եղբօրը՝ իմ գործակցին և մարտակցին, որ դուք ուղարկել էիք իմ կարիքները հոգալու համար, 26 քանի որ ինքն էլ շատ կարօտել է ձեզ և ցանկանում է ձեզ բոլորիդ տեսնել. նա մտահոգուած էր, որ դուք լսել էիք, թէ ինքը հիւանդացել է:

27 Եւ արդարև հիւանդացաւ մերծիմահ. բայց Աստուած ողորմեց նրան. ոչ միայն նրան, այլև՝ ինձ, որպէսզի տրտմութեան վրայ տրտմութիւն չկրեմ: 28 Արդ, շտապ ուղարկեցի նրան, որպէսզի, նրան տեսնելով, կրկին ուրախ լինէք, և ես չտրտմեմ: 29 Ընդունեցէ՛ք նրան ի Տէր ամենայն ուրախութեամբ և այդպիսիներին պատուական անձեր համարեցէ՛ք, 30 քանի որ նա Տիրոջ գործի համար մինչև մահուան դուռը հասաւ՝ իր կեանքն իսկ վտանգելով, որպէսզի ինձ ծառայելու հարցում ձեր պակասը լրացնի:

ՓԻԼԻՊԵՑԻՆԵՐԻՆ 3 ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՃՇՄԱՐԻՏ ՈՒՂԻՆ

3 Ուրեմն, իմ եղբայրներ, ուրախ եղէք ի Տէր. նոյն բաները ձեզ գրելն ինձ համար ծանծրալի չէ, իսկ ձեզ համար մեծ ապահովութիւն է: 2 Ջգու շացէ՛ք շներից, զգուշացէ՛ք չար մշակներից, զգուշացէ՛ք թլփատութեան կողմնակիցներից. 3 քանզի իսկական թլփատութիւնը մենք ենք, որ Աստուծան ծառայում ենք Հոգով և պարծենում ենք Քրիստոս Յիսուսով, իսկ մարմնով չենք պարծենում, 4 թէև ինքս էլ մարմնի վրայ նոյն վստահութիւնն ունեմ: Եթէ մէկը կարծում է, որ ինքն այլ կերպ վստահութիւն ունի մարմնի վրայ, ես առաւել ևս. 5 թլփատուել եմ ութերորդ օրը, Իսրայէլի ցեղից եմ, Բենիամինի սերնդից, եբրայեցի՝ եբրայեցի ծնողներից, ըստ օրէնքի՝ փարիսեցի, 6 ըստ նախանձախնդրութեան՝ հալածում էի եկեղեցին, ըստ օրէնքի արդարութեան՝ անբասիր: 7 Բայց ինչ որ ինձ համար շահ էր, այն վնաս համարեցի Քրիստոսի համար: 8 Եւ ամէն բան, արդարև, վնաս եմ համարում մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գերազանց գիտութեան համար: Նրա համար ամէն ինչից զրկուեցի, - և այդ բոլորը աղբ եմ համարում, - որպէսզի շահեմ Քրիստոսին 9 և գտնուեմ նրա մէջ. ո՛չ թէ նրա համար, որ ունենամ իմ արդարութիւնը, որ օրէնքից է, այլ Քրիստոսի հաւատից եղած արդարութիւնը, որ Աստուծոց եկող արդարութիւնն է՝ հաւատով, 10 որպէսզի ճանաչեմ նրան և նրա յարութեան զօրութիւնը ու մասնակից լինեմ նրա չարչարանքներին, կերպարանակից՝ նրա մահուան, 11 որպէսզի հասնեմ մեռելներից յարութիւն առնելուն:

ԱՌԱՋ ԴԵՊԻ ՆՊԱՏԱԿ

12 Ոչ թէ արդէն հասել եմ նպատակին կամ արդէն կատարեալ եմ, այլ հետամուտ եմ, որ հասնեմ դրան, որի համար էլ բռնուած եմ Քրիստոս Յիսուսից: 13 Եղբայրներ, ես ինքս ինձ նպատակին հասած չեմ համարում. բայց խնդիրն այն է, որ յետևում մնացածները մոռացած՝ ձգտում եմ դէպի իմ առջևում եղածները. 14 ուշադիր վազում եմ աստուածային կոչմանս նպատակակէտին՝ Քրիստոս Յիսուսով: 15 Ուրեմն, դուք բոլորդ, որ կատարեալ էք, այս բանը խորհեցէ՛ք. եթէ ուրիշ բան խորհէք, Աստուած ձեզ այդ էլ կը յայտնի: 16 Միայն թէ ինչի որ հասանք, նոյնը խորհենք և նոյն կանոնի համաձայն ընթանանք: 17 Եղբայրներ, նմանուեցէ՛ք ինձ և լաւ նայեցէք այնպիսիներին, որ նոյն ձևով են ընթանում, ինչպէս մենք, որ օրինակ ենք ձեզ համար. 18 որովհետև շատերը, - որոնց մասին շատ անգամ ասել եմ ձեզ և այժմ էլ լալով եմ ասում, - ընթանում են որպէս թշնամիներ Քրիստոսի խաչի. 19 նրանց վախճանը կորուստ է. նրանց աստուածը իրենց որովայնն է, և փառքը՝ իրենց ամօթը: Նրանք միայն երկրաւոր բաներն են խորհում: 20 Իսկ մեր քաղաքացիութիւնը երկնքում է, որտեղից և ակնկալում ենք Փրկչին՝ Տիրոջը՝ Յիսուս Քրիստոսին, 21 որ նորոգելու է մեր

խոնարհ մարմինը, որպեսզի այն կերպարանակից լինի իր փառաւոր մարմնին, այն զօրութեամբ, որ կարող է հնազանդեցնել ամէն բան իր իշխանութեանը:

ՓԻԼԻՊԵՑԻՆՆԵՐԻՆ 4 ՎԵՐՋԻՆ ՅՈՐԴՈՐՆԵՐ

4 Ուրեմն, իմ սիրելի և ցանկալի եղբայրներ, որ իմ ուրախութիւնն ու պսակն էք, այսպէս հաստատուն մնացէք ի Տէր, սիրելիներ: 2 Խնդրում եմ Եւոդիային և խնդրում եմ Սիւնտիքին, որ նոյն խորհուրդն ունենան ի Տէր: 3 Այո՛, քեզ էլ եմ աղաչում, իմ հարազատ լծակից, դո՛ւ էլ օգնիր նրանց, որոնք աւետարանի համար պայքարեցին ինձ հետ Կղեմէսի և իմ միւս գործակիցների հետ միասին. նրանց անունները կեանքի գրքի մէջ են: 4 Միշտ ուրախ եղէք Տիրոջով, դարձեալ եմ ասում՝ ուրախ եղէք: 5 Թող ձեր հեզութիւնը յայտնի լինի բոլոր մարդկանց: Տէրը մօտ է: 6 Հոգ մի արէք, այլ աղօթքներով և աղաչանքներով ձեր խնդրանքները գոհաբանութեամբ յայտնի թող լինեն Աստծուն: 7 Եւ Աստծու խաղաղութիւնը, որ վեր է, քան ամենայն միտք, պիտի պահի ձեր սրտերը և մտածումները Քրիստոս Յիսուսով: 8 Եւ վերջապէս, եղբայրներ, ինչ որ ճշմարտութեամբ է, ինչ որ՝ պարկեշտութեամբ, ինչ որ՝ արդարութեամբ, ինչ որ՝ սրբութեամբ, ինչ որ՝ սիրով, ինչ որ՝ բարի համբաւով, ինչ որ՝ առաքինութեամբ, ինչ որ՝ գովութեամբ, - այն խորհեցէք: 9 Ինչ որ ուսանեցիք, ընդունեցիք, լսեցիք և տեսաք իմ մէջ, այն արէք: Եւ խաղաղութեան Աստուածը թող լինի ձեզ հետ:

ՇՆՈՐՀԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՌԻՂԱՐԿՈՒԱԾ ՆՈՒԷՐՆԵՐԻ ՀԱՄԱՐ

10 Ես չափազանց ուրախ եղայ Տիրոջով, որ դուք էլ էք մտածել հոգ տանել իմ մասին, ինչպէս արդէն հոգում էիք ինձ համար, բայց առիթ չէիք ունենում:

11 Կարիքի մէջ լինելու համար չէ, որ ասում եմ այս բանը, քանի որ ես սովոր եմ գոհ լինել իմ վիճակից: 12 Պիտեմ զրկանքով ապրել, գիտեմ առատութեան մէջ լինել: Ամէն ինչում, բոլոր պայմանների տակ, սովորել եմ թէ՛ կուշտ լինել, թէ՛ քաղցած մնալ, թէ՛ առատութեան մէջ լինել, թէ՛ զրկանք կրել: 13 Ամէն ինչի կարող եմ նրա՛ շնորհիւ, ով ինձ զօրացրեց:

14 Բայց դուք լաւ արեցիք, որ օգնեցիք ինձ նեղութեանս մէջ: 15 Դուք էլ գիտէք, փիլիպեցիներ, որ Աւետարանի քարոզութեան սկզբում, երբ ես ելայ Մակեդոնիայից, ո՛չ մի եկեղեցի տալու և առնելու հարցում չօգնեց ինձ, բացի ձեզնից, 16 որ մէկ-երկու անգամ իմ կարիքների համար օգնութիւն ուղարկեցիք Թեսաղոնիկէ: 17 Ոչ թէ նուէրներ եմ փնտռում, այլ փնտռում եմ այն պտուղը, որ աւելանալու է ձեր հաշուին: 18 Իսկ ես ամէն ինչ առել եմ և առատութեան մէջ եմ. լիացած եմ Եպափրոդիտոսի միջոցով ձեզնից ստացածս նուէրով, որ անուշահոտութիւն է, ընդունելի պատարագ՝ Աստծուն հաճելի: 19 Եւ իմ Աստուածը կը լցնի ձեր կարիքները իր հարստութեան չափով, փառքով, Քրիստոս Յիսուսի միջոցով:

20 Արդ, Աստծուն և մեր Հօրը փառք յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

21 Ողջունեցէ՛ք բոլոր սրբերին ի Քրիստոս Յիսուս: 22 Ողջունում եմ ձեզ այն եղբայրները, որ ինձ հետ են: 23 Ողջունում եմ ձեզ բոլոր սրբերը, մանաւանդ նրանք, որ Կայսրի տնից են: 24 Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեր հոգու հետ լինի: Ամէն:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ առաքելը Յիսուս Քրիստոսի՝ Աստծու կամքով, և Տիմոթեոս եղբայրը՝ 2 Կողոսիայում եղող սրբերին և հաւատացեալ եղբայրներին ի Քրիստոս: 3 Շնորհի ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹԵԱՆ ԱՂՕԹՔ

Գոհութիւն ենք յայտնում Աստծուն և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Հօրը՝ միշտ ձեզ համար աղօթք անելով, 4 լսելով ձեր հաւատի մասին ի Տէր Քրիստոս Յիսուս և սիրոյ մասին, որ ունէք բոլոր սրբերի հանդէպ, 5 այն յոյսի համար, որ պահուած է ձեզ երկնքում: Այդ յոյսի մասին նախապէս լսել էք Աւետարանի ճշմարտութեան խօսքով, 6 որ հասաւ մինչև ձեզ. և թէ ինչպէս այն աճում ու պտղաբերում է ամբողջ աշխարհում, ինչպէս և ձեր մէջ, այն օրից, երբ լսեցիք ու ճշմարտութեամբ ճանաչեցիք Աստծու շնորհը 7 և ինչպէս ուսանեցիք մեր սիրելի ծառայակից Եպափրասից, որը Յիսուսի հաւատարիմ ծառան է ձեզ համար 8 և որը պատմեց մեզ այն սէրը՝ որ Հոգին տուեց ձեզ: 9 Դրա համար մենք էլ՝ այն օրուանից, երբ լսեցինք այդ, չենք դադարում ձեզ համար աղօթելուց և Աստծուն աղաչանքներ մատուցելուց, որպէսզի լցուէք նրա կամքի գիտութեամբ՝ ունենալով կատարեալ իմաստութիւն և հոգևոր իմացութիւն: 10 ապրելու համար Տիրոջն արժանի և ամէն ինչում նրան հաճելի ձևով, բոլոր բարի գործերում պտղաբեր լինելու և Աստծու գիտութեամբ աճելու համար՝ 11 զօրացած նրա ամբողջ ուժով, նրա փառքի զօրութեամբ, կատարեալ համբերութեամբ և յարատևութեամբ: 12 Գոհութիւն Հօրը, որ մեզ արժանացրեց մասնակից լինելու լուսաբնակ սրբերի վիճակին: 13 Նա փրկեց մեզ խաւարի իշխանութիւնից և մեզ փոխադրեց արքայութիւնն իր սիրելի Որդու, 14 որով փրկութիւն ունենք նրա արեամբ և մեղքերի թողութիւն՝ նրա մարմնով:

ՕՐՀՆԵՐԳՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻՆ

15 Նա պատկերն է աներևոյթ Աստծու, անդրանիկը բոլոր արարածների: 16 որովհետև նրանով ստեղծուեց այն ամէնը, ինչ որ երկնքում է և ինչ որ՝ երկրի վրայ, ինչ որ երևում է և ինչ որ չի երևում. թէ՛ գաիեր, թէ՛ տէրութիւններ, թէ՛ պետութիւններ, թէ՛ իշխանութիւններ, - ամէն ինչ նրանով և նրա՝ համար ստեղծուեց: 17 և նա կար առաջ, քան ամէն ինչ. և ամէն ինչ նրանով է կանգնած հաստատ: 18 Եւ նա՝ է գլուխը մարմնի, որ եկեղեցին է. նա՛, որ սկիզբ է, անդրանիկը՝ մեռելների միջից, որպէսզի ինքը լինի ամէն ինչում նախապատիւ: 19 որովհետև Աստուածութեան լրիւ ամբողջութիւնը նրա՛ մէջ հաճեց բնակուել: 20 և նրանով հաշտեցնել ամէն ինչ իր հետ՝ խաղաղութիւն անելով խաչի վրայ թափած իր արեամբ եւ երկրի վրայ, եւ երկնքում եղածների համար: 21 Եւ ձեզ, որ մի ժամանակ օտարացած և թշնամացած էիք Նրան ձեր մտածումներով և չար գործերով, այժմ, 22 ահա՛ւասիկ, հաշտեցրեց ձեզ իր իսկ մարմնով և իր մահուամբ, որպէսզի ներկայացնի ձեզ Աստծու առաջ սուրբ, անբիծ և անարատ, 23 եթէ ամուր ու անսասան մնաք հաւատի մէջ և անխախտ՝ յոյսի մէջ այն Աւետարանի, որ լսեցիք և որ քարոզուեց երկնքի տակ գտնուող բոլոր արարածներին, և որին ես՝ Պօղոսը, սպասաւոր եղայ:

ՊՕՂՈՍԻ ՍՏԱՆՁՆԱԾ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ

24 Եւ այժմ ուրախ եմ ձեզ համար կրած իմ չարչարանքների համար և լրացնում եմ իմ մարմնի մէջ Քրիստոսի նեղութիւնների պակասը իր մարմնի համար, որ է եկեղեցին. 25 դրան եւ՝ Պողոսը, սպասաւոր եղայ ըստ Աստծու տնտեսութեան, որ տրուեց ինձ՝ ձեր մէջ կատարելապէս քարոզելու Աստծու խօսքը, 26 այն խորհուրդը, որ ծածկուած էր դարերից և սերունդներից, և որ այժմ յայտնուեց իր սրբերին. 27 Աստուած ուզեց ցոյց տալ նրանց, թէ փառքի ինչ ճոխութիւն կայ այս խորհրդի մէջ հեթանոսների համար. և այդ խորհուրդը այս է. Քրիստոս՝ փառքի յոյսը, ձեր մէջ: 28 Այդ Քրիստոսն ենք քարոզում մենք, յորդորում ենք ամէն մարդու և ուսուցանում ամէն մարդու ամենայն հոգևոր իմաստութեամբ, որպէսզի ամէն մարդու կատարեալ դարձնենք ի Քրիստոս Յիսուս, 29 որի համար և աշխատում ու պայքարում եմ ըստ նրա այն ուժի, որ գործում է իմ մէջ զօրութեամբ:

ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 2

2 Ուզում եմ, որ դուք գիտենաք, թէ ինչպիսի նեղութիւն եմ կրում ձեզ համար և լաւողիկեցիների համար և բոլոր նրանց համար, որոնք իմ երեսը չեն տեսել անձնապէս, 2 որպէսզի մխիթարուեն նրանց սրտերը, մէկտեղուեն սիրով և հասնեն կատարեալ իմաստութեան ճոխութեանը՝ ճանաչելու համար Աստծու խորհուրդը, որ յայտնուած է ի Քրիստոս Յիսուս, 3 որի մէջ պահուած են գիտութեան և իմաստութեան բոլոր գանձերը: 4 Եւ այս բանն ասում եմ, որպէսզի ոչ ոք ձեզ չմոլորեցնի պատիւ խօսքերով. 5 որովհետև, թէպէտև հեռու եմ մարմնով, բայց հոգով ձեզ հետ եմ. ուրախանում եմ, երբ տեսնում եմ ձեր բարի վարքը և ձեր հաւատի ամրութիւնը ի Քրիստոս Յիսուս:

ԿԵԱՆՔԻ ԼԻՈՒԹԻՒՆԸ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

6 Արդ, ինչպէս որ ընդունեցիք Քրիստոս Յիսուսին՝ Տիրոջը, այնպէս էլ ընթացէ՛ք նրանով՝ 7 արմատաւորուած և կառուցուած նրա վրայ, հաստատ մնալով հաւատի մէջ, ինչպէս որ ուսանեցիք, որպէսզի աճէք նրա մէջ գոհութեամբ: 8 Զգոյշ եղէ՛ք, չլինի թէ մէկը ձեզ գրաւի ճարտարամտութեամբ և սնոտի խաբէբայութեամբ. դրանք մարդկային աւանդութեան և բնութեան տարերային ուժերի վրայ են հիմնուած և ոչ Յիսուս Քրիստոսի ճշմարիտ վարդապետութեան վրայ. 9 քանի որ նրա մէջ է բնակուում Աստուածութեան ամբողջ լիութիւնը մարմնապէս: 10 Դուք էլ էք լցուած նրանով, որ գլուխն է ամէն իշխանութեան և պետութեան. 11 նրանով դուք անձեռագործ թլփատութեամբ թլփատուեցիք հաւատով՝ մերկանալով մեղանշական մարմնից Քրիստոսի թլփատութեամբ. 12 թաղուելով նրա հետ մկրտութեան մէջ՝ դրանով իսկ նրա հետ յարութիւն առաք Աստծու զօրութեանը հաւատալով, որը նրան յարութիւն տուեց մեռելներից: 13 Եւ ձեզ, որ մի ժամանակ մեռել էիք մեղքերի և ձեր մարմնի անթլփատութեան մէջ, կենդանացրեց իր հետ: 14 Նա ներեց մեզ մեր բոլոր յանցանքները և ոչնչացրեց հրամաններով հաստատուած այն պարտամտութիւնները, որ մեր դէմ էր, վերացրեց այն մէջտեղից և մեխեց խաչափայտին:

15 Իշխանութիւններին և պետութիւններին զինաթափ արեց, հրապարակաւ խայտառակեց՝ նրանց պարտութեան մատնելով Քրիստոսի միջոցով՝ նրա յարութեամբ: 16 Ուրեմն, թող ոչ ոք ձեզ չդատապարտի ուտելու կամ խմելու, տօնական օրերի, նորալուսնի կամ շաբաթի հարցում, 17 որոնք գալիք բաների ստուերներն են. բուն մարմինը Քրիստոսն է: 18 Թող ձեզ չխաբի ոչ ոք, որին հաճելի է, խոնարհ ձևանալով, հրեշտակներին պաշտամունք մատուցելով, դեռ չտեսած բաներին միջամուխ լինելով, անտեղի հպարտանալ մարմնական մտածումներով: 19 Այդպիսին չի կարող կապուած լինել գլխին՝ Քրիստոսին,

որից ամբողջ մարմինը, յօդերով և յօդակապերով հաղորդակցուած և միակցուած, իր աճումն է ստանում այն աճումով, որ Աստուծոց է:

ԿԵԱՆՔ ԵՒ ՄԱՀ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ

20 Եթէ մեռաք Քրիստոսի հետ և այս աշխարհի տարերքի իշխանութիւնից դուրս եկաք, էլ ինչո՞ւ աշխարհում ապրող էակաների նման հետևում էք կանոններին՝ ասելով. 21 Մի՛ մօտեցիր, մի՛ ճաշակիր, մի՛ դիպչիր, 22 քանի որ այդ բոլորը, գործածուելով, ապականում են՝ ըստ մարդկանց պատուիրանների և վարդապետութեան: 23 Նրանք կարող են իմաստուն ձևանալ իրենց ինքնական կրօնով, խոնարհութեամբ և իրենց մարմնի խստակեցութեամբ. բայց այդ բոլորը մարմնական ցանկութիւնները զսպելու համար ոչ մէկ արժէք չեն ներկայացնում:

ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 3

3 Եթէ յարութիւն առաք Քրիստոսի հետ, ապա փնտռեցէ՛ք վերին բաները, այնտեղ, ուր Քրիստոս նստած է Աստուծու աջ կողմը: 2 Վերին բաների մասին խորհեցէ՛ք և ո՛չ թէ այն, որ այստեղ՝ երկրի վրայ է, 3 քանզի մեռած էք, և ձեր կեանքը պահուած է Քրիստոսի հետ՝ Աստուծու մօտ:

4 Իսկ երբ Քրիստոս՝ ձեր կեանքը, յայտնուի, այն ժամանակ դուք էլ նրա հետ կը յայտնուէք փառքով:

ՀԻՆ ԵՒ ՆՈՐ ԿԵԱՆՔ

5 Սպանեցէ՛ք ուրեմն ձեր երկրաւոր ցանկութիւնները. դէ՛ն զցեցէք պռճնկութիւն, պղծութիւն, յռշի կրքեր, չար ցանկութիւն և ազահութիւն, որ կռապաշտութիւն է: 6 Դրա համար է, որ անհնազանդ որդիների վրայ գալիս է Աստուծու բարկութիւնը: 7 Դուք էլ էիք մի ժամանակ ընթանում այդ մեղքերով, երբ ապրում էիք դրանց մէջ: 8 Այժմ դուք ևս թօթափեցէ՛ք այդ բոլորը՝ բարկութիւն, զայրոյթ, չարութիւն, հայիոյութիւն և խեղկատակութիւն՝ ձեր բերաններից: 9 Մի՛ ստէք միմեանց. հանեցէ՛ք ձեր վրայից հին մարդուն իր գործերով 10 և հագէ՛ք նորը, այն, որ նորոգուած է գիտութեամբ, ըստ իր Արարչի պատկերի. 11 այլևս չկայ հրեայ, ոչ էլ հեթանոս, թլփատութիւն և անթլփատութիւն, բարբարոս, սկիւթացի, ծառայ, ազատ, այլ՝ Քրիստոս, որ ամէն ինչ է ամէն բանի մէջ: 12 Որպէս Աստուծու ընտրեալներ, սրբեր և սիրելիներ, հագէ՛ք, ուրեմն, գութ, ողորմութիւն, քաղցրութիւն, խոնարհութիւն, հեզութիւն, համբերատարութիւն՝ 13 հանդուրժելով միմեանց, ներելով միմեանց, եթէ մէկը միւսի դէմ զանգատ ունի. ինչպէս Աստուած Քրիստոսով ներեց ձեզ, նոյն ձևով արէ՛ք և դուք:

14 Եւ այս բոլորի վրայ հագէ՛ք սէրը, որ կապն է կատարելութեան: 15 Եւ ձեր սրտերում թող հաստատուի Քրիստոսի խաղաղութիւնը, որին և կոչուեցիք մէկ մարմնով. և գոհութիւն մա տուցեցէ՛ք: 16 Թող Քրիստոսի խօսքը բնակուի ձեր մէջ առատապէս, որ կատարեալ իմաստութեամբ ուսուցանէք և խրատէք միմեանց՝ սաղմոսներով, օրհներգութիւններով, հոգևոր երգերով և երախտագիտութեամբ օրհնելով ձեր սրտերում Աստուծուն: 17 Եւ ինչ որ անէք խօսքով և գործով, բոլորն արէ՛ք Տէր Յիսուսի անունով. գոհութիւն մատուցեցէ՛ք նրանով Աստուծուն և Հօրը:

ԸՆՏԱՆԵԿԱՆ ԲԱՐՈՅԱԿԱՆԻ ՄԱՍՆԱԻՈՐ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆՆԵՐ

18 Կանայք, հնազանդ եղէք ձեր մարդկանց, ինչպէս որ վայել է ի Տէր: 19 Մարդիկ, սիրեցէ՛ք ձեր կանանց և մի՛ դառնացրէք նրանց:

20 Որդիներ, ամէն ինչում հնազանդ եղէք ձեր ծնողներին, որովհետև հաճելին այդ է Տիրոջ առաջ: 21 Հայրեր, մի՛ զայրացրէք ձեր որդիներին, որ ջուսալքուեն:

22 Ծառաներ, ամեն ինչում հնազանդ եղէք ձեր մարմնաւոր տէրերին, ոչ թէ մարդահաճոյ կերպով, ցուցադրական ծառայութեամբ, այլ սրտի անկեղծութեամբ՝ երկիւղ կրելով Տիրոջից: 23 Ինչ որ անէք, արէք սրտանց, որպէս թէ Տիրոջ համար էք անում և ոչ թէ՝ մարդկանց համար: 24 Իմացէ՛ք, որ Տիրոջից պիտի ստանաք ձեր ժառանգութեան հատուցումը, քանզի Տէր Քրիստոսին էք ծառայում: 25 Իսկ անիրաւը պիտի պատժուի ըստ իր անիրաւութեան, քանի որ Աստծու առաջ աչառութիւն չկայ:

ԿՈՂՈՍԱՑԻՆԵՐԻՆ 4

4 Տէրեր, ծառաների հետ վարուեցէ՛ք ուղ ղամտութեամբ և արդարութեամբ. իմացէ՛ք, որ դուք էլ Տէր ունէք երկնքում:

ՅՈՐՂՈՐ ԱՂՕԹՔԻ ԵՒ ԽՈՂԵՄՈՒԹԵԱՆ

2 Յաճախ աղօթեցէ՛ք՝ աղօթքի մէջ արթուն մնալով գոհութեամբ: 3 Միաժամանակ աղօթեցէ՛ք և մե՛զ համար, որպէսզի Աստուած բացի մեր առաջ խօսքի դուռը՝ յայտնելու խորհուրդը Քրիստոսի, որի համար էլ կապանքների մէջ են, 4 որպէսզի յայտնի դարձնեն նրան՝ խօսելով այնպէս, ինչպէս որ պէտք է խօսեն: 5 Իմաստութեամբ վարուեցէ՛ք դրսեցիների հետ՝ օգտագործելով ժամանակը: 6 Եւ ձեր խօսքը թող լինի միշտ լի Տիրոջ շնորհով, որպէս թէ աղով համեմուած լինի, որպէսզի դուք իմանաք, թէ ինչպէ՛ս պէտք է պատասխան տաք իւրաքանչիւրին: 7 Իսկ ինչ վերաբերում է ինձ, այդ բոլորի մասին ձեզ կը պատմի Տիւքիկոսը՝ սիրելի եղբայրը և հաւատարիմ պաշտօնեան և իմ ծառայակիցը ի Տէր. 8 նրան ձեզ մօտ ուղարկեցի այդ բանի համար, որպէսզի իմանաք մեր մասին, և նա մխիթարի ձեր սրտերը. 9 նրան ուղարկեցի հաւատարիմ և սիրելի եղբոր՝ Օնեսիմոսի հետ միասին, որ ձեզնից է: Նրանք ձեզ կը պատմեն ամէն բան, որ կատարում է այստեղ:

ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

10 Ձեզ ողջունում է Արիստարքոսը՝ իմ բանտակիցը, ինչպէս նաև Բառնաբասի եղբորորդի Մարկոսը (որի մասին հրահանգ ունէք, որ, եթէ ձեզ մօտ գայ, ընդունէք նրան). 11 ողջունում է նաև Յիսուսը՝ Յուստոս կոչուածը. սրանք թլփատուածներից են. սրանք միայն գործակից եղան ինձ Աստծու արքայութեան համար և նոյնիսկ մխիթարութիւն եղան ինձ համար: 12 Ողջունում է ձեզ Եպափրասը՝ ձեզնից մէկը. Քրիստոս Յիսուսի այս ծառան միշտ տքնաջան աղօթում է ձեզ համար, որպէսզի մնաք կատարեալ և գործադրէք Աստծու կամքը ամէն բանի մէջ:

13 Վկայում եմ նրա մասին, որ շատ հոգածութիւն ունի ձեր և լաւողիկեցիների համար և բոլոր նրանց համար, որ Երապոսլում են: 14 Ողջունում է ձեզ Ղուկասը՝ բժիշկը և սիրելին, ինչպէս նաև Դեմասը: 15 Ողջունեցէ՛ք այն եղբայրներին, որ գտնուում են Լաւողիկիայում. և Նիմփային ու նրա տնական եկեղեցուն: 16 Եւ երբ այս թուղթն ընթերցուի ձեզ մօտ, այնպէս արէք, որ լաւողիկեցիների եկեղեցուն էլ ընթերցուի. և լաւողիկեցիներին ուղարկուած թուղթն էլ դուք ընթերցեցէ՛ք: 17 Եւ ասացէ՛ք Արքիպպոսին. Ջգոյշ եղիր այն սպասաւորութեան համար, որ ընդունեցիր Տիրոջով, որպէսզի այն կատարես: 18 Այս ողջոյնը իմ Պողոսիս ձեռքով է: Իմ կապանքները պահեցէ՛ք ձեր մտքում: Շնորհի՛ ձեզ հետ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԱՌԱՋԻՆ ԹՈՒՂԹԸ ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը, Սիդուանոսը և Տիմոթեոսը՝ թեսաղոնիկեցիներից եկեղեցուն՝ մեր Հայր Աստուծով և Տէր Յիսուս Քրիստոսով: 2 Շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն:

ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻ ԿԵԱՆՔԸ ԵՒ ՀԱԲԱՏԸ

Միշտ գոհութիւն ենք յայտնում Աստծուն ձեզ համար՝ բոլորիդ յիշատակելով մեր աղօթքներում, 3 անդադար յիշելով ձեր հաւատի գործը, սիրոյ վաստակը և յոյսի համբերութիւնը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, Աստծու և մեր Հօր առաջ: 2:

Սիրելի՛ եղբայրներ, գիտցէ՛ք, որ ընտրուել էք Աստծու կողմից. 5 մեր Աւետարանը միայն խօսքերով չքարոզուեց ձեզ, այլ նաև զօրութեամբ, Սուրբ Հոգով և կատարեալ վստահութեամբ. գիտէ՛ք նաև, թէ ինչպիսի ընթացք ունեցանք ձեր մէջ ձեզ համար: 6 Եւ դուք, նմանուելով մեզ և Տիրոջը, ընդունեցիք Խօսքը բազում նեղութեան մէջ Սուրբ Հոգու ուրախութեամբ՝ 7 օրինակ հանդիսանալով բոլոր հաւատացեալներին, որոնք Մակեդոնիայում և Աքայիայում են. 8 ձեզնից հնչեց Աստծու խօսքը ոչ միայն Մակեդոնիայում և Աքայիայում, այլև առ Աստուած ձեր ունեցած հաւատը սփռուեց ամէն տեղ, այնպէս որ մեզ պէտք չէ մի որևէ բան խօսել այդ մասին, 9 քանի որ մարդիկ իրենք իսկ պատմում են մեր մասին. թէ ինչպէս եղաւ մեր մուտքը ձեր մէջ, և թէ ինչպէս կուրքերից դարձաք առ Աստուած՝ ծառայելու համար կենդանի և ճշմարիտ Աստծուն՝ 10 և սպասելու երկնքից նրա Որդու գալստեան, որին յարութիւն տուեց նա մեռելներից, Յիսուսին, որ պիտի փրկի մեզ վերահաս բարկութիւնից:

Ա ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 2

2 Եղբայրներ, դուք ինքներդ գիտէ՛ք, որ իզուր չեղաւ մեր մուտքը ձեր մէջ, 2 այլ, նախապէս չարչարուելով և անարգուելով Փիլիպէտում, - ինչպէս որ դուք էլ գիտէ՛ք, - մեր Աստուծով համարձակուեցինք պատմել ձեզ Աստծու Աւետարանը մեծ ընդդիմութեան հանդիպելով. 3 որովհետև մեր յորդորը ո՛չ մոլորութիւնից է, ո՛չ պղծութիւնից և ո՛չ էլ նենգամտութիւնից: 4 Այլ, ինչպէս ընտրուեցինք Աստծուց՝ հաւատարիմ լինելու Աւետարանին, այնպէս էլ խօսում ենք՝ հաճելի լինելու համար ոչ թէ մարդկանց, այլ՝ Աստծուն, որ քննում է մեր սրտերը. 5 շողորորթութեան խօսքեր երբեք չգործածեցինք ձեզ մօտ, ինչպէս որ դուք էլ գիտէ՛ք. և ոչ էլ եղանք ձեր մէջ ազահութիւնից մղուած, ինչպէս որ Աստուած էլ վկայ է. 6 և փառք չփնտռեցինք մարդկանցից, ո՛չ ձեզնից և ո՛չ էլ ուրիշներից:

7 Կարող էինք, որպէս Քրիստոսի առաքեալներ, ծանրութիւն դառնալ ձեզ, բայց համեստ եղանք ձեր մէջ, ինչպէս մի դայեակ, որ մանուկներ է խնամում: 8 Նոյն ձևով մենք էլ գթացինք ձեզ. յօժար էինք ձեզ տալ ոչ միայն Աստծու Աւետարանը, այլև մեր անձը, քանի որ մեր սիրելիներն էիք եղել: Բ:

Եղբայրներ, յիշեցէ՛ք մեր վաստակը և ջանքը, երբ գիշեր-ցերեկ աշխատում էինք ձեզնից որևէ մէկի վրայ ծանրութիւն չլինելու համար. և ձեզ քարոզում էինք Աստծու Աւետարանը: 10 Վկայ էք դուք ինքներդ, վկայ է նաև Աստուած, թէ ինչպէս սրբութեամբ, արդարութեամբ և անբասիր կերպով վարուեցինք ձեզ՝ հաւատացեալներիդ հետ. 11 ինչպէս գիտէ՛ք էլ, ձեզնից իւրաքանչիւրին, ինչպէս հայրը՝ որդիներին, 12 մխիթարում էինք և սփոփում ու վկայութիւն էինք տալիս, որ դուք ընթանաք Աստծուն արժանի կերպով, որը կանչեց ձեզ իր

արքայութեանը և փառքին: 13 Ահա թէ ինչու մենք շարունակ գոհութիւն ենք տալիս Աստծուն նրա համար, որ, մեզմից Աստծու խօսքի լուրն առնելով, այն ընդունեցիք ոչ որպէս մարդկանց խօսք, այլ՝ ճշմարտապէս, որպէս Աստծու խօսք, որ ներգործում է նաև ձեր՝ հաւատացեալ ներիդ մէջ. 14 որովհետև դուք, եղբայրներ, նմանուեցիք Աստծու այն եկեղեցիներին, որ Հրէաստանում են ի Քրիստոս Յիսուս, քանի որ դուք էլ ձեր ազգակիցների կողմից նոյն չարչարանքներով չարչարուեցիք, ինչպէս որ նրանք՝ հրեաներից, 15 որոնք և սպանեցին Տէր Յիսուսին և մարգարէներին ու հալածեցին մեզ և Աստծու աչքից ելան ու բոլոր մարդկանց հակառակորդ եղան: 16 Արգելում էին մեզ քարոզել հեթանոսներին՝ նրանց փրկութեան համար, որպէսզի ամէն ժամ լցնեն իրենց մեղքի չափը. սակայն նրանց վրայ բարկութիւնը հասել է իսպառ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ՎԵՐԱԴԱՌՆԱԼՈՒ ՑԱՆԿՈՒԹԻՒՆԸ

17 Իսկ մենք, եղբայրներ, թէպէտև միառժամանակ դէմքով զրկուած մնացինք ձեզմից, բայց՝ ո՛չ սրտով. առաւել ևս շտապեցինք տեսնել ձեր երեսները մեծ ցանկութեամբ: 18 Դրա համար, ես՝ Պօղոսը, մէկ անգամ և նոյնիսկ երկու անգամ կամեցայ գալ ձեզ մօտ, բայց Սատանան արգելք եղաւ մեզ. 19 քանզի ո՞վ է մեր յոյսը կամ ուրախութիւնը կամ մեր պարծանքի պսակը, եթէ ոչ՝ դուք ի Տէր, Յիսուս Քրիստոսի առաջ, նրա գալստեան ժամանակ. 20 որովհետև դուք էք մեր փառքը և ուրախութիւնը:

Ա ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 3 ՏԻՍՈՒԹՆՈՍԻ ԱՌԱՔՈՒՄԸ ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԷ

3 Ի վերջոյ, չհամբերեցինք այլևս, որովհետև բարուք թուաց մեզ միայնակ մնալ Աթէնքում. 2 բայց ուղարկեցինք Տիմոթէոսին՝ մեր եղբօրն ու Աստծու և Քրիստոսի Հօր Աւետարանի մեր գործակցին՝ ամրապնդելու ձեզ և մխիթարելու ձեր հաւատի համար, 3 որպէսզի չսասանուէք այս նեղութիւնների մէջ. դուք ինքներդ իսկ գիտէք, որ այս բանի համար ենք սահմանուած, 4 քանի որ, մինչ ձեզ մօտ էինք, առաջուց ասում էինք ձեզ, թէ նեղութիւններ են հասնելու մեր վրայ. ինչպէս որ եղաւ իսկ. և դուք գիտէք այդ: Ե:

Դրա համար էլ ես այլևս չկարողանալով համբերել, մարդ ուղարկեցի՝ իմանալու ձեր հաւատի մասին, այն մտավախութեամբ, որ փորձիչը ձեզ էլ փորձած լինի, և իզուր լինի մեր տարած աշխատանքը: 6 Բայց հիմա, երբ Տիմոթէոսը ձեր մօտից մեզ մօտ եկաւ և ձեր հաւատի ու սիրոյ աւետիսը տուեց մեզ, որ միշտ մեր բարի յիշատակն էք պահում ձեր մտքում և որ ցանկանում էք մեզ տեսնել, ինչպէս և մենք՝ ձեզ, 7 դրա համար, եղբայրներ, մխիթարուեցինք ձեզնով, ձեր ունեցած հաւատով մեր բոլոր վշտերի և նեղութիւնների մէջ. 8 և այժմ կենդանի կը լինենք, եթէ դուք հաստատ մնաք Տիրոջով: Բ:

Ի՞նչ գոհութիւն կարող ենք մատուցել Աստծուն ձեզ համար այն ամբողջ ուրախութեան պատճառով, որով ուրախանում ենք ձեզ համար Աստծու առաջ. 10 զիչեր-ցերեկ թախանծագին աղօթում ենք, որ տեսնենք ձեր երեսը և լրացնենք ձեր հաւատի պակասը:

11 Եւ ինքն Աստուած ու մեր Հայրը և մեր Տէրը Յիսուս Քրիստոս թող ուղղի մեր ճանապարհները դէպի ձեզ. 12 և ինքը Տէրը թող աճեցնի և առատացնի ձեր սէրը, որ ունէք միմեանց հանդէպ և բոլորի հանդէպ, ինչպէս և մենք՝ ձեր հանդէպ: 13 Թող նա ամրացնի ձեր սրտերը, անարատ սրբութեամբ, Աստծու և մեր Հօր առաջ, մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գալստեան ժամանակ՝ իր բոլոր սրբերով հանդերձ:

Ա ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 4 ԱՍՏՇՈՒՆ ՀԱՃԵԼԻ ԿԵԱՆՔ

4 Ուրեմն, եղբայրներ, աղաչում ենք ձեզ և յորդորում Քրիստոս Յիսուսով, որ ինչպէս սովորեցիք մեզնից, այնպէս ընթանաք և հաճելի լինէք Աստծուն. և այդպէս էլ ընթանում էք, որպէսզի աւելի ու աւելի առաջ գնաք նոյն բանի մէջ: 2 Եւ գիտէք, թէ ինչպիսի պատուէրներ տուեցինք ձեզ Տէր Յիսուսով. 3 որովհետև Աստծու կամքը այս է. որ դուք սուրբ լինէք, հեռու մնաք պոռնկութիւնից. 4 ձեզնից իւրաքան չիւր ոք գիտենայ իր մարմինը պահել սրբութեամբ ու պատուով 5 և ոչ թէ ցանկութեան կրքով, ինչպէս այլ հեթանոսներ, որ չեն ճանաչում Աստծուն: 6 Թող ոչ ոք այդ բանում չափը չանցկացնի և չդիպչի իր եղբոր պատուին, քանզի այդ բոլոր բաների համար Տէրը վրէժխնդիր է, ինչպէս որ առաջուց ասացինք ձեզ և վկայեցինք. 7 արդարև, Աստուած չկոչեց մեզ պղծութեան, այլ՝ սրբութեան: 8 Ահա թէ ինչու, ով անարգում է այս բանը, մարդուն չի անարգում, այլ՝ Աստծուն, որը և Սուրբ Հոգին տուեց ձեզ: 9 Իսկ եղբայրասիրութեան մասին պէտք չէ ձեզ բան գրել, քանի որ դուք ինքներդ իսկ Աստծուց էք սովորել միմեանց սիրել. 10 որովհետև այդ նոյնն անում էք բոլոր եղբայրների հանդէպ, որ գտնուում են Մակեդոնիայի բոլոր կողմերում: Եղբայրներ, խնդրում են ձեզ, որ առաւել ևս աճէք և առաջ գնաք, 11 ապրէք խաղաղ և իւրաքանչիւրդ ձեր գործով զբաղուէք ու աշխատէք ձեր ձեռքերով, ինչպէս որ պատուիրել ենք ձեզ, որպէսզի պարկեշտութեամբ վարուէք դրսեցիների հետ և ոչ մի բանի կարօտ չլինէք:

ՄԵՌԵԼՆԵՐԻ ՅԱՐՈՒԹԻՒՆԸ ԵՒ ՏԻՐՈՋ ԳԱՆՈՒՄՍԸ

12 Եղբայրներ, չեն ուզում, որ անգէտ լինէք ննջեցեալների մասին, որպէսզի չտխրէք, ինչպէս ուրիշները, որոնք յոյս չունեն: 13 Եթէ հաւատում ենք, թէ Յիսուս մեռաւ և յարութիւն առաւ, այդպէս էլ Աստուած Յիսուսի միջոցով ննջեցեալներին ետ կեանքի պիտի բերի նրա հետ: 14 Մենք այս բանն ասում ենք Տիրոջ խօսքով. եթէ մենք ողջ մնանք մինչև Տիրոջ գալուստը, չպիտի կանխենք ննջեցեալներին, 15 որովհետև Տէրն ինքը, ազդարարութեան նշանով, հրեշտակապետի ծայնով և Աստծու շեփորով պիտի իջնի երկնքից, և Քրիստոսով մեռածները առաջինը յարութիւն պիտի առնեն. 16 ապա և մենք, որ կենդանի մնացած պիտի լինենք, նրանց հետ միասին պիտի յափշտակուենք-տարուենք ամպերի վրայից Տիրոջ առաջ օդում և այդպէս մշտապէս Տիրոջ հետ պիտի լինենք: 17 Ուրեմն, մխիթարեցէ՛ք միմեանց այս խօսքերով:

Ա ԹԵՍԱԿՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 5 ԱՐԹՈՒՆ ԵՒ ՊԱՏՐԱՍՏ ՏԻՐՈՋ ԳԱԼՍԵԱՆ

5 Եղբայրներ, բայց ժամերի և ժամանակների մասին կարիք չկայ ձեզ գրելու, 2 որովհետև դուք ինքներդ իսկ ստոյգ գիտէք, թէ Տիրոջ օրը այնպէս է հասնում, ինչպէս գողը՝ գիշերով: 3 Երբ ասեն, թէ՛ խաղաղութիւն և ապահովութիւն է, այն ժամանակ յանկարծակի կը հասնի նրանց կործանումը, ինչպէս լինում է յղի կնոջ երկունքը. և նրանք չեն փրկուելու:

4 Իսկ դուք, եղբայրներ, խաւարի մէջ չէք, որ այն օրը ձեր վրայ հասնի՝ ինչպէս գողը. 5 որովհետև դուք բոլորդ լուսոյ որդիներ էք և ցերեկուայ որդիներ: Գիշերինը չենք, խաւարինը չենք: 6 Ուրեմն չքնենք մնանք, ինչպէս՝ ուրիշները, այլ արթուն և զգաստ լինենք. 7 որովհետև, ովքեր ննջում են, գիշերն են ննջում, և ովքեր հարբում են, գիշերն են հարբում. 8 իսկ մենք, որ ցերեկուայ որդիներ ենք, արթուն լինենք և սիրոյ ու հաւատի գրահները հագնենք և փրկութեան յոյսի սաղաւարտը դնենք. 9 որովհետև Աստուած մեզ չնախասահմանեց բարկութեան համար, այլ՝ փրկութիւնը ժառանգելու համար՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի միջոցով. 10 նա մեռաւ մեզ համար, որպէսզի արթուն լինենք թէ ննջենք, նրա հետ միասին ապրենք: 11 Ուստի մխիթարեցէ՛ք և ամրապնդեցէ՛ք միմեանց, ինչպէս որ արդէն անում էք:

ՎԵՐՋԻՆ ՅՈՐԴՈՐՆԵՐ ԵՒ ԲԱՐԵՒՆԵՐ

12 Եղբայրներ, աղաչում ենք ձեզ, որ ճանաչեք և գնահատեք ձեր վաստակավորներին, Տիրոջ կողմից ձեր վրայ նշանակուած վերակացուներին, ինչպէս նաև ձեզ խրատողներին. 13 և առաւելագոյն սիրոյ արժանի համարեցէ՛ք նրանց՝ իրենց աշխատանքի համար:

Խաղաղութիւն ունեցէ՛ք միմեանց միջև: 14 Եղբայրներ, աղաչում ենք ձեզ խրատեցէ՛ք ստահակներին, քաջալերեցէ՛ք երկչոտներին, օգնական եղէ՛ք տկարներին, համբերատար եղէ՛ք բոլորի հանդէպ: 15 Ջգոյ՛ջ եղէ՛ք, չլինի թէ մէկը չարին չարով հատուցի. միշտ միմեանց հանդէպ և բոլորի հանդէպ բարին գործելու հետամուտ եղէ՛ք: 16 Ուրախ եղէ՛ք միշտ, 17 անդադար աղօթեցէ՛ք, 18 ամէն ինչում գոհու թի՛ն մատուցեցէ՛ք, որովհետև այդ է Աստու կամքը ձեզ համար ի Քրիստոս Յիսուս: 19 Մի՛ հանգրէ՛ք Հոգին, 20 մի՛ արհամարիէ՛ք մարգարէութիւնները, 21 փորձեցէ՛ք ամէն ինչ, բարին ամուր պահեցէ՛ք, 22 հեռու մնացէ՛ք բոլոր չար բաներից: 23 Եւ խաղաղութեան Աստուածն ինքը թող սրբացնի ձեզ ամբողջապէս, և ձեր ամբողջ հոգին, շունչը և մար մինը թող անարատ պահուի մինչև մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գալուստը: 24 Հաւատարիմ է՛ նա, որ կոչեց ձեզ. նա է դարձեալ, որ նոյնը պիտի անի: 25 Եղբայրներ, աղօթեցէ՛ք նաև մեզ համար: 26 Ողջունեցէ՛ք բոլոր եղբայրներին սուրբ համբոյրով: 27 Երդուել են տալիս ձեզ Տիրոջով, որ ընթերցէ՛ք այս թուղթը բոլոր սուրբ եղբայրներին: 28 Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեզ հետ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 ՊՕՂՈՍ, ՍԻՂՈՒԱՆՈՍՏ և ՏԻՆՈՒՅԻՆՈՍՏ թեսաղոնիկեցիներից եկեղեցուն՝ մեր Հայր Աստուծով և Տէր Յիսուս Քրիստոսով: 2 Շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն մեր Հայր Աստծուց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ԴԱՏԱՍՏԱՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԳԱԼՍՏԵԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿ

3 Եղբայրներ, պարտաւոր ենք միշտ գոհութիւն մատուցել Աստծուն ձեզ համար, ինչպէս որ արժանի իսկ է, քանի որ աւելի ու աւելի է աճում ձեր հաւատը, և շատանում է ձեզնից իւրաքանչիւրի սէրը միմեանց հանդէպ, 4 այնպէս որ մենք ձեզնով պարծենում ենք Աստծու եկեղեցիներում ձեր համբերութեան և հաւատի համար՝ ձեր այն բոլոր հալածանքների և նեղութիւնների մէջ, որոնց դուք համբերում էք: 5 Դրանք ապացոյց են Աստծու արդար դատաստանի, որպէսզի դուք արժանի լինէք Աստծու արքայութեանը, որի համար էլ նեղութիւն էք կրում: 6 Եւ արդար է Աստծու առաջ, որ ձեզ նեղողներին նեղութիւն հատուցուի, 7 իսկ ձեզ՝ նեղութիւն կրածներին՝ հանգիստ մեզ հետ, երբ Տէր Յիսուս յայտնուի երկնքից՝ իր հրեշտակների զօրքով՝ 8 կրակի բոցով վրէժ լուծելու համար նրանցից, որոնք չեն ճանաչում Աստծուն և չեն հնազանդում մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի Աւետարանին: 9 նրանց պատիժը պիտի լինի յաւիտենական կործանումը՝ հեռու Տիրոջ ներկայութիւնից և նրա փառաւոր զօրութիւնից, 10 երբ նա գայ այն օրը՝ փառաւորուելու իր սրբերի մէջ, հիացմունքի արժանի դառնալու բոլոր հաւատացեալների մէջ (քանի որ մեր վկայութեանը հաւատացիք): 11 Ահա թէ ինչու միշտ աղօթում ենք ձեզ համար, որպէսզի Աստուած ձեզ արժանի դարձնի ձեր կոչմանը, մինչև լրացնի ձեր բոլոր փափագները և հաւատի գործերը՝ զօրութեամբ, 12 որպէսզի փառաւորուի մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունը ձեր մէջ, և դուք փառաւորուէք նրա մէջ՝ մեր Աստծու և Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհի համաձայն:

Բ ԹԵՍԱՂՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 2 ՉԱՐԸ

2 Եղբայրներ, աղաչում եմ ձեզ, որ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի գալստեան և նրա մօտ մեր հաւաքուելու համար 2 դուք իսկոյն չխառնուէք ձեր մտքում և չզարհուրէք ո՛չ հոգով, ո՛չ խօսքով, ո՛չ էլ թղթերով՝ իբր թէ մեր կողմից գրուած, որպէս թէ արդէն եկած հասած լինի Տիրոջ օրը: 3 Թող ոչ ոք ձեզ չխաբի և ոչ մի ձեռով. որովհետև այն օրը չի գալու, եթէ նախ ապստամբութիւնը չգայ, և ջայտնուի անօրէնութեան մարդը՝ կորստեան որդին: 4 Հակառակորդը, որ գոռոզանում է այն ամենի վրայ, որ կոչւում է աստուած կամ պաշտամունքի առարկայ, մինչև այն աստիճան, որ նա նստի Աստծու տաճարում և ինքն իրեն ցոյց տայ, թէ աստուած է: 5 Չէ՞ք յիշում, որ, մինչ ձեզ հետ էի դեռ, ասում էի այդ բանը: 6 Եւ այժմ դուք ինքներդ գիտէք, թէ ինչն է նրան յետ պահում, որ այդ Հակառակորդը ինքն իրեն յայտնի անի մինչև ժամանակը գայ. 7 որովհետև անօրէնութեան այդ խորհրդաւոր ուժը արդէն գործի վրայ է. բայց այդ պիտի ջայտնուի մինչև այն ժամանակ, երբ մէջտեղից կը վերացուի նա, որ այժմ նրան յետ է պահում: 8 Եւ ապա պիտի յայտնուի Անօրէնը, որին Տէր Յիսուս պիտի կործանի իր բերանի շնչով և պիտի ոչնչացնի իր յայտնութեամբ իր գալստեան ժամանակ: 9 Նրա՝ Անօրէնի գալուստը Սատանայի ներգործութեամբ է, ամենայն զօրութեամբ, նշաններով, 10 խաբեբայական զօրաւոր գործերով և

անհրաւութեան բոլոր պատրանքներով կորստեան մատնուածների վրայ, և այդ ամէնը այն բանի փոխարէն, որ չընդունեցին ճշմարտութեան սէրը, որպէսզի փրկուեն: Դրա համար էլ Աստուած նրանց պիտի ուղարկի զօրաւոր մի մոլորութիւն, որ նրանք հաւատան ստին 11 և դատապարտուեն բոլոր նրանք, որ չհաւատացին ճշմարտութեանը և հաճոյք գտան անօրէնութեան մէջ:

ԸՆՏՐԵԱԼՆԵՐ՝ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

12 Իսկ մենք, Տիրոջից սիրուած եղբայրներ, պարտաւոր ենք միշտ գոհութիւն մատուցել Աստծուն ձեզ համար, որովհետև Աստուած սկզբից ընտրեց մեզ, որ փրկուենք Հոգու սրբացումով և ճշմարտութեան հաւատով, 13 որին և կանչեց ձեզ մեր աւետարանումով փրկուելու և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի փառքին տիրանալու համար: 14 Ուրեմն, եղբայրներ, հաստատ մնացէք և պինդ պահեցէք այն աւանդութիւնները, որ սովորեցիք թէ՛ խօսքով և թէ՛ մեր թղթով: 15 և ինքը՝ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոս և մեր Հայրը՝ Աստուած, որ սիրեց մեզ և մեզ տուեց յաւիտենական մխիթարութիւն և բարի յոյս, իբրև շնորհ, 16 թող մխիթարի և հաստատ պահի ձեր սրտերը ամէն բարի խօսքի և գործի մէջ:

Բ ԹԵՍԱԼՈՆԻԿԵՑԻՆԵՐԻՆ 3 ԱՂՕԹԵՑԷՔ ՄԵՋ ՀԱՄԱՐ

3 Վերջապէս, եղբայրներ, աղօթեցէ՛ք մեզ համար, որպէսզի Տիրոջ խօսքը առաջ գնայ և փառաւորուի ամէն տեղ, ինչպէս որ ձեզ մօտ է, 2 որպէսզի փրկուենք անօրէններից և անզգամ մարդկանցից, քանի որ բոլորը չէ, որ հաւատ ունեն: 3 Բայց հաւատարիմ է Տէրը. նա կը զօրացնի ձեզ ու կը պահի չարից: 4 Վստահ ենք Տիրոջով ձեր վրայ, թէ, ինչ որ պատուիրեցինք ձեզ, ե՛ւ անում էք, ե՛ւ կ'անէք:

5 Եւ Տէրը թող ուղղի ձեր սրտերը դէպի Աստծու սէրը և դէպի Քրիստոսի համբերութիւնը:

ԳՈՐԾԵԼՈՒ ԱՆՀՐԱԺԵՇՏՈՒԹԻՒՆ

6 Եղբայրներ, պատուիրում են ձեզ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի անունով, որ դուք հեռու մնաք ամէն մի եղբօրից, որ ծոյլ կեանքով է ապրում և ոչ ըստ այն օրինակի, որն ընդունեցիք մեզնից: 7 որովհետև ինքներդ գիտէք, թէ որչա՛փ դուք պէտք է նմանուէք մեզ, քանի որ ձեզ մօտ երբեք չծուլացանք 8 և ոչ ոքի հացը ձրի չկերանք, այլ ջանքով և վաստակով զօր ու գիշեր աշխատում էինք՝ ձեզնից ոչ մէկի վրայ ծանրութիւն չլինելու համար: 9 ոչ թէ նրա համար, որ իշխանութիւն չունէինք, այլ որպէսզի մենք մեզ օրինակ դարձնենք ձեզ, որ մեզ նմանուէք: 10 քանի դեռ ձեզ մօտ էինք, այս բանն էինք պատուիրում ձեզ. թէ՛ ով չի ուզում աշխատել, թող հաց էլ չուտի: 11 Արդ, ձեզնից ոմանց մասին լսում ենք, թէ ծոյլ կեանքով են ապրում, որևէ գործ չեն անում, այլ ծոյլ-ծոյլ շրջում են՝ դատարկ բաներով հետաքրքրուելով: 12 Այդպիսիներին պատուիրում ենք և յորդորում Տէր Յիսուս Քրիստոսով, որ աշխատեն հանդարտութեամբ և իրենց հացն ուտեն: 13 Իսկ դուք, եղբայրներ, մի՛ յոգնէք բարիք անելուց: 14 Իսկ եթէ որևէ մէկը չհնազանդուի այս թղթի մէջ մեր ասած խօսքին, նկատի՛ ունեցէ՛ք նրան և մի՛ յարաբերուէք նրա հետ, որպէսզի ամօթով մնայ: 15 Բայց նրան որպէս թշնամի մի՛ համարէք, այլ խրատեցէ՛ք որպէս եղբայր:

ՎԵՐՋԻՆ ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

16 Եւ խաղաղութեան Տէրն ինքը թող միշտ խաղաղութիւն տայ ձեզ ամէն ինչում: Տէրը ձեզ բոլորիդ հետ լինի: 17 Այս ողջոյնը իմ՝ Պողոսիս ձեռքով է, որ,

որպէս նշան, կայ իմ բոլոր թղթերում. այսպէս եմ գրում ես: 18 Մեր Տէր Յիսուս
Քրիստոսի շնորհը ձեզ բոլորիդ հետ լինի:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԱՌԱՋԻՆ ԹՈՒՂԹԸ ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ առաքելալը Յիսուս Քրիստոսի, ըստ հրամանի մեր Փրկիչ Աստծու և Յիսուս Քրիստոսի, որ մեր յոյսն է. 2 Տիմոթէոսին՝ հաւատի մէջ սիրելի որդուն շնորհ, ողորմութիւն, խաղաղութիւն Հայր Աստծուց և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ ՍՈՒՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻՑ

3 Ինչպէս խնդրեցի քեզ, երբ գնում էի Մակեդոնիա, մնա՛ Եփեսոսում, որպէսզի պատուէր տաս, որ ոմանք օտար ուսմունք չուսուցանեն 4 և չկապուեն առասպելներին ու անվերջա նալի տոհմաբանութիւններին, որոնք մանաւանդ պատճառ կը լինեն վէճերի, բայց չեն ծառայում Աստծու ծրագրերին, որոնք հաւատի վրայ են հիմնուած. 5 քանզի պատուիրանի գլխաւորը սէրն է՝ քիսած սուրբ սրտից, բարի խղճմտանքից և անկեղծ հաւատից, 6 որոնցից վրիպեցին ոմանք՝ խտորուելով խօսքերի ունայնութեան մէջ: 7 Ուզում են օրէնքի վարդապետներ լինել. իրենք իսկ չեն իմանում ինչ են խօսում, ոչ էլ հասկանում այն բաները, որոնց վրայ պնդում են: 8 Գիտենք, որ օրէնքը լաւ է, եթէ մէկն այն գործադրի օրինաւոր կերպով:

9 Բայց այս բանը թող իմանայ, որ արդարների համար չէ օրէնքը, այլ՝ անօրէնների և անհնազանդների, ամբարիշտների և մեղաւորների, անմաքուրների և պիղծերի, հայր ու մայր անարգողների, մարդասպանների, 10 պռնիկների, արուամուլների, մարդագողերի, ստախօսների, սուտ երդուողների, այլև ամէն բանի համար, որը հակառակ է ողջամիտ վարդապետութեան, 11 վարդապետութիւն, որ համապատասխանում է երանելի Աստծու փառաւոր Աւետարանին, որին և հաւատարիմ եղայ ես:

ԵՐԱՆՏԱԳԻՏՈՒԹԻՒՆ ԱՍՏԾՈՒ ԲԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

12 Շնորհակալութիւն նրան, որ զօրացրեց ինձ մեր Տէր Քրիստոս Յիսուսի միջոցով, որը վստահելի համարեց ինձ այս սպասաւորութեանը կարգելու, 13 ինձ, որ նախապէս հայիոյիչ էի, հալածիչ և անարգող. բայց ես ողորմութիւն գտայ, որովհետև այդ բանն անում էի անգիտութեան և անհնազանդութեան մէջ գտնուելով. 14 և մեր Տիրոջ շնորհը շատացաւ ինձ համար այն հաւատով և սիրով, որ է ի Քրիստոս Յիսուս: 15 Վստահելի և ամենայն ընդունելութեան արժանի է այս խօսքը, թէ՛ Քրիստոս Յիսուս աշխարհ եկաւ՝ փրկելու մեղաւորներին, որոնց գլուխը ես եմ:

16 Եւ ողորմութիւն գտայ նրա համար, որ Յիսուս Քրիստոս նախ իմ մէջ ցոյց տուեց իր ամբողջ համբերութիւնը, որպէս օրինակ նրանց, որ պիտի հաւատան իրեն յաւիտենական կեանքի համար. 17 նաև յաւիտենութեան Թագաւորին, որ անեղծ և աներևոյթ է, միակ Աստծուն փառք և պատիւ՝ յաւիտենանս յաւիտենից: Ամէն:

18 Որդեակ իմ Տիմոթէոս, աւանդում եմ քեզ այս պատուիրանը, քո մասին նախապէս եղած մարգարէութիւնների համաձայն, որպէսզի նրանցով դու մղես բարի պատերազմը, 19 պահես հաւատը բարի խղճմտանքով, որը ոմանք հեռու վանելով իրենցից՝ նաւաբեկութեան ենթարկուեցին հաւատի մէջ. 20 դրանց թում են Հիմենոսը և Աղեքսանդրոսը, որոնց մատնեցի Սատանային, որպէսզի խրատուեն չհայիոյել:

Ա ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 2
ԱՂՕԹԵԼ ԲՈՒՈՐ ՄԱՐԴԿԱՆՑ ՀԱՄԱՐ

2 Արդ, ամենից առաջ աղաչում եմ աղօթք անել, խնդրել, պաղատել, գոհութիւն մատուցել բոլոր մարդկանց համար, 2 մանաւանդ թագաւորների և բոլոր իշխանաւորների համար, որպէսզի խաղաղութեամբ և հանդարտութեամբ վարենք մեր կեանքը, կատարեալ աստուածապաշտութեամբ և սրբութեամբ: 3 այդ է բարին և ընդունելին մեր Փրկչի՝ Աստծու առաջ: 4 Նա կամենում է, որ բոլոր մարդիկ փրկուեն և հասնեն ճշմարտութեան գիտութեանը: 5 քանզի մէկ Աստուած կայ և մէկ միջնորդ՝ Աստծու և մարդկանց միջև: Յիսուս Քրիստոս՝ մարդը, 6 որ տուեց ինքն իրեն որպէս փրկանք բոլորի համար՝ ի վկայութիւն իր ժամանակների: 7 դրա համար ես կարգուեցի որպէս քարոզիչ և առաքեալ (ճշմարիտ եմ ասում Քրիստոսով և չեմ ստում), եղայ վարդապետ հեթանոսների՝ հաւատով և ճշմարտութեամբ: 8 Ուզում եմ, որ տղամարդիկ աղօթեն ամէն տեղ, սուրբ ձեռքեր բարձրացնեն դէպի վեր, առանց բարկութեան և երկմտութեան: 9 Նոյնպէս և կանայք, համեստ զարդարանքով, ակնածութեամբ և պարկեշտութեամբ թող զարդարուեն: ոչ թէ մարգարտով ընդելուզուած ոսկեայ հիւսքերով կամ պճնազարդ զգեստներով, 10 այլ՝ բարի գործերով, ինչպէս վայել է աստուածապաշտու թիւնը յանձն առած կանանց: 11 Կին արարածը թող ուսանի լռութեամբ, կատարեալ հնազանդութեամբ:

12 Եւ ես թոյլ չեմ տալիս, որ կին արարածը ուսուցանի կամ էլ խօսքով իշխի տղամարդու վրայ, այլ թող լուռ մնայ: 13 որովհետև նախ Ադամը ստեղծուեց և ապա՝ Եւան:

14 Եւ Ադամը չխաբուեց, այլ կիւնը խաբուեց և յանցանք գործեց: 15 Բայց նա պիտի ապրի որդեծնութեան համար, եթէ պարկեշտութեամբ մնայ հաւատի, սիրոյ և սրբութեան մէջ:

Ա ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 3
ԵԿԵՂԵՑԱԿԱՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԻ ԱՐԺԱՆԻՔՆԵՐԸ

3 Հաւաստի է այս խօսքը, թէ՛ ով Եպիսկոպոսութեան է ձգտում, ձգտում է բարի գործի: 2 Եպիսկոպոսը պէտք է անարատ լինի, մէկ կնոջ մարդ, հեզ, խոհեմ, պարկեշտ, հիւրասէր, ուսուցանելու ընդունակ, 3 ոչ նախատող, ոչ բռնացող, այլ՝ հանդարտաբարոյ, ոչ կռուազան, ոչ փողասէր, այլ՝ այնպիսին, 4 որ իր իսկ տանը լաւ վերակացու լինի, ունենայ որդիներ, որոնք հնազանդութեան մէջ լինեն կատարեալ պարկեշտութեամբ 5 (իսկ եթէ մէկն իր տունը կառավարել չիմանայ, հապա ինչպէ՞ս Աստծու եկեղեցուն խնամակալ կը լինի), 6 ոչ նորադարձ, որպէսզի, գոռոզանալով, Սատանային վիճակուած դատապարտութեան մէջ չընկնի: 7 այլ նա պէտք է ունենայ բարի վկայութիւն նաեւ դրսեցիներից, որպէսզի չլինի թէ ընկնի նախատինքի տակ և Սատանայի որոգայթների մէջ:

ՍԱՐԿԱԿԱԳԻ ԱՐԺԱՆԻՔՆԵՐԸ

8 Նմանապէս և սարկաւազները թող լինեն պարկեշտ, ոչ երկդիմի խօսող, ոչ գինետէր, ոչ շահամոլ, 9 այլ թող պահեն հաւատի խորհուրդը մաքուր խղճով: 10 Նախ իրենք թող փորձի ենթարկուեն և եթէ անմեղադրելի գտնուեն, ապա պաշտօն կատարեն: 11 Նոյնպէս և նրանց կանայք թող լինեն պարկեշտ, ոչ չարախօս, հեզ, հաւատարիմ ամէն ինչում: 12 Սարկաւազները թող մէկ կնոջ մարդ լինեն, իրենց որդիներին և իրենց տները լաւ կառավարեն, 13 որովհետև այն սարկաւազները, որ լաւ են ծառայում, իրենց համար շահում են բարի աստիճան և մեծ համարձակութիւն կ'ունենան ի Քրիստոս Յիսուս իրենց ունեցած հաւատի մէջ:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ԵՒ ԱՍՏՈՒԾԱՊԱՇՏՈՒԹԵԱՆ ՄԵԾ ԽՈՐՀՈՒՐԴ:

14 Քեզ գրում եմ այս բանը, որով հետև յոյս ունեմ, որ շուտով կը գամ: 15 Իսկ եթէ ուշանամ, դու կ'իմանաս, թէ ինչպէս պէտք է վարուես Աստծու տան մէջ, որ կենդանի Աստծու եկեղեցին է՝ սիւն և հաստատութիւն ճշմարտութեան: 16 Եւ յայտնապէս մեծ է աստուածապաշտութեան խոր հուրդը, որ յայտնուեց մարմնով, արդարացաւ Հոգով, երևաց հրեշտակներին, քարոզուեց հեթանոսների մէջ, հաւատալի եղաւ աշխարհում և եր կինք վերացաւ փառքով:

Ա ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 4 ՍՈՒՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

4 Եւ Սուրբ Հոգին յայտնապէս ասում է, թէ վերջին ժամանակներում ոմանք պիտի հեռանան հաւատից և իրենց ուշադրութիւնը պիտի դարձնեն մոլորեցնող ոգիների վրայ և դևերի վարդապետութիւնների վրայ՝ 2 տարուած ստախօսների կեղծաւորութեամբ, որոնց խղճմտանքը խարանուած է, 3 որոնք արգելում են ամուսնանալ և հեռու են պահում այն կերակուրներից, որ Աստուած ստեղծեց, որպէսզի հաւատացեալները և ճշմարտութեան վերահասու եղողները գոհութեամբ վայելեն. 4 որովհետև Աստծու բոլոր ստեղծածները լաւ են, և խոտան բան չկայ, մանաւանդ երբ դրանք գոհութեամբ են ընդունում. 5 քանի որ Աստծու խօսքով և աղօթքով ամէն բան մաքրում է:

ՅԻՍՈՒՍ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԼԱՒ ԾԱՌԱՆ

6 Այս խրատը տալով եղբայրներին՝ Քրիստոս Յիսուսի մի բարի պաշտօնեայ կը լինես՝ սնուած հաւատի խօսքերով և այն բարի վարդապետութեամբ, որին հետամուտ իսկ եղար. 7 բայց պիղծ խօսքերից և պառաւական առասպելներից հրաժարուի՛ր. և դու քեզ մարզիր աստուածապաշտութեամբ, 8 որովհետև մարմնի մարզումը քիչ բանի է օգտակար, մինչ աստուածապաշտութիւնը օգտակար է ամէն ինչի. և նա ունի կեանքի աւետիսը, այս կեանքի և հանդերձեալի: 9 Ճիշտ է այս խօսքը և արժանի է ամենայն ընդունելութեան, 10 որովհետև այս բանի համար իսկ տքնում ենք և նախատինքներ կրում. քանի որ մեր յոյսը դրել ենք կենդանի Աստծու վրայ, որ Փրկիչն է բոլոր մարդկանց, մանաւանդ՝ հաւատա ցեալների: 11 Պատուիրի՛ր այդ և ուսուցանի՛ր. 12 թող ոչ ոք քո երիտասարդութիւնը չարհամարիի, այլ օրինակ եղիր հաւատացեալներին խօսքով, վարմունքով, սիրով, հաւատով, մաքրութեամբ: 13 Մինչև իմ գալը, հետամտի՛ր Աստծու խօսքը ընթերցել, յորդորել և ուսուցանել հաւատացեալներին: 14 Ձանց մի՛ առ այն շնորհը, որ քո մէջ է, որ տրուեց քեզ մարգարէութեամբ, երէցների ծեռնադրումով: 15 Այդ բանի վրայ մտածի՛ր և յարատևի՛ր դրանում, որպէսզի քո առաջադիմութիւնը յայտնի լինի բոլորին: 16 Չգոյ՛ջ եղիր քո նկատմամբ և քո ուսուցման նկատմամբ. և յարատևի՛ր դրանում: Եթէ այդ բանն անես, կը փրկես եւ քեզ, եւ նրանց, որ լսում են քեզ:

Ա ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 5 ՊԱՏԱՍԽԱՆԱՏՈՒԹԻՒՆ ՀԱՒԱՏԱՑԵԱԼՆԵՐԻ ՀԱՆԴԷՊ

5 Ծերին խստութեամբ մի՛ յանդիմանի՛ր, այլ յորդորի՛ր որպէս քո հայրը. երիտասարդներին յորդորի՛ր որպէս եղբայրներ, 2 պառաւներին՝ որպէս մայրեր, դեռատի կանանց՝ որպէս քոյրեր, կատարեալ մաքրութեամբ: 3 Յարգի՛ր այն այրիներին, որ իսկապէս այրիներ են: 4 Իսկ եթէ մի այրի որդիներ և թռռներ ունի, նախ նրանք թող սովորեն իրենց տան հանդէպ բարի վերաբերմունք ցոյց տալ և իրենց ծնողների արածի փոխարէն նրանց հատուցել, որովհետև այն է բարին և ընդունելին Աստծու առաջ: 5 Իսկ ով իսկապէս այրի է և մենակ է ապրում ու իր

յոյսը դրել է Աստծու վրայ, թող յարատևող լինի աղօթքի և աղաչանքների մէջ զօր ու գիշեր: 6 Իսկ մեղկասէր այրին կենդանւոյն մեռած է: 7 Այս բանը պատուիրի՞ր, որ անարատ լինեն: 8 Իսկ եթէ մէկը իւրայիններին և մանաւանդ ընտանիքին խնամք չի տանում, հաւատն ուրացել է և աւելի չար է, քան անհաւատը: 9 Այրիների թում կը համարուի այն այրին, որ վաթսուն տարեկանից պակաս չէ, մէկ մարդու կին է եղել 10 ու բարի գործերով է վկայուել, որ երեխաներ է մեծացրել, որ հիւրեր է ընդունել, որ սրբերի ոտքերն է լուացել, որ նեղութեան մէջ զսնուողներին է հասել, որ ամէն բարի գործի հետամուտ է եղել: 11 Բայց երիտասարդ այրի կանանց հաշուի մի՛ առ, որովհետև հեշտասիրութեան անձնատուր լինելով՝ Քրիստոսի դէմ են ելնում և ամուսնանալ են ուզում. 12 իսկ դատաստան են ընդունում նրա համար, որ առաջին հաւատն արհամարհեցին: 13 Միաժամանակ և անգործութեան են վարժուած՝ շրջելով տնից տուն. և ոչ միայն դատարկապորտներ են, այլև շատախօս և աւելորդ հետաքրքրասէր. և խօսում են բաներ, որ պէտք չէ խօսել: 14 Ուզում են, որ այդ երիտասարդ կանայք ամուսնանան, որդիներ ծնեն, տնարար լինեն և հակառակորդին առիթ չտան նախատինքի, 15 քանի որ արդէն իսկ նրանցից ոմանք շեղուել են՝ Սատանայի յետևից գնալով: 16 Եթէ հաւատացեալ մէկը այրիներ ունի, թող նրանց օգնի, որ եկեղեցին բեռի տակ չընկնի և նա կարողանայ օգնել իսկապէս այրիներին:

ԵՐԷՑՆԵՐ

17 Այն երէցները, որոնք լաւ վերակացու են, կրկնակի պատուի արժանի թող լինեն. մանաւանդ նրանք, որ տքնում են խօսքով և ուսուցանելով. 18 քանզի Սուրբ Գիրքն ասում է. Կալ անող եզան դունչը մի՛ կապիր և՛ Մշակն արժանի է իր վարձին: 19 Երէցի մասին ամբաստանութիւն մի՛ ընդունիր, բացի այն դէպքից, երբ դա երկու կամ երեք վկաներով լինի: 20 Իսկ մեղանչող ներին յանդիմանիր բոլորի առաջ, որպէսզի միւսներն էլ վախենան: 21 Պար տաւորեցնում են քեզ Աստծու և Յիսուս Քրիստոսի ու ընտրեալ հրեշ տակների առաջ, որ այս բոլորը պահես առանց նախապաշարումի՝ աչառու թեամբ ոչինչ չանելով: 22 Ձեռքերդ շտապով որևէ մէկի վրայ մի՛ դիր և ուրիշների մեղքերին մասնակից մի՛ եղիր, քեզ մաքուր պահիր: 23 Այտուհետև միմիայն ջուր մի՛ խմիր, այլ մի քիչ գինի էլ խառնիր՝ քո ստամոքսի և յաճախակի տկարութիւնների պատճառով: 24 Կան մարդիկ, որոնց մեղքերը յայտնի են նախքան որևէ դատաստանի ենթարկուելը. մարդիկ էլ կան, որոնց մեղքերը յետոյ են յայտնի դառնում: 25 Նոյն ձևով և յայտնի են բարի գործերը. և այն գործերը, որ յայտնի չեն, թաքնուած մնալ չեն կարող:

Ա ՏԻՄՈԹԷՈՍԻՆ 6 ԾԱՌԱՆԵՐ

6 Բոլոր նրանք, ովքեր ծառայութեան լծի տակ են, նրանցից իւրաքանչիւրը թող իր տէրերին պատուի արժանի համարի, որպէսզի Աստծու անունն ու վարդապետութիւնը չանարգուի: 2 Իսկ նրանք, որ հաւատացեալ տէրեր ունեն, թող չարհամարհեն, որ նրանք եղբայրներ են, այլ աւելի լաւ ծառայեն, քանի որ հաւատացեալներ են և սիրելի եղբայրներ, որոնք յանձն են առել բարերարութիւնը:

ՍՈՒՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏՆԵՐ

Այս բանն ուսուցանիր և յորդորիր: 3 Իսկ եթէ մէկն այլ բան ուսուցանի և չանսայ մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի ողջամիտ խօսքերին և այն վարդապետութեանը, որ աստուածապաշտութեան համապատասխան է, 4 այդպիսին գոռոզամիտ է և ոչինչ չգիտէ, այլ բռնուած է հակառակութեան

խօսքեր և խնդիրներ առաջացնելու հիւանդութեամբ, որոնցից առաջ են գալիս նախանձ, կռիւ, հայիոյութիւններ, չար կասկածներ, խարդախութիւններ 5 մտքով ապականուած և ճշմարտութիւնից հեռացած մարդկանց միջև, որոնք շահի աղբիւր են համարում աստուածապաշտութիւնը: Բայց դու այդպիսիներից հեռու պահիր քեզ: 6 Իրօք, աստուածապաշտութիւնը շահի մեծ աղբիւր է նրանց համար, ովքեր գոհ են իրենց վիճակից. 7 որովհետև ոչինչ չբերեցինք աշխարհ, ոչ էլ պիտի կարողանանք տանել: 8 Այլ ունենք կերակուր և հանդերձներ ու դրանցով էլ բաւականանք: 9 Իսկ ովքեր հարստանալ են ուզում, ընկնում են փորձութեան, որոգայթի և բազում անմիտ ու վնասակար ցանկութիւնների մէջ, որոնք ընկղմում-տանում են մարդկանց դէպի կործանում և դէպի կորուստ, 10 որովհետև բոլոր չարիքների արմատը փողասիրութիւնն է, որին ոմանք ձգտելով՝ մոլորուեցին հաւատից և իրենք իրենց զգեցին բազում ցաւերի մէջ:

ԱՆՁՆԱԿԱՆ ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

11 Իսկ դու, ո՛վ մարդ Աստծու, փախի՛ր այդ բաներից և գնա՛ արդարութեան, աստուածապաշտութեան, հաւատի, սիրոյ, համբերութեան և հեզութեան յետևից:

12 Հաւատի բարի մա՛րտը մղիր և պի՛նդ կառչիր յաւիտենական կեանքից, որին կանչուեցիր և բարի դաւանութիւնը դաւանեցիր բազում վկաների առաջ: 13 Պատուիրում են քեզ Աստծու ներկայութեամբ, որը կեանք է տալիս ամէն ինչի, և Յիսուս Քրիստոսի առաջ, որը Պոնտացի Պիղատոսի առաջ վկայեց բարի դաւանութիւնը, 14 որ դու պահես պատուիրանը անբիժ, անարատ, մինչև յայտնութիւնը Յիսուս Քրիստոսի, 15 որին իր ժամանակում յայտնի պիտի անի Երանելին և միակ Հզօրը, թագաւորների թագաւորը և տէրերի Տէրը, 16 նա, որ միայն ինքն ունի անմահութիւնը և բնակւում է անմատչելի լոյսի մէջ, որ մարդկանցից ոչ ոք չի տեսել և ոչ էլ կարող է տեսնել. նրան պատիւ և զօրութիւն յաւիտեանս: Ամէն:

ՅՈՐՂՈՐ ՀԱՐՈՒՄՏՆԵՐԻՆ

17 Այս աշխարհի հարուստներին պատուիրի՛ր, որ չհպարտանան և չապաւինեն սնոտի հարստութեանը, այլ՝ Աստծուն, որ մեզ առատապէս ամէն ինչ տալիս է վայելելու համար. 18 պատուիրի՛ր բարիք գործել, բարի գործերով հարստանալ, լինել առատածեռն, բարեսէր, իրենց ունեցածից ուրիշին էլ բաժին հանել՝ 19 իրենց համար բարի հիմք դնելով հանդերձեալում, որպէսզի ձեռք բերեն ճշմարիտ կեանքը: 20 Ո՛վ Տիմոթէոս, պահի՛ր աւանդը՝ հեռու մնալով պիղծ և նորահնար խօսքերից, հակառակութիւնից և խաբեպատիր գիտութիւնից, 21 որը ոմանք յանձն առնելով՝ շեղուեցին հաւատից: Շնո՛րի քեզ հետ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ Յիսուս Քրիստոսի առաջ քեալը Աստծու կամքով, ըստ կեանքի խոստման, որ Քրիստոս Յիսուսի մէջ է, 2 սիրելի որդի Տիմոթէոսին. շնորհ, ողորմութիւն, և խաղաղութիւն Հայր Աստծուց և մեր Տէր Քրիստոս Յիսուսից:

ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՔԱՋԱԼԵՐԱՆՔ

3 Գոհութիւն եմ մատուցում Աստծուն, որին ծառայում եմ մաքուր խղճով ինչպէս իմ նախնիները, երբ իմ աղօթքներում գիշեր-ցերեկ անդադար քեզ եմ յիշում: 4 Յիշելով քո արտասուքները՝ բուռն ցանկութիւն ունեմ քեզ տեսնելու, որպէսզի լցունեմ ուրախութեամբ: 5 Մտաբերում եմ այն անկեղծ հաւատը, որ քո մէջ է, որը նախապէս կար քո տատի՝ Լաուդիայի և քո մօր՝ Եւնիկէի մէջ. վստահ եմ, որ քո մէջ էլ կայ:

6 Ուստի յիշեցնում եմ քեզ, որ վերաբարձես Աստծու շնորհը, որ տուի քեզ՝ իմ ձեռքերը դնելով քեզ վրայ, 7 որովհետև Աստուած մեզ երկշտութեան ոգի չտուեց, այլ՝ զօրու թեան, սիրոյ և զգաստութեան: 8 Ուստի ամօթ մի՛ համարիր վկայել մեր Տիրոջը, ոչ էլ ինձ՝ նրա կապեալին. այլ մասնակից եղիր Աւետարանի համար եղած չարչարանքներին, զօրութեամբ Աստծու, 9 որ փրկեց մեզ և կոչեց սուրբ կոչումով՝ ոչ ըստ մեր գործերի, այլ ըստ իր նախասահմանութեան և շնորհի, որ տրուեց մեզ յաւիտենական ժամանակներից առաջ ի Քրիստոս Յիսուս, 10 բայց յայտնուեց այժմ մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի երևալով. նա, որ կործանեց մահը և լուսաւոր դարձրեց կեանքն ու անմահութիւնը Աւետարանի միջոցով, 11 Աւետարան, որին քարոզիչ կարգուեցի ես և առաքեալ ու վարդապետ հեթանոսների: 12 Ահա թէ ինչու այս չարչարանքներն եմ կրում, բայց ամօթ չեմ համարում, քանզի գիտեմ, թէ ո՛ւմ եմ հաւատացել և վստահ եմ, որ նա կարող է իմ ամեն ինչի մինչև այն օրը: 13 Որ պէս օրինակ ունեցիր այն ողջամիտ խօսքերը, որոնք ինձնից լսեցիր՝ այն հաւատով և սիրով, որ ունեն Քրիստոս Յիսուսին միանալով հաւատացողները: 14 Պահիր բարի ամեն ինչ մէջ բնակուող Սուրբ Հոգու միջոցով:

15 Այս բանը իմացիր, որ մեզնից հեռացան բոլոր նրանք, որ Ասիայից էին, որոնց թւում են Փիզղոսը և Հերմոզենէսը:

16 Թող Աստուած ողորմած լինի Օնեսիփորոսի ընտանիքին, որովհետև նա ինձ շատ անգամ հանգստացրեց և իմ կապանքները ամօթ չհամարեց. 17 այլ, երբ Հռոմ եկաւ, եռանդագին փնտռեց ինձ ու գտաւ 18 (տայ Տէրը, որ նա ողորմութիւն գտնի Տիրոջից այն օրը). և թէ ինչքա՛ն ինձ ծառայութիւն մատուցեց Եփեսոսում, այդ դու ինքդ քաջ գիտես:

Բ ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 2 ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՒԱՏԱՐԻՍ ԶԻՆՈՒՈՐԸ

2 Եւ դու, որդեակ իմ, զօրացիր Քրիստոս Յիսուսի շնորհով: 2 Եւ ինչ որ լսեցիր ինձնից բազում վկաներով, ամեն ինչ այն հաւատարիմ մարդկանց, որ կարող լինեն ուրիշներին էլ ուսուցանել: 3 Վշտակից եղիր Քրիստոս Յիսուսի տառապանքներին որպէս նրա բարի զինուորը: 4 Ոչ ոք, զինուոր դառնալով, չի զբաղուի աշխարհիկ կեանքի գործերով, որպէսզի զօրավարին հաճելի լինի: 5 Եւ եթէ մէկը մրցամարտիկ է, պսակ չի ստանայ, եթէ ըստ օրէնքի չմարտնչի: 6 Եւ չարաչար աշխատող հողագործը նախ պէտք է վայելի պտղից:

7 Իմացիր՝ ինչ ասում եմ: Թող Տէրը քեզ իմաստութիւն տայ ամէն ինչում: 8 Յիշիր մեռելներից յարութիւն առած Քրիստոս Յիսուսին՝ Ղաւթի ցեղից, իմ քարոզած Աւետարանի համաձայն, 9 որի համար չարչարում եմ և շղթայուած իսկ եմ, ինչպէս չարագործը. բայց Աստծու խօսքը շղթայուած չէ: 10 Ղրա համար ամէն ինչի համբերում եմ ընտրեալների սիրուն, որպէսզի նրանք էլ հասնեն փրկութեան և երկնային փառքին, որ Քրիստոս Յիսուսի միջոցով է: 11 Ճիշտ է այս խօսքը, թէ՛ Եթէ Քրիստոսի հետ մեռանք, նրա հետ էլ պիտի ապրենք. 12 եթէ համբերենք, նրա հետ էլ պիտի թագաւորենք. և եթէ ուրանանք, նա էլ մեզ պիտի ուրանայ. 13 և եթէ հաւատարիմ չմնանք, նա հաւատարիմ է մնում, որովհետև ինքն իրեն ուրանալ չի կարող:

ՓՈՐՁՈՒԿԾ ՄՇԱԿԸ

14 Այս բաները յիշեցրո՛ւ նրանց՝ վկայութիւն տալով Աստծու առաջ, որ բանակաւորներ չմղեն, որոնք ոչ մի բանի օգտակար չեն, այլ կործանում են լսողներին: 15 Ջանա՛ Աստծու առաջ ներկայացնել քեզ փորձուած, որպէս մի մշակ, որ ամօթով չի մնում, ճշմարտութեան խօսքը ուղիղ ներկայացնող:

16 Բայց պիղծ բաներից և սնուտի խօսքերից հեռու մնա, քանի որ դրանց անձնատուր եղողները աւելի ու աւելի առաջ են գնում ամբարշտու թիւնների մէջ, 17 և նրանց խօսքերը քաղցկեղի սման ճարակ են գտնում: Նրանց թոււմ են Հիմենուսը և Փիղետոսը, 18 որոնք շեղուեցին ճշմարտութիւնից և ասում են, թէ մեռելների յարութիւնը արդէն իսկ եղել է. նրանք կործանում են ոմանց հաւատը: 19 Բայց Աստծու հաստատուն հիմքը կանգուն է մնում և ունի այս կնիքը, թէ՛ Տէրը ճանաչեց նրանց, որ իրն են. նաև՝ Անիրաւութիւնից հեռու լինի ամենայն ոք, ով կրում է Տիրոջ անունը: 20 Մի մեծ տան մէջ ոչ միայն ոսկեայ և արծաթեայ անօթներ են լինում, այլ նաև՝ փայտեայ և խեցէ: Կան այնպիսիք, որոնք պատուաւոր գործածութեան համար են, կան էլ, որ ոչ պատուաւոր գործածութեան համար են: 21 Եթէ մէկն ինքն իրեն մաքրի այդպիսի բաներից, կը լինի պատուաւոր անօթ՝ սրբագործուած և պիտանի իր Տիրոջը, պատրաստուած ամէն բարի գործի համար: 22 Երիտասարդական ցանկութիւն ներից փախի՛ր և գնա՛ արդարութեան, հաւատի, սիրոյ, խաղաղութեան և սրբութեան յետևից նրանց հետ, որոնք մաքուր սրտով աղօթում են Տիրոջ անունով: 23 Բայց յիմար և անմիտ վէճերից խուսափի՛ր. իմացիր, որ դրանցից կռիւներ են ծնւում: 24 Այսպէս ուրեմն՝ Տիրոջ ծառան պէտք չէ որ կռիւ անի, այլ բոլորի հանդէպ լինի հեզահամբոյր, ուսուցանող, անոխակալ՝ 25 հանդարտութեամբ խրատելու համար հակառակողներին, որ թերևս Աստուած նրանց ապաշխարութիւն տայ, որպէսզի ճանաչեն ճշմարտութիւնը 26 և զգաստանալով՝ ազատուեն Սատանայի որոգայթներից, որոնց մէջ բռնուած են նրա կամքը կատարելու պատճառով:

Բ ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 3 ՎԵՐՋԻՆ ՕՐԵՐ

3 Այս բանն իմացիր, որ վերջին օրերին չար ժամանակներ պիտի գան, 2 երբ մարդիկ պիտի լինեն անձնասէր, փողասէր, հպարտ, ամբարտաւան, հայիոյող, ծնողներին անհնազանդ, անշնորհակալ, անմաքուր, 3 անհաշտ, անգութ, բանասարկու, անժուժկալ, դաժանաբարոյ, անբարեսէր, 4 մատնիչ, յանդուգն, մեծամիտ, աւելի շատ հեշտասէր, քան աստուածասէր, 5 մարդիկ, որ ունեն աստուածապաշտութեան կերպարանք, սակայն ուրացել են նրա զօրութիւնը: Նաև խորշի՛ր նրանցից, 6 քանզի նրանց մէջ կան այնպիսիք, որ մտնում են տնից տուն և գերում են մեղքերով ծանրաբեռն կանանց, որոնք տարուած են պէսպէս ցանկութիւններով. 7 կանայք, որ միշտ ուսանում են, բայց երբեք չեն կարող հասնել ճշմարիտ գիտութեանը: 8 Եւ ինչպէս Յանէսն ու Յամբէսը հակառակուեցին Մովսէսին, այնպէս էլ սրանք հակառակում են

ճշմարտութեանը. ապականուած մտքով մարդիկ, անպէտք՝ հաւատի մէջ: 9 Բայց նրանք աւելի առաջ գնալ երբեք չեն կարող, քանի որ իրենց յիմարութիւնը յայտնի կը լինի բոլորին, ինչպէս որ եղաւ այդ երկուսինը:

ՅՈՐՂՈՐՆԵՐ

10 Իսկ դու հետևեցիր իմ վարդապետութեանը, իմ վարմունքին, կամեցողութեանը, հաւատին, համբերատարութեանը, սիրուն, համբերութեանը 11 և այն հալածանքներին ու չարչարանքներին, որոնք պատահեցին ինձ Անտիոքում, Իկոնիոնում և Լիստրայում. գիտես, թէ ինչպիսի՞ հալածանքների ենթարկուեցի, բայց Տէրն ինձ փրկեց այդ բոլորից: 12 Եւ բոլոր նրանք, որ ուզում են աստուածապաշտութեամբ ապրել Քրիստոս Յիսուսով, հալածանքների մէջ պիտի լինեն: 13 Իսկ չար և խաբէբայ մարդիկ չարից այն կողմ էլ պիտի գնան. իրենք մոլորուած՝ պիտի մոլորեցնեն ուրիշներին: 14 Բայց դու հաստատ մնա այն բանի մէջ, որ սովորեցիր և որին հաւատարիմ եղար. գիտես, թէ ումից ես սովորել, 15 որովհետև մանկուց գիտես Սուրբ Գրքերը, որոնք կարող են իմաստուն դարձնել քեզ փրկութեան համար այն հաւատի միջոցով, որ Քրիստոս Յիսուսի մէջ է: 16 Աստծու շնչով գրուած ամէն գիրք օգտակար է ուսուցման, յանդիմանութեան, ուղղելու և արդարութեան մէջ խրատելու համար, 17 որպէսզի կատարեալ լինի Աստծու մարդը և պատրաստ՝ բոլոր բարի գործերի համար:

Բ ՏԻՄՈԹԵՈՍԻՆ 4

ՈՂՋԱՄԻՏ ՎԱՐԴԱՊԵՏՈՒԹԵԱՆ ՎԿԱՅՈՒՄԸ

4 Այս բանն եմ վկայել տալիս Աստծու և Յիսուս Քրիստոսի առաջ, որ դատելու է կենդանիներին և մեռածներին՝ իր յայտնութեան օրը, երբ գայ իր արքայութեամբ:

2 Եւ դու քարոզիր Աստծու խօսքը, շարունակ յայտարարիր այն, ժամանակին լինի թէ տարածամ, յանդիմանիր, սաստիր, յորդորիր՝ կատարեալ համբերատա րութեամբ ուսուցանելով. 3 քանզի պիտի գայ ժամանակ, երբ չպիտի անսան ողջամիտ վարդապետութեանը, այլ, իւրաքանչիւրն ըստ իր ցանկութիւնների, ուսուցանողներ պիտի հաւաքի իր շուրջը՝ իր ականջներին հաճելի բաներ լսելու մարմաջով. 4 և նրանք ականջները պիտի դարձնեն ճշմարտութիւնից ու պիտի մոլորուեն գնան առասպելների յետևից: 5 Իսկ դու արթուն եղիր ամէն ինչում, նեղութիւնների մէջ համբերիր, աւետարանչի գործեր արա, լիովի կատարիր քո պաշտօնը:

ԲԱՐԻ ՊԱՏԵՐԱԶՄԻ ՎԱԽՃԱՆԸ

6 Իսկ ես գոհաբերուելու եմ, և իմ մեկնումի ժամանակը հասել է: 7 Պատերազմեցի բարի պատերազմը, ասարտեցի ընթացքս, պահեցի հաւատը: 8 Եւ հիմա ինձ է սպասում արդարութեան պսակը, որը, որպէս հատուցում, ինձ պիտի տայ Տէրը՝ արդար Դատաւորը, այն օրը. և ոչ միայն ինձ, այլ նաև բոլոր նրանց, որ սիրեցին նրա յայտնուելը:

ՎԵՐՋԻՆ ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

9 Ջանա՛ իսկոյն գալ ինձ մօտ, 10 որովհետև Դեմասն ինձ լքեց և աշխարհը սիրեց. նա գնաց Թեսաղոնիկէ, Կրեսկէսը՝ Գալիլիա, Տիտոսը՝ Դաղմատիա: 11 Դուկասն է միայն ինձ հետ: Մարկոսին վերցնելով՝ քեզ հետ բեր, որովհետև նա ինձ պէտք է ծառայութեան համար: օք:

Տիւբիկոսին ուղարկեցի Եփեսոս: 13 Տրովադայում թողեցի վերարկուն, Կարպոսի մօտ. երբ գաս, հետո՞ք բեր այն. բեր նաև գրքերը, մանաւանդ՝

մագաղաթները: 14 Աղեքսանդրոսը բազում չարչարանքներ պատճառեց ինձ:
Թող Տէրը նրան հատուցի ըստ իր գործերի: օռ:

Նրանից դո՛ւ էլ զգուշացիր, որովհետև մեր խօսքերին շատ հակառակ կուեց:
16 Առաջին ատենի ժամանակ ոչ ոք ինձ թիկունք չկանգնեց. բոլորը լքեցին
ինձ: Այդ թող նրանց յանցանք չհամարուի: 17 Բայց Տէրն օգնեց ինձ և զօրացրեց
ինձ, որպէսզի ինձնով հաստատուի քարոզութիւնը, և բոլոր հեթանոսները լսեն
այն: Առի՛ծի բերանից փրկուեցի ես: 18 Տէրն ինձ կ'ազատի բոլոր չար գործերից
և կը հասցնի իր երկնային արքայութեանը. նրան փառք յաւիտեանս յաւիտենից:
Ամէն::

ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

19 Ողջունիր Պրիսկային և Ակիւ դասին. նաև՝ Օնեսիփորոսի ընտանիքին:
20 Երաստոսը մնաց Կորնթոսում: Տրոփիմոսին հիւանդ վիճակում թողեցի
Մելիտոսում: 21 Աշխատիր զալ նախքան ձմեռը: Քեզ ողջունում են Եբուղոսը,
Պուդէսը, Ղինոսը, Կլոդիան ու բոլոր եղբայրները: 22 Տէր Յիսուս Քրիստոս լինի
քո հոգու հետ: Աստծու շնորհը քեզ հետ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ՏԻՏՈՍԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ ծառայ Աստծու և առաքել Յիսուս Քրիստոսի, որ կոչուած է բերելու Աստծու ընտրեալներին հաւատի և ճշմարտութեան գիտութեանը, որ աստուածապաշտութեամբ է 2 և յաւիտենական կեանքի յոյսով, որը խոստացաւ անսուտն Աստուած յաւիտենական ժամանակներից առաջ, 3 բայց յայտնեց իր խօսքը իր ժամանակին՝ քարոզութեամբ, որին ես հաւատարիմ եղայ ըստ մեր Փրկիչ Աստծու հրամանի. շՏիտոսին՝ հասարակաց հաւատի մէջ իմ սիրելի որդուն, շնորհ և խաղաղութիւն Հայր Աստծուց և մեր Փրկիչ Քրիստոս Յիսուսից:

ՏԻՏՈՍԻ ԱՌԱՔԵԼՈՒԹԻՒՆԸ ԿՐԵՏԷՈՒՄ

5 Դրա համար իսկ քեզ թողեցի Կրետէում, որպէսզի, ինչ պակաս բան որ կայ, ուղղես և իւրաքանչիւր քաղաքում երէցներ կարգես, ինչպէս որ ես պատուիրեցի քեզ: 6 Կարգես մի այնպիսի մարդու, որ լինի անբասիր, մէկ կնոջ մարդ, ունենայ հաւատացեալ որդիներ, որոնք անառակութեան մէջ ամբաստանուած կամ անհնազանդ չլինեն, 7 քանի որ պէտք է, որ եպիսկոպոսն անբասիր լինի, որպէս Աստծու տնտես. ոչ յանդուգն, ոչ բարկացող, ոչ անարգող, ոչ կռուարար, ոչ շահասէր, 8 այլ՝ հիւրասէր, բարեսէր, խոհեմ, արդար, սուրբ, ժուժ կալ, 9 ամուր կապուած վարդապետութեան հաւատի խօսքին, որպէսզի կարողանայ յորդորել ողջամիտ վարդապետութեամբ և կշտամբել հակառակորդներին. 10 քանզի անհնազանդ ներ շատ կան, դատարկախօսներ, մոլորեցնողներ, մանաւանդ եթէ հրէու թիւնից դարձածներից են. 11 նրանց բերանը պէտք է փակել. նրանք կործանում են բոլոր ընտանիքները և շահամոլութեան համար ուսուցանում են այնպիսի բաներ, որ պէտք չէ ուսուցանել: 12 Նրանցից մէկը, իրենց իսկ մարգարէն, ասաց. Կրետացիները մշտապէս ստախօսներ են, չար գազաններ, դատարկապորտներ: օխ:

Եւ ստոյգ է այս վկայութիւնը. ուստի նրանց խստագոյնս կշտամբիր, որպէսզի առողջ լինեն հաւատի մէջ 14 և չնայեն հրէական առասպելներին և ճշմարտութիւնից շեղուած մարդկանց հրահանգներին: 15 Ամէն ինչ մաքուր է խղճմտանքով մաքուր եղողների համար, բայց պիղծերի և անհաւատների համար ոչ մի բան մաքուր չէ: Եւ նրանց միտքն ու խղճմտանքը պղծուած են: 16 Խոստովանում են, որ գիտեն Աստծուն, բայց իրենց գործերով ուրանում են նրան. պիղծ են, անհնազանդ և ամէն բարի գործի համար՝ անպէտք:

ՏԻՏՈՍԻՆ 2

ՈՂՋԱՄԻՏ ՎԱՐՂԱՊԵՏՈՒԹԻՒՆ

2 Բայց դու սովորեցրո՛ւ այն, ինչ որ վայել է ողջամիտ վարդապետութեանը. 2 որ ծերերը լինեն զգաստ, պարկեշտ, խոհեմ, ողջամիտ՝ հաւատի, սիրոյ, համբերութեան, ժուժկալութեան մէջ: 3 Պառաւ կանայք նոյնպէս լինեն զգաստ և սրբերին վայել վարմունք ունենան. ոչ բանասարկու, ոչ գինեմոլ, այլ՝ բարեխրատ, 4 որ խրատեն դեռատի կանանց՝ սիրելու իրենց մարդկանց, լինելու որդեսէր, 5 խոհեմ, մաքրակենցաղ, տնարար, բարեգործ, հնազանդ իրենց մարդկանց, որպէսզի Աստծու խօսքը և վարդապետութիւնը չանարգուի: 6 Երիտասարդներին նոյնպէս յորդորիր լինել խոհեմ, 7 քո անձը բոլորին օրինակ դարձրո՛ւ բարի գործերի համար, ուսուցման մէջ պահիր անեղծութիւն, սրբութիւն, պարկեշտութիւն, 8 ողջամիտ խօսք՝ պարսաւանքի տեղի չտուող, որպէսզի, ով որ հակառակուի, ամօթով մնայ և մեր մասին ասելու որևէ չար բան չունենայ: ր:

Յորդորի ծառաներին, որ հնազանդ լինեն իրենց տերերին և ամէն ինչում լինեն հաճելի նրանց. ոչ հակառակուող, 10 ոչ շորթող, այլ ցոյց տան կատարեալ հաւատարմութիւն՝ բարութեամբ, որպէսզի մեր Փրկչի՝ Աստծու վարդապետութիւնը ամէն ինչում զար դարեն:

ՓՐԿՉԱԿԱՆ ՇՆՈՐՀԻ ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆԸ

11 Քանզի Աստուած իր շնորհը յայտնեց որպէս փրկութեան միջոց բոլոր մարդկանց, 12 շնորհ, որ խրատում է մեզ, որ մերժենք ամբարշտութիւնը և աշխարհիկ ցան կութիւնները, այս աշխարհում ապրենք զգաստութեամբ, աստուածապաշտութեամբ 13 և ակնդէտ սպասենք երանելի յոյսին և փառքի յայտնութեանը մեծն Աստծու և մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի, 14 որ իր անձը տուեց մեզ համար, որպէսզի մեզ փրկի ամէն անօրէնութիւնից և մաքրի որպէս իրեն սեփական ժորովորդ՝ նախանձախնդիր բարի գործերի: 15 Այս բաները խօսի՛ր, յորդորի՛ր և յանդիմանի՛ր ամենայն խստութեամբ, որպէսզի չլինի մէկը, որ քեզ արհամարհի:

ՏԻՏՈՍԻՆ 3 ՔՐԻՍՏՈՆԵԱԿԱՆ ՎԱՐՔ

3 Յիշեցրու՛ նրանց, որ իշխանութիւններին և պետութիւններին հնազանդուեն և հպատակուեն, բոլոր բարի գործերի համար պատրաստ լինեն. 2 ոչ ոքի չչարախօսեն, չլինեն կռուարար, այլ՝ հեզահամբոյր, բոլոր մարդկանց հանդէպ քաղցրութեամբ վերաբերուեն. 3 որովհետև մի ժամանակ մենք էլ էինք անմիտ, անհնազանդ, մոլորուած, ծառայում էինք ցանկութիւնների և պէսպէս անառակութիւնների. չարութեամբ և նախանձով էինք ապրում, ատելի էինք և ատում էինք միմեանց: 4 Իսկ երբ մեր Փրկիչ՝ Աստծու քաղցրութիւնը և մարդասիրութիւնը յայտնուեց, - 5 ոչ այն արդարութեան գործերի համար, որ մենք արեցինք, այլ իր ողորմութեան համաձայն, - փրկեց մեզ վերստին ծննդեան աւազանի միջոցով և նորոգութեամբ Սուրբ Հոգու, 6 որ Աստուած թափեց մեր վրայ առատութեամբ մեր Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, 7 որպէսզի, նրա շնորհով արդարացուած, ժառանգներ լինենք յաւիտենական կեանքի յոյսով: 8 Ճիշտ է այս խօսքը, և ուզում եմ, որ դու հաստատ մնաս սրանում, որպէսզի Աստծուն հաւատացողները ջանք թափեն բարի գործեր կատարելու, քանի որ այդ է բարի և օգտակար՝ մարդկանց համար: 9 Բայց հեռու վանի՛ր յիմար վէճերը, տոհմաբանութիւնները, հակաճառութիւններն ու օրէնքի շուրջ եղող կռիւները, որովհետև դրանք անօգուտ են և սնոտի: 10 Հեռացի՛ր հերձուածող մարդուց՝ մէկ կամ երկու անգամ նրան խրատելուց յետոյ. 11 իմացի՛ր, որ շեղուած է այդպիսին և մեղանշում է՝ ինքն իսկ դատապարտելով իրեն:

ՎԵՐՋԻՆ ՅՈՐԴՈՐՆԵՐ

12 Երբ քեզ մօտ ուղարկեմ Արտեմասին կամ Տիւքիկոսին, շտապի՛ր գալ ինձ մօտ Նիկոպոլիս, քանի որ մտադիր եմ այնտեղ ծննել: 13 Օրէնսագէտ Ջենոնին և Ապողոսին շուտով ճանապարհի՛ր, այնպէս որ նրանք ոչ մի բանի պակասը չզգան: 14 Եւ մերոնք էլ թող սովորեն հետամուտ լինել բարի գործերի, կարևոր պէտքերի մէջ, որպէսզի անպտուղ չլինեն: 15 Ողջունում եմ քեզ բոլոր նրանք, որ ինձ հետ են: Ողջունի՛ր հաւատի մէջ մեզ սիրողներին: Շնորհ՝ ձեզ բոլորիդ:

ՊՕՂՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԹՈՒՂԹԸ ՓԻԼԻՄՈՆԻՆ ԵՒ ԱՐՔԻՊՊՈՍ ՍԱՐԿԱԲԱԳԻՆ ԵՒ ԱՊՓԻԱՅԻՆ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պօղոսը՝ բանտարկեալը Յիսուս Քրիստոսի, և Տիմոթէոս եղբայրը, սիրելի Փիլիմոնին՝ մեր գործակցին, 2 և Ապփիա քրոջը, մեր զինակից Արքիպպոսին և տնական եկեղեցուդ՝ 3 Շնո՛րի ձեզ և խաղաղութի՛ն մեր Հայր Աստուծոց և տէր Յիսուս Քրիստոսից:

ԳՈՂՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔ

4 Գոհութիւն եմ մատուցում իմ Աստուծո՛ւն՝ իմ աղօթքներում միշտ յիշատակելով քեզ, 5 երբ լսում եմ քո հաւատի և սիրոյ մասին, որ ունես Տէր Յիսուսի և բոլոր սրբերի հանդէպ, 6 որպէսզի քո հաղորդակցութիւնը հաւատին արգասաւոր լինի ճանաչելու այն ամբողջ բարին, որ կայ ձեր մէջ Քրիստոս Յիսուսով: 7 Մեծ ուրախութիւն և մխիթարութիւն ունեցայ՝ լսելով քո սիրոյ մասին, քանի որ սրբերի սրտերը քեզնով հանգստանում են, եղբայր:

ՊՕՂՈՍԻ ԽՆՂՐԱՆՔԸ Ի ՆՊԱՍՏ ՕՆԵՍԻՄՈՍԻ

8 Չնայած մեծ համարձակութիւն ունեմ Քրիստոսով հրամայելու քեզ անել, ինչ որ պէտք է, 9 սակայն սէրը ստիպում է ինձ, որ աղաչեմ ես՝ ծերացած Պօղոսը և այժմ նաև բանտարկեալը Յիսուս Քրիստոսի: 10 Աղաչում եմ քեզ իմ որդու՝ Օնեսիմոսի համար, որի հոգևոր հայրը եղայ ես իմ կապանքների մէջ: 11 Նա մի ժամանակ պիտանի չէր քեզ, բայց այժմ պիտանի է թէ՛ քեզ և թէ՛ ինձ: 12 Նրան յետ ուղարկեցի քեզ մօտ. և դու ընդունի՛ր նրան որպէս իմ սրտի հատորը: 13 Նրան ուզում էի ինձ մօտ պահել, որպէսզի քո փոխարէն ծառայի ինձ Աւետարանի համար իմ կրած կապանքների մէջ: 14 Բայց առանց քո կամքի ոչինչ չուզեցի անել, որպէսզի քո բարի գործը հարկադրանքով չլինի, այլ՝ յօժարակամ: 15 Եւ թերևս նա հեռացաւ միառժամանակ նրա համար, որ ընդմիջտ ունենաս նրան:

16 Այլևս ոչ իբրև ծառայ, այլ աւելի վեր, քան ծառան, որպէս մի սիրելի եղբայր. եթէ նա ինձ համար սիրելի է, որչա՛փ ևս առաւել կը լինի քեզ համար՝ թէ՛ իբրև ստրուկ և թէ՛ իբրև եղբայր Տիրոջով: 17 Եթէ ինձ ընկերակից ես համարում քեզ, ընդունի՛ր նրան, ինչպէս ինձ կ'ընդունէիր: 18 Եւ եթէ մի անիրաւութիւն է արել քո դէմ կամ մի բան է պարտք քեզ, այն իմ վրայ հաշուիր: 19 Ես՝ Պօղոսը, իմ ձեռքով գրեցի, ես կը հատուցեմ, որպէսզի չասես քեզ, թէ դու էլ քո անձն ես ինձ պարտական: 20 Այո՛, եղբայր, քո փոխարէն ես ուրախանամ Տիրոջով: Մխիթարի՛ր իմ սիրտը Քրիստոսով: 21 Քո հնազանդութեանը վստահելով է, որ գրեցի քեզ, քանզի գիտեմ, որ կ'անես աւելին, քան ինչ ասում եմ:

ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

22 Միաժամանակ ինձ համար էլ մնալու մի տեղ պատրաստիր, քանի որ յոյս ունեմ, որ ձեր աղօթքներով կը շնորհուեմ ձեզ: 23 Ձեզ ողջունում է Եպափրասը՝ իմ գերութեան ընկերը ի Քրիստոս Յիսուս, 24 ինչպէս նաև Մարկոսը, Արիստարքոսը, Դեմասը և Դուկասը՝ իմ գործակիցները: 25 Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը ձեր հոգու հետ:

ԹՈՒՂԹ ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ

ԱՍՏԾՈՒ ԽՕՍՔԸ ԻՐ ՈՐԴՈՒ ՄԻՋՈՑՈՎ

1 Աստուած բազմապիսի ձևերով և այլազան օրինակներով նախապես խօսեց մեր հայրերի հետ մարգարէների միջոցով. 2 այս վերջին օրերին մեզ հետ խօսեց իր Որդու միջոցով, որին ժառանգ նշանակեց ամէն ինչի, և որի միջոցով ստեղծեց տիեզերքը: 3 Նա, որ լոյսն է նրա փառքի և բուն պատկերը նրա էութեան, որ իր խօսքի զօրութեամբ հաստատ է պահում տիեզերքը: Նա մեր մեղքերի մաքրումը կատարելուց յետոյ, նստեց Աստծու մեծութեան աջ կողմում՝ բարձունքներում:

ՈՐԴԻՆ ՀՐԵՇՏԱԿՆԵՐԻՑ ՄԵԾ Է

4 Նա այնչափ գերազանց եղաւ հրեշտակներից, որ նրանցից շատ անելի անուն ժառանգեց: 5 Արդարև, հրեշտակներից որի՞ն երբևէ ասաց. Դու ես իմ որդին, ես այսօր ծնեցի քեզ: Եւ դարձեալ. Ես նրան հայր կը լինեմ, իսկ նա ինձ որդի կը լինի:

6 Եւ դարձեալ, երբ անդրանկին աշխարհ է մտցնում, ասում է. Թող երկրպագեն նրան Աստծու բոլոր հրեշտակները: 7 Իսկ հրեշտակների մասին էլ ասում է. Նա իր հրեշտակներին հոգիներ դարձրեց և իր ժառանգներին՝ կրակի բոց:

8 Իսկ Որդու մասին ասում է. Աստուած, քո աթոռը յաւիտեանս յաւիտենից է. քո արքայութեան գաւազանը՝ ուղղութեան գաւազան: 9 Դու սիրեցիր արդարութիւնը և ատեցիր անօրէնութիւնը. դրա համար, Աստուած, քո Աստուածը քեզ օծեց ուրախութեան իւղով՝ անելի քան քո ընկերներին:

10 Նաև՝ Դու, Տէ՛ր, սկզբից երկիրը հիմնեցիր, և քո ձեռքերի գործն են երկինքները: 11 Նրանք կորստեան պիտի մատնուեն, բայց դու կաս և մնում ես: Բոլորը պիտի մաշուեն որպէս ձորձեր և որպէս վերարկու. 12 պիտի ոլորես դրանք հագուստի պէս. և նրանք պիտի ոլորուեն:

Բայց դու միշտ նոյնն ես, և քո տարիները չեն պակասելու:

13 Հրեշտակներից որի՞ն երբևէ ասաց. Նստի՛ր իմ աջ կողմում, մինչև որ քո թշնամիներին քո ոտքերին պատուանդան դարձնեմ:

14 Չէ՞ որ բոլորն էլ սպասարկող հոգիներ են, որոնք ուղարկուում են ի սպասաւորութիւն նրանց, որ ժառանգելու են փրկութիւնը:

ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 2

ՄԵԾ ՓՐԿՈՒԹԻՒՆԸ

2 Ահա թէ ինչու մենք պէտք է անելի ևս ուշադիր լինենք ասուած խօսքերին, որպէսզի երբեք դրանցից չտարուենք դէպի կորուստ, 2 որովհետև, եթէ այն խօսքը, որ հրեշտակների միջոցով ասուեց, հաստատուն մնաց, և ամէն յանցանք ու անհնազանդութիւն արդար պատիժ ստացան, 3 մենք ինչպէ՞ս պիտի ազատուենք, եթէ անհոգ գտնուենք այնպիսի փրկու թեան հանդէպ, որ նախ հռչակուեց Տիրոջ կողմից և ապա հաստատուեց մեզ համար նրանց միջոցով, որ լսել էին այն. 4 Աստուած էլ այն վկայեց նշաններով, զօրաւոր գործերով, ամէն տեսակ զօրութիւններով և Սուրբ Հոգու շնորհներով, որոնք տրուեցին իր կամքի համաձայն:

ՓՐԿՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍՈՎ ԵՒ ՈՉ ԹԷ ՀՐԵՇՏԱԿՆԵՐՈՎ

5 Քանզի հրեշտակներին չէ, որ հնազանդեցրեց գալիք աշխարհը, որի մասին մենք խօսում ենք:

6 Մէկը վկայում է մի տեղ և ասում է. Մարդն ի՞նչ է, որ յիշես նրան, կամ մարդու որդին ի՞նչ է, որ հոգածութիւն ցոյց տաս նրա հանդէպ: 7 Նրան հրեշտակներից մի փոքր ցած իջեցրիր. Փառքով և պատուով պսակեցիր նրան և քո ձեռաց գործերի վրայ կարգեցիր նրան. 8 ամէն ինչ հնազանդեցրիր նրա ոտքերի ներքև:

Արդ, ամէն ինչ հնազանդեցնելով՝ նրան չհնազանդող ոչինչ չթողեց. սակայն այժմ դեռ ամէն ինչ նրան հնազանդուած չենք տեսնում:

9 Բայց տեսնում ենք փառքով և պատուով պսակուած Յիսուսին, որ մի փոքր հրեշտակներից աւելի ցածր էր դասուել մահուան չարչարանքները յանձն առնելու պատճառով, որպէսզի Աստծու շնորհով բոլորի համար մահը ճաշակի.

10 որովհետև վայել էր, որ Աստուած (նրա համար և նրանով է ամէն բան) կատարեալ դարձնի Յիսուսին չարչարանքների միջոցով, որպէսզի բազում որդիներ մասնակցեն նրա փառքին, քանի որ Յիսուս է նրանց դէպի փրկութիւն առաջնորդողը: 11 Քանզի նա, որ սրբացնում է, և նրանք, որ սրբացում են, բոլորն էլ մէկից են. ահա թէ ինչու ամօթ չի համարում եղբայրներ անուանել նրանց և ասել. 12 Քո անուան մասին պիտի պատմեն իմ եղբայրներին, քո ժողովրդի հաւաքոյթի մէջ պիտի գովաբանեն քեզ:

13 Եւ դարձեալ. Ես յոյս պիտի դնեմ նրա վրայ եւ դարձեալ. Ահա՛ւասիկ ես և իմ զաւակները, որոնց Աստուած ինձ տուեց:

14 Արդ, որովհետև զաւակները հա դորդակից եղան արեան և մարմնին, ինքն էլ մարդկային բնութեամբ մասնակից եղաւ նրանց, որպէսզի իր մահով կործանի նրան, որ մահուան իշխանութիւն ունէր, այսինքն՝ Սատանային, 15 և ազատի նրանց, որ, մահուան երկիւղով, միշտ գերութեան վիճակում էին: 16 Ահա թէ ինչու նա օգնելու համար երբեք հրեշտակներին ձեռք չերկարեց, այլ՝ Աբրահամի սերնդին: 17 Ուստի, պէտք էր, որ նա ամէն ինչով եղբայրներին նմանուէր, որպէսզի ողորմած լինէր և հաւատարիմ քահանայապետ Աստծու առաջ իր ծառայութեան մէջ՝ քաւելու համար ժողովրդի մեղքերը. 18 որովհետև, ինչպէս որ ինքն իսկ չարչարուեց՝ փորձութեան մատնուելով, այնպէս էլ կարող է օգնել փորձութեան ենթարկուածներին:

ԵՐՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 3 ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ԳԵՐԱԶԱՆՑ, ՔԱՆ ՄՈՎՍԵՍԸ

3 Ուստի, սուրբ եղբայրներ, որ մասնակից էք երկնաւոր կոչմանը, նայե ցէ՛ք Յիսուս Քրիստոսին, որին Աս տուած ուղարկեց՝ լինելու Քահանայապետն այն հաւատի, որ խոստովանում ենք մենք. 2 նա հաւատարիմ էր իր Արարչին, որ նրան կարգեց այս պաշտօնին, ինչպէս որ Մովսէսն էլ հաւատարիմ եղաւ նրա ամբողջ տան մէջ. 3 որովհետև նա առաւել փառքի արժանի եղաւ, քան Մովսէսը, ինչպէս որ տունը կառուցողն աւելի պատիւ ունի, քան տունը. 4 արդարև, ամէն տուն, որ կառուցում է, որևէ մէկի կողմից է կառուցում, իսկ ով ամէն բան արարեց, Աստուած է: 5 Մովսէսը հաւատարիմ եղաւ նրա ամբողջ տան մէջ որպէս ծառայ վկայելու համար ասուելիք խօսքերը. 6 իսկ Քրիստոս իբրև որդի՝ նրա տան վրայ: Նրա տունը մենք իսկ ենք, միայն թէ վստահութիւնը և յոյսի պարծանքը մինչև վերջ հաստատ պահենք:

ԱՍՏԾՈՒ ԺՈՂՈՎՐԴԻՆ ՎԵՐԱՊԱՀՈՒՄԾ ՀԱՆԳԻՍԸ

7 Ղրա համար էլ Սուրբ Հոգին այսպէս է ասում. Այսօր, եթէ նրա ձայնը լսէք, 8 մի՛ կարծրացրէք ձեր սրտերը ձեր հայրերի պէս, որոնք Աստծուն բարկացրին փորձութեան օրը անապատում, 9 ուր նրանք փորձեցին ինձ, քննեցին ինձ, թէև տեսան իմ գործերը ամբողջ քառասուն տարի: 10 Ուստի զգուանք զգացի այդ սերնդից և ասացի. ՚չէ Սրտով միշտ մոլորուած են, և նրանք չիմացան իմ ճանապարհները՛զյ. 11 այնպէս որ երդուեցի իմ բարկութեան մէջ՝ ասելով, թէ երբեք չպիտի մտնեն իմ հանգստի մէջ:

12 Եղբայրներ, տեսէ՛ք, ձեզանից որևէ մէկի մէջ թող երբեք չլինի չար ու անհաւատ սիրտ և ապրս տամբի կենդանի Աստծու դէմ: 13 Բայց յորդորեցէ՛ք միմեանց ամէն օր, քանի այդ Այսօրը դեռ ամբողջ է, որպէսզի ձեզանից ոչ ոք չկարծրանայ մեղքի խաբէութեամբ: 14 ահա մասնակից եղանք Քրիստոսին, միայն թէ հաստատ պահենք այն վստահութիւնը, որ ունեցել ենք սկզբից, 15 քանի որ ասուած է:

Այսօր եթէ նրա ձայնը լսէք, մի՛ կարծրացրէք ձեր սրտերը, ինչպէս բարկութեան ժամանակ:

16 Քանզի ովքե՞ր էին, որ լսեցին և դառնացրին նրան. չէ՞ որ բոլոր նրանք, ովքեր դուրս էին եկել Եգիպտոսից Մովսէսի միջոցով: 17 Ումի՞ց զգուանք զգաց քառասուն տարի. չէ՞ որ յանցանք գործածներից, որոնց ոսկորներն ընկան այնտեղ, անապատում: 18 Ո՞ւն երդուեց, որ չպիտի մտնեն իր հանգստի մէջ, եթէ ոչ՝ անհնազանդներին:

19 Եւ տեսնում ենք, որ նրանք չկարողացան մտնել իրենց անհաւատութեան պատճառով:

ԵՐԲԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 4

4 Ջգո՛յշ լինենք ուրեմն, որ նրա հանգստի մէջ մտնելու խոստումից, որ տրուած է մեզ, ձեզանից որևէ մէկը չզրկուի. 2 քանզի աստուած է, ինչպէս և նրանց: Բայց խօսքը լսելը չօգնեց անապատում եղողներին, որոնք հաւատով չլսեցին այն: 3 Իսկ մենք, որ հաւատացինք, մտնելու ենք այդ հանգստի մէջ, ինչպէս որ նա ասաց. Ինչպէս երդուեցի իմ բարկութեան մէջ ասելով, թէ չպիտի մտնեն իմ հանգստի մէջ թէև նրա գործերը աշխարհի սկզբից կատարուած էին:

4 Քանզի մի տեղ եօթներորդ օրուայ մասին այսպէս է ասուած. Եւ հանգստացաւ Աստուած եօթներորդ օրը իր բոլոր գործերից: 5 Եւ այստեղ դարձեալ ասում է, թէ՛ չպիտի մտնեն իմ հանգստի մէջ: 6 Եւ արդ, քանի որ ոմանց արգելուել էր մտնել նրա մէջ, և նրանք էլ, որոնց նախապէս աստուծու էր, չմտան անհնազանդութեան պատճառով, 7 դարձեալ նա մի ուրիշ օր է սահմանում, Այսօրը. երկար ժամանակ յետոյ ասում է, ինչ որ Ղաւթի բերանով ասուել է անելի առաջ. Այսօր եթէ նրա ձայնը լսէք, մի՛ կարծրացրէք ձեր սրտերը: 8 Որովհետև, եթէ Յեսուն դրանց հանգիստ տուած լինէր, ապա դրանից յետոյ Աստուած ուրիշ օրուայ մասին չէր խօսի: 9 Արդ, ուրեմն, Աստծու ժողովրդի համար դեռ մնում է մի ուրիշ հանգստի օր. 10 որովհետև, ով մտնում է նրա հանգստի մէջ, նա հանգստանում է իր գործերից, ինչպէս Աստուած էլ հանգստացաւ իր գործերից: 11 Ջանանք, ուրեմն, մտնել այդ հանգստի մէջ, որպէսզի որևէ մէկը նոյնօրինակ անհնազանդութեան մէջ չընկնի:

ՔՐԻՍՏՈՍ՝ ՄԵԾ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏ

12 Կենդանի է Աստծու խօսքը, ազդու և անելի հատու, քան ամէն մի երկայրի սուր. և կտրում անցնում է մինչև ոգու և հոգու, յօդերի և ողնածուծի բաժանման սահմանը. նա քննում է սրտի մտածումներն ու խորհուրդները: օխ:

Եւ նրա առաջ չկայ անտեսանելի արարած, այլ ամէն ինչ պարզ ու յստակ է նրա աչքերի առաջ. նրա մասին են մեր այս խօսքերը:

14 Ուրեմն, ունենք երկինքներով անցած մի մեծ Քահանայապետ՝ Յիսուսին՝ Աստծու Որդուն, ուստի ամուր պահենք մեր դաւանած հաւատը. 15 քանզի ոչ թէ ունենք մի քահանայապետ, որ կարող չլինի չարչարակից լինել մեր տկարութեանը, այլ՝ մի Քահանայապետ, որ մեզ նման փորձուած է ամէն ինչում, բայց առանց մեղքի է: 16 Ուրեմն, համարձակութեամբ մօտենանք նրա շնորհի արթոյն, որպէսզի ողորմութիւն ստանանք և շնորհ գտնենք այն ժամանակ, երբ օգնութեան կարիք ունենք:

ԵՐԲԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 5

5 Ամէն մի քահանայապետ, մարդկանց միջից ընտրուելով, պաշտօն ունի մարդկանց կողմից Աստծու հետ յա ռաբերութեան մէջ լինելու, որպէսզի ընծաներ և զոհեր մատուցի մեղքերի համար: 2 Նա որոշ չափով միայն կարող է չարչարակից լինել տգէտներին և մոլորուածներին, քանի որ ինքն էլ տկարութեամբ պատած մարդ է: 3 դրա համար պէտք է, որ նա, ինչպէս ժողովրդի, այնպէս էլ իր համար ընծաներ մատուցի մեղքերի համար: 4 Եւ որևէ մէկը ոչ թէ ինքն իրենից է առնում այս պատիւը, այլ առնում է նա, ով Աստծուց է կանչուած, ինչպէս որ՝ Ահարոնը: 5 Նոյնպէս և Քրիստոս ոչ թէ ինքն իրեն մեծարեց քահանայապետ դառնալու համար, այլ նա, ով նրան ասաց. Դու ես իմ որդին, ես այսօր ծնեցի քեզ:

6 Ինչպէս որ մի ուրիշ տեղ էլ ասում է. Դու յաւիտեան քահանայ ես, ըստ Մելքիսեդեկի կարգի: 7 Նա էր, որ մարմնի մէջ եղած իր օրերում աղօթքներ և պաղատանքներ էր մատուցում ուժգին գոչումով և արտասուքներով նրան, ով կարող էր փրկել իրեն մահուանից: Եւ նա լսելի եղաւ իր բարեպաշտութեան համար: 8 Թէպէտև Որդի էր, բայց իր չարչարանքների միջոցով հնազանդութիւն սովորեց. 9 և կատարեալ դառնալով՝ բոլոր իրեն հնազանդողներին յաւիտենական փրկութեան պատճառ դարձաւ: 10 և Աստծուց անուանուեց յաւիտեանների Քահանայապետ, ըստ Մելքիսեդեկի կարգի:

ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ ՀԱԻԱՏԸ ԼՔԵԼՈՒ ՎՏԱՆԳԻՑ

11 Այս մասին մենք շատ խօսք ունենք ասելու, բայց դրանք դժուար է բացատրել, քանզի թուլամիտ եղաք հասկանալու մէջ: 12 Հակառակ այն բանի, որ դուք ժամանակի ընթացքում ուսուցիչներ պէտք է լինէիք, բայց ահա հարկաւոր է, որ դուք սովորէք, թէ ինչ են Աստծու պատգամի նախատարրերը. և դուք կաթի կարիք ունէք և ոչ թէ պինդ կերակրի. 13 քա նի որ, ով կաթնակեր է, անգիտակ է արդարութեան խօսքին, քանզի երե խայ է. 14 իսկ պինդ կերակուրը հասուն մարդկանց համար է, որոնց զգայարանները, քանի որ նրանք չափահաս են, վարժ են լաւը և վատը որոշելու մէջ:

ԵԲՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 6

6 Ուստի, Քրիստոսի մասին եղած նախագիտելիքները թողնելով՝ գանք չափահասներին սահմանուած ուսուցման՝ առանց վերստին հիմք դնելու մեռած գործերից ապաշխարելու, դէպի Աստուած հաւատի, 2 մկրտութիւնների վարդապետութեան, ձեռնադրութեան, մեռելների յարութեան և յաւիտենական դատաստանի վրայ:

3 Եւ արդ, այս բանը պիտի անենք, եթէ Աստուած թոյլ տայ. 4 որովհետև մէկ անգամ մկրտուածների համար, - որ ճաշակեցին երկնաւոր պարգևներից, հաղորդակից եղան Սուրբ Հոգուն, 5 Աստծու գեղեցիկ խօսքի վայելքն ունեցան և գալիք աշխարհի զօրութիւնները ճանաչեցին, - 6 եթէ սայթաքեն, անհնար է երկրորդ անգամ ապաշխարութեամբ նորոգուել, որովհետև նրանք վերստին խաչն են հանում Աստծու Որդուն և դարձեալ խաղք ու խայտառակ դարձնում. 7 քանզի այն հողը, որ խմում է շատ անգամ իր վրայ թափուած անձրևը և օգտակար արդիւնքներ է տալիս նրանց, որոնց համար մշակուում է, Աստծուց օրհնութիւն է ստանում: 8 Իսկ եթէ փուշ և տատասկ է տալիս, նա անպէտք է և արժանի է անէծքի. և նրա վախճանը այրուելն է: 9 Սիրելիներ, թէպէտև այսպէս են խօսում, բայց վստահ են ձեր վրայ, որ լաւագոյն ուղու վրայ էք, մանաւանդ որ այն առաջնորդում է փրկութեանը: 10 Անարդար չէ Աստուած, որ մոռանայ ձեր գործերը և սէրը, որ ցոյց տուեցիք իր անունով, քանի որ ծառայում էիք սրբերին և ծառայում էք մինչև այժմ: 11 Եւ մենք ցանկանում ենք, որ ձեզնից իւրաքանչիւրը նոյն փութաջանութիւնը ցուցաբերի, որպէսզի հաստատ մնայ ձեր յոյսը մինչև

վերջ: 12 Չենք ուզում, որ դուք ծուլանաք, այլ նմանուէք նրանց, որ հաւատով և համբերութեամբ ժառանգեցին խոստումները:

ԱՍՏԾՈՒ ՀԱՍՏԱՏ ԽՈՍՏՈՒՄԸ

13 Երբ Աստուած Աբրահամին իր խոստումը տուեց, - քանի որ չկար ասելի մեծ մէկը, որ նրանով երդուէր, - 14 նա ինքն իր վրայ երդուեց և ասաց. Այո՛, օրհնելով պիտի օրհնենք քեզ և բազմացնելով պիտի բազմացնենք քեզ: 15 Եւ այսպէս, համբերատար լինելով, Աբրահամը հասաւ խոստմանը: 16 Արդարև, մարդիկ երդում են նրանով, ով մեծ է իրենցից. և նրանց մէջ եղած ամէն հակառակութեան վերջնական վճիռը երդումն է: 17 Ահա թէ ինչու Աստուած, կամենալով առաւել ևս ցոյց տալ իր նպատակի անփոփոխ լինելը խոստման ժառանգորդներին, օգտագործեց երդումը, 18 որպէսզի երկու անփոփոխելի բաներով, որոնք ցոյց են տալիս, թէ անհնար է, որ Աստուած սուտ խօսած լինի, մենք հաստատուն մխիթարութիւն ունենանք. մենք, որ ապաստան գտանք՝ կառչելու հանդերձեալ յոյսից, 19 որը հաստատուն և անշարժ խարիսխ է մեզ համար. յոյս, որ թափանցում է վարագոյրից այն կողմ, 20 ուր մեր նախակարապետը՝ Յիսուս, մտաւ մեզ համար՝ լինելով յաւիտե նական Քահանայապետ, ըստ Մելքիսեդեկի կարգի:

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 7 ՄԵԼՔԻՍԵՂԵԿ ՔԱՀԱՆԱՅԱՊԵՏԸ

7 Քանզի այս Մելքիսեդեկը թագաւոր էր Սաղեմի, բարձրեալ Աստծու քահանայ, որ Աբրահամին ընդառաջ ելաւ, երբ նա վերադառնում էր թագաւորների կտորածից, և օրհնեց նրան. 2 և Աբրահամը ամէն ինչից տասանորդներ տուեց նրան. Մելքիսեդեկ նախ թարգմանում է՝ արդարութեան թագաւոր, ապա՝ թագաւոր Սաղեմի, այսինքն՝ թագաւոր խաղաղութեան:

3 Նա անհայր, անմայր էր, առանց ազգատոհմի. ո՛չ օրերի սկիզբ ունէր և ո՛չ կեանքի վախճան. նմանուելով Աստծու Որդուն՝ նա կայ ու մնում է մշտնջենապէս քահանայ: 4 Արդ, տեսէ՛ք, թէ ինչպիսի մէկն էր սա, որին Աբրահամ նահապետն էլ տասանորդներ տուեց աւարից:

5 Եւ Ղևիի գաւակներից նրանք, որ քահանայութիւն են ստանում, իրաւունք ունեն, ըստ օրէնքի, տասանորդ վերց նելու ժողովրդից, այսինքն՝ իրենց եղբայրներից, թէկուզ և վերջիններս Աբրահամի գաւակներ լինեն: 6 Իսկ նրանց ազգատոհմից չհամարուածը տասանորդ վերցրեց Աբրահամից և օրհնեց նրան, ով ընդունել էր խոստումը: 7 Արդ, ամէն հակաճառութիւնից վեր է այն, որ օրհնողն ասելի բարձր է, քան օրհնուողը: 8 Եւ այստեղ մահկանացու մարդիկ են տասանորդներ առնում, բայց այնտեղ՝ նա, ով վկայում է, թէ կենդանի է:

9 Եւ ինչպէս խօսքի կարգ է ասել, Ղևին իսկ, որ տասանորդներ էր առնում, Աբրահամի միջոցով տասանորդ տալու ենթարկուեց, 10 որովհետև նա դեռ իր հօր կողում էր, երբ Մելքիսեդեկը նրան ընդառաջ ելաւ:

ՂԵՏԱԿԱՆ ՔԱՀԱՆԱՅՈՒԹԵԱՆ ԱՆԿԱՏԱՐՈՒԹԻՒՆԸ

11 Իսկ արդ, եթէ կատարելութիւնը ղևտացիների քահանայութեան միջոցով էր լինում (քանի որ ժողովուրդը նրանով էր օրէնք ստացել), ի՞նչ կարիք կար այլևս, որ մի այլ քահանայ երևան գար, ըստ Մելքիսեդեկի կարգի, չասելու համար՝ ըստ Ահարոնի կարգի, 12 որովհետև քահանայութիւն փոփոխուելով՝ պէտք էր, որ օրէնքի փոփոխութիւն էլ լինէր: օխ:

Եւ նա, ում մասին այսպէս է ասւում, պատկանում էր այլ ցեղի, որից ոչ ոք երբեք սեղանի ժառայութեան մասնակից չեղաւ:

14 Արդ, յայտնի իսկ է, թէ մեր Տէրը սերում է Յուդայի ցեղից. այդ ցեղից եղած քահանաների մասին Մովսէսը ոչինչ չի ասել:

15 Եւ առաւել ևս յայտնի է, թէ Մելքիսեդեկի նմանութեամբ երևալու է մի այլ քահանայ, 16 որը ըստ մարմնաւոր պատուիրանի չէ, որ եղաւ քահանայ, այլ՝ ըստ անվախճան կեանքի զօրութեան: 17 Արդարև վկայուեց, թէ՛ Ղու յաւիտեան քահանայ ես, ըստ Մելքիսեդեկի կարգի: 18 Առաջին պատուիրանը արհամարհուեց իր տկարութեան և անօգտակարութեան պատճառով, - 19 քանզի օրէնքը կատարեալ ոչինչ չարեց, - և նրա տեղ մտաւ լաւագոյն մի յոյս, որով մօտենում ենք Աստծուն: 20 Այն չափով, որ Յիսուս երդումով քահանայ եղաւ (որովհետև կան ոմանք, որ առանց երդումի են քահանաներ կարգուել, 21 բայց սա՛ երդումով, նրա՛ ձեռքով, ով ասաց նրան. Երդուեց Տէրը և էլ չի զղջայ. դու յաւիտեան քահանայ ես), 22 այդ նոյն չափով Յիսուս երաշխաւոր եղաւ լաւագոյն մի ուխտի: 23 Եւ այսպէս, շատ քահանաներ եղան, որով հետև մահը արգելք էր լինում, որ նրանք տեսապէս քահանայ մնան: 24 Իսկ սա, յաւիտենական լինելու պատճառով, ունի անանց քահանայութիւն: 25 Ուստի և կարող է իր միջոցով Աստծուն մօտեցողներին մէկընդմիջտ փրկել. քանի որ նա միշտ կենդանի է՝ բարեխօս լինելու նրանց համար: 26 Արդարև, մեզ պէտք էր ճիշտ այսպիսի մի քահանայապետ՝ սուրբ, անմեղ, անարատ, զատուած մեղաւորներից և բարձրացած աւելի վեր, քան երկինքները, 27 որը, ինչպէս այլ քահանայապետներ, պէտք չունի նախ իր մեղքերի համար զոհեր մատուցելու և ապա՝ ժողովրդի մեղքերի համար. իսկ Քրիստոս մէկ անգամ առ միշտ կատարեց այդ բանը, քանի որ ինքը իրեն պատարագ մատուցեց: 28 Օրէնքը քահանայապետներ է կարգում տկարութիւններով պատած մարդկանց, իսկ երդման խօսքը, որ օրէնքից յետոյ է գալիս, կարգում է Որդուն, որ յաւիտեան կատարեալ է:

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 8 ՅԻՍՈՒՍ ՄԵՐ ՄԵԾ ՔԱԿԱՆԱՅԱՊԵՏԸ

8 Եւ իմ ասած խօսքերի գլխաւորն այս է. այնպիսի քահանայապետ ունենք, որ նստեց երկինքներում Մեծութեան աթոռի աջ կողմում 2 որպէս պաշտօնեայ սրբարանի և ճշմարիտ խորանի, որ Տէ՛րը կանգնեցրեց և ոչ թէ մարդը:

3 Ամէն մի քահանայապետ զոհեր և պատարագներ մատուցելու համար է սահմանուած, ուստի պէտք է, որ նա էլ մի բան ունենայ, որ մատուցի, 4 քանզի, եթէ նա երկրի վրայ լինէր, թերևս քահանայ չլինէր իսկ, քանի որ կան քահանաներ, որ պատարագ են մատուցում ըստ օրէնքի. 5 նրանց սպասաւորութիւնը երկնաւոր բաների նմանութիւնն ու ստուերն է միայն, ինչպէս որ Սովսէսին էլ հրամայուեց, երբ նա պիտի կանգնեցնէր վկայութեան խորանը. Տե՛ս, - ասում է, - ամէն ինչ կ'անես ըստ այն օրինակի, որ ցոյց տրուեց քեզ լերան վրայ: 6 Բայց արդ, Յիսուս աւելի բարձր սպասաւորութեան էլ հասաւ, քանի որ միջոնորդ է առաւել լաւ ուխտի, ուխտ, որ լաւագոյն խոստումների վրայ հիմնուեց. 7 եթէ առաջինը անթերի լինէր, ապա երկրորդի համար տեղ չէր փնտռուի: դ:

Եւ ահա մեղադրում է նրանց և ասում. Ահաւասիկ օրեր պիտի գան, - ասում է Տէրը, - և Իսրայէլի տան հետ ու Յուդայի տան հետ նոր ուխտ պիտի կատարեմ, 9 բայց ոչ նման այն ուխտի, որ կնքեցի նրանց հայրերի հետ այն օրը, երբ նրանց ձեռքից բռնեցի՝ Եգիպտոսից դուրս հանելու համար: Եւ որովհետև նրանք չմնացին իմ ուխտի մէջ, ես էլ անհոգ եղայ նրանց հանդէպ, - ասում է Ամենակալ Տէրը: 10 Բայց այս է այն ուխտը, որը պիտի կնքեմ Իսրայէլի տան հետ այն օրերից յետոյ, - ասում է Տէրը: Իմ օրէնքները պիտի դնեմ նրանց մտքի մէջ և նրանց սրտում պիտի գրեմ դրանք. և ես նրանց համար Աստուած պիտի լինեմ, և նրանք ինձ ժողովուրդ պիտի լինեն: 11 Եւ իւրաքանչիւրն այլևս չպիտի ուսուցանի իր համաքաղաքացուն, ոչ էլ՝ իւրաքանչիւրն իր եղբորը. և պիտի չասեն, թէ՛ ճանաչիր Տիրոջը, որովհետև պիտի ճանաչեն ինձ բոլորը՝ նրանց փոքրերից մինչև ամենամեծերը. 12 քանզի պիտի ներեմ նրանց անիրաւութիւնները և նրանց մեղքերն ու անօրինութիւնները այլևս չպիտի յիշեմ:

13 Արդ, նոր ուխտի մասին խօսելով՝ նա հին դարձրեց առաջինը. և ինչ հնանում է ու ծերանում, մօտ է անհետանալու:

**ԵՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 9
ԵՐԿՐԱՅԻՆ ԵՒ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ**

9 Առաջին ուխտն էլ ունէր պաշտամունքի կանոններ և երկրային սրբարան. 2 քանզի առաջին խորանը պատրաստուեց այսպէս. նրա մէջ կային աշտանակը, սեղանը և առա ջաւորութեան հացը. այս մասը կոչուում է Սրբութիւն: 3 Եւ երկրորդ վարագոյրի յետևում էր այն խորանը, որ կոչուում էր Սրբութիւնների Սրբութիւն, 4 որտեղ դրուում էր ոսկէ բուրվառը և ներսից ու դրսից ոսկով պատած կտակարանների արկղը, որի մէջ կար ոսկէ սափորը՝ լի մանանայով, և Ահարոնի գաւազանը, որ ծաղկեց, և ուխտի տախտակները. 5 և նրա վրայ կանգնած էին փառքի քերովբէները, որ հովանի էին անում քաւութեան սեղանի վրայ. դրանց մասին այժմ մէկ առ մէկ խօսելու կարիք չկայ: 6 Եւ այս ամէնը այսպէս էր դասաւորուած. քահանաները միշտ առաջին խորանն էին մտնում՝ պաշտամունք կատարելու. 7 իսկ երկրորդ խորանը տարին մէկ անգամ միայն քահանայապետն էր մտնում, և այդ անում էր ոչ առանց զոհի արեան, 8 որ մատուցում էր իր և ժողովրդի մեղքերի համար: Սրանով Սուրբ Հոգին ցոյց էր տալիս, որ սրբարանի ճանապարհը յայտնուած չէ, քանի դեռ հաստատուն է մնում առաջին խորանը. 9 դա խորհրդանշան է ներկայ ժամանակի համար, երբ ընծայուում էին պատարագներ և զոհեր, որոնք չէին կարող կատարեալ դարձնել զոհաբերողների խղճմտանքը, այլ դրանք կապուած էին միայն կերակուրների, ըմպելիների 10 և պէսպէս լուացումների հետ, որոնք մարմնական ծիսակատարումներ էին՝ ի գօրու մինչև բարեփոխման ժամանակները: 11 Իսկ Քրիստոս, որ եկաւ որպէս գալիք բարիքների Քահանայապետ, անցնելով մեծ, կատարեալ և անձեռակերտ խորանով, այսինքն՝ ո՛չ այս աշխարհի արարածների կողմից շինուած, 12 ո՛չ էլ նոխազների և զուարակների արիւնով, մի անգամ ընդմիշտ իր իսկ արեամբ մտաւ սրբարան՝ յաւիտենական փրկութիւն ապահովելով. 13 որովհետև, եթէ ցուլերի և նոխազների արիւնը և երկնջների շաղ տրուած մոխիրը մաքրում են պղծուածներին մարմնի մաքրութեան համար, 14 որչա՛ն ևս առաւել արիւնը Քրիստոսի, - որ յաւիտենական Հոգու միջոցով ինքն իրեն որպէս անարատ պատարագ մատուցեց Աստծուն, - կը մաքրի ձեր խղճմտանքը մեռած գործերից, որպէսզի ծառայէք կենդանի Աստծուն: 15 Ահա թէ ինչու նա նոր ուխտի միջնորդ է, քանի որ իր մահը առաջին ուխտի ժամանակ գործուած յանցանքների քաւութեան համար եղաւ, որպէսզի կանչուածները յաւիտենական ժառանգութեան խոստումն ստանան. 16 որովհետև, ուր որ կտակ կայ, կտակարարի մահը պէտք է հաստատուի, 17 քանի որ կտակը յետ մահու է ուժի մէջ. ապա թէ ոչ ինչպէ՞ս ուժի մէջ կը լինի այն, քանի դեռ կտակարարը կենդանի է: 18 Ուստի և առաջին ուխտը առանց արեան չէր նուիրագործուի. 19 երբ բոլոր պատուիրանները Մովսէսի կողմից ծանուցուեցին ժողովրդին, նա, վերցնելով ցուլերի և նոխազների արիւնը ջրի և կարմիր բրդի ու զոպայի հետ, ցանեց հէնց օրէնքի գրքի և ամբողջ ժողովրդի վրայ 20 և ասաց. Սա է արիւնը կտակի, որն Աստուած ձեզ պատուիրեց: 21 Ապա արիւնը նոյնպէս ցանեց խորանի և պաշտամունքի ամբողջ սպասքի վրայ: 22 Եւ գրեթէ ամէն ինչ արիւնով էր մաքրուում ըստ օրէնքի, և առանց արիւն թափելու թողութիւն չէր լինում:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄՈՒՏՔԸ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ՍՐԲԱՐԱՆ

23 Եթէ պէտք էր, որ երկնաւոր բաների օրինակները այսպիսի ծէսերով մաքրուէին, ապա բուն իսկ երկնաւորները պէտք է մաքրուէին դրանցից էլ աւելի լաւ զոհերով. 24 քանզի Քրիստոս ոչ թէ ճշմարտութեան օրինակ եղող ձեռակերտ սրբարանը մտաւ, այլ՝ բուն իսկ երկինքը, որպէսզի մեզ համար

ներկայանայ Աստծու առաջ: 25 Ոչ թէ նրա համար, որ շատ անգամ ինքն իրեն պատարագ մատուցի, ինչպէս քահանայապետը, որ Սրբութիւնների Սրբութիւնն էր մտնում ամէն տարի իրը չեղած արինով. 26 այլապէս նա բազում անգամ պէտք է չարչարուէր աշխարհի սկզբից ի վեր: Բայց այժմ, դարերի վախճանին, նա մէկ անգամ ընդմիջտ յայտնուեց՝ իր անծի պատարագումով մեղքը ջնջելու համար: 27 Եւ ինչպէս որ մարդկանց սահմանուած է մէկ անգամ մեռնել և այնուհետև՝ դատաստան, 28 նոյնպէս և Քրիստոս մէկ անգամ որպէս պատարագ մատուցուեց՝ շատերի մեղքերը վերացնելու համար. իսկ երկրորդ անգամ, առանց մեղքի, պիտի յայտնուի նրանց, որոնք սպասում են իրեն՝ հաւատով փրկուելու համար:

ԵՐԲԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 10

10 Արդարև, գալիք բարիքների ստուերն էր օրէնքը և ոչ թէ իրողութիւնների բուն կերպարանքը. այն նոյն պատարագները, որ մատուցում էին տարէցտարի, չէին կարող կատարեալ դարձնել մատուցողներին, 2 ապա թէ ոչ՝ նրանք կը դադարէին մատուցելուց, քանի որ պաշտամունք մատուցողները մի անգամ ընդմիջտ մաքրուած լինելով՝ այնուհետև մեղքի համար ոչ մի խղճահարութիւն չէին ունենայ: 3 Սակայն նրանք տարէցտարի այդ պատարագներով վերստին մեղքի յիշողութեան տակ էին մնում, 4 քանի որ նոխագների և ցուլերի արինը չէր կարող վերացնել մեղքերը:

5 Դրա համար էլ Քրիստոս, երբ աշխարհ մտաւ, ասաց. Ձոներ և պատարագներ չցանկացար, այլ մի մարմին պատրաստեցիր ինձ համար: 6 Ողջակէզներ և մեղքերի համար արուած զոհեր քեզ հաճելի չեղան:

7 Այն ժամանակ ասացի, թէ՛ ահա՛ւասիկ եկայ՝ քո կամքը կատարելու, ո՛վ Աստուած (ինչպէս իմ մասին գրուած է օրէնքի գրքում):

8 Աւելի վերև ասում է, թէ՛ Ձոներ, պատարագներ, ողջակէզներ և մեղքերի համա 9 արուած զոհեր քեզ հաճելի չեղան և չուզեցիր (բաներ, որոնք ընծայուում էին ըստ օրէնքի):

9 Ապա ասում է. Ահա՛ւասիկ գալիս եմ քո կամքը կատարելու, ո՛վ Աստուած: Հերքում է առաջինը, որ հաստատի երկրորդը:

10 Այդ կամքով էլ մենք սրբուեցինք Յիսուս Քրիստոսի մարմնի մէկընդմիջտ պատարագումով: 11 Եւ ամէն մի քահանայապետ ամէն օր կանգնում է պաշտամունք մատուցելու համար և շատ անգամ է մատուցում նոյն զոհերը, որոնք երբեք չեն կարող մեղքերը վերացնել: 12 Իսկ Յիսուս միայն մէկ պատարագ մատուցեց մեղքերի համար և մշտնջենապէս նստեց Աստծու աջ կողմում. 13 և այնուհետև սպասում է, մինչև որ իր թշնամիները դրուեն իր ոտքերի ներքոյ. 14 քանզի միայն մէկ պատարագով կատարեալ դարձրեց մաքրուածներին մշտնջենապէս: 15 Արդ, Սուրբ Հոգին էլ վկայում է մեզ աւելի վերև ասուածից յետոյ, թէ՛ 16 Սա է այն ուխտը, որը պիտի կնքեմ նրանց հայրերի հետ այն օրերից յետոյ, - ասում է Տէրը. - իմ օրէնքները պիտի դնեն նրանց սրտերի մէջ և դրանք պիտի գրեմ նրանց մտքերում:

17 Ապա ասում է, թէ՛ Նրանց մեղքերը և նրանց անօրէնութիւնները այլևս չպիտի յիշեմ:

18 Իսկ ուր որ թողութիւն կայ, այլևս մեղքի համար պատարագ պէտք չէ:

ՄՕՏԵՆԱՆՔ ԱՍՏՃՈՒՆ

19 Եղբայրներ, ուրեմն համարձա կութիւն ունենք Յիսուսի արեամբ մտնելու սրբարանից ներս 20 այն նոր և կենդանի ճանապարհով, որ նա բացեց մեզ համար վարագոյրի միջով, որ է իր մարմինը. 21 և մեծ քահանայ ունենալով Աստծու տան վրայ՝ 22 մօտենանք ճշմարիտ սրտով, հաւատի լիութեամբ՝ սրտներս մաքրած չար խղճմտանքից և մեր մարմինը լուացած մաքուր ջրով: 23 Ամուր պահենք անխախտ յոյսի դաւանութիւնը, քանի որ հաւատարիմ է նա, ով

խոստացաւ. 24 և հոգ տանենք միմեանց՝ սիրոյ և բարի գործերի յորդորելով 25 և զանց չառնենք մէկտեղ հաւաքուելը, ինչպէս որ սովոր են անել ոմանք, այլ խրախուսենք միմեանց, և այդ այնքան աւելի, որքան տեսնում էք Տիրոջ օրուայ մօտենալը: 26 Քանզի եթէ կամաւոր կերպով ենք մեղանշում ճշմարտութիւնն իմանալուց և ընդունելուց յետոյ, ուրեմն մեղքերի քաւութեան համար այլևս ուրիշ զոհ չի մնում. քայլ մնում է դատաստանի ահեղ սպասումը և կրակի կատաղութիւնը, որ լափելու է Աստծու հակառակորդներին:

28 Մովսէսի օրէնքը արհամարհած մէկին անողորմաբար սպանում էին երկու կամ երեք մարդու վկայութեամբ: 29 Իսկ որչա՛փ աւելի խիստ պատժի արժանի պիտի համարէք նրան, ով ոտնահարել է Աստծու Որդուն և անմաքուր համարել նոր ուխտի արհունը, որով մաքրուել է ինքը և անարգել շնորհի Հոգին: 30 Արդարև, ճանաչում ենք նրան, ով ասաց. Իմն են վրէժխընդրութիւնները, և ես պիտի հատուցեմ, - ասում է Տէրը: Եւ դարձեալ. Տէրը պիտի դատի իր ժողովրդին: 31 Ահաւոր է ընկնել կենդանի Աստծու ձեռքը: 32 Արդ, յիշեցէ՛ք առաջին օրերը, երբ դեռ հազիւ լուսաւորուած, բազում տքնութիւնների և չարչարանքների համբերեցիք՝ 33 մերթ նախատինքների և նեղութիւնների մէջ խայտառակուելով, մերթ այդպիսի բաներ կրողների վիճակին մասնակից լինելով. 34 քանզի եւ բանտարկուածներին կա ըեկից եղաք, եւ ձեր ունեցուածքի յափշտակումը ուրախութեամբ ընդու նեցիք, քանի որ գիտէիք, թէ ձեզ համար լաւագոյն հարստութիւն ունէք երկնքում, ուր այն միշտ մնում է: 35 Արդ, մի՛ կորցրէ՛ք ձեր վստահութիւնը, որի մէջ մեծ վարձատրութեան հատուցում կայ: 36 Ձեզ համբերութիւն է պէտք, որպէսզի, Աստծու կամքը կատարելով, հասնէք նրա խոստմանը, 37 քանի որ՝ Մի փոքր, շատ փոքր ժամանակ ևս, և գալու է նա, ով պիտի գայ և չպիտի ուշանայ:

38 Արդ, իմ արդարը պիտի ապրի հաւատով. և եթէ մէկը երկմիտ է, իմ հոգին նրան չպիտի հաւանի:

39 Բայց մենք, երկմտելով, ոչ թէ կորստեան ենք մատնւում, այլ հաւատով հասնում ենք հոգիների փրկութեան:

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 11 ՆԱԽՆԻՆԵՐԻ ՕՐԻՆԱԿԵԼԻ ՀԱՒԱՏԸ

11 Ի՞նչ է հաւատը, եթէ ոչ՝ յուսացուած բաների հաստատումը և ապացոյցն այն բաների, որոնք չեն երևում. 2 քանզի նախնիք հաւատով վկայութիւն ընդունեցին:

3 Հաւատով ենք իմանում, որ աշխարհներն ստեղծուել են Աստծու խօսքով՝ անտեսանելի բաներից տեսանելիներ դառնալով: 4 Հաւատով էր, որ Աբելը Աստծուն աւելի լաւ զոհ մատուցեց, քան Կայէնը, որով էլ վկայութիւն ստացաւ, որ արդար է. քանի որ նրա մատուցած զոհերի՝ համար տրուեց նրան վկա յութիւն Աստծուց: Նա, թէպէտև հաւատով մեռաւ, սակայն խօսում է դեռ: 5 Հաւատով Ենոքը փոխադրուեց երկինք, որպէսզի մահ չճաշակի. և նա ոչ մի տեղ չզտնուեց, քանի որ Աստուած նրան տարել էր: Եւ նախքան իր տարուելը, նրան վկայութիւն էր տրուել, որ ինքը հաճելի էր Աստծուն: 6 Բայց առանց հաւատի անհնար է հաճելի լինել Աստծուն, քանի որ նա, ով մօտենում է Աստծուն, պէտք է հաւատայ, որ Աստուած կայ և վարձահատոյց է լինում նրանց, ովքեր փնտռում են իրեն: 7 Հաւատով է, որ Նոյը, պատգամ ստանալով դեռևս անտեսանելի բաների մասին, վախից բռնուած՝ իր ընտանիքի փրկութեան համար տապանը պատրաստեց, որով և դատապարտեց աշխարհը և ժառանգորդ եղաւ այն արդարութեան, որ հաւատից է: 8 Հաւատով է, որ Աբրահամը, երբ կանչուեց, հնազանդուեց և գնաց այն տեղը, որն ստանալու էր որպէս ժառանգութիւն. ելաւ գնաց. և չգիտէր՝ ուր էր գնում: 9 Հաւատով նա պանդուխտ դարձաւ աւետեաց երկրում, ինչպէս օտարութեան մէջ, վրանների տակ բնակուեց Իսահակի և Յակոբի հետ միասին, որոնք ժառանգակից էին նոյն խոստման. 10 քանզի սպասում էր հիմքերով հաստատուած քաղաքին, որի

ճարտարապետը և արարիչը Աստուած է: 11 Հաւատով ինքը Սառան էլ, որ ամուլ էր, որդեծնութեան սերմն ստանալու զօրութիւնը ունեցաւ և ծնեց առաջացած տարիքում, քանի որ հաւատարիմ համարեց նրան, ով խոստացաւ այդ բանը: 12 Ուստի մէկից, այն էլ տարիքն առած մի մարդուց, ծնուեցին սերունդներ այնքան շատ, որքան երկնքի աստղերը և անթիւ անհամար աւազը ծովի ափին: 13 Հաւատի՝ մէջ մեռան սրանք բոլորը և՛ դեռևս խոստումները չստացած. բայց հեռուից տեսան այդ խոստումները և ցնծացին ու խոստովանեցին, թէ իրենք օտար և պանդուխտ են երկրի վրայ: 14 Բոլոր նրանք, որ այսպիսի բաներ են խօսում, յայտնի են անում, թէ մի հայրենի երկիր են փնտռում: 15 քանզի եթէ յիշէին այն երկիրը, որտեղից իրենք ելան, ժամանակ ունէին նորից դառնալու այնտեղ: 16 Յիրաւի, մի աւելի լաւ տեղ են տենչում, այսինքն՝ երկնաւոր մի վայր: Ահա թէ ինչու Աստուած ամօթ չի համարում նրանց Աստուածը կոչուել, քանի որ քաղաք պատրաստեց նրանց համար: 17 Հաւատով է, որ Աբրահամը, իր փորձութեան մէջ, Իսահակին որպէս զոհ մատուցեց. և նա, ով խոստումն էր ընդունել, իր միամօրիկ որդուն էր որպէս զոհ մատուցում: օղ:

Աբրահամին ասուած էր, թէ՛ Իսահակով քեզ սերունդ պիտի տրուի: 19 Աբրահամը իր մտքում մտածեց, թէ Աստուած կարող է մեռելներից էլ յարութիւն տալ Իսահակին: Ուստի և, որպէս նախօրինակ այդ բանի, նա յետ ստացաւ իր որդուն: 20 Հաւատով Իսահակը օրհնեց Յակոբին և Եսաւին՝ զալիք բաների յոյսով: 21 Հաւատով օրհնեց Յակոբը իր մեռնելու ժամանակ Յովսէփի որդիներից ամէն մէկին և երկրպագեց Աստծուն՝ իր գաւազանի ծայրին յենուած: 22 Հաւատով յիշեց Յովսէփը իր կեանքի վախճանին իսրայէացիների ելքը և իր ոսկորների վերաբերեալ պատուէր տուեց: 23 Հաւատով է, որ, երբ Մովսէսին ծնեցին, նրա ծնողները երեք ամիս թաքցրին նրան, քանզի տեսան կայտառ մանկանը և չվախեցան թագաւորի հրամանից: 24 Հաւատով է, որ Մովսէսը, երբ մեծացաւ, մերժեց Փարաւոնի դատեր որդի կոչուել. 25 նախընտրեց չարչարուել Աստծու ժողովրդի հետ, քան միառժամանակ մեղապարտ հաճոյքներ վայելել. 26 կարևոր համարեց Քրիստոսի կրած նախատինքները, քան Եգիպտոսի գանձերի առատութիւնը. որովհետև, աչքերը յառած, վարձատրութեան էր սպասում: 27 Հաւատով թողեց Եգիպտոսը և չէր վախենում թագաւորի ցասումից, քանզի համբերեց, որպէս թէ անտեսանելին էր տեսնում: 28 Հաւատով կատարեց զատիկը և արեան շաղ տալը, որպէսզի անդրանիկներին սպանողը չմօտենայ նրանց: 29 Հաւատով անցան նրանք Կարմիր ծովով, որպէս թէ ցամաք երկիր լինէր, մինչ եգիպտացիները, նոյնը փորձելով, խեղդուեցին: 30 Հաւատով ընկան Երիթրոփի պարիսպները, երբ նրանք եօթը օր շրջեցին նրանց շուրջը: 31 Հաւատով է, որ անհաւատների հետ կորստեան չմատնուեց պոռնիկ Ռախաբը, որ խաղաղութեամբ ընդունել էր լրտեսներին: 32 Եւ արդ, դեռ ի՞նչ ասեմ, քանի որ ժամանակը բաւական չէր լինի պատմելու Գեդէոնի, Բարակի, Սամսոնի, Յեփթայի, Դաւթի և Սամուէլի ու միւս մարգարէների մասին, 33 որոնք հաւատով պարտութեան մատնեցին թագաւորութիւններ, գործեցին արդարութիւն, հասան խոստմանը, փակեցին առիւծների բերաններ, 34 հանգցրին կրակի զօրութիւնը, փրկուեցին սրի բերանից, զօրացան տկարութիւնից յետոյ, կտրիճներ եղան պատերազմի մէջ, յաղթեցին օտար բանակների. 35 կանայք յարութեան միջոցով վերստացան իրենց մեռելներին, ուրիշներ չարչարանքի ենթարկուեցին՝ մերժելով ազատութիւն ձեռք բերել, որպէսզի հասնեն լաւագոյն յարութեան. 36 և ուրիշներ ենթարկուեցին տանջանքների և գանահարութիւնների, կապանքների և բանտերի. 37 քարկոծուեցին, սղոցուեցին, փորձութեան ենթարկուեցին, սրով սպանուելով մեռան, թափառեցին ոչխարների և այծերի մորթիներով ծածկուած. ապրեցին կարիքի մէջ, նեղութեան մէջ, չարչարանքների մէջ 38 (մարդիկ, որոնց այս աշխարհը արժանի չէ), մոլորուած անապատում, լեռներում, քարայրներում և երկրի խորշերում: 39 Եւ սրանք ամէնքը հաւատի մէջ վկայուած լինելով

հանդերձ, չընդունեցին խոստումը: 40 Աստուած մեզ համար անելի լաւն էր նախատեսել, որպէսզի առանց մեզ դրանք չկատարուեն:

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 12 ԱՍՏՈՒԱԾ ՄԵՐ ՀԱՅՐԸ

12 Ուրեմն մենք էլ, որ մեր շուրջը վկաների այսչափ բազմութիւն ունենք, դէ՛ն զգենք ամէն հպարտութիւն և ծանր մեղք, համբերատարութեամբ ընթանանք դէպի մրցասպարէզ, որ բացուած է մեր առաջ. 2 նայենք Յիսուսին՝ հաւատի զօրագլխին, այն կատարելագործողին, որն իր առաջ դրուած ուրախութեան համար յանձն առաւ խաչը, արհամարհեց ամօթը և նստեց Աստծու արթնի աջ կողմում: 3 Ապա ուրեմն՝ մտաբերեցէ՛ք Յիսուսին, որ այսպէս համբերեց իր հանդէպ մեղաւորների ունեցած հակառակութեանը, որպէսզի չլինի թէ յոգնէք և յուսալքուէք, 4 դուք, որ կռուի մէջ դեռ արիւն թափելու չափ չհակառակուեցիք մեղքին 5 և մոռացաք այն յորդորը, որ ուղղուած է ձեզ իբրև որդիների:.

Որդեա՛կ իմ, Տիրոջ խրատը մի՛ անարգիր և մի՛ վհատուիր, երբ յանդիմանուես նրանից, 6 քանի որ Տէրը, ում սիրում է՝ խրատում է, պատժում է ամէն մի որդու, որին ընդունում է:

7 Թէ՛ խրատին համբերող էք, Աստուած ձեզ կը մօտենայ իբրև որդիների: Ո՞րն է այն որդին, որին հայրը չի խրատում. 8 որովհետև, եթէ մնաք առանց խրատի, որին բոլորն են բաժնեկից, ապա խորթ էք և ոչ թէ հարազատ որդի. 9 յիրաւի, եթէ պատկառում ենք մեր մարմնաւոր հայրերից, որոնք մեզ խրատում են, որչա՛փ ևս առաւել պէտք է հնազանդուենք հոգիների Հօրը, որ ապրենք. 10 քանի որ սրանք մի փոքր ժամանակ և ըստ իրենց կամեցողութեան են խրատում, իսկ Նա՛ մեր օգտի համար, որպէսզի հաղորդակից լինենք նրա սրբութեանը: 11 Ամէն խրատ տուեալ պահին ուրախութիւն չի թոււմ, այլ՝ տրտմութիւն, բայց յետոյ արդարութեան խաղաղարար պտուղն է հատուցում նրանով դաստիարակուածներին: 12 Ուստի ամրացրէ՛ք թուլացած ձեռքերը և կրօնած ծնկները. 13 քայլեցէ՛ք ուղիղ արահետներով, որպէսզի, ով կաղ է, չգլորուի, այլ մանաւանդ՝ բժշկուի:

ՊԱՏԻԺ ԱՆՀԱԲԱՏԱՐՄՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

14 Բոլորի հետ ջանացէ՛ք ապրել խաղաղութեամբ և սրբութեամբ, առանց որի ոչ ոք Տիրոջը չպիտի տեսնի. 15 զգո՛յշ եղէք, չլինի, թէ որևէ մէկը զրկուի Աստծու շնորհից. դառնութեան արմատը, աճելով, թող ոչ ոքի նեղութիւն չտայ, և նրանով շատերը չպղծուեն. 16 և չլինի, թէ որևէ մէկը լինի պոռնիկ և պիղծ, ինչպէս Եսաւը, որը մի աման կերակրի դիմաց անդրանկութիւնը վաճառեց: 17 Գիտէ՛ք, որ, թէև նա յետոյ ուզեց ժառանգել օրինութիւնները, բայց մերժուեց, քանի որ ապաշխարութեան հնարաւորութիւն չգտաւ, հակառակ նրան, որ արտասուքներով փնտռեց այն: 18 Դուք չէք մօտեցել շօշափելի լերանը, որ կրակով էր այրուում և պատած էր մէգով, մառախուղով, խաւարով և մթութեամբ, 19 ուր փողն էր հնչում և պատգամների ձայնը, այնպէս որ, ովքեր այն լսեցին, աղաչեցին, որ խօսքը չկրկնուի իրենց համար, 20 քանի որ չէին դիմանում այն հրամանին, թէ՛ թէկուզ և զազան մօտենայ լերանը, կը քարկոծուի: 21 Եւ այնպէս ահագո՛ւ էր տեսիլքը, որ Մովսէսն ասում էր. Սարսափում եմ և դողում: 22 Բայց դուք մօտեցել էք Սիոն լերանը և կենդանի Աստծու քաղաքին, երկնային Երուսաղէմին, հրեշտակների բիրաւոր բանակներին, 23 երկնքում գրուած անդրանիկների հանդիսաւոր ժողովին, բոլորի դատաւոր Աստծուն, կատարելութեան հասած արդարների հոգիներին 24 և Յիսուսին՝ նոր ուխտի միջնորդին, և նրա արեան հեղումին, որ անելի խօսում է, քան արիւնն Աբելի: 25 Զգո՛յշ եղէք, չլինի թէ հրաժարուէք Նրանից, ով խօսում է. որովհետև, եթէ նրանք երկրի վրայ Աստծու պատգամները տուող Մովսէսին մերժելով չազատուեցին, որչա՛փ ևս առաւել չպիտի ազատուենք մենք, եթէ թիկունք դարձնենք երկնքից

31 սողին, 26 որի ծայնը երկիրը շարժեց այն ժամանակ, իսկ այժմ այս խոստումն է անում և ասում. Մի անգամ էլ պիտի շարժեմ ոչ միայն երկիրը, այլ նաև՝ երկինքը: 27 Եւ մի անգամ էլ -ը ցոյց է տալիս, որ շարժուած բաները պիտի փոփոխուեն, որպէսզի անշարժ բաները մնան հաստատուն: 28 Դրա համար, քանի որ անշարժ թագաւորութիւն ենք ընդունում, ամուր պահենք շնորհը և այդ շնորհով էլ ծառայենք Աստծուն՝ իրեն հաճելի ձևով՝ ահով և դողով, 29 քանզի մեր Աստուածը ոչնչացնող կրակ է:

ԵՔՐԱՅԵՑԻՆԵՐԻՆ 13 ԻՆՉՊԷՍ ՀԱՃԵԼԻ ԼԻՆԵԼ ԱՍԾՈՒՆ

13 Եղբայրասիրութիւնը թող հաստատ մնայ ձեր մէջ: 2 Մի՛ մոռացէք օտարասիրութիւնը, որովհետև դրա շնորհիւ ոմանք հրեշտակներ հիւրընկալեցին առանց իմանալու: 3 Յիշեցէ՛ք բանտարկեալներին, որպէս թէ դուք բանտարկուած լինէք նրանց հետ. յիշեցէ՛ք նաև չարչարուածներին, քանի որ դուք էլ մարմնաւոր էք: 4 Ամուսնութիւնն ըստ ամենայնի յարգելի է, և ամուսնական անկողինը՝ սուրբ: Եւ Աստուած պիտի դատի շնացողներին և պոռնիկներին: 5 Փողասիրութիւնը թող տեղ չունենայ ձեր մէջ, և ինչ որ ձեռք էք բերել, բաւարար համարեցէք, քանզի ինքն իսկ ասաց. Քեզ չպիտի թողնեմ և ոչ էլ պիտի լքեմ: 6 Այնպէս որ, համարձակ լինենք և ասենք. Տէ՛րն է իմ օգնականը, և ես չպիտի երկնչեմ, մարդն ինձ ի՞նչ կարող է անել:

ՀԱՒԱՏԱՐՄՈՒԹԵԱՆ ՄԱՍԻՆ

7 Յիշեցէ՛ք ձեր առաջնորդներին, որոնք ձեզ Աստծու խօսքն ասացին: Նայելով նրանց կեանքի ընթացքի վախճանին՝ հետևող եղէք նրանց հաւատին: 8 Յիսուս Քրիստոս նոյնն է երէկ, այսօր և յաւիտեան: 9 Տեսակ-տեսակ և օտարոտի ուսմունքների մէջ մի՛ տարութեռուէք, քանզի լաւ է շնորհով ամրացնել սիրտը և ոչ թէ կերակրով, որով ոչ մի օգուտ չստացան նրանք, որ այդպէս ընթացան: 10 Մենք ունենք մի սեղան, որից ճաշակելու իրաւունք չունեն նրանք, ովքեր խորանին են ծառայում. 11 քանի որ այն անասունները, որոնց արիւնը քա հանայապետի ձեռքով սրբարանն էր բերում մեղքերի քաւութեան համար, այդ անասունների մարմինները այրոււմ էին բանակատեղիից դուրս: 12 Դրա համար էլ Յիսուս, որպէսզի իր արեամբ մաքրի ժողովրդին, չարչարուեց դռնից դուրս: 13 Արդ, եկէ՛ք բանակատեղիից դուրս ելնենք նրան ընդառաջ՝ յանձն առնելով կրել նրա կրած նախատինքները. 14 քանզի չու նենք մի մնայուն քաղաք այստեղ, երկրի վրայ, այլ փնտռում ենք գալիք քաղաքը: 15 Արդ, նրա միջոցով Աստծուն միշտ մատուցենք օրհնութեան պատարագ, այսինքն՝ նրա անունը դաւանող մեր շրթների պտուղը: 16 Մի՛ մոռացէք բարեգործութիւնը և ձեր ունեցած բարիքներին միմեանց մասնակից դարձնելը, քանզի այդպիսի՝ պատարագներն են հաճելի Աստծուն: 17 Լսեցէ՛ք ձեր առաջնորդներին և հնազանդուեցէ՛ք նրանց, որովհետև նրանք հսկում են ձեր հոգիների համար, քանի որ հաշիւ են տալու ձեր փոխարէն. և նրանք ուրախութեամբ թող անեն այդ բանը և ոչ հոգոց հանելով, քանի որ այն ձեր օգտի համար չէ: 18 Աղօթեցէ՛ք մեզ համար, որովհետև հաստատ գիտենք, որ մաքուր խղճմտանք ունենք. ուզում ենք ամէն ինչում բարի ընթացք ցոյց տալ: 19 Եւ առաւել ևս եմ աղաչում, որ այդ բանն անէք, որպէսզի աւելի շուտ դառնամ ձեզ մօտ:

ՄԱՂԹԱՆՔՆԵՐ ԵՒ ՎԵՐՋԻՆ ՈՂՋՈՅՆՆԵՐ

20 Եւ խաղաղութեան Աստուածը, որ մեռելների միջից յարութիւն առնել տուեց մեր Տէր Յիսուսին, որը յաւիտենական ուխտի արիւնով ոչխարների մեծ հովին է, 21 ձեզ հաստատ թող պահի բարի գործերի մէջ, որպէսզի կատարէք իր կամքը. և մեր մէջ թող կատարի իրեն հաճելի եղող բաները Յիսուս Քրիստոսի

միջոցով, որին փափք յաւիտեանս: Ամէն: 22 Եղբայրներ, աղաչում եմ ձեզ
անսալ յորդորի այս խօսքերին, մանաւանդ որ համառօտակի գրեցի ձեզ: 23 Եւ
իմացէ՛ք, որ մեր եղբայրը՝ Տիմոթէոսը, բանտից ազատուել է: Եթէ շուտով գայ,
նրա հետ միասին պիտի տեսնեմ ձեզ:

24 Ողջունեցէ՛ք ձեր բոլոր առաջնորդներին և բոլոր սրբերին. ձեզ ողջունում
են նրանք, որ Իտալիայի կողմերից են: 25 Շնորհ ձեզ բոլորիդ:

ՅԱԿՈԲՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

Յակոբոսը՝ Աստծու և Տէր Յիսուս Քրիստոսի ծառան, սփիւռքում եղող տասներկու ցեղերիդ՝ ողջո՞յն:

ՀԱՒԱՏ ԵՒ ԻՄԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

Եղբայրներ, ամենայն ուրախութեան արժանի՝ համարեցէք, երբ տեսակետեսակ փորձութիւնների մէջ ընկնէք. 3 իմացէ՛ք, որ ձեր հաւատի փորձը համբերութիւն է առաջ բերում, 4 իսկ համբերութիւնը թող դրսևորուի լիութեամբ, որպէսզի անթերի և կատարեալ լինէք, ոչ մի բանով պակաս չլինէք:

5 Իսկ եթէ ձեզնից մէկը իմաստութեամբ թերի լինի, թող խնդրի Աստծուն, և որ բոլորին այն տալիս է առատապէս և չի յանդիմանում, և և նրան կը տրուի:

6 Միայն թէ՛ նա հաւատով թող խնդրի և թող չերկմտի, որովհետև, ով երկմիտ է, նման է ծովի հողմակոծ և տարութեւրուող ալիքներին:

7 Այդպիսի մարդը թող չակնկալի Աստծուց որևէ բան ստանալ, 8 քանի որ երկմիտ մարդը իր արած բոլոր քայլերում անհաստատ է:

ԱՂՔԱՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀԱՐՍՏՈՒԹԻՒՆ

9 Աղքատ եղբայրը թող պարծենայ, երբ Աստուած բարձրացնում է իրեն, 10 իսկ հարուստը թող պարծենայ, երբ Աստուած խոնարհեցնում է իրեն, քանի որ հարստութիւնը պիտի անցնի ինչպէս խոտածաղիկը. 11 որովհետև արևը ծագեց՝ խորշակով հանդերձ և չորացրեց խոտը, նրա ծաղիկն ընկաւ, ու նրա վայելուչ տեսքը կորաւ. նոյնպէս և հարուստը պիտի թառամի՝ իր շահերով հանդերձ:

12 Երանելի է այն մարդը, որ համբերում է փորձութեան. որովհետև, եթէ փորձութեան մէջ հաստատ լինի, կը ստանայ կեանքի պսակը, որը Տէրը խոստացաւ իրեն սիրողներին:

ՓՈՐՁ ԵՒ ՓՈՐՁՈՒԹԻՒՆ

13 Ոչ ոք, երբ փորձութեան մէջ լինի, թող չասի. Աստծուց եմ փորձուում, քանի որ Աստուած չարից չի փորձուում և ինքն էլ չի փորձում ոչ ոքի: 14 Իւրաքանչիւր ոք փորձուում է՝ հրապուրուելով և խաբուելով իր ցանկութիւններից:

15 Այնուհետև ցանկութիւնը, յղանալով, մեղք է ծնում, և մեղքը, հասունանալով, մահ է ծնում:

16 Իմ սիրելի՛ եղբայրներ, մի՛ խաբուէք, 17 քանի որ ամէն բարի շնորհ և ամէն կատարեալ պարգև վերևից է՝ իջած լոյսի Հօրից, որի մէջ չկայ փոփոխում կամ էլ փոփոխման ստուեր:

18 Նա իր կամքով ծնեց մեզ ճշմարտութեան խօսքով, որպէսզի մենք լինենք իր ստեղծածների պտուղը:

ԱՍՏԾՈՒ ԽՕՍՔԸ ԼՍՈՂՆԵՐ ԵՒ ԿԱՏԱՐՈՂՆԵՐ

19 Իմ սիրելի՛ եղբայրներ, իմացէ՛ք այս բանը. թող ամէն մարդ արագ լինի լսելու մէջ, ծանր՝ խօսելու մէջ և ծանր՝ բարկանալու մէջ. 20 որովհետև մարդու բարկութիւնը Աստծու արդարութիւնը չի կատարում:

21 Ահա թէ ինչու, դէն զգելով ամենայն աղտեղութիւն և չարիքի աւելցուկ, հեզութեամբ ընդունեցէք ձեր մէջ սերմանուած խօսքը, որ կարող է փրկել ձեր հոգիները:

22 Խօսքը կատարողներ եղէք և ոչ թէ միայն այն լսողներ համարեցէք դուք ձեզ: 23 քանի որ, եթէ մէկը միայն լսող լինի խօսքը և ոչ կատարող, նա նման է մի մարդու, որ ակնապիշ դիտում է հայելու մէջ իր բնական դէմքը:

24 Նայելով՝ տեսնում է ինքն իրեն, անցնում գնում է և անմիջապէս մոռանում, թէ ինչպիսին էր ինքը:

25 Իսկ ով աչքերը յառած նայում է ազատութեան կատարեալ օրէնքին և դրա մէջ էլ յարատևում, նա լսում է, չի մոռանում, այլ այն կատարում է. այդպիսի մէկը իր արածի մէջ երանութիւն կը գտնի:

26 Եթէ մէկն ուզում է բարեպաշտ լինել և չի սանձահարում իր լեզուն, այլ զբաղեցնում է իր սիրտը, այդպիսի մէկի համար զուր է բարեպաշտութիւնը:

27 Սուրբ և անարատ բարեպաշտութիւնը Աստծու և Հօր առաջ այս է. այցելել որբերին և այրիներին իրենց նեղութեան մէջ, անարատ պահել իր անձը աշխարհից:

ՅԱԿՈԲՈՍ 2

ԱՆԱԶՆՈՒ ՎԵՐԱԲԵՐՄՈՒՆՔ ԲՈՒՈՐԻ ՀԱՆԴԵՊ

2 Եղբայրներ իմ, աչառութեամբ մի՛ պահէք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի՝ փառքի Տիրոջ հաւատը:

2 Եթէ ձեր ժողովատեղին մտնի մի մարդ, որ ունենայ ոսկի մատանի և շքեղ զգեստներ, և այնտեղ մտնի նաև մի աղքատ՝ կեղտոտ զգեստներով, 3 և դուք նայէք նրան, ով շքեղ զգեստներ ունի և ասէք՝ Դու նստի՛ր այստեղ, պատուոյ տեղը, իսկ աղքատին, թէ՛ Ուտքի՛ կանգնի՛ր դու այդտեղ, կամ թէ՛ Ել նստի՛ր իմ պատուանդանի մօտ, 4 այդ դէպքում դուք ձեր մէջ աչառութիւն արած չէ՞ք լինի և չար խորհուրդների դատաւորներ չէ՞ք լինի:

5 Լսեցէ՛ք ինձ, իմ սիրելի՛ եղբայրներ, չէ՞ որ Աստուած ընտրեց այս աշխարհի աղքատներին, որոնք հարուստ են հաւատով և ժառանգորդներ այն արքայութեան, որը նա խոստացաւ իրեն սիրողներին:

6 Իսկ դուք անարգում էք աղքատներին: Հարուստները չե՞ն, որ հարստահարում են ձեզ. հէնց նրանք էլ ձեզ դատարան են քարշ տալիս:

7 Նրանք չե՞ն, որ հայիոյում են այն բարի անունը, որով կոչուած էք դուք:

8 Ապա եթէ կատարէք արքայական օրէնքը Սուրբ Գրքի համաձայն, թէ՛ Պիտի սիրես քո ընկերոջը, ինչպէս ինքդ քեզ, լաւ էք անում:

9 Իսկ եթէ աչառութիւն էք անում, մեղք էք գործում՝ դատապարտուելով օրէնքից որպէս օրինազանցներ:

10 Նա, ով պահում է ամբողջ օրէնքը և միայն մէկ բանով սայ թաքում, պարտապան կը լինի ամբողջ օրէնքին. 11 որովհետև նա, ով ասաց, թէ՛ Չպիտի սպանես, նաև ասաց, թէ՛ Եւ չպիտի շնանաս, քանզի, եթէ չսպանես, բայց շնանաս, յանցաւոր կը լինես օրէնքի առաջ:

12 Այնպէ՛ս խօսեցէ՛ք և այնպէ՛ս գործեցէ՛ք, որպէս թէ ազատութեան օրէնքով էք դատուելու, 13 քանի որ անողորմ դատաստան է լինելու նրա հանդէպ, ով ողորմած չի եղել. քանզի ողորմածութիւնը բարձրագլուխ պարծենում է դատաստանի դիմաց:

ՀԱՒԱՏ ԵՒ ԳՈՐԾ

14 Եղբայրներ իմ, օգուտն ի՞նչ է, եթէ մէկն ասի, թէ հաւատ ունի, սակայն հաւատն արտայայտող գործեր չունենայ: Միթէ հաւատը նրան կը կարողանա՞ր փրկել:

15 Եթէ մի եղբայր կամ քոյր մերկ լինեն կամ օրուայ ուտելիքի կարօտ, 16 և ձեզնից մէկը նրանց ասի՝ Գնացէ՛ք խաղաղութեամբ, տաքացէ՛ք և յագեցէ՛ք, և դուք նրանց չտաք մարմնին անհրաժեշտ բաները, ի՞նչ օգուտ է:

17 Նոյնպէս և հաւատը. եթէ նա գործեր չունի, առանձինն մեռած է:

18 Բայց թերևս մէկն ասի. Դու հաւատ ունես, իսկ ես՝ գործեր. ցոյց տուր ինձ քո հաւատը առանց գործերի, և ես քեզ ցոյց կը տամ իմ հաւատը գործերով:

19 Դու հաւատում ես, որ մէկ է Աստուած. լաւ ես անում: Դևերն էլ են հաւատում և դողում:

20 Ո՛վ փուչ մարդ, ուզո՞ւմ ես իմանալ. հաւատը դատարկ բան է առանց գործերի:

21 Աբրահամը՝ մեր հայրը, չէ՞ որ գործերով արդարացաւ՝ սեղանի վրայ հանելով իր որդուն՝ Իսահակին, որպէս զոհ:

22 Տեսնո՞ւմ ես, որ հաւատը գործակից եղաւ նրա գործերին և գործերով էլ հաւատը կատարեալ դարձաւ: 23 Եւ կատարուեց Գրուածը, որն ասում է. Աբրահամը հաւատաց Աստծուն, և այդ նրան որպէս արդարութիւն համարուեց, և նա Աստծուն բարեկամ կոչուեց: 24 Տեսնո՞ւմ էք, որ գործերով է արդարանում մարդ և ոչ թէ միայն հաւատով:

25 Այդպէս էլ պոռնիկ Ռախաբը գործերով չարդարացա՞ւ, երբ ընդունեց լրտեսներին և արձակեց նրանց այլ ճանապարհով:

26 Ինչպէս որ մեռած է մարմինը առանց հոգու, այնպէս էլ մեռած է հաւատը առանց գործերի:

ՅԱԿՈՐՈՍ 3

ԸՆԴԴԷՄ ԱՆՍԱՆՁ ԼԵՁՈՒԻ

3 Եղբայրներ իմ, շատերդ ուսուցանողներ լինելու չձգտէք: Իմացէ՛ք, որ մեծ դատաստան ենք ընդունելու, 2 քանի որ բոլորս էլ շատ ենք մեղանչում: Եթէ մէկը խօսքով չի մեղանչում, նա կատարեալ մարդ է՝ ընդունակ սանձահարելու իր ամբողջ մարմինը:

3 Տէս, թէ ինչպէս սանձեր ենք դնում ձիերի բերանը, որ նրանք մեզ հնազանդուեն. և նրանց ամբողջ մարմինը կառավարում ենք:

4 Ահա՛ւասիկ և նաւերը. ի՞նչ հսկայ բաներ են, սաստիկ հողմերից քշուում են, բայց փոքր մի դեկով ուղղուում են՝ որ կողմը որ նաւավարի սիրտն ուզում է:

5 Այսպէս էլ լեզուն մի փոքր անդամ է, բայց մեծամեծ բաներ է բարբառում: Ահա թէ մի փոքր կրակ ինչպիսի՜ անտառներ է հրդեհում: 6 Լեզուն էլ կրակ է, մի աշխարհի անհրաւութեան. մեր անդամների մէջ է հաստատուած լեզուն, որ ապականում է ամբողջ մարմինը և կրակով վառում մեր ամբողջ կեանքը, բորբոքուած գեղենի կրակով: 7 Գազանների, թռչունների և սողունների ամէն տեսակ և ինչ որ կայ ծովի մէջ, հնազանդուած է և հնազանդում է մարդկային բնութեանը, 8 բայց մարդկանց լեզուն՝ այդ չարը, անզսպելին և մահաբեր թոյնով լցուածը, ոչ ոք չի կարող հնա զանդեցնել:

9 Նրանով օրհնում ենք Տիրոջը և Հօրը և նրանով անիծում ենք մարդկանց, որ ստեղծուեցին Աստծու նմանութեամբ: 10 Նոյն բերանից դուրս են գալիս օրհնութիւններ և անէծքներ: Եղբայրներ իմ, պէտք չէ, որ այդ այդպէս լինի: 11 Միթէ մի աղբիւր նոյն ակից քաղցր և դառն ջուր կը բխեցնի՞:

12 Եղբայրներ իմ, միթէ կարելի՞ է, որ թզենին ձիթապտուղ տայ կամ որթատունկը՝ թուզ: Նմանապէս աղուտ տեղից քաղցր ջուր չի կարելի ստանալ:

ԵՐԿՐԱՅԻՆ ԵՒ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԻՍԱՍՏՈՒԹԻՒՆ

13 Ձեր մէջ ո՞վ է իմաստուն և խելացի. թող նա, բարի ընթացքով, ցոյց տայ իմաստութեամբ և հեզու թեամբ կատարած իր գործերը:

14 Իսկ եթէ ձեր սրտերում դառն նախանձ և հակառակութիւն ունէք, մի՛ պարծեցէ՛ք, որ սուտ էք հանում ճշմարտութիւնը:

15 Այս իմաստութիւնը ի վերուստ չէ իջած, այլ՝ երկրաւոր է, մարմնաւոր և դիւային. 16 որովհետև, ուր հակառակութիւն և նախանձ կայ, այնտեղ կայ անկարգութիւն և ամէն չար բան:

17 Իսկ վերին իմաստութիւնը նախ՝ սուրբ է և ապա՝ խաղաղարար, հեզ, բարեացակամ, լի ողորմածութեամբ և բարի գործերով, մաքուր խղճմտանքով, առանց կեղծաւորութեան:

18 Արդարութեան պտուղը խաղաղութեամբ է սերմանուում նրանց համար, ովքեր խաղաղութիւն են անում:

ՅԱԿՈԲՈՍ 4

ԲԱՐԵԿԱՍՏՈՒԹԻՒՆ ԱՇԽԱՐՀԻ ՀԵՏ

4 Այդ որտեղի՞ց պատերազմներ և որտեղի՞ց կռիւներ ձեր մէջ. չէ՞ որ ձեր այն ցանկութիւններից, որոնք կռիւ են մղում ձեր անդամների մէջ:

2 Ցանկանում էք, բայց չունէք, ուստի և՛ սպանում էք, նախանձում և չէք կարողանում ձեռք բերել ձեր ուզածը. պայքարում էք, կռւում և ձեռք չէք բերում, որովհետև չէք խնդրում:

3 Խնդրում էք և չէք ստանում, որովհետև չարամտօրէն էք խնդրում, որպէսզի այն ծառայեցնէք ձեր ցանկութիւններին:

4 Շնացողներ, չգիտէ՞ք, որ սէրը այս աշխարհի հանդէպ՝ թշնամութիւն է Աստծու դէմ, քանի որ, ով ուզում է աշխարհը սիրել, Աստծուն իրեն թշնամի կ'անի: 5 Կամ թէ՛ առ ոչինչ էք համարում, ինչ որ Գիրքն ասում է. Աստուած նախանձախնդրութեամբ պահանջում է այն հոգին, որ բնակեցրեց մեր մէջ:

6 Եւ այդ նրա համար, որ է՛լ աւելի շնորհ տայ. դրա համար ասում է. Տէրն ամբարտաւաններին հակառակ է, բայց խոնարհներին շնորհ է տալիս:

7 Հնազանդուեցէ՛ք ուրեմն Աստծուն և դիմադրեցէ՛ք Սատանային, ու նա կը փախչի ձեզանից: 8 Մօտեցէ՛ք Աստծուն, և նա կը մերձենայ ձեզ: Մեղաւորներ, մաքրեցէ՛ք ձեր ձեռքերը. երկմիտներ, ուղղեցէ՛ք ձեր սրտերը. 9 տառապեցէ՛ք, սգացէ՛ք և լացէ՛ք. ձեր ծիծաղը սուգի թող վերածուի, և ձեր ուրախութիւնը՝ տրտմութեան:

10 Խոնարհ եղէ՛ք Տիրոջ առաջ, և նա ձեզ կը բարձրացնի:

11 Եղբայրներ, միմեանց մի՛ բամբասէ՛ք. ով բամբասում է իր եղբորը կամ դատում է իր եղբորը, չարախօսում է օրէնքի մասին և դատում է օրէնքը. իսկ եթէ օրէնքն ես դատում, օրէնքը պահող չես, այլ՝ դատաւոր:

12 Կայ մէ՛կ Օրէնսդիր և Դատաւոր, որ կարող է փրկել և կործանել. դու ո՞վ ես, որ դատում ես քո մերձաւորին:

ԶԳՈՒՇԱՑՈՒՄ ՊԱՐԾԵՆԱԼՈՒՑ

13 Այժմ նրանց մասին, որ ասում են. Այսօր կամ վաղը կը գնանք այսինչ քաղաքը, մէկ տարի կը մնանք այնտեղ, կը վաճառենք և կը վաստակենք:

14 (Այսպէս էք ասում դուք, որ ոչինչ չգիտէք վաղուայ մասին. որովհետև ի՞նչ է ձեր կեանքը. յիրաւի մի մշուշ է այն, որ մի պահ երևում է և ապա անհետանում:

15 Մինչդեռ դուք ասելու էք. Եթէ Տէրը կամենայ, և ապրենք, կ'անենք այս կամ այն բանը:

16 Բայց արդ, պարծենում էք ձեր ամբարտաւանութեամբ: Այսպիսի ամէն պարծանք չար է:

17 Ով որ գիտէ, թէ ինչ է բարին, և չի անում, նրա համար այդ մեղք է:

ՅԱԿՈԲՈՍ 5

ԱԶԴԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ՀԱՐՈՒՄՏՆԵՐԻՆ

5 Ուրեմն այժմ, հարուստներ, լացէ՛ք և ողբացէ՛ք այն թշուառութիւնների համար, որ գալու են ձեր գլխին. 2 որովհետև ձեր հարստութիւնը փտած է, ձեր զգեստները՝ ցեցի կեր, 3 և ձեր արծաթն ու ոսկին՝ ժանգոտած. և նրանց ժանգը ձեր դէմ որպէս վկայութիւն պիտի լինի և պիտի ուտի ձեր մարմինը՝ ինչպէս կրակը. վերջին օրերի՝ համար գանձեր դիզեցէ՛ք: 4 Ահա՛ւասիկ, ձեր դաշտերը մշակած մշակների վարձը ձեզ մօտ պահեցիք. ձեր կողմից գրկուածն աղաղակում է, և հնձուորների բողոքը հասաւ Ամենակալ Տիրոջ ականջին:

5 Մեղկ կեանքով ապրեցիք երկրի վրայ և շուայտացաք ու ձեր սրտերը պարարտացրիք մորթուելու օրուայ համար:

6 Զրկեցիք, սպանեցիք արդարին, որը ձեզ չէր հակառակում:

ՀԱՄԲԵՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ԱՂՕԹՔ

7 Եղբայրներ իմ, համբերող եղէք մինչև Տիրոջ գալուստը: Մշակն ահա համբերութեամբ սպասում է երկրի պատուական պտղին, մինչև որ ստանայ առաջին և վերջին անձրևը:

8 Համբերեցէ՛ք և դուք, ամրացրէ՛ք ձեր սրտերը, քանի որ Տիրոջ գալուստը մօտեցել է:

9 Մի՛ տրտմեցրէ՛ք մի մեանց, եղբայրներ, որպէսզի չդատուէք: Ահա՛ւասիկ դատաւորը դռանն է:

10 Եղբայրներ, չարչարանքների և համբերու թեան որպէս օրինակ ունեցէ՛ք մարգարէներին, որոնք խօսեցին Տիրոջ անունով: 11 Ահա՛ երանի ենք տալիս համբերողներին: Լսել էք Յոբի համբերութեան մասին և տեսել, ինչ որ Տէրը նրան արեց վերջում, քանի որ Տէրը բազմագութ է և ողորմած:

12 Ամէն բանից առաջ, եղբայրեր իմ, մի՛ երդուէք ո՛չ երկնքով, ո՛չ երկրով, ո՛չ էլ այլ երդումով. այլ ձեր այոն թող լինի՝ այո, և ոչը՝ ոչ, որպէսզի կեղծաւորութեան պատճառով չընկնէք:

13 Ձեզնից մէկը վշտի՞ մէջ է ընկել, թող աղօթի. մէկը բերկրանքի՞ մէջ է, սաղմոս թող ասի. 14 հիւա՞նդ է ձեզնից մէկը, թող կանչի եկեղեցու երէցներին, և նրանք նրա վրայ թող աղօթք անեն, թող իւղով օծեն նրան Տիրոջ անունով: 15 Եւ հաւատով եղած աղօթքը կը փրկի հիւանդին, ու Տէրը նրան ոտքի կը կանգնեցնի: Եւ եթէ մեղք գործած լինի, այդ նրան պիտի ներուի:

16 Ձեր մեղքերը միմեանց խոստովանեցէ՛ք և միմեանց համար աղօթք արէք, որպէսզի բժշկուէք. քանզի արդարի աղօթքը շատ ազդեցիկ է և օգնում է:

17 Եղիան մարդ էր մեզ նման՝ կրքերի ենթակայ. նա աղօթեց, ու երկրի վրայ երեք տարի ու վեց ամիս անձրև չտեղաց:

18 Ապա դարձեալ աղօթեց, և երկինքը անձրև տուեց, ու երկիրը բուսցրեց իր պտուղը: 19 Եղբայրներ իմ, եթէ ձեզնից մէկը շեղուի ճշմարտութեան ճանապարհից, իսկ մէկ ուրիշը նրան յետ բերի, 20 թող իմանայ, որ, ով մեղաւորին իր մոլորութեան ճանապարհից յետ է բերում, կը փրկի նրա հոգին մահուանից և կը ծածկի մեղքերի մի ամբողջ բազմութիւն:

ՊԵՏՐՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Պետրոսը՝ առաքելալը Յիսուս Քրիստոսի, ձեզ՝ պանդուխտներիդ, որ Պոնտոսի, Գաղատիայի ու Կապադովկիայի, Ասիայի ու Բիթանիայի սփիւռքում էք,

2 ընտրեալներիդ՝ ըստ Հայր Աստծու կանխագիտութեան, Հոգու սրբագործումով՝ հնազանդուելու համար Յիսուս Քրիստոսին և սրբագործուելու նրա արեան հեղումով. շնորհը և խաղաղութիւնը թող շատանան ձեր վրայ:

ԳՈՀՈՒԹԻՒՆ՝ ՓՐԿՈՒԹԵԱՆ ՅՈՅՍԻ ՀԱՍԱՐ

3 Օրհնեալ է Աստուած և Հայրը մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի, որ իր առատ ողորմութեամբ մեզ վերստին ծնեց կենդանի յոյսի համար՝ մեռելներից Յիսուս Քրիստոսի յարութեամբ. 4 ծնեց անեղծ և անարատ ու անթառամ ժառանգութեան համար, որ պահուած է երկնքում ձեզ համար, 5 ձեզ, որ Աստծու զօրութեամբ պահուած էիք հաւատով՝ փրկութեան համար, որ պատրաստ է յայտնուելու վերջին ժամանակներում:

6 Ուրախանում էք դրանով դուք, որ այժմ դէպքերի բերումով, այլ և այլ փորձութիւններով փոքրկինչ տրտմած էք, 7 որպէսզի ձեր հաւատի փորձը, որ առաւել արժէքաւոր է, քան կորստեան ենթակայ ոսկին, որ կրակով է փորձուած, դառնայ գովքի, փառքի ու պատուի առարկայ յայտնութեան ժամանակ Յիսուս Քրիստոսի, 8 որին չէք տեսել, բայց սիրում էք և որին այժմ էլ չէք տեսնում, բայց հաւատում էք նրան և ուրախ էք անպատմելի ու փառաւոր խնդրութեամբ: 9 Ձեռք բերելով ձեր հաւատի պասկունը՝ հոգիների փրկութիւնը:

10 Այդ փրկութեան համար է, որ փնտռտուքներ կատարեցին և քննեցին մարգարէները, որոնք մարգարէանում էին այն շնորհի մասին, որ վիճակուած էր ձեզ:

11 Քննում էին, թէ ո՞ր և ինչպիսի՞ ժամանակի մասին էր ծանուցում իրենց մէջ եղող Քրիստոսի Հոգին, որ նախ վկայում էր Քրիստոսի չարչարանքների մասին և դրանից յետոյ՝ նրա փառքի մասին:

12 Աստուած նրանց յայտնեց նաև, որ ոչ թէ իրենց համար, այլ մեզ համար էին տրուած այդ պատգամները, որոնք այժմ պատմուեցին ձեզ նրանց միջոցով և աւետարանուեցին Սուրբ Հոգով, որն ուղարկուեց երկնքից. մի բան, որ կը ցանկանային հրեշտակները գոնէ աղօստ կերպով տեսնել:

ԿՈՉ՝ ՍՐԲՈՒԹԵԱՄԲ ԱՊՐԵԼՈՒ

13 Ուստի, գօտեպնդելով ձեր միտքը, զգաստ, կատարեալ յոյսով սպասեցէ՛ք Յիսուս Քրիստոսի յայտնութեան ժամանակ ձեզ հասանելիք շնորհին:

14 Իբրև հնազանդ որդիներ, մի՛ կերպարանուէք նախկին, ձեր անգիտութեան ժամանակուայ ցանկութիւններով. 15 այլ, նման այն Սրբին, որ ձեզ կանչեց, դուք էլ ձեր ամբողջ կեանքով սուրբ եղէք. 16 քանի որ գրուած է. Սուրբ եղէք, որովհետև սուրբ եմ ես:

17 Եւ եթէ Հայր էք կոչում նրան, որ առանց աչառութեան դատում է իւրաքանչիւրին ըստ գործերի, ապա երկիւղով ապրեցէ՛ք այս աշխարհում ձեր պանդխտութեան ժամանակ:

18 Իմացէ՛ք, որ ապականացու արծաթեղէնով և ոսկեղէնով չէ, որ փրկուեցիք ձեր հայրենաւանդ ունայն ընթացքից, 19 այլ՝ թանկագին արեամբ Քրիստոսի, որ անբիծ և անարատ է, ինչպէս մի գառ. 20 նա, որ

նախասահմանուած էր նախքան աշխարհի ստեղծումը և երևաց ժամանակների վախճանին ձեզ համար, ձեզ, 21 որ նրա միջոցով հաւատացիք Աստծուն, որը յարութիւն տուեց նրան մեռելներից և փառաւորեց, որպէսզի ձեր հաւատը և յոյսը լինեն Աստծու վրայ:

22 Արդ, մաքրեցէ՛ք դուք ձեզ՝ հնազանդուելով ճշմարտութեանը, առանց կեղծաւորութիւն խառնելու եղբայրասիրութեան մէջ՝ մաքուր սրտով ջերմօրէն սիրելով միմեանց:

23 Վերածնուեցէ՛ք ոչ թէ ապականութեան ենթակայ սերմից, այլ՝ անապականից՝ Աստծու կենդանի և մշտնջենական խօսքով: 24 քանզի՝ Ամէն մարմին նման է խոտի, և մարդու ամբողջ փառքը նման է խոտածաղկի: Խոտը չորանում է, ծաղիկն էլ թափւում, 25 բայց Տիրոջ խօսքը մնում է յաւիտեան:

Ա ՊԵՏՐՈՍ 2

ԿԵՆԴԱՆԻ ՎԷՄԸ ԵՒ ՍՈՒՐԲ ԱԶԳԸ

2 Ուրեմն, դէ՛ն զցելով ամէն չարու թիւն, ամէն նենգութիւն, կեղծաւորութիւններ, նախանձ և ամէն չա րախօսութիւն, 2 որպէս նորածին երեխաներ, մի՛շտ փափագող եղէք բանական և անխարդախ կաթին, որպէսզի նրա միջոցով աճէք փրկութեան համար, 3 քանի որ արդէն ճաշակել էք, որ քաղցր է Տէրը:

4 Սօսեցէ՛ք նրան՝ կենդանի Վէմին, որը, թէպէտ մարդկանցից անարգուած, բայց Աստծու առաջ ընտրեալ և թանկագին է:

5 Եւ դուք, իբրև կենդանի վէմեր, կառուցւում էք որպէս հոգևոր տաճար, որպէս անարատ քահանայութիւն, որպէսզի Յիսուս Քրիստոսի միջոցով մատուցէք հոգևոր պատարագներ, որոնք հաճելի լինեն Աստծուն: 6 քանզի Գրքում էլ կայ, թէ՝ Ահա՛ւասիկ ընտիր վէմ եմ դնում Սիոնի մէջ, թանկագին անկիւնաքար: և ով նրան հաւատայ, ամօթով չափտի մնայ:

7 Ուրեմն, ձեզ՝ հաւատացեալներիդ համար՝ թանկագին վէմ, իսկ անհաւատներին՝ Այն վէմը, որն անարգեցին շինողները, այն եղաւ անկիւնաքար:

8 Ինչպէս նաև՝ Վէմ գլորման և վէմ գայթակղութեան, ո թով գայթակղւում են խօսքին անհնազանդ եղողները: և նրանք հէնց այդ բանի համար էլ սահմանուած էին:

9 Բայց դուք ընտիր ցեղ էք, թագաւորութիւն, քահանայութիւն, սուրբ ազգ, Աստծու սեփական ժողովուրդ, որպէսզի ձեր առաքինութիւնները նուիրէք նրան, ով խաւարից ձեզ կանչեց իր սքանչելի լոյսին: 10 Դուք, որ մի ժամանակ ժողովուրդ չէիք, բայց այժմ Աստծու ժողովուրդն էք: դուք, որ ողորմութիւն չէիք գտել, այժմ ողորմութիւն գտաք:

Ա ՊՐԵԼ ՈՐՊԷՍ ԱՍՏԾՈՒ ԾԱՌԱՆԵՐ

11 Սիրելիներ, աղաչում եմ ձեզ, իբրև պանդուխտների և օտարականների, որ հեռու մնաք մարմնաւոր ցանկութիւններից, որոնք պայքարում են հոգու դէմ, 12 և ցոյց տաք ձեր պարկեշտ վարքը հեթանոսների մէջ, որպէսզի այն բանում, որ ձեզ բամբասում են իբրև չարագործների, դրա մէջ իսկ տեսնելով ձեր բարի գործերը՝ փառաւորեն Աստծուն նրա այցելութեան օրը:

ՔՐԻՍՏՈՆԵՄԵՆՆԵՐԻ ՊԱՐՏԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԸ ԻՇԽԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐԻ ՀԱՆԴԷՊ

13 Ի սէր Տիրոջ հնազանդ եղէք մարդկային ամէն իշխանութեան՝ թէ՛ թագաւորին, որպէս գերագոյն հեղի նակութիւն ունեցող մէկի, 14 թէ՛ կառավարիչներին, որպէս նրանից ուղարկուածների, այն բանի համար, որ նրանք չարագործներին պատժում են, իսկ օրէնքը պահողներին՝ գովում: 15

որովհետև Աստծու կամքը այն է, որ բարեգործները պապանձեցնեն ան խելք մարդկանց տգիտութիւնը:

16 Ապրեցէ՛ք որպէս ազատներ և ազատութիւնը իբրև չարիքի պատրուակ մի՛ բռնէք, այլ ապրեցէ՛ք որպէս Աստծու ծառաներ:

17 Յարգեցէ՛ք բոլորին, սիրեցէ՛ք եղբայրութիւնը, վախեցէ՛ք Աստծուց, պատուեցէ՛ք թագաւորներին:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՉԱՐՉԱՐԱՆՔՆԵՐԻ ՕՐԻՆԱԿԸ

18 Ծառաներ, ամէն ինչում երկիւղով հնազանդ եղէք տէրերին, ոչ միայն բարիներին և հեզաբարոներին, այլև դաժաններին, 19 քանի որ Աստծուց է այն շնորհը, երբ մէկը յանիրաւի վիշտ է կրում բարի խղճով. 20 քանզի ի՞նչ երախտիք կ'ունենաք, եթէ, մեղանչելուց յետոյ, տանջուէք և համբերէք: Իսկ եթէ բարիք գործէք և չարչարուէք ու համբերէք, այդ շնորհ է Աստծու մօտ. 21 որովհետև այդ բանի համար իսկ կոչուեցիք, քանի որ Քրիստոս էլ ձեզ համար մեռաւ և ձեզ օրինակ թողեց, որ իր հետքերով գնաք. 22 նա, որ մեղք չգործեց, և նրա բերանում նենգութիւնը տեղ չգտաւ. 23 նա, որ նախատուելով՝ փոխարէնը չնախատեց, չարչարուելով՝ չսպառնաց, այլ յանձնուեց արդարութեամբ դատողին. 24 նա, որ մեր մեղքերը իր մարմնով բարձրացրեց խաչափայտի վրայ, որպէսզի մենք, զերծ լինելով մեղքերից, ապրենք արդարութեան համար. նա, որի վերքերով բժշկուեցիք դուք: 25 Մոլորեալ ոչխարների պէս էիք, իսկ այժմ դարձաք դէպի ձեր հոգիների Հովիւը և Տեսուչը:

Ա ՊԵՏՐՈՍ 3

ԿԱՆԱՅՔ ԵՒ ԱՄՈՒՍԻՆՆԵՐ

3 Այսպէս էլ դուք, կանայք, հնազանդ եղէք ձեր մարդկանց, որպէսզի, եթէ նրանցից ոմանք չհնազանդուեն Խօսքին, իրենց կանանց ընթացքի շնորհիւ և առանց Խօսքի իսկ շահուած լինեն՝ 2 նկատի ունենալով ձեր պարկեշտ ընթացքը՝ լի երկիւղածութեամբ:

3 Թող ձեր արտաքինը զարդարուած չլինի հիւսքերով, ոսկեհում վարսակալներով կամ պճնագեղ զգեստներով, 4 այլ սրտի ներսի՝ մարդը՝ հեզ և հանդարտ հոգու անեղծութեամբ, ինչ որ շատ աւելի արժէք է ներկայացնում Աստծու առաջ. 5 մի ժամանակ այսպէ՛ս էին իրենք իրենց զարդարում Աստծու վրայ յոյս դրած կանայք, որոնք հնազանդուում էին իրենց մարդկանց. 6 այդպէս էր Սառան, որը հնազանդ էր Աբրահամին և նրան իր տէրն էր կոչում. և դուք նրա գաւակները եղաք. նրանք բարեգործ էին և չէին սարսափում և ո՛չ մի բանից:

7 Նոյնպէս և տղամարդիկ թող իմաստութեամբ ապրեն իրենց կանանց հետ, յարգեն նրանց, իբրև դիւրաբեկ անօթի, իբրև կեանքի շնորհի ժառանգակիցների, որպէսզի ձեր աղօթքներին արգելք եղող բաներ չլինեն:

ՉԱՐՉԱՐԱՆՔ ԱՐԴԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՄԱՐ

8 Եւ, ամենազխաւորը, եղէ՛ք համախորհուրդ, կարեկից, եղբայրասէր, ազնուագութ, խոնարհ. 9 չարի փոխարէն չար մի՛ հատուցէ՛ք, կամ նախատինքի փոխարէն՝ նախատինք, այլ, ընդհակառակը, օրհնեցէ՛ք, որովհետև այդ բանին իսկ կոչուեցիք, որպէսզի ժառանգէք օրհնութիւնը. 10 արդարև՝ Ով ուզում է կեանքը սիրել և լաւ օրեր տեսնել, թող լռեցնի իր լեզուն չար բաներ ասելուց և իր շրթունքները՝ նենգութիւն խօսելուց. 11 թող յետ քաշուի չարից և բարին անի, թող խաղաղութիւն փնտռի և գնայ նրա յետևից, 12 որովհետև Տիրոջ աչքը արդարների վրայ է, և նրա ականջները բաց՝ նրանց աղօթքին. բայց Տիրոջ երեսը չարագործների դէմ է:

13 Եւ ո՞վ է, որ պիտի չարչարի ձեզ, եթէ դուք նախանձախնդիր լինէք բարուն:

14 Իսկ եթե արդարութեան համար չարչարուէք էլ, երանի՛ է ձեզ: Բայց նրանց երկիւղից մի՛ վախեցէք և մի՛ խռովուէք, 15 այլ Տիրոջը՝ նոյն ինքը Քրիստոսին սուրբ պահեցէք ձեր սրտերում. պատրաստ եղէք հեզութեամբ և երկիւղածութեամբ պատասխան տալու ամէն մարդու, որ կը հարցնի ձեր մէջ եղած յոյսի պատճառը:

16 Մաքուր խղճմտանք ունեցէ՛ք, որպէսզի այն բանով, որ չարախօսում են ձեր մասին, անօթահար լինեն նրանք, որ բամբասում են ձեր բարի ընթացքը ի Քրիստոս. 17 որովհետև ասելի լաւ է բարեգործութիւն անելով չարչարուել, եթէ այդ է Աստծու կամքը, քան չարիք գործել:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՏԻԵԶԵՐԱԿԱՆ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ

18 Արդարև, մեր բոլորի համար, մեղքերի պատճառով, մէկ անգամ մեռաւ և ինքը Քրիստոս՝ Արդարը՝ անարդարների համար, որպէսզի մեզ մօտեցնի Աստծուն. նա թէպէտև մարմնով մեռաւ, բայց կենդանի է Հոգով, 19 որով և գնաց քարոզեց բանտում եղած այն հոգիներին, 20 որոնք մի ժամանակ ապստամբել էին, երբ Աստծու համբերատարութիւնը երկարածուցում էր նրանց համար մինչև Նոյի օրերը, երբ տապանն էր շինուում: Այդ օրերին քչեր, այսինքն՝ ութ հոգի փրկուեցին ջրից:

21 Սկրտութիւնն էլ, ըստ նոյն օրինակի, ապրեցնում է ձեզ (ոչ թէ մարմնի կեղտը հեռացնելու համար, այլ որպէս մաքուր խղճով յանձնառութիւն առ Աստուած) Յիսուս Քրիստոսի յարութեան միջոցով: 22 Գնացած լինելով երկինք՝ նա Աստծու աջ կողմում է: Եւ նրան հնազանդում են հրեշտակները, իշխանութիւններն ու զօրութիւնները:

Ա ՊԵՏՐՈՍ 4 ՓՐԿՈՒԱԾ ԿԵԱՆՔԵՐ

4 Քանի որ Քրիստոս մարմնով չարչարուեց մեզ համար, դուք ևս զինուեցէ՛ք նոյն մտքով. որովհետև, ով մարմնով չարչարուում է, դադարում է մեղանշելուց, 2 որպէսզի մարմնի մէջ մնացած ժամանակ այլևս ոչ թէ ըստ մարդկային ցանկութիւնների, այլ ըստ Աստծու կամքի ապրի. 3 քանզի բաւական է մեզ կեանքի անցած ժամանակը, երբ ընթացանք հեթանոսների կամքի համաձայն՝ զեխութիւններով, յոռի ցանկութիւններով, գինեմոլութիւններով, անառակութիւններով, հարբեցողութիւններով, անօրէն կռապաշտութիւններով:

4 Եւ նրանք տարօրինակ են գտնում, որ դուք չէք ընթանում նոյն անկարգ զեխութեամբ. և հայիոյում են ձեզ:

5 Նրանք հաշիւ պիտի տան նրան, ով պատրաստ է դատելու կենդանիներին և մեռածներին. 6 քանի որ սրա համար իսկ քարոզուեց Աւետարանը նաեւ մեռելներին, որպէսզի մարդկանց նման դատուեն մարմնով և կենդանի լինեն հոգով Աստծու նման:

ԱՍՏԾՈՒ ՇՆՈՐՀՆԵՐԻ ԲԱՐԻ ՏՆՏԵՍՆԵՐԸ

7 Ամէն ինչի վախճանը մօտեցել է: Զգաստացէ՛ք ուրեմն և արթուն եղէք աղօթքի համար:

8 Ամէն ինչից առաջ միմեանց միջև ամուր սէ՛ր ունեցէք, քանի որ սէրը ծածկում է մեղքերի շատութիւնը:

9 Հիւրասէ՛ր եղէք միմեանց հանդէպ առանց տրտնջալու:

10 Իւրաքանչիւր ոք ինչպիսի շնորհի որ ընդունել է, ուրիշի հանդէպ թող նոյնը մատակարարի որպէս բարի տնտես Աստծու պէսպէս շնորհների:

11 Եթէ մէկը խօսի, թող այդ լինի Աստծու պատգամների նման: Եթէ մէկը մատակարարի, թող այդ լինի այն զօրութիւնից, որն Աստուած շնորհում է,

որպեսզի ամեն ինչում Աստուած փառաւորուի Յիսուս Քրիստոսի միջոցով, որին փառք և գօրութիւն յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

ՉԱՐՉԱՐՈՒԵԼ ԻԲՐԵՒ ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅ

12 Սիրելիներ, տարօրինակ մի՛ համարէք այն այրող նեղութիւնը, որ ձեզ փորձելու համար է, որպէս թէ մի տարօրինակ բան պատահած լինէր ձեզ:

13 Այլ, որպէս Քրիստոսի չարչարանքներին մասնակիցներ, ուրախ եղէք, որպէսզի նրա փառքի յայտնութեան ժամանակ էլ ցնծաք և ուրախանաք:

14 Իսկ եթէ նախատուէք էլ Քրիստոսի անուան համար, երանելի՛ էք, քանի որ փառքի և գօրութեան անունը և Աստծու Հոգին է հանգչում ձեր վրայ: 15 Ձեզնից ոչ ոք թող չտանջուի որպէս մարդասպան կամ որպէս գող կամ որպէս չարագործ կամ որպէս ուրիշի գործին խառնուող. 16 Իսկ եթէ տանջուում է որպէս քրիստոնէայ, թող չամաչի, այլ փառաւորի Աստծուն այդ անուամբ, 17 քանի որ ժամանակն է, որ սկսուի դատաստանը Աստծու տնից. որով հետև, եթէ այն նախ մեզնից սկսուի, ապա ի՞նչ վախճան կը լինի նրանց, ովքեր չհնազանդուեցին Աստծու Աւետարանին:

18 Եւ եթէ արդարը հազիւ է փրկուելու, ապա ամբարիշտը կամ մեղաւորը էլ ո՞ր պիտի մնայ:

19 Հետևաբար նրանք, որ չարչարուում են ըստ Աստծու կամքի, բարեգործութիւն անելով թող իրենց հոգիները յանձնեն հաւատարիմ Ստեղծողին:

Ա ՊԵՏՐՈՍ 5

ՅՈՐԴՈՐ ԵՐԷՑՆԵՐԻՆ

5 Ուրեմն՝ աղաչում եմ երէցներին, ես էլ նոյնպէս լինելով երէց ու վկայ Քրիստոսի չարչարանքների և մասնակից գալիք փառքի յայտնութեան. 2 արածեցրէ՛ք Աստծու այդ հօտը, որ ձեզ է յանձնուած, վերակացու լինելով ոչ թէ հակառակ ձեր կամքին, այլ՝ յօժարակամ, ըստ Աստծու. ոչ թէ շահախնդրութեամբ, այլ՝ յօժարութեամբ. 3 ոչ թէ տիրելով նրանց, որ բաժին են ընկած ձեզ, այլ օրինակ լինելով հօտին, 4 որպէսզի, երբ Հովուապետը երևայ, փառքի անթառամ պսակն ընդունէք:

ՅՈՐԴՈՐ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐԻՆ

5 Նոյնպէս և դուք, երիտասարդներ, հնազանդ եղէք ծերերին. բոլորդ միմեանց հանդէպ խոնարհութիւն ունեցէ՛ք, քանի որ Աստուած հակառակ է ամբարտաւաններին, իսկ խոնարհներին տալիս է շնորհ:

6 Խոնարհուեցէ՛ք Աստծու հզօր ձեռքի տակ, որպէսզի ժամանակին նա ձեզ բարձրացնի: 7 Ձեր բոլոր հոգսերը նրա վրայ գցեցէ՛ք, որովհետև նա է, որ հոգում է ձեր մասին:

8 Արթուն եղէք, հսկեցէ՛ք, քանի որ ձեր ոտխը՝ Սատանան, մռնչում է առիծի պէս, շրջում և փնտռում է, թէ ո՛ւմ կուլ տայ:

9 Դիմադրեցէ՛ք նրան՝ հաստատուն լինելով հաւատի մէջ. իմացէ՛ք, որ ձեր եղբայրներն էլ աշխարհում կրում են նոյն չարչարանքները:

10 Եւ բոլոր շնորհների Աստուածը, և որ ձեզ կոչեց իր յաւիտենական փառքին Քրիստոս Յիսուսի միջոցով, որին մի փոքր ժամանակ չարչարակից պիտի լինէք, և թող վերականգնի, գօրացնի, հաստատահիմն դարձնի ձեզ:

11 Նրան իշխանութիւն և փառք յաւիտեանս: Ամէն:

ՎԵՐՋԻՆ ՅԱՆՁՆԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՀՐԱԺԵՇՏ

12 Սիդուանոսի միջոցով, որ հաւատարիմ եղբայր է, ինչպէս ես եմ կարծում, մի փոքր բան գրեցի ձեզ՝ յորդորելու և վկայելու համար, որ Աստծու ճշմարիտ շնորհն այս է. դրանում հաստատ մնացէք:

13 Ձեզ ողջունում է Բաբելոնում գտնուող եկեղեցին, որ ընտրուած է ձեզ նման, ինչպէս նաև՝ իմ որդի Մարկոսը: 14 Ողջունեցէք միմեանց սուրբ համբոյրով: Խաղաղութիւն ձեզ բոլորիդ, որ Քրիստոս Յիսուսի մէջ էք: Ամէն:

ՊԵՏՐՈՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Սիմոն Պետրոսը՝ ծառան և առաքելը Յիսուս Քրիստոսի՝ ձեզ, որ մեզ հետ հասաք նոյն պատուական հաւատին՝ մեր Աստծու և Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի արդարութեամբ:

2 Շնորհի ձեզ, և թող շատանայ խաղաղութիւնը Աստծու և մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի մասին ձեր ունեցած գիտութեամբ:

ԱՍՏԾՈՒ ԿՈՂՁ ԵՒ ԸՆՏՐՈՒԹԻՒՆԸ

3 Արդարև, նրա աստուածային զօրութիւնը մեզ շնորհեց ամէն ինչ, որ վերաբերում է կեանքին և աստուածապաշտութեանը՝ ճանաչեցնելով մեզ նրան, ով կանչեց մեզ իր փառքին և առաքինութեանը: 4 Դրանցով մեծամեծ և թանկագին խոստումներ պարգևուեցին մեզ, որպէսզի հաղորդակից լինէք աստուածային բնութեանը և հեռու մնաք այս աշխարհի ցանկութիւններից և ապականութիւններից: 5 Եւ այս բանի համար իսկ ամէն ջանք գործադրելով՝ ձեր հաւատով առաքինութիւն ձեռք բերէք, առաքինութեամբ՝ գիտութիւն, 6 գիտութեամբ՝ ժուժկալութիւն, ժուժկալութեամբ՝ համբերատարութիւն, համբերատարութեամբ՝ աստուածապաշտութիւն, 7 աստուածապաշտութեամբ՝ եղբայրասիրութիւն, եղբայրասիրութեամբ էլ՝ սէր:

8 Երբ դուք այս շնորհներն ունենաք և սրանցով հարստանաք, սրանք ձեզ դատարկ և անպտուղ չեն թողնի մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի մասին ձեր ունեցած գիտութեան մէջ:

9 Իսկ նա, ում մէջ այս բաները չկան, կոյր է կամ կարճատես և մոռացութեան տուած իր նախկին յանցանքներից մաքրուած լինելը:

10 Ուստի, եղբայրներ, առաւել ջանացէք, որպէսզի բարի գործերով ձեր կոչումը և ընտրութիւնը հաստատ պահէք: Այս բանն անելով՝ երբեք յանցանքի մէջ չէք ընկնի, 11 քանի որ այսպիսով լայնօրէն մուտք պիտի շնորհուի ձեզ դէպի մեր Տիրոջ և Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի յաւիտենական արքայութիւնը:

12 Ահա թէ ինչու պատրաստ եմ միշտ յիշեցնելու ձեզ այս բաները, առաւել ևս՝ գիտակներին և այդ ճշմարտութեանը վերահասու եղածներին ու նրանում հաստատուածներին, 13 քանի որ իրաւունք եմ համարում, և քանի դեռ այս մարմնի մէջ եմ, և արթուն պահել ձեզ յիշեցումներով:

14 Գիտեմ, որ շուտով մերկանալու եմ այս մարմնից, ինչպէս մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսն ինձ յայտնեց:

15 Եւ շտապում եմ միշտ ձեզ յորդորել, որպէսզի այս աշխարհից իմ մեկնելուց յետոյ էլ վերյիշէք այս բաները:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՓԱՌՔԻ ԱԿԱՆԱՏԵՍՆԵՐ

16 Ոչ թէ հնարովի առասպելների յետևից գնալով է, որ ձեզ ճանաչեցրինք մեր Տէր Յիսուսի Քրիստոսի զօրութիւնը և գալուստը, այլ մենք իսկ ականատես եղանք նրա մեծութեանը: 17 քանի որ նա Հայր Աստծուց ստացաւ փառք և պատիւ, երբ մեծավայելուչ փառքից եկաւ այս ձայնը, թէ՛ Ղա է իմ սիրելի որդին, որն ունի իմ ամբողջ հաճութիւնը:

18 Եւ երկնքից եկող այս ձայնը լսեցինք մենք իսկ, որ նրա հետ էինք սուրբ լերան վրայ:

19 Ունենք նաև մարգարէական աւելի հաստատուն խօսքը, և որին եթէ անսաք, լաւ կ'անէք, և իբրև ճրագ, որ լոյս է տալիս մութ տեղում՝ մինչև որ

լուսանայ օրը, և արուսեակը ծագի ձեր սրտերում: 20 Բայց նախ այս բանն իմացէ՛ք, որ Գրքերի ամէն մի մարգարէութիւն իր յատուկ մեկնութիւնը չունի, 21 քանի որ մարգարէութիւնը ոչ թէ ըստ մարդկանց կամքի տրուեց երբևէ, այլ Սուրբ Հոգուց մղուած է, որ խօսեցին Աստծու սուրբ մարդիկ:

Բ ՊԵՏՐՈՍ 2

ԸՆԴԴԷՄ ՍՈՒՏ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐԻ

2 Եղան նաև սուտ մարգարէներ ժողովրդի մէջ, ինչպէս որ այժմ էլ ձեր մէջ կարող են լինել սուտ ուսուցիչներ, որոնք, սպրդեցնելով, կորստաբեր հերձուածներ են ներմուծելու և, ուրա նալով Տիրոջը, որ իրենց գնեց, իրենց վրայ արագահաս կորուստ են բերելու: 3 Եւ շատեր պիտի գնան նրանց անառակութիւնների յետևից. և այդ պատճառով ճշմարտութեան ճանապարհը պիտի անարգուի: 3 Եւ ընչաքաղցութեամբ, մտացածին խօսքերով ձեզ պիտի շահագործեն. բայց նրանց դատապարտութիւնը սկզբից յայտնի է, և նրանց կործանումը չպիտի ուշանայ:

4 Քանզի Աստուած չխնայեց մեղանչած հրեշտակներին, այլ խաւարի կապանքներով զցեց տարտարոսը, որպէսզի նրանք պահուեն դատաստանի օրուայ համար:

5 Նա չխնայեց նաև հին աշխարհին, երբ ամբարիշտների աշխարհի վրայ ջրհեղեղը բերեց՝ փրկելով միայն ութ հոգու, այդ թւում նաև Նոյին՝ արդարութեան քարոզչին: 6 Նոյնպէս նա սողոմացիների և գոմորացիների քաղաքները մոխրի վերածելով՝ դատապարտեց՝ օրինակ ծառայեցնելով նրանց ապագայի ամբարիշտների համար:

7 Եւ նա փրկեց արդար Ղովտին, որ ձանձրացել էր նրանց անառակ, անկարգ ընթացքից 8 (որովհետև արդարը, բնակուելով նրանց մէջ, ականատես և ականջալուր էր լինում նրանց անօրէն ընթացքին՝ ամէն օր տանջելով իր արդար հոգին):

9 Տէրը զիտէ աստուածապաշտներին փրկել փորձութիւնից, իսկ անիրաւներին պահել դատաստանի օրուայ համար՝ տանջանքների մատնելու նրանց, 10 մանաւանդ մարմնի պիղծ ցանկութիւնների յետևից գնա ցողներին, Աստծու իշխանութիւնն արհամարհողներին, ինքնահաւաններին, յանդուգներին, որոնք չեն վախենում երկնային փառաւոր էակներին հայիոյելուց, 11 այն դէպքում, երբ հրեշտակները, որոնք զօրութեամբ և կարողութեամբ աւելի մեծ են իրենցից, նրանց դէմ հայիոյալից դատապարտութիւն չեն բերում Տիրոջ առաջ:

12 Բայց այս մարդիկ, անբան անասունների նման (որոնք ի բնէ որսի և մորթուելու համար են), հայիոյում են իրենց չիմացած բաների դէմ. և իրենց ապականութեան մէջ էլ պիտի կործանուեն տանջուելով՝ 13 որպէս վարձատրութիւն իրենց անիրաւութեան. սրանք օրը ցերեկով իրենց ցանկութեանը յագուրդ տալը հաճոյք են համարում. կեղտոտներ և արատաւորներ, որոնք հաճոյք են ստանում իրենց խաբեբայութիւնների մէջ՝ ձեզ խրախճանակից լինելով: 14 Աչքեր ունեն պոռնկութեամբ լեցուն աչքերի նման, անպակաս են մեղքերից, խաբում են տատանուողների հոգիները, ունեն ազահութեամբ բռնուած սիրտ. անէծքի՝ որդիներ:

15 Թողնելով ուղիղ ճանապարհը՝ մոլորուեցին, ընթանալով Բէորի որդի Բաղասմի ճանապարհով, որը անիրաւութեան վարձը սիրեց: 16 Եւ այդ այն Բաղասմի, որ իր անօրէնութեան համար յանդիմանութիւն ստացաւ, երբ անխօս էջը մարդկային լեզուով խօսելով՝ արգելք եղաւ մարգարէին, որ չկատարի այդ անօրէնութիւնը:

17 Սրանք ցամաքած աղբիւրներ են և մրրիկից քշուած մառախուղներ. խաւարի աղջամուղջները յաւիտեան նրանց համար են պահուած. 18 քանզի մեծախօս և սնոտի բաներ բարբառելով՝ անառա կութիւններով, մարմնի ցանկութիւններով խաբում են նրանց, որոնք ստուգապէս փախել էին

մուրրութեան մէջ թափառողներից: 19 Սրանց ազատութիւն են խոստանում, մինչ իրենք ծառայ են ապականութեանը, քանի որ մարդ ինչից որ յաղթում է, նրան էլ ծառայ է: 20 որովհետև, եթէ մեր Տէր և Փրկիչ Յիսուս Քրիստոսին ճանաչելու միջոցով աշխարհի պղծութիւններից փախչելուց յետոյ դարձեալ նոյն բաներով բռնուեն մնան, նրանց վախճանը կը լինի աւելի վատ, քան առաջին վիճակը: 21 քանի որ աւելի լաւ էր նրանց համար, եթէ բնաւ ճանաչած չլինէին արդարութեան ճանա պարիը, քան այն, որ ճանաչեցին և յետ կանգնեցին այն սուրբ պատուիրանից, որ աւանդուեց նրանց:

22 Նրանց յարմար է գալիս այն իմաստուն, ճշմարիտ առածը, թէ՛ Շունը վերստին է դառնում իր փսխածին և թէ՛ Լուացուած խոզը վերստին է թաւալուում տիղմի մէջ:

Բ ՊԵՏՐՈՍ 3

ՏԻՐՈՋ ԵՐԿՐՈՐԴ ԳԱԼՍԵԱՆ ԽՈՍՏՈՒՄԸ

3 Սիրելիներ, գրում եմ ձեզ այս երկրորդ թուղթը, որով ձեր մաքուր մտքերն են արթնացնում յիշեցման համար: 2 յիշեցէ՛ք սուրբ մարգարէների կողմից նախապէս ասուած պատ գամները, ինչպէս նաև ձեր առաքեալների կողմից ասուած Տիրոջ և Փրկչի պատուիրանները:

3 Բայց նախ այս բանն իմացէ՛ք, որ վերջին օրերին պիտի գան արհամարհողներ, ծաղրողներ, որոնք պիտի ընթանան ըստ իրենց ցանկութիւնների: 4 և պիտի ասեն. Ո՞ր է նրա գալստեան խոստումը, քանի որ նախահայրերի ննջելուց յետոյ ամէն ինչ այն նոյն ձևով է մնում, ինչպէս էր արարչագործութեան սկզբից:

5 Եւ այս բանը ուզողները մոռացութեան են տուել այն, որ ի սկզբանէ եղել է երկինքը, և երկիրը՝ ջրերից, և՛ ջրերը, որ մնում են հաստատ Աստծու խօսքով: 6 դրա համար էլ այն ժամանակուայ աշխարհը ապականուելով կործանուեց ջրհեղեղով:

7 Իսկ այժմ երկինք և երկիր պահուած են այդ նոյն խօսքով, վերապահուած են կրակին դատաստանի օրուայ և ամբարիշտ մարդկանց կործանման օրուայ համար:

8 Բայց այս ևս ձեզնից ծածկուած չլինի, սիրելիներ, որ Տիրոջ համար մէկ օրը՝ ինչպէս հազար տարի է, և հազար տարին՝ ինչպէս մէկ օր:

9 Տէրը չի ուշացնի իր խոստումը, ինչպէս կարծում են ոմանք, թէ ուշացած է, այլ համբերատար է ձեր հանդէպ: քանզի չի ուզում, որ որևէ մէկը կորստեան մատնուի, այլ ուզում է, որ ամէնքը ապաշխարեն:

10 Բայց Տիրոջ օրը պիտի գայ ինչպէս մի գող, երբ երկինքը պիտի անցնի չքանայ շառաչիւնով, և տարերքը, հրով կիզուած, պիտի լուծուի, և երկիրն ու ինչ գործեր, որ կան նրա վրայ, յայտնի պիտի լինեն:

ՆՈՐ ԵՐԿԻՆՔ, ՆՈՐ ԵՐԿԻՐ

11 Եւ քանի որ այս ամէնն այսպէս պիտի լուծուի, ուրեմն ինչպիսի՞ մարդիկ պէտք է լինէ՛ք դուք. սուրբ վարմունքով և աստուածապաշտ ընթացքով՝ 12 սպասելով և հասնել ջանալով Տիրոջ օրուայ գալստեան, երբ հրավառ երկինքը պիտի չքանայ, և տարերքը հրկիզուելով պիտի հալուի:

13 Բայց մենք, Աստծու խոստման համաձայն, աչքներս յառած սպասում ենք նոր երկնքի և նոր երկրի, որոնցում արդարութիւնն է բնակուում:

ՅՈՐԴՈՐ ԵՒ ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

14 Ուստի, սիրելիներ, սպասելով այս բաներին, ջանք թափեցէ՛ք, որ Նա գտնի ձեզ անբիծ և անարատ, խաղաղութեան մէջ: 15 Եւ Տիրոջ համբերատարութիւնը փրկութիւն համարեցէ՛ք, ինչպէս որ մեր սիրելի եղբայր

Պօղոսն էլ գրեց ձեզ, ըստ Աստծուց իրեն շնորհուած իմաստութեան, 16 և ինչպէս որ իր բոլոր թղթերում էլ խօսում է դրանց մասին. դրանց մէջ կան ինչևի՛նչ դժուարիմաց բաներ, որ անուսներն ու տատանուողները ծուռ են մեկնում. նրանք այդպէս են մեկնում նաև բոլոր Գրուածքները՝ իրենց անձերի կորստեան համար:

17 Դուք ուրեմն, սիրելիներ, իբրև նախապէս տեղեակ դարձած մարդիկ,

զգուշացէ՛ք, որ անառակ մոլորութեամբ տարուած՝ չկորցնէք ձեր վստահութիւնը:

18 Աճեցէ՛ք մեր Տիրոջ և Փրկչի՝ Յիսուս Քրիստոսի շնորհով և գիտութեամբ:

Նրան փափք թէ՛ այժմ և թէ՛ մինչև յաւիտենութեան օրը: Ամէն:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԱՌԱՋԻՆ ԹՈՒՂԹԸ

ՆԱԽԱԲԱՆ

1 Խօսում ենք Նրա մասին, որ սկզբից էր, որի մասին լսեցինք, որին ականատես իսկ եղանք, որին նայեցինք, և որին մեր ձեռքերը շօշափեցին, այսինքն՝ Կենաց Բանը:

2 Նա նոյն ինքը կեանք էր, որ յայտնուեց, մենք այն տեսանք, վկայում ենք և պատմում ենք ձեզ այն յափտենական կեանքի մասին, որ Հօր մօտ էր և յայտնուեց մեզ:

3 Ինչ որ տեսանք և լսեցինք, պատմում ենք ձեզ, որպեսզի դուք էլ հաղորդակից լինեք Նրան մեզ հետ, ինչպես որ մենք հաղորդութիւն ունենք Հօր հետ և նրա Որդու՝ Յիսուս Քրիստոսի հետ:

4 Եւ այս բանը գրում ենք ձեզ, որպեսզի ձեր ուրախութիւնը կատարեալ լինի:

ԱՍՏՈՒԱԾ ԼՈՅՍ Է. ՔԱՅԼԵՆՔ ԼՈՅՍԻ ՄԷՋ

5 Եւ այս է այն պատգամը, որը լսեցինք նրանից և պատմում ենք ձեզ. Աստուած լոյս է, և նրա մէջ խաւար չկայ, բոլորովին չկայ:

6 Եթէ ասենք, թէ հաղորդութեան մէջ ենք նրա հետ, բայց քայլենք խաւարի մէջ, ստում ենք և ճշմարտութիւնը չենք կատարում:

7 Իսկ եթէ լոյսի մէջ ենք քայլում, ինչպէս որ ինքն է լոյսի մէջ, հաղորդութեան մէջ ենք լինում միմեանց հետ, և նրա Որդու՝ Յիսուսի արիւնը մաքրում է մեզ ամէն մեղքից: 8 Եթէ ասենք՝ Մենք ոչ մի մեղք չունենք, մենք մեզ ենք խաբում, և ճշմարտութիւն չկայ մեր մէջ:

9 Իսկ եթէ խոստովանենք մեր մեղքերը, հաւատարիմ է նա և արդար՝ մեր մեղքերը մեզ ներելու և մաքրելու համար մեզ ամէն անհրաւորութիւնից:

10 Եթէ ասենք՝ Չենք մեղանջել, սուտ ենք հանում Նրան, և Նրա խօսքը մեր մէջ չէ:

Ա ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ 2

ՔՐԻՍՏՈՍ ՄԵՐ ԲԱՐԵՆՕՍՆ Է

2 Որդեակներ իմ, այս բանը գրում եմ ձեզ, որպեսզի չմեղանջեք. իսկ եթէ մէկը մեղանջի, Աստծու առաջ բարեխօս ունենք Յիսուս Քրիստոսին՝ Արդարին և Անարատին. 2 և նա՛ է քաւութիւնը մեր մեղքերի, և ոչ միայն մեր մեղքերի, այլև՝ ամբողջ աշխարհի:

3 Եթէ նրա պատուիրանները պահենք, դրանով իսկ գիտենք, թէ ճանաչեցինք նրան:

4 Ով ասում է, թէ՛ ճանաչեցի նրան, բայց նրա պատուիրանները չի պահում, սուտ է, և նրա մէջ ճշմարտութիւն չկայ:

5 Իսկ ով պահում է նրա խօսքը, Աստծու սէրը նրա մէջ ճշմարտապէս կատարեալ է. և սրանով ենք ճանաչում, որ Նրա մէջ ենք:

6 Ով ասում է, թէ ինքը Նրա մէջ է բնակւում, պարտաւոր է այնպէս ընթանալ, ինչպէս որ Նա էր ընթանում:

ՆՈՐ ՊԱՏՈՒԻՐԱՆԸ

7 Սիրելիներ, ոչ թէ մի նոր պատուիրան եմ գրում ձեզ, այլ՝ հին պատուիրանը, որն ի սկզբանէ ունէիք: Եւ հին պատուիրանը այն խօսքն է, որը լսեցիք:

8 Այսուհանդերձ նոր պատուիրան եմ գրում ձեզ, որ ճշմարիտ է նրա մէջ և ձեր մէջ. քանի որ ահա խաւարն անցնում է, և ճշմարիտ լոյսն արդէն իսկ երևում է:

9 Ով ասում է, թէ ինքը լոյսի մէջ է և ասում է իր եղբորը, սուտ է և խաւարի մէջ է տակաւին:

10 Ով սիրում է իր եղբորը, բնակւում է լոյսի մէջ, և նրա մէջ գայթակղութիւն չկայ:

11 Իսկ ով ասում է իր եղբորը, խաւարի մէջ է, խաւարի մէջ է շրջում և չգիտէ, թէ ուր է գնում, որովհետև խաւարը կուրացրել է նրա աչքերը:

ՉՍԻՐԵԼ ԱՇԽԱՐՀԸ

12 Որդեակներ, գրում եմ ձեզ, որովհետև ձեր մեղքերը ներուած են ձեզ նրա անուան սիրուն:

13 Հայրեր, գրում եմ ձեզ, որովհետև դուք ճանաչեցիք նրան, ով ի սկզբանէ կայ: Երիտասարդներ, գրում եմ ձեզ, որովհետև դուք յաղթեցիք չարին:

14 Պատանիներ, գրեցի ձեզ, որովհետև դուք ճանաչեցիք Հօրը: Հայրեր, գրեցի ձեզ, որովհետև դուք ճանաչեցիք նրան, ով ի սկզբանէ կայ: Երիտասարդներ, գրեցի ձեզ, որովհետև դուք ուժեղ էք, և Աստօն խօսքը բնակւում է ձեր մէջ. և դուք յաղթեցիք չարին:

15 Մի՛ սիրէք աշխարհը, ոչ էլ՝ ինչ որ աշխարհի մէջ կայ:

16 Եթէ մէկը սիրում է աշխարհը, Հօր սէրը նրա մէջ չէ, քանի որ այն ամէնը, ինչ աշխարհի մէջ կայ, մարմնի ցանկութիւն է, աչքերի ցանկութիւն և այս կեանքի ամբարտաւանութիւն, որ Հօրից չէ, այլ՝ այս աշխարհից: 17 Թէ՛ այս աշխարհն է անցնում, թէ՛ ցանկութիւնը: Իսկ ով կատարում է Աստօն կամքը, մնում է յաւիտեան:

ՆԵՐՈ՛ ՀԱԿԱՔՐԻՍՏՈՍԸ

18 Որդեակներ, վերջին ժամանակն է: Եւ ինչպէս լսել էք, Նեռը գալու է. բայց արդէն իսկ եկել են բազում նեռեր. դրանից էլ կարող ենք իմանալ, որ վերջին ժամանակն է: 19 Մեր միջից ելան նրանք, բայց մեզնից չէին, որովհետև, եթէ մեզնից լինէին, ապա մեր մէջ էլ կը մնային: Բայց մեզնից ելան, որպէսզի յայտնի լինէր, թէ նրանք ամէնքը մեզնից չեն:

20 Իսկ դուք օծում ունէք Սրբից և ամէն բան գիտէք:

21 Գրեցի ձեզ ոչ թէ որովհետև ճշմարտութիւնը չգիտէք, այլ որովհետև գիտէք այն. գիտէք նաև այն, որ ամենայն ստախօսութիւն ճշմարտութիւնից չէ:

22 Իսկ ո՞վ է ստախօսը, եթէ ոչ նա, ով ուրանում է, թէ Յիսուսը Քրիստոսն է: Նա՛ է Նեռը, ով ուրանում է Հօրը և Որդուն:

23 Ամէն մարդ, որ ուրանում է Որդուն, իր մէջ չունի նաև Հօրը: Իսկ ով խոստովանում է Որդուն, նա իր մէջ ունի նաև Հօրը:

24 Ինչ որ դուք լսեցիք ի սկզբանէ, թող բնակուի ձեր մէջ. որովհետև, եթէ ձեր մէջ բնակուի այն, ինչ որ ի սկզբանէ լսեցիք, դուք ևս կը բնակուէք Որդու և Հօր մէջ:

25 Եւ այս է այն խոստումը, որը նա խոստացաւ ձեզ, այն է՝ յաւիտեանական կեանքը:

26 Այս բանը գրեցի ձեզ, որպէսզի ոչ ոք ձեզ չմոլորեցնի:

27 Իսկ այն օծումը, որը դուք ընդունեցիք նրանից, թող բնակուի ձեր մէջ. և կարիք չկայ, որ մէկը ձեզ ուսուցանի: Այլ եղէ՛ք այնպէս, ինչպէս որ նրա օծումն ուսու ցանում է ձեզ ամէն ինչի մասին, որ ճշմարիտ է և ոչ սուտ. և ինչպէս նա ուսուցանեց ձեզ, մնացէ՛ք նրա մէջ:

28 Իսկ այժմ, որդեակներ, մնացէ՛ք նրա մէջ, որպէսզի, երբ նա յայտնուի, վստահութիւն ունենանք և նրա գալստեան ժամանակ նրանից չամաչենք. 29 քանի որ դուք գիտէք, թէ նա արդար է, ապա իմացէ՛ք, որ ամէն ոք, որ արդարութիւն է անում, նրանից է ծնուած:

Ա ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ 3 ԱՍԾՈՒ ՈՐՂԻՆԵՐԸ

3 Տեսէ՛ք ինչպիսի սէր շնորհեց մեզ Հայրը, որպէսզի մենք կոչուենք Աստու որդիներ. աշխարհը մեզ չի ճանաչում նրա համար, որ նրան էլ չճանաչեց: 2 Սիրելիներ, այժմ Աստու որդիներ ենք. և դեռ յայտնի էլ չէ, թէ ինչ ենք լինելու: Գիտենք, որ, երբ նա յայտնուի, լինելու ենք նրա նման, քանի որ նրան տեսնելու ենք այնպէս, ինչպէս նա կայ:

3 Եւ ամէն ոք, որ այս յոյսն ունի իր մէջ, մաքրում է ինքն իրեն, ինչպէս որ նա՛ է մաքուր:

4 Ամէն ոք, ով մեղք է գործում, նաև անօրէնութիւն է անում. և մեղքը ինքնին անօրէնութիւն է: 5 Եւ գիտենք, որ նա այն պատճառով յայտնուեց, որպէսզի վերացնի մեղքերը. բայց նրա մէջ մեղք չկայ:

6 Ամէն ոք, ով բնակւում է նրա մէջ, չի մեղանչում. և ամէն ոք, ով մեղանչում է, ո՛չ տեսել է նրան և ո՛չ էլ ճանաչել:

7 Որդեակներ, թող ոչ ոք ձեզ չխաբի. ով արդարութիւն է անում, արդար է, ինչպէս որ նա՛ է արդար:

8 Եւ ով մեղք է գործում, այդ՝ Սատանայից է, քանի որ Սատանան մեղանչող է ի սկզբանէ: Աստու Որդին հէնց նրա համար յայտնուեց, որ քանդի Սատանայի գործերը:

9 Ամէն ոք, ով Աստուց է ծնուած, մեղք չի գործում, որովհետև Նրա սերմը մնում է նրա մէջ. չի էլ կարող մեղանչել, որովհետև Աստուց է ծնուած:

10 Սրանով են տարբերում միմեանցից Աստու որդիները և Սատանայի որդիները: Ամէն ոք, ով արդարութիւն չի գործում, Աստուց չէ. նոյնպէս նա՛ ով չի սիրում իր եղբորը:

ՍԻՐԵԼ ՄԻՄԵԱՆՑ

11 Քանզի այս է այն պատուիրանը, որ լսեցիք ի սկզբանէ՝ որ սիրենք միմեանց. 12 ոչ ինչպէս Կայէնը, որ չարից էր և սպանեց իր եղբորը: Եւ ինչո՞ւ սպանեց նրան. որովհետև իր գործերը չար էին, իսկ եղբոր գործերը՝ բարի:

13 Եւ մի՛ էլ զարմացէք, եղբայրներ, որ աշխարհը ատում է ձեզ:

14 Մենք գիտենք, որ մահուանից դէպի կեանք անցանք, քանզի սիրում ենք մեր եղբայրներին: Իսկ ով չի սիրում եղբորը, մնում է մահուան մէջ:

15 Ամէն ոք, ով ատում է եղբորը, մարդասպան է. և գիտենք, որ ամէն մարդասպան իր մէջ յաւիտենական կեանք չունի:

16 Սէրը նրանով ճանաչեցինք, որ Յիսուս իր կեանքը տուեց մեզ համար. մենք էլ պարտաւոր ենք մեր եղբայրների համար տալ մեր կեանքը:

17 Ով այս աշխարհի բարիքներից ունենայ և տեսնի իր եղբորը մի բանի կարօտ ու փակի իր սիրտը նրա առաջ, Աստու սէրը ինչպէ՞ս կարող է բնակուել նրա մէջ:

18 Որդեակներ, խօսքերով և լեզուով չսիրենք, այլ՝ գործով և ճշմարտութեամբ:

19 Եւ հէնց դրանով ճանաչած կը լինենք, որ ճշմարտութիւնից ենք, և Նրա առաջ կանգնելու վստահութիւն կ'ունենան մեր սրտերը:

20 Եթէ մեր սրտերը դատապարտեն մեզ, մենք գիտենք, թէ Աստուած ակելի մեծ է, քան մեր սրտերը. և նա գիտէ ամէն բան: 21 Սիրելիներ, եթէ մեր սրտերը մեզ չդատապարտեն, համարձակութիւն կ'ունենանք Աստու առաջ. 22 և ինչ էլ

որ հայցենք, կը ստանանք նրանից, որովհետև պահում ենք նրա պատուիրանները և կատարում նրան հաճելի բաները:

23 Եւ նրա պատուիրանը այս է. որ հաւատանք իր Որդու՝ Յիսուս Քրիստոսի անուանը և սիրենք միմեանց, ինչպէս որ նա՝ պատուիրեց մեզ:

24 Եւ ով պահում է նրա պատուիրանները, բնակուում է Աստծու մէջ, և Աստուած՝ նրա մէջ: Եւ մեր մէջ Աստծու բնակուելը իմանում ենք Սուրբ Հոգու միջոցով, որը նա տուեց մեզ:

Ա ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ 4 ՃՇՄԱՐԻՏ ԵՒ ՍՈՒՏ ՀՈԳԻՆԵՐ

4 Սիրելիներ, մի՛ հաւատացէք ամէն մի հոգու, այլ փորձեցէ՛ք հոգիները, թէ արդեօք Աստծո՞ւց են, որովհետև բազում սուտ մարգարէներ են երևան եկել աշխարհում:

2 Եւ մենք սրանով ենք ճանաչում Աստծու Հոգին. ամէն մի հոգի, որ դաւանում է Յիսուս Քրիստոսին՝ մարմնով եկած, նա Աստծուց է:

3 Եւ ամէն մի հոգի, որ չի դաւանում Յիսուս Քրիստոսին՝ մարմ նով եկած, նա Աստծուց չէ: Եւ այդ հոգին Նեռինն է, որի մասին լսել էք, թէ գալու է, և արդէն իսկ աշխարհում է:

4 Դուք Աստծուց էք, որդեակներ, և յաղթեցիք նրանց, որովհետև Հոգին, որ ձեր մէջ է, աւելի մեծ է, քան նա, որ կայ աշխարհի մէջ:

5 Նրանք աշխարհից են. դրա համար էլ աշխարհի բաների մասին են խօսում. և աշխարհը լսում է նրանց:

6 Մենք Աստծուց ենք. ով Աստծուն ճանաչում է, լսում է մեզ, իսկ ով Աստծուց չէ, չի լսում մեզ: Սրանից է, որ ճանաչում ենք ճշմարտութեան Հոգին և խաբէութեան հոգին:

ԱՍՏՈՒԱԾ ՍԵՐ Է

7 Սիրելիներ, սիրենք միմեանց, քանի որ սերն Աստծուց է. և ամէն ոք, ով սիրում է, Աստծուց է ծնուած և ճանաչում է Աստծուն:

8 Իսկ նա, ով չի սիրում, չի ճանաչում Աստծուն, քանի որ Աստուած սէր է:

9 Եւ սրանում երևաց Աստծու սէրը մեր հանդէպ. այն, որ Աստուած իր միածին Որդուն աշխարհ ուղարկեց, որպէսզի նրանով կենդանի լինենք: 10 Սրանում է սէրը. մենք չէ, որ սիրեցինք Աստծուն, այլ նա՝ սիրեց մեզ և ուղարկեց իր Որդուն մեր մեղքերի քաւութեան համար:

11 Սիրելիներ, եթէ Աստուած այսպէս սիրեց մեզ, ապա մենք ևս պարտաւոր ենք սիրել միմեանց:

12 Աստծուն ոչ ոք երբեք չի տեսել: Եթէ միմեանց սիրենք, Աստուած բնակուում է մեր մէջ. և նրա սէրը մեր մէջ կատարեալ է:

13 Սրանով գիտենք, թէ մենք նրա մէջ ենք բնակուած, և նա էլ՝ մեր մէջ. այն, որ նա իր Հոգուց տուեց մեզ:

14 Եւ մենք տեսանք ու վկայում ենք, որ Հայրն ուղարկեց իր Որդուն՝ աշխարհի Փրկիչ լինելու:

15 Նա, ով խոստովանի, թէ Յիսուսն է Աստծու Որդին, Աստուած բնակուում է նրա մէջ, և նա՝ Աստծու մէջ:

16 Եւ մենք հաւատացինք ու ճանաչեցինք Աստծու սէրը, որ նա ունի մեր հանդէպ: Աստուած սէր է. և ով սիրոյ մէջ է ապրում, բնակուում է Աստծու մէջ, և Աստուած բնակուում է նրա մէջ:

17 Աստծու հանդէպ եթէ սէրը կատարեալ է մեր մէջ, ուրեմն վստահութիւն կ'ունենանք դատաստանի օրը նրա դիմաց կանգնելու. որովհետև, ինչպէս որ նա է, այնպէս էլ մենք ենք այս աշխարհում:

18 Սիրոյ մէջ երկիւղ չկայ. և կատարեալ սէրը հեռու է վանում երկիւղը, որովհետև երկիւղը տանջանքի ենթակայ է. և ով երկնչում է, կատարեալ չէ սիրոյ մէջ:

19 Սիրենք Աստծուն, որովհետև առաջինը նա՛ սիրեց մեզ: 20 Եթէ մէկն ապի, թէ սիրում է Աստծուն, և ասի իր եղբորը, սուտ է խօսում. ով չի սիրում իր եղբորը, որին տեսնում է, ինչպէ՞ս կարող է սիրել Աստծուն, որին չի տեսել:

21 Եւ նրանից ունենք այս պատուիրանը՝ ով սիրում է Աստծուն, նա պէտք է սիրի նաև իր եղբորը:

Ա ՅՈՎՀԱՆՆԷՍ 5

ՄԵՐ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ ԱՇԽԱՐՀԻ ՀԱՆԴԷՊ

5 Ամէն ոք, ով հաւատում է, թէ Յիսուսն է Քրիստոսը, Աստծուց է ծնուած. և ամէն ոք, ով սիրում է ծնունդ տուողին, սիրում է նաև նրանից ծնուածին:

2 Սրանով ենք ճանաչում, թէ սիրում ենք Աստծու Որդուն, երբ սիրենք Աստծուն և կատարենք նրա պատուիրանները. 3 քանզի այս է Աստծու հանդէպ մեր սէրը. որ պահենք նրա պատուիրանները:

4 Եւ նրա պատուիրանները ծանր չեն, քանի որ ամէն ոք, որ Աստծուց է ծնուած, յաղթում է աշխարհին: Եւ այս է այն յաղթութիւնը, որ յաղթում է աշխարհին՝ մեր հաւատը:

5 Եւ ո՞վ է, որ յաղթում է աշխարհին, եթէ ոչ նա, ով հաւատում է, որ Յիսուսն է Աստծու Որդին:

ՎԿԱՅՈՒԹԻՒՆ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՄԱՍԻՆ

6 Սա է, որ եկաւ ջրով, Հոգով և արեամբ՝ Յիսուս Քրիստոսը. ոչ միայն ջրով, այլև արեամբ և ջրով:

7 Եւ Հոգին է, որ վկայում է, որովհետև հէնց Հոգին է ճշմարտութիւնը:

8 Սրանք երեքը միասին են վկայում Հոգին, ջուրը և արիւնը. և երեքը վկայութեան մէջ մէկ են:

9 Եթէ ընդունում ենք մարդկանց վկայութիւնը, Աստծու վկայութիւնն, ինչ խօսք, աւելի մեծ է: Այս է Աստծու վկայութիւնը. այն, որ նա վկայեց իր Որդու համար:

10 Ով հաւատում է Աստծու Որդուն, նա իր մէջ իսկ ունի այս վկայութիւնը. ով չի հաւատում Աստծու Որդուն, սուտ է հանում Աստծուն, քանի որ չի հաւատում այն վկայութեանը, որն Աստուած վկայեց իր Որդու համար: 11 Եւ այն իսկ է վկայութիւնը. այն, որ Աստուած յաւիտենական կեանք տուեց մեզ. և այդ՝ այն կեանքն է, որ նրա Որդու մէջ է:

12 Ով ընդունում է Որդուն, ընդունում է նաև կեանքը. և ով չի ընդունում Աստծու Որդուն, չի ընդունում նաև կեանքը:

ՅԱԻՏԵՆԱԿԱՆ ԿԵԱՆՔ

13 Այս բաները գրեցի ձեզ, որպէսզի գիտենաք, թէ յաւիտենական կեանք ունէք, և թէ՛ հաւատում էք Աստծու Որդու անուանը:

14 Եւ այս է այն վստահութիւնը, որն ունենք մենք նրա հանդէպ. այն, որ ի՛նչ էլ խնդրենք ըստ նրա կամքի, նա մեզ կը լսի. 15 և քանի որ գիտենք, թէ նա լսում է մեր խնդրանքները, ապա գիտենք նաև, որ կը ստանանք այն խնդրանքները, որ հայցեցինք նրանից:

16 Եթէ մէկը տեսնի, որ իր եղբայրը գործել է մի մեղք, որ մահացու չէ, թող խնդրի, և Աստուած մահացու մեղք չգործողին կեանք կը շնորհի. մեղք կայ, որ մահացու է. դրա՛ մասին չեմ ասում, որ խնդրես:

17 Ամենայն անիրաւութիւն մեղք է. բայց մեղք կայ, որ մահացու է:

18 Գիտենք, որ, ով Աստուծոց է ծնուած, չի մեղանջում, և ով Աստուծոց է ծնուած, պահում է ինքն իրեն, և չարը նրան չի մօտենում:

19 Գիտենք, որ Աստուծոց ենք, և ամբողջ աշխարհը չարի մէջ է:

20 Եւ գիտենք, որ Աստծու Որդին եկաւ և մեզ տուեց խելք, որպէսզի ճանաչենք նրան, ով Ճշմարիտն է. և մենք Ճշմարտի՝ նրա Որդու՝ Յիսուս Քրիստոսի մէջ ենք. որովհետև նա՛ է Ճշմարիտ Աստուած և յաւիտենական կեանք: 21 Որդեակներ, հեռո՛ւ պահեցէք դուք ձեզ կռապաշ տութիւնից:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՐԿՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Երեցիցս՝ ընտրեալ Տիրուհուն և նրա որդի ներին, նրան, որին ես սիրում եմ ճշմարտութեամբ. և ոչ թէ միայն ես, այլ նաև բոլոր նրանք, որոնք գիտակ են ճշմարտութեանը, 2 որովհետև այն ճշմարտութիւնը, որ հաստատուած է մեր մէջ, ձեզ հետ էլ է. և դուք յաւիտենապէս մեզ հետ էք:

3 Հայր Աստուծոց և Տէր Յիսուս Քրիստոսից՝ Հօր Որդուց, շնորհ, ողորմութիւն, խաղաղութիւն ձեզ՝ ճշմարտութեամբ և սիրով:

ՃՇՄԱՐՏՈՒԹԻՒՆ ԵՒ ՍԷՐ

4 Չափազանց ուրախ եղայ, որ գտայ քո որդիներից ոմանց, որոնք ընթանում են ճշմարտութեամբ, ըստ այն պատուիրանի, որն ստացանք Հօրից:

5 Եւ այժմ աղաչում եմ քեզ, ո՛վ Տիկին, որ սիրենք միմեանց. ոչ թէ մի նոր պատուիրան եմ գրում քեզ, այլ այն, ինչ որ ի սկզբանէ ունէինք:

6 Եւ այս է սէրը. որ ընթանանք ըստ նրա պատուիրանների: Եւ այս է պատուիրանը, որ ի սկզբանէ լսեցիք, որպէսզի ըստ այնմ էլ ընթանաք:

7 Բազում մոլորեցնողներ են երևան եկել աշխարհում. ով որ չի խոստովանում Յիսուս Քրիստոսին՝ մարմնով եկած, նա մոլորեցնող է և Նեռ:

8 Ջգոյ՛ջ եղէք ինքներդ ձեր հանդէպ, որպէսզի չկորցնէք ինչ որ վաստակեցիք, այլ ստանաք բովանդակ վարձը: 9 Ամէն ոք, ով առաջ է անցնում և չի մնում Քրիստոսի վարդապետութեան մէջ, չի ճանաչում Աստուծուն: Ով մնում է վարդապետութեան մէջ, նա ընդունում է Եւ Որդուն, Եւ Հօրը: 10 Եթէ մէկը զայ ձեզ մօտ և այս վարդապետութիւնը չունենայ, նրան տուն մի՛ ընդունէք և նրան մի՛ ողջունէք:

11 Ով այդպիսի մէկին ասի՝ ողջո՛յն, մասնակից կը լինի նրա չար գործերին:

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

12 Շատ բան ունէի ձեզ գրելու, բայց չուզեցի գրել թղթով և թանաքով, քանի որ յոյս ունեմ անձամբ գալ ձեզ մօտ և դէմառդէմ խօսել, որպէսզի մեր ուրախութիւնը կատարեալ լինի:

13 Քեզ ողջունում եմ քո ընտրեալ քրոջ որդիները: Շնորհ ընդ ձեզ:

ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԵՐՐՈՐԴ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐՁ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Երէցիցս՝ սիրելի Պայիոսին, որին ես սիրում եմ ճշմարտութեամբ:

2 Սիրելի՛ս, աղօթում եմ քո բոլոր գործերի յաջողութեան և քո առողջութեան համար. այնպէս, ինչպէս որ քո հոգին էլ յաջողութեան մէջ է:

ԳԱՅԻՈՍԻ ՀԱԲԱՏԱՐՄՈՒԹԻՒՆԸ

3 Շատ ուրախացայ, երբ եղբայրները եկան և վկայեցին քո ճշմարտութեան մասին, այն, թէ ինչպէ՛ս ես դու ընթանում ճշմարտութեամբ:

4 Չունենաւելի մեծ ուրախութիւն, քան այն, երբ լսում եմ, թէ իմ որդիները ճշմարտութեամբ են ընթանում: 5 Սիրելի՛ս, հաւատարմութեամբ ես գործում. ինչ որ անում ես եղբայրների համար, նոյնը արա՛ նաև օտարների համար, 6 որոնք վկայեցին քո սիրոյ մասին եկեղեցու առաջ: Նրանց Աստծուն հաճելի ճանապարհի վրայ դնելով՝ բարի գործ արած կը լինես, 7 քանի որ նրանք Քրիստոսի՝ անուան համար ճանապարհ ելան և ոչ մի օգնութիւն չստացան հեթանոսներից: 8 Ուրեմն՝ մենք պարտաւոր ենք ընդունել այդպիսիներին, որպէսզի գործակից լինենք ճշմարտութեանը:

ԴԻՈՏՐԵՓԵՍ ԵՒ ԴԵՄԵՏՐԻՈՍ

9 Եկեղեցուն գրել եմ. բայց Դիոտրե փէսը, որ իրեն միւսներից առաջ է գցում, չի ընդունում մեզ:

10 Դրա համար, եթէ գամ, պիտի յիշեցնեմ այն գործերը, որ նա արել է: Չար խօսքերով, շատախօսելով տանջում է մեզ: Եւ այսքանով չգոհանալով՝ ոչ միայն ինքը չի ընդունում եղբայրներին, այլև արգելք է հանդիսանում նրանց, ովքեր ընդունում են. և այդպիսիներին եկեղեցուց դուրս էլ է հանում:

11 Սիրելի՛ս, մի՛ նմանուիր չարին, այլ՝ բարուն. ով բարին է գործում, Աստծուց է. և ով չարիք է գործում, նա երբեք Աստծուն չի տեսել:

12 Դեմետրիոսի մասին վկայում են բոլորը, եկեղեցին և ինքը՝ ճշմարտութիւնը. վկայում ենք նաև մենք. և դու գիտես, որ մեր վկայութիւնը ճշմարիտ է:

ՎԵՐՋԱԲԱՆ

13 Շատ բան ունէի քեզ գրելու, բայց չեմ ուզում գրել թղթով և թանաքով, 14 քանի որ յոյս ունեմ շուտով տեսնել քեզ և դէմառդէմ խօսել: 15 Խաղաղութիւն քեզ: Քեզ ողջունում են սիրելիները: Ողջունիր մեր սիրելիներին, իւրաքանչիւրին՝ առանձին-առանձին:

ՅՈՒՂԱ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԸՆԴՀԱՆՐԱԿԱՆ ԹՈՒՂԹԸ

ՈՒՂԵՐԶ ԵՒ ՈՂՋՈՅՆ

1 Յուղան՝ ծառան Յիսուս Քրիստոսի և եղբայրը Յակոբոսի, հեթանոսներից, որ սիրուած էք Հայր Աստծուց, պահուած և ընտրուած Յիսուս Քրիստոսի համար: 2 թող ողորմութիւնը, խաղաղութիւնը և սէրը առատ լինեն ձեզ համար:

ՍՈՒՏ ՈՒՍՈՒՑԻՉՆԵՐ

3 Սիրելիներ, ամէն ջանք յանձն էի առնում գրելու ձեզ մեր հասարակաց փրկութեան մասին. հարկ համարեցի գրել ձեզ և աղաչել, որ պայքարէք հաւատի համար, այն հաւատի, որ մի անգամ ընդմիշտ աւանդուեց սրբերին: 4 քանի որ ձեր մէջ սողոսկել են ոմանք, որ վաղուց իսկ սահմանուած էին սոյն դատապարտութեան համար, ամբարիշտ մարդիկ, որ մեր Աստծու շնորհը վերածեցին անառակութեան և ուրացան մեր միակ Իշխանին և Տիրոջը՝ Յիսուս Քրիստոսին:

5 Կ'ուզեմայի ձեզ յիշեցնել, և թէև դուք այդ բոլորը գիտէք, և որ Աստուած նախ իր ժողովրդին փրկեց Եգիպտոսից. իսկ ապա կորստեան մատնեց անհաւատներին:

6 Եւ այն հրեշտակներին, որ չպահեցին իրենց իշխանութիւնը, այլ լքեցին իրենց բնակութեան տեղը, յաւիտենական կապանքներով խաւարի մէջ պահեց դատաստանի մեծ օրուայ համար, 7 ինչպէս Սողոմոն ու Գոմորը և նրանց շուրջը եղող քաղաքները, որոնք այդ նոյն ձևով պոռնկացան՝ անբնական կրքերի յետևից ընկնելով և յաւիտենական կրակի դատաստանն ընդունելու օրինակ դարձան բոլորին:

8 Նոյն ձևով էլ, սրանք ևս, քնի մէջ զառանցելով, մարմին են պղծում, Աստծու իշխանութիւնն արհամարհում, երկնային փառաւոր էակներին հայիոյում, 9 այն դէպքում, երբ Միքայէլ հրեշտակապետը, բանսարկու Սատանայի հետ, Մովսէսի մարմնի մասին վիճելիս, չհամարձակուեց հայիոյալից խօսքերով դատապարտել նրան, այլ ասաց. Թող Տէրը քեզ սաստի:

10 Իսկ սրանք հայիոյում են այն բանի դէմ, որ չգիտեն. և ինչ բաներ, որ բնագոյով գիտեն, ինչպէս անբան անասունը, նրանցով էլ ապականում են:

11 Վա՛յ նրանց, որոնք Կայէնի ճանապարհով ընթացան և ըստ Բաաղամի մոլորութեան՝ սայթաքեցին վարձի յետևից ընկնելով և կորան Կորխի պէս իրենց ըմբոստութեան պատճառով: 12 Նրանք ատելի բանսարկուներ են, որոնք ընթանում են իրենց ցանկութիւնների յետևից՝ իրենց սէրերով և խարդախութեամբ, մասնակից են լինում սիրոյ ճաշին՝ անպատկառօրէն իրենք իրենց պարարտացնելու համար. սրանք հողմակոծ անջուր ամպեր են, պտղակորոյս ծառեր, անպտուղ, կրկնակի մեռած, արմատախիլ եղած. 13 ծովի կատաղի ալիքներ, որ միշտ փրփրում թափում են իրենց սեփական ամօթը. մոլոր աստղեր, որոնց համար է պահուած յաւիտենական խաւարի վիհը:

14 Նրանց մասին մարգարէացել է նաև Ենոքը՝ եօթներորդը Ադամից սկսած, և ասել. Ահա՛ասիկ եկաւ Տէրը բիւրաւոր սուրբ հրեշտակներով՝ 15 դատաստան տեսնելու բոլորի հանդէպ և յանդիմանելու բոլոր ամբարիշտներին իրենց այն գործերի համար, որ ամբարշտութեամբ գործեցին, և այն բոլոր խիստ խօսքերի համար, որ նրա դէմ ասացին մեղաւորները և ամբարիշտները: 16 Սրանք տրտնջացողներ են և բանսարկուներ, որոնք հետամուտ են իրենց սեփական ցանկութիւններին. նրանց բերանները ամբարտաւան խօսքեր են բարբառում, իսկ իրենք երեսպաշտութիւն են անում շահի համար:

17 Բայց դուք, սիրելիներ, յիշեցէ՛ք մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի առաքեալների կողմից նախապէս ասուած խօսքերը: 18 Նրանք ձեզ ասում էին, թէ՛ Վերջին ժամանակներում պիտի լինեն ծաղրող մարդիկ, որոնք պիտի տարուեն իրենց ամբարիշտ ցանկութիւններով:

19 Սրանք նշաւակելի, մարմնասէր մարդիկ են, որ չունեն Հոգին:

20 Իսկ մենք, սիրելիներ, մեր անձերը կառուցենք հաւատի սրբութեամբ, աղօթենք Սուրբ Հոգով, 21 պահենք մենք մեզ Աստծու սիրով՝ սպասելով մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի ողորմութեանը յաւիտենական կեանքի համար:

22 Կշտամբեցէ՛ք նրանց, որ դատապարտուած են. 23 փրկեցէ՛ք նրանց՝ խլելով կրակից: Իսկ ուրիշներին ողորմեցէ՛ք երկիւղով՝ դատապարտելով նոյնիսկ այն պատմուճանը, որ աղտոտուած է նրանց մարմնից:

ՓԱՌԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

24 Արդ, ով կարո՞ղ է պահել ձեզ անարատ ու անբիժ և կանգնեցնել ձեզ իր փառքի առաջ անխառն ցնծութեամբ, 25 նրան՝ միակ Աստծուն և մեր Փրկչին՝ Յիսուս Քրիստոսին՝ մեր Տիրոջը, փա՛ռք, մեծութի՛ւն, զօրութի՛ւն և իշխանութի՛ւն բոլոր ժամանակներից առաջ, եւ այժմ, եւ բոլոր ժամանակներում: Ամէն:

ՍՈՒՐԲ ՅՈՎՀԱՆՆԵՍ ԱՌԱՔԵԱԼԻ ԵՒ ԱՍՏՈՒԾԱՐԱՆ ԱԲԵՏԱՐԱՆՉԻ
ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆԸ

ՆԱԽԱՐԱՆ

Յայտնութիւն Յիսուս Քրիստոսի, որի միջոցով Աստուած ցոյց տուեց իր ծառաներին, ինչ որ լինելու է շուտով. և իմացրեց այն՝ իր հրեշտակի միջոցով ուղարկելով իր ծառայ Յովհաննէսին, 2 որը վկայեց Աստծու խօսքը և Յիսուս Քրիստոսի վկայութիւնը. ինչ որ տեսաւ, ինչ որ կար և ինչ որ լինելու էր այնուհետև: 3 Երանի՛ նրանց, որ կարդում են այս մարգարէութեան խօսքերը և երանի՛ նրան, ով լսում և պահում է այն, ինչ որ գրուած է նրա մէջ. որովհետև մօտ է ժամանակը:

ՈՂՋՈՅՆ ԱՍԻԱՅԻ ԵՕԹԸ ԵԿԵՂԵՑԻՆԵՐԻՆ

4 Յովհաննէսից՝ Ասիայում գտնուող եօթը եկեղեցիներին: Շնորհ ձեզ և խաղաղութիւն նրանից, որ Է, որ Էր, և որը գալու է. նաև՝ Հոգու եօթը զօրութիւնների, Հոգու, որ նրա աթոռի առաջ է. 5 և Յիսուս Քրիստոսից՝ հաւատարիմ վկայից, որ անդրանիկն է մեռելների միջից և իշխանը երկրի թագաւորների. նա, որ սիրեց մեզ և արձակեց մեր մեղքերի կապանքները իր արեամբ 6 և մեզ թագաւորներ ու քահանաներ դարձրեց Աստծու և իր Հօր համար. նրան փա՛ռք և զօրութիւն յաւիտեանս յաւիտենից. Ամէն:

7 Ահաւասիկ նա, որ գալու է ամպերի հետ, և նրան պիտի տեսնեն բոլոր աչքերը, նաև նրանք, որ խոցեցին նրան. և երկրի բոլոր ազգերը պիտի ողբան նրա վրայ: Այո՛, Ամէն: Դ

Ես եմ Ալֆան և ես եմ Օմեղան, և ասում է Տէր Աստուածը, և նա, որ Է, որ Էր և որ գալու է. Ամենակալը:

ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԳԱՍՏԵԱՆ ՏԵՍԻԼԸ

9 Ես՝ Յովհաննէսը՝ ձեր եղբայրը և Յիսուս Քրիստոսի միջոցով ձեր վիճակակիցը նեղութեան, թագաւորութեան և համբերութեան, եղայ այն կղզում, որ կոչոււմ է Պատմոս՝ Աստծու խօսքի և Յիսուս Քրիստոսի վկայութեան համար: 10 Կիրակի օրը Հոգին եկաւ ինձ վրայ, և իմ յետևից լսեցի փողի ձայնի նման մի բարձր ձայն, որ ասում էր ինձ. Ես եմ Ալֆան և Օմեղան, Առաջինը և Վերջինը. 11 ինչ որ տեսնում ես, գրի՛ր գրքում և տո՛ւր, որ տանեն եօթը եկեղեցիներին, որ գտնոււմ են Եփեսոսում, Չմիւռնիայում, Պերգամոնում, Թիւատիրում, Սարդիկէում, Փիղադելփիայում և Լաւոդիկիայում: 12 Դարձայ այդ ձայնի կողմը՝ տեսնելու համար, թէ ո՛վ է ինձ հետ խօսողը: Եւ իմ դառնալու ժամանակ տեսայ եօթը ոսկէ ճրագակալներ. 13 և եօթը ճրագակալների մէջտեղում՝ մէկին, նման մարդու Որդուն՝ մինչև ոտքերը հասնող երկար պատմուճան հագած և կրծքին ոսկէ գօտի կապած. 14 և նրա գլուխն ու մազերն էին ինչպէս սպիտակ բուրդ և ինչպէս ձիւն. և նրա աչքերը՝ ինչպէս կրակի բոց. 15 և նրա ոտքերը՝ նման հնոցի մէջ ծխացող հրաշէկ պղնձի. և նրա ձայնը՝ ինչպէս առատահոս ջրերի ձայն: 16 Եւ իր աջ ձեռքում ունէր եօթը աստղեր. նրա բերանից ելնում էր սրած երկաւորի սուր, և նրա երեսը փայլում էր ինչպէս ճառագայթող արեգակը:

17 Եւ երբ տեսայ նրան, ընկայ նրա ոտքերին ինչպէս մեռել. և իր աջը դրեց իմ վրայ ու ասաց ինձ. Մի՛ վախեցիր, ես եմ Սկիզբը և Վախճանը, օղ
Ես եմ կեանքը, ես եմ, որ մեռայ. և ահաւասիկ կենդանի եմ յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

Եւ ունեմ մահուան ու դժխքի փականքները: 19 Գրի՛ր, ինչ որ դու տեսնում ես, ինչ որ կայ և ինչ որ այսուհետև սահմանուած է, որ լինի:

20 Բացատրեմ խորհուրդը այն եօթը աստղերի, որ դու տեսար իմ աջ ձեռքին, ինչպէս և եօթը ոսկէ ճրագակալները. եօթը աստղերը եօթը եկեղեցիների հրեշտակներն են, և եօթը ճրագակալները եօթը եկեղեցիներն են:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 2

ՊԱՏԳԱՄ ԵՓԵՍՈՍԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

2 Եփեսոսի եկեղեցու հրեշտակին գրիր. Այսպէս է ասում նա, որ եօթը աստղեր ունի իր աջ ձեռքում և շրջում է եօթը ոսկէ աշտանակների միջև: 2 Գիտեմ քո գործերը, քո աշխատանքները, քո համբերութիւնը և որ չես կարող տանել չարերին. փորձեցիր նրանց, որ իրենք իրենց մասին ասում են, թէ առաքեալներ են, բայց չեն. և գտար, որ նրանք սուտ են խօսում: 3 Եւ համբերեցիր ու վշտացար իմ անուան համար և տանջուեցիր: 4 Բայց քո դէմ ասում եմ՝ թողեցիր քո առաջին սէրը: 5 Յիշիր այժմ որտեղից որ ընկար, ապաշխարիր և քո նախկին գործերն արա՛, ապա թէ ոչ ես իսկոյն կը գամ և կը շարժեմ քո աշտանակներն իրենց տեղերից, եթէ չապաշխարես: 6 Արդ, այս գործերն արա՛, որպէսզի ատես Նիկողայոսի գործերը, որին ատում եմ ես: 7 Ով ականջ ունի լսելու, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին. ով յաղթի, ես նրան թոյլ կը տամ ուտելու կեանքի ծառից, որ գտնուում է Աստծու դրախտի մէջ:

ՊԱՏԳԱՄ ԶՄԻՒՆԻԱՅԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

8 Գրիր նաև Զմիւռնիայի եկեղեցու հրեշտակին.

Այսպէս է ասում Անսկիզբը և Անվախճանը, որ մեռաւ և կենդանացաւ. 9 տեսայ քո գործերը, նեղութիւնը և աղքատութիւնը (իսկ քո աղքատութիւնը հարստութիւն պիտի դառնայ, նաև հայիոյութիւնը նրանց, որ իրենք իրենց մասին ասում էին, թէ հրեաներ են, բայց այլ բան չէին, քան Սատանայի ժողովուրդ: 10 Մի՛ երկնչիր այն բանի համար, որ պիտի չարչարուես. ահա բանասարկուն պատրաստ է ձեզնից մի քանիսին բանտ նետելու, որպէսզի փորձուէք և տասը օր նեղութիւն կրէք. եղիր հաւատարիմ մինչև մահ, և ես քեզ կեանքի պսակը պիտի տամ:

11 Ով ականջ ունի լսելու, թող լսի, ինչ որ Սուրբ Հոգին ասում է եկեղեցիներին. ով յաղթի, չպիտի վնասուի երկրորդ մահից:

ՊԱՏԳԱՄ ՊԵՐԳԱՄՈՆԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

12 Գրիր նաև Պերգամոնի եկեղեցու հրեշտակին. Այսպէս է ասում նա, ով սրած երկսայրի սուրն ունի. 13 տեսայ քո գործերը և գիտեմ, որ բնակւում ես այնտեղ, ուր Սատանայի աթոռն է. բայց պահում ես իմ անունը. նաև չուրացար իմ հաւատը այն օրը, երբ Անտիպաս անունով իմ վկան հաւատարիմ եղաւ ինձ. և որովհետև վկայ էր իմ հաւատարիմը, սպանուեց ձեր մէջ, այնտեղ, ուր Սատանան է բնակւում: 14 Բայց քո դէմ մի փոքր բան ունեմ ասելու. այն, որ քեզ մօտ կայ վարդապետութիւնը Բաղասմի, այն մարդու, որ Բաղակին սովորեցրեց գայթակղութիւն դնել իսրայէլացիների առաջ, որպէսզի նրանք ուտեն կուռքերին գոհուած միս և պռոնկանան: 15 Նոյնպէս և դու ունես նիկողայոսեանների վարդապետութիւնը, որ ես ատում եմ: 16 Արդ, ապաշխարիր, ապա թէ ոչ իսկոյն կը գամ և կը մարտնչեմ նրանց դէմ իմ բերանի սրով: 17 Ով ականջ ունի լսելու, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին. ով յաղթի, նրան թոյլ կը տամ, որ ուտի թաքցուած մանանայից, և կը տամ նրան սրբութեան գիրքը ու գրուած մի նոր անուն, որ ոչ ոք չգիտի, բացի նրանից, ով այն ընդունում է:

ՊԱՏԳԱՄ ԹԻՒԱՏԻՐԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

18 Գրիր նաև Թիւատիրի եկեղեցու հրեշտակին.

Այսպէս է ասում Աստծու Որդին, որի աչքերը նման են կրակի բոցի, և նրա ոտքերը՝ շիկացած պղնձի. 19 տեսայ քո գործերը, սէրը, հաւատը և քո ծառայութիւնը համբերութեամբ, քանի որ քո վերջին գործերն աւելի շատ են, քան առաջինները: 20 Բայց շատ բան ունեն ասելու քո դէմ. այն, որ դու հանդուրժեցիր Յեզաբէլին՝ այդ կնոջը, որ ինքն իրեն մարգարէ է անուանում և մոլորութիւն ուսուցանում իմ ծառաներին, որ պոռնկանան և ուտեն կուռքերին գոհուածի միս: 21 Եւ նրանց ժամանակ տուի ապաշխարելու իրենց պոռնկութեան համար, բայց չապաշխարեցին: 22 Ահա՛ւասիկ, ես հնոցն եմ գցում նրան, իսկ նրա գործակիցներին, որոնց հետ նա շնացաւ՝ մեծամեծ նեղութիւնների մէջ, եթէ չապաշխարեն իրենց գործերի համար: 23 Եւ պիտի կոտորեն նրանց որդիներին, և բոլոր եկեղեցիները պիտի իմանան, որ ես եմ, որ գննում եմ երկկամներն ու սրտերը և հատուցելու եմ ձեզ՝ իւրաքանչիւրիդ ըստ իր գործերի: 24 Բայց ասում եմ ձեզ, դուք, որ թիւատիրում էք և չէք պահում այս վարդապետութիւնը, դուք, որ չիմացաք, և ինչպէս ասում են, և Սատանայի ծածուկ մտքերը. ձեր վրայ ուրիշ ծանրութիւն չպիտի դնեն, 25 այլ, ինչ որ ունէք, պահեցէ՛ք, մինչև որ ես գամ: 26 Եւ ով յաղթի ու իմ գործերը պահի մինչև վերջ, նրան իշխանութիւն պիտի տամ ազգերի վրայ. 27 և նա նրանց պիտի հովուի երկաթէ գաւազանով ու նրանց պիտի փշրի ինչպէս բրուտի անօթ: 28 Նոյնպէս և ես ստացայ իշխանութիւնը իմ Հօրից: Եւ նրանց պիտի տամ առաւօտեան աստղը: 29 Ով ականջ ունի, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 3

ՊԱՏԳԱՄ ՍԱՐԴԻԿԵԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

3 Գրի՛ր նաև Սարդիկէի եկեղեցու հրեշտակին. Այսպէս է ասում նա, ով ունի Աստծու եօթը Հոգիները և եօթը աստղերը. տեսայ քո գործերը, դու, որ կենդանի եղողի անուն ունես, բայց մեռած ես: 2 Արթուն եղիր և զօրացիր այսուհետև, քանի որ մօտ ես մեռնելու. քանզի քո գործերը Աստծու առաջ կատարեալ չգտայ: 3 Արդ, յիշի՛ր, թէ ինչպէս լսեցիր խօսքը. և պահի՛ր այն ու ապաշխարի՛ր. իսկ եթէ չարթնանաս, կը գամ ինչպէս գող, և իմ գալուստը քեզ մօտ ոչ ոք չի իմանայ: 4 Սակայն Սարդիկէում մի քանի հոգի ունես, որոնք չկեղտոտեցին իրենց զգեստները և շրջում են սպիտակ զգեստների մէջ, որոնց արժանի եղան: 5 Ով յաղթի, այսպէս սպիտակ կը հագնի, և նրա անունը չի ջնջուի կեանքի գրքից. և նրա անունը պիտի խոստովանեն իմ Հօր առաջ և նրա հրեշտակների առաջ: 6 Ով ականջ ունի, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին:

ՊԱՏԳԱՄ ՓԻՂԱՂԵՂՓԻԱՅԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

7 Գրի՛ր նաև Փիղաղեղփիայի եկեղեցու հրեշտակին. Այսպէս է ասում Սուրբը, Ճշմարիտը, որ ունի Դաւթի բանալին. բաց է անում, և չկայ մէկը, որ փակի. և փակում է, ու չկայ մէկը, որ բաց անի. 8 տեսայ քո գործերը. ահա քո առաջ դրի բաց դուռը, որը ոչ ոք չի կարող փակել, քանի որ, թէև քիչ զօրութիւն ունես, բայց պահեցիր իմ խօսքերը և չուրացար իմ անունը: 9 Ահա՛ւասիկ ես յանձնում եմ քեզ Սատանայի ժողովից եղողներին. նրանք իրենց մասին ասում են, թէ հրեաներ են, բայց չեն. և ստում են. պիտի այնպէս անեն նրանց, որ գան և երկրպագեն քո ոտքերի առաջ ու իմանան, որ ես սիրեցի քեզ: 10 Քանի որ պահեցիր իմ համբերութեան խօսքը, ես էլ քեզ պիտի պահեմ քո փորձութեան ժամին, որ պիտի գայ ամբողջ տիեզերքի վրայ՝ փորձութեան ենթարկելու երկրի երեսին բոլոր ապրողներին: 11 Ահա շուտով գալիս եմ. պահի՛ր ինչ որ ունես, որպէսզի ոչ ոք չառնի քո պսակը: 12 Ով յաղթի, նրան իմ Աստծու տաճարին սիւն պիտի դարձնեն. և նա այլևս այնտեղից դուրս չի գալու. և նրա վրայ պիտի գրեն իմ Աստծու անունը և իմ Աստծու քաղաքի անունը, Նոր Երուսաղէմի, որ իջնելու է երկնքից, իմ Աստծուց, և նրա անունը նոր է: 13 Ով ականջ ունի, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին:

ՊԱՏՉԱՍ ԼԱԻՈՂԻԿԷԻ ԵԿԵՂԵՑՈՒՆ

14 Գրիոր նաև Լաւոդիկէի եկեղեցու հրեշտակին. Այսպէս է ասում Ամէնը՝ հաւատարիմ և ճշմարիտ վկան՝ Աստծու արարածների Սկիզբը. 15 գիտեմ քո գործերը, դու, որ ո՛չ սառն ես և ո՛չ տաք. երանի դու սառն լինէիր և կամ տաք. 6 իսկ դու զաղջ ես՝ ո՛չ տաք, ո՛չ էլ սառն. հիմա պիտի փսխես՝ քեզ իմ բերանից, 17 քանի որ ասում ես. Հպարտ եմ և առաւել հարստացայ ու ոչ մի բանի կարօտ չեմ. բայց չգիտես, թէ ողորմելի ես դու, թշուառ և աղքատ, մերկ և կոյր: 18 Արդ, մի խորհուրդ տամ քեզ. ա՛ռ, գնի՛ր ինձնից կրակի բովով անցած ոսկի, որ հարստանաս. գնի՛ր սպիտակ զգեստներ, որ հագնես, որպէսզի քո մերկութեան անվայելչութիւնը չերևայ, և քո աչքերին դեղ դի՛ր, որ տեսնես: 19 Ում սիրում եմ ես, նրան յանդիմանում եմ և խրատում: Նախանձախնդի՛ր եղիր ուրեմն և ապաշխարի՛ր: 20 Ահա՛ւասիկ ես դռան առաջ եմ և բախում եմ. եթէ մէկը ականջ դնի իմ ձայնին և բաց անի դուռը, կը մտնեմ նրա մօտ և կ'ընթրեմ նրա հետ, և նա՛ ինձ հետ: 21 Ով յաղթի, նրան թոյլ կը տամ նստելու ինձ հետ իմ աթոռին, ինչպէս որ ես յաղթեցի և նստեցի իմ Հօր աթոռին: 22 Ով ականջ ունի, թող լսի, ինչ որ Հոգին ասում է եկեղեցիներին:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 4

ՊԱՇՏԱՄՈՒՆՔ ԵՐԿՆՔՈՒՄ

4 Եւ սրանից յետոյ տեսայ, որ ահա երկնքի դռները բացուած էին. և առաջին փողի ձայնը, որ լսեցի, խօսում էր ինձ հետ ու ասում. Ելի՛ր այստեղ, և քեզ ցոյց պիտի տամ, ինչ որ ապագայում լինելու է: 2 Եւ իսկոյն Հոգին բռնեց ինձ: Եւ ահա տեսայ մի աթոռ այնտեղ, երկնքում. 3 և աթոռի վրայ նստել էր մէկը՝ յասպիս և սարդիոն քարերի տեսքով. 4 և քահանաներ աթոռի շուրջ՝ զմրուխտի տեսքով. և այդ աթոռի շուրջ՝ քսանչորս աթոռներ, իսկ աթոռների վրայ նստել էին քսանչորս երէցներ՝ սպիտակ զգեստներ հագած և իրենց գլուխների վրայ՝ ոսկէ պսակներ: 5 Եւ այդ աթոռից ելնում էին փայլատակումներ, ձայներ և որոտներ. և աթոռի առաջ կային բորբոքուած կրակի եօթը ջահեր, որ Աստծու եօթը Հոգիներն են: 6 Եւ աթոռի առաջ՝ ապակէ ծով, նման սպիտակ բիւրեղի, և աթոռի մէջտեղում ու աթոռի շուրջը՝ չորս կենդանիներ՝ առջևից ու յետևից աչքերով լի: 7 Եւ առաջին կենդանին նման էր առիւծի. և երկրորդ կենդանին՝ նման ցլի. և երրորդ կենդանին ունէր մարդու դէմք, իսկ չորրորդ կենդանին նման էր թռչող արծուի: 8 Եւ չորս կենդանիները, որոնցից ամէն մէկը շուրջանակի ունէր վեց թև և ներսից լի էր աչքերով, զօր ու զիշեր չէին դադարում ասելուց.

Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Սո՛ւրբ, Ամենակալ՝ Տէր Աստուած, դու, որ էևն ես և ես և որ զալու ես: 9 Եւ երբ կենդանիները փառք և պատիւ և գոհութիւն էին մատուցում աթոռի վրայ նստածին՝ յաւիտեանս յաւիտենից կենդանի եղողին, 10 քսանչորս երէցներն ընկնում էին աթոռի վրայ նստածի առաջ և երկրպագում յաւիտեանս յաւիտենից կենդանի եղողին և իրենց պսակները դնում էին աթոռի առաջ ու ասում. 11 Մեր սուրբ Տէ՛ր Աստուած, արժանի ես ընդունելու փառք և պատիւ և զօրութիւն, որովհետև դո՛ւ ստեղծեցիր բոլորը, և քո կամենալով ստեղծուեցին ու գոյութիւն ունեն:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 5

ԿՆՔՈՒՄԾ ԳԻՐՔԸ ԵՒ ԳԱՌԸ

5 Տեսայ նաև աթոռի վրայ նստողի աջ ձեռքում մի գիրք՝ գրուած ներսից և դրսից ու կնքուած եօթը կնիքով: 2 Եւ տեսայ մի զօրաւոր հրեշտակ, որ կանչում էր բարձր ձայնով. Ո՞վ է արժանի բաց անելու գիրքը և քանդելու նրա կնիքները:

3 Եւ ոչ ոք կար, ո՛չ երկնքում, ո՛չ երկրի վրայ, ո՛չ էլ երկրի տակ, որ կարողանար բանալ գիրքը, որովհետև չէին տեսել այն:

4 Եւ ես ուժգին լաց էի լինում, քանի որ չգտնուեց մէկը, որ արժանի լինէր բաց անելու գիրքը և նայելու նրա մէջ: 5 Եւ երէցներից մէկն ինձ ասաց. Լաց մի՛ եղիր. ահա՛ յաղթեց ամիժը, որ Յուդայի ցեղից է, Դաւթի արմատից, որ բաց է անելու գիրքը և քանդելու է նրա եօթը կնիքները: 6 Եւ տեսայ, որ աթոռի և չորս կենդանիների ու երէցների միջև կար մի Գառ՝ մորթուած. նա ունէր եօթը եղջիւր և եօթը աչք, որ Աստծու եօթը Հոգիներն են՝ ուղարկուած ամբողջ երկրով մէկ: 7 Եւ նա եկաւ վերցրեց գիրքը աթոռի վրայ նստողի աջ ձեռքից: 8 Եւ երբ առաւ գիրքը, չորս կենդանիներն ու քսանչորս երէցներն ընկան Գառնան առաջ. և իւրաքանչիւրն ունէր քնար և խնկով լի ոսկէ բուրվառ, որ սրբերի աղօթքներն են:

9 Եւ նոր երգեր էին երգում ու ասում. Արժանի ես առնելու այդ գիրքը և բաց անելու դրա կնիքները, քանի որ մորթուեցիր և գնեցիր մեզ Աստծու համար, քո արիւնով, բոլոր ցեղերից և լեզուներից ու հեթանոսների բազմութիւններից: 10 Եւ նրանց թագաւորներ ու քահանաներ դարձրիր մեր Աստծուն, որպէսզի թագաւորեն երկրի վրայ: 11 Տեսայ նաև ու լսեցի ձայնը բազում հրեշտակների, որոնք կանգնած էին աթոռի և չորս կենդանիների ու քահանաների շուրջը. և նրանց թիւը բիւր բիւրաւոր և հազար հազարաւոր էր: 12 Նրանք ասում էին բարձր ձայնով. Արժանի է այդ մորթուած Գառը ընդունելու մեծութիւն, իմաստութիւն, զօրութիւն, պատիւ, փառք և օրհնութիւն: 13 Լսեցի նաև, որ երկնքում, երկրի վրայ և ծովում եղած բոլոր արարածները, ինչպէս նաև դրանց մէջ եղած ամէն ինչ ասում էին. Նա, որ նստած է աթոռի վրայ, ինչպէս և Գառը, թող օրհնեալ, բարձրացեալ և փառաւորեալ լինի յաւիտեանս յաւիտենից: 14 Եւ չորս կենդանիներն ասում էին՝ Ամէն: Եւ երէցներն ընկնում էին նրա առաջ ու երկրպագում:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 6

ԵՕԹԸ ԿՆԻՔՆԵՐԻ ԽՈՐՀՈՒՐԴ

6 Տեսայ նաև, որ Գառը բացեց եօթը կնիքներից մէկը. և չորս կենդանիներից մէկից լսեցի մի ձայն, նման որոտի ձայնի, որ ասում էր՝ գալիս եմ: 2 Եւ ահա տեսայ մի սպիտակ ձի. և նա, ով հեծել էր նրա վրայ, աղեղ ունէր. և նրան պսակ տրուեց. և եկաւ յաղթողը, որ յաղթի:

3 Եւ երբ բացեց երկրորդ կնիքը, մի ձայն լսեցի երկրորդ կենդանուց, որ ասում էր՝ գալիս եմ: 4 Եւ ելաւ ուրիշ, մի կարմիր ձի. և ով հեծել էր նրա վրայ, նրան արտօնուած էր վերացնել խաղաղութիւնը երկրից, որպէսզի միմեանց սպանեն: Եւ նրան տրուեց մի մեծ սուր:

5 Եւ երբ բացեց երրորդ կնիքը, մի ձայն լսեցի երրորդ կենդանուց, որ ասում էր՝ գալիս եմ: Եւ տեսայ ահա մի սև ձի. և ով նստել էր նրա վրայ, իր ձեռքին կշեռք ունէր: 6 Եւ չորս կենդանիների միջից ձայն լսեցի. Մի կապիճ ցորեն՝ մէկ դենարի, և երեք կապիճ գարի՝ մէկ դենարի. և ձէթ ու զինուն վնաս չտաս:

7 Եւ երբ բացեց չորրորդ կնիքը, չորրորդ կենդանուց լսեցի մի ձայն, որ ասում էր՝ գալիս եմ: 8 Եւ տեսայ ահա դեղնաւուն մի ձի. և ով նստել էր նրա վրայ, ունէր Մահը. և Դժոխքը գնում էր նրա յետևից: Եւ նրան իշխանութիւն տրուեց աշխարհի մէկ չորրորդ մասի վրայ կոտորած անելու սրով, սովով, մահով և երկրի գազաններով:

9 Եւ երբ բացեց հինգերորդ կնիքը, խորանի տակ տեսայ հոգիներն այն բոլոր մարդկանց, որոնք սպանուել էին Աստծու խօսքի և այն վկայութեան համար, որ պահում էին: 10 Նրանք ասում էին բարձր ձայնով. Սուրբ և ճշմարիտ Տէր, մինչև ե՞րբ պիտի չդատես և մեր արեան վրէժը չլուծես երկրի բնակիչներից: 11 Եւ նրանց տրուեցին սպիտակ զգեստներ. և ասուեց նրանց, որ մի փոքր ժամանակ հանգստանան, մինչև որ ամբողջանան իրենց ծառայակիցներն ու իրենց եղբայրները, որոնք շուտով մահուան պիտի ենթարկուեն, ինչպէս իրենք:

12 Եւ երբ բացեց վեցերորդ կնիքը, տեսայ, որ մեծ երկրաշարժ եղաւ. և արեգակը սև դարձաւ ինչպէս այծի մագից հիւսուած կարպետը, և լուսինն ամբողջովին դարձաւ ինչպէս արիւն: 13 Եւ երկնքի աստղերը թափուեցին երկրի վրայ ինչպէս տերևը թզենու, որ ուժգին շարժուում է հողմից. 14 և երկինքը գալարուեց ինչպէս մագաղաթեայ գիրք. և բոլոր լեռներն ու կղզիները շարժուեցին իրենց տեղից: 15 Եւ երկրի թագաւորներն ու իշխանները, հազարապետներն ու մեծամեծները, հզօրներն ու բոլոր ծառաները ու բոլոր ազատները թաքնուեցին քարայրներում և ժայռերի ծերպերում: 16 Եւ լեռներին ասում էին՝ ընկէ՛ք մեր վրայ, և բլուրներին, թէ՛ ծածկեցէ՛ք մեզ. 17 որովհետև եկաւ նրա բարկութեան մեծ օրը. և ո՞վ կարող է կանգնել նրա առաջ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 7

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՈՐՊԷՍ ԱՍՏԾՈՒ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

7 Եւ դրանից յետոյ տեսայ չորս հրեշտակներ, որոնք կանգնել էին երկրի չորս անկիւններին և պահել էին երկրի չորս հողմերը, որպէսզի հողմ չփչի ո՛չ երկրի, ո՛չ ծովի և ո՛չ էլ ծառերի վրայ:

2 Եւ տեսայ մի ուրիշ հրեշտակ, որ ելաւ արևելքից և ունէր կենդանի Աստծու կնիքը. և բարձր ձայնով աղաղակեց այն չորս հրեշտակներին, որոնց իշխանութիւն էր տրուած վնասելու երկրին և ծովին: 3 Եւ ասում էր. Վնաս մի՛ տուէ՛ք երկրին. ո՛չ ծովին, ո՛չ ծառերին. սպասեցէ՛ք, մինչև որ կնիք դնեմ իմ Աստծու ծառաների վրայ: 4 Եւ լսեցի, որ կնքուածների թիւը հարիւր քառասունչորս հազար է՝ իսրայէլացիների բոլոր ցեղերից կնքուած. 5 Յուդայի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Ռուբէնի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Գադի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, 6 Ասերի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Նեփթալիմի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Մանասէի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, 7 Շմաւոնի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Ղևիի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Իսաքարի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, 8 Զաբուլոնի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Յովսէփի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած, Բենիամինի ցեղից՝ տասներկու հազար կնքուած:

ԵԿԵՂԵՑԻՆ ՈՐՊԷՍ ԸՆՏՐԵԱԼՆԵՐԻ ԲԱԶՄՈՒԹԻՒՆ

9 Եւ դրանից յետոյ տեսայ մի մեծ բազմութիւն, և որին թիւ չկար, և բոլոր հեթանոսներից և բոլոր ազգերից, բոլոր լեզուներից և բոլոր ժողովուրդներից, որոնք կանգնած էին աթոռի առաջ և Գառան առաջ՝ իրենց վրայ սպիտակ զգեստներ զգած և արմաւենու ճիւղեր իրենց ձեռքերին: 10 Բարձր ձայնով աղաղակում էին և ասում. Փրկութիւնը մեր Աստծունն է, որ նստում է աթոռի վրայ, ինչպէս և՛ Գառանը: 11 Եւ բոլոր հրեշտակները կանգնած էին աթոռի և երէցների ու չորս կենդանիների շուրջը և երեսի վրայ ընկնում էին աթոռի առաջ ու երկրպագում էին Աստծուն՝ 12 ասելով. Ամէն: Օրհնութիւն, փա՛ռք, իմաստութիւն, գոհութիւն, պատի՛ւ, զօրութիւն և կարողութիւն մեր Տէր Աստծուն յաւիտեանս յաւիտենից: Ամէն:

13 Եւ երէցներից մէկն ինձ ասաց. Սրանք, որ սպիտակ զգեստներ են հագել, ովքե՞ր են և կամ որտեղի՞ց են գալիս: 14 Ես նրան ասացի. Տէ՛ր, գիտես դու: 14 Եւ նա ինձ ասաց. Սրանք նրանք են, որ գալիս են մեծ նեղութիւններից և իրենց զգեստները լուացին ու սպիտակեցրին Գառան արիւնով: 15 Այդ պատճառով են նրանք կանգնած Աստծու աթոռի առաջ և զօր ու գիշեր պաշտում են նրան իր տաճարի մէջ: Եւ նա, որ նստում է աթոռի վրայ, բնակում է նրանց մէջ: 16 Ո՛չ քաղց են զգալու, ո՛չ էլ ծարաւելու են. և նրանց չի վնասելու ո՛չ արեգակը, ո՛չ էլ տօթը: 17 Եւ Գառը, որ իր աթոռի մէջտեղում է, պիտի հովուի նրանց ու պիտի առաջնորդի նրանց դէպի կեանքի աղբիւրը կենդանի ջրի, քանզի Աստուած նրանց աչքերից սրբեց ամէն արտասուք:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 8

ԵՕԹԸ ՀՐԵՇՏԱԿՆԵՐ՝ ԵՕԹԸ ՓՈՂԵՐՈՎ

8 Եւ երբ բացեց եօթներորդ կնիքը, երկնքում լռութիւն եղաւ մօտ կէս ժամ: 2 Եւ տեսայ եօթը հրեշտակներ, որ կանգնած էին Աստծու առաջ. և նրանց եօթը փող տրուեց: 3 Եւ մի ուրիշ հրեշտակ եկաւ ու կանգնեց խորանի մօտ. նա ունէր ոսկէ խնկաման. և նրան շատ խունկ տրուեց, որպէսզի աղօթք մատուցի բոլոր սրբերին ոսկէ խորանի վրայ, աթոռի առաջ: 4 Եւ հրեշտակների ձեռքերից խնկի ծուխը, ինչպէս աղօթք սրբերի, ելաւ Աստծու առաջ: 5 Եւ հրեշտակը խնկամանը լցրեց խորանի կրակից ու այն գցեց երկրի վրայ. և եղաւ որոտ և ձայներ և փայլատակում և մեծ երկրաշարժ: 6 Եւ եօթը հրեշտակները, որ ունէին եօթը փողերը, պատրաստուեցին դրանք հնչեցնելու:

ԱՌԱՋԻՆ ՉՈՐՍ ՓՈՂԵՐԸ

7 Եւ առաջին հրեշտակը հնչեցրեց փողը. և եղաւ կարկուտ և հուր՝ արիւնով խառնուած. և գցուեց երկրի վրայ. և երկրի մէկ երրորդ մասը այրեց. այրեց և ծառերի մէկ երրորդ մասը. այրեց և ամբողջ դալար խոտը:

8 Փող հնչեցրեց նաև երկրորդ հրեշտակը. և մի բան, ինչպէս մի մեծ հրդեհուած լեռ, ընկաւ ծովը, և ծովի մէկ երրորդ մասը արիւն դարձաւ. 9 և ծովային կենդանիների մէկ երրորդ մասը կոտորուեց, և կենդանի ինչ շունչ որ կար, ոչնչացաւ:

10 Փող հնչեցրեց նաև երրորդ հրեշտակը. և երկնքից ընկաւ մի մեծ աստղ՝ հրաբորբոք ինչպէս ջահ. և ընկաւ գետերի ու աղբիւրների մէկ երրորդ մասի վրայ: 11 Եւ աստղի անունն էր Դառնութիւն. և ջրի դառնութիւնից շատեր մեռան:

12 Փող հնչեցրեց նաև չորրորդ հրեշտակը. և զարկուեց արեգակի մէկ երրորդ մասը, լուսնի մէկ երրորդ մասը և աստղերի մէկ երրորդ մասը: Եւ խաւարեց նրանց մէկ երրորդ մասը, նոյնպէս և՛ զիշերուայ մէկ երրորդ մասը:

13 Եւ տեսայ ու լսեցի երկնքի մէջ թռչող հրեշտակի ձայնը, որ ասում էր բարձր ձայնով. Վա՛յ, վա՛յ, վա՛յ երկրի վրայ բնակուողներին, երբ կը հնչի նաև միւս երեք փողերի ձայնը, որը պիտի հնչեցնեն հրեշտակները:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 9

ՀԻՆՁԵՐՈՐԴ ՓՈՂԸ

9 Փող հնչեցրեց նաև հինգերորդ հրեշտակը. և տեսայ, որ մի աստղ ընկաւ երկնքից: Եւ նրան տրուեց անդունդների գբի բանալին: 2 Գբից ծուխ էր բարձրանում, ինչպէս մեծ հնոցի ծուխը: Խաւարեց արեգակը, ինչպէս նաև՝ օդը: 3 Գբից մորեխ էր դուրս գալիս երկրի վրայ. և նրանց տրուեց զօրութիւն՝ նման կարիճի խայթոցների զօրութեան. 4 և նրանց ասուեց, որ չվնասեն երկրի խոտին, ոչ էլ ծառերին, այլ միայն՝ երկրային այն մարդկանց, որոնք իրենց ճակատի վրայ չունեն Աստծու կնիքը: 5 Եւ նրանց հրաման տրուեց, որ չսպանեն նրանց, այլ հինգ ամիս չարչարեն. և նրանց չարչարանքը նման էր կարիճի խայթոցների, երբ նա խայթում է մարդուն: 6 Եւ այն օրերին մարդիկ մահը պիտի փնտռեն, բայց չպիտի գտնեն, պիտի ուզենան մեռնել, բայց մահը պիտի փախչի նրանցից: 7 Եւ մորեխը նման էր պատերազմի պատրաստուող ծիւն. և նրանց գլուխների վրայ կարծես ոսկէ պսակ կար. նրանց երեսները նման էին մարդու երեսների, 8 և նրանց մազերը՝ կնոջ մազերի, և նրանց ատամները՝ առիւծի ատամների: 9 Եւ նրանք ունէին գրահներ, որոնք նման էին երկաթէ գրահների. և նրանց թևերի ձայնը նման էր կառք քաշող բազում ձիերի ձայնին, որոնք արշաւում են պատերազմի: 10 Նրանք ունէին պոչեր՝ նման կարիճների պոչերի, և խայթոցներ՝ իրենց պոչերին. և իշխանութիւն ունէին հինգ ամիս չարչարելու մարդկանց: 11 Եւ իրենց վրայ որպէս թագաւոր ունէին դժոխքի հրեշտակին. և նրա անունը

Եբրայերէն Աղբադոն էր, որ հայերէն լեզուով կոչուում է՝ Կորուստ: 12 Ահաւասիկ անցաւ մէկ վայր, և գալու են դեռ երկու վայեր:

ՎԵՑԵՐՈՐԴ ՓՈՂԸ

13 Փող հնչեցրեց նաև վեցերորդ հրեշտակը. և այն չորս կենդանիներից, որ Աստծու խորանի առաջ էին, լսեցի մի ձայն, 14 որ ասում էր վեցերորդ հրեշտակին, որը փող ունէր. Եփրատ գետի վրայ կապուած չորս հրեշտակներին արձակիր: 15 Եւ արձակուեցին չորս հրեշտակները, որոնք պատրաստ կանգնած էին ժամուայ, օրուայ, ամսուայ և տարուայ համար, որպէսզի սպանեն մարդկութեան մէկ երրորդ մասը: 16 Եւ նրանց հեծեալ զօրքերի քանակը բիր բիրաւոր և հազար հազարաւոր էր. իմացայ նրանց թիւը: 17 Եւ տեսիլքում տեսայ ձիեր ու նրանց վրայ հեծեալներ, որոնք ունէին հրէ գրահներ և ծծմբով հրդեհուած յակինթներ. և ձիերի գլուխները նման էին առիւծների գլուխների. և նրանց բերանից ելնում էր կրակ, ծուխ և ծծումբ: 18 Եւ մարդկութեան մէկ երրորդ մասը կոտորուեց այս հարուածներից՝ այն կրակից, ծխից և ծծմբից, որ ելնում էին նրանց բերանից. 19 որովհետև ձիերի զօրութիւնը իրենց բերաններում է և իրենց պոչերի վրայ. և նրանց պոչերը նման էին օձի. և ունէին գլուխներ, որոնցով սպանում էին անիրաւներին: 20 Եւ մարդկութեան մնացած մասը, որ չմեռաւ այս հարուածներից, չապաշխարեց, ոչ էլ յետ կանգնեց իր ձեռքի գործերից՝ դեղին և ոսկէ, արծաթէ, պղնձէ, քարէ և փայտէ կուռքերին երկրպագելուց, կուռքեր, որոնք ոչ տեսնել կարող են, ո՛չ լսել և ո՛չ էլ քայլել: 21 Եւ նրանք չապաշխարեցին իրենց մարդասպանութիւնից, կախարդութիւնից, պոռնկութիւնից և զոդութիւնից:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 10 ՀՐԵՇՏԱԿԸ ԵՒ ԳՐՔՈՅԿԸ

10 Տեսայ նաև մի այլ զօրաւոր հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից՝ ամպի մէջ փաթաթուած և իր գլխին՝ ծիածան. և նրա երեսը նման էր արեգակի, իսկ նրա ոտքերը՝ հրեղէն սիւների: 2 Եւ նա իր ձեռքում ունէր մի բացուած գրքոյկ. նա իր աջ ոտքը դրեց ծովի վրայ, իսկ ձախը՝ ցամաքի վրայ: 3 Եւ աղաղակեց բարձր ձայնով, ինչպէս մեռնում է առիւծը. և երբ աղաղակեց, եօթը որոտները թնդացին իրենց ձայներով. 4 և երբ եօթը որոտները թնդացին, ուզում էի գրել. բայց երկնքից լսեցի մի ձայն, որ ասում էր. Ծածկիր, ինչ որ խօսեցին եօթը որոտները և մի՛ գրիր: 5 Եւ այն հրեշտակը, որին տեսել էի և որն իր ոտքը դրել էր ծովի վրայ, իսկ միւս ոտքը՝ ցամաքի վրայ, իր աջ ձեռքը բարձրացրեց երկինք. 6 նա երդուեց Նրանով, որ յաւիտեան կենդանի է, որ ստեղծեց երկիրը և ինչ որ կայ նրա մէջ, թէ այլևս չկայ ժամանակ. 7 այլ այն օրը, երբ եօթներորդ հրեշտակը իր փողը հնչեցնի, պիտի կատարուի Աստծու խորհուրդը, որ ատարանուեց իր ծառաների՝ մարգարէների միջոցով:

8 Եւ այն ձայնը, որ լսել էի երկնքից, դարձեալ խօսեց ինձ հետ և ասաց. Գնա՛, ա՛ն այն գրքոյկը, որը, բացուած, իր ձեռքում ունի հրեշտակը և կանգնած է ծովի ու ցամաքի վրայ: 9 Եւ ես, զնալով հրեշտակի մօտ, նրանից խնդրեցի գրքոյկը. և նա ինձ ասաց. Ան սա և կէ՛ր, և քո որովայնում դառն պիտի դառնայ այն, իսկ քո բերանում՝ քաղցր ինչպէս մեղր: 10 Եւ հրեշտակից վերցրի բացուած գրքոյկը ու կուլ տուի. և իմ բերանում մեղրի պէս էր այն. իսկ երբ կերայ, իմ որովայնը դարձաւ դառն: 11 Եւ հրեշտակն ինձ ասաց. Պէտք է, որ դու վերստին մարգարէանաս ժողովուրդների, այլ ազգերի, լեզուների և երկրի թագաւորների մասին:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 11 ԵՐԿՈՒ ՎԿԱՆԵՐԸ

11 Այնուհետև ինձ տրուեց չափելու մի եղէգ, որ նման էր գաւազանի. և հրեշտակը կանգնած էր ու ասում էր ինձ. Վե՛ր կաց և չափի՛ր Աստծու տաճարն ու զոհասեղանը և հաշուի՛ր այն երկրպագողներին, որ նրա մէջ են: 2 Իսկ այն գաւիթը, որ տաճարից դուրս է, թո՛ղ այն և մի՛ չափիր, քանի որ այն տրուել է հեթանոսներին: Նրանք քառասուներկու ամիս սուրբ քաղաքը ոտքի կոխան պիտի դարձնեն: 3 Եւ իմ երկու վկաներին պիտի պատուիրեմ, որ մարգարէանան հազար երկու հարիւր վաթսուն օրեր՝ քուրձ հագած: 4 Սրանք երկու ձիթենիներն ու երկու ճրագներն են, որ կան Աստծու առաջ՝ երկրի վրայ: 5 Եւ ովքեր ուզենան նրանց վնասել, կրակ պիտի ելնի նրանց բերանից և պիտի լափի իրենց թշնամիներին: Եւ ովքեր ուզենան նրանց վնասել, այսպէ՛ս պիտի կործանուեն: 6 Երկու վկաներն իշխանութիւն ունեն փակելու երկինքը, որպէսզի իրենց մարգարէութեան օրերում անձրև չտեղայ. իշխանութիւն ունեն և ջրերի վրայ՝ դրանք արիւն դարձնելու, ինչպէ՛ս նաև հարուածելու երկրին բոլոր հարուածներով, քանի անգամ որ կամենան: 7 Եւ երբ նրանք աւարտեն իրենց վկայութեան բոլոր օրերը, այն ժամանակ անդունդներից ելնող գազանը պիտի պատերազմի նրանց դէմ, պիտի յաղթի և պիտի սպանի նրանց: 8 Եւ նրանց դիակը ընկած պիտի մնայ իրենց մեծ քաղաքի հրապարակների մէջ, որ խորհրդանշականօրէն կոչոււմ է Սոդոմ և Եգիպտոս, ուր և խաչուեց նրանց Տէրը: 9 Եւ նրանց պիտի տեսնեն բոլոր ցեղերն ու ժողովուրդները և բոլոր լեզուներն ու ազգերը, որովհետև նրանց դիակը ընկած պիտի մնայ երեք օր. և թոյլ չպիտի տան, որ նրանց ոսկորները թաղեն գերեզմաններում: 10 Եւ երկրի վրայ բնակուողները պիտի ուրախանան ու ցնծան նրանց մահուան վրայ, նոյնիսկ ընծաներ և նուէրներ պիտի տանեն միմեանց, որովհետև այս երկու մարգարէները երկրի բնակիչներին պիտի չարչարեն:

11 Երեքուկէս օր յետոյ կենդանութեան հոգին Աստծուց պիտի մտնի նրանց մէջ, և նրանք պիտի վեր կենան կանգնեն իրենց ոտքերի վրայ: Եւ ահ ու մեծ երկիւղ ընկաւ բոլոր նրանց վրայ, ովքեր տեսան նրանց: 12 Եւ լսեցի մի բարձր ձայն, որ ասում էր նրանց. Վե՛ր ելէ՛ք, եկէ՛ք այստեղ: Եւ նրանք ելան երկինք՝ ամպերով. և իրենց թշնամիները տեսան նրանց: 13 Այդ իսկ ժամին մեծ երկրաշարժ եղաւ, և քաղաքի մէկ տասներորդ մասը գետնի տակ թաղուեց. երկրաշարժից մեռաւ եօթը հազար մարդ: Դրանից յետոյ բոլորի մէջ մեծ ահ առաջացաւ. և փառք էին տալիս երկնաւոր Աստծուն: 14 Ահա՛ւասիկ անցաւ երկրորդ վայը, և երրորդ վայը գալու է շուտով:

ԵՕԹՆԵՐՈՐԴ ՓՈՂԸ

15 Եւ երբ եօթներորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց, երկնքում լսուեց մի ձայն, որն ասաց. Ամբողջ տիեզերքի թագաւորութիւնը եղաւ մեր Տիրոջը և իր Օծեալինը. և նա պիտի թագաւորի բոլորի վրայ յաւիտեանս յաւիտենից: 16 Եւ քսանչորս երէցները, որ նստած էին իրենց գահերին, Աստծու առաջ, ընկան իրենց երեսների վրայ, երկրպագեցին Տէր Աստծուն ու ասացին. 17 Գոհութիւն ենք մատուցում քեզ, Ամենակալ՝ Տէր Աստուած, դու, որ Էնն ես և ես, ձեռքդ առար քո մեծ զօրութիւնը և թագաւորեցիր: 18 Հեթանոսները զայրացան. բայց հասաւ քո բարկութիւնը, ժամանակը՝ դատելու մեռելներին, տալու վարձը քո ծառաներին՝ մարգարէներին և սրբերին, քո անունից վախեցողներին, փոքրերին ու մեծերին և ոչնչացնելու երկրի կործանիչներին:

19 Եւ երկնքում բացուեց Աստծու տաճարը, ու երևաց Աստծու տապանակը իր տաճարի մէջ. և եղան փայլատակումներ, ձայներ, որոտներ, երկրաշարժներ և ուժեղ կարկուտ:

12 Եւ երկնքում մեծ նշան երևաց. մի կին՝ արեգակն իր վրայ առած, լուսինն իր ոտքերի տակ և իր գլխի վրայ մի պսակ՝ տասներկու աստղերից: 2 Նա յղի էր ու ճչում էր երկունքի մէջ և բազում ցաւերով մօտ էր ծնելու: 3 Եւ երկնքում երևաց մի այլ նշան. ահա հրակարմիր մի մեծ վիշապ, որ ունէր եօթը գլուխ և տասը եղջիր. նրա գլուխների վրայ կար եօթը խոյր: 4 Եւ նրա պոչը քաշում տանում էր երկնքի աստղերի մէկ երրորդ մասը. ու դրանք գցեց երկրի վրայ: Վիշապը կանգնած էր այն կնոջ առաջ, որ ծնելու վրայ էր, որպէսզի, երբ կինն իր որդուն ծնի, կուլ տայ նրան: 5 Եւ կինը ծնեց մի արու գաւակ, որ իշխելու էր բոլոր ազգերի վրայ երկաթէ գաւազանով: Եւ նրա որդին յափշտակուեց տարուեց Աստծու և նրա գահի մօտ: 6 Եւ կինը փախաւ դէպի անապատ, ուր նրան տեղ էր պատրաստուել Աստծու կողմից, որպէսզի այնտեղ կերակրուի հազար երկու հարիւր վաթսուն օր:

ՄԻՔԱՅԷԼ ՀՐԵՇՏԱԿԱՊԵՏԻ ՅԱՂԹԱՆԱԿԸ ՎԻՇԱՊԻ ԴԷՄ

7 Եւ երկնքում պատերազմ եղաւ: Միքայէլը և իր հրեշտակները կռոււմ էին վիշապի դէմ. վիշապը կռոււմ էր իր զօրքերով, 8 բայց նրանք չկարողացան դիմադրել. և երկնքում նրանց համար տեղ չգտնուեց: 9 Եւ ընկաւ մեծ վիշապը՝ առաջին օձը, որ կոչոււմ է Բէեղզերուղ և Սատանայ և որ մոլորեցրեց ամբողջ աշխարհը. և նրա հետ ընկան նաև նրա հրեշտակները:

10 Եւ երկնքից լսեցի մի բարձր ձայն, որ ասում էր. Այժմ եկաւ մեր Աստծու զօրութիւնը, փրկութիւնն ու արքայութիւնը և նրա Օծեալի իշխանութիւնը, որովհետև ընկաւ մեր եղբայրների դէմ չարախօսողը, նա, ով Աստծու առաջ նրանց մասին չարախօսում էր գիշերեցերեկ: 11 Մեր եղբայրները յաղթեցին նրան Գառան արինով և նրա վկայութեան խօսքով: Եւ չհամաձայնեցին վիշապի հետ նոյնիսկ ի գին իրենց մահուան: 12 Դրա համար թող ուրախ լինի երկինքը և բոլոր նրանք, որ բնակոււմ են նրա մէջ. վա՛յ ձեզ, երկիր և ծով, որովհետև ձեր մէջ ընկաւ բանսարկուն մեծ ցասումով, քանի որ նա քիչ ժամանակ ունի ապրելու:

ՎԻՇԱՊԸ ԵՒ ԿԻՆԸ

13 Եւ երբ վիշապը տեսաւ, թէ ինքը երկիր ընկաւ, հետապնդեց այն կնոջը, որ արու գաւակ էր ծնել: 14 Եւ կնոջը տրուեց մեծ արծուի երկու թև, որպէսզի թռչի անապատ, իր տեղը, այնտեղ, ուր, հեռու օձից, կերակրոււմ էր երեք և կէս տարի: 15 Ապա օձը իր բերանից հեղեղի պէս ջուր թափեց կնոջ յետևից, որպէսզի նրան ընկղմի: 16 Եւ երկիրն օգնեց կնոջը. բացեց իր բերանը և կուլ տուեց այն ջուրը, որը վիշապը թափել էր իր բերանից: 17 Եւ վիշապը զայրացաւ կնոջ դէմ ու գնաց պատերազմելու ընդդէմ նրա միւս գաւակների, որոնք պահում էին Աստծու պատուիրանները և վկայում էին Յիսուսին: 18 Եւ նա կանգնեց ծովի աւազի վրայ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 13 ԵՐԿՐԻ ԳԱԶԱՆՆԵՐԸ

13 Եւ տեսայ, որ ծովից մի գազան էր ելնում. նա ունէր եօթը գլուխ և տասը եղջիր. նրա եղջիրների վրայ կար տասը խոյր, իսկ նրա գլուխների վրայ՝ հայիոյալից մի անուն: 2 Եւ այն գազանը, որին տեսայ, նման էր յովազի, իսկ նրա ոտքերը նման էին արջի ոտքերի, և նրա բերանը՝ առիւծի բերանի: Եւ վիշապը նրան տուեց իր զօրութիւնը, իր գահը և մեծ իշխանութիւն: 3 Գազանի գլուխներից մէկը մահացու վիրաւորուած էր. բայց նրա մահացու վէրքը առողջանում էր. և ամբողջ երկիրը զարմացաւ գազանի վրայ, քանի որ վիշապը տուեց նրան իր թագաւորութիւնը: 4 Եւ երկրպագեցին վիշապին, որ իր իշխանութիւնը տուել էր գազանին. և ասացին. Ո՞վ է նման այս գազանին, կամ

ո՞վ կը կարողանայ կռուել դրա դէմ: 5 Եւ նրան տրուեց բերան խօսելու մեծամեծ բաներ և հայիոյութիւն: Եւ քառասուներկու ամիս նրան իշխանութիւն տրուեց: 6 Եւ նա իր բերանը հայիոյանքով բացեց Աստծու դէմ և հայիոյեց նրա անունը, նրա խորանը և երկնային բնակավայրը: 7 Նաև թոյլատրուեց կռուել սրբերի դէմ և յաղթել նրանց. և նրան իշխանութիւն տրուեց...:

Եւ նրան իշխանութիւն տրուեց բոլոր ազգերի և լեզուների ու ժողովուրդների վրայ, 8 որպէսզի նրան երկրպագեն բոլոր նրանք, որ բնակուում են երկրի երեսին, և որոնց անունները աշխարհի սկզբից գրուած չեն մորթուած Քառան կեանքի գրքում: 9 Ովքեր ականջ ունեն լսելու, թող լսեն, 10 քանզի կան ոմանք, որոնք պիտի գերեվարուեն, կան ոմանք, որոնք սրով պիտի մեռնեն, և կան ոմանք, որոնք ինքնասպան պիտի լինեն: Այստե՛ղ է ահա սրբերի համբերութիւնը և հաւատը:

11 Եւ տեսայ մի ուրիշ գազան, որ ելնում էր երկրից և ունէր երկու եղջիրներ՝ նման գառան եղջիրների, և խօսում էր՝ ինչպէս վիշապը: 12 Եւ նա առաջին գազանի ամբողջ իշխանութիւնն էր ի գործ դնում նրա առաջ և ստիպում էր, որ երկիրն ու նրա բոլոր բնակիչները երկրպագեն առաջին գազանին, մինչև որ առողջանայ նրա մահացու վէրքը: 13 Եւ բազում նշաններ էր կատարում ու երկնքից կրակ էր իջեցնում երկրի վրայ մարդկանց աչքերի առաջ. 14 և մոլորեցնում էր երկրի վրայ բնակուողներին այն նշաններով, որ թոյլատրուած էին, որ նա կատարէր գազանի առաջ: Երկրի բնակիչները նրան ասացին. Կերտի՛ր արծանն այն գազանի, որ կենդանի մնաց սրի վէրքերից: 15 Եւ նրան իշխանութիւն տրուեց, որպէսզի շունչ տայ գազանի արծանին, որ արծանը խօսի, և երկրի բոլոր բնակիչները երկրպագեն նրան, իսկ ով չերկրպագի գազանի արծանին, նրան սպանի:

Եւ նրան իշխանութիւն տրուեց, որպէսզի շունչ տայ գազանի արծանին, և որպէսզի արծանը խօսի, այնպէս որ պատճառ դառնայ, որ սպանուեն բոլոր նրանք, որոնք չեն երկրպագի գազանի արծանին. 16 և ստիպի բոլորին՝ փոքրերին և մեծամեծներին, հարուստներին և աղքատներին, ազատներին ու ծառաներին, որ դրոշմ դնեն նրանց աջ ձեռքի և ձակատի վրայ: 17 Եւ ոչ ոք չկարողանայ գնել ու վաճառել, եթէ չունենայ գրի դրոշմը և գազանի անունն ու նրա անուան թիւը: 18 Այստե՛ղ է ահա իմաստութիւնը: Ով խելք ունի, թող հաշուի գազանի թիւը, որ մարդու անուան թիւ է. և նրա անուան թիւը այս է՝ վեց հարիւր վաթսուներկու:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 14

ԳԱՌԸ ԵՒ ԻՐ ԺՈՂՈՎՈՒՐԸ

14 Եւ ես տեսայ. ահա Քառը կանգնած էր Սիոն լեռան վրայ. և նրա հետ՝ հարիւր քառասունչորս հազար հոգի, որոնք նրա և նրա Հօր անունն ունէին գրուած իրենց ձակատների վրայ: 2 Եւ երկնքից մի ձայն լսեցի, որ նման էր առատահոս ջրերի և ուժեղ որոտի ձայնի. և իմ լսած ձայնը նման էր իրենց քնարները հնչեցնող քնարահարների նուագի ձայնին: 3 Նրանք նոր երգեր էին երգում գահի առաջ, չորս կենդանիների առաջ և երեցների առաջ. և ոչ ոք չի կարող սովորել նրանց երգերը, այլ միայն՝ այն հարիւր քառասունչորս հազարը, որոնք փրկուած են երկրից: 4 Սրանք այն մարդիկ են, որոնք չխառնակուեցին կանանց հետ և կոյսեր են. սրանք գնում են Քառան յետևից, ուր էլ նա գնայ: Սրանք ընտրուեցին մարդկանց միջից Աստծու և Քառան առաջ: 5 Եւ սրանց բերանում սուտ խօսք չգտնուեց, որովհետև անբիծ են:

ԵՐԵՔ ՀՐԵՇՏԱՎՆԵՐԸ

6 Եւ տեսայ երկնքի մէջ թռչող մի ուրիշ հրեշտակ, որ յաւիտենական աւետիս ունէր քարոզելու երկրի վրայ բոլոր ազգերին և լեզուներին: 7 Եւ նա ասում էր բարձր ձայնով. Վախեցէ՛ք Աստծուց և փա՛ռք տուէ՛ք նրան, որովհետև

եկել է նրա դատաստանի ժամը. և երկրպագեցէ՛ք երկնքի և երկրի և ծովի ու ջրերի աղբիւրների Արարչին:

8 Եւ մի երկրորդ հրեշտակ գալիս է նրա յետևից և ասում. Ընկա՛ւ, ընկա՛ւ մեծն Բաբելոնը գինու հարբեցողութիւնից, ցասումից և իր պռռնկութիւնից, նա, որ հարբեցրեց բոլոր ազգերին: 9 Եւ մի երրորդ հրեշտակ գալիս էր նրանց յետևից և բարձր ձայնով ասում. Ով որ երկրպագեց գազանին ու նրա արծանին և կամ նրա նշանի դրոշմն առաւ իր ճակատին կամ իր աջ ձեռքի վրայ, 10 այդպիսին պիտի խմի Աստծու ցասման բաժակից, որ անխառն լցուած է նրա բարկութեան բաժակի մէջ, և նա պիտի տանջուի, հրով և ծծմբով, Աստծու ու Գառան առաջ: 11 Եւ նրանց ծուխը պիտի բարձրանայ յաւիտեանս յաւիտենից. և գիշեր ու ցերեկ հանգիստ չպիտի ունենան նրանք, ովքեր երկրպագեցին գազանին, երկրպագեցին արծանին և առան նրա դրոշմն ու անունը: 12 Եւ այստեղ է ահա սրբերի համբերութիւնը, որոնք պահում են Աստծու պատուիրանները և Յիսուսի հանդէպ իրենց հաւատը: 13 Եւ երկնքից լսեցի մի ձայն, որ ասում էր ինձ. Գրի՛ր. երանի՛ այն մեռելներին, որոնք այժմուանից իսկ ննջեցին ի Տէր: Հոգին այս բանն է ասում՝ հանգստացան իրենց տքնութիւնից, և միայն իրենց գործերի արդիւնքը հետևեց իրենց:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 14

ԱԶԳԵՐԻ ՀՈՒՆՁՈՒ ԵՒ ԱՅԳԵԿՈՒԹՈՒ

14 Ապա ես տեսայ մի սպիտակ ամպ. և ամպի վրայ նստել էր մէկը՝ նման մարդու Որդուն. նա իր գլխին ունէր ոսկէ պսակ, և իր ձեռքին՝ սրած գերանդի:

15 Եւ մի ուրիշ հրեշտակ ելաւ երկնքից, աղաղակեց բարձր ձայնով և ասաց. Դո՛ւ, որ նստած ես այդ ամպի վրայ, շարժի՛ր քո այդ գերանդին և հնձի՛ր, որովհետև եկաւ հնձի ժամանակը. և երկրի հունձն էլ հասած է: 16 Եւ նա, ով նստել էր ամպի վրայ, շարժեց իր գերանդին երկրի վրայ ու հնձեց երկրի բոլոր բնակիչներին:

17 Եւ մի ուրիշ հրեշտակ դուրս ելաւ երկնքում գտնուող տաճարից. և սա էլ ունէր սրած գերանդի: 18 Եւ զոհասեղանից դուրս ելաւ մի ուրիշ հրեշտակ, որ իշխանութիւն ունէր կրակի վրայ. նա բարձր ձայնով աղաղակեց այն հրեշտակին, որ սրած գերանդի ունէր, ու ասաց. Քաղի՛ր ողկոյզները երկրի այգուց, քանի որ խաղողը հասել է այգում: 19 Եւ հրեշտակը նետեց իր գերանդին երկրի վրայ, քաղեց նրա խաղողը և զցեց Աստծու մեծ հնձանի մէջ: 20 Եւ հնձանը կոխտուեց քաղաքից դուրս. և հնձանից արիւնը հոսում ու բարձրանում էր մինչև ձիու սանձերը. և նրա երկարութիւնը երեք հարիւր կիլոմետր էր:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 15

ՎԵՐՋԻՆ ՊԱՏՈՒՀԱՍՆԵՐՈՒ

15 Եւ տեսայ երկնքում մեծ և զարմանահրաշ մի այլ նշան. տեսայ եօթը հրեշտակներ, որոնք ունէին վերջին եօթը պատուհասները, քանի որ Աստծու բարկութիւնը դրանցով էր աւարտուում: 2 Տեսայ նաև ապակէ ծովի նման մի բան՝ խառնուած կրակով. և նրանք, որ յաղթեցին գազանին, նրա արծանին, նրա անուան թուին և նրա դրոշմին, կանգնած էին ապակէ ծովի վրայ և ունէին Աստծու քնարները. 3 նրանք Աստծու առաջ երգում էին Մովսէսի երգերը և Գառան երգերը՝ ասելով. Տէ՛ր Աստուած Ամենակալ, մեծամեծ և սքանչելի են քո գործերը, արդար ու ճշմարիտ են քո ճանապարհները, դո՛ւ, Թագաւորո՛ք բոլոր ազգերի: 4 Եւ ո՞վ է, որ չի երկնչելու և չի փառաւորելու քո սուրբ անունը, որովհետև դու ես միայն սուրբ և արժանի երկրպագութեան. բոլոր ազգերը պիտի գան և պիտի երկրպագեն քո առաջ, Տէ՛ր, երբոր քո արդարութիւնը յայտնուի:

5 Եւ ապա տեսայ, որ բացուեց վկայութեան խորանի տաճարը, որ երկնքում էր: 6 Եւ տաճարից դուրս էին ելնում եօթը հրեշտակներ, որոնք ունէին եօթը

պատուհասները. նրանք հազել էին մաքուր ու փայլուն կտաւ և իրենց կրծքի շուրջը կապել էին ոսկէ գօտիներ: 7 Եւ չորս կենդանիների կողմից եօթը հրեշտակներին տրուեցին եօթը սկաւառակներ՝ լի ցասունովն Աստծու, որ կենդանի է յաւիտեանս յաւիտենից: 8 Եւ տաճարը լցուեց Աստծու փառքի և նրա զօրութեան ծխով: Եւ ոչ ոք չէր կարող մտնել տաճարը, մինչև ասարտուեցին եօթը հրեշտակների եօթը պատուհասները:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 16

ԱՍՏԾՈՒ ՑԱՍՄԱՆ ԵՕԹԸ ՍԿԱՒԱՌԱԿՆԵՐԸ

16 Եւ տաճարից լսեցի մի բարձր ձայն, որ ասում էր եօթը հրեշտակներին. Գնացէ՛ք, Աստծու ցասման եօթը սկաւառակները թափեցէ՛ք երկրի վրայ: 2 Առաջին հրեշտակը գնաց և իր սկաւառակի պարունակութիւնը թափեց երկրի վրայ. և չար պալարներ գոյացան այն մարդկանց վրայ, որ ունէին գազանի դրոշմը ու երկրպագում էին նրա արձանին:

3 Երկրորդ հրեշտակն իր սկաւառակը թափեց ծովի մէջ. և ջրերը փոխուեցին ու դարձան ինչպէս մեռելի արիւն: Եւ ծովի մէջ եղած ամէն կենդանի արարած սատկեց:

4 Երրորդ հրեշտակն իր սկաւառակը թափեց գետերի և ջրերի աղբիւրների մէջ. և նրանք արիւն դարձան: 5 Եւ լսեցի հրեշտակից, որ ասում էր. Արդար է նա, որ Էւն է և է և սուրբ է իր գործերում, քանի որ այսպէ՛ս դատաստան արեց. 6 որովհետև սրբերի արիւնը և մարգարէների արիւնը թափեցին ամբարիշտները, դրա համար էլ արիւն խմել տուեց նրանց, մի բան, որին արժանի էին: 7 Ապա լսեցի այդ զոհասեղանից մի ձայն, որ ասում էր. Այո՛, Տէ՛ր Աստուած Ամենակալ, արդար ու ճշմարիտ են քո դատաստանները:

8 Չորրորդ հրեշտակն իր սկաւառակից թափեց արևի վրայ: 9 Եւ նրան թոյլատրուեց մարդկանց խորշակահար անել կրակով. և մարդիկ այրուեցին սաստիկ տապից: Նրանք հայիոյեցին Աստծուն, որ իշխանութիւն ունի այս պատուհասների վրայ, և սակայն չապաշխարեցին, չփառաբանեցին Աստծուն:

10 Հինգերորդ հրեշտակն իր սկաւառակից թափեց գազանի գահի վրայ. և գազանի թագաւորութիւնը խաւար դարձաւ. մարդիկ ցաւից իրենց լեզուներն էին կծոտում: 11 Եւ իրենց ցաւերի ու դառն ախտի պատճառով հայիոյեցին երկնքի Աստծուն, և սակայն չապաշխարեցին իրենց գործերից:

12 Վեցերորդ հրեշտակն իր սկաւառակից թափեց մեծ Եփրատ գետի վրայ. և ցամաքեցին նրա ջրերը, որպէսզի ճանապարհ պատրաստուի Արևելքի թագաւորին: 13 Եւ տեսայ, որ վիշապի բերանից, գազանի բերանից և սուտ մարգարէի բերանից ելնում էին երեք անմաքուր ոգիներ՝ նման գորտերի. 14 քանզի նրանք դիւական ոգիներ էին, որոնք նշաններ էին գործում, գնում էին ամբողջ աշխարհի թագաւորների մօտ՝ նրանց պատերազմի հաւաքելու Ամենակալ Տիրոջ մեծ օրուայ համար (քանզի այսպէս ասաց Տէրը. 15 Ահա՛ գալիս եմ ինչպէս գող. երանի՛ նրանց, որ արթուն են և պահում են իրենց զգեստները, որպէսզի մերկ ման չգան, և իրենց ամօթոյքները չերևան : 16 Ապա ոգիները թագաւորներին հաւաքեցին մի տեղ, որ երբայերէն կոչւում է Արմազեդոն:

17 Եօթներորդ հրեշտակն իր սկաւառակից թափեց օդի մէջ. և երկնքից ու գահից ելաւ մի բարձր ձայն, որ ասում էր. Եղա՛ւ: 18 Եւ իսկոյն եղան փայլատակումներ, ձայներ և որոտներ. և եղաւ մի մեծ երկրաշարժ, որպիսին չի եղել մարդու ստեղծուելուց ի վեր: 19 Եւ մեծ քաղաքը երեք մասի բաժանուեց. և ընկան ազգերի քաղաքները. և Աստուած յիշեց մեծ Բաբելոնը և դրան տուեց իր սաստիկ բարկութեան գինու բաժակը: 20 Եւ բոլոր կղզիները հեռու փախան, ու մէջտեղից վերացան լեռները: 21 Մարդկանց վրայ երկնքից թափուեց խոշոր կարկուտ՝ յիսուն կիլոգրամ կշռով: Եւ մարդիկ հայիոյեցին Աստծուն, և որ երկնքում է, և կարկուտի պատուհասի համար, քանի որ պատուհասը մեծ էր և սաստիկ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 17

ԿԱՐՄԻՐ ԳԱԶԱՆԻ ԿՐԱՅ ՆՍՏԱԾ ԿԻՆԸ

17 Եւ եկաւ մէկը եօթը հրեշտակներից, որոնք եօթը սկաւառակներ ունէին, խօսեց ինձ հետ և ասաց. Ե՛կ այստեղ, և քեզ ցոյց պիտի տամ դատաստանը այն մեծ պոռնկի, որ նստում է շատ ջրերի վրայ. 2 նրա հետ պոռնկութիւն արեցին երկրի թագաւորները, և նրա պոռնկութեան գինուց հարբեցին երկրի բնակիչները: 3 Եւ հրեշտակը առաւ տարաւ ինձ անապատ՝ Հոգով. և տեսայ մի կին, որ նստել էր մի կարմիր գազանի վրայ, որի մարմինը ծածկուած էր հայիոյալից գրութիւններով: Եւ այն գազանը, որին տեսայ, ունէր եօթը գլուխ և տասը եղջիր: 4 Կինը հագել էր ծիրանի ու կարմիր հագուստ և զարդարուած էր ոսկով, մարգարտով և թանկագին քարերով. նա իր ձեռքին բռնել էր ոսկէ բաժակ, որը լի էր իր գարշելի և անմաքուր պոռնկութեամբ: 5 Եւ նրա ճակատին կար գրուած խորհրդաւոր մի անուն. Մեծն Բաբելոն, մայր երկրի պոռնիկների և գարշելիների: 6 Եւ տեսայ այդ կնոջը՝ հարբած սրբերի արիւնից և բոլոր վկաների արիւնից: Եւ տեսնելով նրան՝ մեծապէս զարմացայ: 7 Հրեշտակն ինձ ասաց. Ինչո՞ւ զարմացար, ես քեզ կ'ասեմ իմաստը կնոջ և այդ գազանի, որը կրում է նրան և որն ունի եօթը գլուխ և տասը եղջիր:

ԳԱԶԱՆԻ ԵՒ ՊՈՌՆԿԻ ԻՄԱՍՏԸ

8 Եւ այդ գազանը, որին տեսար, որ կար, բայց այլևս չկայ, պատրաստ է ելնելու անդնդից՝ գնալու համար դէպի կորուստ: Եւ բոլոր նրանք, որոնք բնակւում են երկրի վրայ, և որոնց անունները գրուած չէին կեանքի գրքում աշխարհի սկզբից, զարմացան, որ դու տեսնում էիր գազանին, որ կար, այլևս չկայ, բայց վերստին գալը մօտ է:

9 Այստեղ է ահա, որ պէտք է իմաստութիւն ունեցող միտք ունենալ: Եօթը գլուխները եօթը լեռներն են, որոնց վրայ նստել էր կինը: Նրանք նաև եօթը թագաւորներն են. 10 թագաւորները, որոնք եօթն էին, նրանցից հինգը ընկան, մէկը ապրեց, մէկն էլ դեռ չի եկել. և երբ գայ, մնալու կարճ ժամանակ կ'ունենայ: 11 Եւ այն գազանը, որ կար, բայց այլևս չկայ, նա էլ ութերորդ թագաւորն է. բայց նա այն եօթից մէկն է և դէպի կորուստ է գնալու:

12 Եւ այն տասը եղջիրները, որ տեսար, տասը թագաւորներ են, որոնք դեռևս թագաւորութիւն չեն ստացել, բայց կը ստանան և մի ժամով իշխան կը լինեն. նրանք իշխանութիւն կը ստանան գազանի հետ: 13 Սրանք միակամ են և իրենց զօրութիւնն ու իշխանութիւնը տալիս են գազանին: 14 Եւ սրանք պատերազմելու են Չառան դէմ, և Չառը նրանց յաղթելու է, քանի որ նա Տէրն է տէրերի և Թագաւորը՝ թագաւորների. և ովքեր նրա հետ են, կանչուածներ են, ընտրեալներ և հաւատարիմներ:

15 Նաև հրեշտակն ասաց ինձ. Եւ այն ջրերը, որ տեսար, և ուր նստած էր պոռնիկը, ժողովուրդներ են, բազմութիւններ, ազգեր և լեզուներ: 16 Եւ գազանի տասը եղջիրները, որ տեսար, դրանք պիտի տեսնեն պոռնկին, պիտի ատեն նրան, պիտի ուտեն նրա մարմինը և պիտի այրեն նրան կրակով. 17 քանզի Աստուած այս բանը դրեց նրանց սրտում. որ նրանք լինեն միակամ և թագաւորութիւնը տան գազանին, մինչև որ կատարուի Աստծու խօսքը: 18 Եւ այն կինը, որին տեսար, մեծ քաղաքն է, որ թագաւորում է երկրի թագաւորների վրայ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 18

ԲԱԲԵԼՈՆԻ ԱՆԿՈՒՄԸ

18 Այնուհետև տեսայ մի ուրիշ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից և ունէր մեծ իշխանութիւն. և նրա փառքից երկիրը լուսաւորուեց: 2 Նա աղաղակեց բարձր

ծայնով և ասաց. Ունկա՛ւ մեծն Բաբելոնը, որ եղել էր բնակավայր դևերի, արգելանոց ամէն տեսակ պիղծ ոգիների ու ամուր բանտ ամէն տեսակ անմաքուր և ատելի ոգիների, 3 քանի որ նրա կատաղի պոռնկութեան զինուց հարբեցին բոլոր ազգերը և երկրի թագաւորները, որոնք պոռնկութիւն արեցին նրա հետ: Եւ երկրի վաճառականները հարստացան նրա անչափ զեխութիւնից:

4 Ապա երկնքից լսեցի մի ծայն, որ ասում էր. Ելէ՛ք դրա միջից, ժողովուրդ իմ, որպէսզի մասնակից չլինէք դրա մեղքերին և չընդունէք դրա պատուհասները, 5 քանի որ դրա մեղքերը դիզուեցին հասան մինչև երկինք: Աստուած յիշեց դրա ամբարիշտ արարքները: 6 Եւ նա պիտի հատուցի դրան, ինչպէս որ մեզ հատուցեց: Եւ դա կրկնակին պիտի ստանայ իր գործերի փոխարէն: Եւ դուք կրկնակի՛ խառնեցէ՛ք նրա համար այն բաժակը, որի մէջ դա խառնեց ձեզ համար: 7 Որչափ փառաւորեց ինքն իրեն և ապրեց զեխութեամբ, այդչափ դրան սո՛ւգ հատուցեցէ՛ք, քանի որ իր սրտում ասում էր. Միշտ նստած եմ որպէս թագուհի և երբեք այրի չեմ: 8 Ղրա համար միայն մէկ օրում դրա վրայ պիտի հասնեն պատուհասներ՝ մահ, սուգ և սով. և դա պիտի այրուի կրակով, քանզի հզօր է Տէր Աստուածը, որ դատապարտեց դրան: 9 Եւ դրա վրայ պիտի լան ու պիտի ողբան երկրի թագաւորները, որոնք պոռնկացան և զուարճացան դրա հետ. նրանք պիտի հեծեծեն, երբ տեսնեն դրա տանջանքների այրման ծովը: 10 դրա տանջանքների երկիւղից հեռու պիտի կանգնեն և ասեն. Վա՛յ քեզ, մեծ քաղաք Բաբելոն, հզօր քաղաք, մէկ ժամում եկաւ հասաւ քո դատաստանը: 11 Եւ երկրի վաճառականները պիտի ողբան ու սզան քո վրայ, քանի որ նրանց ապրանքների հակերը ոչ ոք չի գնում: 12 Եւ չեն լինելու քեզնից ստացուող շահերը ոսկու, արծաթի, թանկարժէք քարերի, մարգարտի, բեհեզի, ծիրանու, ոսկեթել կերպասի և որդան կարմրի. ոչ ոք չի գնելու խնկի ամէն փայտ, փղոսկրեայ ամէն անօթ, ազնիւ փայտից, պղնձից, երկաթից և մարմարից ամէն անօթ, 13 կինամոն, ամէն տեսակ խունկ և անուշահոտ իւղ, կնդրուկ, գինի, ձէթ, ազնիւ ալիւր և ցորեն, և ամէն ունեցուածք՝ արջառ ու ոչխար, երիվարներ ու կառքեր, որ վայել են մարդկանց մարմիններին և հոգիներին: 14 Եւ քո մարմնին ցանկալի ամէն բան գնա՛ց քեզնից, նաև՝ ամէն լուսափայլ վայելչութիւն. պարարտութիւնը, գիրութիւնը և փառաւորութիւնը գնաց քեզնից. և այլևս չես գտնելու դրանք: 15 Եւ այս բոլորով հարստացած բոլոր վաճառականները քո տանջանքների երկիւղից հեռու պիտի կանգնեն քեզնից և լալով ու սուգ անելով պիտի ասեն. 16 Վա՛յ, վա՛յ մեծ քաղաք, որ հագել էիր բեհեզ, ծիրանի և որդան կարմիր ու կրում էիր ոսկէ գարդարանքներ, թանկարժէք քարեր և մարգարիտներ, 17 մէկ ժամում քո այնչափ հարստութիւնը վատնուեց:

ՆԱԻՎԱՐՆԵՐԻ ՈՂԲԸ

Եւ ամէն նաւավար ու բոլոր նրանք, որ նաւարկում են տարբեր տեղեր, ամէն նաւաստի և բոլոր ձկնորսները, որ ուռկան են գցում, հեռու պիտի կանգնեն լալով, 18 պիտի աղաղակեն՝ տեսնելով նրա այրման ծովը, ու ասեն. Ո՞ր քաղաքն էր նման այս մեծ քաղաքին: 19 Եւ հող պիտի ցանեն իրենց գլուխներին, գուժկանի բարձր ծայնով, լալով ու սզալով պիտի ասեն. Վա՛յ, վա՛յ մեծ քաղաք, որով հարստանում էինք ամէնքս, նաւեր ունէինք ծովերում շնորհիւ քո ճոխութեան. ինչպէ՞ս կործանուեցիր մէկ ժամում:

20 Երկինք, սո՛ւրբ առաքեալներ և մարգարէնէ՛ր, ուրախացէ՛ք դրա վրայ, քանի որ Աստուած դրա հանդէպ ձեր դատաստանը տեսաւ:

ՀՐԵՇՏԱԿԻ ԽՈՍՏՈՒՄԸ

21 Ապա մի հզօր հրեշտակ առաւ մի քար, նման մի մեծ երկանաքարի, ու գցեց ծովի մէջ՝ ասելով. Այսպէս, արձակուելով պիտի ընկնի մեծ քաղաք Բաբելոնը և այլևս գոյութիւն չպիտի ունենայ: 22 Եւ քնարահարների ու երաժիշտների, սրնգահարների և փողհարների ու թմբկի ծայն այլևս երբեք

չափտի լսուի քո մէջ. 23 և ճրագի լոյս այլևս երբեք չափտի երևայ քո մէջ. և երկանքի ծայն, փեսայի ծայն ու հարսի ծայն այլևս երբեք չափտի լսուի քո մէջ, ոչ էլ ծայնը քո վաճառականների, որոնք երկրի փառաւորներն ու մեծամեծներն էին և որոնք զուարճանում էին քո մէջ, քանի որ բոլոր ազգերը մոլորուեցին քո թունաւոր կախարդութեամբ: 24 Եւ քո մէջ գտնուեց ամբողջ արիւնը մարգարէների, սրբերի, ինչպէս նաև երկրի վրայ սպանուած բոլոր մարդկանց:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 19 ՅԱՂԹԱԿԱՆ ԵՐԳԵՐ

19 Այնուհետև լսեցի՝ ինչպէս բազմութեան մի բարձր ծայն երկնքում, որ ասում էր. Ալէլուիա՛, փրկութիւն և փառք և պատիւ և զօրութիւն մեր Աստծուն, 2 որովհետև ճշմարիտ և արդար են նրա դատաստանները, քանի որ նա դատեց մեծ պոռնիկին իր պոռնկութեան մէջ և նրանից լուծեց իր ծառաների արեան վրէժը: 3 Եւ կրկին անգամ օրհներգեցին ու ասացին. Ալէլուիա՛. և նրա ծուխը բարձրանում է յաւիտեանս յաւիտենից: 4 Եւ ծնկի եկան քսանչորս երէցներն ու չորս կենդանիները և երկրպագեցին փառքի գահի վրայ նստած Աստծուն՝ ասելով. Ամէն. Ալէլուիա՛:

ԳԱՌԱՆ ՀԱՐՍԱՆԻՔԻ ԸՆԹՐԻՔԸ

5 Եւ գահից մի ծայն ելաւ, որ ասում էր. Օրհներգեցէ՛ք մեր Աստծուն, նրա բոլոր ծառաներդ, և դուք, որ երկնչում էք նրանից, փոքրեր և մեծեր: 6 Եւ լսեցի մի ծայն՝ ինչպէս ծայնը մի մեծ բազմութեան, ինչպէս ծայնը շատ ջրերի և ինչպէս ծայնը ուժեղ որոտի, որ ասում էր դարձեալ. Ալէլուիա՛. քանզի թագաւորեց մեր Ամենակալ Աստուածը: 7 Ուրախանանք և ցնծանք ու փառք տանք նրան, քանի որ հասաւ Գառան հարսանիքի ժամը, և կինը՝ նրա հարսը, պատրաստուեց. 8 հարսին տրուեց հագնելու սպիտակ, մաքուր և լուսափայլ բեհեզ: Եւ այդ բեհեզը խորհրդանշում է սրբերի արդարութիւնը: 9 Եւ երէցներից մէկն ինձ ասաց. Գրի՛ր այս բանը. երանելի՛ են բոլոր նրանք, որ կանչուած են Գառան հարսանիքի ընթրիքին: 10 Եւ ես ընկնելով նրա ուղբերի առաջ՝ երկրպագեցի նրան. և նա ինձ ասաց. Լսի՛ր, մի՛ ընկիր իմ առաջ, քանզի ես էլ ծառայակիցն եմ քո և քո եղբայրների, որոնք վկայում են Յիսուս Քրիստոսին: Տէր Աստծուն միայն երկրպագիր. քանզի Յիսուսի հաստատումով է այդ տեսիլքը և այդ մարգարէութեան հոգին, քանի որ Յիսուսի մասին վկայութիւնը, որ մարգարէների մէջ էր, Սուրբ Հոգով է:

ՍՊԻՏԱԿ ՁԻԱԴՈՐԸ

11 Ապա տեսայ երկինքը բացուած. և ահա մի սպիտակ ձի. ով հեծել էր նրա վրայ, կոչում է Հաւատարիմ և Ճշմարիտ. նա արդարութեամբ է դատում ու պատերազմում: 12 Նրա աչքերը նման էին կրակի բոցի, և նրա գլխի վրայ կային բազում պսակներ: Նա ուներ գրուած մի անուն, որը ոչ ոք չգիտէ, այլ միայն՝ ինքը: 13 Եւ իր վրայ գցել էր արիւնով ներկուած մի զգեստ. նրա անունն էր՝ Բանն Աստծու: 14 Եւ երկնքի զօրավարներ ու երկնքի զօրքեր ծիծրով գնում էին նրա յետևից՝ հագած մաքուր և սպիտակ բեհեզներ: 15 Եւ նրա բերանից ելնում էր սրած սուր, որպէսզի նրանով հարուածի ազգերին. և նա պիտի իշխի նրանց վրայ երկաթէ մականով. նա պիտի կոխտուի Ամենակալ Աստծու ցասման գինու հնձանը: 16 Եւ իր պատմութեանի ու իր մարմնի մասերի վրայ կար գրուած մի գրութիւն՝ Թագաւոր թագաւորների և Տէր տէրերի:

17 Տեսայ նաև մի ուրիշ հրեշտակ, որ կանգնած էր արեգակի վրայ. նա աղաղակեց բարձր ծայնով՝ երկնքի մէջ թռչող բոլոր թռչուններին ասելով. Եկէ՛ք հաւաքուեցէ՛ք Աստծու մեծ ընթրիքին. 18 և պիտի ուտէք թագաւորների մարմիններ, հզօրների մարմիններ և երկվարների ու նրանց վրայ նստած

ամենայն հեծեալների մարմիններ, մարմիններ ազատների և ծառաների, մեծի և փոքրի:

19 Ապա տեսայ գազանին, երկրի թագաւորներին և նրանց զօրքերին՝ հաւաքուած, որպէսզի պատերազմ մղեն ընդդէմ նրա, ով հեծել էր սպիտակ ձիու վրայ, նաև ընդդէմ նրա զօրքի: 20 Եւ բռնուեց գազանը ու նրա հետ եղող սուտ մարգարէն, որ նրա առաջ նշաններ էր գործում. դրանցով մոլորեցնում էր նրանց, որոնց ստիպել էր առնել գազանի դրոշմը և երկրպագուներ էր դարձրել իր արծանին: Եւ նրանց կենդանի գցեցին ծծմբով այրուող կրակէ լճի մէջ: 21 Մնացածները մեռան ձիու վրայ հեծնողի սրից, որը ելնում էր նրա բերանից: Եւ բոլոր թռչունները յագեցան նրանց մարմիններից:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 20

ՀԱԶԱՐԱՄԵԱՅ ԹԱԳԱՒՈՐՈՒԹԻՒՆԸ

20 Եւ տեսայ մի ուրիշ հրեշտակ, որ իջնում էր երկնքից և իր ձեռքին ունէր դժոխքի փականքներն ու մեծ շղթաներ: 2 Եւ բռնեց վիշապին՝ հին օձին, որ է բանասարկուն և Սատանան. և հազար տարով կապեց նրան: 3 Նրան գցեց դժոխքի անդունդների մէջ և փակեց ու կնիք դրեց նրա վրայ, որպէսզի այլևս երբեք չմոլորեցնի ազգերին, մինչև որ լրանայ հազար տարին: Եւ այնուհետև պէտք է, որ նա արծակուի մի փոքր ժամանակով:

4 Տեսայ նաև գահեր. նստեցին դրանց վրայ. և նրանց իշխանութիւն տրուեց դատելու և ընտրելու այն հոգիներին, որոնք Յիսուսին և Աստծու խօսքին իրենց տուած վկայութեան համար չարչարուել էին. նաև նրանց հոգիներին, որոնք չերկրպագեցին գազանին և չստացան նրա դրոշմը իրենց ճակատների, ոչ էլ իրենց աջ ձեռքի վրայ. և նրանք նորից կեանք ստացան ու թագաւորեցին Քրիստոսի հետ հազար տարի: 5 Եւ սրանից յետոյ մեռելներից ոչ ոք չկենդանացաւ, մինչև կը լրանար հազար տարին: Այս է մեռելների առաջին յարութիւնը: 6 Երանի՛ այն սրբերին, որոնք բաժին ունեն առաջին յարութեան մէջ: Սրանց վրայ երկրորդ մահը իշխանութիւն չունի. նրանք պիտի լինեն քահանաներ Աստծու և Տէր Յիսուս Քրիստոսի ու նրա հետ պիտի թագաւորեն հազար տարի:

ՍԱՏԱՆԱՅԻ ՊԱՐՏՈՒԹԻՒՆԸ

7 Հազար տարի յետոյ հրեշտակը պիտի արծակի Սատանային և պիտի հանի բանտից. և սա պիտի ելնի ու պիտի մոլորեցնի բոլոր ազգերին երկրի չորս կողմերում. Գոգը և Մագոգը ձեռքը պիտի առնի՝ դրանցով հաւաքելու համար բոլոր զօրքերը, որ պատերազմեն. և նրանց թիւը՝ ինչպէս ծովի աւազը. 8 նրանք պիտի դուրս գան երկրի ամբողջ լայնքով և պիտի շրջապատեն սրբերի բանակներն ու սիրելի քաղաքը: 9 Եւ երկնքից, Աստծու մօտից կրակ պիտի իջնի ու պիտի լափի նրանց և նրանց զօրագլխին՝ Սատանային, որը մոլորեցրեց նրանց. նա նրանց պիտի գցի կրակի և ծծմբի ծովի մէջ, 10 ուր գտնուում էին գազանը և սուտ մարգարէն. և նրանք պիտի չարչարուեն զօր ու գիշեր:

11 Տեսայ նաև մի մեծ, սպիտակ գահ և նրան, ով նստել էր դրա վրայ. նրա ներկայութիւնից երկինք ու երկիր երկիւղ կրեցին ու փախան. և նրանց համար տեղ չգտնուեց: 12 Եւ տեսայ մեռելներ, մեծ ու փոքր, որոնք կանգնել էին գահի առաջ. և բաց արուեցին գրքեր. բացուեց նաև մի այլ գիրք՝ կեանքի գիրքը: Եւ մեռելները դատուեցին ըստ գրուածքների՝ իրենց գործերի համաձայն: 13 Ծովը տուեց իր մեռելներին, մահն ու դժոխքն էլ՝ իրենց մեռելներին. և իւրաքանչիւրը դատուեց ըստ իր գործերի: 14 Մահը և դժոխքը նետուեցին կրակէ լճի մէջ: 15 Եւ նա, որի անունը կեանքի գրքում գրուած չգտնուեց, գցուեց կրակէ լճի մէջ:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 21

ՆՈՐ ԵՐԿԻՆՔ, ՆՈՐ ԵՐԿԻՐ

21 Ապա տեսայ նոր երկինք ու նոր երկիր, քանզի առաջին երկինքն ու երկիրը անցել էին. և այլևս ծով չկար: 2 Եւ տեսայ սուրբ քաղաքը՝ նոր Երուսաղէմը, որ իջնում էր Աստծուց և երկնքից՝ զարդարուած ու պատրաստուած, ինչպէս հարսը իր փեսայի համար: 3 Եւ երկնքից լսեցի մի ձայն, որ ասում էր. Ահաւասիկ Աստծու խորանը, որ մարդկանց մէջ է. նա պիտի բնակուի նրանց հետ, և նրանք պիտի լինեն նրա ժողովուրդը, և նա էլ՝ նրանց Աստուածը. 4 և պիտի սրբի նրանց աչքերից ամէն արտասուք. և այլևս մահ չկայ. ո՛չ սուգ, ո՛չ աղաղակ, ո՛չ ցաւ և ո՛չ չարչարանք, քանի որ առաջինն անցաւ:

ԽՈՍՏՈՒՄԸ

5 Եւ գահի վրայ նստողն ինձ ասաց. Ահաւասիկ ամէն բան նոր եմ դարձնում: Ապա ինձ ասաց. Գրի՛ր, այս խօսքերը ճշմարիտ և վստահելի են: 6 Դարձեալ ինձ ասաց. Եղաւ. ես Ալֆան և Օմեղան եմ, Սկիզբը և Վախճանը. ես ծարուածներին ձրի պիտի տամ կենքի ջրի աղբիւրից: 7 Ով յաղթի, պիտի ժառանգի այս ամէնը. և ես նրանց համար Աստուած պիտի լինեմ, և նրանք ինձ համար պիտի լինեն որդիներ: 8 Իսկ գալով ծոյլերին ու անհաւատներին, ոճրագործներին և պոռնիկներին, կախարդներին և կռապաշտներին, հնայողներին և բոլոր ստախոսներին՝ ամբարիշտներին, նրանց բաժինը ծծմբով և հրով այրուող լճի մէջ է, որ երկրորդ մահն է:

ՆՈՐ ԵՐԿՆԱՅԻՆ ԵՐՈՒՄԱՂԷՄԸ

9 Եւ ինձ մօտ եկաւ մէկն այն եօթը հրեշտակներից, որոնք ունէին եօթը սկաւառակներ՝ լցուած եօթը վերջին պատուհասներով. և նա խօսեց ինձ հետ ու ասաց. Ե՛կ, քեզ պիտի ցոյց տամ հարսին՝ Գառան կնոջը: 10 Եւ առաւ տարաւ ինձ, Հոգով, դէպի մի բարձր ու մեծ լեռ և ցոյց տուեց ինձ մեծ և սուրբ քաղաքը՝ Երուսաղէմը, որ իջել էր երկնքից, Աստծու մօտից: 11 Այն ունէր Աստծու փառքը. և նրա մէջ կար մի լուսաւորութիւն՝ նման թանկագին գոհարեղէնի, ինչպէս բիւրեղեայ և կենդանի յասպիս քարը: 12 Եւ նրա պարիսպները մեծ ու բարձր էին, ունէր տասներկու դուռ. տասներկու դռներին՝ տասներկու հրեշտակներ. նրանցից իւրաքանչիւրի անունը գրուած էր դռների վրայ, ըստ Իսրայէլի տասներկու ցեղերի անունների: 13 Արևելեան կողմից՝ երեք դուռ, հիւսիսային կողմից՝ երեք դուռ, հարաւային կողմից՝ երեք դուռ, և արևմտեան կողմից՝ երեք դուռ: 14 Եւ քաղաքի պարիսպն ունէր տասներկու հիմքեր. նրանց վրայ՝ Գառան տասներկու առաքեալների տասներկու անունները: 15 Եւ նա, ով խօսում էր ինձ հետ, իր ձեռքում ունէր ոսկէ եղէգ, որպէսզի չափի քաղաքը և նրա դռներն ու նրա պարիսպները: 16 Եւ քաղաքը քառակուսի էր. որչափ որ նրա երկարութիւնն էր, նոյնչափ էլ՝ նրա լայնութիւնը. բարձրութիւնն էլ՝ նոյնը: Նրա երկարութեան չափը շուրջ երկու հազար հինգ հարիւր կիլոմետր էր, նրա լայնութիւնն ու բարձրութիւնը՝ միաչափ խորանարդ: 17 Հրեշտակը չափեց նաև նրա պարիսպը, որի բարձրութիւնը եօթանասուն մետր էր. հրեշտակի գործածած չափը մարդկանց գործածած չափն էր: 18 Եւ քաղաքի պարիսպների շինուածքը յասպիս քարից էր, իսկ քաղաքը՝ մաքուր ոսկի՝ նման մաքուր ու պայծառ ապակու: 19 Եւ քաղաքի հիմքերը ամէն տեսակ թանկագին քարերից էին: Պարսպի առաջին հիմքը՝ յասպիս, երկրորդը՝ շափիւղայ, երրորդը՝ կարկեհան, չորրորդը՝ գմրուխտ, 20 հինգերորդը՝ եղնգաքար, վեցերորդը՝ սարդիոն, եօթներորդը՝ ոսկեքար, ութերորդը՝ բիւրեղ, իններորդը՝ տապազիոն, տասներորդը՝ քրիստապրաստս, տասնմէկերորդը՝ յակինթ, տասներկուերորդը՝ մեղեփիկ: 21 Եւ կային տասներկու դռներ՝ տասներկու միաձև մարգարիտներից. ամէն մի դուռ մէկ մարգարտից էր: Եւ քաղաքի տարածքը մաքուր ոսկի էր՝ նման պայծառ ապակու:

22 Եւ քաղաքի մէջ տաճար չտեսայ, քանզի Ամենակալ Տէր Աստուածն էր տաճար նրա մէջ, նաև՝ Գառը: 23 Եւ քաղաքին պէտք չէին արեգակ ու լուսին, որպէսզի լուսաւորեն այն. քանզի Աստծու փառքն էր լուսաւորում քաղաքը ամէն ժամ, և Գառը ճրագ էր նրա մէջ: 24 Եւ ազգերը ընթանում էին նրա լոյսով, ու երկրի թագաւորները լոյս էին հագնում նրա փառքից: 25 Նրա դռները չէին փակուում զօր ու գիշեր, այլ միշտ բաց էին. և գիշեր չէր լինում նրա մէջ. 26 այն փառք ու պատիւ էր ազգերին: 27 Եւ այնտեղ չպիտի մտնի ոչ մի չարակամ, պիղծ և ստախօս մարդ, այլ պիտի մտնեն միայն նրանք, որոնց անունները գրուած են Գառան կեանքի գրքում:

ՅԱՅՏՆՈՒԹԻՒՆ 22

ԿԵՆԴԱՆԻ ԶՐԻ ԳԵՏՈ ԵՒ ԿԵՆԱՅ ԾԱՌՈ

22 Հրեշտակն ինձ ցոյց տուեց նաև սառնորակ կենդանի ջրի մաքուր մի գետ, որ բխում էր Աստծու և Գառան գահից ու գնում էր քաղաքի հրապարակների միջով: 2 Գետի եզերքին, մէկ և միւս կողմում, կար կենաց ծառ, որ տալիս էր տասներկու անգամ պտուղ. ամէն ամիս՝ իր պտուղը. և ծառի տերևը ազգերի բուժման համար էր:

3 Եւ այնտեղ այլևս նզովք չի լինելու. Աստծու և նրա Գառան գահը գտնուում էր նրա մէջ. և նրա ծառաները պաշտում էին նրան. 4 նրանք տեսնում էին նրա դէմքը, և նրա անունը գրուած էր իրենց ճակատների վրայ: 5 Եւ այնտեղ գիշեր չկար. այնտեղ ոչ մի կարիք չկար ճրագի և արևի լոյսի, քանզի Տէր Աստուածը լուսաւորում էր նրանց. և նրանք պիտի թագաւորեն յաւիտեանս յաւիտենից:

ՅԻՍՈՒՄԻ ԳԱՆՈՒՄՍՈ

6 Հրեշտակն ինձ ասաց. Այս խօսքերը վստահելի են և ճշմարիտ. սուրբ մարգարէների Տէր Աստուածը իր հրեշտակին ուղարկեց իր այդ ծառայի մօտ՝ ցոյց տալու այն, ինչ որ շուտով լինելու է: 7 Ահա գալիս եմ շուտով: Երանի՛ նրան, ով պահում է այս մարգարէութեան խօսքը:

8 Եւ ես՝ Յովհաննէսը, լսեցի և տեսայ այս բոլորը. և երբ լսեցի ու տեսայ, ծնկի եկայ և երկրպագեցի այն հրեշտակին, որ ցոյց էր տալիս ինձ այս բոլորը: 9 Բայց նա ասաց ինձ. Իմ առաջ ծնկի մի՛ իջիր և մի՛ երկրպագիր, քանզի ես էլ ծառայակիցն եմ քո և քո եղբայրների, որոնք պահում են այս գրքի մարգարէութեան խօսքը: Երկրպագիր Աստծուն: 10 Եւ դարձեալ ինձ ասաց. Այս գրքի մարգարէական խօսքերը կնքուած մի՛ պահիր, քանզի ժամանակը մօտ է: 11 Նա, ով ամբարիշտ է, թող ամբարշտութիւն անի, ով կեղտոտ է, թող կեղտոտ լինի, ով արդար է, թող արդարութիւն անի և ով սուրբ է, թող սուրբ լինի: 12 Ահա գալիս եմ շուտով, և ինձ հետ են իմ վարձերը, որպէսզի հատուցեմ իւրաքանչիւրին ըստ իր գործերի: 13 Ես եմ Ալֆան և Օմեղան, Սկիզբը և Վախճանը, Առաջինը և Վերջինը:

14 Երանելի՛ են նրանք, որ պահում են նրա պատուիրանները: Նրանք իրաւունք ունեն ուտելու կենաց ծառից և մտնելու քաղաքի դռներով: 15 Իսկ շներն ու կախարդները, մարդասպաններն ու կռապաշտները և բոլոր նրանք, որ սիրում են սուտը, դուրս պիտի նետուեն:

ԿԵՐՉԱԲԱՆ

16 Ես՝ Յիսուսը, ուղարկեցի իմ հրեշտակին, որ այս բանը վկայի ձեզ՝ եկեղեցիներիդ: Ես արմատ և սերունդ եմ Դաւթից, պայծառ աստղը առաւօտի, 17

Հոգին և Փեսան, որ գալու են: Եւ ով լսում է, թող ասի՝ եկ: Եւ թող գայ, ով ծարաւ է. նաև՝ ով ուզում է առնել կենաց ջուրը՝ ծրի:

18 Վկայում են եւ՝ Յովհաննէսը, ամէն մէկին, ով լսում է այս գրքի մարգարէութեան խօսքերը. եթէ մէկը բան աւելացնի սրա վրայ, Աստուած էլ նրա վրայ պիտի աւելացնի այս գրքում գրուած եօթը պատուհասները. 19 և եթէ մէկը բան պակասեցնի այս գրքի մարգարէութեան խօսքերից, Աստուած պիտի պակասեցնի և պիտի կտրի նրա բաժինը կենաց ծառից և սուրբ քաղաքից՝ ինչպէս որ գրուած է այս գրքում: 20 Ով այս մասին վկայեց, ասաց. Ես գալիս եմ շուտով: Ամէն: Եկ, Տէր Յիսուս Քրիստոս:

21 Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը լինի բոլոր սրբերի վրայ: Ամէն: